ဒီဃနိကာယ်

မဟာဝဂ်ပါဠိတော်

မြန်မာပြန်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁–မဟာပဒါနသုတ်

ပုဗ္ဗေနိဝါသညာဏ်နှင့် စပ်သော စကား

နိဒါန်း

၁။ အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ ကြားနာခဲ့ရပါသည်–

အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်ဝယ် ရေခံတက်ပင်ကျောင်း၌ (သီတင်းသုံး) နေတော်မူ၏။ ထိုစဉ်အခါ၌ ဆွမ်းခံရာမှ ဖဲခွဲ၍ဆွမ်းစားပြီးနောက် ရေခံတက်ပင်တန်ဆောင်းဝန်း၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ စုဝေးနေထိုင်ကြရာတွင် "ပုဗ္ဗေနိဝါသညာဏ်သည် ဤသို့သဘောရှိ၏၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသညာဏ်သည် ဤသို့သဘောရှိ၏"ဟု ပုဗ္ဗေနိဝါသညာဏ်နှင့်စပ်သော တရားစကားသည် ဖြစ်ပေါ်၏။

၂။ ထိုရဟန်းတို့ ဤသို့ ပြောဆိုနေသည်ကို မြတ်စွာဘုရားသည် အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော လူတို့၏နားထက် သာလွန်သော နတ်တို့၏ နားနှင့် တူသော (ဒိဗ္ဗသောတ) ဉာဏ်ဖြင့် ကြားသိတော်မူ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် နေရာမှ ထတော်မူ၍ ရေခံတက်ပင် တန်ဆောင်းဝန်းဆီသို့ ချဉ်းကပ်တော်မူပြီးလျှင် ခင်းထားသော နေရာ၌ ထိုင်တော်မူလျက် ရဟန်းတို့အား (ဤသို့) မိန့်တော်မူ၏–

"ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် ယခုအခါ အဘယ်စကားဖြင့် စုဝေးထိုင်နေကုန်သနည်း၊ သင်တို့၏ မပြီးသေးသော အကြားစကား ်သည်ကား အဘယ်နည်း"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

ဤသို့ မိန့်တော်မူသော် ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်ကြကုန်၏ –

"အသျှင်ဘုရား ဆွမ်းခံရာမှ ဖဲခွဲ၍ ဆွမ်းစားပြီးနောက် ဤရေခံတက်ပင် တန်ဆောင်းဝန်း၌အကျွန်ုပ်တို့ စုဝေးထိုင်နေကြရာတွင် 'ပုဗ္ဗေနိဝါသညာဏ်သည် ဤသို့သဘောရှိ၏၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသညာဏ်သည် ဤသို့သဘောရှိ၏'ဟု ပုဗ္ဗေနိဝါသညာဏ်နှင့် စပ်လျဉ်းသော တရားစကားသည် ဖြစ်ပေါ်ပါ၏။ ဤသည်ကား အကျွန်ုပ်တို့၏ မပြီးသေးသော

အကြားစကားဖြစ်ပါသည်၊ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ကြွတော်မူလာပါသည် အသျှင်ဘုရား”ဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

၃။ ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် ပုဗ္ဗေနိဝါသညဏ်နှင့် စပ်သော တရားစကားကို နာလိုကုန်သလောဟု (မိန့်တော်မူရာ) –

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား – မြတ်စွာဘုရားသည် ပုဗ္ဗေနိဝါသညဏ်နှင့် စပ်သော တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူရန် အချိန်ဖြစ်ပါသည်၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား – မြတ်စွာဘုရားသည် ပုဗ္ဗေနိဝါသညဏ်နှင့် စပ်သော တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူရန် အခါဖြစ်ပါသည်၊ ရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ (စကားတော်ကို) နာကြား၍ ဆောင်ထားကြပါလိမ့်မည်ဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ရဟန်းတို့ သို့ဖြစ်လျှင် နာကြားကုန်လော့၊ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းကုန်လော့၊ ဟောကြားပေအံ့ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

“ကောင်းပါပြီ မြတ်စွာဘုရား”ဟု ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤစကားကို မိန့်တော်မူ၏ –

၄။ ရဟန်းတို့ ဤ (ကမ္ဘာ) မှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာသိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ပွင့်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ဤ (ကမ္ဘာ) မှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ သိခီမြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ပွင့်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ထိုသုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ပင်လျှင် ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ပွင့်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ပင်လျှင် ကကုသန်မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ပင်လျှင် ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ပင်လျှင် ကဿပမြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ပင်လျှင် ယခုအခါ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ငါဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူ၏။

၅။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် အမျိုးအားဖြင့် မင်းမျိုးတည်း၊ မင်းမျိုး၌ ဖြစ်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော သိခီမြတ်စွာဘုရားသည် အမျိုးအားဖြင့် မင်းမျိုးတည်း၊ မင်းမျိုး၌ ဖြစ်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရားသည် အမျိုးအားဖြင့် မင်းမျိုးတည်း၊ မင်းမျိုး၌ ဖြစ်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောကကုသန်မြတ်စွာဘုရား သည် အမျိုးအားဖြင့် ပုဏ္ဏားမျိုးတည်း၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌ ဖြစ်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူ ထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသောကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရားသည် အမျိုးအားဖြင့် ပုဏ္ဏားမျိုးတည်း၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌ ဖြစ်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက် သော

(အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောကဿပမြတ်စွာဘုရားသည် အမျိုးအားဖြင့် ပုဏ္ဏားမျိုးတည်း၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌ ဖြစ်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ယခုအခါ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူ ထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ငါဘုရားသည် အမျိုးအားဖြင့် မင်းမျိုးတည်း၊ မင်းမျိုး၌ ဖြစ်တော်မူ၏။

၆။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် အနွယ်အားဖြင့် ကောဏ္ဍညအနွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော သိခီမြတ်စွာဘုရားသည် အနွယ်အားဖြင့် ကောဏ္ဍညအနွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရားသည်အနွယ်အားဖြင့် ကောဏ္ဍညအနွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံး စုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ကကုသန်မြတ်စွာဘုရားသည်အနွယ်အားဖြင့် ကဿပအနွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရားသည်အနွယ်အားဖြင့် ကဿပအနွယ် ဖြစ်တော် မူ၏။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ကဿပမြတ်စွာဘုရားသည် အနွယ်အားဖြင့်ကဿပအနွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူ သော ငါဘုရားသည် အနွယ်အားဖြင့်ဂေါတမအနွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။

၇။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ အသက်အတိုင်းအရှည်သည် အနှစ်ရှစ်သောင်း ဖြစ်၏။ ရဟန်းတို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော သိခီမြတ်စွာဘုရား၏ အသက်အတိုင်းအရှည်သည် အနှစ်ခုနစ်သောင်း ဖြစ်၏။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရား ၏ အသက်အတိုင်းအရှည်သည် အနှစ်ခြောက်သောင်း ဖြစ်၏။ ရဟန်းတို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက် သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသောကကုသန်မြတ်စွာဘုရား၏ အသက်အတိုင်းအရှည်သည် အနှစ်လေးသောင်းဖြစ်၏။ ရဟန်းတို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံ သောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရား၏ အသက်အတိုင်းအရှည် သည် အနှစ်သုံးသောင်း ဖြစ်၏။ ရဟန်းတို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရား တို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ အသက်အတိုင်းအရှည်သည် အနှစ် နှစ်သောင်း ဖြစ်၏။ ရဟန်းတို့ ယခုအခါငါဘုရား၏ အသက်အတိုင်းအရှည်သည် နည်းပါးလှ၏၊ တိုတောင်းလှ၏၊ လျင်မြန်လှ၏၊ အသက်အရှည်ဆုံးသောသူသည် အနှစ်တစ်ရာသော်လည်းကောင်း အနှစ်တစ်ရာထက် အနည်းငယ်ပိုလွန်၍သော်လည်းကောင်း (အသက်ရှင်နေရ၏)။

၈။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် သခွတ်ပင်ရင်း၌ သစ္စာလေးပါးကို

သိတော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ပူဇော် အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော သိခီမြတ်စွာဘုရားသည် သရက်ဖြူပင်ရင်း၌ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရား သည် အင်ကြင်းပင်ရင်း၌ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောကကုသန်မြတ်စွာဘုရားသည် ကုက္ကိုပင်ရင်း ၌ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရား တို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရားသည် ရေသဖန်းပင်ရင်း၌ သစ္စာလေး ပါးကို သိတော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ် တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောကဿပမြတ်စွာဘုရားသည် ပညောင်ပင်ရင်း၌ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ယခုအခါပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောငါဘုရားသည် ညောင်ဗုဒ္ဓဟေပင်ရင်း၌ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူ၏။

၉။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ မြတ်သောတပည့် (အဂ္ဂသာဝက) အစုံသည် ခဏ္ဍနှင့်တိဿမည်၏။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော် မူသော သိခီမြတ်စွာဘုရား၏ မြတ်သောတပည့် (အဂ္ဂသာဝက) အစုံသည် အဘိဘူနှင့်သမ္ဘဝမည်၏။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူ သော ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရား၏ မြတ်သောတပည့် (အဂ္ဂသာဝက) အစုံသည်သောဏနှင့်ဥတ္တရ မည်၏။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ကကုသန်မြတ်စွာဘုရား၏ မြတ်သောတပည့် (အဂ္ဂသာဝက) အစုံသည်ဝိဓုရနှင့်သဠေါ မည်၏။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူ သော ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရား၏ မြတ်သောတပည့် (အဂ္ဂသာဝက) အစုံသည်ဘိယျောသနှင့် ဥတ္တရမည် ၏။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော် မူသော ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ မြတ်သောတပည့် (အဂ္ဂသာဝက) အစုံသည် တိဿနှင့် ဘာရဒ္ဒါ၎ မည်၏။ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ငါဘုရား၏မြတ်သောတပည့် (အဂ္ဂသာဝက) အစုံသည် သာရိပုတြာနှင့် မောဂ္ဂလ္လာန် မည်၏။

၁၀။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ (လက်ထက်၌) သာဝကအစည်းအဝေးတို့သည် သုံးကြိမ်ဖြစ်ကုန်၏။ တစ်ကြိမ်သော သာဝကအစည်းအဝေး၌ ရဟန်း တစ်သိန်းခြောက်သောင်းရှစ်ထောင် ရှိ၏။ တစ်ကြိမ်သော သာဝကအစည်းအဝေး၌ ရဟန်းတစ်သိန်း ရှိ၏။ တစ်ကြိမ်သော သာဝကအစည်းအဝေး၌ရဟန်း ရှစ်သောင်း ရှိ၏။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ

သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ (လက်ထက်၌) အလုံးစုံ ရဟန္တာတို့ချည်းပါဝင်ကုန်သော သာဝကအစည်းအဝေးတို့သည် ဤသုံးကြိမ်တို့ပင် ဖြစ်ကုန်၏။

ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော သိခီမြတ်စွာဘုရား၏ (လက်ထက်၌) သာဝကအစည်းအဝေးတို့သည် သုံးကြိမ်ဖြစ်ကုန်၏။ တစ်ကြိမ်သော သာဝကအစည်းအဝေး၌ ရဟန်းတစ်သိန်း ရှိ၏။ တစ်ကြိမ်သော သာဝကအစည်းအဝေး၌ရဟန်းရှစ်သောင်း ရှိ၏။ တစ်ကြိမ်သော သာဝကအစည်းအဝေး၌ ရဟန်းခုနစ်သောင်း ရှိ၏။ ရဟန်းတို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော သိခီမြတ်စွာဘုရား၏ (လက်ထက်၌) အလုံးစုံ ရဟန္တာတို့ချည်း ပါဝင်ကုန်သော သာဝကအစည်းအဝေးတို့သည် ဤသုံးကြိမ်တို့ပင် ဖြစ်ကုန်၏။

ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရား၏ (လက်ထက်၌) သာဝကအစည်းအဝေးတို့သည် သုံးကြိမ်ဖြစ်ကုန်၏။ တစ်ကြိမ်သော သာဝကအစည်းအဝေး၌ ရဟန်းရှစ်သောင်း ရှိ၏။ တစ်ကြိမ်သော သာဝကအစည်းအဝေး၌ ရဟန်းခုနစ်သောင်း ရှိ၏။ တစ်ကြိမ်သော သာဝကအစည်းအဝေး၌ရဟန်းခြောက်သောင်း ရှိ၏။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရား၏ (လက်ထက်၌) အလုံးစုံ ရဟန္တာတို့ချည်းပါဝင်ကုန်သော သာဝကအစည်းအဝေးတို့သည် ဤသုံးကြိမ်တို့ပင် ဖြစ်ကုန်၏။

ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ကကုသန်မြတ်စွာဘုရား၏ (လက်ထက်၌) သာဝကအစည်းအဝေးသည် တစ်ကြိမ်တည်းသာဖြစ်၏။ ရဟန်းလေးသောင်း ရှိ၏။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ကကုသန်မြတ်စွာဘုရား၏ (လက်ထက်၌) အလုံးစုံ ရဟန္တာတို့ချည်းပါဝင်သော သာဝကအစည်းအဝေးသည် ဤတစ်ကြိမ်တည်းပင် ဖြစ်၏။

ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရား၏ (လက်ထက်၌) သာဝကအစည်းအဝေးသည် တစ်ကြိမ်တည်းသာ ဖြစ်၏။ ရဟန်းသုံးသောင်း ရှိ၏။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရား၏ (လက်ထက်၌) အလုံးစုံရဟန္တာတို့ချည်းပါဝင်သော သာဝကအစည်းအဝေးသည် ဤတစ်ကြိမ်တည်းပင် ဖြစ်၏။

ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ (လက်ထက်၌) သာဝကအစည်းအဝေးသည် တစ်ကြိမ်တည်းသာဖြစ်၏။ ရဟန်းနှစ်သောင်း ရှိ၏။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရား့တို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ (လက်ထက်၌) အလုံးစုံ ရဟန္တာတို့ချည်း ပါဝင်သော သာဝကအစည်းအဝေးသည် ဤတစ်ကြိမ်တည်းပင် ဖြစ်၏။

ရဟန်းတို့ ယခုအခါ ငါဘုရား၏ (လက်ထက်၌) သာဝကအစည်းအဝေးသည် တစ်ကြိမ်တည်းသာဖြစ်၏။ ရဟန်းတစ်ထောင့်နှစ်ရာငါးဆယ် ရှိ၏။ ရဟန်းတို့ ငါဘုရား၏ (လက်ထက်၌) အလုံးစုံ ရဟန္တာတို့ချည်း ပါဝင်သော သာဝကအစည်းအဝေးသည် ဤတစ်ကြိမ်တည်းပင် ဖြစ်၏။

၁၁။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ အလုပ်အကျွေး အသောကမည်သော ရဟန်းသည် အမြတ်ဆုံးအလုပ်အကျွေး ဖြစ်၏။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော သိခီမြတ်စွာဘုရား၏ အလုပ်အကျွေး ခေမင်္ကရမည်သော ရဟန်းသည်အမြတ်ဆုံး အလုပ်အကျွေး ဖြစ်၏။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရား၏ အလုပ်အကျွေး ဥပသန္တမည်သောရဟန်းသည် အမြတ်ဆုံး အလုပ်အကျွေး ဖြစ်၏။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ကကုသန်မြတ်စွာဘုရား၏ အလုပ်အကျွေး ဗုဒ္ဓိဇမည်သော ရဟန်းသည် အမြတ်ဆုံး အလုပ်အကျွေး ဖြစ်၏။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရား၏ အလုပ်အကျွေး သောတ္ထိဇမည်သော ရဟန်းသည် အမြတ်ဆုံး အလုပ်အကျွေး ဖြစ်၏။ ရဟန်းတို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောကဿပမြတ်စွာဘုရား ၏ အလုပ်အကျွေး သဗ္ဗမိတ္တမည်သော ရဟန်းသည် အမြတ်ဆုံး အလုပ်အကျွေးဖြစ်၏။ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ ငါဘုရား၏ အလုပ်အကျွေး အာနန္ဒာမည်သော ရဟန်းသည် အမြတ်ဆုံးအလုပ်အကျွေး ဖြစ်၏။

၁၂။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ ခမည်းတော်သည် ဗန္ဓုမာမည်သော မင်းပေတည်း။ မယ်တော်သည် ဗန္ဓုမတီမည်သော မိဖုရားပေတည်း။ ဗန္ဓုမာမင်း၏ နေပြည်တော်သည် ဗန္ဓုမတီမည်သောမြို့ပေတည်း။

ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော သိခီမြတ်စွာဘုရား၏ ခမည်းတော်သည် အရုဏမည်သော မင်းပေတည်း။ မယ်တော်သည်ပဘာဝတီမည်သော မိဖုရားပေတည်း။ အရုဏမင်း၏ နေပြည်တော်သည် အရုဏဝတီမည်သောမြို့ပေတည်း။

ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရား၏ ခမည်းတော်သည် သုပ္ပတိတမည်သော မင်းပေတည်း။ မယ်တော်သည် ဝသဝတီမည်သော မိဖုရားပေတည်း။ သုပ္ပတိတမင်း၏ နေပြည်တော်သည် အနောမမည်သောမြို့ပေတည်း။

ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ကကုသန်မြတ်စွာဘုရား၏ ခမည်းတော်သည် အဂ္ဂိဒတ္တမည်သော ပုဏ္ဏားပေတည်း။ မယ်တော်သည် ဝိသာခါမည်သော ပုဏ္ဏားမပေတည်း။ ရဟန်းတို့ ထိုစဉ်အခါ၌

ခေမမည်သော မင်းသည် (အုပ်စိုးလျက်) ရှိ၏၊ ခေမမင်း၏ နေပြည်တော်သည် ခေမဝတီမည်သောမြို့ပေတည်း။

ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရား၏ ခမည်းတော်သည် ယညဒတ္တမည်သော ပုဏ္ဏားပေတည်း။ မယ်တော်သည် ဥတ္တရာမည်သော ပုဏ္ဏေးမပေတည်း။ ရဟန်းတို့ ထိုစဉ်အခါ၌ သောဘမည်သော မင်းသည် (အုပ်စိုးလျက်) ရှိ၏၊ သောဘမင်း၏ နေပြည်တော်သည် သောဘဝတီမည်သောမြို့ပေတည်း။

ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ ခမည်းတော်သည် ဗြဟ္မဒတ္တမည်သော ပုဏ္ဏားပေတည်းမြယ်တော် သည် ဓနဝတီမည်သော ပုဏ္ဏေးမပေတည်း။ ရဟန်းတို့ ထိုစဉ်အခါ၌ ကိကီမည်သောမင်းသည် (အုပ်စိုး လျက်) ရှိ၏၊ ကိကီမင်း၏ နေပြည်တော်သည် ဗာရာဏသီမည်သောမြို့ပေတည်း။

ရဟန်းတို့ ယခုအခါ ငါဘုရား၏ ခမည်းတော်သည် သုဒ္ဓေါဒနမင်းပေတည်း။ မယ်တော်သည်မာယာမိဖုရားပေတည်း။ နေပြည်တော်သည် ကပိလဝတ္ထုမည်သောမြို့ပေတည်းဟု မြတ်စွာဘုရားသည်ဤ (တရားစကား) ကို ဟောတော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဤ (တရားစကား) ကို ဟောတော်မူပြီးလျှင် နေရာမှ ထ၍ ကျောင်းတော်သို့ဝင်တော်မူ၏။

၁၃။ ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရား ကြွသွားတော်မူ၍ မကြာမီ ထိုရဟန်းတို့အား ဤအကြားစကား သည်ဖြစ်ပေါ်ပြန်၏–

"ငါ့သျှင်တို့ မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးသည်၏ အဖြစ်သည် အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစ၊ ငါ့သျှင်တို့မဖြစ်ဖူးမြဲ ဖြစ်ပါပေစ၊ ယင်းသို့ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ပင်လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် သံသရာချဲ့တရားကို ဖြတ်ပြီးကုန်သော သံသရာခရီးကို ဖြတ်ပြီးကုန်သော သံသရာဝဋ်ကုန်ဆုံးပြီးကုန်သော ဆင်းရဲခပ်သိမ်းကို လွန်မြောက်ပြီးကုန်သော ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးကုန်သော ရှေးဘုရားတို့ကို 'ဤသို့သော ဇာတ်ရှိကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော အမည်ရှိကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သောအနွယ် ရှိကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော သီလရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော (သမာဓိ) တရားရှိကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော ပညာရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော နေခြင်းရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော လွတ်မြောက်ခြင်းရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း' ဇာတ်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏၊ အမည်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏၊ အနွယ်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့ နိုင်ပါပေ၏၊ အသက်အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏၊ သာဝကအစုံအားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏၊ သာဝကအစည်းအဝေးအားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏။

ငါ့သျှင်တို့ အသို့နည်း၊ မြတ်စွာဘုရားသည် သံသရာချဲ့တရားကို ဖြတ်ပြီးကုန်သော သံသရာခရီးကိုဖြတ်ပြီးကုန်သော သံသရာဝဋ်ကုန်ဆုံးပြီးကုန်သော ဆင်းရဲခပ်သိမ်းကို လွန်မြောက်ပြီးကုန်သော ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးကုန်သော ရှေးဘုရားတို့ကို 'ဤသို့သော ဇာတ်ရှိကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော အမည်ရှိကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော

အန္တယ်ရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော သီလရှိကုန် ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော (သမာဓိ) တရားရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော ပညာရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော နေခြင်းရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော လွတ်မြောက်ခြင်းရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း' ဇာတ်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏။ အမည်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏။ အန္တယ်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏။ အသက်အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏။ သာဝကအစုံအားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏။ သာဝကအစည်းအဝေးအားဖြင့်လည်းအောက် မေ့နိုင်ပါပေ၏။

ဤသို့ အောက်မေ့နိုင်ခြင်းသည် အောက်မေ့နိုင်ကြောင်းဖြစ်သော ဓမ္မဓာတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တိုင်ပင် ကောင်းစွာ ထိုးထွင်း၍ သိထားခြင်းကြောင့်လေလော၊ သို့မဟုတ် မြတ်စွာဘုရားသည် သံသရာချဲ့တရားကို ဖြတ်ပြီးကုန်သော သံသရာခရီးကို ဖြတ်ပြီးကုန်သော သံသရာဝဋ္ဋကုန်ဆုံးပြီးကုန်သော ဆင်းရဲခပ်သိမ်းကို လွန်မြောက်ပြီးကုန်သော ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးကုန်သော ရှေးဘုရားတို့ကို 'ဤသို့သော ဇာတ်ရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော အမည်ရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော အန္တယ်ရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော သီလရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော (သမာဓိ) တရားရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော ပညာရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော လွတ်မြောက်ခြင်းရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း' ဇာတ်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏။ အမည်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏။ အန္တယ်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏။ အသက်အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်လည်းအောက်မေ့နိုင်ပါ ပေ၏။ သာဝကအစုံအားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏။ သာဝကအစည်းအဝေးအားဖြင့်လည်း အောက် မေ့နိုင်ပါပေ၏။ ဤသို့ အောက်မေ့နိုင်ခြင်းသည်ထိုအကြောင်းအရာကို နတ် (ဗြဟ္မာ) တို့က မြတ်စွာဘုရား အားလျှောက်ထားကြသောကြောင့်လေလော"ဟု (အကြားစကားသည် ဖြစ်ပေါ်ပြန်၏)။

ထိုရဟန်းတို့၏ ဤအကြားစကားသည်လည်း မပြီးပြတ်သေး။

၁၄။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ညနေချမ်းအချိန် ကိန်းအောင်းနေရာမှ ထတော်မူ၍ ရေခံတက်ပင်တန်ဆောင်းဝန်းဆီသို့ ချဉ်းကပ်တော်မူလျက် ခင်းထားသော နေရာ၌ ထိုင်တော်မူပြီးလျှင် ရဟန်းတို့ကိုမိန့်တော်မူ၏ –

"ရဟန်းတို့ ယခုအခါ အဘယ်စကားဖြင့် စုဝေးထိုင်နေကုန်သနည်း၊ သင်တို့၏ မပြီးသေးသောအကြားစကားသည်ကား အဘယ်နည်း"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

ဤသို့ မိန့်တော်မူသော် ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်ကြကုန်၏။

"အသျှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရား ကြွသွားတော်မူ၍ မကြာမီပင် ဤအကြားစကား ဖြစ်ပေါ်ပြန်ပါသည်၊ ငါ့သျှင်တို့ မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးသည်၏ အဖြစ်သည် အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွ၊ ငါ့သျှင်တို့ မဖြစ်ဖူးမြဲ ဖြစ်ပါပေစွ။ သံသရာချဲ့ တရားကို ဖြတ်ပြီးကုန်သော သံသရာခရီးကို ဖြတ်ပြီးကုန်သော သံသရာဝဋ္ဋကုန်ဆုံးပြီးကုန်သော ဆင်းရဲခပ်သိမ်းကို လွန်မြောက်ပြီးကုန်သော ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးကုန်သော ရှေးဘုရားတို့ကို 'ဤသို့သော ဇာတ်ရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော အမည်ရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော အန္တယ်ရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော သီလရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော

(သမာဓိ) တရားရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော ပညာရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သောလွတ်မြောက်ခြင်းရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း' ဇာတ်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏။ အမည်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏။ အနွယ်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏။ အသက်အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏။ သာဝကအစုံအားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏။ သာဝကအစည်းအဝေးအားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏။ ငါ့သျှင်တို့ အသို့နည်း၊ မြတ်စွာဘုရားသည် သံသရာချဲ့ .တရားကို ဖြတ်ပြီးကုန်သော သံသရာခရီးကို ဖြတ်ပြီးကုန်သော သံသရာဝဋ္ဋကုန်ဆုံးပြီးကုန်သော ဆင်းရဲခပ်သိမ်းကို လွတ်မြောက်ပြီးကုန်သော ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးကုန်သော ရှေးဘုရားတို့ကို 'ဤသို့သော ဇာတ်ရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော အမည်ရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော အနွယ်ရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော သီလရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော (သမာဓိ) တရားရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော ပညာရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော နေခြင်းရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော လွတ်မြောက်ခြင်းရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း' ဇာတ်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏။ အမည်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏။ အနွယ်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏။ အသက် အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏။ သာဝကအစုံအားဖြင့်လည်းအောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏။ သာဝကအစည်းအဝေးအာ၊ ဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏။

ဤအောက်မေ့နိုင်ကြောင်းဖြစ်သော ဓမ္မဓာတ်ကို မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တိုင်ပင် ကောင်းစွာ ထိုးထွင်း၍သိထားခြင်းကြောင့်လေလော၊ သို့မဟုတ် မြတ်စွာဘုရားသည် သံသရာချဲ့.တရားကို ဖြတ်ပြီးကုန်သောသံသရာခရီးကို ဖြတ်ပြီးကုန်သော သံသရာဝဋ္ဋကုန်ဆုံးပြီးကုန်သော ဆင်းရဲခပ်သိမ်းကို လွတ်မြောက်ပြီးကုန်သော ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပြီးကုန်သော ရှေးဘုရားတို့ကို 'ဤသို့သော ဇာတ်ရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော အမည်ရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော အနွယ်ရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သောသီလရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော (သမာဓိ) တရားရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သောပညာရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော လွတ်မြောက်ခြင်းရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း' ဇာတ်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏။ အမည်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏။ အနွယ်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏။ အသက်အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏။ သာဝကအစုံအားဖြင့် လည်း အောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏။ သာဝကအစည်းအဝေးအားဖြင့်လည်းအောက်မေ့နိုင်ပါပေ၏။ 'ဤသို့ အောက် မေ့နိုင်ခြင်းသည် ထိုအကြောင်းအရာများကို နတ် (ဗြဟ္မာ) တို့ကမြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထား ကြသောကြောင့်လေလော'ဟု ဤအကြားစကားသည်ဖြစ်ပေါ်ပြန်ပါသည်။

ဤသည်ပင် အကျွန်ုပ်တို့၏ မပြီးပြတ်သေးသော အကြားစကားဖြစ်ပါသည်။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားကြွရောက်တော်မူလာပါသည် အသျှင်ဘုရား"ဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

၁၅။ ရဟန်းတို့ မြတ်စွာဘုရားသည် အောက်မေ့နိုင်ကြောင်းဖြစ်သော ဓမ္မဓာတ်ကို ကိုယ်တိုင်ပင်ကောင်းစွာ ထိုးထွင်း၍ သိထားသောကြောင့် သံသရာချဲ့.တရားကို ဖြတ်ပြီးကုန်သော သံသရာခရီးကိုဖြတ်ပြီးကုန်သော သံသရာဝဋ္ဋကုန်ဆုံးပြီးကုန်သော ဆင်းရဲခပ်သိမ်းကို လွန်မြောက်ပြီးကုန်သော ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးကုန်သော ရှေးဘုရားတို့ကို "ဤသို့သော

ဇာတ်ရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော အမည်ရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော အနွယ်ရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော သီလရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော (သမာဓိ) တရားရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော ပညာရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော နေခြင်းရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော လွတ်မြောက်ခြင်းရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း" ဇာတ်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်၏၊ အမည်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်၏၊ အနွယ်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်၏၊ အသက်အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်၏၊ သာဝကအစုံအား ဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်၏၊ သာဝကအစည်းအဝေးအားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်၏၊ နတ် (ဗြဟ္မာ) တို့သည်လည်း မြတ်စွာဘုရားအား ထိုအကြောင်းအရာများကို လျှောက်ထားကုန်၏၊ ယင်းသို့ လျှောက်ထား ကြသောကြောင့်လည်း မြတ်စွာဘုရားသည် သံသရာချဲ့တရားကို ဖြတ်ပြီးကုန်သောသံသရာခရီးကို ဖြတ် ပြီးကုန်သော သံသရာဝဋ်ကုန်ဆုံးပြီးကုန်သော ဆင်းရဲခပ်သိမ်းကိုလွတ်မြောက်ပြီးကုန်သော ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပြီးကုန်သော ရှေးဘုရားတို့ကို 'ဤသို့သောဇာတ်ရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော အမည်ရှိ ကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သောအနွယ်ရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော သီလရှိကုန်၏ ဟူ၍ လည်းကောင်း ဤသို့သော (သမာဓိ) တရားရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော ပညာရှိကုန်၏ ဟူ၍ လည်းကောင်း ဤသို့သောနေခြင်းရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော လွတ်မြောက်ခြင်းရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း' ဇာတ်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်၏၊ အမည်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်၏၊ အနွယ်အားဖြင့်လည်းအောက်မေ့နိုင်၏၊ အသက်အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်၏၊ သာဝက အစုံအားဖြင့်လည်းအောက်မေ့နိုင်၏၊ သာဝကအစည်း အဝေးအားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်၏။

ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်နှင့်စပ်၍ ထို့ထက်ကျယ်ပြန့်သော တရားစကားကို နာလိုကုန်သလောဟု မိန့်တော်မူသော်–

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား– မြတ်စွာဘုရားသည် ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်နှင့်စပ်၍ ထို့ထက်ကျယ်ပြန့်သော တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူရန် အချိန်ဖြစ်ပါသည်၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော် မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား – မြတ်စွာဘုရားသည် ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်နှင့်စပ်၍ထို့ထက်ကျယ်ပြန့်သော တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူရန် အခါဖြစ်ပါသည်၊ ရဟန်းတို့သည်မြတ်စွာဘုရား၏ (စကားတော် ကို) နာကြား၍ ဆောင်ထားကြပါလိမ့်မည်ဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ရဟန်းတို့ သို့ဖြစ်လျှင် နာကြားကုန်လော့၊ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းကုန်လော့၊ ဟောကြားပေအုံ့ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

"ကောင်းပါပြီ မြတ်စွာဘုရား"ဟု ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤစကားကို မိန့်တော်မူ၏ –

၁၆။ ရဟန်းတို့ ဤ (ကမ္ဘာ) မှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် လောကဓ္ဓာ ပွင့်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော

ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် အမျိုးအားဖြင့် မင်းမျိုးတည်း၊ မင်းမျိုး၌ ဖြစ်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် အနွယ်အားဖြင့် ကောဏ္ဍည (အနွယ်) ဖြစ်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ အသက်အတိုင်းအရှည်သည် အနှစ်ရှစ်သောင်း ဖြစ်၏။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကိုခံတော် မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် သခွတ်ပင်ရင်း၌ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံ သောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ မြတ်သောတပည့် (အဂ္ဂ သာဝက) အစုံသည် ခဏ္ဍနှင့်တိဿ မည်၏။ ရဟန်းတို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ (လက်ထက်၌) သာဝက အစည်း အဝေးတို့သည် သုံးကြိမ်ဖြစ်ကုန်၏။ တစ်ကြိမ်သော သာဝကအစည်းအဝေး၌ ရဟန်းတစ်သိန်းခြောက် သောင်းရှစ်ထောင် ရှိ၏။ တစ်ကြိမ်သောသာဝကအစည်းအဝေး၌ ရဟန်းတစ်သိန်း ရှိ၏။ တစ်ကြိမ်သော သာဝကအစည်းအဝေး၌ရဟန်းရှစ်သောင်း ရှိ၏။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံး စုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ (လက်ထက်၌) အလုံးစုံ ရဟန္တာတို့ချည်းပါဝင်ကုန်သော သာဝကအစည်းအဝေးတို့သည် ဤသုံးကြိမ်တို့ပင် ဖြစ်ကုန်၏။ ရဟန်း တို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ အလုပ်အကျွေး အသောကမည်သော ရဟန်းသည် အမြတ်ဆုံး အလုပ်အကျွေးဖြစ်၏။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ ခမည်းတော်သည် ဗန္ဓုမာမည်သော မင်းပေတည်း။ မယ်တော်သည် ဗန္ဓုမတီမည်သော မိဖုရားပေတည်း။ ဗန္ဓုမာမင်း၏ နေပြည်တော်သည် ဗန္ဓုမတီမည်သောမြို့ပေတည်း။

၁။ အကြားစကားဟူသည် ကမ္မဋ္ဌာန်းနှလုံးသွင်းခြင်း စာသင်ခြင်း စသည်တို့၏ အကြား၌ဖြစ်သောအလွတ်စကား (ဗြဟ္မဇာလသုတ်အဖွင့် အဋ္ဌကထာ)၊ ငါဘုရားမလာမီ အကြား၌ဖြစ်သော စကား (ပေါဋ္ဌပါဒသုတ်အဖွင့် အဋ္ဌကထာ)။

၂။ ဤသင်္ချာအရေအတွက်သည် အပိုဒ် ၈၃-၌ ထင်ရှားလတ္တံ့။

♣

ဘုရားလောင်း မယ်တော်ဝမ်းသို့ သက်ဆင်းခြင်း

၁၇။ ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားလောင်းသည် တုသိတာနတ်ပြည်မှ စုတေ၍ သတိရှိလျက် ဆင်ခြင်လျက် မယ်တော်ဝမ်းသို့ သက်၏။ ဤကား ဤ (မယ်တော်ဝမ်းသို့သက်ရာ) ၌ ဓမ္မတာတည်း။ (၁)

၁၈။ ရဟန်းတို့ ဘုရားလောင်းသည် တုသိတာနတ်ပြည်မှ စုတေ၍ မယ်တော်ဝမ်းသို့ သက်သော အခါနတ် မာရ်နတ် ဗြဟ္မာတို့နှင့် တကွသော (နတ်) လောကနှင့် သမဏ ဗြာဟ္မဏ မင်းများ လူများနှင့်တကွသော လူ့လောက၌ မနှိုင်းရှည့်နိုင်သော ကြီးကျယ်သော အလင်းရောင်သည် နတ်တို့၏ အာနုဘော် (အလင်းရောင်) ကို ကျော်လွန်၍ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၏။ ဟင်းလင်းဖြစ်ကုန်သော ထောက်တည်ရာမရှိကုန်သော မိုက်ကုန်သော မှောင်မဲကုန်သော လောကန္တရိတ် (၈ရဲ) တို့သည် ရှိကုန်၏၊ ယင်း (၈ရဲ) တို့၌ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးကုန်သော ဤလနေတို့သော်မှလည်း ထွန်းလင်းခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ ထို (၈ရဲ) တို့၌လည်း မနှိုင်းရှည့်နိုင်သော ကြီးကျယ်သော အလင်းရောင်သည် နတ်တို့၏အာနုဘော် (အလင်းရောင်) ကို ကျော်လွန်၍ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၏။ ထို (၈ရဲ) တို့၌ ဖြစ်နေကြရကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်လည်း "အချင်းတို့ ဤ (၈ရဲ) ၌ ကျရောက်နေသော အခြားသတ္တဝါတို့သည်လည်းရှိကြပါသေးတကား"ဟု ထိုအလင်းရောင်ဖြင့် အချင်းချင်း မြင်သိကြကုန်၏။ တစ်သောင်းသောဤလောကဓာတ်သည်လည်း တုန်လှုပ်၏၊ ပြင်းစွာ တုန်လှုပ်၏၊ သွက်သွက်ခါတုန်လှုပ်၏။ မနှိုင်းရှည့်နိုင်သော ကြီးကျယ်သော အလင်းရောင်သည်လည်း နတ်တို့၏ အာနုဘော် (အလင်းရောင်) ကိုကျော်လွန်၍ လောက၌ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၏။ ဤကား ဤအရာ၌ ဓမ္မတာပေတည်း။ (၂)

၁၉။ ရဟန်းတို့ ဘုရားလောင်းသည် မယ်တော်ဝမ်းသို့ သက်ပြီးသောအခါ ဘုရားလောင်းနှင့်ဘုရားလောင်းမယ်တော်ကို လူဖြစ်စေ၊ နတ်ဘီလူးဖြစ်စေ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မညှဉ်းဆဲနိုင်စေခြင်းငှါ နတ်သားလေးယောက်တို့သည် အရပ်လေးမျက်နှာ၌ စောင့်ရန် ကပ်ရောက်ကုန်၏။ ဤကား ဤအရာ၌ဓမ္မတာပေတည်း။ (၃)

၂၀။ ရဟန်းတို့ ဘုရားလောင်းသည် မယ်တော်ဝမ်းသို့ သက်ပြီးသောအခါ ဘုရားလောင်းမယ်တော်သည် ပကတိအတိုင်းပင် သီလနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ အသက်သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏၊ မပေးသော ဥစ္စာကိုယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားယွင်းစွာ ကျင့်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို ပြောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏၊ မူးယစ်မေ့လျော့စေတတ်သော သေရည်သေရက်မှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤကား ဤအရာ၌ ဓမ္မတာပေတည်း။ (၄)

၂၁။ ရဟန်းတို့ ဘုရားလောင်းသည် မယ်တော်ဝမ်းသို့ သက်ပြီးသောအခါ ဘုရားလောင်းမယ်တော်အား ယောကျ်ားတို့၌ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်လျဉ်းသော စိတ်သည် မဖြစ်၊ ဘုရားလောင်းမယ်တော်ကို တပ်မက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သော ယောကျ်ားမျှ မလွန်ကျူးနိုင်။ ဤကား ဤအရာ၌ ဓမ္မတာပေတည်း။ (၅)

၂၂။ ရဟန်းတို့ ဘုရားလောင်းသည် မယ်တော်ဝမ်းသို့ သက်ပြီးသောအခါ ဘုရားလောင်းမယ်တော်သည် ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို များပြားစွာရ၏၊ ထိုမယ်တော်သည် ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဖြင့် ကုံလုံပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ခံစားရ၏။ ဤကား ဤအရာ၌ ဓမ္မတာပေတည်း။ (၆)

၂၃။ ရဟန်းတို့ ဘုရားလောင်းသည် မယ်တော်ဝမ်းသို့ သက်ပြီးသောအခါ ဘုရားလောင်းမယ်တော် ၌တစ်စုံတစ်ခုသော အနာရောဂါသည် မဖြစ်၊ ဘုရားလောင်းမယ်တော်သည် ချမ်းသာစွာရှိ၏၊ မပင်ပန်းသောကိုယ်ရှိ၏၊

ဘုရားလောင်းမယ်တော်သည် အင်္ဂါကြီးငယ် အလုံးစုံရှိသော ဣန္ဒြေမချို့တဲ့သော ဝမ်းတွင်း၌ တည်နေသော ဘုရားလောင်းကိုလည်း မြင်ရ၏။

ရဟန်းတို့ ဥပမာသော်ကား အလွန်တောက်ပသော အမျိုးမှန်သော ရှစ်မြှောင့်ရှိသော ကောင်းစွာပြုပြင်ပြီးဖြစ်သော အရည်ကောင်းသော အထူးကြည်လင်သော နောက်ကျုကောင်းသော (သွေးခြင်းဖောက်ခြင်းစသော)
အခြင်းအရာအားလုံးနှင့်ပြည့်စုံသောဝေဠုရိယကြောင်မျက်ရွဲရတနာသည်ရှိရာ၏။ ထို (ဝေဠုရိယ ကြောင်မျက်ရွဲ ရတနာ) ၌ ညိုသောချည်ကိုသော်လည်းကောင်း ဝါသော ချည်ကိုသော်လည်းကောင်း နီသော ချည်ကိုသော်လည်းကောင်းဖြူသော ချည်ကိုသော်လည်းကောင်း ဝါဖြော့သော ချည်ကိုသော်လည်းကောင်း တပ်ထားရာ၏၊ ထို (ဝေဠုရိယ ကြောင်မျက်ရွဲရတနာ) ကို မျက်စိအမြင်ရှိသော ယောကျ်ားသည် လက်တို့၌ တင်ထား၍ (ဤသို့ ဆင်ခြင်ရာ၏) –

"ဤ (ဝေဠုရိယ ကြောင်မျက်ရွဲရတနာ) သည် အလွန်တောက်ပ၏၊ အမျိုးမှန်၏၊ ရှစ်မြှောင့်ရှိ၏၊ ကောင်းစွာ ပြု ပြင်ပြီးဖြစ်၏၊ အရည်ကောင်း၏၊ အထူးကြည်လင်၏၊ နောက်ကျုကောင်း၏၊ (သွေးခြင်းဖောက်ခြင်းစသော) အခြင်းအရာအားလုံးနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ ထို (ဝေဠုရိယ ကြောင်မျက်ရွဲ ရတနာ) ၌ဤညိုသော ချည်ကို တပ်ထား၏ ဟူ၍သော်လည်းကောင်း ဤဝါသော ချည်ကို တပ်ထား ၏ဟူ၍သော်လည်းကောင်း ဤနီသော ချည်ကိုတပ်ထား၏ ဟူ၍သော်လည်းကောင်း ဤဖြူသော ချည်ကိုတပ်ထား၏ ဟူ၍သော်လည်းကောင်း ဤဝါဖြော့သော ချည်ကို တပ်ထား၏ ဟူ၍သော်လည်းကောင်း" ဆင်ခြင်ရာ၏။

ရဟန်းတို့ ဤအတူ ဘုရားလောင်းသည် မယ်တော်ဝမ်းသို့ သက်ပြီးသောအခါ ဘုရားလောင်းမယ်တော်၌ တစ်စုံတစ်ခုသော အနာရောဂါသည် မဖြစ်၊ ဘုရားလောင်းမယ်တော်သည် ချမ်းသာစွာရှိ၏၊ မပင်ပန်းသော ကိုယ်ရှိ၏၊ ဘုရားလောင်းမယ်တော်သည် အင်္ဂါကြီးငယ် အလုံးစုံရှိသော ဣန္ဒြေမချို့တဲ့သောဝမ်းတွင်း၌တည်နေသော ဘုရားလောင်းကိုလည်း မြင်ရ၏။ ဤကား ဤအရာ၌ ဓမ္မတာပေတည်း။ (၇)

၂၄။ ရဟန်းတို့ ဘုရားလောင်းဖွားမြင်၍ ခုနစ်ရက်မြောက်သော် ဘုရားလောင်းမယ်တော်သည်ကွယ်လွန်၍ တုသိတာနတ်ပြည်သို့ ရောက်ရ၏။ ဤကား ဤအရာ၌ ဓမ္မတာပေတည်း။ (၈)

၂၅။ ရဟန်းတို့ တစ်ပါးသော မိန်းမတို့သည် ကိုးလဖြစ်စေ၊ ဆယ်လဖြစ်စေ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ပြီး လျှင်ဖွားမြင်ရကုန်သကဲ့သို့ ဘုရားလောင်းမယ်တော်သည် ဘုရားလောင်းကို ဤအတူ ဖွားမြင်ရသည်မဟုတ်ပေ၊ ဘုရားလောင်းမယ်တော်သည်ကား ဘုရားလောင်းကို ဆယ်လတို့ပတ်လုံးသာလျှင် ကိုယ်ဝန်ဆောင်ပြီးမှ ဖွားမြင်ရ၏။ ဤကား ဤအရာ၌ ဓမ္မတာပေတည်း။ (၉)

၂၆။ ရဟန်းတို့ တစ်ပါးသော မိန်းမတို့သည် ထိုင်လျက်ဖြစ်စေ၊ လျောင်းလျက်ဖြစ်စေ ဖွားမြင်ကုန်သကဲ့သို့ ဘုရားလောင်းမယ်တော်သည် ဘုရားလောင်းကို ဤအတူ ဖွားမြင်ရသည် မဟုတ်ပေ၊ ဘုရားလောင်းမယ်တော်သည်ကား ဘုရားလောင်းကို ရပ်လျက်သာလျှင် ဖွားမြင်ရ၏။ ဤကား ဤအရာ၌ဓမ္မတာ ပေတည်း။ (၁၀)

၂၇။ ရဟန်းတို့ ဘုရားလောင်းသည် မယ်တော်ဝမ်းမှ ထွက်မြောက်လာသောအခါ နတ်တို့သည်ရှေးဦးစွာ ခံယူကုန်၏၊ လူတို့သည် နောက်မှ ခံယူကုန်၏။ ဤကား ဤအရာ၌ ဓမ္မတာပေတည်း။ (၁၁)

၂၈။ ရဟန်းတို့ ဘုရားလောင်းသည် မယ်တော်ဝမ်းမှ ထွက်မြောက်လာသောအခါ မြေသို့မရောက်မီ ထိုဘုရားလောင်းကို နတ်သားလေးဦးတို့သည် ခံယူပြီးလျှင် "အရှင်မိဖုရား ဝမ်းမြောက်တော်မူပါလော့၊ အရှင်မိဖုရားအား ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသော သားတော်ထွန်းကားလာပါသည်"ဟု ဆို၍ မယ်တော်ရှေ့၌ ထားကုန်၏။ ဤကား ဤအရာ၌ ဓမ္မတာပေတည်း။ (၁၂)

၂၉။ ရဟန်းတို့ ဘုရားလောင်းသည် မယ်တော်ဝမ်းမှ ထွက်မြောက်လာသောအခါ သန့်ရှင်းစွာသာ လျှင်ထွက်မြောက်လာ၏၊ အရည်ဖြင့် မ ငြိကပ်၊ သလိပ်ဖြင့် မ ငြိကပ်၊ သွေးဖြင့် မ ငြိကပ်၊ အညစ်အကြေးတစ်စုံတစ်ရာဖြင့် မ ငြိကပ်၊ စင်ကြယ်၏၊ သန့်ရှင်း၏။ ရဟန်းတို့ ဥပမာအားဖြင့် ပတ္တမြားရတနာကိုကာသိတိုင်းဖြစ် အဝတ်ပေါ်၌ ချထားလျှင် ပတ္တမြားရတနာသည် ကာသိတိုင်းဖြစ်အဝတ်ကို မ ငြိကပ်၊ ကာသိတိုင်းဖြစ်အဝတ်သည်လည်း ပတ္တမြားရတနာကို မ ငြိကပ်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် နှစ်ခုစလုံး စင်ကြယ်သောကြောင့်ပေတည်း။ ရဟန်းတို့ ဤအတူပင် ဘုရားလောင်းသည် မယ်တော်ဝမ်းမှ ထွက်မြောက်လာသောအခါ သန့်ရှင်းစွာသာလျှင် ထွက်မြောက်လာ၏၊ အရည်ဖြင့် မ ငြိကပ်၊ သလိပ်ဖြင့် မ ငြိကပ်၊ သွေးဖြင့် မ ငြိကပ်၊ အညစ်အကြေး တစ်စုံတစ်ရာဖြင့် မ ငြိကပ်၊ စင်ကြယ်၏၊ သန့်ရှင်း၏။ ဤကားဤအရာ၌ ဓမ္မတာပေတည်း။ (၁၃)

၃၀။ ရဟန်းတို့ ဘုရားလောင်းသည် မယ်တော်ဝမ်းမှ ထွက်မြောက်လာသောအခါ အအေးတစ်ခု, အနွေးတစ်ခုအားဖြင့် ရေအလျဉ်နှစ်ခုတို့သည် ကောင်းကင်မှ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏၊ ယင်းရေအလျဉ်ဖြင့် ဘုရားလောင်းအားလည်းကောင်း မယ်တော်အားလည်းကောင်း ရေသန့်စင်ခြင်းကိစ္စကို ပြုကုန်၏။ ဤကား ဤအရာ၌ ဓမ္မတာပေတည်း။ (၁၄)

၃၁။ ရဟန်းတို့ ဖွားမြင်စဖြစ်သော ဘုရားလောင်းသည် ညီညာသော ခြေတော်တို့ဖြင့် ရပ်၍ မြောက်သို့မျက်နှာမူကာ ခုနစ်ဖဝါး လှမ်းကြွတော်မူ၏၊ ထိုစဉ်အခါ၌ ထီးဖြူတော်မိုးကာ လိုက်ပါလျက် ရှိ၏၊ (ထိုဘုရားလောင်းသည်) အရပ်လေးမျက်နှာ အားလုံးတို့ကိုလည်း လှည့်၍ ကြည့်တော်မူ၏၊ "ငါသည်လောကတွင် အမြင့်ဆုံး ဖြစ်၏၊ ငါသည် လောကတွင် အကြီးဆုံးဖြစ်၏၊ ငါသည် လောကတွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏၊ ဤဘဝသည် နောက်ဆုံးတည်း၊ တစ်ဖန် ဖြစ်မည့်ဘဝ ယခုမရှိတော့ပြီ"ဟု ခံ့ညားသောစကားကို မြွက်ဆိုတော်မူ၏။ ဤကား ဤအရာ၌ ဓမ္မတာပေတည်း။ (၁၅)

၃၂။ ရဟန်းတို့ ဘုရားလောင်းသည် မယ်တော်ဝမ်းမှ ထွက်မြောက်လာသောအခါ နတ်မာရ်နတ်ဗြဟ္မာတို့နှင့်တကွသော (နတ်) လောကနှင့် သမဏာဗြာဟ္မဏာမင်းများ လူများနှင့်တကွသောဤလူ့လောကတွင် မနှိုင်းရှည့်နိုင်သော ကြီးကျယ်သော အလင်းရောင်သည် နတ်တို့၏အာနုဘော် (အလင်းရောင်) ကို ကျော်လွန်၍ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၏။ ဥပမာ ဟင်းလင်းဖြစ်ကုန်သောထောက်တည်ရာမရှိကုန်သော မိုက်မဲကုန်သော မှောင်မဲကုန်သော လောကန္တရိတ် (ငရဲ) တို့သည် ရှိကုန်၏၊ ယင်း (ငရဲ) တို့၌ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးကုန်သော

ဤလနေတို့သော်မှလည်း ထွန်းလင်းခြင်းငါမစွမ်းနိုင်ကုန်၊ ထို (ငရဲ) တို့၌လည်း မနှိုင်းရှည့်နိုင်သော ကြီးကျယ်သော အလင်းရောင်သည် နတ်တို့၏အာနုဘော် (အလင်းရောင်) ကို ကျော်လွန်၍ ထင်ရှားဖြစ် ပေါ်၏။ ထို (ငရဲ) တို့၌ ဖြစ်နေကြရကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်လည်း "အချင်းတို့ ဤ (ငရဲ) ၌ ကျရောက် နေသော အခြားသတ္တဝါတို့သည်လည်းရှိကြပါသေးတကား"ဟု ထိုအလင်းရောင်ဖြင့် အချင်းချင်း မြင်သိ ကြကုန်၏။ တစ်သောင်းသောဤလောကဓာတ်သည်လည်း တုန်လှုပ်၏၊ ပြင်းစွာတုန်လှုပ်၏၊ သွက်သွက်ခါ တုန်လှုပ်၏။ မနှိုင်းရှည့်နိုင်သော ကြီးကျယ်သော အလင်းရောင်သည် နတ်တို့၏ အာနုဘော် (အလင်း ရောင်) ကိုကျော်လွန်၍ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၏။ ဤကား ဤအရာ၌ ဓမ္မတာပေတည်း။ (၁၆)

သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့၏လက္ခဏာ

၃၃။ ရဟန်းတို့ ဝိပဿီမင်းသား ဖွားမြင်လတ်သော် "မင်းမြတ် အရှင်မင်းအား သားတော်ဖွားမြင် ပါပြီ၊ မင်းမြတ်သည် ထိုသားတော်ကို ရှုစားတော်မူပါ"ဟု ဗန္ဓုမာမင်းအား သံတော်ဦးတင်ကုန်၏။ ရဟန်းတို့ဗန္ဓုမာမင်းသည် ဝိပဿီမင်းသားကို ရှုစားပြီးလျှင် နိမိတ်ဖတ်ပုဏ္ဏားတို့ကို ခေါ်စေ၍ "အချင်းနိမိတ်ဖတ်ပုဏ္ဏားတို့ မင်းသားကို ကြည့်ကုန်လော့"ဟု ဤစကားကို မိန့်ဆို၏။ ရဟန်းတို့ နိမိတ်ဖတ်ပုဏ္ဏားတို့သည် ဝိပဿီမင်းသားကို ကြည့်ရှုကြပြီးလျှင် ဗန္ဓုမာမင်းအား ဤစကားကို လျှောက်ကုန်၏။

"မင်းမြတ် ဝမ်းမြောက်တော်မူပါလော့၊ မင်းမြတ်အား ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသော သားတော် ထွန်းကားလာပါ၏၊ မင်းမြတ် မင်းမြတ်အား အရတော်ပါပေစွ၊ မင်းမြတ် မင်းမြတ်အား ကောင်းသောရခြင်းကို ရပါပေစွ၊ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် မင်းမြတ်၏ အိမ်သားစုထဲ၌ ဤသို့သော သားတော်ထွန်းကားလာသောကြောင့်ပါတည်း၊ မင်းမြတ် ဤသားတော်သည်ကား သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်လက္ခဏာတို့နှင့်ပြည့်စုံပေ၏၊ ယင်းလက္ခဏာတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ယောက်ျားမြတ်အား နှစ်မျိုးသောအဖြစ်တို့သာလျှင် ရှိကုန်၏၊ အခြားသော အဖြစ်တို့ကား မရှိကုန်။

(ထိုယောက်ျားမြတ်သည်) အကယ်၍ လူ့ဘောင်၌ နေဋ္ဌားအံ့၊ တရားစောင့်သော တရားနှင့်အညီမင်းပြုသော သမုဒ္ဒရာလေးစင်းအပိုင်းအခြားရှိသည့် လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော ရန်အပေါင်းကို အောင်မြင်သော တိုင်းနိုင်ငံကို တည် ငြိမ်စေသော ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ပါလတ္တံ့။ ထို (စကြဝတေးမင်း) အား ဤရတနာခုနစ်ပါးတို့သည် ဖြစ်ပေါ်ပါကုန်၏။ ဤ (သည်တို့) ကား အဘယ်နည်း၊ စကြာရတနာ ဆင်ရတနာ မြင်းရတနာ ပတ္တမြားရတနာ မိဖုရားရတနာ သူဌေးရတနာ ခုနစ်ခုမြောက် သားကြီးရတနာတို့ပေတည်း။ ထို (စကြဝတေးမင်း) အား ရဲရင့်ကုန်သော သူရဲကောင်းအင်္ဂါရုပ်ရှိကုန်သော တစ်ဖက်စစ်သည်တို့ကို နှိမ်နှင်းနိုင်ကုန်သော အထောင်မကသော သားတော်တို့သည် ရှိပါကုန်၏၊ ထို (စကြဝတေးမင်း) သည် သမုဒ္ဒရာအဆုံးရှိသော ဤမြေကို တုတ်မဆောင်မူ၍ လက်နက်မဆောင်မူ၍တရားသဖြင့် အောင်မြင်လျက် အုပ်စိုးပါ၏။

အကယ်၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ငြားအံ့၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော လောကဌ (ကိလေသာ) အပိတ်အဖုံးကို ဖွင့်လှစ်ပြီးသော ဘုရားဖြစ်ပါလတ္တံ့။

၃၄။ မင်းမြတ် အကြင်လက္ခဏာတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ယောက်ျားမြတ်အား နှစ်မျိုးသော အဖြစ်တို့သာလျှင်ရှိကုန်၏၊ အခြားသော အဖြစ်တို့ကား မရှိကုန်။ (ထိုယောက်ျားမြတ်သည်) အကယ်၍ လူ့ဘောင်၌နေငြားအံ့၊ တရားစောင့်သော တရားနှင့်အညီ မင်းပြု သော သမုဒ္ဒရာလေးစင်း အပိုင်းအခြားရှိသည့်လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော ရန်အပေါင်းကို အောင်မြင်သော တိုင်းနိုင်ငံကို တည် ငြိမ်စေသော ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်လတ္တံ့။ ထို (စကြဝတေးမင်း) အား ဤ ရတနာခုနစ်ပါးတို့သည် ဖြစ်ပေါ်ပါကုန်၏။ ဤ (သည်တို့) ကား အဘယ်နည်း၊ စကြာရတနာ ဆင်ရတနာ မြင်းရတနာပတ္တမြားရတနာ မိဖုရားရတနာ သူဌေးရတနာ ခုနစ်ခုမြောက် သားကြီးရတနာတို့ပေတည်း။ ထို (စကြဝတေးမင်း) အား ရဲရင့်ကုန်သော သူရဲကောင်းအင်္ဂါရပ်ရှိကုန်သော တစ်ဖက်စစ်သည်တို့ကို နှိမ်နင်းနိုင်ကုန်သော အထောင်မကသော သားတော်တို့သည် ရှိပါကုန်၏၊ ထို (စကြဝတေးမင်း) သည် သမုဒ္ဒရာအဆုံးသော ဤမြေကို တုတ်မဆောင်မူ၍ လက်နက်မဆောင်မူ၍ တရားသဖြင့် အောင်မြင်လျက် အုပ်စိုးပါ၏။

အကယ်၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ငြားအံ့၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော လောကဌ (ကိလေသာ) အပိတ်အဖုံးကို ဖွင့်လှစ်ပြီးသော ဘုရားဖြစ်ပါလတ္တံ့ဟု ဆိုရာဝယ် ဤမင်းသား၌ ပြည့်စုံသော ထိုသုံးဆယ့်နှစ်ပါးသောယောက်ျားမြတ် လက္ခဏာတို့ကား အဘယ်ပါနည်း–

၃၅။ မင်းမြတ် ဤမင်းသားသည် အညီအညွတ်ကောင်းစွာထိသော ခြေဖဝါး ရှိပါ၏၊ မင်းမြတ်ဤ (အညီအညွတ်ကောင်းစွာထိသော ခြေဖဝါးရှိခြင်း) သည်လည်း ဤယောက်ျားမြတ်၏ မဟာပုရိသလက္ခဏာ ဖြစ်ပါ၏။ (၁)

မင်းမြတ် ဤမင်းသား၏ အောက်ခြေဖဝါးပြင်တို့၌ အကန့်တစ်ထောင် ရှိသော အကွပ်, ပုံတောင်းတို့နှင့်တကွ အခြင်းအရာအလုံးစုံနှင့်ပြည့်စုံသော စက်ဝန်းတို့သည် ဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိပါကုန်၏၊ မင်းမြတ်ဤ (စက်ဝန်းတို့ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း) သည်လည်း ဤယောက်ျားမြတ်၏ မဟာပုရိသလက္ခဏာ ဖြစ်ပါ၏။ (၂)

မင်းမြတ် ဤမင်းသားသည် ရှည်သောဖနောင့် ရှိပါ၏။ပ။ (၃).

မင်းမြတ် ဤမင်းသားသည် ရှည်သောလက်ချောင်းခြေချောင်း ရှိပါ၏။ပ။ (၄)

မင်းမြတ် ဤမင်းသားသည် နူးညံ့နုနယ်သော လက်ဖဝါးခြေဖဝါး ရှိပါ၏။ပ။ (၅)

မင်းမြတ် ဤမင်းသားသည် ကွန်ရက်ပမာ ညီညာသော လက်ခြေ ရှိပါ၏။ပ။ (၆)

မင်းမြတ် ဤမင်းသားသည် ဖမျက်မြင့်သောခြေ ရှိပါ၏။ပ။ (၇)

မင်းမြတ် ဤမင်းသားသည် ဇဏီသားကဲ့သို့ (ပြေပြစ်သော) မြင်းခေါင်း ရှိပါ၏။ပ။ (၈)

မင်းမြတ် ဤမင်းသားသည် မကိုင်းမညွတ်ဘဲ ရပ်လျက်ပင် နှစ်ဖက်သော လက်ဝါးပြင်တို့ဖြင့် ပုဆစ်ခူးတို့ကို သုံးသပ်ဆုပ်နယ်နိုင်ပါပေ၏။ပ။ (၉)

မင်းမြတ် ဤမင်းသားသည် အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော ပုရိသနိမိတ် ရှိပါ၏။ပ။ (၁၀)

မင်းမြတ် ဤမင်းသားသည် ရွှေအဆင်း ရှိပါ၏၊ ရွှေနှင့်တူသော (အသား) အရေ ရှိပါ၏။ပ။ (၁၁)

မင်းမြတ် ဤမင်းသားသည် ချောမွေ့သော အသားအရေ ရှိပါ၏၊ အသားအရေချောမွေ့သောကြောင့်ကိုယ်၌ မြူအညစ်အကြေး မ ငြိကပ်ပါ။ပ။ (၁၂)

မင်းမြတ် ဤမင်းသားသည် တစ်ပင်ချင်းပေါက်သော မွေးညင်း ရှိပါ၏၊ မွေးညင်းတွင်းတို့၌မွေးညင်းတစ်ပင်တစ်ပင်တို့သာလျှင် ပေါက်ပါကုန်၏။ပ။ (၁၃)

မင်းမြတ် ဤမင်းသားသည် အထက်သို့ ကော့သော မွေးညင်း ရှိပါ၏၊ မျက်စဉ်းညိုကဲ့သို့ ညိုသောအဆင်းရှိကုန်သော မွေးညင်းတို့သည် ဖက်လိပ်နားတောင်းသဏ္ဌာန် လက္ခဏာရစ်လည်ကာ အထက်သို့ကော့လျက် ပေါက်ပါကုန်၏ ။ ပ။ (၁၄)

မင်းမြတ် ဤမင်းသားသည် ဗြဟ္မာမင်းကဲ့သို့သော ဖြောင့်မတ်သောကိုယ် ရှိပါ၏။ပ။ (၁၅)

မင်းမြတ် ဤမင်းသားသည် အရပ်ခုနစ်ပါး၌ (အသား) ဖြိုးမောက်ခြင်း ရှိပါ၏။ပ။ (၁၆)

မင်းမြတ် ဤမင်းသားသည် ခြေသော့်၏ ရှေ့ပိုင်းကိုယ်နှင့် တူသော ကိုယ် ရှိပါ၏။ပ။ (၁၇)

မင်းမြတ် ဤမင်းသားသည် လက်ပြင်နှစ်ဖက်အကြား၌ ကျောရိုးကြောင်းမထင် ပြည့်ဖြိုးသော ကျောပြင်ရှိပါ၏။ပ။ (၁၈)

မင်းမြတ် ဤမင်းသားသည် ပညောင်ပင်ကဲ့သို့ ဝန်းသောကိုယ် ရှိပါ၏၊ ထိုမင်းသား၏ အလံသည်ကိုယ်အရပ်မြင့်သလောက် ကျယ်ပြန့်ပါ၏၊ ကိုယ်အရပ်သည်လည်း အလံကျယ်ပြန့်သလောက် မြင့်ပါ၏။ပ။ (၁၉)

မင်းမြတ် ဤမင်းသားသည် ညီညာစွာ လုံးသော လည်တိုင် ရှိပါ၏။ပ။ (၂၀)

မင်းမြတ် ဤမင်းသားသည် အရသာကို ဆောင်သော အလွန်ကောင်းမြတ်သော အကြော ရှိပါ၏။ပ။ (၂၁)

မင်းမြတ် ဤမင်းသားသည် ခြေသော့်မေးနှင့်တူသော မေး ရှိပါ၏။ပ။ (၂၂)

မင်းမြတ် ဤမင်းသားသည် လေးဆယ်သော သွား ရှိပါ၏။ပ။ (၂၃)

မင်းမြတ် ဤမင်းသားသည် ညီညွတ်သော သွား ရှိပါ၏။ပ။ (၂၄)

မင်းမြတ် ဤမင်းသားသည် မကျဲသော သွား ရှိပါ၏။ပ။ (၂၅)

မင်းမြတ် ဤမင်းသားသည် အလွန်ဖြူစင်သော အစွယ် (လေးချောင်း) ရှိပါ၏။ပ။ (၂၆)

မင်းမြတ် ဤမင်းသားသည် နှုးညံ့ ရှည်လျား ကြီးမားသော လျှာ ရှိပါ၏။ပ။ (၂၇)

မင်းမြတ် ဤမင်းသားသည် ဗြဟ္မာ့အသံနှင့်တူသော အသံ ရှိပါ၏၊ ကရဝိက်ငှက်သံနှင့်တူသော အသံရှိပါ၏။ပ။ (၂၈)

မင်းမြတ် ဤမင်းသားသည် အလွန်ညိုသော မျက်လုံး ရှိပါ၏။ပ။ (၂၉)

မင်းမြတ် ဤမင်းသားသည် နွားငယ်မျက်တောင်နှင့်တူသော မျက်တောင် ရှိပါ၏။ပ။ (၃၀)

မင်းမြတ် နူးညံ့သော, လဲဝါဂွမ်းနှင့်တူသော, ဖြူစင်သော (ဥဏ္ဏလုံ) မွေးရှင်သည် ဤမင်းသား၏ မျက်မှောင်နှစ်ခုအကြား၌ ပေါက်လျက် ရှိပါ၏၊ မင်းမြတ် ဤမင်းသား၏ မျက်မှောင်နှစ်ခုအကြား၌ နူးညံ့သော, လဲဝါဂွမ်းနှင့် တူသော, ဖြူစင်သော ဤ (ဥဏ္ဏလုံမွေးရှင် ပေါက်လျက်ရှိခြင်း) သည်လည်း ဤယောက်ျားမြတ်၏ မဟာပုရိသလက္ခဏာပေတည်း။ (၃၁)

မင်းမြတ် ဤမင်းသားသည် သင်းကျစ်ဆင်ထားဘိသကဲ့သို့သော ဦးခေါင်း ရှိပါ၏၊ မင်းမြတ် ဤမင်းသားသည် ဤ (သင်းကျစ် ဆင်ထားဘိသကဲ့သို့သော ဦးခေါင်းရှိခြင်း) သည်လည်း ယောက်ျားမြတ်၏မဟာပုရိသလက္ခဏာပေတည်း။ပ။ (၃၂)

၃၆။ မင်းမြတ် အကြင် (လက္ခဏာ) တို့နှင့်ပြည့်စုံသော ယောက်ျားမြတ်အား နှစ်မျိုးသော အဖြစ်တို့သာလျှင် ရှိကုန်၏၊ အခြားသော အဖြစ်တို့ကား မရှိကုန်။

(ထိုမင်းသားသည်) အကယ်၍ လူ့ဘောင်၌ နေငြားအံ့၊ တရားစောင့်သော တရားနှင့်အညီ မင်းပြု သောသမုဒ္ဒရာလေးစင်း အပိုင်းအခြားရှိသည့် လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော ရန်အပေါင်းကို အောင်မြင် သောတိုင်း နိုင်ငံကို တည် ငြိမ်စေသော ရတနာခုနှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ပါလတ္တံ့။ ထို (စကြဝတေးမင်း) အား ဤရတနာခုနစ်ပါးတို့သည် ဖြစ်ပေါ်ပါကုန်၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း၊ စကြာရတနာ ဆင်ရတနာ မြင်းရတနာ ပတ္တမြားရတနာ မိဖုရားရတနာ သူဌေးရတနာ ခုနစ်ခုမြောက်သားကြီးရတနာတို့တည်း။ ထို (စကြဝတေးမင်း) အား ရဲရင့်ကုန်သော သူရဲကောင်းအင်္ဂရုပ် ရှိကုန်သော တစ်ဖက်စစ်သည်တို့ကို နှိမ်နင်းနိုင်ကုန်သော အထောင်မကသော သားတော်တို့သည် ရှိပါကုန်၏၊ ထို (စကြဝတေးမင်းသည်) သမုဒ္ဒရာအဆုံးရှိသော ဤမြေကို တုတ် မဆောင်မူ၍ လက်နက်မဆောင်မူ၍ တရားသဖြင့် အောင်မြင်လျက် အုပ်စိုးပါ၏။

အကယ်၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ငြားအံ့၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော လောက၌ (ကိလေသာ) အပိတ်အဖုံးကို ဖွင့်လှစ်ပြီးသော ဘုရားဖြစ်ပါလတ္တံ့ဟုဆိုရာဝယ် ဤမင်းသား၌ ပြည့်စုံသော ထိုယောက်ျားမြတ်လက္ခဏာတို့ဟူသည်မှာ ဤသုံးဆယ့်နှစ်ပါးတို့ပင်တည်း"ဟု (လျှောက်ကြားကုန်၏)။

၁။ ကုဏ္ဍလသဒ္ဒါသည် ဝေဌန အနက်ဟောကြောင်း ထောမနီခိ အဘိဓာန်၌ လာ၏။
၂။ အရပ်ခုနစ်ပါးဟူသည်မှာ လက်ဖမိုး–၂၊ ခြေဖမိုး–၂၊ ပခုံး–၂၊ လည်ကုပ်–၁၊ ဤ ၇–ပါးတို့တည်း။
၃။ ပဟုတဇိဝှေါတိ ပုထုလဇိဝှေါ၊ အညေသံ ဇိဝှါ ထူလာပိ ဟောန္တိ ကိသာပိ ရဿာပိ ထဒ္ဓါပိ ဝိသမာပိ၊ မဟာ ပုရိသဿ ပန ဇိဝှါ မုဒု ဒီဃာ ပုထုလာ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နာ ဟောတိ။ပ။ ဧဝံ တိလက္ခဏသမ္ပန္နံ ဇိဝှံသန္ဓာယ ပဟုတဇိဝှေါတိ ဝုတ္တံ (မဟာပဒါနသုတ် အဋ္ဌကထာ)။

♣

ဝိပဿီ အမည်မှည့်ခြင်း

၃၇။ ရဟန်းတို့ ထိုစဉ်အခါ၌ ဗန္ဓုမာမင်းသည် နိမိတ်ဖတ်ပုဏ္ဏားတို့အား အသစ်စက်စက် အဝတ် တို့ကိုဝတ်စေပြီးလျှင် အလုံးစုံသော လိုချင်ဖွယ်ရာ (ကာမဂုဏ်) တို့ဖြင့် နှစ်သိမ့်ရောင့်ရဲစေ၏။ ရဟန်းတို့ထို့နောက် ဗန္ဓုမာမင်းသည် အထိန်းတော်တို့ကို ဝိပဿီမင်းသားအား ပြုစုစေ၏။ အချို့က နို့တိုက်ကုန်၏၊ အချို့က ရေချိုး ပေးကုန်၏၊ အချို့က ချီပိုးကုန်၏၊ အချို့က ရင်ခွင်ဖြင့် ပွေ့ဆောင် ကုန်၏။ ရဟန်းတို့ ဖွားမြင်ပြီးသော ဝိပဿီမင်းသားအား "အအေး အပူ မြက် မြူမှုန့် နှင်းပေါက်တို့ မထိပါး မနှိပ်စက်စေရန်" နေ့ရောညဉ့်ပါ ထီးဖြူကို ဆောင်းထားကုန်၏။ ရဟန်းတို့ ဖွားမြင်ပြီးသော ဝိပဿီမင်းသားကို လူအပေါင်းသည် ချစ်ခင်မြတ်နိုး၏။ ရဟန်းတို့ ဥပွလကြာကိုဖြစ်စေ ပဒုမ္မာကြာကိုဖြစ်စေ ပုဏ္ဏရိက်ကြာကိုဖြစ်စေ လူအပေါင်းသည် ချစ်ခင်မြတ်နိုးသကဲ့သို့ ဤအတူ ဝိပဿီမင်းသားကို လူအပေါင်းသည်ချစ်ခင်မြတ်နိုး၏။ ထိုမင်းသားကို ရင်ခွင်တစ်ခုမှ ရင်ခွင်တစ်ခုသို့ ပွေ့ဆောင်ကြကုန်၏။

၃၈။ ရဟန်းတို့ ဖွားမြင်ပြီးသော ဝိပဿီမင်းသားသည် (ဗြဟ္မာ့အသံနှင့်တူသော အသံရှိ၏၊) သာယာသော အသံလည်း ရှိ၏၊ ညှင်းပျောင်းသော အသံလည်း ရှိ၏၊ ချိုအေးသော အသံလည်း ရှိ၏၊ နှစ်သက်ဖွယ်ကောင်းသော အသံလည်း ရှိ၏။ ရဟန်းတို့ ဟိမဝန္တာတောင်၌ ကရဝိက်မည်သော ငှက်မျိုးသည် သာယာသောအသံ ညှင်းပျောင်းသောအသံ ချိုအေးသောအသံ နှစ်သက်ဖွယ်သောအသံ ရှိသကဲ့သို့ ဤအတူ ဝိပဿီမင်းသားသည် သာယာသောအသံလည်း ရှိ၏၊ ညှင်းပျောင်းသောအသံလည်း ရှိ၏၊ ချိုအေးသောအသံလည်း ရှိ၏၊ နှစ်သက်ဖွယ်ကောင်းသော အသံလည်း ရှိ၏။

၃၉။ ရဟန်းတို့ ဖွားမြင်ပြီးသော ဝိပဿီမင်းသားအား ကံ၏ အကျိုးဆက်ကြောင့်ဖြစ်သော နတ်မျက်စိနှင့် တူသောမျက်စိသည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၏။ ယင်းမျက်စိဖြင့် နေ့ရောညဉ့်ပါ ထက်ဝန်းကျင် တစ်ယူဇနာတိုင်အောင် မြင်နိုင်၏။

၄၀။ ရဟန်းတို့ ဖွားမြင်ပြီးသော ဝိပဿီမင်းသားသည် တာဝတိံသာနတ်တို့ ကြည့်သကဲ့သို့ မျက်စိမှိတ်ခြင်းမရှိဘဲ ကြည့်၏။ ရဟန်းတို့ မျက်စိမှိတ်ခြင်းမရှိဘဲ ကြည့်ခြင်းကြောင့် ဝိပဿီမင်းသားအား "ဝိပဿီ ဝိပဿီ" ဟူသော အမည်သည်ပင် ထင်ရှားဖြစ်၏။

၄၁။ ရဟန်းတို့ ထိုစဉ်အခါ၌ ဗန္ဓုမာမင်းသည် တရားစီရင်ရာ၌ ဝိပဿီမင်းသားကို ရင်ခွင်၌ ထိုင်စေ၍ တရားစီရင်၏။ ရဟန်းတို့ ထို (တရားစီရင်ရာ) ၌ ဝိပဿီမင်းသားသည် ခမည်းတော်၏ ရင်ခွင်၌ထိုင်လျက် စိစစ်၍ စိစစ်၍ အဆုံးအဖြတ်တို့ကို အမှန်အတိုင်း ဖြစ်စေ၏။ ရဟန်းတို့ မင်းသားသည် စိစစ်၍ စိစစ်၍ အဆုံးအဖြတ်တို့ကို အမှန်အတိုင်း ဖြစ်စေသောကြောင့် ဝိပဿီမင်းသားအား "ဝိပဿီ ဝိပဿီ" ဟူသော အမည်သည်ပင် အတိုင်းထက်အလွန် ထင်ရှားဖြစ်၏။

၄၂။ ရဟန်းတို့ ထိုစဉ်အခါ၌ ဗန္ဓုမာမင်းသည် ဝိပဿီမင်းသားအတွက် မိုးစံရာ တစ်ဆောင်၊ ဆောင်းစံရာ တစ်ဆောင်၊ နွေစံရာ တစ်ဆောင်အားဖြင့် ပြာသာဒ်သုံးဆောင်တို့ကို ဆောက်စေ၏။ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကိုလည်း စီရင်ထားစေ၏၊ ရဟန်းတို့ ပြာသာဒ်သုံးဆောင်တို့တွင် မိုးစံရာ ပြာသာဒ်၌ ဝိပဿီမင်းသားသည် လေးလတို့ပတ်လုံး ပြာသာဒ်အောက်သို့ မဆင်းဘဲ ယောကျ်ားမပါသော (မိန်းမများသာ တီးမှုတ်သော) တူရိယာတို့ဖြင့် စံစားလျက်နေ၏။

ပဌမအခန်း ပြီး၏။

သူအိုယောကျ်ား

၄၃။ ရဟန်းတို့ ထို့နောက် နှစ်ပေါင်းများစွာ နှစ်အရာပေါင်းများစွာ နှစ်အထောင်ပေါင်းများစွာလွန်သောအခါ ဝိပဿီမင်းသားသည် ရထားထိန်းကိုခေါ်၍ "အချင်း ရထားထိန်း ကောင်းကုန် ကောင်းကုန်သော ယာဉ်တို့ကို ကလော့၊ သာယာသော ရှုမျှော်ခင်းကို ရှုစားရန် ဥယျာဉ်သို့ သွားကုန်အံ့"ဟု မိန့်ဆို၏။

ရဟန်းတို့ ရထားထိန်းသည် "အရှင်မင်းသား ကောင်းပါပြီ"ဟု ဝိပဿီမင်းသားအား ဝန်ခံ၍ကောင်းကုန် ကောင်းကုန်သော ယာဉ်တို့ကို ကစေပြီးလျှင် "အရှင်မင်းသား ကောင်းကုန် ကောင်းကုန်သော ယာဉ်တို့ကို ကပြီးပါပြီ၊ ယခုအခါ၌ သွားရန် အချိန်ကို သင်မင်းသား သိတော်မူပါသည် (သွားရန်မှာ သင်မင်းသား၏ အလိုအတိုင်းပင် ဖြစ်ပါသည်)"ဟု လျှောက်ကြား၏။

ရဟန်းတို့ ထိုစဉ်အခါ၌ ဝိပဿီမင်းသားသည် ကောင်းသော ယာဉ်ကို တက်စီး၍ ကောင်းကုန်ကောင်းကုန်သော ယာဉ်တို့နှင့်တကွ ဥယျာဉ်သို့ ထွက်သွားလေ၏။

၄၄။ ရဟန်းတို့ ဝိပဿီမင်းသားသည် ဥယျာဉ်သို့ ထွက်သွားစဉ် အခြင်ကဲ့သို့ ကိုင်း၍ ခါးကုန်း သောတောင်ဝှေးကို အားပြုလျက် တုန်တုန်ရီရီ သွားနေသော အရွယ်လွန်ပြီး၍ ယိုယွင်းနေသော သူအိုကိုမြင်လတ်သော် ရထားထိန်းကို မိန့်ဆို၏။

"အချင်းရထားထိန်း ဤယောကျ်ားကို အဘယ်သို့ ပြုထားသနည်း၊ ထိုသူ၏ ဆံပင်တို့သည်လည်းအခြားသူတို့၏ (ဆံပင်တို့) ကဲ့သို့ မဟုတ်ပါတကား၊ ထိုသူ၏ ကိုယ်သည်လည်း အခြားသူတို့၏ (ကိုယ်) ကဲ့သို့ မဟုတ်ပါတကား"ဟု (မိန့်ဆို၏)။

"အရှင်မင်းသား ဤသူကား 'သူအို' မည်ပါသည်"ဟု (လျှောက်၏)။

"အချင်းရထားထိန်း ဤသူအိုမည်သည် အဘယ်သို့သော သူပါနည်း"ဟု (မေး၏)။

"အရှင်မင်သား ဤသူအိုမည်သည်မှာ ကြာမြင့်စွာ အသက်ရှင်နေခွင့် မရှိတော့သောသူ ဖြစ်ပါသည်"ဟု (လျှောက်၏)။

"အချင်း ရထားထိန်း ငါသည်လည်း အိုခြင်းသဘော ရှိသလော၊ အိုခြင်းကို မလွန်မြောက်နိုင်သလော"ဟု (မေး၏)။

"အရှင်မင်းသား သင်မင်းသားနှင့်တကွ အကျွန်ုပ်တို့ပါ အားလုံးပင် အိုခြင်းသဘော ရှိပါကုန်၏၊ အိုခြင်းကို မလွန်မြောက်နိုင်ပါကုန်"ဟု (လျှောက်၏)။

"အချင်း ရထားထိန်း သို့ဖြစ်လျှင် ယနေ့ ဥယျာဉ်သို့ သွားရန် အလိုမရှိတော့ပြီ၊ ဤ (အရပ်) မှပင်နန်းတော်သို့ ပြန်လှည့်လော့"ဟု မိန့်ဆို၏။

ရဟန်းတို့ ရထားထိန်းသည် "အရှင်မင်းသား ကောင်းပါပြီ"ဟု ဝိပဿီမင်းသားအား ဝန်ခံ၍ ထို (အရပ်) မှပင် နန်းတော်သို့ ပြန်လှည့်လေ၏။

ရဟန်းတို့ ဝိပဿီမင်းသားသည် နန်းတော်သို့ ရောက်လျှင် "အချင်းတို့ ဖြစ်ခြင်း 'ဇာတိ' မည်သည်စက်ဆုပ်ဖွယ် ရှိစွတကား၊ ယင်းဖြစ်ခြင်း 'ဇာတိ'ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသောသူအား အိုခြင်းသည်ထင်တုံဘိ၏"ဟု ကိုယ်ဆင်းရဲ စိတ်ဆင်းရဲဖြစ်လျက် ကြံမှိုင်နေ၏။

၄၅။ ရဟန်းတို့ ထိုစဉ်အခါ၌ ဗန္ဓုမာမင်းသည် ရထားထိန်းကို ခေါ်စေ၍ ဤစကားကို ဆို၏။

"အချင်းရထားထိန်း အသို့နည်း၊ ဥယျာဉ်၌ မင်းသားသည် ပျော်မွေ့ပါ၏လော၊ အချင်းရထားထိန်းအသို့နည်း၊ ဥယျာဉ်၌ မင်းသားသည် နှစ်ခြိုက်ပါ၏လော"ဟု (မေး၏)။

"မင်းမြတ် မင်းသားသည် ဥယျာဉ်၌ မပျော်မွေ့ပါ၊ မင်းမြတ် မင်းသားသည် ဥယျာဉ်၌ မနှစ်ခြိုက်ပါ"ဟု (လျှောက်၏)။

"အချင်းရထားထိန်း မင်းသားသည် ဥယျာဉ်သို့ ထွက်သွားစဉ် အဘယ်အရာကို မြင်ခဲ့သနည်း"ဟု (မေး၏)။

မင်းမြတ် မင်းသားသည် ဥယျာဉ်သို့ ထွက်သွားစဉ် အခြင်ကဲ့သို့ ကိုင်း၍ ခါးကုန်းသောတောင်ဝှေးကိုအားပြုလျက် တုန်တုန်ရီရီ သွားနေသော အရွယ်လွန်ပြီး၍ ယိုယွင်းနေသော သူအိုကို မြင်ခဲ့ပါ၏၊ မြင်လတ်သော် "အချင်းရထားထိန်း ဤယောကျ်ားကို အဘယ်သို့ ပြုထားသနည်း၊ ထိုသူ၏ ဆံပင်တို့သည်လည်း အခြားသူတို့၏ (ဆံပင်) ကဲ့သို့ မဟုတ်ပါတကား၊ ထိုသူ၏ ကိုယ်သည်လည်း အခြားသူတို့၏ (ကိုယ်) ကဲ့သို့ မဟုတ်ပါတကား"ဟု အကျွန်ုပ်အား ဤစကားကို မေးပါ၏။

"အရှင်မင်းသား ဤသူကား သူအိုမည်ပါသည်"ဟု (အကျွန်ုပ်က ပြန်ကြားပါ၏)။

"အချင်းရထားထိန်း ဤသူအိုမည်သည် အဘယ်သို့သော သူပါနည်း"ဟု (မင်းသားက မေးပြန်ပါ ၏)။

"အရှင်မင်းသား ဤသူအိုမည်သည်မှာ ကြာမြင့်စွာ အသက်ရှင်နေခွင့် မရှိတော့သောသူ ဖြစ်ပါသည်"ဟု (အကျွန်ုပ်က ပြန်ကြားပါ၏)။

"အချင်းရထားထိန်း ငါသည်လည်း အိုခြင်းသဘော ရှိသလော၊ အိုခြင်းကို မလွန်မြောက်နိုင်သလော"ဟု (မေးပြန်ပါ၏)။

"အရှင်မင်းသား သင်မင်းသားနှင့်တကွ အကျွန်ုပ်တို့ပါ အားလုံးပင် အိုခြင်းသဘော ရှိပါကုန်၏၊ အိုခြင်းကို မလွန်မြောက်နိုင်ပါကုန်"ဟု (အကျွန်ုပ်က ပြန်ကြားပါ၏)။

"အချင်း ရထားထိန်း သို့ဖြစ်လျှင် ယနေ့ ဥယျာဉ်သို့ (သွားရန်) အလိုမရှိတော့ပြီ၊ ဤ (အရပ်) မှပင်နန်းတော်သို့ ပြန်လှည့်လော့"ဟု (မင်းသားက ဆိုပါ၏)။

မင်းမြတ် (ထိုအခါ) အကျွန်ုပ်သည် "အရှင်မင်းသား ကောင်းပါပြီ"ဟု ဝိပဿီမင်းသားအား ဝန်ခံပြီးလျှင် ထို (အရပ်) မှပင် နန်းတော်သို့ ပြန်လှည့်ခဲ့ရပါ၏။

မင်းမြတ် ထိုဝိပဿီမင်းသားသည် နန်းတော်သို့ရောက်လျှင် "အချင်းတို့ ဖြစ်ခြင်း 'ဇာတိ' မည်သည်စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိစွတကား၊ ယင်းဖြစ်ခြင်း 'ဇာတိ'ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသူအား အိုခြင်းသည် ထင်တုံဘိ၏"ဟုကိုယ်ဆင်းရဲ စိတ်ဆင်းရဲဖြစ်လျက် ကြံမှိုင်နေပါသည်ဟု (လျှောက်၏)။

သူနာယောကျ်ား

၄၆။ ရဟန်းတို့ ထိုအခါ၌ ဗန္ဓုမာမင်းအား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်၏။

"ဝိပဿီမင်းသားသည် မင်းမပြုဘဲ မနေစေရ၊ ဝိပဿီမင်းသားသည် လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့မဝင်စေရ၊ နိမိတ်ဖတ် ပုဏ္ဏားတို့၏ စကားသည် မမှန်စေရ"ဟု (အကြံသည် ဖြစ်၏)။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ဗန္ဓုမာမင်းသည် ဝိပဿီမင်းသား မင်းပြုဖြစ်စိမ့်သောငှါ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ မဝင်စိမ့်သောငှါ နိမိတ်ဖတ် ပုဏ္ဏားတို့စကား လွဲမှားစိမ့်သောငှါ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို တိုးတက်၍ စီရင်ထားစေ၏၊ ရဟန်းတို့ (ထို့ကြောင့်) ဝိပဿီမင်းသားသည် ထိုလူ့ဘောင်၌ပင် ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဖြင့် ကုံလုံပြည့်စုံစွာ စံစားလျက်နေပြန်လေ၏။ ရဟန်းတို့ ထို့နောက် နှစ်ပေါင်းများစွာ နှစ်အရာပေါင်းများစွာ နှစ်အထောင်ပေါင်းများစွာ လွန်သောအခါ ဝိပဿီမင်းသားသည်။ပ။ ဥယျာဉ်သို့ ထွက်သွားပြန်လေ၏။

၄၇။ ရဟန်းတို့ ဝိပဿီမင်းသားသည် ဥယျာဉ်သို့ ထွက်သွားစဉ် အသည်းအသန် မကျန်းမာဖြစ်၍ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်နေသော မိမိ၏ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်၌ နစ်လျက် လဲနေသော သူတစ်ပါးတို့က ထူပေးသိပ်ပေးနေရသော သူနာကို မြင်လတ်သော် ရထားထိန်းကို မေး၏။

"အချင်းရထားထိန်း ဤယောကျ်ားကို အဘယ်သို့ ပြုထားသနည်း၊ ထိုသူ၏ မျက်စိတို့သည်လည်းအခြားသူတို့၏ (မျက်စိ) ကဲ့သို့ မဟုတ်ပါတကား၊ ထိုသူ၏ အသံသည်လည်း အခြားသူတို့၏ (အသံ) ကဲ့သို့မဟုတ်ပါတကား"ဟု (မေး၏)။

"အရှင်မင်းသား ဤသူကား 'သူနာ' မည်ပါသည်"ဟု (လျှောက်၏)။

"အချင်းရထားထိန်း ဤသူနာမည်သည် အဘယ်သို့သော သူပါနည်း"ဟု (မေး၏)။

"အရှင်မင်သား ဤသူနာမည်သည်မှာ ထိုအနာမှ ထနိုင်ငြားအံ့လည်း မသိရသောသူ ဖြစ်ပါ၏"ဟု (လျှောက်၏)။

"အချင်းရထားထိန်း ငါသည်လည်း နာခြင်းသဘောရှိသလော၊ နာခြင်းကို မလွန်မြောက်နိုင်သလော"ဟု (မေး၏)။

"အရှင်မင်းသား သင်မင်းသားနှင့်တကွ အကျွန်ုပ်တို့ပါ အားလုံးပင် နာခြင်းသဘော ရှိပါကုန်၏၊ နာခြင်းကို မလွန်မြောက်နိုင်ပါကုန်"ဟု (လျှောက်၏)။

"အချင်း ရထားထိန်း သို့ဖြစ်လျှင် ယနေ့ ဥယျာဉ်သို့ (သွားရန်) အလိုမရှိတော့ပြီ၊ ဤ (အရပ်) မှပင်နန်းတော်သို့ ပြန်လှည့်လော့"ဟု (မိန့်ဆို၏)။

ရဟန်းတို့ ရထားထိန်းသည် "အရှင်မင်းသား ကောင်းပါပြီ"ဟု ဝိပဿီမင်းသားအား ဝန်ခံ၍ ထို (အရပ်) မှပင် နန်းတော်သို့ ပြန်လှည့်လေ၏။

ရဟန်းတို့ ဝိပဿီမင်းသားသည် နန်းတော်သို့ ရောက်လျှင် "အချင်းတို့ ဖြစ်ခြင်း 'ဇာတိ' မည် သည့်စက်ဆုပ်ဖွယ် ရှိစွတကား၊ ယင်းဖြစ်ခြင်း 'ဇာတိ'ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသောသူအား

အိုခြင်းသည်ထင်တုံ့ဘိ၏၊ နာခြင်းသည် ထင်တုံ့ဘိ၏"ဟု ကိုယ်ဆင်းရဲ စိတ်ဆင်းရဲဖြစ်လျက် ကြံမှိုင်နေ၏။

၄၈။ ရဟန်းတို့ ထိုစဉ်အခါ၌ ဗန္ဓုမာမင်းသည် ရထားထိန်းကို ခေါ်စေ၍ ဤစကားကို ဆို၏။

"အချင်းရထားထိန်း အသို့နည်း၊ ဥယျာဉ်၌ မင်းသားသည် ပျော်မွေ့ပါ၏လော၊ အချင်းရထားထိန်းအသို့နည်း၊ ဥယျာဉ်၌ မင်းသားသည် နှစ်ခြိုက်ပါ၏လော"ဟု (မေး၏)။

"မင်းမြတ် မင်းသားသည် ဥယျာဉ်၌ မပျော်မွေ့ပါ၊ မင်းမြတ် မင်းသားသည် ဥယျာဉ်၌ မနှစ်ခြိုက်ပါ"ဟု (လျှောက်၏)။

"အချင်းရထားထိန်း မင်းသားသည် ဥယျာဉ်သို့ ထွက်သွားစဉ် အဘယ်အရာကို မြင်ခဲ့သနည်း"ဟု (မေး၏)။

မင်းမြတ် မင်းသားသည် ဥယျာဉ်သို့ ထွက်သွားစဉ် အသည်းအသန် မကျန်းမာဖြစ်၍ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်နေသော မိမိ၏ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်၌ နစ်လျက် လဲနေသော သူတစ်ပါးတို့က ထူပေးသိပ်ပေး နေရသော သူနာကို မြင်ခဲ့ပါ၏၊ မြင်လတ်သော် "အချင်းရထားထိန်း ဤယောကျ်ားကို အဘယ်သို့ ပြုထားသနည်း၊ ထိုသူ၏ မျက်စိတို့သည်လည်း အခြားသူတို့၏ (မျက်စီ) ကဲ့သို့ မဟုတ်ပါတကား။ ထိုသူ၏ အသံသည်လည်း အခြားသူတို့၏ (အသံ) ကဲ့သို့ မဟုတ်ပါတကား"ဟု အကျွန်ုပ်အား ဤစကားကို မေးပါ၏။

"အရှင်မင်းသား ဤသူကား သူနာမည်ပါသည်"ဟု အကျွန်ုပ်က (ပြန်ကြားပါ၏)။

"အချင်းရထားထိန်း ဤသူနာမည်သည် အဘယ်သို့သော သူပါနည်း"ဟု (မင်းသားက မေးပြန်ပါ ၏)။

"အရှင်မင်းသား ဤသူနာမည်သည်မှာ ထိုအနာမှ ထနိုင်ငြားအံ့လည်း မသိရသောသူ ဖြစ်ပါသည်"ဟု (ပြန်ကြားပါ၏)။

"အချင်းရထားထိန်း ငါသည်လည်း နာခြင်းသဘောရှိသလော၊ နာခြင်းကို မလွန်မြောက်နိုင်သလော"ဟု (မေးပြန်ပါ၏)။

"အရှင်မင်းသား သင်မင်းသားနှင့်တကွ အကျွန်ုပ်တို့ပါ အားလုံးပင် နာခြင်းသဘော ရှိပါကုန်၏၊ နာခြင်းကို မလွန်မြောက်နိုင်ပါကုန်"ဟု (အကျွန်ုပ်က ပြန်ကြား၏)။

"အချင်း ရထားထိန်း သို့ဖြစ်လျှင် ယနေ့ ဥယျာဉ်သို့ (သွားရန်) အလိုမရှိတော့ပြီ၊ ဤ (အရပ်) မှပင်နန်းတော်သို့ ပြန်လှည့်လော့"ဟု (မင်းသားက ဆိုပါ၏)။

မင်းမြတ် (ထိုအခါ) အကျွန်ုပ်သည် "အရှင်မင်းသား ကောင်းပါပြီ"ဟု ဝိပဿီမင်းသားအား ဝန်ခံပြီးလျှင် ထို (အရပ်) မှပင် နန်းတော်သို့ ပြန်လှည့်ခဲ့ရပါ၏။

မင်းမြတ် ထိုဝိပဿီမင်းသားသည် နန်းတော်သို့ ရောက်လျှင် "အချင်းတို့ ဖြစ်ခြင်း 'ဇာတိ' မည်သည်စက်ဆုပ်ဖွယ် ရှိစွတကား၊ ယင်းဖြစ်ခြင်း 'ဇာတိ'ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသောသူအား အိုခြင်းသည် ထင်တုံ့ဘိ၏၊ နာခြင်းသည် ထင်တုံ့ဘိ၏"ဟု ကိုယ်ဆင်းရဲ စိတ်ဆင်းရဲဖြစ်၍ ကြံမှိုင်နေပါသည်ဟု (လျှောက်၏)။

သူသေယောကျ်ား

၄၉။ ရဟန်းတို့ ထိုအခါ၌ ဗန္ဓုမာမင်းအား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်၏။

"ဝိပဿီမင်းသားသည် မင်းမပြု ဘဲ မနေစေရ၊ ဝိပဿီမင်းသားသည် လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့မဝင်စေရ၊ နိမိတ်ဖတ် ပုဏ္ဏားတို့၏ စကားသည် မမှန်စေရ"ဟု (အကြံသည် ဖြစ်၏)။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ဗန္ဓုမာမင်းသည် ဝိပဿီမင်းသား မင်းပြုဖြစ်စိမ့်သောငှါ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ မဝင်စိမ့်သောငှါ နိမိတ်ဖတ်ပုဏ္ဏားတို့၏စကား လွဲမှားစိမ့်သောငှါ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို တိုးတက်၍ စီရင်ထားစေ၏၊ ရဟန်းတို့ (ထို့ကြောင့်) ဝိပဿီမင်းသားသည် ထိုလူ့ဘောင်၌ပင် ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဖြင့် ကုံလုံပြည့်စုံစွာ ခံစားလျက်နေပြန်လေ၏။ ရဟန်းတို့ ထို့နောက် နှစ်ပေါင်းများစွာ့နှစ်အရာပေါင်းများစွာ နှစ်အထောင်ပေါင်းများစွာလွန်သောအခါ ဝိပဿီမင်းသားသည်။ပ။ ဥယျာဉ်သို့ထွက်သွားပြန်လေ၏။

၅၀။ ရဟန်းတို့ ဝိပဿီမင်းသားသည် ဥယျာဉ်သို့ ထွက်သွားစဉ် လူပေါင်းများစွာ စုဝေးလျက်အရောင်မျိုးစုံအဝတ်တို့ဖြင့် ထမ်းစင်လုပ်နေသည်ကို မြင်လတ်သော် "အချင်းရထားထိန်း ထိုလူပေါင်းများစွာသည် စုဝေးလျက် အရောင်မျိုးစုံ အဝတ်တို့ဖြင့် ထမ်းစင်ကို အဘယ့်ကြောင့် ပြုလုပ်နေကြသနည်း"ဟုရထားထိန်းကို မေး၏။

"အရှင်မင်းသား ဤသူသည် 'သူသေ' မည်ပါ၏" (ထိုသူအတွက် ပြုလုပ်နေကြပါသည်)ဟု (လျှောက် ၏)။

"အချင်းရထားထိန်း သို့ဖြစ်လျှင် ထိုသူသေရှိရာသို့ ရထားကို မောင်းလော့"ဟု (မိန့်ဆို၏)။

ရဟန်းတို့ ရထားထိန်းသည် "အရှင်မင်းသား ကောင်းပါပြီ"ဟု ဝိပဿီမင်းသားအား ဝန်ခံ၍သူသေရှိရာသို့ ရထားကို မောင်း၏။

ရဟန်းတို့ ဝိပဿီမင်းသားသည် တမလွန်သို့ သွားသော သူသေကိုမြင်လျှင် "အချင်းရထားထိန်းဤသူသေမည်သည် အဘယ်သို့သော သူပါနည်း"ဟု ရထားထိန်းကို မေး၏။

"အရှင်မင်းသား ဤသူသေမည်သည်မှာ ထိုသူ့ကို အမိအဖနှင့် အခြားဆွေမျိုးတို့က မတွေ့မြင်ရတော့မည့်သူ ဖြစ်သည့်ပြင် ထိုသူကလည်း အမိအဖနှင့် အခြားဆွေမျိုးတို့ကို မတွေ့မြင်ရတော့မည့်သူ ဖြစ်ပါသည်"ဟု (လျှောက်၏)။

"အချင်းရထားထိန်း ငါသည်လည်း သေခြင်းသဘော ရှိသလော၊ သေခြင်းကို မလွန်မြောက်နိုင်သလော၊ ငါ့ကိုလည်း (ခမည်းတော်) မင်း (မယ်တော်) မိဖုရားနှင့် အခြားဆွေတော်မျိုးတော်တို့သည် မတွေ့မြင်ရကုန်လတံ့ဟု.လော၊ ငါသည်လည်း (ခမည်းတော်) မင်း (မယ်တော်) မိဖုရားနှင့် အခြားဆွေတော်မျိုးတော်တို့ကို မတွေ့မြင်ရလတ္တံ့.လော"ဟု (မေး၏)။

"အရှင်မင်းသား သင်မင်းသားနှင့်တကွ အကျွန်ုပ်တို့ပါ အားလုံးပင် သေခြင်းသဘော ရှိပါကုန်၏၊ သေခြင်းသဘောကို မလွန်မြောက်နိုင်ပါကုန်၊ အရှင်မင်းသားကိုလည်း (ခမည်းတော်) မင်း (မယ်တော်) မိဖုရားနှင့် အခြားဆွေတော်မျိုးတော်တို့သည် မတွေ့မြင်ရပါကုန်လတ္တံ့၊ အရှင်မင်းသားသည်လည်း (ခမည်းတော်) မင်း (မယ်တော်) မိဖုရားနှင့် အခြား ဆွေတော်မျိုးတော်တို့ကို မတွေ့မြင်ရပါလတ္တံ့"ဟု (လျှောက်၏)။

“အချင်း ရထားထိန်း သို့ဖြစ်လျှင် ယနေ့ ဥယျာဉ်သို့ (သွားရန်) အလိုမရှိတော့ပြီ၊ ဤ (အရပ်) မှပင်နန်းတော်သို့ ပြန်လှည့်လော့”ဟု (မိန့်ဆို၏)။

ရဟန်းတို့ ရထားထိန်းသည် “အရှင်မင်းသား ကောင်းပါပြီ”ဟု ဝိပဿီမင်းသားအား ဝန်ခံ၍ ထို (အရပ်) မှပင် နန်းတော်သို့ ပြန်လှည့်၏။ ရဟန်းတို့ ထိုဝိပဿီမင်းသားသည် နန်းတော်သို့ ရောက်လျှင် “အချင်းတို့ ဖြစ်ခြင်း ‘ဇာတိ’ မည်သည် စက်ဆုပ်ဖွယ် ရှိစွတကား၊ ယင်းဖြစ်ခြင်း ‘ဇာတိ’ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသောသူအား အိုခြင်းသည် ထင်တုံဘိ၏၊ နာခြင်းသည် ထင်တုံဘိ၏၊ သေခြင်းသည် ထင်တုံဘိ၏”ဟုကိုယ်ဆင်းရဲ စိတ်ဆင်းရဲဖြစ်၍ ကြံမှိုင်နေ၏။

၅၁။ ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ဗန္ဓုမာမင်းသည် ရထားထိန်းကို ခေါ်၍ ဤစကားကို ဆို၏။

“အချင်းရထားထိန်း အသို့နည်း မင်းသားသည် ဥယျာဉ်၌ ပျော်မွေ့ပါ၏လော၊ အချင်းရထားထိန်းအသို့နည်း မင်းသားသည် ဥယျာဉ်၌ နှစ်ခြိုက်ပါ၏လော”ဟု (မေး၏)။

“မင်းမြတ် မင်းသားသည် ဥယျာဉ်၌ မပျော်မွေ့ပါ၊ မင်းမြတ် မင်းသားသည် ဥယျာဉ်၌ မနှစ်ခြိုက်ပါ”ဟု (လျှောက်၏)။

“အချင်းရထားထိန်း မင်းသားသည် ဥယျာဉ်သို့ ထွက်သွားစဉ် အဘယ်အရာကို မြင်ခဲ့သနည်း”ဟု (မေး၏)။

မင်းမြတ် မင်းသားသည် ဥယျာဉ်သို့ ထွက်သွားစဉ် လူပေါင်းများစွာ စုဝေးလျက် အရောင်မျိုးစုံအဝတ်တို့ဖြင့် ထမ်းစင်လုပ်နေသည်ကို မြင်ခဲ့ပါ၏၊ မြင်လတ်သော် “အချင်းရထားထိန်း ထိုလူပေါင်းများစွာသည် စုဝေးလျက် အရောင်မျိုးစုံ အဝတ်တို့ဖြင့် ထမ်းစင်ကို အဘယ့်ကြောင့် ပြုလုပ်နေကြသနည်း”ဟုအကျွန်ုပ်ကို မေးပါ၏။

“အရှင်မင်းသား ဤသူသည် သူသေမည်ပါ၏” (ထိုသူ့အတွက် ပြုလုပ်နေကြပါသည်”ဟု အကျွန်ုပ် ကပြန်ကြားပါ၏)။

“အချင်းရထားထိန်း သို့ဖြစ်လျှင် ထိုသူသေရှိရာသို့ ရထားကို မောင်းလော့”ဟု (မင်းသားက ဆိုပါ၏)။

မင်းမြတ် (ထိုအခါ) အကျွန်ုပ်သည် “အရှင်မင်းသား ကောင်းပါပြီ”ဟု ဝိပဿီမင်းသားအား ဝန်ခံ၍ ထိုသူသေရှိရာသို့ ရထားကို မောင်းပါ၏။

မင်းမြတ် မင်းသားသည် တမလွန်သို့ သွားသော သူသေကို မြင်လျှင် “အချင်းရထားထိန်း ဤသူသေမည်သည်ကား အဘယ်သို့သော သူပါနည်း”ဟု အကျွန်ုပ်ကို မေးပါ၏။

“အရှင်မင်းသား ဤသူသေမည်သည်မှာ ထိုသူ့ကို အမိအဖနှင့် အခြားဆွေမျိုးတို့က မတွေ့မြင်ရတော့မည့် သူဖြစ်၍ ထိုသူကလည်း အမိအဖနှင့် အခြားဆွေမျိုးတို့ကို မတွေ့မြင်ရတော့မည့်သူ ဖြစ်ပါသည်”ဟု (အကျွန်ုပ်က ပြန်ကြားပါ၏)။

“အချင်းရထားထိန်း ငါသည်လည်း သေခြင်းသဘော ရှိသလော၊ သေခြင်းကို မလွန်မြောက်နိုင်သလော၊ ငါ့ကိုလည်း (ခမည်းတော်) မင်း (မယ်တော်) မိဖုရားနှင့် အခြားဆွေတော်မျိုးတော်တို့သည် မတွေ့မြင်ရကုန်လတံ့လော၊ ငါသည်လည်း (ခမည်းတော်) မင်း (မယ်တော်) မိဖုရားနှင့်အခြား ဆွေတော်မျိုးတော် တို့ကို မတွေ့မြင်ရလတ္တံ့လော”ဟု (မင်းသားက မေးပြန်ပါ၏)။

"အရှင်မင်းသား သင်မင်းသားနှင့်တကွ အကျွန်ုပ်တို့ပါ အားလုံးပင် သေခြင်းသဘော ရှိပါကုန်၏၊ သေခြင်းသဘောကို မလွန်မြောက်နိုင်ပါကုန်၊ အရှင်မင်းသားကိုလည်း (ခမည်းတော်) မင်း (မယ်တော်) မိဖုရားနှင့် အခြားဆွေတော်မျိုးတော်တို့သည် မတွေ့မြင်ရပါကုန်လတ္တံ့၊ အရှင်မင်းသားသည်လည်း (ခမည်းတော်) မင်း (မယ်တော်) မိဖုရားနှင့် အခြားဆွေတော်မျိုးတော်တို့ကို မတွေ့မြင်ရပါလတ္တံ့"ဟု (အကျွန်ုပ်က ပြန်ကြား ပါ၏)။

"အချင်း ရထားထိန်း သို့ဖြစ်လျှင် ယနေ့ ဥယျာဉ်သို့ (သွားရန်) အလို မရှိတော့ပြီ၊ ဤ (အရပ်) မှပင်နန်းတော်သို့ ပြန်လှည့်လော့"ဟု (မင်းသားက ဆိုပါသည်)။

မင်းမြတ် ထိုအခါ အကျွန်ုပ်သည် "အရှင်မင်းသား ကောင်းပါပြီ"ဟု ဝိပဿီမင်းသားအား ဝန်ခံ၍ထို (အရပ်) မှပင် နန်းတော်သို့ ပြန်လှည့်ခဲ့ရပါ၏။

မင်းမြတ် ထိုဝိပဿီမင်းသားသည် နန်းတော်သို့ ရောက်လျှင် "အချင်းတို့ ဖြစ်ခြင်း 'ဇာတိ' မည် သည်စက်ဆုပ်ဖွယ် ရှိစွတကား၊ ယင်းဖြစ်ခြင်း 'ဇာတိ'ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသောသူအား အိုခြင်းသည်ထင်တုံဘိ၏၊ နာခြင်းသည် ထင်တုံဘိ၏၊ သေခြင်းသည် ထင်တုံဘိ၏"ဟု ကိုယ်ဆင်းရဲ စိတ်ဆင်းရဲဖြစ်၍ကြီမှိုင်နေပါသည်ဟု (လျှောက်၏)။

ရဟန်း

၅၂။ ရဟန်းတို့ ထိုအခါ၌ ဗန္ဓုမာမင်းအား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်၏။

"ဝိပဿီမင်းသားသည် မင်းမပြု ဘဲ မနေစေရ၊ ဝိပဿီမင်းသားသည် လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့မဝင်စေရ၊ နိမိတ်ဖတ်ပုဏ္ဏားတို့၏ စကားသည် မမှန်စေရ"ဟု (အကြံသည် ဖြစ်၏)။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ဗန္ဓုမာမင်းသည် ဝိပဿီမင်းသား မင်းပြု ဖြစ်စိမ့်သောဌာ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ မဝင်စိမ့်သောဌာ နိမိတ်ဖတ်ပုဏ္ဏားတို့၏စကား လွဲမှားစိမ့်သောဌာ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို တိုးတက်၍ စီရင်ထားစေ၏၊ ရဟန်းတို့ ထို့ကြောင့် ဝိပဿီမင်းသားသည် ထိုလူ့ဘောင်၌ပင် ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဖြင့် ကုံလုံပြည့်စုံစွာ စံစားလျက် နေပြန်လေ၏။

ရဟန်းတို့ ထို့နောက် နှစ်ပေါင်းများစွာ နှစ်အရာပေါင်းများစွာ နှစ်အထောင်ပေါင်းများစွာ လွန်သောအခါ ဝိပဿီမင်းသားသည် ရထားထိန်းကိုခေါ်၍ "အချင်းရထားထိန် ကောင်းကုန် ကောင်းကုန်သောယာဉ်တို့ကို ကလော့၊ သာယာသော ရှုမျှော်ခင်းကို ရှုစားရန် ဥယျာဉ်သို့ သွားကုန်အံ့"ဟု မိန့်ဆို၏။

ရဟန်းတို့ ရထားထိန်းသည် "အရှင်မင်းသား ကောင်းပါပြီ"ဟု ဝိပဿီမင်းသားအား ဝန်ခံ၍ကောင်းကုန် ကောင်းကုန်သော ယာဉ်တို့ကို ကစေပြီးလျှင် "အရှင်မင်းသား ကောင်းကုန် ကောင်းကုန်သော ယာဉ်တို့ကို ကပြီးပါပြီ၊ ယခုအခါ၌ သွားရန် အချိန်ကို သင်မင်းသား သိတော်မူပါသည် (သွားရန်မှာ သင်မင်းသား၏ အလိုအတိုင်းပင် ဖြစ်ပါသည်)"ဟု လျှောက်ကြား၏။

ရဟန်းတို့ ထိုစဉ်အခါ၌ ဝိပဿီမင်းသားသည် ကောင်းသော ယာဉ်ကို တက်စီး၍ ကောင်းကုန်ကောင်းကုန်သော ယာဉ်တို့နှင့်တကွ ဥယျာဉ်သို့ ထွက်သွားလေ၏။

၅၃။ ရဟန်းတို့ ဝိပဿီမင်းသားသည် ဥယျာဉ်သို့ ထွက်သွားစဉ် ခေါင်းတုံးလျက် ဖန်ရည်ဆိုး အဝတ်ကိုဝတ်ရုံထားသော ရဟန်းကို မြင်လတ်သော် ရထားထိန်းကို မိန့်ဆို၏။

"အချင်းရထားထိန်း ဤယောကျ်ားကို အဘယ်သို့ ပြုထားသနည်း၊ ထိုသူ၏ ဦးခေါင်းသည်လည်းအခြားသူတို့၏ (ဦးခေါင်း) ကဲ့သို့ မဟုတ်ပါတကား၊ ထိုသူ၏ အဝတ်တို့သည်လည်း အခြားသူတို့၏ (အဝတ်တို့) ကဲ့သို့ မဟုတ်ပါတကား"ဟု (မိန့်ဆို၏)။

"အရှင်မင်းသား ဤသူကား ရဟန်းမည်ပါသည်"ဟု လျှောက်၏။

"အချင်းရထားထိန်း ဤရဟန်းမည်သည် အဘယ်သို့သောသူပါနည်း"ဟု (မေး၏)။

"အရှင်မင်းသား ဤရဟန်းမည်သည်မှာ တရားကျင့်ခြင်းသည် ကောင်း၏၊ အမှန်ကျင့်ခြင်းသည်ကောင်း၏၊ ကုသိုလ်ပြုခြင်းသည် ကောင်း၏၊ ကောင်းမှုပြုခြင်းသည် ကောင်း၏၊ မည္ဉ်းဆဲခြင်းသည်ကောင်း၏၊ သတ္တဝါတို့ကို သနားခြင်းသည် ကောင်း၏ဟု နှလုံးသွင်း၍ ကျင့်နေသူ ဖြစ်ပါသည်"ဟု (လျှောက်၏)။

"အချင်းရထားထိန်း ထိုရဟန်းမည်သည် ကောင်းပေ၏၊ အချင်းရထားထိန်း တရားကျင့်ခြင်းသည်ကောင်းပေ၏၊ အမှန်ကျင့်ခြင်းသည် ကောင်းပေ၏၊ ကုသိုလ်ပြုခြင်းသည် ကောင်းပေ၏၊ ကောင်းမှုပြုခြင်း သည် ကောင်းပေ၏၊ မည္ဉ်းဆဲခြင်းသည် ကောင်းပေ၏၊ သတ္တဝါတို့ကိုသနားခြင်းသည် ကောင်းပေ၏။ အချင်းရထားထိန်း သို့ဖြစ်လျှင် ထိုရဟန်းထံသို့ ရထားကိုမောင်းလော့"ဟု (မိန့်ဆို၏)။

ရဟန်းတို့ ရထားထိန်းသည် "အရှင်မင်းသား ကောင်းပါပြီ"ဟု ဝိပဿီမင်းသားအား ဝန်ခံ၍ ထိုရဟန်းထံသို့ ရထားကို မောင်း၏။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ဝိပဿီမင်းသားသည် ထိုရဟန်းအား ဤစကားကို ဆို၏။

"အသျှင် သင်သည် အဘယ်သို့ ဖြစ်နေသနည်း၊ သင်၏ ဦးခေါင်းသည်လည်း အခြားသူတို့၏ (ဦးခေါင်း) ကဲ့သို့ မဟုတ်ပါတကား၊ သင်၏ အဝတ်တို့သည်လည်း အခြားသူတို့၏ (အဝတ်တို့) ကဲ့သို့မဟုတ်ပါတကား"ဟု (ဆို၏)။

"အရှင်မင်းသား အကျွန်ုပ်သည် ရဟန်း မည်ပါသည်"ဟု (ဆို၏)။

"အသျှင် ရဟန်းမည်သော သင်သည် အဘယ်သို့သော သူပါနည်း"ဟု (မေး၏)။

"မင်းသား ရဟန်းမည်သော အကျွန်ုပ်သည် တရားကျင့်ခြင်းသည် ကောင်း၏၊ အမှန်ကျင့်ခြင်းသည်ကောင်း၏၊ ကုသိုလ်ပြုခြင်းသည် ကောင်း၏၊ ကောင်းမှုပြုခြင်းသည် ကောင်း၏၊ မည္ဉ်းဆဲခြင်းသည်ကောင်း၏၊ သတ္တဝါတို့ကို သနားခြင်းသည် ကောင်း၏ဟု နှလုံးသွင်း၍ ကျင့်နေသူ ဖြစ်ပါသည်"ဟု (ဆို၏)။

"အသျှင် ရဟန်းမည်သော သင်သည် ကောင်းပေ၏၊ တရားကျင့်ခြင်းသည် ကောင်းပေ၏၊ အမှန်ကျင့်ခြင်းသည် ကောင်းပေ၏၊ ကုသိုလ်ပြုခြင်းသည် ကောင်းပေ၏၊ ကောင်းမှုပြုခြင်းသည်

ကောင်းပေ၏၊ မညှဉ်းဆဲခြင်းသည် ကောင်းပေ၏၊ သတ္တဝါတို့ကို သနားခြင်းသည် ကောင်းပေ၏ ”ဟု (ဆို၏)။

ဘုရားလောင်း ရဟန်းပြုတော်မူခန်း

၅၄။ ရဟန်းတို့ ထိုအခါ၌ ဝိပဿီမင်းသားသည် ရထားထိန်းကို မိန့်ဆို၏။

“အချင်းရထားထိန်း သို့ဖြစ်လျှင် ရထားကို ယူ၍ ဤ (အရပ်) မှပင် နန်းတော်သို့ ပြန်လေလော့၊ ငါသည်ကား ဤအရပ်၌ပင် ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ပယ်ပြီးလျှင် ဖန်ရည်ဆိုးအဝတ်တို့ကို ဝတ်ရုံ၍ လူ့ဘောင်မှရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်တော့အုံ့”ဟု (မိန့်ဆို၏)။

ရဟန်းတို့ ရထားထိန်းသည် “အရှင်မင်းသား ကောင်းပါပြီ”ဟု ဝိပဿီမင်းသားအား ဝန်ခံ၍ ရထားကိုယူပြီးလျှင် ထို (အရပ်) မှပင် နန်းတော်သို့ ပြန်လေ၏၊ ဝိပဿီမင်းသားသည်ကား ထို (အရပ်) ၌ ပင်ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ပယ်ပြီးလျှင် ဖန်ရည်ဆိုးအဝတ်တို့ကို ဝတ်ရုံ၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်လေ ၏။

၅၅။ ရဟန်းတို့ ဗန္ဓုမတီနေပြည်တော်၌ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော လူပေါင်းများစွာတို့သည် “ဝိပဿီမင်းသားသည် ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ပယ်ပြီးလျှင် ဖန်ရည်ဆိုးအဝတ်တို့ကို ဝတ်ရုံ၍ လူ့ဘောင်မှရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်လေသတတ်”ဟု ကြားလေကုန်၏၊ ကြားကုန်လတ်သော် ထိုသူတို့အား ဤသို့သောအကြံသည် ဖြစ်၏။

“ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ပယ်ပြီးလျှင် ဖန်ရည်ဆိုးအဝတ်တို့ကို ဝတ်ရုံ၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ဝင်လျက် ဝိပဿီမင်းသား ကျင့်သုံးသော ထိုတရားနှင့် ဝိနည်းသည် မယုတ်ညံ့သည်သာ စင်စစ်ဖြစ်လတ္တံ့၊ ထိုရဟန်းအဖြစ်သည် မယုတ်ညံ့သည်သာ စင်စစ်ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဝိပဿီမင်းသားသော်မှ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ပယ်ပြီးလျှင် ဖန်ရည်ဆိုး အဝတ်တို့ကို ဝတ်ရုံ၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်နိုင်သေး၏၊ ငါတို့ကားအဘယ်မှာ မဝင်နိုင်ဘဲရှိအုံ့နည်း”ဟု (အကြံဖြစ်၏)။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော လူပေါင်းများစွာတို့သည် ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ပယ်ပြီး လျှင်ဖန်ရည်ဆိုးအဝတ်တို့ကို ဝတ်ရုံကုန်လျက် ဝိပဿီဘုရားလောင်းသို့ အတုလိုက်၍ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ ရဟန်းတို့ ဝိပဿီဘုရားလောင်းသည် ထိုပရိသတ်ခြံရံလျက် ရွာ နိုဂုံး ဇနပုဒ် နေပြည်တော်တို့၌ ဒေသစာရီလှည့်လည်၏။

၅၆။ ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား ဆိတ် ငြိမ်ရာ၌ တစ်ယောက်တည်း ကိန်းအောင်းနေစဉ် “ငါ့အား (လူတို့နှင့်) ရောနှောယှက်တင် နေမှုသည် မသင့်၊ ငါသည် အစုအရုံးမှ ခွဲခွါ၍တစ်ယောက်တည်းနေရမူ ကောင်းလေစွ”ဟု ဤသို့သော စိတ်အကြံသည် ဖြစ်ပေါ်၏။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ဝိပဿီဘုရားလောင်းသည် နောင်အခါ၌ အစုအရုံးမှ ခွဲခွါ၍ တစ်ယောက်တည်းနေ၏၊

ထိုရဟန်းရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် တစ်ပါးသောလမ်းဖြင့်သာလျှင် သွားလေကုန်၏၊ ဝိပဿီဘုရားလောင်းသည် တစ်ပါးသောလမ်းဖြင့် သွားလေ၏။

ဘုရားလောင်း၏ နှလုံးသွင်းခြင်း

၅၇။ ရဟန်းတို့ ထိုအခါ (ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌ ညဉ့်အဖို့) နေရန် ချဉ်းကပ်၍ ဆိတ် ငြိမ်ရာ၌ တည်လျက်တစ်ယောက်တည်း ကိန်းအောင်းနေစဉ် ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်ဖြစ်ပေါ်၏ –

"ဤလောကသည် ဆင်းရဲလေစွတကား၊ ဖြစ်လည်း ဖြစ်ပေါ် ရ၏၊ အိုလည်း အိုရ၏၊ သေလည်းသေရ၏၊ (အဖန်ဖန်) စုတေလည်း စုတေရ၏၊ (အဖန်ဖန်) ဖြစ်လည်း ဖြစ်ပေါ်ရ၏၊ သို့ဖြစ်ပါလျက် ဤအိုခြင်း သေခြင်း ဆင်းရဲခြင်းမှ မထွက်မြောက်ရသေးချေ၊ ဤ အိုခြင်း သေခြင်း ဆင်းရဲခြင်းမှ ထွက်မြောက်ရခြင်းကား အဘယ်အခါ ထင်ရှားဖြစ်ပါအံ့နည်း"ဟု (အကြံဖြစ်၏)။

ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား "အဘယ်တရားရှိသော် အိုခြင်း သေခြင်း ဖြစ်ရသနည်း၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် အိုခြင်း သေခြင်း ဖြစ်ရသနည်း" ဟူသော အကြံသည် ဖြစ်ပြန်၏။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား နည်းလမ်းမှန်စွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် "ဖြစ်ခြင်း 'ဇာတိ' ရှိသော် အိုခြင်း သေခြင်း ဖြစ်ရ၏၊ ဖြစ်ခြင်း 'ဇာတိ' ဟူသော အကြောင်းကြောင့် အိုခြင်း သေခြင်းဖြစ်ရ၏"ဟု ပညာဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်လေ၏။

ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား "အဘယ်တရားရှိသော် ဖြစ်ခြင်း 'ဇာတိ' ဖြစ်ရသနည်း၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ခြင်း 'ဇာတိ' ဖြစ်ရသနည်း" ဟူသော အကြံသည် ဖြစ်ပြန်၏။

ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား နည်းလမ်းမှန်စွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ် ကြောင်း 'ဘဝ' ရှိသော် ဖြစ်ခြင်း 'ဇာတိ' ဖြစ်ရ၏၊ ဖြစ်ကြောင်း 'ဘဝ' ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ခြင်း 'ဇာတိ' ဖြစ်ရ၏"ဟု ပညာဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်လေ၏။

ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား "အဘယ်တရားရှိသော် ဖြစ်ကြောင်း 'ဘဝ' ဖြစ်ရသနည်း၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း 'ဘဝ' ဖြစ်ရသနည်း" ဟူသော အကြံသည် ဖြစ်ပြန်၏။

ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား နည်းလမ်းမှန်စွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် "စွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' ရှိသော် ဖြစ်ကြောင်း 'ဘဝ' ဖြစ်ရ၏၊ စွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း 'ဘဝ' ဖြစ်ရ၏"ဟု ပညာဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်လေ၏။

ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား "အဘယ်တရားရှိသော် စွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' ဖြစ်ရသနည်း၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် စွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' ဖြစ်ရသနည်း" ဟူသော အကြံသည် ဖြစ်ပြန်၏။

ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား နည်းလမ်းမှန်စွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် "တပ်မက်ခြင်း 'တဏှာ' ရှိသော် စွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' ဖြစ်ရ၏၊ တပ်မက်ခြင်း 'တဏှာ' ဟူသော အကြောင်းကြောင့် စွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' ဖြစ်ရ၏"ဟု ပညာဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်လေ၏။

ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား "အဘယ်တရားရှိသော် တပ်မက်ခြင်း 'တဏှာ' ဖြစ်ရသနည်း၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် တပ်မက်ခြင်း 'တဏှာ' ဖြစ်ရသနည်း" ဟူသော အကြံသည်ဖြစ်ပြန်၏။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား နည်းလမ်းမှန်စွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် "ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' ရှိသော် တပ်မက်ခြင်း 'တဏှာ' ဖြစ်ရ၏၊ ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' ဟူသော အကြောင်းကြောင့်တပ်မက်ခြင်း 'တဏှာ' ဖြစ်ရ၏"ဟု ပညာဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်လေ၏။

ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား "အဘယ်တရားရှိသော် ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' ဖြစ်ရသနည်း၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' ဖြစ်ရသနည်း" ဟူသော အကြံသည် ဖြစ်ပြန်၏။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား နည်းလမ်းမှန်စွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် တွေ့ထိခြင်း 'ဖဿ' ရှိသော် ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' ဖြစ်ရ၏၊ တွေ့ထိခြင်း 'ဖဿ' ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' ဖြစ်ရ၏"ဟု ပညာဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်လေ၏။

ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား "အဘယ်တရားရှိသော် တွေ့ထိခြင်း 'ဖဿ' ဖြစ်ရသနည်း၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် တွေ့ထိခြင်း 'ဖဿ' ဖြစ်ရသနည်း" ဟူသော အကြံသည် ဖြစ်ပြန်၏။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား နည်းလမ်းမှန်စွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် "စိတ်ဖြစ့်ရာဌာန 'အာယတန' ခြောက်မျိုးရှိသော် တွေ့ထိခြင်း 'ဖဿ' ဖြစ်ရ၏၊ စိတ်ဖြစ်ရာဌာန 'အာယတန' ခြောက် မျိုးဟူသော အကြောင်းကြောင့် တွေ့ထိခြင်း 'ဖဿ' ဖြစ်ရ၏"ဟု ပညာဖြင့် ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည် ဖြစ် ပေါ်လေ၏။

ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား "အဘယ်တရားရှိသော် စိတ်ဖြစ်ရာဌာန 'အာယတန' ခြောက်မျိုး ဖြစ်ရသနည်း၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် စိတ်ဖြစ်ရာဌာန 'အာယတန' ခြောက်မျိုးဖြစ်ရသနည်း" ဟူသော အကြံသည် ဖြစ်ပြန်၏။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား နည်းလမ်းမှန်စွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် "နာမ်ရုပ်ရှိသော် စိတ်ဖြစ်ရာဌာန 'အာယတန' ခြောက်မျိုးဖြစ်ရ၏၊ နာမ်ရုပ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် စိတ်ဖြစ်ရာဌာန 'အာယတန' ခြောက်မျိုးဖြစ်ရ၏"ဟု ပညာဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်လေ၏။

ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား "အဘယ်တရားရှိသော် နာမ်ရုပ် ဖြစ်ရသနည်း၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် နာမ် ရုပ်ဖြစ်ရသနည်း" ဟူသော အကြံသည် ဖြစ်ပြန်၏။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား နည်းလမ်းမှန်စွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် "ဝိညာဉ်ရှိသော် နာမ်ရုပ် ဖြစ်ရ၏၊ ဝိညာဉ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်ရ၏"ဟု ပညာဖြင့် ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်လေ၏။

ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား "အဘယ်တရားရှိသော် ဝိညာဉ်ဖြစ်ရသနည်း၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဝိညာဉ်ဖြစ်ရသနည်း" ဟူသော အကြံသည် ဖြစ်ပြန်၏။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား နည်းလမ်းမှန်စွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် "နာမ်ရုပ်ရှိသော် ဝိညာဉ်ဖြစ်ရ၏၊ နာမ်ရုပ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဝိညာဉ်ဖြစ်ရ၏"ဟု ပညာဖြင့် ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်လေ၏။

၅၈။ ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်၏–

"ဤဝိညာဉ်သည် (အကြောင်းသင်္ခါရဆီသို့ မသွားဘဲ) ပြန်လှည့်လာ၏၊ နာမ်ရုပ်မှ တစ်ပါးသော အကြောင်းဆီသို့ မသွား။ ဤမျှသော အကြောင်းဆက်ဖြင့် ဖြစ်လည်း ဖြစ်ပေါ်ရ၏၊ အိုလည်း အိုရ၏၊ သေလည်း သေရ၏၊ (အဖန်ဖန်) စုတေလည်း စုတေရ၏၊ (အဖန်ဖန်) ဖြစ်လည်း ဖြစ်ပေါ်ရ၏၊ နာမ်ရုပ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့် ဝိညာဉ်၊ ဝိညာဉ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ် နာမ်ရုပ် ဟူသောအကြောင်းကြောင့် စိတ်ဖြစ်ရာဌာန 'အာယတန' ခြောက်မျိုး၊ စိတ်ဖြစ်ရာဌာန 'အာယတန' ခြောက်မျိုးဟူသောအကြောင်းကြောင့် တွေ့ထိခြင်း 'ဖဿ' ၊ တွေ့ထိခြင်း 'ဖဿ' ဟူသော အကြောင်းကြောင့်ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' ၊ ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' ဟူသောအကြောင်းကြောင့် တပ်မက်ခြင်း 'တဏှာ' ၊ တပ်မက်ခြင်း 'တဏှာ' ဟူသော အ ကြောင်းကြောင့် စွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' ၊ စွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' ဟူသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကြောင်းကံ 'ဘဝ' ၊ ဖြစ်ကြောင်းကံ 'ဘဝ' ဟူသော အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ခြင်း 'ဇာတိ' ၊ ဖြစ်ခြင်း 'ဇာတိ' ဟူသော အ ကြောင်းကြောင့် အိုခြင်း သေခြင်း ပူဆွေးခြင်းငိုကြွေးခြင်း ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း စိတ်ဆင်းရဲခြင်း ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ဤနည်းဖြင့်ဤဆင်းရဲအစု သက်သက်၏ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် ဖြစ်၏"ဟု (အကြံဖြစ်၏)။

၅၉။ ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား ရှေ့၌ မကြားဖူးကုန်သော တရားတို့၌ဖြစ်ပေါ်သည် ဖြစ်ပေါ်သည်"ဟု (သိမြင်သော) မျက်စိသည် ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဉာဏ်သည် ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ပညာသည် ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဝိဇ္ဇာသည် ထင်ရှားဖြစ်၏၊ အလင်းရောင်သည် ထင်ရှားဖြစ်၏။

၆၀။ ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား "အဘယ်တရားမရှိသော် အိုခြင်း သေခြင်းမဖြစ်သနည်း၊ အဘယ်တရားချုပ်ခြင်းကြောင့် အိုခြင်း သေခြင်း ချုပ်သနည်း" ဟူသော အကြံသည် ဖြစ်၏။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား နည်းလမ်းမှန်စွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် "ဖြစ်ခြင်း 'ဇာတိ' မရှိသော် အိုခြင်း သေခြင်း မဖြစ်၊ ဖြစ်ခြင်း 'ဇာတိ' ချုပ်ခြင်းကြောင့် အိုခြင်း သေခြင်း ချုပ်၏"ဟုပညာဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်လေ၏။

ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား "အဘယ်တရားမရှိသော် ဖြစ်ခြင်း 'ဇာတိ' မဖြစ်သနည်း၊ အဘယ်တရားချုပ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ခြင်း 'ဇာတိ' ချုပ်သနည်း" ဟူသော အကြံသည် ဖြစ်ပြန်၏။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား နည်းလမ်းမှန်စွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် "ဖြစ်ကြောင်းကံ 'ဘဝ' မရှိသော် ဖြစ်ခြင်း 'ဇာတိ' မဖြစ်၊ ဖြစ်ကြောင်းကံ 'ဘဝ' ချုပ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်ခြင်း 'ဇာတိ' ချုပ်၏"ဟု ပညာဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်၏။

ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား "အဘယ်တရားမရှိသော် ဖြစ်ကြောင်းကံ 'ဘဝ' မဖြစ်သနည်း၊ အဘယ်တရားချုပ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကြောင်းကံ 'ဘဝ' ချုပ်သနည်း" ဟူသော အကြံသည် ဖြစ်ပြန်၏။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား နည်းလမ်းမှန်စွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် "စွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' မရှိသော် ဖြစ်ကြောင်းကံ 'ဘဝ' မဖြစ်၊ စွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' ချုပ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကြောင်းကံ 'ဘဝ' ချုပ်၏"ဟု ပညာဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်လေ၏။

ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား "အဘယ်တရားမရှိသော် စွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' မဖြစ်သနည်း၊ အဘယ်တရားချုပ်ခြင်းကြောင့် စွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' ချုပ်သနည်း" ဟူသော အကြံသည်ဖြစ် ပြန်၏။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား နည်းလမ်းမှန်စွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် "တပ်မက်ခြင်း 'တဏှာ' မရှိသော် စွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' မဖြစ်၊ တပ်မက်ခြင်း 'တဏှာ' ချုပ်ခြင်းကြောင့် စွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' ချုပ်၏"ဟု ပညာဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်လေ၏။

ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား "အဘယ်တရားမရှိသော် တပ်မက်ခြင်း 'တဏှာ' မဖြစ်သနည်း၊ အဘယ်တရားချုပ်ခြင်းကြောင့် တပ်မက်ခြင်း 'တဏှာ' ချုပ်သနည်း" ဟူသော အကြံသည်ဖြစ်ပြန်၏။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား နည်းလမ်းမှန်စွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် "ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' မရှိသော် တပ်မက်ခြင်း 'တဏှာ' မဖြစ်၊ ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' ချုပ်ခြင်းကြောင့် တပ်မက်ခြင်း 'တဏှာ' ချုပ်၏"ဟု ပညာဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်လေ၏။

ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား "အဘယ်တရားမရှိသော် ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' မဖြစ်သနည်း၊ အဘယ်တရားချုပ်ခြင်းကြောင့် ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' ချုပ်သနည်း" ဟူသော အကြံသည် ဖြစ်ပြန်၏။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား နည်းလမ်းမှန်စွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် "တွေ့ထိခြင်း 'ဖဿ' မရှိသော် ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' မဖြစ်၊ တွေ့ထိခြင်း 'ဖဿ' ချုပ်ခြင်းကြောင့် ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' ချုပ်၏"ဟု ပညာဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်လေ၏။

ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား "အဘယ်တရားမရှိသော် တွေ့ထိခြင်း 'ဖဿ' မဖြစ်သနည်း၊ အဘယ်တရားချုပ်ခြင်းကြောင့် တွေ့ထိခြင်း 'ဖဿ' ချုပ်သနည်း" ဟူသော အကြံသည် ဖြစ်ပြန်၏။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား နည်းလမ်းမှန်စွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် "စိတ်ဖြစ်ရာဌာန 'အာယတန' ခြောက်မျိုးမရှိသော် တွေ့ထိခြင်း 'ဖဿ' မဖြစ်၊ စိတ်ဖြစ်ရာဌာန 'အာယတန' ခြောက်မျိုးချုပ်ခြင်းကြောင့် တွေ့ထိခြင်း 'ဖဿ' ချုပ်၏"ဟု ပညာဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်ဖြစ်ပေါ်လေ ၏။

ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား "အဘယ်တရားမရှိသော် စိတ်ဖြစ်ရာဌာန 'အာယတန' ခြောက်မျိုးမဖြစ်သနည်း၊ အဘယ်တရားချုပ်ခြင်းကြောင့်စိတ်ဖြစ်ရာဌာန 'အာယတန' ခြောက်မျိုး ချုပ်သနည်း" ဟူသော အကြံသည် ဖြစ်ပြန်၏။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား နည်းလမ်းမှန်စွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် "နာမ်ရုပ်မရှိသော် စိတ်ဖြစ်ရာဌာန 'အာယတန' ခြောက်မျိုးမဖြစ်၊ နာမ်ရုပ်ချုပ်ခြင်းကြောင့် စိတ်ဖြစ်ရာဌာန 'အာယတန' ခြောက်မျိုး ချုပ်၏"ဟု ပညာဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်လေ၏။

ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား "အဘယ်တရားမရှိသော် နာမ်ရုပ်မဖြစ်သနည်း၊ အဘယ်တရား ချုပ်ခြင်းကြောင့် နာမ်ရုပ်ချုပ်သနည်း" ဟူသော အကြံသည် ဖြစ်ပြန်၏။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား နည်းလမ်းမှန်စွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် "ဝိညာဉ်မရှိသော် နာမ်ရုပ်မဖြစ်၊ ဝိညာဉ်ချုပ်ခြင်းကြောင့် နာမ် ရုပ်ချုပ်၏"ဟု ပညာဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်ဖြစ်ပေါ်လေ၏။

ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား "အဘယ်တရားမရှိသော် ဝိညာဉ်မဖြစ်သနည်း၊ အဘယ်တရား ချုပ်ခြင်းကြောင့် ဝိညာဉ် ချုပ်သနည်း" ဟူသော အကြံသည် ဖြစ်ပြန်၏။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား နည်းလမ်းမှန်စွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် "နာမ်ရုပ်မရှိသော် ဝိညာဉ်မဖြစ်၊ နာမ် ရုပ်ချုပ်ခြင်းကြောင့် ဝိညာဉ်ချုပ်၏"ဟု ပညာဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်ဖြစ်ပေါ်လေ၏။

၆၁။ ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်၏–

"သစ္စာလေးပါးကို ကောင်းစွာ သိရန် ဤလမ်းစဉ်ကို ငါရပြီ၊ နာမ် ရုပ်ချုပ်ခြင်းကြောင့် ဝိညာဉ် ချုပ်၏၊ ဝိညာဉ်ချုပ်ခြင်းကြောင့် နာမ် ရုပ်ချုပ်၏၊ နာမ် ရုပ်ချုပ်ခြင်းကြောင့် စိတ်ဖြစ်ရာဌာန 'အာယတန' ခြောက်မျိုး ချုပ်၏၊ စိတ်ဖြစ်ရာဌာန 'အာယတန' ခြောက်မျိုး ချုပ်ခြင်းကြောင့် တွေ့ထိခြင်း 'ဖဿ' ချုပ်၏၊ တွေ့ထိခြင်း 'ဖဿ' ချုပ်ခြင်းကြောင့် ခံစားခြင်း

'ဝေဒနာ' ချုပ်၏၊ ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' ချုပ်ခြင်းကြောင့် တပ်မက်ခြင်း 'တဏှာ' ချုပ်၏၊ တပ်မက်ခြင်း 'တဏှာ' ချုပ်ခြင်းကြောင့် စွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' ချုပ်၏၊ စွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' ချုပ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကြောင်းကံ 'ဘဝ' ချုပ်၏၊ ဖြစ်ကြောင်းကံ 'ဘဝ' ချုပ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ခြင်း 'ဇာတိ' ချုပ်၏၊ ဖြစ်ခြင်း 'ဇာတိ' ချုပ်ခြင်းကြောင့် အိုခြင်း သေခြင်းပူဆွေးခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း စိတ်ဆင်းရဲခြင်း ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့ ချုပ်ကုန်၏၊ ဤနည်းဖြင့် ဤဆင်းရဲအစုသက်သက်၏ ချုပ်ခြင်းသည် ဖြစ်၏"ဟု (အကြံဖြစ်၏)။

၆၂။ ရဟန်းတို့ ဝိပဿီဘုရားလောင်းအား ရှေးဦး မကြားဖူးကုန်သော တရားတို့ဌ "ချုပ်သည်ချုပ်သည်"ဟု သိမြင်သော မျက်စိသည် ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဉာဏ်သည် ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ပညာသည် ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဝိဇ္ဇာသည် ထင်ရှားဖြစ်၏၊ အလင်းရောင်သည် ထင်ရှားဖြစ်၏။

၆၃။ ရဟန်းတို့ ထိုအခါ နောက်ပိုင်းအချိန်ဌ ဝိပဿီဘုရားလောင်းသည် စွဲလမ်းရာဖြစ်သောဥပါဒါနကွန္ဒာငါးပါးတို့ဌ အဖြစ်အပျက်ကို ရှုလျက်နေ၏–

"ဤကား ရုပ်၊ ဤကား ရုပ်၏ ဖြစ်ခြင်း၊ ဤကား ရုပ်၏ ချုပ်ခြင်း၊ ဤကား ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ'၊ ဤကား ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' ၏ ဖြစ်ခြင်း၊ ဤကား ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' ၏ ချုပ်ခြင်း၊ ဤကားမှတ်သားခြင်း 'သညာ'၊ ဤကား မှတ်သားခြင်း 'သညာ' ၏ ဖြစ်ခြင်း၊ ဤကား မှတ်သားခြင်း 'သညာ' ၏ ချုပ်ခြင်း၊ ဤသည်တို့ကား ပြုပြင်ခြင်း 'သင်္ခါရ'၊ ဤကား ပြုပြင်ခြင်း 'သင်္ခါရ' တို့၏ ဖြစ်ခြင်း၊ ဤကား ပြုပြင်ခြင်း 'သင်္ခါရ' တို့၏ ချုပ်ခြင်း၊ ဤကား ဝိညာဉ်၊ ဤကား ဝိညာဉ်၏ ဖြစ်ခြင်း၊ ဤကားဝိညာဉ်၏ ချုပ်ခြင်းတည်း"ဟု ရှုလျက်နေ၏။

စွဲလမ်းရာဖြစ်သော ဥပါဒါနကွန္ဒာငါးပါးတို့ဌ အဖြစ် အပျက်ကို ရှုလျက်နေသော ထို (ဝိပဿီဘုရားလောင်း) ၏ စိတ်သည် မစွဲလမ်းမူ၍ မကြာမီပင် အာသဝေါတရားတို့မှ လွတ်မြောက်တော်မူလေ၏။

ဒုတိယအခန်း ပြီး၏။

ဗြဟ္မာတောင်းပန်ခြင်း

၆၄။ ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားအား "ငါသည် တရားဟောရမူ ကောင်းလေစွ" ဟူသောအကြံ သည် ဖြစ်၏။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်ပြန်၏–

"ငါသိထားသော ဤတရားကား နက်နဲ၏၊ မြင်နိုင်ခဲ၏၊ သိနိုင်ခဲ၏၊ ငြိမ်းအေး၏၊ မွန်မြတ်၏၊ သိမ်မွေ့၏၊ ကြံစည်ခြင်းဖြင့် မရောက်နိုင်သော ပညာရှိတို့သာ သိနိုင်သော တရားပေတည်း၊ ဤသတ္တဝါများကား တွယ်တာမှုတို့ဌ မွေ့လျော်ကုန်၏၊ တွယ်တာမှုတို့ဌ ပျော်ပိုက်ကုန်၏၊ တွယ်တာမှု တို့ဌအလွန်နှစ်ခြိုက်ကုန်၏။ တွယ်တာမှုတို့ဌ မွေ့လျော်ပျော်ပိုက် အလွန်နှစ်ခြိုက်နေကြသောဤသတ္တဝါများသည် အကျိုးတရားတို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော

ဤပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို မြင်နိုင်ခဲ့၏၊ ပြုပြင်မှုအားလုံး၏ ငြိမ်းရာ ဥပဓိအားလုံးကို ပယ်စွန့်ရာ တဏှာ၏ကုန်ရာ ရာဂ၏ကင်းရာ ချုပ်ရာ ငြိမ်းရာဖြစ်သော ဤ (နိဗ္ဗာန်) တရားကိုလည်း မြင်နိုင်ခဲ့၏၊ ယင်းသို့ဖြစ်၍ ငါသည် တရား ကိုဟောသော်လည်း သူတစ်ပါးတို့သည် ငါ၏ (တရားကို) မသိနားမလည်ကုန်ငြားအံ့၊ ထို (တရားဟောမှု) သည် ငါ့အား ပင်ပန်းရုံသာ ဖြစ်ရာ၏၊ ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲရုံသာ ဖြစ်ရာ၏"ဟု (အကြံ ဖြစ်ပြန် ၏)။

၆၅။ ရဟန်းတို့ ထို့ပြင် အလွန်အံ့ဖွယ်ကောင်းကုန်သော ဤဂါထာတို့သည်လည်း ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား ရှေးကမကြားဖူးဘဲ စိတ်ထဲ၌ ထင်ပေါ်လာပြန်ကုန်၏–

"ငါသည် ခဲယဉ်းစွာ ကျင့်သဖြင့် ရထားသော တရားကို ယခုအခါ ဟောပြခြင်းငှါ မသင့်လျော်ချေ၊ ရာဂဒေါသ လွှမ်းမိုးနေသော သူတို့သည် ဤတရားကို လွယ်ကူစွာ သိနိုင်ကြမည် မဟုတ်ချေ။ "အဝိဇ္ဇာမှောင်ထုဖြင့် ဖုံးလွှမ်းလျက် ရာဂဖြင့် တပ်စွဲနေသော သူတို့သည် သိမ်မွေ့ နက်နဲ၍အဏုမြူသဖွယ် မြင်နိုင်ခဲသော (သံသရာ) အဆန်တရားကို မြင်ကြမည် မဟုတ်ချေ"ဟု (ထင်ပေါ်လာပြန်ကုန်၏)။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ ဆင်ခြင်တော်မူစဉ် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ စိတ်နှလုံးတော်သည် တရားဟောရန်ညွတ်တော်မမူဘဲကြောင့်ကြမဲ့နေရန် ညွတ်တော်မူလေ၏။

၆၆။ ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ စိတ်အကြံကို (မိမိ) စိတ်ဖြင့် သိ၍ တစ်ဦးသောဗြဟ္မာကြီးအား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်၏–

"အချင်းတို့ လောကသည် ပျက်စီးတော့မည်တကား၊ အချင်းတို့ လောကသည် ပျက်စီးတော့မည်တကား၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ စိတ်နှလုံးတော်သည် တရားဟောရန် ညွတ်တော်မမူဘဲကြောင့်ကြမဲ့နေရန် ညွတ်တော်မူတုံ့ဘိ၏"ဟု (အကြံဖြစ်၏)။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ခွန်အားရှိသော ယောကျ်ားသည် ကွေးထားသော လက်မောင်းကို ဆန့်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဆန့်ထားသော လက်မောင်းကို ကွေးသကဲ့သို့လည်းကောင်း ထိုဗြဟ္မာကြီးသည့်ဗြဟ္မာ့ဘုံမှ ကွယ်ခဲ့ပြီးလျှင် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူ သော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ ရှေ့တော်၌ ထင်ရှားပေါ်လာ၏၊ ရဟန်းတို့ထိုအခါ ထိုဗြဟ္မာကြီးသည် အပေါ်ရုံကို ပခုံးတစ်ဖက်၌ တင်၍ လက်ျာဒူးကို မြေ၌ ထောက်လျက်ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားဆီသို့ လက်အုပ်ချီပြီး လျှင် ဤစကားကို လျှောက်၏ –

"မြတ်စွာဘုရား ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် တရားဟောတော်မူပါလော့၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် တရားဟောတော်မူပါလော့၊ (ပညာ) မျက်စိ၌ (ကိလေသာ) မြူနည်းပါးသော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်၏၊ (ထိုသတ္တဝါတို့သည်) တရား ကိုမနာရသောကြောင့် ဆုံးရှုံးနေပါကုန်၏၊ တရားကို သိသူတို့သည် ရှိပါကုန်လတ္တံ့"ဟု (လျှောက် ၏)။

၆၇။ ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဗြဟ္မာကြီးအား ဤသို့ မိန့်ဆိုတော်မူ၏ –

"ဗြဟ္မာ ငါသည် တရားဟောရပါမူ ကောင်းလေစွ ဟူသော အကြံသည် ငါ့အားလည်း ဖြစ်၏၊ ဗြဟ္မာထိုင့်အား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်ပြန်၏ –

'ငါသိထားသော ဤတရားကား နက်နဲ၏၊ မြင်နိုင်ခဲ၏၊ သိနိုင်ခဲ၏၊ ငြိမ်းအေး၏၊ မွန်မြတ်၏၊ သိမ်မွေ့၏၊ ကြံစည်ခြင်းဖြင့် မရောက်နိုင်သော ပညာရှိတို့သာ သိနိုင်သော တရားပေတည်း၊ ဤသတ္တဝါများကား တွယ်တာမှုတို့၌ မွေ့လျော်ကုန်၏၊ တွယ်တာမှုတို့၌ ပျော်ပိုက်ကုန်၏၊ တွယ်တာ မှုတို့၌အလွန်နှစ်ခြိုက်နေကုန်၏၊ တွယ်တာမှုတို့၌ မွေ့လျော်ပျော်ပိုက် အလွန်နှစ်ခြိုက်နေကြသောဤသတ္တဝါများသည် အကျိုးတရားတို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဤပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကိုလည်း မြင်နိုင်ခဲ၏၊ ပြုပြင်မှုအားလုံး၏ ငြိမ်းရာ ဥပဓိအားလုံးကို ပယ်စွန့်ရာ တဏှာ၏ကုန်ရာ ရာဂ၏ ကင်းရာချုပ်ရာ ငြိမ်းရာဖြစ်သော ဤ (နိဗ္ဗာန်) တရားကိုလည်း မြင်နိုင်ခဲ၏၊ ယင်းသို့ဖြစ်၍ ငါသည် တရား ကိုဟောသော်လည်း သူတစ်ပါးတို့သည် ငါ၏ (တရားကို) မသိ နားမလည်ကုန်ငြားအံ့၊ ထို (တရားဟောမှု) သည် ငါ့အား ပင်ပန်းရုံသာ ဖြစ်ရာ၏၊ ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲရုံသာ ဖြစ်ရာ၏'ဟု (အကြံဖြစ်ပြန်၏)။

ဗြဟ္မာ ထို့ပြင် အလွန်အံ့ဖွယ်ကောင်းကုန်သော ဤဂါထာတို့သည်လည်း ငါ့အား ရှေးကမကြားဖူးဘဲ (စိတ်ထဲ၌) ထင်ပေါ်လာပြန်ကုန်၏ –

'ငါသည် ခဲယဉ်းစွာ ကျင့်သဖြင့် ရထားသော တရားကို ယခုအခါ ဟောပြခြင်းငှါ မသင့်လျော်ချေ၊ ရာဂဒေါသ လွှမ်းမိုးနေသော သူတို့သည် ဤတရားကို လွယ်ကူစွာ သိနိုင်ကြမည်မဟုတ်ချေ။ အဝိဇ္ဇာမှောင်ထုဖြင့် ဖုံးလွှမ်းလျက် ရာဂဖြင့် တပ်စွဲနေသော သူတို့သည် သိမ်မွေ့နက်နဲ၍ အဏုမြူသဖွယ်မြင်နိုင်ခဲသော (သံသရာ) အဆန်တရားကို မြင်ကြမည် မဟုတ်ချေ'ဟု (ထင်ပေါ်လာပြန်ကုန်၏)။

ဗြဟ္မာ ဤသို့ ဆင်ခြင်စဉ် ငါ၏ စိတ်နှလုံးသည် တရားဟောရန် မညွတ်ဘဲကြောင့်ကြမဲ့နေရန်ညွတ်ခဲ့၏"ဟု (မိန့်ဆိုတော်မူ၏)။

၆၈။ ရဟန်းတို့ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ထိုဗြဟ္မာကြီးသည်။ပ။ ရဟန်းတို့ သုံးကြိမ်မြောက်လည်းထိုဗြဟ္မာကြီးသည် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်ပြန်၏ –

"မြတ်စွာဘုရား ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် တရားဟောတော်မူပါလော့၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် တရားဟောတော်မူပါလော့၊ (ပညာ) မျက်စိ၌ (ကိလေသာ) မြူနည်းပါးသော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်၏၊ (ထိုသတ္တဝါတို့သည်) တရား ကိုမနာရသောကြောင့် ဆုံးရှုံးနေပါကုန်၏၊ တရားကို သိသူတို့သည် ရှိပါကုန်လတ္တံ့"ဟု (လျှောက် ပြန်၏)။

၆၉။ ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ဗြဟ္မာ၏ တောင်းပန်ခြင်းကို အသိ

အမှတ်ပြုပြီးလျှင် သတ္တဝါတို့၌ သနားခြင်းကိုလည်း အကြောင်းပြု၍ ဘုရားမျက်စိ 'ဗုဒ္ဓစက္ခု' ဖြင့် လောကကို ကြည့်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ဘုရားမျက်စိ 'ဗုဒ္ဓစက္ခု' ဖြင့် လောကကို ကြည့်တော်မူလတ်သော် (ပညာ) မျက်စိ၌ (ကိလေသာ) မြူ နည်းပါးကုန်သော, (ပညာ) မျက်စိ၌ (ကိလေသာ) မြူများပြားကုန်သော၊ ရင့်သော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော, နုသော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော၊ ကောင်းသော အခြင်းအရာရှိကုန်သော, မကောင်းသော အခြင်းအရာရှိကုန်သော၊ သိစေနိုင်လွယ်ကုန်သော, သိစေနိုင်ခဲကုန်သော၊ တမလွန်လောကနှင့် (တမလွန်လောကသို့ ရောက်စေတတ်သော ကိလေသဝဋ်, ကမ္မဝဋ်ဟူသော) အပြစ်တို့ကို ဘေးဟု ရှုလေ့ရှိကုန်သော, တမလွန်လောကနှင့် (တမလွန်လောကသို့ ရောက်စေတတ်သောကိလေသဝဋ်, ကမ္မဝဋ်ဟူသော) အပြစ်တို့ကို ဘေးဟုရှုလေ့မရှိကုန်သော သတ္တဝါအချို့တို့ကို မြင်တော်မူ၏။ ဥပမာသော်ကား ဥပွလကြာ[1]တော၌လည်းကောင်း ပဒုမ္မာကြာတော၌လည်းကောင်း ပုဏ္ဍရိက်ကြာတော၌ လည်းကောင်း အချို့သော ဥပွလကြာ ပဒုမ္မာကြာ ပုဏ္ဍရိက်ကြာတို့သည် ရေ၌ ပေါက်ကုန်၏၊ ရေ၌ ကြီးပွါးကုန်၏၊ ရေမှ မပေါ်ထွက်သေးကုန်၊ ရေထဲ၌ မြုပ်၍ ဖွံ့ပြိုးကုန်၏၊ အချို့သော ဥပွလကြာပဒုမ္မာကြာ ပုဏ္ဍရိက်ကြာတို့သည် ရေ၌ ပေါက်ကုန်၏၊ ရေ၌ ကြီးပွါးကုန်၏၊ ရေနှင့် အညီ တည်ကုန်၏၊ အချို့သော ဥပွလကြာ ပဒုမ္မာကြာ ပုဏ္ဍရိက်ကြာတို့သည် ရေ၌ ပေါက်ကုန်၏၊ ရေ၌ ကြီးပွါးကုန်၏၊ ရေပေါ်သို့ တက်၍ တည်ကုန်၏၊ ရေနှင့် မလိမ်းကပ်ကုန်။ ရဟန်းတို့ ဤအတူ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည်ဘုရားမျက်စိ 'ဗုဒ္ဓစက္ခု' ဖြင့် လောကကို ကြည့်တော်မူလတ်သော် (ပညာ) မျက်စိ၌ (ကိလေသာ) မြူ နည်းပါး ကုန်သော, (ပညာ) မျက်စိ၌ (ကိလေသာ) မြူများပြားကုန်သော၊ ရင့်သောဣန္ဒြေရှိကုန်သော, နုသော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော၊ ကောင်းသောအခြင်းအရာရှိကုန်သော, မကောင်းသောအခြင်းအရာရှိကုန်သော၊ သိစေ နိုင်လွယ်ကုန်သော, သိစေနိုင်ခဲကုန်သော၊ တမလွန်လောကနှင့် (တမလွန်လောကသို့ ရောက်စေတတ်သော ကိလေသဝဋ် ကမ္မဝဋ်ဟူသော) အပြစ်တို့ကိုဘေးဟုရှုလေ့ရှိကုန်သော တမလွန်လောကနှင့် (တမလွန် လောကသို့ ရောက်စေတတ်သောကိလေသဝဋ်, ကမ္မဝဋ်ဟူသော) အပြစ်တို့ကို ဘေးဟု ရှုလေ့မရှိကုန်သော သတ္တဝါ အချို့တို့ကိုမြင်တော်မူ၏။

၇၀။ ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ထိုဗြဟ္မာကြီးသည် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ စိတ်အကြံကို (မိမိ) စိတ်ဖြင့်သိ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို ဂါထာတို့ဖြင့် လျှောက်၏–

"ကောင်းမြတ်သော ပညာရှင် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ ထက်ဝန်းကျင် (မြင်စွမ်းနိုင်သောဉာဏ်) မျက်စိရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ ကျောက်ဖြင့် ပြီးသော တောင်ထိပ်၌ ရပ်တည်လျက် ထက်ဝန်းကျင်ရှိလူအပေါင်းကို ကြည့်ရှုသကဲ့သို့ ထို့အတူ စိုးရိမ်ပူဆွေး ကင်းဝေးတော်မူသော အသျှင်ဘုရားသည်ပညာ (ဓမ္မ) ဖြင့်ပြီးသော ပြာသာဒ်ထက်သို့ တက်တော်မူ၍ ပဋ္ဌိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်းတို့၏ အနှိပ်စက်ခံနေရသဖြင့် စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်းသို့ သက်ဆင်းကျရောက်နေသော သတ္တဝါအပေါင်းကိုကြည့်ရှုတော်မူပါလော့၊ ရဲရင့်သော လုံ့လ

ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ အောင်ပွဲဆင်တော်မူပြီးသောမြတ်စွာဘုရား ထတော်မူပါလော့။ လှည်းမှူးနှင့် တူတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ (ကိလေသာ) ကြွေးကင်းဝေးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ လောကဌ် လှည့်လည်တော်မူပါလော့။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား တရားဟောတော်မူပါလော့၊ (တရားကို) သိသူတို့သည် ရှိပါကုန်လတ္တံ့"ဟု (လျှောက်၏)။

၇၁။ ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဗြဟ္မာကြီးကို ဂါထာဖြင့် မိန့်တော်မူ၏–

"ဗြဟ္မာ လေ့လာပြီးသော တရားမြတ်ကို ပင်ပန်းရုံ ရှိမည်ထင်၍ လူတို့အား မဟောဘဲ နေရန်စိတ်ညွတ်ခဲ့ပေ၏၊ (ပညာ) နားနှင့် ပြည့်စုံသော သူတို့အလို့ငှါ နိဗ္ဗာန်တံခါးကို ငါ ဖွင့်ထားပြီ၊ ယုံကြည်ခြင်း (သဒ္ဓါတရား) ကို စေလွှတ်ကြကုန်လော့"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ထိုဗြဟ္မာကြီးသည် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် တရားဟောရန် ခွင့်ပြုတော်မူပြီဟု (သိသဖြင့်) ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် အရှိအသေပြုပြီးလျှင် ထိုနေရာ၌ပင် ကွယ်သွားလေ၏။

၁။ သတ္တဝါတို့၏ ဣန္ဒြေအနုအရင့်ကို သိသော ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ်၊ (၂) သတ္တဝါတို့၏ စိတ်ဓာတ်ကိန်းဝပ်ရာ အာသယနှင့် အနုသယကိလေသာတို့ကို သိသော အာသယာနုသယဉာဏ်၊ ဤဉာဏ်နှစ်ပါးကို 'ဗုဒ္ဓစက္ခု'ဟုခေါ်သည်။
၂။ ဥပွလ = ကြာဖြူ–ကြာနီ–ကြာညိုရောင်။

♣

အဂ္ဂသာဝကအစုံ

၇၂။ ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား "ငါသည် အဘယ်သူ့ကို ရှေးဦးစွာ တရားဟောရပါအံ့နည်း၊ အဘယ်သူသည် ဤတရားကို လျင်မြန်စွာ သိပါအံ့နည်း" ဟူသော အကြံသည် ဖြစ်၏။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်ပြန်၏–

"ဤခဏ္ဍမည်သော မင်းသားနှင့် တိဿမည်သော ပုရောဟိတ်သားတို့သည် ဗန္ဓုမတီနေပြည်တော်၌ နေကုန်၏၊ ပညာရှိကုန်၏၊ လိမ္မာကုန်၏၊ ထက်မြက်သော ဉာဏ်ရှိကုန်၏၊ ကာလရှည်မြင့်စွာကပင် (ပညာ) မျက်စိ၌ (ကိလေသာ) မြူနည်းပါးနေကုန်၏၊ ငါသည် ခဏ္ဍမည်သော မင်းသားနှင့် တိဿမည်သော ပုရောဟိတ်သားတို့အား တရားကို

ရှေးဦးစွာဟောရမှု ကောင်းလေစ၊ ထိုသူတို့သည် ဤတရားကို လျင်စွာပင် သိကုန်လတ္တံ့”ဟု (အကြံဖြစ်ပြန်၏)။

၇၃။ ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ခွန်အားရှိသော ယောကျ်ားသည် ကွေးထားသော လက်မောင်းကို ဆန့်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဆန့်ထားသော လက်မောင်းကို ကွေးထားသကဲ့သို့လည်းကောင်း ဤအတူပင်ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားသည် ဗောဓိပင်ရင်းမှ ကွယ်ခဲ့၍ ဗန္ဓုမတီနေပြည်တော်အနီး ခေမမည်သောမိဂဒါဝုန်တောခ္ခ ထင်ရှားဖြစ်တော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် တောစောင့်ကို ခေါ်၍ မိန့်တော်မူ၏ –

“အချင်းတောစောင့် လာလော့၊ သင်သည် ဗန္ဓုမတီနေပြည်တော်သို့ ဝင်၍ ခဏ္ဍာမည်သော မင်းသားနှင့်တိသမည်သော ပုရောဟိတ်သားတို့အား ဤသို့ ဆိုချေလော့၊ ‘အရှင်တို့ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ဗန္ဓုမတီနေပြည်တော်သို့ ဆိုက်ရောက်၍ ခေမမည်သော မိဂဒါဝုန်တောခ္ခ (သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏)၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အရှင်တို့ကို တွေ့မြင်လိုပါ၏’ဟု ဆိုချေလော့” ဟူ၍ (မိန့်တော်မူ၏)။

ရဟန်းတို့ တောစောင့်သည် “အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ”ဟု ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံပြီးလျှင်ဗန္ဓုမတီနေပြည်တော်သို့ ဝင်၍ ခဏ္ဍာမည်သော မင်းသားနှင့် တိသမည်သော ပုရောဟိတ်သားတို့အားဤစကားကို ဆို၏ –

“အရှင်တို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ဗန္ဓုမတီနေပြည်တော်သို့ ဆိုက်ရောက်၍ ခေမမည်သောမိဂဒါဝုန်တောခ္ခ (သီတင်းသုံး) နေတော်မူပါ၏၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အရှင်တို့ကို တွေ့မြင်လိုပါ ၏”ဟု (ဆို၏)။

၇၄။ ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ခဏ္ဍာမည်သော မင်းသားနှင့် တိသမည်သော ပုရောဟိတ်သားတို့သည်ကောင်းကုန် ကောင်းကုန်သော ယာဉ်တို့ကို ကစေ၍ ကောင်းသော ကောင်းသော ယာဉ်ကို စီးလျက်ကောင်းကုန် ကောင်းကုန်သော ယာဉ်တို့နှင့်တကွ ဗန္ဓုမတီနေပြည်တော်မှ ထွက်ကုန်၍ ခေမမည်သောမိဂဒါဝုန်တောသို့ သွားကုန်၏၊ ယာဉ်ဖြင့် သွားသင့်သမျှအရပ်ကို ယာဉ်ဖြင့် သွား၍ ယာဉ်မှသက်ပြီးသော်ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားထံသို့ ခြေကျင်သာလျှင် ချဉ်းကပ်ကုန်၏၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီးသော် ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ကုန်၏။

၇၅။ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုသူတို့အား အစဉ်အတိုင်းသော တရားစကားကို ဟောတော်မူ၏၊ ဤသည် ကားအဘယ်နည်း၊ ဒါနနှင့်စပ်သော စကားကိုလည်းကောင်း

သီလနှင့်စပ်သော စကားကိုလည်းကောင်း နတ်ပြည်နှင့်စပ်သော စကားကိုလည်းကောင်း ကာမဂုဏ်တို့၏ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း ယုတ်ညံ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း ညစ်ညူးခြင်းကိုလည်းကောင်း (ကာမဂုဏ်တို့မှ) ထွက်မြောက်ခြင်း၌ အကျိုးကိုလည်းကောင်း ပြတော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ခဏ္ဍာမည်သော မင်းသားနှင့် တိဿမည်သော ပုရောဟိတ်သားတို့၌ သင့်လျော်သောစိတ် နူးညံ့သောစိတ် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' မှ ကင်းသောစိတ် တက်ကြွသောစိတ် ယုံကြည်သောစိတ်ရှိသည်ကို သိတော်မူသောအခါ မြတ်စွာဘုရားတို့၏ ကိုယ်တိုင် ထုတ်ဖော်သိမြင်ပြီးသော 'သာမုက္ကံသိက' တရားဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလျက် ဆင်းရဲ 'ဒုက္ခ' ကိုလည်းကောင်း ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ကိုလည်းကောင်း ဆင်းရဲချုပ်ရာ 'နိရောဓ' ကိုလည်းကောင်း ဆင်းရဲချုပ်ရာသို့ရောက်ကြောင်းလမ်း စဉ် 'မဂ္ဂ' ကိုလည်းကောင်း ပြတော်မူ၏။ မည်းညစ်ခြင်းကင်းသော ဖြူစင်သောအဝတ်သည် ဆိုးရည်ကို ကောင်းစွာ ခံယူသကဲ့သို့ ထို့အတူ ခဏ္ဍာမည်သော မင်းသားနှင့် တိဿမည်သောပုရောဟိတ်သားတို့အား ထိုနေရာ၌ပင်လျှင် "ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသော တရားအလုံးစုံသည်ချုပ်ခြင်းသဘော ရှိ၏"ဟု ကိလေသာ မြူအညစ်အကြေးကင်းသော တရားမျက်စိ 'သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်' သည် ဖြစ်ပေါ်၏။

၇၆။ ထိုအခါ ခဏ္ဍာမည်သော မင်းသားနှင့် တိဿမည်သော ပုရောဟိတ်သားတို့သည် တရားကိုမြင်ပြီးကုန်သည်ဖြစ်၍ တရားသို့ ရောက်ပြီးကုန်သည်ဖြစ်၍ တရားကို သိပြီးကုန်သည်ဖြစ်၍ တရားသို့သက်ဝင်ပြီးကုန်သည်ဖြစ်၍ ယုံမှားခြင်းကို ကူးမြောက်ပြီးကုန်သည်ဖြစ်၍ သို့လော သို့လော (တွေးတော့ခြင်း) ကင်းပြီးကုန်သည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားသာသနာ၌ ရဲရင့်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီးကုန်သည်ဖြစ်၍သူတစ်ပါးကို အားထားယုံကြည်သည် မဟုတ်ဘဲ မိမိကိုယ်တိုင်ပင် သိမြင်ပြီးကုန်သည်ဖြစ်၍ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်ကုန်၏–

"အသျှင်ဘုရား (တရားတော်သည်) အလွန်နှစ်သက်ဖွယ် ရှိပါပေ၏၊ အသျှင်ဘုရား (တရားတော် သည်) အလွန်နှစ်သက်ဖွယ် ရှိပါပေ၏၊ အသျှင်ဘုရား မှောက်ထားသည်ကို လှန်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်းဖုံးလွှမ်းထားသည်ကို ဖွင့်လှစ်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း မျက်စိလည်သောသူအား လမ်းကို ပြောကြားဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း 'မျက်စိရှိသောသူတို့သည် အဆင်းတို့ကို မြင်ကြလိမ့်မည်'ဟု အမိုက်မှောင်၌ဆီမီးတန်ဆောင်ကို ဆောင်ပြဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း (အသျှင်ဘုရား) ဤအတူပင်လျှင် အသျှင်ဘုရားသည် များစွာသောအကြောင်းဖြင့် တရားတော်ကို ပြတော်မူပါပေ၏၊ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်တို့သည်မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါကုန်၏၊ တရားတော်ကိုလည်း ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ဆည်းကပ် ပါကုန်၏၊ သံဃာတော်ကိုလည်း ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါကုန်၏၊ အသျှင်ဘုရားအကျွန်ုပ်တို့သည် မြတ်စွာဘုရားအထံ၌ ရှင့်အဖြစ်ကို ရလိုပါကုန်၏၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရလိုပါကုန်၏"ဟု (လျှောက်ကုန်၏)။

၇၇။ ရဟန်းတို့ ခဏ္ဍာမည်သော မင်းသားနှင့် တိဿမည်သော ပုရောဟိတ်သားတို့သည် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအထံ၌ ရှင့်အဖြစ်ကို ရလေကုန်၏၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရလေကုန်၏။

ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုသူတို့အား တရားစကားဖြင့် (အကျိုးစီးပွါးကို) သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန်ရှင်လန်းစေပြီးလျှင် သခ်ါရတရားတို့၏ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း ယုတ်ညံ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း ညစ်ညူးခြင်းကိုလည်းကောင်း နိဗ္ဗာန်၌ အကျိုးကိုလည်းကောင်းပြတော်မူ၏၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားသည် တရားစကားဖြင့် (အကျိုးစီးပွါးကို) သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန်ရှင်လန်းစေသည်ရှိသော် ထိုသူတို့၏ စိတ်တို့သည် (တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ) မစွဲလမ်းမူ၍ မကြာမီပင် အာသဝေါ (တရား) တို့မှ လွတ်မြောက်လေကုန်၏။

လူအပေါင်းတို့ ရဟန်းပြု ကြခြင်း

၇၈။ ရဟန်းတို့ ဗန္ဓုမတီနေပြည်တော်၌ နေကုန်သော ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော လူအပေါင်းတို့သည် ဤသို့ ကြားလေကုန်၏–

"ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူ သောဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ဗန္ဓုမတီနေပြည်တော်သို့ ဆိုက်ရောက်၍ ခေမမည်သော မိဂဒါဝုန် တောင်၌ (သီတင်းသုံး) နေတော်မူသတတ်၊ ခဏ္ဍာမည်သော မင်းသားနှင့် တိဿမည်သော ပုရောဟိတ်သားတို့သည်လည်း ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ အထံ၌ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ပယ်ပြီးလျှင် ဖန်ရည်ဆိုး အဝတ်တို့ကိုဝတ်ရုံ၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ကုန်သတတ်"ဟု (ကြားလေကုန်၏)။

(ထိုသို့) ကြားကုန်၍ ထိုသူတို့အား ဤသို့ အကြံဖြစ်၏–

"ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ပယ်ပြီးလျှင် ဖန်ရည်ဆိုး အဝတ်တို့ကို ဝတ်ရုံ၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ဝင်လျက် ခဏ္ဍာမည်သော မင်းသားနှင့် တိဿမည်သော ပုရောဟိတ်သားတို့ ကျင့်သုံးသော ထို တရားနှင့်ဝိနည်းသည် မယုတ်ညံ့သည်သာ စင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့၊ ထိုရဟန်းအဖြစ်သည် စင်စစ် မယုတ်ညံ့သည်သာဖြစ်လတ္တံ့၊ ခဏ္ဍာမည်သော မင်းသားနှင့် တိဿမည်သော ပုရောဟိတ်သားတို့ သော်မှ ဆံမုတ်ဆိတ်ကိုပယ်ပြီးလျှင် ဖန်ရည်ဆိုးအဝတ်တို့ကို ဝတ်ရုံ၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင် သို့ ဝင်နိုင်ကြကုန်သေး၏၊ ငါတို့ကား အဘယ်မှာ မဝင်နိုင်ဘဲရှိအံ့နည်း"ဟု (အကြံဖြစ်၏)။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ထိုရှစ်သောင်းလေးထောင်သော လူအပေါင်းတို့သည် ဗန္ဓုမတီနေပြည်တော်မှ ထွက်၍ခေမမည်သော မိဂဒါဝုန်တောင်၌ (နေတော်မူသော) ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံ သောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင်ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ကုန်၏။

၇၉။ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ထို (ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော လူအပေါင်း) တို့အား အစဉ်အတိုင်းသော တရားစကားကို ဟောတော်မူ၏။ ဤသည်ကား အဘယ်နည်း၊ ဒါနနှင့်စပ်သော စကားကိုလည်းကောင်း သီလနှင့်စပ်သော စကားကိုလည်းကောင်း နတ်ပြည်နှင့်စပ်သော စကားကိုလည်းကောင်း ကာမဂုဏ်တို့၏ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း ယုတ်ညံ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း ညစ်ညူးခြင်းကိုလည်းကောင်း (ကာမဂုဏ်တို့မှ) ထွက်မြောက်ခြင်း၌ အကျိုးကိုလည်းကောင်း ပြတော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုရှစ်သောင်းလေးထောင်သော လူအပေါင်းတို့၌ သင့်လျော်သောစိတ် နူးညံ့သောစိတ် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' မှ ကင်းသောစိတ် တက်ကြွသောစိတ် ယုံကြည်သောစိတ် ရှိသည်ကိုသိတော်မူသောအခါ မြတ်စွာဘုရားတို့၏ ကိုယ်တိုင် ထုတ်ဖော်သိမြင်ပြီးသော 'သာမုက္ကံသိက' တရားဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလျက် ဆင်းရဲ 'ဒုက္ခ' ကိုလည်းကောင်း ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း 'သမุဒယ' ကို လည်းကောင်း ဆင်းရဲချုပ်ရာ 'နိရောဓ' ကိုလည်းကောင်း ဆင်းရဲချုပ်ရာသို့ရောက်ကြောင်းလမ်းစဉ် 'မဂ္ဂ' ကိုလည်းကောင်း ပြတော်မူ၏။ မည်းညစ်ခြင်းကင်းသောဖြူစင်သောအဝတ်သည် ဆိုးရည်ကို ကောင်းစွာ ခံယူသကဲ့သို့ ထို့အတူ ထိုရှစ်သောင်းလေးထောင်သောလူအပေါင်းတို့အား ထိုနေရာ၌ပင်လျှင် "ဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသောတရား အလုံးစုံသည်ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏"ဟု ကိလေသာ မြူအညစ်အကြေး ကင်းသောတရားမျက်စိ 'သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်' သည် ဖြစ်ပေါ်၏။

၈၀။ ထိုအခါ ထိုရှစ်သောင်းလေးထောင်သော လူအပေါင်းတို့သည် (တရားကို) မြင်ပြီးကုန်သည် ဖြစ်၍တရားသို့ ရောက်ပြီးကုန်သည်ဖြစ်၍ တရားကို သိပြီးကုန်သည်ဖြစ်၍ တရားသို့ သက်ဝင်ပြီးကုန်သည်ဖြစ်၍ ယုံမှားခြင်းကို ကူးမြောက်ပြီးကုန်သည်ဖြစ်၍ သို့လော သို့လော (တွေးတောခြင်း) ကင်းပြီးကုန်သည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရား သာသနာ၌ ရဲရင့်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီးကုန်သည်ဖြစ်၍ သူတစ်ပါးကို အားထား ယုံကြည်သည် မဟုတ်ဘဲ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်ပင် သိမြင်ပြီးကုန်သည်ဖြစ်၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်ကုန်၏–

"အသျှင်ဘုရား (တရားတော်သည်) အလွန်နှစ်သက်ဖွယ် ရှိပါပေ၏၊ အသျှင်ဘုရား (တရားတော် သည်) အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်ရှိပါပေ၏၊ အသျှင်ဘုရား မှောက်ထားသည်ကို လှန်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်းဖုံးလွှမ်းထားသည်ကို ဖွင့်လှစ်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း မျက်စိလည်သောသူအား လမ်းကို ပြောကြားဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း 'မျက်စိအမြင်ရှိသော သူတို့သည် အဆင်းတို့ကို မြင်ကြလိမ့်မည်'ဟု အမိုက်မှောင်၌ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို ဆောင်ပြဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း ဤအတူသာလျှင် အသျှင်ဘုရားသည် များစွာသော အကြောင်းဖြင့် တရားတော်ကို ပြတော်မူပါပေ၏၊ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်တို့သည်မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါကုန်၏၊ တရားတော်ကိုလည်း ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ဆည်းကပ်ပါကုန်၏၊ သံဃာ တော်ကိုလည်း ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါကုန်၏၊ အသျှင်ဘုရားအကျွန်ုပ်တို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံ၌ ရှင့်အဖြစ်ကို ရလိုပါကုန်၏၊ ရဟန်းအဖြစ်ကိုရလိုပါကုန်၏"ဟု (လျှောက်ကုန်၏)။

၈၁။ ရဟန်းတို့ ထိုရှစ်သောင်းလေးထောင်သော လူအပေါင်းတို့သည် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော

ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားထံ၌ ရှင့်အဖြစ်ကို ရကုန်ပြီ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရကုန်ပြီ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုရဟန်းတို့အား တရားစကားဖြင့် (အကျိုးစီးပွါးကို) သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန်ရှင်လန်းစေပြီးလျှင် သခ်ါရတရားတို့၏ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း ယုတ်ညံ့ခြင်းကိုလည်းကောင်းညစ်ညူးခြင်းကိုလည်းကောင်း နိဗ္ဗာန်၌ အကျိုးကိုလည်းကောင်း ပြတော်မူ၏။ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် တရားစကား ဖြင့် (အကျိုးစီးပွါးကို) သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန် ရှင်လန်းစေသည်ရှိသော် ထိုသူတို့၏ စိတ်တို့သည် (တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ) မစွဲလမ်းမူ၍ မကြာမီပင် အာသဝေါ (တရား) တို့မှ လွတ်မြောက်လေကုန်၏။

ရှေးဦးပြုသောရဟန်းတို့၏ တရားထူးကိုရခြင်း

၈၂။ ရဟန်းတို့ (ဘုရားလောင်းတောထွက်စဉ်က အတုလိုက်၍ ရဟန်းပြုနှင့်ကြသော) ထိုရှေးရဟန်းရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် (ဤသို့) ကြားလေကုန်၏–

"ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူ သောဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ဗန္ဓုမတီနေပြည်တော်သို့ ဆိုက်ရောက်၍ ခေမမည်သော မိဂဒါဝုန် တောင်၌ (သီတင်းသုံး) နေတော်မူသတတ်၊ တရားကိုလည်း ဟောတော်မူသတတ်"ဟု (ကြားလေ ကုန်၏)။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ထိုရဟန်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် ဗန္ဓုမတီနေပြည်တော်အနီး ခေမမည်သော မိဂဒါဝုန်တောင်၌ (နေတော်မူသော) ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ကုန်၏။

၈၃။ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုသူတို့အား အစဉ်အတိုင်းသော တရားစကားကို ဟောတော်မူ၏၊ ဤသည်ကား အဘယ်နည်း၊ ဒါနနှင့်စပ်သော စကားကိုလည်းကောင်း သီလနှင့်စပ်သော စကားကိုလည်းကောင်း နတ်ပြည်နှင့်စပ်သော စကားကိုလည်းကောင်း ကာမဂုဏ်တို့၏ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း ယုတ်ညံ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း ညစ်ညူးခြင်းကိုလည်းကောင်း (ကာမဂုဏ်တို့မှ) ထွက်မြောက်ခြင်း၌ အကျိုးကိုလည်းကောင်း ပြတော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ရဟန်းတို့၌ သင့်လျော်သောစိတ် နူးညံ့သောစိတ်အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' မှ ကင်းသောစိတ် တက်ကြွသောစိတ် ယုံကြည်သောစိတ် ရှိသည်ကိုသိတော်မူသော အခါ မြတ်စွာဘုရားတို့၏ ကိုယ်တိုင် ထုတ်ဖော်သိမြင်ပြီးသော

'သာမုက္ကံသိက' တရားဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလျက် ဆင်းရဲ 'ဒုက္ခ' ကိုလည်းကောင်းဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ကိုလည်းကောင်း ဆင်းရဲချုပ်ရာ 'နိရောဓ' ကိုလည်းကောင်းဆင်းရဲချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်းလမ်းစဉ် 'မဂ္ဂ' ကိုလည်းကောင်း ပြတော်မူ၏။ မည်းညစ်ခြင်းကင်းသောဖြူစင်သော အဝတ်သည် ဆိုးရည်ကို ကောင်းစွာ ခံယူသကဲ့သို့ ထို့အတူ ထိုရှစ်သောင်းလေးထောင်သောရဟန်းတို့အား ထိုနေရာ၌ပင်လျှင် "ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသော တရားအလုံးစုံသည် ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏"ဟုကိလေသာမြူ အညစ်အကြေးကင်းသော တရားမျက်စိ 'သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်' သည် ဖြစ်ပေါ်၏။

၈၄။ ထိုအခါ ထိုရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ရဟန်းတို့သည် တရားကို မြင်ပြီးကုန်သည်ဖြစ်၍တရားသို့ ရောက်ပြီးကုန်သည်ဖြစ်၍ တရားကို သိပြီးကုန်သည်ဖြစ်၍ တရားသို့ သက်ဝင်ပြီးကုန်သည်ဖြစ်၍ ယုံမှားခြင်းကို ကူးမြောက်ပြီးကုန်သည်ဖြစ်၍ သို့လော သို့လော တွေးတောခြင်းကင်းပြီးကုန်သည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရား သာသနာ၌ ရဲရင့်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီးကုန်သည်ဖြစ်၍ သူတစ်ပါးကို အားထားယုံကြည်သည် မဟုတ်ဘဲ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်ပင် သိမြင်ပြီးကုန်သည်ဖြစ်၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံး စုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကိုလျှောက် ကုန်၏–

"အသျှင်ဘုရား (တရားတော်သည်) အလွန်နှစ်သက်ဖွယ် ရှိပါပေ၏။ အသျှင်ဘုရား (တရားတော် သည်) အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်ရှိပါပေ၏။ အသျှင်ဘုရား မှောက်ထားသည်ကို လှန်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်းဖုံးလွှမ်းထားသည်ကို ဖွင့်လှစ်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း မျက်စိလည်သောသူအား လမ်းကို ပြောကြားဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း 'မျက်စိအမြင်ရှိသော သူတို့သည် အဆင်းတို့ကို မြင်ကြလိမ့်မည်'ဟု အမိုက်မှောင်၌ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို ဆောင်ပြဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း (အသျှင်ဘုရား) ဤအတူသာလျှင် အသျှင်ဘုရားသည် များစွာသော အကြောင်းဖြင့် တရားတော်ကို ပြတော်မူပါပေ၏။ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်တို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါကုန်၏။ တရားတော်ကိုလည်း ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ဆည်းကပ်ပါကုန်၏။ သံဃာတော်ကိုလည်း ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါကုန်၏။ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်တို့သည် မြတ်စွာဘုရားအထံ၌ ရှင့်အဖြစ်ကို ရလိုပါကုန်၏။ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရလိုပါကုန်၏"ဟု (လျှောက်ကုန်၏)။

၈၅။ ရဟန်းတို့ ထိုရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ရဟန်းတို့သည် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏အထံ၌ ရှင့်အဖြစ်ကို ရကုန်ပြီ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရကုန်ပြီ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုရဟန်းတို့အား တရားစကားဖြင့် (အကျိုးစီးပွါးကို) သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန်ရွှင်လန်းစေပြီးလျှင် သခ်ါရတရားတို့၏ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း ယုတ်ညံ့ခြင်းကိုလည်းကောင်းညစ်ညူးခြင်း ကိုလည်းကောင်း နိဗ္ဗာန်၌ အကျိုးကိုလည်းကောင်း ပြတော်မူ၏။ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားသည် တရားစကား ဖြင့် (အကျိုးစီးပွါးကို) သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန် ရွှင်လန်းစေသည်ရှိသော်

ထိုသူတို့၏ စိတ်တို့သည် (တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ) မစွဲလမ်းမှု၍ မကြာမီပင် အာသဝေါ (တရား) တို့မှ လွတ်မြောက်လေကုန်၏။

ဒေသစာရီလှည့်လည်ရန် ခွင့်ပြုတော်မူခြင်း

၈၆။ ထိုစဉ်အခါ၌ ဗုဒ္ဓမတီနေပြည်တော်၌ တစ်သိန်း ခြောက်သောင်း ရှစ်ထောင်သော ရဟန်းပေါင်းများစွာသည် (သီတင်းသုံး) နေတော်မူလျက်ရှိ၏၊ ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်၍ တစ်ပါးတည်း ကိန်းအောင်းနေစဉ် ဤသို့သော စိတ်အကြံသည် ဖြစ်ပေါ်၏-။ "ယခုအခါ ဗုဒ္ဓမတီနေပြည်တော်၌ တစ်သိန်း ခြောက်သောင်းရှစ်ထောင်သော ရဟန်းပေါင်းများစွာ သည်သီတင်းသုံးလျက် ရှိ၏၊ ငါသည် ရဟန်းတို့အား ဤသို့ ခွင့်ပြုရမူ ကောင်းလေစု၊ 'ရဟန်း တို့များစွာသော လူတို့၏ အစီးအပွါးအလို့ငှါ များစွာသော လူတို့၏ ချမ်းသာအလို့ငှါ လောကကို စောင့်ရှောက်ရန်အလို့ငှါ နတ်လူတို့၏ အကျိုးစီးပွါး ချမ်းသာအလို့ငှါ ဒေသစာရီလှည့်လည်ကုန် လော့၊ တစ်လမ်းတည်း နှစ်ဦးမသွားကြကုန်လင့်၊ ရဟန်းတို့ အစ၏ကောင်းခြင်း အလယ်၏ ကောင်းခြင်းအဆုံး၏ကောင်းခြင်းရှိသော အနက်နှင့် ပြည့်စုံသော သဒ္ဒါနှင့် ပြည့်စုံသော တရားကို ဟောကြကုန်လော့၊ အလုံးစုံပြည့်စုံသော စင်ကြယ်သော မြတ်သော အကျင့်ကို ဟောပြကြကုန်လော့၊ (ပညာ) မျက်စိ၌ (ကိလေသာ) မြူနည်းပါးသော သတ္တဝါတို့သည် ရှိကုန်၏၊ (ထိုသတ္တဝါတို့သည်) တရားကိုမနာရသောကြောင့် ဆုံးရှုံးနေကုန်၏၊ တရားကို သိသူတို့သည် ရှိကုန်လတ္တံ့၊ သို့သော်ခြောက်နှစ်ခြောက်နှစ်လွန်သောအခါ ပါတိမောက်ပြသည်ကိုနာရန် ဗုဒ္ဓမတီနေပြည်တော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြရဦးမည်'ဟု ခွင့်ပြုရမူ ကောင်းလေစွ" ဟူ၍ (အကြံဖြစ်ပေါ်၏)။

၈၇။ ရဟန်းတို့ ထိုအခါ တစ်ဦးသော ဗြဟ္မာကြီးသည် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ စိတ်အကြံကို (မိမိ) စိတ်ဖြင့် သိ၍ ခွန်အားရှိသော ယောကျ်ားသည် ကွေးထားသော လက်မောင်းကို ဆန့်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဆန့်ထားသော လက်မောင်းကို ကွေးသကဲ့သို့လည်းကောင်း ဗြဟ္မာ့ဘုံမှ ကွယ်ခဲ့ပြီးလျှင် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ ရှေ့တော်၌ ထင်ရှားပေါ်လာ၏၊ ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ထိုဗြဟ္မာကြီးသည် အပေါ်ရုံကိုပခုံးတစ်ဖက်၌ တင်၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာသိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားဆီသို့ လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကိုလျှောက်၏ –

"ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ ဤ (ကြံစည်ချက်) သည် သင့်မြတ်ပါပေ၏။ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား၊ ဤ (ကြံစည်ချက်) သည် သင့်မြတ်ပါပေ၏။ မြတ်စွာဘုရားယခုအခါ ဗုဒ္ဓမတီနေပြည်တော်၌

တစ်သိန်းခြောက်သောင်းရှစ်ထောင်သော ရဟန်း ပေါင်းများစွာသည်သီတင်းသုံးနေတော်မူလျက် ရှိပါ၏၊ အသျှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်း တို့ကို ဤသို့ခွင့်ပြုတော်မူပါလော့။

'ရဟန်းတို့ များစွာသောလူတို့၏ အစီးအပွါးအလို့ငှါ များစွာသောလူတို့၏ ချမ်းသာအလို့ငှါ လောကကိုစောင့်ရှောက်ရန် အလို့ငှါ နတ်လူတို့၏ အကျိုးစီးပွါးချမ်းသာအလို့ငှါ ဒေသစာရီလှည့် လည်ကုန်လော့၊ တစ်လမ်းတည်း နှစ်ဦးမသွားကြကုန်လင့်၊ ရဟန်းတို့ အစ၏ ကောင်းခြင်း အလယ်၏ ကောင်းခြင်းအဆုံး၏ကောင်းခြင်းရှိသော အနက်နှင့် ပြည့်စုံသော သဒ္ဒါနှင့် ပြည့်စုံသော တရားကို ဟောကြကုန်လော့၊ အလုံးစုံပြည့်စုံသော စင်ကြယ်သော မြတ်သော အကျင့်ကို ဟောပြ ကြကုန်လော့၊ (ပညာ) မျက်စိ၌ (ကိလေသာ) မြူနည်းပါးသော သတ္တဝါတို့သည် ရှိကုန်၏၊ (ထို သတ္တဝါတို့သည်) တရားကိုမနာရသောကြောင့် ဆုံးရှုံးနေကုန်၏၊ တရားကို သိသူတို့သည် ရှိကုန် လတ္တံ့'ဟု ဤသို့ မိန့်ဆိုခွင့်ပြုတော်မူပါလော့။

မြတ်စွာဘုရား ခြောက်နှစ် ခြောက်နှစ် လွန်သောအခါ ပါတိမောက်ပြသည်ကို နာရန် ဗန္ဓုမတီနေပြည်တော်သို့ ရဟန်းများ ချဉ်းကပ်နိုင်ရေးကိုကား အကျွန်ပ်တို့ပင် ဆောင်ရွက်ပါကုန်အံ့"ဟု (လျှောက်၏)။

ရဟန်းတို့ ထိုဗြဟ္မာကြီးသည် ဤစကားကို လျှောက်ပြီးလျှင် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် အရှိအသေပြုပြီးလျှင် ထိုနေရာ၌ပင် ကွယ်လေ၏။

၈၈။ ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ညချမ်းအချိန်၌ တစ်ပါးတည်း ကိန်းအောင်း ရာမှထ၍ ရဟန်းတို့ကို မိန့်တော်မူ၏–

"ရဟန်းတို့ ဤအရပ်၌ ဆိတ် ငြိမ်ရာသို့ ကပ်၍ တစ်ပါးတည်း ကိန်းအောင်းနေစဉ် ငါ့အား ဤသို့သော စိတ်အကြံသည် ဖြစ်၏–

'ယခုအခါ ဗန္ဓုမတီနေပြည်တော်၌ တစ်သိန်း ခြောက်သောင်း ရှစ်ထောင်သော ရဟန်းပေါင်းများစွာ သည်သီတင်းသုံးနေလျက် ရှိ၏၊ ငါသည် ရဟန်းတို့ကို ဤသို့ ခွင့်ပြုရမူ ကောင်းလေစွ' ၊ 'ရဟန်း တို့များစွာသော လူတို့၏ အစီးအပွါးအလို့ငှါ များစွာသော လူတို့၏ ချမ်းသာအလို့ငှါ လောကကိုစောင့်ရှောက်ရန်အလို့ငှါ နတ်လူတို့၏ အကျိုးစီးပွါးချမ်းသာအလို့ငှါ ဒေသစာရီလှည့်လည်ကုန်လော့၊ တစ်လမ်းတည်း နှစ်ဦးမသွားကုန်လင့်၊ ရဟန်းတို့ အစ၏ ကောင်းခြင်း အလယ်၏ ကောင်းခြင်း အဆုံး၏ကောင်းခြင်းရှိသော အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံသော တရားကို ဟောကြကုန် လော့၊ အလုံးစုံပြည့်စုံသော စင်ကြယ်သော မြတ်သော အကျင့်ကို ဟောပြကြကုန်လော ့၊ (ပညာ) မျက်စိ၌ (ကိလေသာ) မြူနည်းပါးသော သတ္တဝါတို့သည် ရှိကြကုန်၏၊ (ထိုသတ္တဝါတို့သည်) တရား ကိုမနာရသောကြောင့် ဆုံးရှုံးနေကုန်၏၊ တရားကို သိသူတို့သည် ရှိကုန်လတ္တံ့၊ သို့သော် ခြောက်နှစ်ခြောက်နှစ်လွန်သောအခါ ပါတိမောက်ပြသည်ကို နာရန် ဗန္ဓုမတီနေပြည်တော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြရဦးမည်'ဟု ခွင့်ပြုရမူကောင်းလေစွ" ဟူ၍ (အကြံ ဖြစ်ပေါ်၏)။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ တစ်ဦးသော ဗြဟ္မာကြီးသည် ငါ၏ စိတ်အကြံကို (သူ့) စိတ်ဖြင့် သိ၍ ခွန်အားရှိသော ယောကျ်ားသည် ကွေးထားသော လက်မောင်းကို ဆန့်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဆန့်ထားသောလက်မောင်းကို ကွေးသကဲ့သို့လည်းကောင်း ဗြဟ္မာ့ဘုံမှ ကွယ်ခဲ့၍ ငါဘုရား၏

ရှေ့၌ ထင်ရှားပေါ်လာ၏။ ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ထိုဗြဟ္မာကြီးသည် အပေါ်ရုံကို ပခုံးတစ်ဖက်၌ တင်၍ ငါ့ဆီသို့ လက်အုပ်ချီလျက်ငါ့အား ဤစကားကို လျှောက်၏–

"ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား ဤ (ကြီစည်ချက်) သည် သင့်မြတ်ပါပေ၏။ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား ဤ (ကြီစည်ချက်) သည် သင့်မြတ်ပါပေ၏။ မြတ်စွာ ဘုရားယခုအခါ ဗန္ဓုမတီနေပြည်တော်၌ တစ်သိန်း ခြောက်သောင်း ရှစ်ထောင်သော ရဟန်းပေါင်း များစွာသည်သီတင်းသုံးနေတော်မူလျက် ရှိပါ၏။ အသျှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရားသည် (ရဟန်းတို့ ကို) ဤသို့ခွင့်ပြုတော်မူပါလော့။

'ရဟန်းတို့ များစွာသော လူတို့၏ အစီးအပွါးအလို့ငှါ များစွာသော လူတို့၏ ချမ်းသာအလို့ငှါလောကကို စောင့်ရှောက်ရန် အလို့ငှါ နတ်လူတို့၏ အကျိုးစီးပွါးချမ်းသာ အလို့ငှါ ဒေသစာရီလှည့်လည်ကုန်လော့၊ တစ်လမ်းတည်း နှစ်ဦးမသွားကြကုန်လင့်၊ ရဟန်းတို့ အစ၏ ကောင်းခြင်းအလယ်၏ ကောင်းခြင်း အဆုံး၏ ကောင်းခြင်းရှိသော အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံသောတရားကို ဟောကြကုန်လော့၊ အလုံးစုံပြည့်စုံသော စင်ကြယ်သော မြတ်သောအကျင့်ကို ဟောပြကြကုန်လော့၊ (ပညာ) မျက်စိ၌ (ကိလေသာ) မြူနည်းသော သတ္တဝါတို့သည် ရှိကြပါကုန်၏၊ တရားကိုမနာရသောကြောင့် ဆုံးရှုံးနေပါကုန်၏၊ တရားကို သိသူတို့သည် ရှိကြပါကုန်လတ္တံ့'ဟု မိန့်ဆို၍ခွင့်ပြုတော်မူပါလော့။

မြတ်စွာဘုရား ခြောက်နှစ် ခြောက်နှစ်လွန်သောအခါ ပါတိမောက်ပြသည်ကို နာရန် ဗန္ဓုမတီနေပြည်တော်သို့ ရဟန်းတို့ ချဉ်းကပ်နိုင်ရေးကိုကား အကျွန်ုပ်တို့ပင် ဆောင်ရွက်ပါကုန်အံ့"ဟု (လျှောက်၏)။

ရဟန်းတို့ ထိုဗြဟ္မာကြီးသည် ဤစကားကို လျှောက်ပြီးလျှင် ငါ့ကို ရှိခိုးလျက် အရိုအသေပြု၍ထိုနေရာ၌ပင် ကွယ်လေ၏။

ရဟန်းတို့ (သင်တို့အား) ငါ ဤသို့ ခွင့်ပြု၏–

"များစွာသောလူတို့၏ အစီးအပွါးအလို့ငှါ များစွာသောလူတို့၏ ချမ်းသာအလို့ငှါ လောကကိုစောင့်ရှောက်ရန်အလို့ငှါ နတ်လူတို့၏ အကျိုးစီးပွါး ချမ်းသာအလို့ငှါ ဒေသစာရီလှည့်လည်ကုန်လော့၊ တစ်လမ်းတည်း နှစ်ဦးမသွားကြကုန်လင့်၊ ရဟန်းတို့ အစ၏ကောင်းခြင်း အလယ်၏ကောင်းခြင်း အဆုံး၏ကောင်းခြင်းရှိသော အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံသော တရားကို ဟောကြကုန်လော့၊ အလုံးစုံပြည့်စုံသော စင်ကြယ်သော မြတ်သော အကျင့်ကို ဟောပြကြကုန်လော့၊ (ပညာ) မျက်စိ၌ (ကိလေသာ) မြူနည်းပါးသော သတ္တဝါတို့သည် ရှိကြကုန်၏၊ (ထိုသတ္တဝါတို့သည်) တရားကို နာရသောကြောင့် ဆုံးရှုံးနေကုန်၏၊ တရားကို သိသူတို့သည် ရှိကုန်လတ္တံ့၊ ရဟန်းတို့ သို့သော် ခြောက်နှစ် ခြောက်နှစ်လွန်သောအခါ ပါတိမောက်ပြသည်ကို နာရန် ဗန္ဓုမတီနေပြည်တော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြရဦးမည်"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ရဟန်းတို့သည် ဇနပုဒ်သို့ လှည့်လည်ခြင်းငှါ အများအားဖြင့် နေ့ချင်းပင် ထွက်ခွါသွားကုန်၏။

၈၉။ ထိုစဉ်အခါ၌ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းဝယ် ကျောင်းပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် ရှိကုန်၏၊ တစ်နှစ်လွန်သောအခါ နတ်တို့သည် (ဤသို့) ကြွေးကြော်ကုန်၏–

“အသျှင်တို့ တစ်နှစ်လွန်ပါပြီ၊ ယခု ငါးနှစ်သာကျန်ပါတော့သည်၊ ငါးနှစ်လွန်သောအခါ ပါတိမောက်ပြသည်ကို နာရန် ဗန္ဓုမတီနေပြည်တော်သို့ ချဉ်းကပ်ရပါမည်”ဟု (ကြွေးကြော်ကုန်၏)။

နှစ်နှစ်လွန်သော အခါ။

သုံးနှစ်လွန်သော အခါ။

လေးနှစ်လွန်သော အခါ။

ငါးနှစ်လွန်သောအခါ နတ်တို့သည် ဤသို့ ကြွေးကြော်ကုန်၏–

“အသျှင်တို့ ငါးနှစ်လွန်ပါပြီ၊ ယခု တစ်နှစ်သာ ကျန်ပါတော့သည်၊ တစ်နှစ်လွန်သောအခါပါတိမောက်ပြသည်ကို နာရန် ဗန္ဓုမတီနေပြည်တော်သို့ ချဉ်းကပ်ရပါမည်”ဟု (ကြွေးကြော်ကုန်၏)။ ခြောက်နှစ်လွန်သောအခါ နတ်တို့သည် ဤသို့ ကြွေးကြော်ကုန်၏–

“အသျှင်တို့ ခြောက်နှစ်လွန်ပါပြီ၊ ယခုအခါ ပါတိမောက်ပြသည်ကို နာရန် ဗန္ဓုမတီနေပြည်တော် သို့ချဉ်းကပ်ချိန်တန်ပါပြီ”ဟု (ကြွေးကြော်ကုန်၏)။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် ပါတိမောက်ပြသည်ကို နာရန် ဗန္ဓုမတီနေပြည်တော်သို့အချို့သော ရဟန်းတို့သည် မိမိတန်ခိုးဖြင့် အချို့သော ရဟန်းတို့သည် နတ်တို့၏ တန်ခိုးဖြင့် နေ့ချင်းပင်ချဉ်းကပ်ကုန်၏။

၉၀။ ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းသံဃာ (အလယ်) ၌ ပါတိမောက်ကို ဤသို့ပြတော်မူ၏–

“သည်းခံခြင်း ‘ခန္တီ’ တရားသည် မြတ်သော အကျင့်ပေတည်း၊ မြတ်စွာဘုရား တို့သည် နိဗ္ဗာန်ကိုအမြတ်ဆုံးဟု မိန့်ဆိုကြကုန်၏၊ ရဟန်းမည်သည် သူတစ်ပါးကို မညှဉ်းဆဲရာ၊ သူတစ်ပါးကိုညှဉ်းဆဲသူသည်လည်း ရဟန်း မဟုတ်။

အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကိုပြုခြင်း၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြည့်စုံစေခြင်း၊ မိမိစိတ်ကို ဖြူစင်စေခြင်း၊ ဤ (သုံးပါး) သည် ဘုရားရှင်တို့၏ အဆုံးအမပေတည်း။

မစွပ်စွဲခြင်း၊ မညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ပါတိမောက် (သီလ) ကို စောင့်စည်းခြင်း၊ အစားအစာ၌ အတိုင်းအရှည်ကိုသိခြင်း၊ လူသူမနီးသော တောကျောင်း၌ နေခြင်း၊ လွန်မြတ်သော စိတ် သမာဓိလုပ်ငန်း၌ အားထုတ်ခြင်း၊ ဤ (ခြောက်ပါး) သည်လည်း ဘုရားရှင်တို့၏ အဆုံးအမပေတည်း”ဟု (ပါတိမောက်ကို ပြတော်မူ၏)။

၁။ အဌသဋ္ဌိဘိက္ခုသတသဟဿံ ဟူသော ပါဋ္ဌိရှိရင်းအတိုင်း ပြန်ဆိုလျှင် ရဟန်းပေါင်း ရှစ်သန်းရှစ်သိန်း ဖြစ်သင့်ပေ၏၊ သို့ရာတွင် ရှစ်သောင်းလေးထောင် နှစ်ကြိမ်သာ ရဟန်းပြုခဲ့သည်ကို ထောက်၍ ဤ၌ တစ်သိန်း ခြောက်သောင်း ရှစ်ထောင်ဟု

ပြန်ဆိုထားသည်၊ ဤသင်္ချာကို ပါဠိဖြင့် ပြလျှင် အဌသဋ္ဌိသတံ ဘိက္ခုသဟဿံဟု ပြသင့်ပေ၏။

♣

ဗြဟ္မာတို့လျှောက်ထားခြင်း

၉၁။ ရဟန်းတို့ အခါတစ်ပါး၌ ငါသည် ဥက္ကဋ္ဌမြို့အနီး သုဘဂတော အင်ကြင်းပင်ကြီးအရင်း၌သီတင်းသုံးနေ၏၊ ရဟန်းတို့ ဆိတ် ငြိမ်ရာသို့ ကပ်၍ တစ်ပါးတည်း ကိန်းအောင်းနေစဉ် ငါ့အား ဤသို့သော စိတ်အကြံသည် ဖြစ်၏–

"ရှည်လျားလှစွာသော ဤ (သံသရာ) ကာလအတွင်း၌ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာ့ဘုံမှ တစ်ပါး ငါမနေဖူး (မဖြစ်ဖူး) သော ဘုံကား ရှိရန် ခဲယဉ်း၏၊ ငါသည် သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာ့ဘုံသို့ ချဉ်းကပ်ရမူ ကောင်းလေစွ"ဟု (အကြံဖြစ်၏)။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ခွန်အားရှိသော ယောဂျ်ားသည် ကွေးထားသော လက်မောင်းကို ဆန့်သကဲ့သို့လည်းကောင်း ဆန့်ထားသော လက်မောင်းကို ကွေးသကဲ့သို့လည်းကောင်း ဤအတူပင် ဥက္ကဋ္ဌမြို့အနီးသုဘဂတော အင်ကြင်းပင်ကြီးအရင်းမှ ကွယ်ခဲ့၍ အဝိဟာဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ရဟန်းတို့ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ထောင်ပေါင်းများစွာသော ဗြဟ္မာတို့သည် ငါ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ငါ့ကို ရှိခိုးကြပြီးလျှင် တစ်ခုသော နေရာ၌ ရပ်ကုန်လျက် ငါ့အား ဤစကားကို လျှောက်ကြကုန်၏–

"အသျှင် ဤ (ကမ္ဘာ) မှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူ၏။ အသျှင် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် အမျိုးအားဖြင့် မင်းမျိုးပါတည်း၊ မင်းမျိုး၌ ဖြစ်တော်မူပါ၏။ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် အနွယ်အားဖြင့် ကောဏ္ဍညအနွယ် ဖြစ်တော်မူပါ၏။ အသျှင် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ အသက်အတိုင်းအရှည်သည် အနှစ်ရှစ်သောင်း ဖြစ်ပါ၏။ အသျှင် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် သခွတ်ပင်ရင်း၌ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူပါ၏။ အသျှင် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ မြတ်သောတပည့် (အဂ္ဂသာဝက) အစုံသည် ခဏ္ဍနှင့်တိဿမည်ပါ၏။ အသျှင် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ (လက်ထက်၌) သာဝကအစည်းအဝေးတို့သည် သုံးကြိမ်ဖြစ်ပါကုန်၏။ တစ်ကြိမ်သော သာဝကအစည်းအဝေး၌ ရဟန်း တစ်သိန်းခြောက်သောင်းရှစ်ထောင်ရှိပါ၏။ တစ်ကြိမ်သော သာဝကအစည်းအဝေး၌ ရဟန်း တစ်သိန်းရှိပါ၏။ တစ်ကြိမ်သော သာဝကအစည်းအဝေး၌ရဟန်း ရှစ်သောင်းရှိပါ၏။ အသျှင် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ

သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ (လက်ထက်၌) အလုံးစုံ ရဟန္တာတို့ချည်းပါဝင်ကုန်သော သာဝကအစည်းအဝေးတို့သည် ဤသုံးကြိမ်တို့ပင် ဖြစ်ပါကုန်၏။ အသျှင်ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသောဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ အလုပ်အကျွေး အသောကမည်သော ရဟန်းသည် အမြတ်ဆုံး အလုပ်အကျွေးဖြစ်ပါ၏။ အသျှင် ပူဇော် အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရား၏ ခမည်းတော်သည် ဗန္ဓုမာမည်သော မင်းပါတည်း၊ မယ်တော်သည် ဗန္ဓုမတီမည်သော မိဖုရားပါတည်း။ ဗန္ဓုမာမင်း၏ နေပြည်တော်သည် ဗန္ဓုမတီမည်သောမြို့ပါတည်း။ အသျှင် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ တောထွက်ပုံသည် ဤသို့ ဖြစ်ပါ၏၊ ရဟန်းပြုပုံသည် ဤသို့ဖြစ်ပါ၏၊ တရားအားထုတ်ပုံသည် ဤသို့ ဖြစ်ပါ၏၊ ဘုရားဖြစ်ပုံသည် ဤသို့ ဖြစ်ပါ၏၊ ဓမ္မစက္ကြာတရားဟောပုံသည် ဤသို့ ဖြစ်ပါ၏၊ အသျှင် ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည် ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား ံထံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လျက် ကာမဂုဏ်တို့၌ လိုချင်နှစ် သက်မှု 'ကာမစ္ဆန္ဒ'ကို ကင်းစေပြီးလျှင်ဤ (ဘုံ) ၌ ဖြစ်လာကြပါကုန်၏"ဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။ပ။

ရဟန်းတို့ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ပင် ထောင်ပေါင်းများစွာ သိန်းပေါင်းများစွာသော ဗြဟ္မာတို့သည် ငါ့ထံသို့ချဉ်းကပ်၍ ငါ့ကို ရှိခိုးပြီးလျှင် တစ်ခုသောနေရာ၌ ရပ်ကုန်လျက် ငါ့အား ဤစကားကို လျှောက်ကြကုန်၏ –

"အသျှင် ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ပင် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ယခုအခါ လောကတွင် ပွင့်တော်မူပါ၏။ အသျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် အမျိုးအားဖြင့် မင်းမျိုးပါတည်း၊ မင်းမျိုး၌ ဖြစ်တော်မူပါ၏။ အသျှင် မြတ်စွာ ဘုရားသည်အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမအနွယ် ဖြစ်တော်မူပါ၏။ အသျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ အသက်အတိုင်း အရှည်သည်နည်းပါးလှပါ၏၊ တိုတောင်းလှပါ၏၊ လျင်မြန်လှပါ၏၊ အသက်အရှည်ဆုံးသော သူသည် အနှစ်တစ်ရာသော်လည်းကောင်း အနှစ်တစ်ရာထက် အနည်းငယ် ပိုလွန်၍သော်လည်းကောင်း (အသက်ရှင်နေရပါ၏)။ အသျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ညောင်ဗုဒ္ဓဟေပင်ရင်း၌ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူပါ၏။ အသျှင်မြတ်စွာဘုရား၏ မြတ်သောတပည့် (အဂ္ဂသာဝက) အစုံသည် သာရိပုတြာနှင့် မောဂ္ဂလ္လာန် မည်ပါ၏။ အသျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ (လက်ထက်၌) သာဝကအစည်းအဝေးသည် တစ်ကြိမ်တည်းသာ ဖြစ်ပါ၏၊ ရဟန်း တစ်ထောင့်နှစ်ရာ့ငါးဆယ် ရှိပါ၏။ အသျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ (လက်ထက်၌) အလုံးစုံရဟန္တာတို့ချည်း ပါဝင်သော သာဝက အစည်းအဝေးသည် ဤတစ်ကြိမ်တည်းသာ ဖြစ်ပါ၏။ အသျှင်မြတ်စွာဘုရား၏ အလုပ်အကျွေး အာနန္ဒာမည်သော ရဟန်းသည် အမြတ်ဆုံး အလုပ်အကျွေး ဖြစ်ပါ၏။ အသျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ ခမည်းတော်သည် သုဒ္ဓေါဒနမည်သော မင်းပါတည်း။ မယ်တော်သည်မာယာမည်သော မိဖုရား ပါတည်း။ နေပြည်တော်သည် ကပိလဝတ်မြို့ပါတည်း။ အသျှင်မြတ်စွာဘုရား၏ တောထွက်ပုံသည် ဤသို့ ဖြစ်ပါ၏၊ ရဟန်းပြုပုံသည် ဤသို့ ဖြစ်ပါ၏၊ တရားအားထုတ်ပုံသည် ဤသို့ ဖြစ်ပါ၏၊ ဘုရား ဖြစ်ပုံသည် ဤသို့ ဖြစ်ပါ၏၊ ဓမ္မစက္ကြာတရားဟောပုံသည် ဤသို့ ဖြစ်ပါ၏၊ အသျှင် ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည် မြတ်စွာဘုရားထံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လျက် ကာမဂုဏ်တို့၌ နှစ်သက်လိုချင်မှု 'ကာမစ္ဆန္ဒ' ကို ကင်းစေပြီးလျှင် ဤ (ဘုံ) ၌ဖြစ်လာကြပါကုန်၏"ဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

၉၂။ ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ငါသည် အဝိဟာဗြဟ္မာတို့နှင့်အတူ အတပ္ပါဗြဟ္မာတို့ထံသို့ ချဉ်းကပ် ၏။ပ။

ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ငါသည် အဝိဟာဗြဟ္မာ အတပ္ပါဗြဟ္မာတို့နှင့်အတူ သုဒဿဗြဟ္မာတို့ထံသို့ချဉ်းကပ်၏။ပ။

ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ငါသည် အဝိဟာဗြဟ္မာ အတပ္ပါဗြဟ္မာ သုဒဿဗြဟ္မာတို့နှင့်အတူ သုဒဿီဗြဟ္မာတို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၏။ပ။

ရဟန်းတို့ ထို့နောက် ငါသည် အဝိဟာဗြဟ္မာ အတပ္ပါဗြဟ္မာ သုဒဿဗြဟ္မာ သုဒဿီဗြဟ္မာတို့နှင့် အတူအကန်ဋ္ဌဗြဟ္မာတို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၏။ ရဟန်းတို့ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ထောင်ပေါင်းများစွာ သိန်းပေါင်းများစွာသော ဗြဟ္မာတို့သည် ငါ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ငါ့ကို ရှိခိုးပြီးလျှင် တစ်ခုသော အရပ်၌ ရပ်ကုန်လျက်ငါ့အား ဤစကားကို လျှောက်ကြကုန်၏–

“အသျှင် ဤ (ကမ္ဘာ) မှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံ သောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် လောကတွင် ပွင့်တော်မူ ပါ၏။ အသျှင် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် အမျိုးအားဖြင့် မင်းမျိုးပါတည်း၊ မင်းမျိုး၌ ဖြစ်တော်မူပါ၏။ အသျှင်ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားသည် အနွယ်အားဖြင့် ကောဏ္ဍညအနွယ် ဖြစ်တော်မူပါ၏။ အသျှင် ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူ ထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ အသက်အတိုင်းအရှည်သည် အနှစ်ရှစ်သောင်း ဖြစ်ပါ၏။ အသျှင် ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် သခွတ်ပင်ရင်း၌ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူပါ၏။ အသျှင် ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ မြတ်သောတပည့် (အဂ္ဂသာဝက) အစုံသည် ခဏ္ဍနှင့် တိဿ မည်ပါ၏။ အသျှင်ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ (လက်ထက်၌) သာဝကအစည်း အဝေးတို့သည် သုံးကြိမ်ဖြစ်ပါကုန်၏။ တစ်ကြိမ်သော သာဝကအစည်းအဝေး၌ ရဟန်း တစ်သိန်းခြောက်သောင်းရှစ်ထောင် ရှိပါ၏။ တစ်ကြိမ်သော သာဝကအစည်းအဝေး၌ ရဟန်းတစ်သိန်း ရှိပါ၏။ တစ်ကြိမ်သော သာဝကအစည်းအဝေး၌ ရဟန်း ရှစ်သောင်းရှိပါ၏။ အသျှင် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ (လက်ထက်၌) အလုံးစုံရဟန္တာတို့ချည်းပါဝင်ကုန်သော သာဝကအစည်းအဝေးတို့သည် ဤသုံးကြိမ်တို့ပင် ဖြစ်ပါကုန်၏။ အသျှင်ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရား၏ အလုပ်အကျွေး အသောကမည်သော ရဟန်းသည် အမြတ်ဆုံး အလုပ်အကျွေးဖြစ်ပါ၏။ အသျှင် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ ခမည်းတော်သည် ဗန္ဓုမာမည်သော

မင်းပါတည်းမြယ်တော်သည် ဗန္ဓုမတီ မည်သော မိဖုရားပါတည်း။ ဗန္ဓုမာမင်း၏ နေပြည်တော်သည် ဗန္ဓုမတီမည်သောမြို့ပါတည်း။ အသျှင် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာသိတော်မူသော ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရား၏ တောထွက်ပုံသည် ဤသို့ ဖြစ်ပါ၏၊ ရဟန်းပြုပုံသည် ဤသို့ဖြစ်ပါ၏၊ တရားအား ထုတ်ပုံသည် ဤသို့ ဖြစ်ပါ၏၊ ဘုရားဖြစ်ပုံသည် ဤသို့ ဖြစ်ပါ၏၊ ဓမ္မစကြာတရားဟောပုံသည် ဤသို့ ဖြစ်ပါ၏၊ အသျှင် ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည် ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအထံ၌မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လျက် ကာမဂုဏ်တို့၌ နှစ်သက်လိုချင်မှု 'ကာမစ္ဆန္ဒ' ကို ကင်းစေပြီးလျှင်ဤ (ဘုံ) ၌ ဖြစ်လာကြပါကုန်၏"ဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

၉၃။ ရဟန်းတို့ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ပင် ထောင်ပေါင်းများစွာ သိန်းပေါင်းများစွာသော ဗြဟ္မာတို့သည် ငါ့ထံသို့ချဉ်းကပ်၍ ငါ့ကို ရှိခိုးပြီးလျှင် တစ်ခုသော နေရာ၌ ရပ်ကုန်လျက် ငါ့အား ဤစကားကို လျှောက်ကြကုန်၏။

"အသျှင် ဤကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ သိခီမြတ်စွာဘုရားသည်။ပ။ အသျှင် ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည် သိခီမြတ်စွာဘုရားထံ၌။ပ။

အသျှင် ထိုသုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ပင် ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရားသည်။ပ။ အသျှင် ထိုအကျွန်ုပ်တို့ သည်ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရားထံ၌။ပ။

အသျှင် ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ပင် ကကုသန် ကောဏာဂုံ ကဿပ မြတ်စွာဘုရားသည်။ပ။ အသျှင် ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည် ကကုသန် ကောဏာဂုံ ကဿပ မြတ်စွာဘုရားထံ၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လျက်ကာမဂုဏ်တို့၌ နှစ်သက်လိုချင်မှု 'ကာမစ္ဆန္ဒ' ကို ကင်းစေပြီးလျှင် ဤ (ဘုံ) ၌ ဖြစ်လာကြပါကုန်၏"ဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ရဟန်းတို့ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ပင် ထောင်ပေါင်းများစွာ သိန်းပေါင်းများစွာသော ဗြဟ္မာတို့သည် ငါ့ထံသို့ချဉ်းကပ်၍ ငါ့ကို ရှိခိုးပြီးလျှင် တစ်ခုသော နေရာ၌ ရပ်ကုန်လျက် ငါ့အား ဤစကားကို လျှောက်ကြကုန်၏ –

"အသျှင် ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ပင် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ယခုအခါ လောကတွင် ပွင့်တော်မူပါ၏။ အသျှင်မြတ်စွာဘုရားသည် အမျိုးအားဖြင့် မင်းမျိုးပါတည်း၊ မင်းမျိုး၌ ဖြစ်တော်မူပါ၏။ အသျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမအနွယ် ဖြစ်တော်မူပါ၏၊ အသျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ အသက်အတိုင်းအရှည်သည် နည်းပါးလှပါ၏၊ တိုတောင်းလှပါ၏၊ လျင်မြန်လှပါ၏၊ အသက်အရှည်ဆုံးသောသူသည်အနှစ်တစ်ရာသော်လည်းကောင်း အနှစ် တစ်ရာထက် အနည်းငယ် ပိုလွန်၍သော်လည်းကောင်း (အသက်ရှင် နေရပါ၏)။ အသျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ညောင်ဗုဒ္ဓဟေပင်ရင်း၌ သစ္စာလေးပါးကိုသိတော်မူပါ၏။ အသျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ မြတ်သောတပည့် (အဂ္ဂသာဝက) အစုံသည် သာရိပုတ္တြာနှင့်မောဂ္ဂလ္လာန် မည်ပါ၏။ အသျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ (လက်ထက်၌) သာဝက အစည်းအဝေးသည်တစ်ကြိမ်တည်းသာ ဖြစ်ပါ၏၊ ရဟန်း တစ်ထောင့်နှစ်ရာ့ငါးဆယ် ရှိပါ၏။ အသျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ (လက်ထက်၌) အလုံးစုံ ရဟန္တာချည်း ပါဝင်သော သာဝကအစည်းအဝေးသည် တစ်ကြိမ်တည်းသာဖြစ်ပါ၏။ အသျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ အလုပ်အကျွေး အာနန္ဒာမည်သော ရဟန်းသည် အမြတ်ဆုံးအလုပ်အကျွေး ဖြစ်ပါ၏၊ အသျှင် မြတ်စွာ ဘုရား၏ ခမည်းတော်သည် သုဒ္ဓေါဒနမင်းပါတည်း၊ မယ်တော်သည်

မာယာမိဖုရားပါတည်း၊ နေပြည်တော် သည် ကပိလဝတ်မြို့ပါတည်း၊ အသျှင်မြတ်စွာဘုရား၏ တောထွက်ပုံသည် ဤသို့ ဖြစ်ပါ၏၊ ရဟန်းပြုပုံ သည် ဤသို့ ဖြစ်ပါ၏၊ တရားအားထုတ်ပုံသည် ဤသို့ ဖြစ်ပါ၏၊ ဘုရားဖြစ်ပုံသည် ဤသို့ ဖြစ်ပါ၏၊ ဓမ္မစက္ကြာတရားဟောပုံသည် ဤသို့ ဖြစ်ပါ၏၊ အသျှင် ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည် မြတ်စွာဘုရား အထံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်လျက် ကာမဂုဏ်တို့၌ နှစ်သက်လိုချင်မှု 'ကာမစ္ဆန္ဒ' ကို ကင်းစေပြီးလျှင် ဤ (ဘုံ) ၌ဖြစ်လာကြပါကုန်၏"ဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

၉၄။ ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် အောက်မေ့နိုင်ကြောင်းဖြစ်သော ဓမ္မဓာတ်ကိုကိုယ်တိုင်ပင် ကောင်းစွာ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပေ၏၊ ယင်းဓမ္မဓာတ်ကို ကောင်းစွာ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူ သောကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသည် သံသရာချဲ့တရားကို ဖြတ်ပြီးကုန်သော သံသရာခရီးကိုဖြတ်ပြီးကုန် သော သံသရာဝဋ်ကုန် ဆုံးပြီးကုန်သော ဆင်းရဲခပ်သိမ်းကို လွန်မြောက်ပြီးကုန်သောပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးကုန် သော ရှေးဘုရားတို့ကို "ဤသို့သော ဇာတ်ရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သောအမည်ရှိကုန်၏ ဟူ၍ လည်းကောင်း ဤသို့သော အနွယ်ရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သောသီလရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်း ကောင်း ဤသို့သော (သမာဓိ) တရားရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သောပညာရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်း ကောင်း ဤသို့သော နေခြင်းရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်းဤသို့သော လွတ်မြောက်ခြင်းရှိကုန်၏" ဟူ၍လည်း ကောင်း ဇာတ်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပေ၏၊ အမည်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပေ၏၊ အနွယ် အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပေ၏၊ သာဝကအစုံအားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပေ၏၊ သာဝကအစည်း အဝေးအားဖြင့်လည်းအောက်မေ့နိုင်ပေ၏။

နတ် (ဗြဟ္မာ) တို့သည်လည်း ငါ့အား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကုန်၏၊ ယင်းသို့ လျှောက်သောကြောင့်လည်း မြတ်စွာဘုရားသည် သံသရာချဲ့တရားကို ဖြတ်ပြီးကုန်သော သံသရာခရီးကို ဖြတ်ပြီးကုန်သော သံသရာဝဋ် ကုန်ဆုံးပြီးကုန်သော ဆင်းရဲခပ်သိမ်းကို လွန်မြောက်ပြီးကုန်သော ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးကုန်သော ရှေးဘုရားတို့ကို "ဤသို့သော ဇာတ်ရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော အမည်ရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော အနွယ်ရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သောသီလရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော (သမာဓိ) တရားရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သောပညာရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သော နေခြင်းရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သောလွတ်မြောက်ခြင်းရှိကုန်၏" ဟူ၍ လည်းကောင်း ဇာတ်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပေ၏၊ အမည်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပေ၏၊ အနွယ်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပေ၏၊ အသက်အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပေ၏၊ သာဝကအစုံအားဖြင့် လည်း အောက်မေ့နိုင်ပေ၏၊ သာဝကအစည်းအဝေးအားဖြင့်လည်း အောက်မေ့နိုင်ပေ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဤ (တရားတော်) ကို ဟောတော်မူ၏၊ ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူသော တရားတော်ကို နှစ်လိုကုန်သည်ဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်စွာ ခံယူလေကုန်သတည်း။

ရှေးဦးစွာသော မဟာပဒါနသုတ် ပြီး၏။

၁။ ဤအရာ၌ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ သာဝကဖြစ်သော ဗြဟ္မာတို့သည် လျှောက်ကုန်သကဲ့သို့ပင် သိခီစသော ကြွင်းသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏ သာဝကဖြစ်သော ဗြဟ္မာတို့သည်လည်း အသီးအသီး လျှောက်ကုန်သေး၏၊ သို့ရာတွင် ပါဠိ၌ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားနှင့် ငါတို့မြတ်စွာဘုရား၏ သာဝကဖြစ်သော ဗြဟ္မာတို့၏ လျှောက်ပုံ အကြောင်းအရာမျှကိုသာ ဖော်ပြထားသည်ဟု အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆို၏။

♣

၂–မဟာနိဒါနသုတ်

ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတော်

၉၅။ အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ ကြားနာခဲ့ရပါသည်–

အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ကုရုတိုင်း ကမ္မာသမ္မမည်သော နိဂုံး၌ (သီတင်းသုံး) နေတော်မူ၏။

ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင် တစ်ခုသောနေရာ၌ ထိုင်လျက် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏–

“အသျှင်ဘုရား အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစ၊ အသျှင်ဘုရား မဖြစ်ဖူးမြဲ ဖြစ်ပါပေစ၊ အသျှင်ဘုရား ဤပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတော်သည် အလွန် နက်လည်း နက်နဲပါ၏၊ အလွန် နက်နဲသော အသွင်လည်း ရှိပါ၏၊ သို့ဖြစ်ပါလျက် အကျွန်ုပ်၏ (ဉာဏ်ထဲ၌) တိမ်တိမ်ကလေးကဲ့သို့ပင် ထင်ပါသည်”ဟု (လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ဤသို့ မဆိုလင့်၊ အာနန္ဒာ ဤသို့ မဆိုလင့်၊ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတော်သည် နက်လည်း နက်နဲ၏၊ နက်နဲသော အသွင်လည်း ရှိ၏။

အာနန္ဒာ ထို (ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်) တရားတော်ကို လျော်စွာမသိခြင်းကြောင့် ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့် ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည် ချည်ခင်ထွေးကဲ့သို့ ဖြစ်၍ စာပေါင်းသိုက်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ဖြူဆံမြက် ပြိတ်မြက်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ မကောင်းသော လားရာ ပျက်စီးလျက် ကျရောက်ရာဖြစ်သော အပါယ်ကိုလည်းကောင်း သံသရာကို လည်းကောင်း မလွန်မြောက်နိုင်ဘဲ ရှိချေ၏။

၉၆။ အာနန္ဒာ အိုခြင်း ‘ဇရာ’ သေခြင်း ‘မရဏ’ ၏ အကြောင်းသည် ရှိသလောဟု မေးလျှင် ရှိ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် အိုခြင်း ‘ဇရာ’ သေခြင်း ‘မရဏ’ သည် ဖြစ်သနည်းဟု မေးပြန်လျှင် ပဋ္ဌိသန္ဓေနေခြင်း ‘ဇာတိ’ ဟူသော အကြောင်းကြောင့် အိုခြင်း ‘ဇရာ’ သေခြင်း ‘မရဏ’ သည် ဖြစ်၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

အာနန္ဒာ ပဋ္ဌိသန္ဓေနေခြင်း ‘ဇာတိ’ ၏ အကြောင်းသည် ရှိသလောဟု မေးလျှင် ရှိ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပဋ္ဌိသန္ဓေနေခြင်း ‘ဇာတိ’ သည် ဖြစ်သနည်းဟု မေးပြန်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း၊ ကံ ‘ဘဝ’ ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပဋ္ဌိသန္ဓေနေခြင်း ‘ဇာတိ’ သည် ဖြစ်၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

အာနန္ဒာ ဖြစ်ကြောင်းကံ 'ဘဝ' ၏ အကြောင်းသည် ရှိသလောဟု မေးလျှင် ရှိ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကြောင်းကံ 'ဘဝ' သည် ဖြစ်သနည်းဟု မေးပြန်လျှင် စွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကြောင်းကံ 'ဘဝ' သည် ဖြစ်၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

အာနန္ဒာ စွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' ၏ အကြောင်းသည် ရှိသလောဟု မေးလျှင် ရှိ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် စွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' သည် ဖြစ်သနည်းဟု မေးပြန်လျှင် တပ်မက်ခြင်း 'တဏှာ' ဟူသော အကြောင်းကြောင့် စွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' သည် ဖြစ်၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

အာနန္ဒာ တပ်မက်ခြင်း 'တဏှာ' ၏ အကြောင်းသည် ရှိသလောဟု မေးလျှင် ရှိ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် တပ်မက်ခြင်း 'တဏှာ' သည် ဖြစ်သနည်းဟု မေးပြန်လျှင် ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' ဟူသော အကြောင်းကြောင့် တပ်မက်ခြင်း 'တဏှာ' သည် ဖြစ်၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

အာနန္ဒာ ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' ၏ အကြောင်းသည် ရှိသလောဟု မေးလျှင် ရှိ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' သည် ဖြစ်သနည်းဟု မေးပြန်လျှင် တွေ့ထိခြင်း 'ဖဿ' ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' သည် ဖြစ်၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

အာနန္ဒာ တွေ့ထိခြင်း 'ဖဿ' ၏ အကြောင်းသည် ရှိသလောဟု မေးလျှင် ရှိ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် တွေ့ထိခြင်း 'ဖဿ' သည် ဖြစ်သနည်းဟု မေးပြန်လျှင် နာမ်ရုပ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် တွေ့ထိခြင်း 'ဖဿ' သည် ဖြစ်၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

အာနန္ဒာ နာမ်ရုပ်၏ အကြောင်းသည် ရှိသလောဟု မေးလျှင် ရှိ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ်သည် ဖြစ်သနည်းဟု မေးပြန်လျှင် ဝိညာဉ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ်သည် ဖြစ်၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

အာနန္ဒာ ဝိညာဉ်၏ အကြောင်းသည် ရှိသလောဟု မေးလျှင် ရှိ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဝိညာဉ်သည် ဖြစ်သနည်းဟု မေးပြန်လျှင် နာမ်ရုပ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဝိညာဉ်သည် ဖြစ်၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

၉၇။ အာနန္ဒာ ဤသို့လျှင် နာမ်ရုပ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဝိညာဉ်သည် ဖြစ်၏၊ ဝိညာဉ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ်သည် ဖြစ်၏၊ နာမ်ရုပ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် တွေ့ထိခြင်း 'ဖဿ' သည် ဖြစ်၏၊ တွေ့ထိခြင်း 'ဖဿ' ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' သည် ဖြစ်၏၊ ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' ဟူသော အကြောင်းကြောင့် တပ်မက်ခြင်း 'တဏှာ'

သည် ဖြစ်၏၊ တပ်မက်ခြင်း 'တဏှာ' ဟူသော အကြောင်းကြောင့် စွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' သည် ဖြစ်၏၊

စွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကြောင်းကံ 'ဘဝ' သည် ဖြစ်၏၊ ဖြစ်ကြောင်းကံ 'ဘဝ' ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပဋိသန္ဓေနေခြင်း 'ဇာတိ ' သည် ဖြစ်၏၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း 'ဇာတိ ' ဟူသော အကြောင်းကြောင့် အိုခြင်း 'ဇရာ' ၊ သေခြင်း 'မရဏ' ၊ စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်း 'သောက' ၊ ငိုကြွေးခြင်း 'ပရိဒေဝ' ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း 'ဒုက္ခ' ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း 'ဒေါမနဿ' ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်း 'ဥပါယာသ' တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏၊ ဤနည်းဖြင့် ဤဆင်းရဲအစုသက်သက်၏ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် ထင်ရှား၏။

၉၈။ အာနန္ဒာ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း 'ဇာတိ' ဟူသော အကြောင်းကြောင့် အိုခြင်း 'ဇရာ' သေခြင်း 'မရဏ' သည် ဖြစ်၏ ဟူသော ဤစကားကို (၎) ဆိုခဲ့၏၊ ထိုစကား၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း 'ဇာတိ' ဟူသော အကြောင်းကြောင့် အိုခြင်း 'ဇရာ' ၊ သေခြင်း 'မရဏ' ဖြစ်ပုံကို ဤ (ဆိုလတ္တံ့သော) အကြောင်းဖြင့်လည်း သိနိုင်ပေ၏။

အာနန္ဒာ တစ်စုံတစ်ခုသော ဘုံ၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သတ္တဝါအား ပဋိသန္ဓေနေခြင်း 'ဇာတိ' သည် မည်သည့်အခြင်းအရာ မည်သည့်သဘောအားဖြင့်မျှ မရှိငြားအုံ့။

ပဋိသန္ဓေနေခြင်း 'ဇာတိ' ကား အဘယ်နည်း။

နတ်ဖြစ်ခြင်းငှါ နတ်တို့၏ ဇာတိသည်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်ဖြစ်ခြင်းငှါ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့၏ ဇာတိသည်လည်းကောင်း၊ ဘီလူးဖြစ်ခြင်းငှါ ဘီလူးတို့၏ ဇာတိသည်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ထင်ရှားသတ္တဝါ ဖြစ်ခြင်းငှါ ကိုယ်ထင်ရှားသတ္တဝါတို့၏ ဇာတိသည်လည်းကောင်း၊ လူဖြစ်ခြင်းငှါ လူတို့၏ ဇာတိသည်လည်းကောင်း၊ ခြေလေးချောင်းသတ္တဝါဖြစ်ခြင်းငှါ ခြေလေးချောင်းသတ္တဝါတို့၏ ဇာတိသည်လည်းကောင်း၊ ငှက်ဖြစ်ခြင်းငှါ ငှက်တို့၏ ဇာတိသည်လည်းကောင်း၊ တွားသွားကောင်ဖြစ်ခြင်းငှါ တွားသွားကောင်တို့၏ ဇာတိ သည်လည်းကောင်း၊ အာနန္ဒာ ထိုထိုသတ္တဝါဖြစ်ခြင်းငှါ ထိုထိုသတ္တဝါတို့၏ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း 'ဇာတိ ' သည် မဖြစ်ငြားအုံ့၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း 'ဇာတိ ' သည် အချင်းခပ်သိမ်း မရှိခဲ့သော် ပဋိသန္ဓေနေခြင်း 'ဇာတိ' ၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့် အိုခြင်း 'ဇရာ' သေခြင်း 'မရဏ' သည်

ထင်ရှားနိုင်ပါဦးမည်လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မထင်ရှားနိုင်ပါ အသျှင်ဘုရား (ဟု လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ထို့ကြောင့် ဤပဋိသန္ဓေနေခြင်း 'ဇာတိ' တရားသည်သာလျှင် အိုခြင်း 'ဇရာ' သေခြင်း 'မရဏ' ၏ အကြောင်းရင်း 'ဟိတ်' ပေတည်း၊ အခြေခံ 'နိဒါန်း' ပေတည်း၊ ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ပေတည်း၊ အထောက်အပံ့ 'ပစ္စည်း' ပေတည်း။

၉၉။ အာနန္ဒာ ဖြစ်ကြောင်းကံ 'ဘဝ' ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပဋိသန္ဓေနေခြင်း 'ဇာတိ' သည်ဖြစ်၏ဟူသော ဤစကားကို (၎) ဆိုခဲ့၏၊ ထိုစကား၌ ဖြစ်ကြောင်းကံ 'ဘဝ' ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပဋိသန္ဓေနေခြင်း 'ဇာတိ ' ဖြစ်ပုံကို ဤ (ဆိုလတ္တံ့သော) အကြောင်းဖြင့်လည်း သိနိုင်ပေ၏။

အာနန္ဒာ တစ်စုံတစ်ခုသော ဘုံ၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သတ္တဝါအား ဖြစ်ကြောင်းကံ 'ဘဝ' သည် မည်သည့်အခြင်းအရာ မည်သည့်သဘောအားဖြင့်မျှ မရှိငြားအံ့။

ဤဖြစ်ကြောင်းကံ 'ဘဝ' ကား အဘယ်နည်း။

ကာမဘဝ ရူပဘဝ အရူပဘဝတို့ပေတည်း၊ ဖြစ်ကြောင်းကံ 'ဘဝ' သည် အချင်းခပ်သိမ်း မရှိခဲ့သော် ဘဝချုပ်ခြင်းကြောင့် ပဋ္ဌိသန္ဓေနေခြင်း 'ဇာတိ' သည် ထင်ရှားနိုင်ပါဦးမည်လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မထင်ရှားနိုင်ပါ အသျှင်ဘုရား (ဟု လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ထို့ကြောင့် ဤဖြစ်ကြောင်းကံ 'ဘဝ' သည်သာလျှင် ပဋ္ဌိသန္ဓေနေခြင်း 'ဇာတိ' ၏ အကြောင်းရင်း 'ဟိတ်' ပေတည်း၊ အခြေခံ 'နိဒါန်း' ပေတည်း၊ ဖြစ်ကြောင်း 'သမุဒယ' ပေတည်း၊ အထောက်အပံ့ 'ပစ္စည်း' ပေတည်း။

၁၀၀။ အာနန္ဒာ စွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကြောင်းကံ 'ဘဝ' သည် ဖြစ်၏ဟူသော ဤစကားကို (၀ါ) ဆိုခဲ့၏၊ ထိုစကား၌ စွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကြောင်းကံ 'ဘဝ' ဖြစ်ပုံကို ဤ (ဆိုလတ္တံ့သော) အကြောင်းဖြင့်လည်း သိနိုင်ပေ၏။

အာနန္ဒာ တစ်စုံတစ်ခုသော ဘုံ၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သတ္တဝါအား စွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' သည် မည်သည့်အခြင်းအရာ မည်သည့်သဘောအားဖြင့်မျှ မရှိငြားအံ့။

ဤစွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' ကား အဘယ်နည်း။

ကာမဂုဏ်၌ စွဲလမ်းခြင်း 'ကာမုပါဒါန်' ၊ အယူ၌ စွဲလမ်းခြင်း 'ဒိဋ္ဌုပါဒါန်' ၊ အလေ့အကျင့်၌ စွဲလမ်းခြင်း 'သီလဗ္ဗတုပါဒါန်' ၊ အတ္တဟူသော ဝါဒ၌ စွဲလမ်းခြင်း 'အတ္တဝါဒုပါဒါန်' တို့ပေတည်း။

စွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' သည် အချင်းခပ်သိမ်း မရှိခဲ့သော် စွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' ၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကြောင်းကံ 'ဘဝ' သည် ထင်ရှားနိုင်ပါဦးမည်လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မထင်ရှားနိုင်ပါ အသျှင်ဘုရား (ဟု လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ထို့ကြောင့် ဤစွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' သည်သာလျှင် ဖြစ်ကြောင်းကံ 'ဘဝ' ၏ အကြောင်းရင်း 'ဟိတ်' ပေတည်း၊ အခြေခံ 'နိဒါန်း' ပေတည်း၊ ဖြစ်ကြောင်း 'သမุဒယ' ပေတည်း၊ အထောက်အပံ့ 'ပစ္စည်း' ပေတည်း။

၁၀၁။ အာနန္ဒာ တပ်မက်ခြင်း 'တဏှာ' ဟူသော အကြောင်းကြောင့် စွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' သည်ဖြစ်၏ဟူသော ဤစကားကို (၀ါ) ဆိုခဲ့၏၊ ထိုစကား၌ တပ်မက်ခြင်း 'တဏှာ' ဟူသော အကြောင်းကြောင့် စွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' ဖြစ်ပုံကို ဤ (ဆိုလတ္တံ့သော) အကြောင်းဖြင့်လည်း သိနိုင်ပေ၏။

အာနန္ဒာ တစ်စုံတစ်ခုသော ဘုံ၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သတ္တဝါအား တပ်မက်ခြင်း 'တဏှာ' သည် မည်သည့်အခြင်းအရာ မည်သည့်သဘောအားဖြင့်မျှ မရှိငြားအံ့။ ဤတပ်မက်ခြင်း 'တဏှာ' ကား အဘယ်နည်း။

အဆင်းကို တပ်မက်မှု 'ရူပတဏှာ'၊ အသံကို တပ်မက်မှု 'သဒ္ဒတဏှာ'၊ အနံ့ကို တပ်မက်မှု 'ဂန္ဓတဏှာ'၊ အရသာကို တပ်မက်မှု 'ရသတဏှာ'၊ အတွေ့ကို တပ်မက်မှု 'ဖောဋ္ဌဗ္ဗတဏှာ'၊ သဘောကို တပ်မက်မှု 'ဓမ္မတဏှာ' တို့ပေတည်း။

တပ်မက်မှု 'တဏှာ' သည် အချင်းခပ်သိမ်း မရှိခဲ့သော် တပ်မက်မှု 'တဏှာ' ချုပ်ခြင်းကြောင့် စွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' သည် ထင်ရှားနိုင်ပါဦးမည်လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မထင်ရှားနိုင်ပါ အသျှင်ဘုရား (ဟု လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ထို့ကြောင့် ဤတပ်မက်မှု 'တဏှာ' သည်သာလျှင် စွဲလမ်းခြင်း 'ဥပါဒါန်' ၏ အကြောင်းရင်း 'ဟိတ်' ပေတည်း၊ အခြေခံ 'နိဒါန်း' ပေတည်း၊ ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ပေတည်း၊ အထောက်အပံ့ 'ပစ္စည်း' ပေတည်း။

၁၀၂။ အာနန္ဒာ ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' ဟူသော အကြောင်းကြောင့် တပ်မက်မှု 'တဏှာ' သည် ဖြစ်၏ဟူသော ဤစကားကို (၎) ဆိုခဲ့၏၊ ထိုစကား၌ ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' ဟူသော အကြောင်းကြောင့် တပ်မက်မှု 'တဏှာ' ဖြစ်ပုံကို ဤ (ဆိုလတ္တံ့သော) အကြောင်းဖြင့်လည်း သိနိုင်ပေ၏။

အာနန္ဒာ တစ်စုံတစ်ခုသော ဘုံ၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သတ္တဝါအား ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' သည် မည်သည့်အခြင်းအရာ မည်သည့်သဘောအားဖြင့်မျှ မရှိငြားအုံ့။ ဤခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' ကား အဘယ်နည်း။

မျက်စိနှင့် တွေ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ခံစားခြင်း၊ နားနှင့် တွေ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ခံစားခြင်း၊ နှာခေါင်းနှင့် တွေ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ခံစားခြင်း၊ လျှာနှင့် တွေ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ခံစားခြင်း၊ ကိုယ်နှင့် တွေ့ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ခံစားခြင်း၊ စိတ်နှင့် တွေ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ခံစားခြင်းတို့ပေတည်း။

ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' သည် အချင်းခပ်သိမ်း မရှိခဲ့သော် ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' ချုပ်ခြင်းကြောင့် တပ်မက်မှု 'တဏှာ' သည် ထင်ရှားနိုင်ပါဦးမည်လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မထင်ရှားနိုင်ပါ အသျှင်ဘုရား (ဟု လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ထို့ကြောင့် ဤခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' သည်သာလျှင် တပ်မက်မှု 'တဏှာ' ၏ အကြောင်းရင်း 'ဟိတ်' ပေတည်း၊ အခြေခံ 'နိဒါန်း' ပေတည်း၊ ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ပေတည်း၊ အထောက်အပံ့ 'ပစ္စည်း' ပေ တည်း။

၁၀၃။ အာနန္ဒာ ဤသို့လျှင် ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' ကို စွဲ၍ တပ်မက်ခြင်း 'တဏှာ' သည် ဖြစ်၏၊ တပ်မက်ခြင်းကို စွဲ၍ ရှာမှီးခြင်းသည် ဖြစ်၏၊ ရှာမှီးခြင်းကို စွဲ၍ ရခြင်းသည် ဖြစ်၏၊ ရခြင်းကို စွဲ၍ အသုံးချရန် စိတ်ပိုင်းဖြတ်ခြင်းသည် ဖြစ်၏၊ စိတ်ပိုင်းဖြတ်ခြင်းကို စွဲ၍ နှစ်သက်တပ်စွဲခြင်း 'ဆန္ဒရာဂ' သည် ဖြစ်၏၊ ထိုနှစ်သက်တပ်စွဲခြင်းကို စွဲ၍ ငါ့ဟာဟု မြဲမြံစွာ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် ဖြစ်၏၊ မြဲမြံစွာ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို စွဲ၍ သိမ်းပိုက်ခြင်းသည် ဖြစ်၏၊ သိမ်းပိုက်ခြင်းကို စွဲ၍ ဝန်တိုခြင်းသည် ဖြစ်၏၊ ဝန်တိုခြင်းကို စွဲ၍ (ဥစ္စာကို) စောင့်ရှောက်ခြင်းသည် ဖြစ်၏၊ (ဥစ္စာကို) စောင့်ရှောက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် တုတ်ဆောင်ရခြင်း လက်နက်ဆောင်ရခြင်း ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း ဆန့်ကျင်ခြင်း ငြင်းခုံခြင်း

မခံသာအောင်ပြောဆိုခြင်း ကုန်းတိုက်ခြင်း မဟုတ်မမှန် ပြောခြင်းဟူသော ယုတ်မာသော အကုသိုလ်တရား များစွာတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

၁၀၄။ အာနန္ဒာ ဥစ္စာကို စောင့်ရှောက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် တုတ်ဆောင်ရခြင်း လက်နက်ဆောင်ရခြင်း ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း ဆန့်ကျင်ခြင်း ငြင်းခုံခြင်း မခံသာအောင်ပြောဆိုခြင်း ကုန်းတိုက်ခြင်း မဟုတ် မမှန် ပြောခြင်းဟူသော ယုတ်မာသော အကုသိုလ်တရားများစွာတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏ ဟူသော ဤစကားကို (ငါ) ဆိုခဲ့၏၊ ထိုစကား၌ ဥစ္စာကို စောင့်ရှောက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် တုတ်ဆောင်ရခြင်း လက်နက်ဆောင်ရခြင်း ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း ဆန့်ကျင်ခြင်း ငြင်းခုံခြင်း မခံသာအောင်ပြောဆိုခြင်း ကုန်းတိုက်ခြင်း မဟုတ်မမှန် ပြောခြင်းဟူသော ယုတ်မာသော အကုသိုလ်တရားများစွာတို့ ဖြစ်ပုံကို ဤ (ဆိုလတ္တံ့သော) အကြောင်းဖြင့်လည်း သိနိုင်ပေ၏။

အာနန္ဒာ တစ်စုံတစ်ခုသော ဘုံ၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သတ္တဝါအား ဥစ္စာကို စောင့်ရှောက်ခြင်းသည် မည်သည့်အခြင်းအရာ မည်သည့်သဘောအားဖြင့်မျှ မရှိငြားအံ့၊ ဥစ္စာကို စောင့်ရှောက်ခြင်းသည် အချင်းခပ်သိမ်း မရှိခဲ့သော် ဥစ္စာကို စောင့်ရှောက်ခြင်း၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့် တုတ်ဆောင်ရခြင်း လက်နက်ဆောင်ရခြင်း ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း ဆန့်ကျင်ခြင်း ငြင်းခုံခြင်း မခံသာအောင်ပြောဆိုခြင်း ကုန်းတိုက်ခြင်းမဟုတ် မမှန်ပြောခြင်းဟူသော ယုတ်မာသော အကုသိုလ်တရား များစွာတို့သည် ဖြစ်နိုင်ပါကုန်ဦးမည်လောဟု (မိန့် တော်မူ၏)။

မဖြစ်နိုင်ပါကုန် အသျှင်ဘုရား (ဟု လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ထို့ကြောင့် ထိုဥစ္စာကို စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်သာလျှင် တုတ်ဆောင်ရခြင်း လက်နက်ဆောင်ရခြင်း ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း ဆန့်ကျင်ခြင်း ငြင်းခုံခြင်း မခံသာအောင်ပြောဆိုခြင်း ကုန်းတိုက်ခြင်း မဟုတ်မမှန် ပြောခြင်းဟူသော ယုတ်မာသော အကုသိုလ်တရားများစွာတို့ ဖြစ်ပွါးခြင်း၏ အကြောင်းရင်း 'ဟိတ်' ပေတည်း၊ အခြေခံ 'နိဒါန်း' ပေတည်း၊ ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ပေတည်း၊ အထောက်အပံ့ 'ပစ္စည်း' ပေတည်း။

၁၀၅။ အာနန္ဒာ ဝန်တိုခြင်းကို စွဲ၍ ဥစ္စာကို စောင့်ရှောက်ခြင်းသည် ဖြစ်၏ ဟူသော ဤစကားကို (ငါ) ဆိုခဲ့၏၊ ထိုစကား၌ ဝန်တိုခြင်းကို စွဲ၍ ဥစ္စာကို စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြစ်ပုံကို ဤ (ဆိုလတ္တံ့သော) အကြောင်းဖြင့်လည်း သိနိုင်ပေ၏။

အာနန္ဒာ တစ်စုံတစ်ခုသော ဘုံ၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သတ္တဝါအား ဝန်တိုခြင်းသည် မည်သည့်အခြင်းအရာ မည်သည့်သဘောအားဖြင့်မျှ မဖြစ်ငြားအံ့၊ ဝန်တိုခြင်းသည် အချင်းခပ်သိမ်း မရှိခဲ့သော် ဝန်တိုခြင်း၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့် ဥစ္စာကို စောင့်ရှောက်ခြင်းသည် ထင်ရှားနိုင်ပါဦးမည်လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မထင်ရှားနိုင်ပါ အသျှင်ဘုရား (ဟု လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ထို့ကြောင့် ဤဝန်တိုခြင်းသည်သာလျှင် ဥစ္စာကို စောင့်ရှောက်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်း 'ဟိတ်' ပေတည်း၊ အခြေခံ 'နိဒါန်း' ပေတည်း၊ ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ပေတည်း၊ အထောက်အပံ့ 'ပစ္စည်း' ပေတည်း။

၁၀၆။ အာနန္ဒာ သိမ်းပိုက်ခြင်းကို စွဲ၍ ဝန်တိုခြင်းသည် ဖြစ်၏ဟူသော ဤစကားကို (ငါ) ဆိုခဲ့၏၊ ထိုစကား၌ သိမ်းပိုက်ခြင်းကို စွဲ၍ ဝန်တိုခြင်းဖြစ်ပုံကို ဤ (ဆိုလတ္တံ့သော) အကြောင်းဖြင့်လည်း သိနိုင်ပေ၏။

အာနန္ဒာ တစ်စုံတစ်ခုသော ဘုံ၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သတ္တဝါအား သိမ်းပိုက်ခြင်းသည် မည်သည့်အခြင်းအရာ မည်သည့်သဘောအားဖြင့်မျှ မရှိငြားအံ့၊ သိမ်းပိုက်ခြင်းသည် အချင်းခပ်သိမ်း မရှိခဲ့သော် သိမ်းပိုက်ခြင်း၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့် ဝန်တိုခြင်းသည် ထင်ရှားနိုင်ပါဦးမည်လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မထင်ရှားနိုင်ပါ အသျှင်ဘုရား (ဟု လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ထို့ကြောင့် ဤသိမ်းပိုက်ခြင်းသည်သာလျှင် ဝန်တိုခြင်း၏ အကြောင်းရင်း 'ဟိတ်' ပေတည်း၊ အခြေခံ 'နိဒါန်း' ပေတည်း၊ ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ပေတည်း၊ အထောက်အပံ့ 'ပစ္စည်း' ပေတည်း။

၁၀၇။ အာနန္ဒာ (ငါ့ဟာဟု) မြဲမြဲစွာ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို စွဲ၍ သိမ်းပိုက်ခြင်းသည် ဖြစ်၏ဟူသော ဤစကားကို (ငါ) ဆိုခဲ့၏၊ ထိုစကား၌ (ငါ့ဟာဟု) မြဲမြဲစွာ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို စွဲ၍ သိမ်းပိုက်ခြင်းဖြစ်ပုံကို (ဤဆိုလတ္တံ့သော) အကြောင်းဖြင့်လည်း သိနိုင်ပေ၏။

အာနန္ဒာ တစ်စုံတစ်ခုသော ဘုံ၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သတ္တဝါအား (ငါ့ဟာဟု) မြဲမြဲစွာ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် မည်သည့်အခြင်းအရာ မည်သည့်သဘောအားဖြင့်မျှ မရှိငြားအံ့၊ (ငါ့ဟာဟု) မြဲမြဲစွာ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် အချင်းခပ်သိမ်း မရှိခဲ့သော် (ငါ့ဟာဟု) မြဲမြဲစွာ ဆုံးဖြတ်ခြင်း၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့် သိမ်းပိုက်ခြင်းသည် ထင်ရှားနိုင်ပါဦးမည်လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မထင်ရှားနိုင်ပါ အသျှင်ဘုရား (ဟု လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ထို့ကြောင့် ဤ (ငါ့ဟာဟု) မြဲမြဲစွာ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်သာလျှင် သိမ်းပိုက်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်း 'ဟိတ်' ပေတည်း၊ အခြေခံ 'နိဒါန်း' ပေတည်း၊ ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ပေတည်း၊ အထောက်အပံ့ 'ပစ္စည်း' ပေတည်း။

၁၀၈။ အာနန္ဒာ နှစ်သက်တပ်စွဲခြင်း 'ဆန္ဒရာဂ' ကို စွဲ၍ (ငါ့ဟာဟု) မြဲမြဲစွာ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်ဖြစ်၏ ဟူသော ဤစကားကို (ငါ) ဆိုခဲ့၏၊ ထိုစကား၌ နှစ်သက်တပ်စွဲခြင်း 'ဆန္ဒရာဂ' ကို စွဲ၍ (ငါ့ဟာဟု) မြဲမြဲစွာ ဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြစ်ပုံကို ဤ (ဆိုလတ္တံ့သော) အကြောင်းဖြင့်လည်း သိနိုင်ပေ၏။

အာနန္ဒာ တစ်စုံတစ်ခုသော ဘုံ၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သတ္တဝါအား နှစ်သက်တပ်စွဲခြင်း 'ဆန္ဒရာဂ' သည် မည်သည့်အခြင်းအရာ မည်သည့်သဘောအားဖြင့်မျှ မရှိငြားအံ့၊ နှစ်သက်တပ်စွဲခြင်းသည် အချင်းခပ်သိမ်း မရှိခဲ့သော် နှစ်သက်တပ်စွဲခြင်း၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့် (ငါ့ဟာဟု) မြဲမြဲစွာ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် ထင်ရှားနိုင်ပါဦးမည်လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မထင်ရှားနိုင်ပါ အသျှင်ဘုရား (ဟု လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ထို့ကြောင့် နှစ်သက်တပ်စွဲခြင်း 'ဆန္ဒရာဂ' သည်သာလျှင် (ငါ့ဟာဟု) မြဲမြဲစွာ ဆုံးဖြတ်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်း 'ဟိတ်' ပေတည်း၊ အခြေခံ 'နိဒါန်း' ပေတည်း၊ ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ပေတည်း၊ အထောက်အပံ့ 'ပစ္စည်း' ပေတည်း။

၁၀၉။ အာနန္ဒာ (အသုံးချရန်) စိတ်ပိုင်းဖြတ်ခြင်းကို စွဲ၍ နှစ်သက်တပ်စွဲခြင်း 'ဆန္ဒရာဂ' ဖြစ်၏ ဟူသော ဤစကားကို (ငါ) ဆိုခဲ့၏။ ထိုစကား၌ စိတ်ပိုင်းဖြတ်ခြင်းကို စွဲ၍ နှစ်သက်တပ်စွဲခြင်း ဖြစ်ပုံကို ဤ (ဆိုလတ္တံ့သော) အကြောင်းဖြင့်လည်း သိနိုင်ပေ၏။

အာနန္ဒာ တစ်စုံတစ်ခုသော ဘုံ၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သတ္တဝါအား စိတ်ပိုင်းဖြတ်ခြင်းသည် မည်သည့်အခြင်းအရာ မည်သည့်သဘောအားဖြင့်မျှ မရှိငြားအုံ့၊ စိတ်ပိုင်းဖြတ်ခြင်းသည် အချင်းခပ်သိမ်း မရှိခဲ့သော် စိတ်ပိုင်းဖြတ်ခြင်း၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့် နှစ်သက်တပ်စွဲခြင်း 'ဆန္ဒရာဂ' သည် ထင်ရှားနိုင်ပါဦးမည်လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မထင်ရှားနိုင်ပါ အသျှင်ဘုရား (ဟု လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ထို့ကြောင့် ဤစိတ်ပိုင်းဖြတ်ခြင်းသည်သာလျှင် နှစ်သက်တပ်စွဲခြင်း 'ဆန္ဒရာဂ' ၏ အကြောင်းရင်း 'ဟိတ်' ပေတည်း၊ အခြေခံ 'နိဒါန်း' ပေတည်း၊ ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ပေတည်း၊ အထောက်အပံ့ 'ပစ္စည်း' ပေတည်း။

၁၁၀။ အာနန္ဒာ ရခြင်းကို စွဲ၍ (အသုံးချရန်) စိတ်ပိုင်းဖြတ်ခြင်းသည် ဖြစ်၏ ဟူသော ဤစကားကို (ငါ) ဆိုခဲ့၏။ ထိုစကား၌ ရခြင်းကို စွဲ၍ စိတ်ပိုင်းဖြတ်ခြင်း ဖြစ်ပုံကို ဤ (ဆိုလတ္တံ့သော) အကြောင်းဖြင့်လည်း သိနိုင်ပေ၏။

အာနန္ဒာ တစ်စုံတစ်ခုသော ဘုံ၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သတ္တဝါအား ရခြင်းသည် မည်သည့်အခြင်းအရာ မည်သည့်သဘောအားဖြင့်မျှ မရှိငြားအုံ့၊ ရခြင်းသည် အချင်းခပ်သိမ်း မရှိခဲ့သော် ရခြင်း၏ချုပ်ခြင်းကြောင့် စိတ်ပိုင်းဖြတ်ခြင်းသည် ထင်ရှားနိုင်ပါဦးမည်လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မထင်ရှားနိုင်ပါ အသျှင်ဘုရား (ဟု လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ထို့ကြောင့် ဤရခြင်းသည်သာလျှင် စိတ်ပိုင်းဖြတ်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်း 'ဟိတ်' ပေတည်း၊ အခြေခံ 'နိဒါန်း' ပေတည်း၊ ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ပေတည်း၊ အထောက်အပံ့ 'ပစ္စည်း' ပေတည်း။

၁၁၁။ အာနန္ဒာ ရှာမှီးခြင်းကို စွဲ၍ ရခြင်းဖြစ်၏ ဟူသော ဤစကားကို (ငါ) ဆိုခဲ့၏။ ထိုစကား၌ ရှာမှီးခြင်းကို စွဲ၍ ရခြင်းဖြစ်ပုံကို (ဤ ဆိုလတ္တံ့သော) အကြောင်းဖြင့်လည်း သိနိုင်ပေ၏။

အာနန္ဒာ တစ်စုံတစ်ခုသော ဘုံ၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သတ္တဝါအား ရှာမှီးခြင်းသည် မည်သည့်အခြင်းအရာ မည်သည့်သဘောအားဖြင့်မျှ မရှိငြားအုံ့၊ ရှာမှီးခြင်းသည် အချင်းခပ်သိမ်း မရှိခဲ့သော် ရှာမှီးခြင်း၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့် ရခြင်းသည် ထင်ရှားနိုင်ပါဦးမည်လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မထင်ရှားနိုင်ပါ အသျှင်ဘုရား (ဟု လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ထို့ကြောင့် ဤရှာမှီးခြင်းသည်သာလျှင် ရခြင်း၏ အကြောင်းရင်း 'ဟိတ်' ပေတည်း၊ အခြေခံ 'နိဒါန်း' ပေတည်း၊ ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ပေတည်း၊ အထောက်အပံ့ 'ပစ္စည်း' ပေတည်း။

၁၁၂။ အာနန္ဒာ တပ်မက်ခြင်း 'တဏှာ' ကို စွဲ၍ ရှာမှီးခြင်းသည် ဖြစ်၏ဟူသော ဤစကားကို (ငါ) ဆိုခဲ့၏၊ ထိုစကား၌ တပ်မက်ခြင်း 'တဏှာ' ကို စွဲ၍ ရှာမှီးခြင်း ဖြစ်ပုံကို (ဤ ဆိုလတ္တံ့သော) အကြောင်းဖြင့်လည်း သိနိုင်ပေ၏။

အာနန္ဒာ တစ်စုံတစ်ခုသော ဘုံ၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သတ္တဝါအား တပ်မက်ခြင်းသည် မည်သည့်အခြင်းအရာ မည်သည့်သဘောအားဖြင့်မျှ မရှိငြားအံ့။

ဤတပ်မက်ခြင်းကား အဘယ်နည်း။ ကာမဂုဏ်၌ တပ်မက်ခြင်း 'ကာမတဏှာ' ဘဝမပြတ်စဲနိုင်ဟု ထင်လျက် တပ်မက်ခြင်း 'ဘဝတဏှာ' ဘဝပြတ်စဲမည်ထင်လျက် တပ်မက်ခြင်း 'ဝိဘဝတဏှာ' တို့ပေတည်း။ တပ်မက်ခြင်း 'တဏှာ' သည် အချင်းခပ်သိမ်း မဖြစ်ခဲ့သော် တပ်မက်ခြင်းတဏှာ ချုပ်ခြင်းကြောင့် ရှာမှီးခြင်းသည် ထင်ရှားနိုင်ပါဦးမည်လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မထင်ရှားနိုင်ပါ အသျှင်ဘုရား (ဟု လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ထို့ကြောင့် ဤတပ်မက်ခြင်း 'တဏှာ' သည်သာလျှင် ရှာမှီးခြင်း၏ အကြောင်းရင်း 'ဟိတ်' ပေတည်း၊ အခြေခံ 'နိဒါန်း' ပေတည်း၊ ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ပေတည်း၊ အထောက်အပံ့ 'ပစ္စည်း' ပေတည်း။

အာနန္ဒာ ဤသို့လျှင် နှစ်မျိုးပြားသော ဤ (တဏှာ) တရားတို့သည် ဝေဒနာဟူသော အကြောင်းတစ်ပါးတည်းကြောင့်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်၏။

၁၁၃။ အာနန္ဒာ တွေ့ထိခြင်း 'ဖဿ' ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' သည် ဖြစ်၏ဟူသော ဤစကားကို (ငါ) ဆိုခဲ့၏၊ ထိုစကား၌ တွေ့ထိခြင်း 'ဖဿ' ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' ဖြစ်ပုံကို (ဤဆိုလတ္တံ့သော) အကြောင်းဖြင့်လည်း သိနိုင်ပေ၏။

အာနန္ဒာ တစ်စုံတစ်ခုသော ဘုံ၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သတ္တဝါအား တွေ့ထိခြင်း 'ဖဿ' သည် မည်သည့်အခြင်းအရာ မည်သည့်သဘောအားဖြင့်မျှ မရှိငြားအံ့။ ဤတွေ့ထိခြင်း 'ဖဿ' ကား အဘယ်နည်း။

မျက်စိအတွေ့ 'စက္ခုသမ္ဖဿ' ၊ နားအတွေ့ 'သောတသမ္ဖဿ' ၊ နှာခေါင်းအတွေ့ 'ঘာနသမ္ဖဿ' ၊ လျှာအတွေ့ 'ဇိဝှါသမ္ဖဿ' ၊ ကိုယ်အတွေ့ 'ကာယသမ္ဖဿ' ၊ စိတ်အတွေ့ 'မနောသမ္ဖဿ' တို့ပေတည်း။

တွေ့ထိခြင်း 'ဖဿ' သည် အချင်းခပ်သိမ်း မရှိခဲ့သော် တွေ့ခြင်း 'ဖဿ' ချုပ်ခြင်းကြောင့် ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' သည် ထင်ရှားနိုင်ပါဦးမည်လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မထင်ရှားနိုင်ပါ အသျှင်ဘုရား (ဟု လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ထို့ကြောင့် ဤတွေ့ထိခြင်း 'ဖဿ' သည်သာလျှင် ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' ၏ အကြောင်းရင်း 'ဟိတ်' ပေတည်း၊ အခြေခံ 'နိဒါန်း' ပေတည်း၊ ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ပေတည်း၊ အထောက်အပံ့ 'ပစ္စည်း' ပေတည်း။

၁၁၄။ အာနန္ဒာ နာမ်ရုပ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် တွေ့ထိခြင်း 'ဖဿ' သည် ဖြစ်၏ဟူသော ဤစကားကို (ငါ) ဆိုခဲ့၏၊ ထိုစကား၌ နာမ်ရုပ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် တွေ့ထိခြင်း 'ဖဿ' ဖြစ်ပုံကို (ဤဆိုလတ္တံ့သော) အကြောင်းဖြင့်လည်း သိနိုင်ပေ၏။

အာနန္ဒာ (အာရုံကို တွေ့ခြင်း ခံစားခြင်း မှတ်သားခြင်းစသော) အကြင်အခြင်းအရာ အကြင်အသွင်အပြင် အကြင်သိကြောင်းနိမိတ် အကြင်ညွှန်ပြအပ်သော သဘောတို့ဖြင့် (ဖဿ ဝေဒနာ သညာစသော) နာမ်အပေါင်း 'နာမကာယ' ကို (ဖဿ ဝေဒနာ သညာ စသည်ဖြင့်) ခေါ်ဝေါ်ပညတ်ရ၏၊ ထိုအခြင်းအရာ ထိုအသွင်အပြင် ထိုသိကြောင်းနိမိတ် ထိုညွှန်ပြအပ်သော သဘောတို့ မရှိခဲ့သော် အမည်ဖြင့် ပြရသော ကြိုသိတွေ့ 'အဓိဝစန သမ္မသ'[၂]သည် ရုပ်အပေါင်း 'ရူပကာယ' ၌ ထင်ရှားနိုင်ပါဦးမည်လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မထင်ရှားနိုင်ပါ အသျှင်ဘုရား (ဟု လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ (ကြမ်းတမ်းခက်မာခြင်း ယိုစီးခြင်း ပူခြင်း ထောက်ကန်ခြင်းစသော) အကြင်အခြင်းအရာ အကြင်အသွင်အပြင် အကြင်သိကြောင်းနိမိတ် အကြင်ညွှန်ပြအပ်သော သဘောတို့ဖြင့် (ပထဝီ အာပေါ တေဇော ဝါယောစသော) ရုပ်အပေါင်း 'ရူပကာယ' ကို (ပထဝီ အာပေါ တေဇော ဝါယော စသည်ဖြင့်) ခေါ်ဝေါ်ပညတ်ရ၏၊ ထိုအခြင်းအရာ။ပ။ ထိုညွှန်ပြအပ်သော သဘောတို့သည် မရှိခဲ့သော် ထိခိုက်တွေ့ 'ပဋိဃသမ္မသ'[၃] သည် နာမ်အပေါင်း 'နာမကာယ' ၌ ထင်ရှားနိုင်ပါဦးမည်လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မထင်ရှားနိုင်ပါ အသျှင်ဘုရား (ဟု လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ (အာရုံကို တွေ့ခြင်းစသည်နှင့် ကြမ်းတမ်းခက်မာခြင်းစသော) အကြင်အခြင်းအရာ။ ပ။ အကြင်ညွှန်ပြအပ်သောသဘောတို့ဖြင့် (ဖဿစသော) နာမ်အပေါင်း 'နာမကာယ' ကိုလည်းကောင်း (ပထဝီစသော) ရုပ်အပေါင်း 'ရူပကာယ ' ကိုလည်းကောင်း (ဖဿစသည် ပထဝီစသည်ဖြင့်) ခေါ်ဝေါ်ပညတ်ရ၏၊ ထိုအခြင်းအရာ။ပ။ ထိုညွှန်ပြအပ်သော သဘောတို့သည် မရှိခဲ့သော် အမည်ဖြင့်ပြရသော ကြိုသိတွေ့ 'အဓိဝစနသမ္မသ' သည်လည်းကောင်း ထိခိုက်တွေ့ 'ပဋိဃသမ္မသ' သည်လည်းကောင်း ထင်ရှားရှိနိုင်ပါဦးမည်လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မထင်ရှားနိုင်ပါ အသျှင်ဘုရား (ဟု လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ အကြင်အခြင်းအရာ။ ပ။ အကြင်ညွှန်ပြအပ်သော သဘောတို့ဖြင့် နာမ်ရုပ်ကို ခေါ်ဝေါ်ပညတ်ရ၏၊ ထိုအခြင်းအရာ။ပ။ ထိုညွှန်ပြအပ်သော သဘောတို့သည် မရှိခဲ့သော် တွေ့ခြင်း 'ဖဿ' သည် ထင်ရှားနိုင်ပါဦးမည်လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မထင်ရှားနိုင်ပါ အသျှင်ဘုရား (ဟု လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ထို့ကြောင့် ဤနာမ်ရုပ်သည်သာလျှင် တွေ့ထိခြင်း 'ဖဿ' ၏ အကြောင်းရင်း 'ဟိတ်' ပေတည်း၊ အခြေခံ 'နိဒါန်း' ပေတည်း၊ ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ပေတည်း၊ အထောက်အပံ့ 'ပစ္စည်း' ပေတည်း။

၁၁၅။ အာနန္ဒာ သိခြင်း 'ဝိညာဉ်' ဟူသော အကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ်သည် ဖြစ်၏ဟူသော ဤစကားကို (ငါ) ဆိုခဲ့၏၊ ထိုစကား၌ သိခြင်း 'ဝိညာဉ်' ဟူသော အကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်ပုံကို (ဤဆိုလတ္တံ့သော) အကြောင်းဖြင့်လည်း သိနိုင်ပေ၏။

အာနန္ဒာ သိခြင်း 'ဝိညာဉ်' သည် အမိဝမ်း၌ မသက်ရောက်ငြားအံ့၊ နာမ်ရုပ်သည် အမိဝမ်း၌ တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်နိုင်ပါဦးမည်လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မဖြစ်နိုင်ပါ အသျှင်ဘုရား (ဟု လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ သိခြင်း 'ဝိညာဉ်' သည် အမိဝမ်း၌ သက်ရောက်ပြီးလျှင် ချုပ်သွားငြားအံ့၊ နာမ်ရုပ်သည် ဤခန္ဓာကိုယ် ဖြစ်ခြင်းငှါ ဖြစ်နိုင်ပါဦးမည်လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မဖြစ်နိုင်ပါ အသျှင်ဘုရား (ဟု လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ သိခြင်း 'ဝိညာဉ်' သည်လည်း သူငယ်အားဖြစ်စေ သူငယ်မအားဖြစ်စေ ငယ်စဉ်ကပင် ချုပ်သွားငြားအံ့၊ နာမ်ရုပ်သည် ကြီးပွါးစည်ပင် ပြန့်ပွါးခြင်းသို့ ရောက်နိုင်ပါဦးမည်လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မရောက်နိုင်ပါ အသျှင်ဘုရား (ဟု လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ထို့ကြောင့် ဤဝိညာဉ်သည်သာလျှင် နာမ်ရုပ်၏ အကြောင်းရင်း 'ဟိတ်' ပေတည်း၊ အခြေခံ 'နိဒါန်း' ပေတည်း၊ ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ပေတည်း၊ အထောက်အပံ့ 'ပစ္စည်း' ပေတည်း။

၁၁၆။ အာနန္ဒာ နာမ်ရုပ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် သိခြင်း 'ဝိညာဉ်'သည် ဖြစ်၏ ဟူသော ဤစကားကို (ငါ) ဆိုခဲ့၏၊ ထိုစကား၌ နာမ်ရုပ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် သိခြင်း 'ဝိညာဉ်' ဖြစ်ပုံကို ဤ (ဆိုလတ္တံ့သော) အကြောင်းဖြင့်လည်း သိနိုင်ပေ၏။

အာနန္ဒာ သိခြင်း 'ဝိညာဉ်'သည် နာမ်ရုပ်၌ မှီရာကို မရငြားအံ့၊ နောင်အခါ၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်း သေခြင်းတို့နှင့်တကွ ဆင်းရဲအပေါင်းသည် ထင်ရှားနိုင်ပါဦးမည်လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မထင်ရှားနိုင်ပါ အသျှင်ဘုရား (ဟု လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ထို့ကြောင့် ထိုနာမ်ရုပ်သည်သာလျှင် သိခြင်း 'ဝိညာဉ်' ၏ အကြောင်းရင်း 'ဟိတ်' ပေတည်း၊ အခြေခံ 'နိဒါန်း' ပေတည်း၊ ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ပေတည်း၊ အထောက်အပံ့ 'ပစ္စည်း' ပေတည်း။

အာနန္ဒာ ဤအချင်းချင်း ကျေးဇူးပြုသော ဝိညာဉ်နှင့် နာမ်ရုပ်မျှဖြင့် (သတ္တဝါသည်) ဖြစ်မူလည်း ဖြစ်ပေါ်ရာ၏၊ အိုမူလည်း အိုရာ၏၊ သေမူလည်း သေရာ၏၊ အဖန်ဖန် စုတေ့မူလည်း စုတေရာ၏၊ အဖန်ဖန် ဖြစ်မူလည်း ဖြစ်ရာ၏၊ ဤဝိညာဉ်နှင့် နာမ်ရုပ်မျှဖြင့် အမည်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည် ဖြစ်၏၊ ဤဝိညာဉ်နှင့် နာမ်ရုပ်မျှဖြင့် သဒ္ဒါဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည် ဖြစ်၏၊ ဤဝိညာဉ်နှင့် နာမ်ရုပ်မျှဖြင့် ပညတ်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည် ဖြစ်၏၊ ဤဝိညာဉ်နှင့် နာမ်ရုပ်မျှဖြင့် ပညတ်၏ ကျက်စားရာသည် ဖြစ်၏၊ အချင်းချင်း ကျေးဇူးပြုသော ဤဝိညာဉ်နှင့် နာမ်ရုပ်မျှဖြင့် ဝဋ္ဌသုံးပါးသည် လည်၏၊ ဤခန္ဓာငါးပါးသည်လည်း ခေါ်ဝေါ်ပညတ်ခြင်းငှါ ထင်ရှား ဖြစ်၏။

၁။ ဥပါဒါန်၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဝဋ္ဋမူလ 'ဝဋ်မြစ်' တဏှာနှင့် ရာဂမှီးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သမုဒါစာရ 'မပြတ်ဖြစ် နေသော' တဏှာတို့ကိုပင် ၂–မျိုးဟု ဆိုသည်။
၂။ အဓိဝစနသမ္မသဟူသည် မနောဒွါရ၌ဖြစ်သော ကြဲသိလျက် တွေ့သော မနောသမ္မသပင်တည်း။
၃။ ပဋိဃသမ္မသဟူသည်မှာ ပဉ္စဒွါရ၌ဖြစ်သော မြင်သိလျက် တွေ့သော စက္ခုသမ္မသ စသည်ပင်တည်း။

♣

အတ္တပညတ်

၁၁၇။ အာနန္ဒာ အတ္တကို ပညတ်သူသည် အဘယ်မျှဖြင့် ပညတ်သနည်း–

အာနန္ဒာ ရုပ်ရှိ အပိုင်းအခြားရှိသော အတ္တကို ပညတ်သူသည် "ငါ၏ အတ္တသည် ရုပ်ရှိ၏ အပိုင်းအခြားရှိ၏"ဟု ပညတ်၏။

အာနန္ဒာ ရုပ်ရှိ အပိုင်းအခြားမရှိသော အတ္တကို ပညတ်သူသည် "ငါ၏ အတ္တသည် ရုပ်ရှိ၏၊ အပိုင်းအခြားမရှိ"ဟု ပညတ်၏။

အာနန္ဒာ ရုပ်မရှိ အပိုင်းအခြားရှိသော အတ္တကို ပညတ်သူသည် "ငါ၏ အတ္တသည် ရုပ်မရှိ အပိုင်းအခြားရှိ၏"ဟု ပညတ်၏။

အာနန္ဒာ ရုပ်မရှိ အပိုင်းအခြားမရှိသော အတ္တကို ပညတ်သူသည် "ငါ၏ အတ္တသည် ရုပ်မရှိအပိုင်းအခြားမရှိ"ဟု ပညတ်၏။

၁၁၈။ အာနန္ဒာ ထို (လေးယောက်တို့) တွင် အကြင်သူသည် ရုပ်ရှိ အပိုင်းအခြားရှိသော အတ္တကိုပညတ်၏၊ ထိုသူသည် ယခု ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ (သာဖြစ်သော) အပိုင်းအခြားရှိ ရုပ်ရှိသော အတ္တကိုသော်လည်းပညတ်၏၊ ထိုသူသည် တမလွန်ဘဝ၌လည်းဖြစ်သော ရုပ်ရှိ အပိုင်းအခြားရှိသော အတ္တကိုသော်လည်းပညတ်၏၊ (သူတစ်ပါးတို့ အမြင်အားဖြင့်) "မဟုတ်မမှန်ဖြစ်နေသည်ကို အဟုတ်အမှန်ဖြစ်အောင် ပြုအံ့" ဟူ၍လည်း ထိုသူ့အား စိတ်ဖြစ်၏။

အာနန္ဒာ ဤသို့ဖြစ်သော် (ထိုသူ့သန္တာန်၌) ရုပ်ရှိ အပိုင်းအခြားရှိသော အတ္တစွဲအယူ 'ရူပီပရိတ္တတ္တာနုဒိဋ္ဌိ' ကိန်းနေသည်ဟု ဆိုခြင်းငှါ သင့်၏။

အာနန္ဒာ ထို (လေးယောက်တို့) တွင် အကြင်သူသည် ရုပ်ရှိ အပိုင်းအခြားမရှိသော အတ္တကို ပညတ် ၏၊ ထိုသူသည် ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ (သာဖြစ်သော) ရုပ်ရှိ အပိုင်းအခြားမရှိသော အတ္တကိုသော်လည်း ပညတ်၏၊ ထိုသူသည် တမလွန်ဘဝ၌လည်းဖြစ်သော ရုပ်ရှိ အပိုင်းအခြားမရှိသော အတ္တကိုသော်လည်း ပညတ်၏၊ (သူတစ်ပါးတို့ အမြင်အားဖြင့်) "မဟုတ်မမှန်ဖြစ်နေသည်ကို အဟုတ်အမှန်ဖြစ်အောင် ပြုအံ့" ဟူ၍လည်းထိုသူ့အား စိတ်ဖြစ်၏။

အာနန္ဒာ ဤသို့ဖြစ်သော် (ထိုသူ့သန္တာန်၌) ရုပ်ရှိ အပိုင်းအခြားမရှိသော အတ္တစွဲအယူ 'ရူပီအနန္တတ္တာနုဒိဋ္ဌိ' ကိန်းနေသည်ဟု ဆိုခြင်းငှါ သင့်၏။

အာနန္ဒာ ထို (လေးယောက်တို့) တွင် အကြင်သူသည် ရုပ်မရှိ အပိုင်းအခြားရှိသော အတ္တကို ပညတ်၏၊ ထိုသူသည် ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ (သာဖြစ်သော) ရုပ်မရှိ အပိုင်းအခြားရှိသော

အတ္တကိုသော်လည်း ပညတ်၏၊ ထိုသူသည် တမလွန်ဘဝ၌လည်းဖြစ်သော ရူပ်မရှိ အပိုင်းအခြားရှိသော အတ္တကိုသော်လည်း ပညတ်၏၊ (သူတစ်ပါးတို့ အမြင်အားဖြင့်) "မဟုတ်မမှန်ဖြစ်နေသည်ကို အဟုတ်အမှန်ဖြစ်အောင် ပြုအံ့" ဟူ၍လည်းထိုသူ့အား စိတ်ဖြစ်၏။

အာနန္ဒာ ဤသို့ဖြစ်သော် (ထိုသူ့သန္တာန်၌) ရူပ်မရှိ အပိုင်းအခြားရှိသော အတ္တစွဲအယူ 'အရူပီပရိတ္တတ္တာနုဒိဋ္ဌိ' ကိန်းနေသည်ဟု ဆိုခြင်းငှါ သင့်၏။

အာနန္ဒာ ထို (လေးယောက်တို့) တွင် အကြင်သူသည် ရူပ်မရှိ အပိုင်းအခြားမရှိသော အတ္တကို ပညတ်၏၊ ထိုသူသည် ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ (သာဖြစ်သော) ရူပ်မရှိ အပိုင်းအခြား မရှိသော အတ္တကိုသော် လည်းပညတ်၏၊ ထိုသူသည် တမလွန်ဘဝ၌လည်းဖြစ်သော ရူပ်မရှိ အပိုင်းအခြားမရှိသော အတ္တကိုသော် လည်းပညတ်၏၊ (သူတစ်ပါးတို့ အမြင်အားဖြင့်) "မဟုတ်မမှန်ဖြစ်နေသည်ကို အဟုတ်အမှန်ဖြစ်အောင်ပြုအံ့" ဟူ၍လည်း ထိုသူ့အား စိတ်ဖြစ်၏။

အာနန္ဒာ ဤသို့ ဖြစ်သော် (ထိုသူ့သန္တာန်၌) ရူပ်မရှိ အပိုင်းအခြား မရှိသော အတ္တစွဲအယူ 'အရူပီအနန္တတ္တာနုဒိဋ္ဌိ' ကိန်းနေသည်ဟု ဆိုခြင်းငှါ သင့်၏။

အာနန္ဒာ အတ္တကို ပညတ်သော သူသည် ဤမျှဖြင့် ပညတ်၏။

---

၈ အတ္တပညတ်

၁၁၉။ အာနန္ဒာ အတ္တကို မပညတ်သူသည် အဘယ်မျှဖြင့် မပညတ်သနည်း–

အာနန္ဒာ ရူပ်ရှိ အပိုင်းအခြားရှိသော အတ္တကို မပညတ်သူသည် "ငါ၏ အတ္တသည် ရူပ်ရှိ၏ အပိုင်းအခြားရှိ၏"ဟု မပညတ်။ အာနန္ဒာ ရူပ်ရှိ အပိုင်းအခြားမရှိသော အတ္တကို မပညတ်သူသည် "ငါ၏ အတ္တသည် ရူပ်ရှိ၏အပိုင်းအခြားမရှိ"ဟု မပညတ်။ အာနန္ဒာ ရူပ်မရှိ အပိုင်းအခြားရှိသော အတ္တကို မပညတ်သူသည် "ငါ၏ အတ္တသည် ရူပ်မရှိအပိုင်းအခြားရှိ၏"ဟု မပညတ်။ အာနန္ဒာ ရူပ်မရှိ အပိုင်းအခြားမရှိသော အတ္တကို မပညတ်သူသည် "ငါ၏ အတ္တသည် ရူပ်မရှိအပိုင်းအခြားမရှိ"ဟု မပညတ်။

၁၂၀။ အာနန္ဒာ ထို (လေးယောက်တို့) တွင် အကြင်သူသည် ရူပ်ရှိ အပိုင်းအခြားရှိသော အတ္တကိုမပညတ်၊ ထိုသူသည် ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ (သာဖြစ်သော) ရူပ်ရှိ အပိုင်းအခြားရှိသော အတ္တကိုသော်လည်းမပညတ်၊ ထိုသူသည် တမလွန်ဘဝ၌လည်းဖြစ်သော ရူပ်ရှိ အပိုင်းအခြားရှိသော အတ္တကိုသော်လည်းမပညတ်၊ (သူတစ်ပါးတို့ အမြင်အားဖြင့်) "မဟုတ်မမှန်ဖြစ်နေသည်ကို အဟုတ်အမှန် ပြုအံ့" ဟူ၍လည်းထိုသူ့အား စိတ်မဖြစ်။

အာနန္ဒာ ဤသို့ဖြစ်သော် (ထိုသူ့သန္တာန်၌) ရူပ်ရှိ အပိုင်းအခြားရှိသော အတ္တစွဲအယူ 'ရူပီပရိတ္တတ္တာနုဒိဋ္ဌိ' သည် မကိန်းဟု ဆိုခြင်းငှါ သင့်၏။

အာနန္ဒာ ထို (လေးယောက်တို့) တွင် အကြင်သူသည် ရူပ်ရှိ အပိုင်းအခြားမရှိသော အတ္တကို မပညတ်၊ ထိုသူသည် ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ (သာဖြစ်သော) ရူပ်ရှိ အပိုင်းအခြားမရှိသော အတ္တကိုသော်လည်း မပညတ်၊ ထိုသူသည် တမလွန်ဘဝ၌လည်းဖြစ်သော ရူပ်ရှိ

အပိုင်းအခြားမရှိသော အတ္တကိုသော်လည်း မပညတ်၊ (သူတစ်ပါးတို့ အမြင်အားဖြင့်) "မဟုတ်မမှန်ဖြစ်နေသည်ကို အဟုတ်အမှန် ပြုအံ့" ဟူ၍လည်း ထိုသူ့အားစိတ်မဖြစ်။

အာနန္ဒာ ဤသို့ ဖြစ်သော် (ထိုသူ့သန္တာန်၌) ရူပ်ရှိ အပိုင်းအခြားမရှိသော အတ္တစွဲအယူ 'ရူပီအနန္တတ္တာနုဒိဋ္ဌိ' သည် မကိန်းဟု ဆိုခြင်းငှါ သင့်၏။

အာနန္ဒာ ထို (လေးယောက်တို့) တွင် အကြင်သူသည် ရူပ်မရှိ အပိုင်းအခြားရှိသော အတ္တကို မပညတ်၊ ထိုသူသည် ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ (သာဖြစ်သော) ရူပ်မရှိ အပိုင်းအခြားရှိသော အတ္တကိုသော်လည်း မပညတ်၊ ထိုသူသည် တမလွန်ဘဝ၌လည်းဖြစ်သော ရူပ်မရှိ အပိုင်းအခြားရှိသော အတ္တကိုသော်လည်း မပညတ်၊ (သူတစ်ပါးတို့ အမြင်အားဖြင့်) "မဟုတ်မမှန်ဖြစ်နေသည်ကို အဟုတ်အမှန် ပြုအံ့" ဟူ၍လည်း ထိုသူ့အားစိတ်မဖြစ်။

အာနန္ဒာ ဤသို့ဖြစ်သော် (ထိုသူ့သန္တာန်၌) ရူပ်မရှိ အပိုင်းအခြားရှိသော အတ္တစွဲအယူ 'အရူပီပရိတ္တတ္တာနုဒိဋ္ဌိ' သည် မကိန်းဟု ဆိုခြင်းငှါ သင့်၏။

အာနန္ဒာ ထို (လေးယောက်တို့) တွင် အကြင်သူသည် ရူပ်မရှိ အပိုင်းအခြားမရှိသော အတ္တကို မပညတ်၊ ထိုသူသည် ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ (သာဖြစ်သော) ရူပ်မရှိ အပိုင်းအခြားမရှိသော အတ္တကိုသော်လည်း မပညတ်၊ ထိုသူသည် တမလွန်ဘဝ၌လည်းဖြစ်သော ရူပ်မရှိ အပိုင်းအခြားမရှိသော အတ္တကိုသော်လည်း မပညတ်၊ (သူတစ်ပါးတို့ အမြင်အားဖြင့်) "မဟုတ်မမှန်ဖြစ်နေသည်ကို အဟုတ်အမှန် ပြုအံ့" ဟူ၍လည်း ထိုသူ့အားစိတ်မဖြစ်။

အာနန္ဒာ ဤသို့ဖြစ်သော် (ထိုသူ့သန္တာန်၌) ရူပ်မရှိ အပိုင်းအခြားမရှိသော အတ္တစွဲအယူ 'အရူပီအနန္တတ္တာနုဒိဋ္ဌိ' သည် မကိန်းဟု ဆိုခြင်းငှါ သင့်၏။

အာနန္ဒာ အတ္တကို မပညတ်သောသူသည် ဤမျှဖြင့် မပညတ်။

အတ္တကိုရှုခြင်း

၁၂၁။ အာနန္ဒာ အတ္တကို ရှုသူသည် အဘယ်မျှသော အခြင်းအရာဖြင့် ရှုသနည်း–

အာနန္ဒာ ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' ကိုမူလည်း အတ္တဟု ရှုသူသည် "ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' သည် ငါ၏ အတ္တ"ဟုရှု၏[1]။

အာနန္ဒာ (ထို့ပြင် အချို့သူသည်) "ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' သည် ငါ၏ အတ္တမဟုတ်၊ ငါ၏ အတ္တသည်မခံစားတတ်"ဟု ရှု၏၊ အာနန္ဒာ အတ္တကို ရှုသူသည် ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း ရှု၏။

အာနန္ဒာ (ထို့ပြင် အချို့သူသည်) "ငါ၏ အတ္တသည် ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' မဟုတ်၊ ငါ၏ အတ္တသည်မခံစားတတ်သည်လည်း မဟုတ်၊ ငါ၏ အတ္တသည် ခံစားတတ်၏၊ ငါ၏ အတ္တသည် ခံစားခြင်း သဘောရှိ၏"ဟု ရှု၏၊ အာနန္ဒာ အတ္တကို ရှုသူသည် ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း ရှု၏။

၁၂၂။ အာနန္ဒာ ထို (သုံးယောက်တို့) တွင် "ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' သည်ပင် ငါ၏ အတ္တ"ဟု ဆိုသောသူကို ဤသို့ဆိုရာ၏–

"ငါ့သျှင် ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' တို့သည် ချမ်းသာသော ခံစားခြင်း 'သုခဝေဒနာ' ၊ ဆင်းရဲသော ခံစားခြင်း 'ဒုက္ခဝေဒနာ' ၊ မဆင်းရဲမချမ်းသာသော ခံစားခြင်း 'အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ' ဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိကုန်၏၊ သုံးပါးသော ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' တို့တွင် သင်သည် အဘယ် (ခံစားခြင်း) ကို အတ္တဟု ရှုသနည်း" (ဟုဆိုရာ၏)။

အာနန္ဒာ အကြင်အခါ၌ ချမ်းသာသော ခံစားခြင်း 'သုခဝေဒနာ' ကို ခံစား၏၊ ထိုအခါ၌ ဆင်းရဲသောခံစားခြင်း 'ဒုက္ခဝေဒနာ' ကိုလည်း မခံစားနိုင်၊ မဆင်းရဲမချမ်းသာသော ခံစားခြင်း 'အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ' ကိုလည်း မခံစားနိုင်၊ ထိုအခါ၌ ချမ်းသာသော ခံစားခြင်း 'သုခဝေဒနာ' ကိုသာ ခံစား၏။

အာနန္ဒာ အကြင်အခါ၌ ဆင်းရဲသော ခံစားခြင်း 'ဒုက္ခဝေဒနာ' ကို ခံစား၏၊ ထိုအခါ၌ ချမ်းသာသောခံစားခြင်း 'သုခဝေဒနာ' ကိုလည်း မခံစားနိုင်၊ မဆင်းရဲမချမ်းသာသော ခံစားခြင်း 'အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ' ကိုလည်း မခံစားနိုင်၊ ထိုအခါ၌ ဆင်းရဲသော ခံစားခြင်း 'ဒုက္ခဝေဒနာ' ကိုသာ ခံစား၏။

အာနန္ဒာ အကြင်အခါ၌ မဆင်းရဲ မချမ်းသာသော ခံစားခြင်း 'အဒုက္ခ မသုခဝေဒနာ' ကို ခံစား၏၊ ထိုအခါ၌ ချမ်းသာသော ခံစားခြင်း 'သုခဝေဒနာ' ကိုလည်း မခံစားနိုင်၊ ဆင်းရဲသောခံစားခြင်း 'ဒုက္ခဝေဒနာ' ကိုလည်း မခံစားနိုင်၊ ထိုအခါ၌ မဆင်းရဲ မချမ်းသာသောခံစားခြင်း 'အဒုက္ခ မသုခဝေဒနာ' ကိုသာ ခံစား၏။

၁၂၃။ အာနန္ဒာ ချမ်းသာသော ခံစားခြင်း 'သုခဝေဒနာ' သည်လည်း မမြဲ၊ ပြုပြင်ရသော တရား ဖြစ်၏၊ အကြောင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်၏၊ ကုန်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ ပျက်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ ပျောက်ပြယ်ခြင်းသဘော ရှိ၏၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။

အာနန္ဒာ ဆင်းရဲသော ခံစားခြင်း 'ဒုက္ခဝေဒနာ' သည်လည်း မမြဲ၊ ပြုပြင်ရသော တရားဖြစ်၏၊ အကြောင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်၏၊ ကုန်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ ပျက်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ ပျောက်ပြယ်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ ချုပ်ခြင်းသဘော ရှိ၏။

အာနန္ဒာ မဆင်းရဲ မချမ်းသာသော ခံစားခြင်း 'အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ' သည်လည်း မမြဲ၊ ပြုပြင်ရသော တရားဖြစ်၏၊ အကြောင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်၏၊ ကုန်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ ပျက်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ ပျောက်ပြယ်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။

(ခံစားခြင်းဝေဒနာသည်ပင် ငါ၏ အတ္တဟု ဆိုသော) ထိုသူအား ချမ်းသာသော ခံစားခြင်း 'သုခဝေဒနာ' ကို ခံစားစဉ်၌ "ဤချမ်းသာသော ခံစားခြင်း 'သုခဝေဒနာ' သည် ငါ၏ အတ္တတည်း"ဟု အယူသည်ဖြစ်၏။ ထိုချမ်းသာသော ခံစားခြင်း 'သုခဝေဒနာ' ချုပ်သွားသောအခါ၌ "ငါ၏ အတ္တသည် ပျက်စီးလေပြီ"ဟု ဆိုဖွယ်သည်ဖြစ်၏။ ဆင်းရဲသော ခံစားခြင်း 'ဒုက္ခဝေဒနာ' ကို ခံစားစဉ်၌လည်း "ဤဆင်းရဲသောခံစားခြင်း 'ဒုက္ခဝေဒနာ' သည် ငါ၏ အတ္တတည်း"ဟု အယူသည် ဖြစ်ပြန်၏။ ထိုဆင်းရဲသော ခံစားခြင်း 'ဒုက္ခဝေဒနာ' ချုပ်သွားသောအခါ၌လည်း "ငါ၏ အတ္တသည် ပျက်စီးလေပြီ"ဟု ဆိုဖွယ်သည် ဖြစ်ပြန်၏။ မဆင်းရဲမချမ်းသာသော ခံစားခြင်း 'အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ' ကို ခံစားစဉ်၌လည်း "ဤမချမ်းသာ မဆင်းရဲသော ခံစားခြင်း 'အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ' သည် ငါ၏ အတ္တတည်း"ဟု အယူသည် ဖြစ်ပြန်၏။ ထိုမဆင်းရဲမချမ်းသာသော ခံစားခြင်း 'အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ' ချုပ်သွားသော အခါ၌လည်း "ငါ၏ အတ္တသည် ပျက်စီးလေပြီ"ဟု ဆိုဖွယ်သည် ဖြစ်ပြန်၏။

ဤသို့ ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' သည်ပင် ငါ၏ အတ္တဟု ဆိုသော ထိုသူသည် မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင်လျှင် အတ္တသည် မမြဲ ချမ်းသာ ဆင်းရဲတို့နှင့် ရောယှက်၏၊ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်း သဘောရှိ၏ဟုစင်စစ် ရှုရာရောက်၏။

အာနန္ဒာ ထို့ကြောင့် "ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' သည် ငါ၏ အတ္တတည်း"ဟု ဤသို့ ရှုခြင်းသည် ဤ (ဆိုခဲ့သော သာဓက) ဖြင့်လည်း မသင့်ချေ။

၁၂၄။ အာနန္ဒာ ထို (သုံးယောက်တို့) တွင် "ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' သည် ငါ၏ အတ္တ မဟုတ်၊ ငါ၏အတ္တသည် မခံစားတတ်"ဟု ဆိုသောသူကို ဤသို့ ဆိုရာ၏။

"ငါ့သျှင် ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' လုံးဝမရှိသော ရုပ်တရားသက်သက်၌ 'ဤကား ငါပင်တည်း' ဟူ၍ရှုခြင်းသည် ဖြစ်နိုင်ပါမည်လော"ဟု (ဆိုရာ၏)။

"မဖြစ်နိုင်ပါဟု ဆိုရာပါသည် အသျှင်ဘုရား"ဟု (လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ထို့ကြောင့် "ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' သည် ငါ၏ အတ္တမဟုတ်၊ ငါ၏ အတ္တသည် မခံစားတတ်"ဟု ဤသို့ ရှုခြင်းသည် ဤ (ဆိုခဲ့သောသာဓက) ဖြင့်လည်း မသင့်ချေ။

၁၂၅။ အာနန္ဒာ ထို (သုံးယောက်တို့) တွင် "ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' သည် ငါ၏ အတ္တ မဟုတ်၊ ငါ၏အတ္တသည် မခံစားတတ်သည်လည်း မဟုတ်၊ ငါ၏ အတ္တသည် ခံစားတတ်၏၊ ငါ၏ အတ္တသည်ခံစားခြင်း သဘောရှိ၏"ဟု ဆိုသော သူကို ဤသို့ ဆိုရာ၏။

"ငါ့သျှင် ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' တို့သည် ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာ ခပ်သိမ်းသော သဘောအားဖြင့်အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ကုန်ငြားအံ့၊ (ထိုသို့ချုပ်၍) ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' လုံးဝမရှိခဲ့သော် ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' ချုပ်ခြင်းကြောင့် ထို (ခံစားခြင်းကင်းသော နာမ်တရားသက်သက်) ၌ 'ဤကား ငါပင်တည်း' ဟူ၍ရှုခြင်းသည် ဖြစ်နိုင်ပါမည်လော"ဟု (ဆိုရာ၏)။

"မဖြစ်နိုင်ပါဟု ဆိုရာပါသည် အသျှင်ဘုရား"ဟု (လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ထို့ကြောင့် "ခံစားခြင်း 'ဝေဒနာ' သည် ငါ၏ အတ္တမဟုတ်၊ ငါ၏ အတ္တသည် မခံစားတတ်သည်လည်း မဟုတ်၊ ငါ၏ အတ္တသည် ခံစားတတ်၏၊ ငါ၏ အတ္တသည် ခံစားခြင်း သဘောရှိ၏"ဟု ဤသို့ ရှုခြင်းသည် ဤ (ဆိုခဲ့သောသာဓက) ဖြင့်လည်း မသင့်ချေ။

၁၂၆။ အာနန္ဒာ ရဟန်းသည် အကြင့်ကြောင့် ခံစားခြင်း' ဝေဒနာ' သည်ပင် အတ္တဟူ၍လည်း မရှု၊ အတ္တသည် မခံစားတတ် ဟူ၍လည်း မရှု၊ "ငါ၏ အတ္တသည် ခံစားတတ်၏၊ ငါ၏ အတ္တသည် ခံစားခြင်းသဘော ရှိ၏" ဟူ၍လည်း မရှု၊ ဤသို့ မရှုသော ထိုရဟန်းသည် လောက၌ တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှလည်းမစွဲလမ်း၊ မစွဲလမ်းသောကြောင့် မတောင့်တ၊ မတောင့်တသောကြောင့် ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် ကိလေသာတို့မှအပြီးတိုင် ငြိမ်းလတ္တံ့၊ "ပဋ္ဌိသန္ဓေနေမှုကုန်ပြီ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးပြီးပြီ၊ (မဂ်) ကိစ္စကိုပြုပြီးပြီ၊ ဤ (မဂ်) ကိစ္စအလို့ငှါ တစ်ပါးသော ပြုဖွယ်ကိစ္စမရှိတော့ပြီ"ဟု သိ၏။

အာနန္ဒာ ဤသို့ လွတ်မြောက်သော စိတ်ရှိသော ရဟန်းကို အကြင်သူသည် ဤသို့ ဆိုငြားအံ့။

"သတ္တဝါသည် သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ဖြစ်၏ ဟူသော အယူရှိသည်" ဟူ၍လည်းကောင်း၊ "သတ္တဝါသည် သေပြီးသည်မှနောက်၌ မဖြစ်ဟူသော အယူရှိသည်" ဟူ၍လည်းကောင်း၊

“သတ္တဝါသည်သေပြီးသည်မှနောက်၌ ဖြစ်လည်း ဖြစ်၏၊ ဖြစ်လည်း မဖြစ်ဟူသော အယူရှိသည်” ဟူ၍လည်းကောင်း၊ “သတ္တဝါသည် သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်၊ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်ဟူသော အယူရှိသည်” ဟူ၍လည်းကောင်း ဆိုငြားအံ့၊ ထိုသို့ဆိုခြင်းသည် မသင့်ပေ။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အာနန္ဒာ အကြင်မျှလောက်သော အမည်နှင့် အမည်၏ အကြောင်းသည် ရှိ၏၊ အကြင်မျှလောက်သော သဒ္ဒါနှင့် သဒ္ဒါ၏ အကြောင်းသည် ရှိ၏၊ အကြင်မျှလောက်သော ပညတ်နှင့်ပညတ်၏ အကြောင်းသည် ရှိ၏၊ အကြင်မျှလောက်သော ပညာနှင့် ပညာ၏ ကျက်စားရာသည် ရှိ၏၊ အကြင်မျှလောက်သော (သံသရာ) ဝဋ္ဋသည် ရှိ၏၊ အကြင်မျှလောက် (သံသရာ) လည်၏၊ ထိုအလုံးစုံကိုသိ၍ ရဟန်းသည် (ကိလေသာမှ) လွတ်မြောက်ပေ၏။

ထိုအလုံးစုံကို သိ၍ (ကိလေသာမှ) လွတ်မြောက်ပြီးသော ရဟန်းကို “မသိမြင်” ဟူ၍လည်း ကောင်း၊ “ဤသို့သော အယူရှိသည်” ဟူ၍လည်းကောင်း ဆိုခြင်းငှါ မသင့်ပေ။

၁။ သမနုပဿတိ ရှု၏ဟူသည်မှာ ဤအရာ၌ ယူဆသည်ကိုပင် ဆိုလိုသည်။

♣

ဝိညာဏဋ္ဌိတိခုနစ်ပါး

၁၂၇။ အာနန္ဒာ ဝိညာဉ်၏ တည်ရာတို့သည် ခုနစ်ပါးရှိကုန်၏။ နေရာ ‘အာယတန’ တို့သည်လည်းနှစ်ပါးရှိကုန်၏။

(ဝိညာဉ်၏တည်ရာ) ခုနစ်ပါးတို့ကား အဘယ်နည်းဟူမူ–

အာနန္ဒာ ကိုယ်သဏ္ဌာန်ချင်းကွဲပြား၍ ပဋိသန္ဓေသညာချင်းလည်း ကွဲပြားကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်ရှိကုန်၏၊ အဘယ်သတ္တဝါတို့နည်းဟူမူ အချို့သောနတ်[၁], အချို့သော ဝိနိပါတိက[၂]နှင့် လူတို့ပင်တည်း၊ ဤကား ရှေးဦးစွာသော ဝိညာဉ်၏ တည်ရာပေတည်း။

အာနန္ဒာ ကိုယ်သဏ္ဌာန်ချင်းကွဲပြား၍ ပဋိသန္ဓေသညာချင်းတူကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိကုန်၏၊ အဘယ်သတ္တဝါတို့နည်းဟူမူ–ပဌမဈာန်ဘုံ၌ ဖြစ်သော ဗြဟ္မာတို့ပင်တည်း၊ ဤကား နှစ်ခုမြောက်သောဝိညာဉ်၏ တည်ရာပေတည်း။

အာနန္ဒာ ကိုယ်သဏ္ဌာန်ချင်းတူ၍ ပဋိသန္ဓေသညာချင်း ကွဲပြားကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိကုန်၏၊ အဘယ်သတ္တဝါတို့နည်းဟူမူ– အာဘဿရာဘုံ၌ ဖြစ်သော ဗြဟ္မာတို့ပင်တည်း၊ ဤကားသုံးခုမြောက်သော ဝိညာဉ်၏ တည်ရာပေတည်း။

အာနန္ဒာ ကိုယ်သဏ္ဌာန်ချင်းတူ၍ ပဋိသန္ဓေသညာချင်းတူကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိကုန်၏၊ အဘယ်သတ္တဝါတို့နည်းဟူမူ သုဘကိဏ္ဍာဘုံ၌ ဖြစ်သော ဗြဟ္မာတို့ပင်တည်း၊ ဤကားလေးခုမြောက်သော ဝိညာဉ်၏ တည်ရာပေတည်း။

အာနန္ဒာ ရူပသညာတို့ကို လုံးဝလွန်မြောက်ခြင်း ပဋိဃသညာတို့၏ လုံးဝချုပ်ခြင်း နာနတ္တသညာ တို့ကိုလုံးဝနှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့် "ကောင်းကင်သည် အဆုံးမရှိ"ဟု (နှလုံးသွင်းလျက်) အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံသို့ ရောက်သော ဗြဟ္မာတို့သည် ရှိကုန်၏၊ ဤကား ငါးခုမြောက်သော ဝိညာဉ်၏ တည်ရာပေတည်း။

အာနန္ဒာ အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်ကို လုံးဝလွန်မြောက်၍ "ဝိညာဉ်သည် အဆုံးမရှိ"ဟု (နှလုံးသွင်းလျက်) ဝိညာဏဉ္စာယတနဘုံသို့ ရောက်သော ဗြဟ္မာတို့သည် ရှိကုန်၏၊ ဤကား ခြောက်ခုမြောက်သော ဝိညာဉ်၏ တည်ရာပေတည်း။

အာနန္ဒာ ဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်ကို လုံးဝလွန်မြောက်၍ "တစ်စုံ တစ်ခုမျှ မရှိ"ဟု (နှလုံးသွင်း လျက်) အာကိဉ္စညာယတနဘုံသို့ ရောက်သော ဗြဟ္မာတို့သည် ရှိကုန်၏၊ ဤကား ခုနစ်ခုမြောက်သော ဝိညာဉ်၏ တည်ရာပေတည်း။

(ဤသည်တို့ကား ဝိညာဉ်၏ တည်ရာ ခုနစ်ပါးတို့ပေတည်း။)

(နေရာ 'အာယတန' နှစ်ပါးတို့ကား အဘယ်နည်း) သညာမရှိသော သတ္တဝါတို့၏ နေရာ 'အာယတန' နှင့် (ကြမ်းတမ်းထင်ရှားသော) သညာမရှိမူ၍ (သိမ်မွေ့သော) သညာလည်းမကင်းသော သတ္တဝါတို့၏နေရာနှစ်ခုမြောက် 'အာယတန' တို့ပေတည်း။

၁၂၈။ အာနန္ဒာ ထို (ဝိညာဉ်၏ တည်ရာခုနစ်ပါး) တို့တွင် အချို့သောနတ် အချို့သောဝိနိပါတိကနှင့်လူတို့ကဲ့သို့ ကိုယ်သဏ္ဌာန်ချင်းကွဲပြား၍ ပဋိသန္ဓေသညာချင်းလည်း ကွဲပြားသော အကြင်ရှေးဦးစွာသောဝိညာဉ်၏ တည်ရာသည် ရှိ၏။

အာနန္ဒာ အကြင်သူသည် ထိုရှေးဦးစွာသော ဝိညာဉ်၏ တည်ရာကိုလည်း သိ၏၊ ထို (ဝိညာဉ်တည်ရာ) ၏ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏၊ ထို (ဝိညာဉ်တည်ရာ) ၏ ချုပ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏၊ ထို (ဝိညာဉ်တည်ရာ) ၏ သာယာဖွယ်ကိုလည်း သိ၏၊ ထို (ဝိညာဉ်တည်ရာ) ၏ အပြစ်ကိုလည်း သိ၏၊ ထို (ဝိညာဉ်တည်ရာ) မှ ထွက်မြောက်ရာကိုလည်း သိ၏၊ ထိုသူသည် ထို (ရှေးဦးစွာသော ဝိညာဉ်တည်ရာ) ကိုနှစ်သက်ခြင်းငှါ သင့်ပါမည်လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မသင့်ပါ အသျှင်ဘုရား။ပ။

အာနန္ဒာ ထို (နေရာ 'အာယတန' နှစ်ပါး) တို့တွင် သညာမရှိသော သတ္တဝါတို့၏ အကြင်နေရာ 'အာယတန' သည် ရှိ၏။

အာနန္ဒာ အကြင်သူသည် ထိုနေရာ 'အာယတန' ကိုလည်း သိ၏၊ ထိုနေရာ 'အာယတန' ၏ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏၊ ထိုနေရာ 'အာယတန' ၏ ချုပ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏၊ ထိုနေရာ 'အာယတန' ၏သာယာဖွယ် ကိုလည်း သိ၏၊ ထိုနေရာ 'အာယတန' ၏ အပြစ်ကိုလည်း သိ၏၊ ထိုနေရာ 'အာယတန' မှထွက်မြောက်ရာ ကိုလည်း သိ၏၊ ထိုသူသည် ထိုနေရာ 'အာယတန' ကို နှစ်သက်ခြင်းငှါသင့်ပါမည်လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မသင့်ပါ အသျှင်ဘုရား (ဟု လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ထို (နေရာ 'အာယတန' နှစ်ပါး) တို့တွင် (ကြမ်းတမ်းထင်ရှားသော) သညာမရှိမူ၍ (သိမ်မွေ့သော) သညာလည်းမကင်းသော သတ္တဝါတို့၏ အကြင်နေရာ 'အာယတန' သည် ရှိ၏။

အာနန္ဒာ အကြင်သူသည် ထိုနေရာ 'အာယတန' ကိုလည်း သိ၏၊ ထိုနေရာ 'အာယတန' ၏ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏၊ ထိုနေရာ 'အာယတန' ၏ ချုပ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏၊ ထိုနေရာ 'အာယတန' ၏သာယာဖွယ်ကိုလည်း သိ၏၊ ထိုနေရာ 'အာယတန' ၏ အပြစ်ကိုလည်း သိ၏၊ ထိုနေရာ 'အာယတန' မှထွက်မြောက်ရာကိုလည်း သိ၏၊ ထိုသူသည် ထိုနေရာ 'အာယတန' ကို နှစ်သက်ခြင်းငှါ သင့်ပါမည်လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မသင့်ပါ အသျှင်ဘုရား (ဟု လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ အကြင့်ကြောင့် ရဟန်းသည် ဤဝိညာဉ်၏ တည်ရာ ခုနစ်ပါးနှင့် ဤနေရာ 'အာယတန' ့နှစ်ပါးတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း ချုပ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း သာယာဖွယ်ကိုလည်းကောင်းအပြစ်ကိုလည်းကောင်း
ထွက်မြောက်ရာကိုလည်းကောင်းဟုတ်မှန်သောအတိုင်းသိသဖြင့် မစွဲလမ်းမူ၍ (ကိလေသာတို့မှ) လွတ်မြောက်၏။

အာနန္ဒာ ဤရဟန်းကို ပညာဖြင့် လွတ်မြောက်သော 'ပညာဝိမုတ္တ' ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

၁။ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်ရှိ ကာမာဝစရနတ်တို့ကို အချို့သောနတ်ဟု ဆိုသည်။
၂။ ဖုတ်တစ္ဆေသရဲစသော နာနာဘာဝ သတ္တဝါတို့ကို အချို့သော ဝိနိပါတိကဟု ဆိုသည်။

♣

ဝိမောက္ခရှစ်ပါး

၁၂၉။ အာနန္ဒာ ဝိမောက္ခ 'လွတ်မြောက်ခြင်း' တို့သည် ရှစ်ပါး အပြားရှိကုန်၏။

အဘယ်ရှစ်ပါးတို့နည်းဟူမူ–

ရူပဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရုပ်တို့ကို ရှု၏၊ ဤကား ပဌမဝိမောက္ခတည်း။

မိမိသန္တာန်၌ ရုပ်ကို အမှတ်မပြုမူ၍ ပြင်ပ၌ ရုပ်တို့ကို ရှု၏၊ ဤကား ဒုတိယဝိမောက္ခတည်း။

တင့်တယ်၏ ဟူ၍သာလျှင် နှလုံးသွင်း၏၊ ဤကား တတိယဝိမောက္ခတည်း။

ရူပသညာတို့ကို လုံးဝလွန်မြောက်ခြင်း ပဋိဃသညာတို့၏ လုံးဝချုပ်ခြင်း နာနတ္တသညာတို့ကိုလုံးဝနှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့် "ကောင်းကင်သည် အဆုံးမရှိ"ဟု (နှလုံးသွင်းလျက်) အာကာသာနဉ္စာယတန ဈာန်သို့ ရောက်၍နေ၏၊ ဤကား စတုတ္ထဝိမောက္ခတည်း။

အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်ကို လုံးဝလွန်မြောက်၍ "ဝိညာဉ်သည် အဆုံးမရှိ"ဟု (နှလုံးသွင်းလျက်) ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်သို့ ရောက်၍ နေ၏၊ ဤကား ပဉ္စမဝိမောက္ခတည်း။

ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်ကို လုံးဝလွန်မြောက်၍ "တစ်စုံတစ်ခုမျှမရှိ"ဟု (နှလုံးသွင်းလျက်) အာကိဉ္စညာယတနဈာန်သို့ ရောက်၍ နေ၏၊ ဤကား ဆဋ္ဌဝိမောက္ခတည်း။

အာကိဉ္စညာယတနစျာန်ကို လုံးဝလွန်မြောက်၍ နေဝသညာ နာသညာယတနစျာန်သို့ ရောက်၍ နေ၏၊ ဤကား သတ္တမဝိမောက္ခတည်း။

နေဝသညာနာသညာယတနစျာန်ကို လုံးဝလွန်မြောက်၍ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာ 'နိုရောဓသမာပတ်' သို့ရောက်၍နေ၏၊ ဤကား အဋ္ဌမဝိမောက္ခတည်း။

အာနန္ဒာ ဝိမောက္ခ 'လွတ်မြောက်ခြင်း' တို့ကား ဤရှစ်ပါးတို့ပေတည်း။

၁၃၀။ အာနန္ဒာ အကြင့်ကြောင့် ရဟန်းသည် ဤရှစ်ပါးသော ဝိမောက္ခတို့ကို အနုလုံအားဖြင့်လည်းဝင်စား၏၊ ပဋ္ဌိလုံအားဖြင့်လည်း ဝင်စား၏၊ အနုလုံပဋ္ဌိလုံအားဖြင့်လည်း ဝင်စား၏၊ အလိုရှိတိုင်းသောအရပ်၌ အလိုရှိတိုင်းသော သမာပတ်ကို အလိုရှိတိုင်း ဝင်စားလည်း ဝင်စား၏၊ (သမာပတ်မှ) ထလည်းထ၏၊ အာသဝတို့၏ ကုန်ခြင်းကြောင့် အာသဝကင်းသော လွတ်မြောက်သော (အရဟတ္တဖိုလ်) စိတ်နှင့်လွတ်မြောက်သော (အရဟတ္တဖိုလ်) ပညာကို ယခုဘဝ၌ပင် ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် ကိုယ်တိုင် မျက်မှောက်ပြုလျက် ရောက်၍နေ၏။

အာနန္ဒာ ဤရဟန်းကို နှစ်ပါးသော အဖို့အားဖြင့် (ကိလေသာမှ) လွတ်မြောက်သော 'ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တ' ရဟန်းဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

အာနန္ဒာ နှစ်ပါးသော အဖို့အားဖြင့် (ကိလေသာမှ) လွတ်မြောက်သော အရဟတ္တဖိုလ်ထက် သာ၍လွန်ကဲသည်လည်းဖြစ်သော သာ၍ မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော နှစ်ပါးသော အဖို့အားဖြင့် (ကိလေသာမှ) လွတ်မြောက်သော အခြားတရားမည်သည် မရှိတော့ပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဤ (တရားတော်) ကို ဟောတော်မူ၏။ အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူသော တရားတော်ကို နှစ်လိုသည်ဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်စွာ ခံယူလေသတည်း။

ဒုတိယမဟာနိဒါနသုတ် ပြီး၏။

၃–မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်

ပဌမအခန်း

၁၃၁။ အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ ကြားနာခဲ့ရပါသည်–

အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ၏။ ထိုအခါဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် ဝဇ္ဇီမင်းတို့ကို နှိမ်နှင်းရန် သွားလိုသည်ဖြစ်၍ ဤသို့ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုလျက် ရှိ၏။ "ငါသည် ဤသို့ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးကုန်သော ဤဝဇ္ဇီမင်းတို့ကို မျိုးပြုတ်အံ့၊ ဖျက်ဆီးအံ့၊ ပျက်စီးပြန်းတီးစေအံ့"ဟု (ပြောဆိုလျက်ရှိ၏)။

၁၃၂။ ထိုအခါ ဝေဒေဟီ မိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် မဂဓတိုင်း အမတ်ကြီးဖြစ်သော ဝဿကာရပုဏ္ဏားကို ခေါ်၍ မိန့်ဆို၏။

"ပုဏ္ဏား လာလော့၊ သင်သည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ငါ၏စကားဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ခြေတော်တို့ကို ဦးခိုက်ရှိခိုးလော့၊ အနာကင်းကြောင်း ရောဂါကင်းကြောင်း ကျန်းမာကြောင်းသန်စွမ်းကြောင်း ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်းများကို မေးလေလော့၊ 'အသျှင်ဘုရား ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ဦးခိုက်ရှိခိုးလိုက်ပါ ၏၊ အနာကင်းကြောင်း ရောဂါကင်းကြောင်း ကျန်းမာကြောင်း သန်စွမ်းကြောင်း ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်းများကို မေးလိုက်ပါ၏'ဟု လျှောက်လေလော့၊ ထို့ပြင် 'အသျှင်ဘုရား ဝေဒေဟီ မိဖုရား၏ သားမဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် ဝန္ဒီမင်းတို့ကို နှိမ်နှင်းရန် သွားလိုသည်ဖြစ်၍ ဤသို့ထုတ်ဖော်ပြောဆိုလျက် ရှိ၏၊ ဤသို့ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးကုန်သော ဤဝန္ဒီမင်းတို့ကို မျိုးဖြုတ် အံ့၊ ဖျက်ဆီးအံ့၊ ပျက်စီးပြုန်းတီးစေအံ့ဟု ပြောဆိုလျက် ရှိ၏' ဟူ၍ ဤသို့လည်း လျှောက်ထား လေလော့၊ မြတ်စွာဘုရား မိန့်ကြားတော်မူသည့်အတိုင်း ကောင်းစွာ မှတ်သား၍ ငါ့အား ပြန်ကြား လော့၊ မြတ်စွာဘုရားတို့မည်သည် ချွတ်ယွင်းသော စကားကို မမိန့်ကြားကုန်"ဟု (မိန့်ဆို၏)။

၁၃၃။ "အရှင်မင်းကြီး ကောင်းပါပြီ"ဟု မဂဓတိုင်းအမတ်ကြီးဖြစ်သော ဝဿကာရပုဏ္ဏားသည်ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းအား ဝန်ခံပြီးလျှင် ကောင်းကုန် ကောင်းကုန်သောယာဉ်တို့ကို ကစေ၍ ကောင်းသော ယာဉ်ထက်သို့ တက်စီးလျက် ကောင်းကုန် ကောင်းကုန်သောယာဉ်တို့နှင့်တကွ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ ထွက်၍ ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်ဆီသို့ သွား၏။ ယာဉ်ဖြင့် သွားသင့်သမျှအရပ်ကို ယာဉ်ဖြင့်သွား၍ ယာဉ်မှ သက်ပြီးသော် ခြေကျင်သာလျှင် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်လျက်မြတ်စွာဘုရားနှင့် အတူ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ (နှုတ်ဆက်) ပြောဆို၏၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် အမှတ်ရဖွယ်စကားကို ပြီးဆုံးစေ၍ တစ်ခုသောနေရာ၌ ထိုင်ပြီးသော် မဂဓတိုင်းအမတ်ကြီးဖြစ်သော ဝဿကာရပုဏ္ဏားသည်မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏။

"အသျှင်ဂေါတမ ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် အသျှင်ဂေါတမ၏ခြေတော်တို့ကို ဦးခိုက်ရှိခိုးလိုက်ပါ၏၊ အနာကင်းကြောင်း ရောဂါကင်းကြောင်း ကျန်းမာကြောင်းသန်စွမ်းကြောင်း ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်းများကို မေးလိုက်ပါ၏၊ အသျှင်ဂေါတမ ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် ဝန္ဒီမင်းတို့ကို နှိမ်နှင်းရန် သွားလိုသည်ဖြစ်၍ ဤသို့ထုတ်ဖော်ပြောဆိုလျက် ရှိပါ၏၊ 'ငါသည် ဤသို့ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးကုန်သော ဤဝန္ဒီမင်းတို့ကိုမျိုး ပြုတ်အံ့၊ ဖျက်ဆီးအံ့၊ ပျက်စီးပြုန်းတီးစေအံ့'ဟု ပြောဆိုလျက် ရှိပါသည်" ဟူ၍ (လျှောက်၏)။

မင်းတို့၏ မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း တရားခုနစ်ပါး

၁၃၄။ ထိုစဉ်အခါ၌ အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားကို ယပ်ခပ်လျက် မြတ်စွာဘုရား၏ နောက်၌တည်ရှိနေ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် အသျှင်အနန္ဒာကို မိန့်တော်မူ၏။

"အာနန္ဒာ ဝန္ဒီမင်းတို့သည် မကြာ မကြာ စည်းဝေးကုန်၏လော၊ အကြိမ်များစွာ စည်းဝေးကုန်၏ လော၊ သင်အဘယ်သို့ ကြားရသနည်း"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်ဘုရား "ဝဋ္ဋမင်းတို့သည် မကြာ မကြာ စည်းဝေးကုန်၏၊ အကြိမ်များစွာ စည်းဝေးကုန်၏ "ဟုအကျွန်ုပ်ကြားရပါသည်ဟု (လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ဝဋ္ဋမင်းတို့သည် မကြာ မကြာ စည်းဝေးလျက် အကြိမ်များစွာ စည်းဝေးနေကြသမျှကာလပတ်လုံး ဝဋ္ဋမင်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။ (၁)

"အာနန္ဒာ ဝဋ္ဋမင်းတို့သည် အညီအညွတ် စည်းဝေးကုန်၏လော၊ အညီအညွတ် အစည်းအဝေးမှထကုန်၏လော၊ ဝဋ္ဋတိုင်းရေးကိစ္စတို့ကို အညီအညွတ် ဆောင်ရွက်ကုန်၏လော၊ သင် အဘယ်သို့ ကြားရသနည်း"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်ဘုရား "ဝဋ္ဋမင်းတို့သည် အညီအညွတ် စည်းဝေးကုန်၏၊ အညီအညွတ် အစည်းအဝေးမှ ထကုန်၏၊ ဝဋ္ဋတိုင်းရေးကိစ္စတို့ကို အညီအညွတ် ဆောင်ရွက်ကုန်၏ "ဟု အကျွန်ုပ်ကြားရပါ၏ဟု (လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ဝဋ္ဋမင်းတို့သည် အညီအညွတ် စည်းဝေးလျက် အညီအညွတ် အစည်းအဝေးမှ ထလျက်ဝဋ္ဋတိုင်းရေးကိစ္စတို့ကို အညီအညွတ် ဆောင်ရွက်နေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး ဝဋ္ဋမင်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။ (၂)

"အာနန္ဒာ ဝဋ္ဋမင်းတို့သည် မပညတ်ခဲ့သော အရာကို မပညတ်ဘဲ ရှိကုန်၏လော၊ ပညတ်ပြီးသောအရာကို မပယ်ဖျက်ဘဲ ရှိကုန်၏လော၊ ပညတ်ထားသမျှသော ရှေးဟောင်း ဝဋ္ဋကျင့်ထုံးတို့ကို လိုက်နာ၍ကျင့်ကုန်၏လော၊ သင် အဘယ်သို့ ကြားရသနည်း"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်ဘုရား "ဝဋ္ဋမင်းတို့သည် မပညတ်ခဲ့သော အရာကို မပညတ်ကုန်၊ ပညတ်ပြီးသောအရာကိုမပယ်ဖျက်ကုန်၊ ပညတ်ထားသမျှသော ရှေးဟောင်းဝဋ္ဋကျင့်ထုံးတို့ကို လိုက်နာ၍ ကျင့်ကုန်၏ "ဟုအကျွန်ုပ် ကြားရပါ၏ဟု (လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ဝဋ္ဋမင်းတို့သည် မပညတ်ခဲ့သော အရာကို မပညတ်ဘဲ ပညတ်ပြီးသော အရာကို မပယ်ဖျက်ဘဲ ပညတ်ထားသမျှသော ရှေးဟောင်း ဝဋ္ဋကျင့်ထုံးတို့ကို လိုက်နာ၍ ကျင့်နေကြသမျှ ကာလပတ်လုံးဝဋ္ဋမင်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။ (၃)

"အာနန္ဒာ ဝဋ္ဋမင်းတို့သည် အသက်ကြီးသော ဝဋ္ဋမင်းတို့ကို အရိုအသေပြုကုန်၏လော၊ အလေးပြုကုန်၏လော၊ မြတ်နိုးကုန်၏လော၊ ပူဇော်ကုန်၏လော၊ ထိုအသက်ကြီးသူတို့၏ စကားကိုလည်းနာယူသင့် သည်ဟု ထင်မှတ်ကုန်၏လော၊ သင် အဘယ်သို့ ကြားရသနည်း"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်ဘုရား "ဝဋ္ဋမင်းတို့သည် အသက်ကြီးသော ဝဋ္ဋမင်းတို့ကို အရိုအသေပြုကုန်၏၊ အလေးပြုကုန်၏၊ မြတ်နိုးကုန်၏၊ ပူဇော်ကုန်၏၊ ထိုအသက်ကြီးသူတို့၏ စကားကိုလည်း နာယူသင့်သည်ဟု ထင်မှတ်ကုန်၏ "ဟု အကျွန်ုပ် ကြားရပါ၏ဟု (လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ဝဋ္ဋမင်းတို့သည် အသက်ကြီးသော ဝဋ္ဋမင်းတို့ကို အရိုအသေပြုလျက် အလေးပြုလျက်မြတ်နိုးလျက် ပူဇော်လျက် ထိုအသက်ကြီးသူတို့၏ စကားကိုလည်း

နာယူသင့်သည်ဟု ထင်မှတ်၍နေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး ဝဋ္ဌမင်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။ (၄)

"အာနန္ဒာ ဝဋ္ဌမင်းတို့သည် အမျိုးသမီးကြီး အမျိုးသမီးငယ်တို့ကို အတင်းဆွဲငင်၍ အနိုင်အထက်မသိမ်းပိုက်ဘဲ ရှိကုန်၏လော၊ သင် အဘယ်သို့ ကြားရသနည်း"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်ဘုရား "ဝဋ္ဌမင်းတို့သည် အမျိုးသမီးကြီး အမျိုးသမီးငယ်တို့ကို အတင်းဆွဲငင်၍ အနိုင် အထက်မသိမ်းပိုက်ကုန်"ဟု အကျွန်ုပ် ကြားရပါ၏ဟု (လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ဝဋ္ဌမင်းတို့သည် အမျိုးသမီးကြီး အမျိုးသမီးငယ်တို့ကို အတင်းဆွဲငင်၍ အနိုင်အထက်မသိမ်းပိုက်ကြသမျှ ကာလပတ်လုံး ဝဋ္ဌမင်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။ (၅)

အာနန္ဒာ ဝဋ္ဌမင်းတို့သည်မြို့တွင်းမြို့ပြင်ရှိ ဝဋ္ဌမင်းတို့၏ နတ်ကွန်း (စေတီ) တို့ကို အရိုအသေပြုကုန်၏လော၊ အလေးပြုကုန်၏လော၊ မြတ်နိုးကုန်၏လော၊ ပူဇော်ကုန်၏လော၊ ထိုနတ်ကွန်းတို့အားလည်း ရှေးကပေးလှူမြဲ ပြုမြဲဖြစ်သော တရားနှင့်လျော်သော ဗလိနတ်စာကို မဆုတ်ယုတ်စေဘဲ ရှိကုန်၏လော၊ သင် အဘယ်သို့ ကြားရသနည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်ဘုရား "ဝဋ္ဌမင်းတို့သည်မြို့တွင်းမြို့ပြင်ရှိ ဝဋ္ဌမင်းတို့၏ နတ်ကွန်း (စေတီ) တို့ကို အရိုအသေပြု ကုန်၏၊ အလေးပြုကုန်၏၊ မြတ်နိုးကုန်၏၊ ပူဇော်ကုန်၏၊ ထိုနတ်ကွန်းတို့အားလည်း ရှေးကပေးလှူမြဲ ပြုမြဲဖြစ်သော တရားနှင့်လျော်သော ဗလိနတ်စာကို မဆုတ်ယုတ်စေကုန်"ဟု အကျွန်ုပ် ကြားရပါ၏ဟု (လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ဝဋ္ဌမင်းတို့သည်မြို့တွင်းမြို့ပြင်ရှိ ဝဋ္ဌမင်းတို့၏ နတ်ကွန်း (စေတီ) တို့ကို အရိုအသေပြုလျက် အလေးပြုလျက် မြတ်နိုးလျက် ပူဇော်လျက် ထိုနတ်ကွန်းတို့အားလည်း ရှေးက ပေးလှူမြဲ ပြုမြဲဖြစ်သော တရားနှင့်လျော်သော ဗလိနတ်စာကို မဆုတ်ယုတ်စေသမျှ ကာလပတ်လုံး ဝဋ္ဌမင်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။ (၆)

"အာနန္ဒာ ဝဋ္ဌတိုင်းသို့ မကြွလာသေးသော ရဟန္တာတို့သည် ကြွလာခြင်းငှါ၊ ကြွရောက်လာပြီးသောရဟန္တာတို့သည်လည်း ဝဋ္ဌတိုင်း၌ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းငှါ ဝဋ္ဌမင်းတို့သည် ရဟန္တာတို့အား တရားနှင့်အညီ စောင့်ရှောက်ကာကွယ်လျက် လုံခြုံစေမှုကို ကောင်းစွာ စီမံပေးကုန်၏လော၊ သင်အဘယ်သို့ ကြားရ သနည်း"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်ဘုရား "ဝဋ္ဌမင်းတို့သည် မကြွလာသေးသော ရဟန္တာတို့သည် ကြွလာခြင်းငှါ၊ ကြွရောက်လာပြီးသော ရဟန္တာတို့သည်လည်း ဝဋ္ဌတိုင်း၌ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းငှါ ဝဋ္ဌမင်းတို့သည် ရဟန္တာတို့အားတရားနှင့်အညီ စောင့်ရှောက်ကာကွယ်လျက် လုံခြုံမှုကို ကောင်းစွာ စီမံပေးကုန်၏"ဟု အကျွန်ုပ် ကြားရပါ၏ဟု (လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ဝဋ္ဌတိုင်းသို့ မကြွလာသေးသော ရဟန္တာတို့သည် ကြွလာခြင်းငှါ၊ ကြွရောက်လာပြီးသောရဟန္တာတို့သည်လည်း ဝဋ္ဌတိုင်း၌ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းငှါ ဝဋ္ဌမင်းတို့သည် ရဟန္တာတို့အား တရားနှင့်အညီ စောင့်ရှောက်ကာကွယ်လျက် လုံခြုံမှုကို ကောင်းစွာ စီမံပေးနေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး ဝဋ္ဌမင်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၇)

၁၃၅။ ထိုအခါ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် မဂဓတိုင်းအမတ်ကြီးဖြစ်သော ဝဿကာရပုဏ္ဏားအား မိန့်တော်မူ၏။ "ပုဏ္ဏား အခါတစ်ပါး၌ ငါသည် ဝေသာလီပြည် သာရန္ဒဒမည်သော စေတီ၌ နေ၏။ ထိုအခါ ငါသည်ဝဋ္ဌမင်းတို့အား ဤခုနစ်ပါးသော မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း 'အပရိဟာနိယ' တရားတို့ကို ဟော ခဲ့၏။ပုဏ္ဏား ဤမဆုတ်ယုတ်ကြောင်း 'အပရိဟာနိယ' တရားခုနစ်ပါးတို့သည် ဝဋ္ဌမင်းတို့၌ တည်၍ဝဋ္ဌမင်းတို့သည်လည်း ဤမဆုတ်ယုတ်ကြောင်းတရား ခုနစ်ပါးတို့ကို ကောင်းစွာ ကျင့်သုံးနေကြ သမျှကာလပတ်လုံး ဝဋ္ဌမင်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

ဤသို့ မိန့်တော်မူသော် မဂဓတိုင်းအမတ်ကြီးဖြစ်သော ဝဿကာရပုဏ္ဏားသည် မြတ်စွာဘုရားအားဤစကားကို လျှောက်၏။

"အသျှင်ဂေါတမ မဆုတ်ယုတ်ကြောင်းတရား တစ်ပါးပါးနှင့် ပြည့်စုံလျှင်ပင် ဝဋ္ဌမင်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာရှိပါ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပါ၊ မဆုတ်ယုတ်ကြောင်းတရား ခုနစ်ပါးလုံးတို့နှင့် (ပြည့်စုံပါမူ) ကား အဘယ်မှာ ဆိုဖွယ်ရာ ရှိပါအံ့နည်း။

အသျှင်ဂေါတမ ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် ဖြားယောင်းမှုကို ဖြစ်စေအချင်းချင်းစိတ်ဝမ်းကွဲစေမှုကို ဖြစ်စေ မပြုမူ၍ စစ်ထိုးကာမျှဖြင့် ဝဋ္ဌိတိုင်းကို သိမ်းပိုက်နိုင် ဖွယ် မရှိပါ။

အသျှင်ဂေါတမ ယခုအခါ အကျွန်ုပ်တို့ သွားပါကုန်အံ့၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် များသော ကိစ္စများ သောပြုဖွယ် ရှိပါကုန်၏"ဟု (လျှောက်၏)။

ပုဏ္ဏား ယခုအခါ၌ သွားရန်အချိန်ကို သင်သိ၏ (သွားရန်မှာ သင်၏ အလိုအတိုင်းပင်ဖြစ်၏)ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ထိုအခါ မဂဓတိုင်း အမတ်ကြီးဖြစ်သော ဝဿကာရပုဏ္ဏားသည် မြတ်စွာဘုရား၏ စကားကိုအလွန်နှစ်သက်စွာ ခံယူ၍ ဝမ်းမြောက်စွာ ချီးကျူးပြီးနောက် နေရာမှထကာ ပြန်သွားလေ၏။

ရဟန်းတို့၏ မဆုတ်ယုတ်ကြောင်းတရား ခုနစ်ပါး

၁၃၆။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် မဂဓတိုင်း အမတ်ကြီးဖြစ်သော ဝဿကာရ ပုဏ္ဏားပြန်သွား၍မကြာမြင့်မီ အသျှင်အာနန္ဒာကို မိန့်တော်မူ၏။

"အာနန္ဒာ သင်သွားချေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို အမှီပြုနေသော ရဟန်းအားလုံးတို့ကို ဓမ္မာရုံ၌စုဝေးစေလော့"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

"အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံခဲ့၍ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်ကိုအမှီပြုနေသော ရဟန်းအားလုံးတို့ကို ဓမ္မာရုံ၌ စုဝေးစေပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် တစ်ခုသော နေရာ၌ ရပ်နေ၏၊ တစ်ခုသော နေရာ၌ ရပ်ပြီးသော် အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏။ "အသျှင်ဘုရား ရဟန်းသံဃာသည် စုဝေးလျက် ရှိနေပါပြီ၊ အသျှင်ဘုရား

ယခုအခါ၌ ကြွတော်မူရန်အချိန်ကို မြတ်စွာဘုရား သိတော်မူပါသည် (ကြွရန်မှာ မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုအတိုင်းပင် ဖြစ်ပါသည်)"ဟု (လျှောက်၏)။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် နေရာမှ ထတော်မူ၍ ဓမ္မာရုံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ခင်းထားသော နေရာ၌ထိုင်လျက် ရဟန်းတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။

"ရဟန်းတို့ သင်တို့အား ခုနစ်ပါးသော မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း 'အပရိဟာနိယ' တရားတို့ကို ငါဟောအံ့၊ ထိုတရားကို နာကြကုန်လော့၊ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့၊ ဟောပေအံ့"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

"အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံကုန်၏၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤတရားကို ဟောတော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် မကြာ မကြာ စည်းဝေးလျက် အကြိမ်များစွာ စည်းဝေးနေကြသမျှကာလပတ်လုံး ရဟန်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။ (၁)

ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် အညီအညွတ် စည်းဝေးလျက် အညီအညွတ် အစည်းအဝေးမှ ထလျက်သံဃာ့ကိစ္စတို့ကို အညီအညွတ် ဆောင်ရွက်နေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး ရဟန်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။ (၂).

ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် (ဘုရား) မပညတ်ခဲ့သော အရာကို မပညတ်ဘဲ ပညတ်ပြီးသော အရာကိုမပယ်ဖျက်ဘဲ ပညတ်ထားသမျှသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်၍ ကျင့်နေကြသမျှကာလပတ်လုံး ရဟန်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။ (၃)

ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် ရဟန်းဝါရင့်ကုန်သော ရဟန်းသက်ရှည်ကုန်သော သံဃာ့ဦးစီးဖြစ် ကုန်သော ထေရ်ကြီးရဟန်းတို့ကို အရိုအသေပြုလျက် အလေးပြုလျက် မြတ်နိုးလျက် ပူဇော်လျက် ထိုထေရ်ကြီးတို့၏ စကားကိုလည်း နာယူသင့်သည်ဟု ထင်မှတ်၍ နေကြသမျှကာလပတ်လုံး ရဟန်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။ (၄)

ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် ဖြစ်ပေါ်လာသော တစ်ဖန် ဘဝသစ်ကို ပေးတတ်သော တဏှာ၏ အလိုသို့မလိုက်ကြသမျှ ကာလပတ်လုံး ရဟန်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။ (၅)

ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် တောကျောင်းတို့၌ လိုလားသောစိတ် ရှိနေကြသမျှ ကာလပတ်လုံးရဟန်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။ (၆)

ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် မလာရောက်ကုန်သေးသော သီလကို ချစ်မြတ်နိုးသည့် သီတင်းသုံး ဖော်တို့လာရောက်ခြင်းငှါ၊ လာရောက်ကုန်ပြီးသော သီလကို ချစ်မြတ်နိုးသည့် သီတင်းသုံးဖော်တို့သည်ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းငှါ ကိုယ်စီကိုယ်င သတိပြုနေသမျှ ကာလပတ်လုံး ရဟန်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။ (၇)

ရဟန်းတို့ ဤမဆုတ်ယုတ်ကြောင်း 'အပရိဟာနိယ' တရား ခုနစ်ပါးတို့သည် ရဟန်းတို့၌တည်၍ရဟန်းတို့သည်လည်း ဤမဆုတ်ယုတ်ကြောင်း 'အပရိဟာနိယ' တရား ခုနစ်ပါးတို့ကို ကျင့်သုံးနေသမျှကာလပတ်လုံး ရဟန်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။

ဒုတိယ မဆုတ်ယုတ်ကြောင်းတရား ခုနစ်ပါး

၁၃၇။ ရဟန်းတို့ သင်တို့အား တစ်ပါးသော မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း 'အပရိဟာနိယ' တရား ခုနစ်ပါးတို့ကိုလည်း ဟောဦးအံ့၊ ထိုတရားကို နာကြကုန်ဦးလော့၊ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းကြကုန်ဦးလော့၊ ဟောအံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

"အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံကုန်၏၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤတရားကို ဟောတော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် ကိစ္စကြီးငယ်၌ မွေ့လျော်ပျော်ပိုက် လုံ့လစိုက်၍ မနေကြသမျှကာလ ပတ်လုံးရဟန်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။ (၁)

ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် စကားစမြည်ပြောဆိုခြင်း၌ မွေ့လျော်ပျော်ပိုက် လုံ့လစိုက်၍ မနေကြသမျှကာလပတ်လုံး ရဟန်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။ (၂)

ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် (ထိုင်းမှိုင်းပျင်းရိလျက်) အိပ်စက်မှု၌ မွေ့လျော်ပျော်ပိုက် လုံ့လစိုက်၍မနေကြသမျှကာလပတ်လုံး ရဟန်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။ (၃)

ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် အပေါင်းအဖော်တို့နှင့် စုရုံးနေထိုင်ခြင်း၌ မွေ့လျော်ပျော်ပိုက် လုံ့လ စိုက်၍မနေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး ရဟန်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။ (၄)

ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် (မရှိသောဂုဏ်ကို ဖော်ပြတတ်သော) အလိုဆိုးမှ ကင်းကုန်လျက် အလိုဆိုးတို့၏ ဆွဲဆောင်ရာသို့ မလိုက်ကြသမျှ ကာလပတ်လုံး ရဟန်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။ (၅)

ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် ယုတ်ညံ့သော အဆွေခင်ပွန်းအပေါင်းအဖော် မရှိမူ၍ ယုတ်ညံ့သူတို့၌စိတ်မညွှတ်ကြသမျှ ကာလပတ်လုံး ရဟန်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။ (၆)

ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် အနည်းငယ်သော တရားထူးကို ရရှိမျှဖြင့် (အရဟတ္တဖိုလ်သို့ မရောက် မီ) လမ်းခုလပ်၌ ရပ်စဲ၍ မနေကြသမျှကာလပတ်လုံး ရဟန်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။ (၇)

ရဟန်းတို့ ဤမဆုတ်ယုတ်ကြောင်း 'အပရိဟာနိယ' တရား ခုနစ်ပါးတို့သည် ရဟန်းတို့၌ တည်၍ရဟန်းတို့သည်လည်း ဤမဆုတ်ယုတ်ကြောင်း 'အပရိဟာနိယ' တရား ခုနစ်ပါးတို့ကို ကျင့်သုံးနေကြသမျှကာလပတ်လုံး ရဟန်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။

တတိယ မဆုတ်ယုတ်ကြောင်းတရား ခုနစ်ပါး

၁၃၈။ ရဟန်းတို့ သင်တို့အား တစ်ပါးသော မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း 'အပရိဟာနိယ' တရားခုနစ်ပါးတို့ကိုလည်း ဟောဦးအံ့၊ ထိုတရားကို နာကုန်ဦးလော့၊ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းကုန်ဦးလော့၊ ဟောပေအံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ "အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအားဝန်ခံကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤတရားကို ဟောတော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် ယုံကြည်ခြင်း 'သဒ္ဓါတရား' နှင့် ပြည့်စုံနေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး။ပ။ (၁)

မကောင်းမှုမှ ရှက်ခြင်း 'ဟိရီ' ရှိနေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး။ပ။ (၂)

မကောင်းမှုမှ ကြောက်ခြင်း 'သြတ္တပ္ပ' ရှိနေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး။ပ။ (၃)

များသော အကြားအမြင် 'ဗဟုသုတ' ရှိနေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး။ပ။ (၄)

အားထုတ်သော လုံ့လရှိနေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး။ပ။ (၅)

စွဲမြဲသော သတိနှင့် ပြည့်စုံနေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး။ပ။ (၆)

ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် ဝိပဿနာပညာနှင့် ပြည့်စုံနေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး ရဟန်းတို့အားကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။ (၇)

ရဟန်းတို့ ဤမဆုတ်ယုတ်ကြောင်း 'အပရိဟာနိယ' တရား ခုနစ်ပါးတို့သည် ရဟန်းတို့၌ တည်၍ရဟန်းတို့သည်လည်း ဤ (အပရိဟာနိယ) တရား ခုနစ်ပါးတို့ကို ကျင့်သုံးနေကြသမျှ ကာလပတ်လုံးရဟန်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။

စတုတ္ထ မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း တရားခုနစ်ပါး

၁၃၉။ ရဟန်းတို့ သင်တို့အား တစ်ပါးသော မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း 'အပရိဟာနိယ' တရား ခုနစ်ပါးတို့ကိုလည်း ဟောဦးအံ့၊ ထိုတရားကို နာကုန်ဦးလော့၊ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းကုန်ဦးလော့၊ ဟောပေအံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

"အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤတရားကို ဟောတော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် မဂ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော အောက်မေ့မှု 'သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်' ကို ပွါးများနေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး။ပ။ (၁)

မဂ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော ပညာ 'ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်' ကို ပွါးများနေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး။ပ။ (၂)

မဂ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော လုံ့လ 'ဝီရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်' ကို ပွါးများနေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး။ပ။ (၃)

မဂ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော နှစ်သိမ့်မှု 'ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်' ကို ပွါးများနေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး။ပ။ (၄)

မဂ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော ငြိမ်းအေးမှု 'ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်' ကို ပွါးများနေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး။ပ။ (၅)

မဂ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော တည်ကြည်မှု 'သမာဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်' ကို ပွါးများနေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး။ပ။ (၆)

ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် မဂ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော လျစ်လျူရှုမှု 'ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်' ကို ပွါးများနေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး ရဟန်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။ (၇)

ရဟန်းတို့ ဤမဆုတ်ယုတ်ကြောင်း 'အပရိဟာနိယ' တရား ခုနစ်ပါးတို့သည် ရဟန်းတို့၌ တည်၍ရဟန်းတို့သည်လည်း ဤမဆုတ်ယုတ်ကြောင်း 'အပရိဟာနိယ' တရား ခုနစ်ပါးတို့ကို ကျင့်သုံးနေကြသမျှကာလပတ်လုံး ရဟန်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။

ပဉ္စမ မဆုတ်ယုတ်ကြောင်းတရား ခုနစ်ပါး

၁၄၀။ ရဟန်းတို့ သင်တို့အား တစ်ပါးသော မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း 'အပရိဟာနိယ' တရား ခုနစ်ပါးတို့ကိုလည်း ဟောဦးအုံ့၊ ထိုတရားကို နာကုန်ဦးလော့၊ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းကုန်ဦးလော့၊ ဟောပေအုံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

"အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤတရားကို ဟောတော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် မမြဲဟု မှတ်မှု 'အနိစ္စသညာ' ကို ပွါးများနေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး။ပ။ (၁)

အတ္တ မဟုတ်ဟု မှတ်မှု 'အနတ္တသညာ' ကို ပွါးများနေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး။ပ။ (၂)

မတင့်တယ်ဟု မှတ်မှု 'အသုဘသညာ' ကို ပွါးများနေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး။ပ။ (၃)

အပြစ်ကိုမှတ်မှု 'အာဒီနဝသညာ' ကို ပွါးများနေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး။ပ။ (၄)

ပယ်ရန်မှတ်မှု 'ပဟာနသညာ' ကို ပွါးများနေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး။ပ။ (၅)

တပ်မက်ခြင်းကင်းရန်မှတ်မှု 'ဝိရာဂသညာ' ကို ပွါးများနေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး။ပ။ (၆)

ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် ချုပ်ခြင်းကိုမှတ်မှု 'နိရောဓသညာ' ကို ပွါးများနေကြသမျှ ကာလပတ်လုံးရဟန်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။ (၇)

ရဟန်းတို့ ဤမဆုတ်ယုတ်ကြောင်း 'အပရိဟာနိယ' တရား ခုနစ်ပါးတို့သည် ရဟန်းတို့၌ တည်၍ရဟန်းတို့သည်လည်း ဤမဆုတ်ယုတ်ကြောင်း 'အပရိဟာနိယ' တရား ခုနစ်ပါးတို့ကို ကျင့်သုံးနေကြသမျှကာလပတ်လုံး ရဟန်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။

ရဟန်းတို့၏ မဆုတ်ယုတ်ကြောင်းတရား ခြောက်ပါး

၁၄၁။ ရဟန်းတို့ မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း 'အပရိဟာနိယ' တရား ခြောက်ပါးတို့ကို ဟောပေအုံ့၊ ထိုတရားကိုနာကုန်ဦးလော့၊ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းကုန်ဦးလော့၊ ဟောပေအုံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

"အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤတရားကို ဟောတော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် သီတင်းသုံးဖော်တို့အား မေတ္တာ (စိတ်) ဖြင့် ပြုသော ကိုယ်အမူအရာကိုမျက်မှောက်မျက်ကွယ် နှစ်ပါးလုံး၌ ရှေးရှုထင်စေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး ရဟန်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။ (၁)

ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် သီတင်းသုံးဖော်တို့အား မေတ္တာ (စိတ်) ဖြင့်ပြုသော နှုတ်အမူအရာကိုမျက်မှောက်မျက်ကွယ် နှစ်ပါးလုံး၌ ရှေးရှုထင်စေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး ရဟန်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။ (၂)

ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် သီတင်းသုံးဖော်တို့အား မေတ္တာ (စိတ်) ဖြင့်ပြုသော စိတ်အမူအရာကိုမျက်မှောက်မျက်ကွယ် နှစ်ပါးလုံး၌ ရှေးရှုထင်စေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး ရဟန်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။ (၃)

ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် တရားနှင့်အညီရသော ဓမ္မိယလာဘ်တို့ကို အယုတ်ဆုံးအားဖြင့် သပိတ်အတွင်းရှိ ဆွမ်းမျှကိုသော်လည်း သီးခြားခွဲ၍ မသုံးဆောင်ဘဲ သီလရှိသော သီတင်းသုံးဖော်တို့နှင့် သက်ဆိုင်စေ၍ သုံးဆောင်ကြသမျှ ကာလပတ်လုံး ရဟန်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကားမရှိပေ။ (၄)

ရဟန်းတို့ (တဏှာ့ဂျွန်အဖြစ်မှ) ကျွတ်လွတ်စေတတ်ကုန်သော ပညာရှိတို့ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သောမှားယွင်းစွာ မသုံးသပ်အပ်ကုန်သော သမာဓိကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော မကျိုး မပေါက် မပြောက် မကျားကုန်သော သီလတို့သည် ရှိကုန်၏၊ ထိုသို့သော သီလတို့ဖြင့် ရဟန်းတို့သည် မျက်မှောက် မျက်ကွယ်နှစ်ပါးလုံး၌ သီတင်းသုံးဖော်တို့နှင့် သီလချင်းတူမျှလျက်

နေကြသမျှကာလပတ်လုံး ရဟန်းတို့အားကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။ (၅)

ရဟန်းတို့ (နိဗ္ဗာန်သို့) ဆောင်တတ်သော အကြင်အရိယာပညာသည် ထိုအရိယာပညာကို ဖြစ်စေ သူအားဆင်းရဲစင်စစ်ကုန်ခြင်းငှါ ဆောင်တတ်၏၊ ထိုသို့သော အရိယာပညာအားဖြင့် ရဟန်းတို့သည်မျက်မှောက် မျက်ကွယ် နှစ်ပါးလုံး၌ သီတင်းသုံးဖော်တို့နှင့် ပညာချင်းတူမျှလျက် နေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး ရဟန်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေ။ (၆)

ရဟန်းတို့ ဤမဆုတ်ယုတ်ကြောင်း 'အပရိဟာနိယ' တရား ခြောက်ပါးတို့သည် ရဟန်းတို့၌ တည်၍ရဟန်းတို့သည်လည်း ဤမဆုတ်ယုတ်ကြောင်း 'အပရိဟာနိယ' တရား ခြောက်ပါးတို့ကိုကျင့်သုံးနေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး ရဟန်းတို့အား ကြီးပွါးရန်သာ ရှိပေ၏၊ ဆုတ်ယုတ်ရန်ကား မရှိပေဟု (ဟောတော်မူ၏)။

၁၄၂။ ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်၌ နေတော်မူစဉ် ဤသို့သောတရားစကားကိုသာလျှင် ရဟန်းတို့အား အကြိမ်များစွာ ဟောတော်မူ၏။

"ဤကား သီလတည်း၊ ဤကား သမာဓိတည်း၊ ဤကား ပညာတည်း၊ သီလ၌ တည်၍ ဖြစ်စေ သောသမာဓိသည် များသော အကျိုးအာနိသင်ရှိ၏။ သမာဓိ၌ တည်၍ ဖြစ်စေသော ပညာသည် များသောအကျိုးအာနိသင်ရှိ၏။ ပညာ၌ တည်၍ ဖြစ်စေသော စိတ်သည် ကာမာသဝ ဘဝါသဝအဝိဇ္ဇာသဝဟူသော အာသဝတို့မှ ကောင်းစွာပင်လျှင် လွတ်မြောက်၏"ဟု (ဟောတော်မူ၏)။

၁၄၃။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ အလိုရှိသမျှ နေတော်မူပြီးလျှင် "အာနန္ဒာ လာသွားကုန်အံ့၊ အမ္ဗလဋ္ဌိကာ (ဥယျာဉ်) သို့ ချဉ်းကပ်ကုန်အံ့"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာအား မိန့်တော်မူ၏။

"အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော ရဟန်းသံဃာနှင့် အတူ အမ္ဗလဋ္ဌိကာ (ဥယျာဉ်) ဆီသို့ကြွရောက်တော်မူ၍ မင်းကွန်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအမ္ဗလဋ္ဌိကာ (ဥယျာဉ်) မင်းကွန်း၌ နေတော်မူစဉ်လည်း ဤသို့သော တရားစကားကိုသာလျှင် ရဟန်းတို့အား အကြိမ်များစွာဟောတော်မူ၏။

"ဤကား သီလတည်း၊ ဤကား သမာဓိတည်း၊ ဤကား ပညာတည်း၊ သီလ၌ တည်၍ ဖြစ်စေ သောသမာဓိသည် များသော အကျိုးအာနိသင်ရှိ၏။ သမာဓိ၌ တည်၍ ဖြစ်စေသော ပညာသည် များသောအကျိုးအာနိသင်ရှိ၏။ ပညာ၌ တည်၍ ဖြစ်စေသော စိတ်သည် ကာမာသဝ ဘဝါသဝ အဝိဇ္ဇာသဝဟူသော အာသဝတို့မှ ကောင်းစွာပင်လျှင် လွတ်မြောက်၏"ဟု (ဟောတော်မူ၏)။

၁၄၄။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် အမ္ဗလဋ္ဌိကာ (ဥယျာဉ်) ၌ အလိုရှိသမျှ နေတော်မူပြီးလျှင် "အာနန္ဒာလာ သွားကုန်အံ့၊ နာဠန္ဒာမြို့သို့ ချဉ်းကပ်ကုန်အံ့"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာအား မိန့်တော်မူ၏။

"အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော ရဟန်းသံဃာနှင့်အတူ နာဠန္ဒာမြို့သို့ ကြွရောက်တော်မူ၍ပါဝါရိက (သူဌေး) ၏ သရက်ဥယျာဉ်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။

အသျှင်သာရိပုတြာ ရဲရင့်သော စကားကို ဆိုခြင်း

၁၄၅။ ထိုအခါ အသျှင်သာရိပုတြာသည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး ပြီးလျှင်တစ်ခုသောနေရာ၌ ထိုင်နေလျက် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏–

"အသျှင်ဘုရား သဗ္ဗညုတညာဏ်အရာ၌ မြတ်စွာဘုရားထက် သာလွန်၍ သိသော အခြားသော သမဏဗြာဟ္မဏမည်သည် ရှိလည်း မရှိခဲ့၊ ရှိမည်လည်း မဟုတ်၊ ယခုလည်း မရှိဟု မြတ်စွာဘုရား အပေါ်၌အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ ယုံကြည်လျက် ရှိပါသည်"ဟု (လျှောက်၏)။

သာရိပုတြာ သင်သည် ဤကြီးကျယ်ခံ့ညားလှသော စကားကို ဆိုဘိ၏၊ တိကျလှသော စကားကိုဆိုဘိ၏၊ ခြေသေ့ဟောက်သံကဲ့သို့ ရဲရင့်လှသော စကားကို ဆိုဘိ၏။

"အသျှင်ဘုရား သဗ္ဗညုတညာဏ်အရာ၌ မြတ်စွာဘုရားထက် သာလွန်၍ သိသော အခြားသောသမဏဗြာဟ္မဏမည်သည် ရှိလည်း မရှိခဲ့၊ ရှိမည်လည်း မဟုတ်၊ ယခုလည်း မရှိဟု မြတ်စွာဘုရားအပေါ်၌ အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ ယုံကြည်ပါသည်"ဟု (သင်ဆိုဘိ၏)။

သာရိပုတြာ အသို့နည်း၊ ရှေးအခါက ပွင့်တော်မူကုန်ပြီးသော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်ကုန် သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူကုန်သော မြတ်စွာဘုရားအားလုံးတို့ကို "ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည် ဤသို့သော သီလရှိကုန်၏၊ ဤသို့သော သမာဓိတရားရှိကုန်၏၊ ဤသို့သောပညာရှိကုန်၏၊ ဤသို့သော နေခြင်းရှိကုန်၏၊ ဤသို့သော လွတ်မြောက်ခြင်း ရှိကုန်၏" ဟူ၍ (မြတ်စွာဘုရားတို့၏) စိတ်ကို (သင်၏) စိတ်ဖြင့် ပိုင်းခြား၍ သိပါ၏လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မသိပါ အသျှင်ဘုရား (ဟု လျှောက်၏)။

သာရိပုတြာ အသို့နည်း၊ နောင်အခါ၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့ကုန်သော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်ကုန်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူကုန်သော မြတ်စွာဘုရားအားလုံးတို့ကို "ထို မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ဤသို့သော သီလရှိကုန်လတ္တံ့၊ ဤသို့သော သမာဓိတရားရှိကုန်လတ္တံ့၊ ဤသို့သော ပညာရှိကုန်လတ္တံ့၊ ဤသို့သော နေခြင်းရှိကုန်လတ္တံ့၊ ဤသို့သော လွတ်မြောက်ခြင်းရှိကုန်လတ္တံ့" ဟူ၍ (မြတ်စွာဘုရားတို့၏) စိတ်ကို (သင်၏) စိတ်ဖြင့် ပိုင်းခြား၍ သိပါ၏လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မသိပါ အသျှင်ဘုရား (ဟု လျှောက်၏)။

သာရိပုတြာ အသို့နည်း၊ ယခုအခါ ပွင့်တော်မူဆဲဖြစ်သော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ငါ (ဘုရား) ကို "မြတ်စွာဘုရားသည် ဤသို့သော သီလရှိ၏၊ ဤသို့သော သမာဓိတရားရှိ၏၊ ဤသို့သော

ပညာရှိ၏၊ ဤသို့သော နေခြင်းရှိ၏၊ ဤသို့သော လွတ်မြောက်ခြင်းရှိ၏ ” ဟူ၍ (ငါဘုရား၏) စိတ်ကို (သင်၏) စိတ်ဖြင့် ပိုင်းခြား၍ သိပါ၏လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မသိပါ အသျှင်ဘုရား (ဟု လျှောက်၏)။

သာရိပုတြာ ယခုအခါ ပွင့်ပြီး ပွင့်လတ္တံ့ ပွင့်ဆဲဖြစ်ကုန်သော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်ကုန်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့၏ စိတ်ကို ပိုင်းခြား၍သိနိုင်သော 'စေတောပရိယ' ဉာဏ်သည် သင့်အား မရှိငြားအုံ့၊ သာရိပုတြာ ထိုသို့မရှိပါဘဲလျက် "အသျှင်ဘုရား သဗ္ဗညုတဉာဏ်အရာ၌ မြတ်စွာဘုရားထက် သာလွန်၍ သိသော အခြားသော သမဏာ၊ ဗြာဟ္မဏာမည်သည် ရှိလည်း မရှိခဲ့၊ ရှိမည်လည်း မဟုတ်၊ ယခုလည်း မရှိဟု မြတ်စွာဘုရားအပေါ်၌အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ ယုံကြည်လျက် ရှိပါသည်" ဟူသော ကြီးကျယ်ခံ့ညားလှသော တိကျလှသော ခြေသေ့ဟောက်သံကဲ့သို့ ရဲရင့်လှသော ဤစကားကို အဘယ့်ကြောင့် သင်ဆိုဘိသနည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၁၄၆။ အသျှင်ဘုရား ပွင့်ပြီး ပွင့်လတ္တံ့ ပွင့်ဆဲဖြစ်ကုန်သော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်ကုန်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့၏ စိတ်ကို ပိုင်းခြား၍သိနိုင်သော 'စေတောပရိယ' ဉာဏ်သည် အကျွန်ုပ်အား မရှိပါ၊ ထိုသို့ပင် မရှိငြားသော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် မျက်မှောက်သိဖြင့် ချင့်ချိန်နိုင်သော 'ဓမ္မန္ဒယ' ဉာဏ်ကို ရရှိထားပါသည်။

အသျှင်ဘုရား ဥပမာသော်ကား ခိုင်ခံ့သောမြို့ရိုးအခြေနှင့်တကွ ခိုင်ခံ့သော တံတိုင်း တုရိဏ်တိုင်ရှိသော တံခါးတစ်ပေါက်တည်းသာရှိသော မင်း၏ တိုင်းစွန်ပြည်ဖျားမြို့သည် ရှိရာပါ၏၊ ထိုမြို့၌ လိမ္မာတတ်သိပညာရှိ၍ မသိသော သူတို့ကို တားမြစ်လျက် သိသူတို့အားသာ ဝင်ခွင့်ပြုသော တံခါးစောင့်သည်ရှိရာပါ၏။

ထိုတံခါးစောင့်သည် ထိုမြို့၏ ထက်ဝန်းကျင်ပတ်၍ သွားသော လမ်းကို လှည့်လှည်ကြည့်လတ်သော်အယုတ်ဆုံး ကြောင်ထွက်လောက်ရုံမျှ တံတိုင်းအစပ် တံတိုင်းအပေါက်ကိုသော်လည်း မတွေ့မြင်ရသည်ဖြစ် ရာ၏။ ထိုတံခါးစောင့်အား ဤသို့သော ဆင်ခြင်ဉာဏ်သည် ဖြစ်ရာ၏–

"ဤမြို့၌ ဝင်ကြ ထွက်ကြသမျှ ကြီးသော သတ္တဝါအားလုံးတို့သည် ဤတံခါးဖြင့်သာ ဝင်ကြထွက်ကြကုန်၏"ဟု (ဆင်ခြင်ဉာဏ် ဖြစ်ရာ၏)။

"အသျှင်ဘုရား ဤအတူပင်လျှင် အကျွန်ုပ်သည် မျက်မှောက်သိဖြင့် ချင့်ချိန်နိုင်သော 'ဓမ္မန္ဒယ' ဉာဏ်ကိုရရှိထားပါ၏၊ ရှေးအခါက ပွင့်တော်မူကုန်ပြီးသော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်ကုန်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူကုန်သော မြတ်စွာဘုရားဟူသမျှတို့သည်လည်း စိတ်ကိုညစ်ညူးစေတတ်ကုန်သော ပညာကို အားနည်းအောင် ပြုတတ်ကုန်သော အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' တရားငါးပါးတို့ကို ပယ်၍ စွဲမြဲသော သတိ 'သတိပဋ္ဌာန်' တရား လေးပါးတို့၌ ကောင်းစွာတည်သော စိတ်ရှိကုန်လျက် နိဗ္ဗာန်ကိုသိကြောင်း 'ဗောဇ္ဈင်' တရား ခုနစ်ပါးတို့ကို ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း ပွါးများ၍ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော သမ္မာသမ္ဗောဓိဉာဏ်သို့ ဆိုက်ရောက်၍ ဘုရားဖြစ်တော်မူလေကုန်ပြီ။

အသျှင်ဘုရား နောင်အခါ၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့ကုန်သော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်ကုန်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူကုန်သော မြတ်စွာဘုရားဟူသမျှတို့သည် စိတ်ကိုညစ်ညူးစေတတ်ကုန်သော ပညာကို အားနည်းအောင် ပြုတတ်ကုန်သော အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' တရားငါးပါးတို့ကို ပယ်၍ စွဲမြဲသော သတိ 'သတိပဋ္ဌာန်' တရား လေးပါးတို့၌ ကောင်းစွာတည်သော စိတ်ရှိကုန်လျက် နိဗ္ဗာန်ကိုသိကြောင်း 'ဗောဇ္ဈင်' တရား ခုနစ်ပါးတို့ကိုဟုတ်မှန်သောအတိုင်း ပွါးများ၍ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော သမ္မာသမ္ဗောဓိဉာဏ်သို့ ဆိုက်ရောက်၍ ဘုရားဖြစ်တော်မူကုန်လတ္တံ့။

အသျှင်ဘုရား ယခုအခါ ပွင့်ဆဲဖြစ်တော်မူသော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း စိတ်ကို ညစ်ညူးစေတတ်ကုန်သော ပညာကို အားနည်းအောင် ပြုတတ်ကုန်သော အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' တရားငါးပါးတို့ကိုပယ်၍ စွဲမြဲသော သတိ 'သတိပဋ္ဌာန်' တရား လေးပါးတို့၌ ကောင်းစွာတည်သော စိတ်ရှိတော်မူလျက်နိဗ္ဗာန်ကို သိကြောင်း 'ဗောဇ္ဈင်' တရား ခုနစ်ပါးတို့ကိုဟုတ်မှန်သောအတိုင်း ပွါးများတော်မူ၍အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော သမ္မာသမ္ဗောဓိဉာဏ်သို့ ဆိုက်ရောက်၍ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏"ဟု (မျက်မှောက်သိဖြင့်ချင့်ချိန်နိုင်သော 'ဓမ္မန္ဒယ' ဉာဏ်ကို ရရှိထားပါသည် ဟူ၍ လျှောက်၏)။

၁၄၇။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုနာဠန္ဒာမြို့ ပါဝါရိက (သူဌေး) ၏ သရက်ဥယျာဉ်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်လည်း ဤသို့သော တရားစကားကိုသာလျှင် ရဟန်းတို့အား အကြိမ်များစွာ ဟောတော်မူ၏–

"ဤကား သီလတည်း၊ ဤကား သမာဓိတည်း၊ ဤကား ပညာတည်း၊ သီလ၌ တည်၍ ဖြစ်စေ့အပ်သော သမာဓိသည် များသော အကျိုးအာနိသင်ရှိ၏။ သမာဓိ၌ တည်၍ ဖြစ်စေအပ်သော ပညာသည်များသော အကျိုးအာနိသင်ရှိ၏။ ပညာ၌ တည်၍ ဖြစ်စေအပ်သော စိတ်သည် ကာမာသဝ ဘဝါသဝအဝိဇ္ဇာသဝဟူသော အာသဝေါတို့မှ ကောင်းစွာပင်လျှင် လွတ်မြောက်၏ (လွတ်၏)"ဟု (ဟောတော်မူ၏)။

၁။ မြတ်စွာဘုရားတို့နှင့်သာ သက်ဆိုင်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တို့ကို သမ္မာသမ္ဗောဓိဉာဏ်ဟု ဆိုသည်။

♣

သီလပျက်စီးသူ၏ အပြစ်

၁၄၈။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် နာဠန္ဒာမြို့၌ အလိုရှိသမျှနေတော်မူပြီးလျှင် "အာနန္ဒာ လာသွားကုန်အံ့၊ ပါဋ္ဌလိရွာဆီသို့ ချဉ်းကပ်ကုန်အံ့"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာအား မိန့်တော်မူ၏။

"အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော ရဟန်းသံဃာတို့နှင့်အတူ ပါဋ္ဌလိရွာသို့ ကြွရောက်တော် မူ၏။

ပါဠိလိရွာသား ဥပါသကာတို့သည် "မြတ်စွာဘုရား ပါဠိလိရွာသို့ ရောက်တော်မူ၏"ဟု ကြားကုန်၏၊ ထိုအခါ ပါဠိလိရွာသား ဥပါသကာတို့သည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင်တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ကုန်ပြီးသော် "မြတ်စွာဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့၏ ဧည့်တည်းခိုရာ ဧရပ်ကိုလက်ခံတော်မူပါ မြတ်စွာဘုရား"ဟု မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည်ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် လက်ခံတော်မူ၏။

ထိုအခါ ပါဠိလိရွာသား ဥပါသကာတို့သည် မြတ်စွာဘုရား လက်ခံတော်မူသည်ကို သိသဖြင့် နေရာမှထကာ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် အရိုအသေပြုပြီးလျှင် ဧည့်တည်းခိုရာဧရပ်သို့ ချဉ်းကပ်ကုန်၍၊ ထိုဧည့်တည်းခိုရာဧရပ်၌ ခင်းနှီးအပြည့် ခင်းခြင်း ထိုင်နေစရာတို့ကို ပြင်ထားခြင်း ရေပြည့်အိုးကြီးကိုတည်ထားခြင်း ဆီမီးထွန်းထားခြင်းတို့ကို ပြုပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြန်ကုန်၏၊ ချဉ်းကပ်ပြီး၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် တစ်ခုသော နေရာ၌ ရပ်ပြီးသော် ပါဠိလိရွာသား ဥပါသကာတို့သည်မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်ကုန်၏ –

"အသျှင်ဘုရား ဧည့်တည်းခိုရာ ဧရပ်၌ ခင်းနှီးအပြည့် ခင်းပြီးပါပြီ၊ ထိုင်နေစရာတို့ကိုလည်း ပြင်ထားပြီးပါပြီ၊ ရေပြည့်အိုးကြီးကိုလည်း တည်ထားပြီးပါပြီ၊ ဆီမီးကိုလည်း ထွန်းထားပြီးပါပြီ။ အသျှင်ဘုရား ယခုအခါ၌ ကြွတော်မူရန် အချိန်ကို မြတ်စွာဘုရား သိတော်မူပါသည် (ကြွရန်မှာမြတ်စွာဘုရား၏ အလိုတော်အတိုင်းပင်ဖြစ်ပါသည်)"ဟု (လျှောက်ကုန်၏)။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် နံနက်အချိန်၌ သင်္ကန်းကို ပြင်ဝတ်တော်မူ၍ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူလျက်ရဟန်းသံဃာနှင့်အတူ ဧည့်တည်းခိုရာ ဧရပ်သို့ ချဉ်းကပ်တော်မူပြီးလျှင် ခြေဆေးတော်မူ၍ ဧည့်တည်းခိုရာဧရပ်သို့ ဝင်ပြီးသော် အလယ်တိုင်ကို မှီလျက် အရှေ့အရပ်သို့ မျက်နှာမူကာ ထိုင်နေတော်မူ၏။

ရဟန်းသံဃာသည်လည်း ခြေဆေး၍ ဧည့်တည်းခိုရာ ဧရပ်သို့ ဝင်ပြီးသော် အနောက်ဘက် နံရံကိုမှီလျက် အရှေ့အရပ်သို့ မျက်နှာမူကာ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင် ရှေ့ထား၍ ထိုင်နေ၏။

ပါဠိလိရွာသား ဥပါသကာတို့သည်လည်း ခြေဆေးကုန်၍ ဧည့်တည်းခိုရာ ဧရပ်သို့ ဝင်ကုန်ပြီးသော်အရှေ့ဘက် နံရံကို မှီလျက် အနောက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူကာ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင် ရှေ့ထား၍ ထိုင်နေကုန်၏။

၁၄၉။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ပါဠိလိရွာသား ဥပါသကာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏ –

ဥပါသကာတို့ သီလမရှိသူ၏ သီလပျက်ခြင်း၌ ဤငါးပါးသော အပြစ်တို့သည် ရှိကုန်၏။ အဘယ့်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–

ဥပါသကာတို့ ဤလောက၌ သီလမရှိသော သီလပျက်သောသူသည် မေ့လျော့ခြင်းကြောင့် များစွာ သောစည်းစိမ်ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်၏၊ ဤကား သီလမရှိသူ၏ သီလပျက်ခြင်း၌ ရှေးဦးစွာသော အပြစ်ပေတည်း။

ဥပါသကာတို့ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း သီလမရှိသော သီလပျက်သောသူ၏ မကောင်းသော ကျော်စောသတင်းသည် ပျံ့နှံ့၍ ထွက်၏၊ ဤကား သီလမရှိသူ၏ သီလပျက်ခြင်း၌ နှစ်ခုမြောက် အပြစ်ပေတည်း။

ဥပါသကာတို့ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း သီလမရှိသော သီလပျက်သောသူသည် မင်းပရိသတ် ရဟန်းပရိသတ် ပုဏ္ဏားပရိသတ် သူကြွယ်ပရိသတ်အလယ်သို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့သော် ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့ မျက်နှာညှိုးငယ်လျက် ချဉ်းကပ်ရ၏၊ ဤကား သီလမရှိသူ၏ သီလပျက်ခြင်း၌ သုံးခုမြောက် အပြစ်ပေတည်း။

ဥပါသကာတို့ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း သီလမရှိသော သီလပျက်သောသူသည် တွေတွေဝေဝေ ဖြစ်လျက်သေရ၏၊ ဤကား သီလမရှိသောသူ၏ သီလပျက်ခြင်း၌ လေးခုမြောက် အပြစ်ပေတည်း။

ဥပါသကာတို့ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း သီလမရှိသော သီလပျက်သောသူသည် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍သေပြီးသည်မှ နောက်၌ မကောင်းသောလားရာ ပျက်စီး၍ကျရောက်ရာ ငရဲ၌ ဖြစ်ရ၏၊ ဤကား သီလမရှိသော သူ၏ သီလပျက်ခြင်း၌ ငါးခုမြောက် အပြစ်ပေတည်း။

ဥပါသကာတို့ သီလမရှိသူ၏ သီလပျက်ခြင်း၌ အပြစ်တို့သည် ဤငါးပါးတို့ပေတည်း။

သီလရှိသူ၏ အကျိုး

၁၅၀။ ဥပါသကာတို့ သီလရှိသူ၏ သီလပြည့်စုံခြင်း၌ ဤငါးပါးသော အကျိုးအာနိသင်တို့သည်ရှိကုန်၏။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–

ဥပါသကာတို့ ဤလောက၌ သီလရှိသော သီလနှင့်ပြည့်စုံသော သူသည် မမေ့လျော့ခြင်းကြောင့်များစွာသော စည်းစိမ်အစုကို ရ၏၊ ဤကား သီလရှိသူ၏ သီလနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၌ ရှေးဦးစွာသော အကျိုး 'အာနိသင်' ပေတည်း။

ဥပါသကာတို့ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း သီလရှိသော သီလနှင့်ပြည့်စုံသော သူ၏ ကောင်းသော ကျော်စောသတင်းသည် ပျံ့နှံ့၍ ထွက်၏၊ ဤကား သီလရှိသူ၏ သီလနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၌ နှစ်ခုမြောက် အကျိုး 'အာနိသင်' ပေတည်း။

ဥပါသကာတို့ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း သီလရှိသော သီလနှင့်ပြည့်စုံသော သူသည် မင်းပရိသတ်ရဟန်းပရိသတ် ပုဏ္ဏားပရိသတ် သူကြွယ်ပရိသတ် အလယ်သို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့ရသော် မကြောက်မရွံ့ မျက်နှာမညှိုးငယ်ဘဲ ချဉ်းကပ်ရ၏၊ ၊ ဤကား သီလရှိသူ၏ သီလနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၌ သုံးခုမြောက် အကျိုး 'အာနိသင်' ပေတည်း။

ဥပါသကာတို့ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း သီလရှိသော သီလနှင့် ပြည့်စုံသော သူသည် တွေဝေခြင်းမရှိ ဘဲသေရ၏၊ ဤကား သီလရှိသူ၏ သီလနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၌ လေးခုမြောက် အကျိုး 'အာနိသင်' ပေတည်း။

ဥပါသကာတို့ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း သီလရှိသော သီလနှင့်ပြည့်စုံသော သူသည် ခန္ဓာကိုယ် ပျက် စီး၍သေပြီးသည်မှနောက်၌ ကောင်းသောလားရာ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရ၏၊ ဤကား သီလရှိသူ၏ သီလနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၌ ငါးခုမြောက် အကျိုး 'အာနိသင်' ပေတည်း။

ဥပါသကာတို့ သီလရှိသူ၏ သီလနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၌ အကျိုး 'အာနိသင်' တို့သည် ဤငါးပါးတို့ပေတည်း"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၁၅၁။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ပါဠလိရွာသား ဥပါသကာတို့ကို ကြာမြင့်စွာ ညဉ့်အချိန်ပတ်လုံး (ညဉ့်နက်သည်တိုင်အောင်) တရားစကားဖြင့် (အကျိုးစီးပွါးကို) သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန်ရှင်လန်းစေပြီးလျှင် "ဥပါသကာတို့ ညဉ့်ဦးယံ လွန်လေပြီ၊ ယခုအခါ၌ သွားရန်အချိန်ကို သင်တို့သိကုန်၏ (သွားရန်မှာ သင်တို့၏ အလိုအတိုင်းပင်ဖြစ်၏)"ဟုပြန်လွှတ်တော်မူ၏။

"အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု ပါဠလိရွာသား ဥပါသကာတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံပြီး လျှင်နေရာမှထကာ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် အရိုအသေပြု ၍ ပြန်သွားကြကုန်၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ပါဠလိရွာသား ဥပါသကာတို့ ပြန်သွား၍ မကြာမြင့်မီ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ဝင်တော်မူ၏။

ပါဠလိပုတ်ပြည်တည်ခြင်း

၁၅၂။ ထိုစဉ်အခါ၌ မဂဓတိုင်း အမတ်ကြီးများဖြစ်သော သုနိဓနှင့် ဝဿကာရ (ပုဏ္ဏား) တို့သည်ဝဇ္ဇီမင်းတို့ကို တားဆီးပိတ်ဆို့ခြင်းငှါ ပါဠလိရွာ၌မြို့တည်ဆောက်လျက် ရှိကုန်၏။

ထိုစဉ်အခါ များစွာကုန်သော နတ်တို့သည်လည်း ထောင်လိုက် ထောင်လိုက် (တစ်ထောင်စီတစ်ထောင်စီ) စုရုံး၍သာလျှင် ပါဠလိရွာ၌ အိမ်ရာတို့ကို သိမ်းပိုက်လျက် ရှိကုန်၏။

တန်ခိုးကြီးသော နတ်တို့ အိမ်ရာသိမ်းပိုက်သော ရပ်ကွက်၌ တန်ခိုးကြီးသော မင်းနှင့် အမတ်ကြီး တို့၏အိမ်ရာတည်ဆောက်ရန် စိတ်တို့သည် ညွှတ်ကုန်၏။ တန်ခိုးအလတ်စားနတ်တို့ အိမ်ရာသိမ်းပိုက် သောရပ်ကွက်၌ တန်ခိုးအလတ်စား မင်းနှင့်အမတ်တို့၏ အိမ်ရာတည်ဆောက်ရန် စိတ်တို့သည် ညွှတ်ကုန် ၏။ တန်ခိုးနည်းသော နတ်တို့ အိမ်ရာသိမ်းပိုက်သော ရပ်ကွက်၌ တန်ခိုးနည်းသော မင်းနှင့်အမတ်တို့၏အိမ်ရာတည်ဆောက်ရန် စိတ်တို့သည် ညွှတ်ကုန်၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ထောင်လိုက် ထောင်လိုက် (တစ်ထောင်စီ တစ်ထောင်စီ) စုရုံး၍သာလျှင် ပါဠလိ ရွာ၌အိမ်ရာသိမ်းပိုက်သော ထိုနတ်တို့ကို အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော လူတို့၏ မျက်စိထက် သာလွန် သောနတ်တို့၏ မျက်စိနှင့်တူသော 'ဒိဗ္ဗစက္ခု' ဉာဏ်ဖြင့် မြင်တော်မူ၏၊ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည်ညဉ့်၏အဆုံး (မိုးသောက်ယံ) ၌ လျောင်းစက်ရာမှ ထတော်မူ၍ "အာနန္ဒာ ပါဠလိရွာ၌မြို့ကို အဘယ်သူတည်ဆောက်နေသနည်း"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာကို မေးတော်မူ၏။

အသျှင်ဘုရား မဂဓတိုင်းအမတ်ကြီးများဖြစ်သော သုနိဓနှင့် ဝဿကာရ (ပုဏ္ဏား) တို့သည် ဝဇ္ဇီမင်းတို့ကို တားဆီးပိတ်ဆို့ရန် ပါဠလိရွာ၌မြို့တည်ဆောက်နေပါကုန်၏ဟု (လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ မဂဓတိုင်းအမတ်ကြီးများဖြစ်သော သုနိဓနှင့် ဝဿကာရ (ပုဏ္ဏား) တို့သည် ဝဇ္ဇီမင်းတို့ကိုတားဆီးပိတ်ဆို့ရန် ပါဠလိရွာ၌မြို့တည်ဆောက်နေကြသည်မှာ တာဝတိံသာနတ်တို့နှင့် တိုင်ပင်၍ တည်ဆောက်သကဲ့သို့ပင် ရှိချေ၏။

အာနန္ဒာ ထောင်လိုက် ထောင်လိုက် (တစ်ထောင်စီ တစ်ထောင်စီ) စုရုံး၍သာလျှင် ပါဋ္ဌလိရွာ၌ အိမ်ရာသိမ်းပိုက်သော များစွာသော နတ်တို့ကို ငါသည် အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော လူတို့၏ မျက်စိထက်သာလွန်သော နတ်တို့၏ မျက်စိနှင့်တူသော 'ဒိဗ္ဗစက္ခု' ဉာဏ်ဖြင့် မြင်တော်မူ၏။

အာနန္ဒာ တန်ခိုးကြီးသောနတ်တို့ အိမ်ရာသိမ်းပိုက်သော ရပ်ကွက်၌ တန်ခိုးကြီးသော မင်းနှင့်အမတ်ကြီးတို့၏ အိမ်ရာတည်ဆောက်ရန် စိတ်တို့သည် ညွတ်ကုန်၏။ တန်ခိုးအလတ်စားနတ်တို့ အိမ်ရာသိမ်းပိုက်သော ရပ်ကွက်၌ တန်ခိုးအလတ်စား မင်းနှင့်အမတ်တို့၏ အိမ်ရာတည်ဆောက်ရန် စိတ်တို့သည်ညွတ်ကုန်၏။ တန်ခိုးနည်းသော နတ်တို့ အိမ်ရာသိမ်းပိုက်သော ရပ်ကွက်၌ တန်ခိုးနည်းသော မင်းနှင့်အမတ်တို့၏ အိမ်ရာတည်ဆောက်ရန် စိတ်တို့သည် ညွတ်ကုန်၏။

အာနန္ဒာ အရိယန် လူမျိုးတို့၏ စုဝေးနေထိုင်ရာ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရာမြို့တို့တွင် ဤမြို့သစ်သည်ကုန်ထုပ်များကို ဖွင့်လှစ်ရောင်းချရာ ပါဋ္ဌလိပုတ်မည်သော အကြီးဆုံးမြို့ ဖြစ်ပေလတ္တံ့။

အာနန္ဒာ ပါဋ္ဌလိပုတ်မြို့၌ မီးကြောင့်၊ ရေကြောင့်၊ အချင်းချင်းကွဲပြားမှုကြောင့် ဤသုံးပါးသောအန္တရာယ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၁၅၃။ ထိုအခါ မဂဓတိုင်းအမတ်ကြီးများဖြစ်သော သုနိဓနှင့် ဝဿကာရ (ပုဏ္ဏား) တို့သည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာဘုရားနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ (နှုတ်ဆက်) ပြောဆိုကုန်၏၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် အမှတ်ရဖွယ် စကားကို ပြီးဆုံးစေ၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ရပ်ကုန်ပြီးသော် မဂဓတိုင်းအမတ်ကြီးများဖြစ်သော သုနိဓနှင့် ဝဿကာရ (ပုဏ္ဏား) တို့သည် "အသျှင်ဘုရား အသျှင်ဂေါတမသည်ရဟန်းသံဃာနှင့်အတူ ယနေ့အဖို့ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဆွမ်းကို လက်ခံတော်မူပါ"ဟု မြတ်စွာဘုရားအားလျှောက်ကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းဖြင့် လက်ခံတော်မူ၏။

ထိုအခါ မဂဓတိုင်းအမတ်ကြီးများဖြစ်သော သုနိဓနှင့် ဝဿကာရ (ပုဏ္ဏား) တို့သည် မြတ်စွာဘုရား လက်ခံတော်မူသည်ကို သိသဖြင့် မိမိတို့အိမ်သို့ ချဉ်းကပ်၍ မိမိတို့အိမ်၌ မွန်မြတ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကိုစီမံစေပြီးလျှင် "အသျှင်ဂေါတမ အချိန်တန်ပါပြီ (ဆွမ်းပြင်ပြီးပါပြီ)"ဟု မြတ်စွာဘုရားအား အချိန် (တန်ကြောင်း) ကို လျှောက်ကြားစေကုန်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် နံနက်အချိန်၌ သင်္ကန်းကို ပြင်ဝတ်တော်မူ၍ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူလျက်ရဟန်းသံဃာနှင့်အတူ မဂဓတိုင်းအမတ်ကြီးများဖြစ်သော သုနိဓနှင့်ဝဿကာရ (ပုဏ္ဏား) တို့၏ အိမ်သို့ချဉ်းကပ်၍ ခင်းထားသော နေရာ၌ ထိုင်နေတော်မူ၏။

ထိုအခါ မဂဓတိုင်းအမတ်ကြီးများဖြစ်သော သုနိဓနှင့် ဝဿကာရ (ပုဏ္ဏား) တို့သည် မြတ်စွာဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာတို့ကို မွန်မြတ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ဖြင့် ရောင့်ရဲသည့်တိုင်အောင် တားမြစ်သည့်တိုင်အောင် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် လုပ်ကျွေးကုန်၏။

ထိုအခါ မဂဓတိုင်းအမတ်ကြီးများဖြစ်သော သုနိဓနှင့် ဝဿကာရ (ပုဏ္ဏား) တို့သည် မြတ်စွာဘုရားဆွမ်းစားပြီး၍ သပိတ်မှလက်ကို ဖယ်ပြီးသောအခါ နိမ့်သော ထိုင်စရာတစ်ခုကို ယူ၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ထိုင်နေကုန်၏။

တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်နေကုန်သော မဂဓတိုင်းအမတ်ကြီးများဖြစ်သော သုနိဓနှင့် ဝဿကာရ (ပုဏ္ဏား) တို့ကို မြတ်စွာဘုရားသည် ဤဂါထာတို့ဖြင့် အနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၏–

"ပုဏ္ဏားတို့ ပညာရှိသည် အကြင်အရပ်၌ အိမ်ရာဆောက်လုပ် နေထိုင်၏၊ ဤ အရပ်၌ သီလရှိသောကိုယ် နှုတ် နှလုံး စောင့်သုံးသော မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့် သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဆွမ်းကျွေးပြီးလျှင်–

ထိုအရပ်၌ရှိသော နတ်တို့အား အလျှူ၏ အဖို့ကို အမျှပေးဝေရာ၏၊ ဤသို့ အမျှပေးဝေလတ်သော်နတ်တို့သည် ပူဇော်ခံရသဖြင့် ထို (အမျှပေးဝေ) သူကို အတုံ့ပြန်၍ ပူဇော်ကုန်၏၊ မြတ်နိုးခံရသဖြင့်လည်းအတုံ့ပြန်၍ မြတ်နိုးကုန်၏။

ထို့ကြောင့် မိခင်သည် ရင်ဝယ်သားကို စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့ နတ်တို့သည် ထို (အမျှပေးဝေ) သူကိုစောင့်ရှောက်ကုန်၏၊ နတ်တို့စောင့်ရှောက်ခံရသော သူသည် အခါခပ်သိမ်း ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာတို့ကိုသာတွေ့မြင်ရလေ၏"ဟု (အနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၏)။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် မဂဓတိုင်းအမတ်ကြီးများဖြစ်သော သုနိဓနှင့် ဝဿကာရ (ပုဏ္ဏား) တို့ကိုဤဂါထာတို့ဖြင့် အနုမောဒနာ ပြုတော်မူပြီးလျှင် နေရာမှ ထ၍ ကြွတော်မူ၏။

၁၅၄။ ထိုစဉ်အခါ မဂဓတိုင်းအမတ်ကြီးများဖြစ်သော သုနိဓနှင့် ဝဿကာရ (ပုဏ္ဏား) တို့သည် "ယနေ့အသျှင်ဂေါတမထွက်သွားရာ တံခါးကို ဂေါတမတံခါးဟု တွင်စေအံ့၊ အသျှင်ဂေါတမကူးရာ ဂင်္ဂါမြစ် ဆိပ်ကိုဂေါတမဆိပ်ဟု တွင်စေအံ့" ဟူ၍ ကြံရွယ်လျက် မြတ်စွာဘုရား၏ နောက်မှ နောက်မှ အစဉ်လိုက် ကုန်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရား ထွက်သွားရာ တံခါးသည် ဂေါတမတံခါးဟု အမည်တွင်လေ၏၊ ထို့နောက်မြတ်စွာဘုရားသည် ဂင်္ဂါမြစ်သို့ ချဉ်းကပ်တော်မူ၏၊ ထိုစဉ်အခါ၌ ဂင်္ဂါမြစ်သည် (ကမ်းမှာနား၍) ကျီးသောက်နိုင်လောက်အောင် ကမ်းနှင့်အညီ ရေပြည့်လျက် ရှိ၏။

ကမ်းတစ်ဖက်မှ ကမ်းတစ်ဖက်သို့ သွားရောက်လိုသော အချို့သူတို့သည် လှေကို ရှာကုန်၏၊ အချို့သူတို့သည် သစ်ဖောင်ကို ရှာကုန်၏၊ အချို့သူတို့သည် ဝါးဖောင်ကို ဖွဲ့ကုန်၏။

ထိုအခါ အားရှိသော ယောကျ်ားသည် ကွေးသော လက်မောင်းကို ဆန့်သကဲ့သို့ ဆန့်သောလက်မောင်းကို ကွေးသကဲ့သို့ ဤအတူပင် မြတ်စွာဘုရားသည် ဂင်္ဂါမြစ်၏ ဤမှာဘက်ကမ်းမှ ကွယ်ခဲ့၍ထိုမှာဘက်ကမ်း၌ ရဟန်းသံဃာနှင့်အတူ ထင်ရှားဖြစ်တော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ကမ်းတစ်ဖက်မှ ကမ်းတစ်ဖက်သို့ သွားရောက်လိုကုန်၍ အချို့က လှေကို ရှာလျက်အချို့က သစ်ဖောင်ကို ရှာလျက် အချို့က ဝါးဖောင်ကို ဖွဲ့လျက်နေသော ထိုသူတို့ကို မြင်တော် မူ၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းအရာကို သိတော်မူ၍ ထိုအချိန်တွင် ဤဥဒါန်းစကားကိုကျူးရင့်တော်မူ၏–

"နက်ကျယ်လှစွာသော တဏှာမြစ်ကို ကူးသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် (အရိယာ မဂ်) တံတားကိုဆောက်လုပ်၍ ကိလေသာညွှန်ပျောင်းတို့ကို ပယ်စွန့်လျက် ကူး သွားကုန်၏၊ လူအပေါင်းသည်ကား (မြစ်ကိုကူးရန်) ဖောင်ကိုဖွဲ့နေရ၏၊ (တဏှာမြစ် ကို) ကူးမြောက်ပြီးသော ပညာရှိအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား ဖောင်ကို မဖွဲ့ကြရ တော့သည်သာတည်း"ဟု (ကျူးရင့်တော်မူ၏)။

ပဌမအခန်း ပြီး၏။

၁။ နှ တိဏ္ဏာ–ဟူသော မူကွဲအရ ပြန်ဆိုထားသည်။

♣

အရိယသစ္စာလေးပါး

၁၅၅။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် "အာနန္ဒာ လာ, သွားကုန်အံ့၊ ကောင္ရိရွာသို့ ချဉ်းကပ်ကုန် အံ့"ဟုအသျှင်အာနန္ဒာအား မိန့်တော်မူ၏။

"အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံ၏။ ထိုအခါမြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော ရဟန်းသံဃာနှင့်အတူ ကောင္ရိရွာဆီသို့ ကြွရောက်တော်မူပြီးလျှင်ထိုရွာ၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့ကို မိန့်တော်မူ၏–

"ရဟန်းတို့ အရိယသစ္စာလေးပါးတို့ကို လျော်ကန်စွာ မသိခြင်းကြောင့် ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့်ငါသည်လည်းကောင်း သင်တို့သည်လည်းကောင်း ရှည်လျားလှစွာသော ဤ (သံသရာ) ကာလပတ်လုံး ပြေးသွားခဲ့ ရလှလေပြီ၊ ကျင်လည်ခဲ့ရလှလေပြီ။

အဘယ်လေးပါးတို့ကို (မသိခြင်းကြောင့်) နည်းဟူမူ– ရဟန်းတို့ ဆင်းရဲအမှန် 'ဒုက္ခအရိယသစ္စာ' ကိုလျော်ကန်စွာ မသိခြင်းကြောင့် ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့် ငါသည်လည်းကောင်း သင်တို့သည်လည်းကောင်း ရှည်လျားလှစွာသော ဤ (သံသရာ) ကာလပတ်လုံး ပြေးသွားခဲ့ရလှလေပြီ၊ ကျင်လည်ခဲ့ရလှလေပြီ။

ရဟန်းတို့ ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းအမှန် 'သမုဒယအရိယသစ္စာ' ကို လျော်ကန်စွာ မသိခြင်းကြောင့်ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့် ငါသည်လည်းကောင်း သင်တို့သည်လည်းကောင်း ရှည်လျားလှစွာသော ဤ (သံသရာ) ကာလပတ်လုံး ပြေးသွားခဲ့ရလှလေပြီ၊ ကျင်လည်ခဲ့ရလှလေပြီ။

ရဟန်းတို့ ဆင်းရဲချုပ်ရာအမှန် 'နိရောဓအရိယသစ္စာ' ကို လျော်ကန်စွာ မသိခြင်းကြောင့် ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့် ငါသည်လည်းကောင်း သင်တို့သည်လည်းကောင်း ရှည်လျားလှစွာသော ဤ (သံသရာ) ကာလပတ်လုံး ပြေးသွားခဲ့ရလှလေပြီ၊ ကျင်လည်ခဲ့ရလှလေပြီ။

ရဟန်းတို့ ဆင်းရဲချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်းလမ်းစဉ်အမှန် 'မဂ္ဂအရိယသစ္စာ' ကို လျော်ကန်စွာမသိခြင်းကြောင့် ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့် ငါသည်လည်းကောင်း သင်တို့သည်လည်းကောင်းရှည်လျား လှစွာသော ဤ (သံသရာ) ကာလပတ်လုံး ပြေးသွားခဲ့ရလှလေပြီ၊ ကျင်လည်ခဲ့ရလှလေပြီ။

ရဟန်းတို့ (ငါသည်) ထိုဆင်းရဲအမှန် 'ဒုက္ခအရိယသစ္စာ' ကို လျော်ကန်စွာ သိပြီ ထိုးထွင်း၍ သိပြီ၊ ထိုဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းအမှန် 'သမုဒယအရိယသစ္စာ' ကို လျော်ကန်စွာ သိပြီ ထိုးထွင်း၍

သိပြီ၊ ထိုဆင်းရဲချုပ်ရာ အမှန် 'နိရောဓအရိယသစ္စာ' ကို လျော်ကန်စွာ သိပြီ ထိုးထွင်း၍ သိပြီ၊ ထိုဆင်းရဲချုပ်ရာသိုရောက်ကြောင်းလမ်းစဉ် အမှန် 'မဂ္ဂအရိယသစ္စာ' ကို လျော်ကန်စွာ သိပြီ ထိုးထွင်း၍ သိပြီ၊ ဘဝတို့၌တပ်မက်ခြင်း 'ဘဝတဏှာ' ကို အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ပြီးပြီ၊ ဘဝသစ်သို့ ဆွဲဆောင်တတ်သော ကြိုးနှင့်တူစွာဘဝတဏှာသည် ကုန်လေပြီ၊ ယခုအခါ တစ်ဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းမရှိတော့ပြီ"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဤစကားကို မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ဤဆိုလတ္တံ့သော စကားကိုလည်း မိန့်တော်မူပြန်၏–

"အရိယသစ္စာလေးပါးတို့ကိုဟုတ်မှန်သောအတိုင်း မသိမြင်ခြင်းကြောင့် ထိုထို ဘဝတို့၌ရှည်လျားလှစွာသော (သံသရာ) ကာလပတ်လုံး ကျင်လည်ခဲ့ရလှလေပြီ၊

ထိုအရိယသစ္စာတို့ကို (ငါသည်) သိမြင်ပေပြီ၊ ဘဝသစ်သို့ ဆွဲဆောင်တတ်သော ကြိုးနှင့်တူစွာဘဝတဏှာကို ကောင်းစွာ နုတ်ပယ်ပြီးပေပြီ၊ ဆင်းရဲ၏ အမြစ်ကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်ပြီးပေပြီ၊ ယခုအခါတစ်ဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းမရှိတော့ပြီ"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုကောဋ္ဌိရွာ၌ နေတော်မူစဉ်လည်း ရဟန်းတို့အား ဤသို့သော တရားစကားကိုသာလျှင် အကြိမ်များစွာ ဟောတော်မူ၏–

"ဤကား သီလတည်း၊ ဤကား သမာဓိတည်း၊ ဤကား ပညာတည်း။ သီလ၌ တည်၍ ဖြစ်စေအပ်သော သမာဓိသည် များသော အကျိုးအာနိသင်ရှိ၏။ သမာဓိ၌ တည်၍ ဖြစ်စေအပ်သော ပညာသည်များသော အကျိုးအာနိသင်ရှိ၏။ ပညာ၌ တည်၍ ဖြစ်စေအပ်သော စိတ်သည် ကာမာသဝ ဘဝါသဝအဝိဇ္ဇာသဝဟူသော အာသဝေါတို့မှ ကောင်းစွာသာလျှင် လွတ်မြောက်၏"ဟု (ဟောတော်မူ၏)။

ပြန်လည်ခြင်းသဘောမရှိ အထက်မဂ်လျှင် လားရာရှိသူ

၁၅၆။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ကောဋ္ဌိရွာ၌ အလိုရှိသမျှနေတော်မူပြီးလျှင် "အာနန္ဒာ လာ, သွားကုန်အံ့၊ နာတိကရွာသို့ ချဉ်းကပ်ကုန်အံ့"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာအား မိန့်တော်မူ၏။

"အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံ၏။ ထိုအခါမြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော ရဟန်းသံဃာနှင့်အတူ နာတိကရွာဆီသို့ ကြွရောက်တော်မူ၍နာတိကရွာ အုတ်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။

ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် တစ်ခုသောနေရာ၌ထိုင်ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤသို့မေးလျှောက်၏–

"အသျှင်ဘုရား နာတိကရွာ၌ သာဌမည်သော ရဟန်းသည် စုတေသွားပါ၏၊ ထို (ရဟန်း) ၏လားရာ 'ဂတိ' ကား အဘယ်ပါနည်း၊ တမလွန်ဘဝကား အဘယ်ပါနည်း။

အသျှင်ဘုရား နာတိကရွာ၌ နန္ဒာမည်သောရဟန်းမိန်းမသည် စုတေသွားပါ၏၊ ထို (ရဟန်းမိန်းမ) ၏လားရာ 'ဂတိ' ကား အဘယ်ပါနည်း၊ တမလွန်ဘဝကား အဘယ်ပါနည်း။

အသျှင်ဘုရား နာတိကရှာ၌ သုဒတ္တမည်သောဥပါသကာသည် စုတေသွားပါ၏၊ ထို (ဥပါသကာ) ၏လားရာ 'ဂတိ' ကား အဘယ်ပါနည်း၊ တမလွန်ဘဝကား အဘယ်ပါနည်း။

အသျှင်ဘုရား နာတိကရှာ၌ သုဇာတာမည်သော ဥပါသိကာမသည် စုတေသွားပါ၏၊ ထို (ဥပါသိကာမ) ၏ လားရာ 'ဂတိ' ကား အဘယ်ပါနည်း၊ တမလွန်ဘဝကား အဘယ်ပါနည်း။

အသျှင်ဘုရား နာတိကရှာ၌ ကုက္ကုဠမည်သောဥပါသကာသည် စုတေသွားပါ၏၊ ထို (ဥပါသကာ) ၏လားရာ 'ဂတိ' ကား အဘယ်ပါနည်း၊ တမလွန်ဘဝကား အဘယ်ပါနည်း။

အသျှင်ဘုရား နာတိကရှာ၌ ကာဠိမ္ဗမည်သော ဥပါသကာသည်။ပ။

အသျှင်ဘုရား နာတိကရှာ၌ နိကဋမည်သော ဥပါသကာသည်။ပ။ ကဋိဿဟမည်သော ဥပါသကာသည်။ တုဋ္ဌမည်သော ဥပါသကာသည်။ သန္တုဋ္ဌမည်သော ဥပါသကာသည်။ ဘဒမြည်သော ဥပါ သကာသည်။ သုဘဒမြည်သော ဥပါသကာသည် စုတေသွားပါ၏၊ ထို (ဥပါသကာ) ၏ လားရာ 'ဂတိ' ကားအဘယ်ပါနည်း၊ တမလွန်ဘဝကား အဘယ်ပါနည်း"ဟု (မေးလျှောက်၏)။

၁၅၇။ အာနန္ဒာ သာဌမည်သော ရဟန်းသည် အာသဝေါတို့၏ ကုန်ခြင်းကြောင့် အာသဝေါ ကင်းသောလွတ်မြောက်သည့် (အရဟတ္တဖိုလ်) စိတ်နှင့် လွတ်မြောက်သည့် (အရဟတ္တဖိုလ်) ပညာကို ယခု ဘဝ၌ပင်ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် ကိုယ်တိုင် မျက်မှောက်ပြုလျက် ရောက်၍နေသော ရဟန္တာပေတည်း။

အာနန္ဒာ နန္ဒာမည်သော ရဟန်းမိန်းမသည် အောက် (ကာမဘုံ) ၌ (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အဖို့ရှိသည့်ငါးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်းကြောင့် ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဥပပါတ် ပဋိသန္ဓေနေ၍ ထို (ဘုံ) ၌သာလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့သော ထိုဘုံမှ ပြန်လည်ခြင်းသဘောမရှိသော အနာဂါမ်ပေတည်း။

အာနန္ဒာ သုဒတ္တမည်သော ဥပါသကာသည် သုံးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ကုန်သည့်ပြင် တပ်မက်ခြင်း 'ရာဂ' အမျက်ထွက်ခြင်း 'ဒေါသ' တွေဝေခြင်း 'မောဟ' တို့၏လည်း ခေါင်းပါးခြင်းကြောင့် ဤလူ့ပြည်သို့ တစ်ကြိမ်သာလျှင်လာ၍ ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုလတ္တံ့သော သကဒါဂါမ်ပေတည်း။

အာနန္ဒာ သုဇာတာမည်သော ဥပါသိကာမသည် သုံးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်းကြောင့် အပါယ်သို့ ကျခြင်းသဘောမရှိသော ကိန်းသေမြဲသော အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင်လားရာရှိသော သောတာပန်ပေတည်း။

အာနန္ဒာ ကုက္ကုဠမည်သော ဥပါသကာသည် အောက် (ကာမဘုံ) ၌ (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အဖို့ရှိသည့်ငါးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်းကြောင့် (ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌) ဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေနေ၍ထို (ဘုံ) ၌သာလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့သော ထိုဘုံမှ ပြန်လည်ခြင်းသဘောမရှိသော အနာဂါမ်ပေတည်း။

အာနန္ဒာ ကာဠိမ္ဗမည်သော ဥပါသကာသည်။ပ။ နိကဋမည်သော ဥပါသကာသည်။ ကဋိဿဟမည်သော ဥပါသကာသည်။ တုဋ္ဌမည်သော ဥပါသကာသည်။ သန္တုဋ္ဌမည်သော ဥပါသကာသည်။ ဘဒ္ဒမည်သော ဥပါသကာသည်။ သုဘဒမြည်သော ဥပါသကာသည် အောက်

(ကာမဘုံ) ၌ (ပဋ္ဌိသန္ဓေနေခြင်း) အဖို့ရှိသည့် ငါးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်းကြောင့် (ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌) ဥပပါတ်ပဋ္ဌိသန္ဓေ နေ၍ ထို (ဘုံ) ၌သာလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့သော ထိုဘုံမှပြန်လည်ခြင်းသဘောမရှိသော အနာဂါမ်ပေ တည်း။

အာနန္ဒာ နာတိကရွာမှ စုတေသွားကြသော ဥပါသကာ ငါးကျိပ်ကျော်တို့သည် အောက် (ကာမဘုံ) ၌ (ပဋ္ဌိသန္ဓေနေခြင်း) အဖို့ရှိသည့် ငါးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်းကြောင့် (ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌) ဥပပါတ်ပဋ္ဌိသန္ဓေနေ၍ ထို (ဘုံ) ၌သာလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့သော ထိုဘုံမှ ပြန်လည်ခြင်းသဘောမရှိသော အနာဂါမ်တို့ပေတည်း။

အာနန္ဒာ နာတိကရွာမှ စုတေသွားကြသော ဥပါသကာ ကိုးကျိပ်ကျော်တို့သည် သုံးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ကုန်သည့်ပြင် တပ်မက်ခြင်း 'ရာဂ' အမျက်ထွက်ခြင်း 'ဒေါသ' တွေဝေခြင်း 'မောဟ' တို့၏လည်း ခေါင်းပါးခြင်းကြောင့် ဤလူ့ပြည်သို့ တစ်ကြိမ်သာလာ၍ ဆင်းရဲ၏အဆုံး ကိုပြုလတ္တံ့သော သကဒါဂါမ်တို့ပေတည်း။

အာနန္ဒာ နာတိကရွာမှ စုတေသွားကြသော ဥပါသကာ ငါးရာကျော်တို့သည် သုံးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်းကြောင့် အပါယ်သို့ ကျခြင်းသဘောမရှိသော ကိန်းသေမြဲသောအထက် မဂ်သုံးပါးလျှင် လားရာရှိသော သောတာပန်တို့ပေတည်း။

၁။ သုဂတိ၌သာ ဖြစ်ရန် ကိန်းသေမြဲသော၊ တစ်နည်း ဆင်းရဲ၏အဆုံးသို့ရောက်ရန် ကိန်းသေမြဲသော။

♣

ဓမ္မာဒါသ ဓမ္မပရိယာယ ကြေးမုံတရား

၁၅၈။ အာနန္ဒာ ဤအရာသည် အံ့ဖွယ် မဟုတ်၊ အာနန္ဒာ လူသေတိုင်းသေတိုင်းပင် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ဤအကြောင်းအရာကို မေးမြန်းနေကြလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ပင်ပန်းစေရုံမျှသာ ဖြစ်ရာ၏။

အာနန္ဒာ ထို့ကြောင့် ကြေးမုံတရားမည်သော ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားပေအုံ့။

အကြင် (ကြေးမုံတရား) နှင့် ပြည့်စုံသော အရိယာသာဝကသည် ပြောကြားလိုပါမူ "ငါ့အား ငရဲ၌ ဖြစ်ရန်မရှိပြီ၊ တိရစ္ဆာန်ဘုံ၌ ဖြစ်ရန် မရှိပြီ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်ရန် မရှိပြီ၊ အပါယ်ဒုဂ္ဂတိသို့ ပျက်စီး၍ ကျရောက်ရန်မရှိပြီ၊ ငါသည် သောတာပန်ဖြစ်ပြီ၊ ပျက်စီးကျရောက်တတ်သောသဘော မရှိပြီ၊ ကိန်းသေမြဲနေပြီ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးသာလျှင် လားရာရှိတော့၏"ဟု မိမိကိုယ်တိုင်ပင် မိမိအကြောင်းကို ပြောကြား နိုင်ပေ၏။

၁၅၉။ အာနန္ဒာ အကြင် (ကြေးမုံတရား) နှင့် ပြည့်စုံသော (အရိယာသာဝက) သည် ပြောကြားလိုပါမူ "ငါ့အား ငရဲ၌ ဖြစ်ရန် မရှိပြီ၊ တိရစ္ဆာန်ဘုံ၌ ဖြစ်ရန် မရှိပြီ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်ရန် မရှိပြီ၊ အပါယ်ဒုဂ္ဂတိသို့ ပျက်စီး၍ ကျရောက်ရန် မရှိပြီ၊ ငါသည် သောတာပန်ဖြစ်ပြီ၊ ပျက်စီးကျရောက်တတ်သောသဘော မရှိပြီ၊ ကိန်းသေမြဲနေပြီ၊

အထက်မဂ်သုံးပါးသာလျှင်လားရာရှိတော့၏"ဟု မိမိကိုယ်တိုင်ပင် မိမိအကြောင်းကို ပြောကြားနိုင်ပေ၏၊ ကြေးမုံတရားမည်သောထိုဒေသနာကား အဘယ်နည်း။

အာနန္ဒာ ဤ (သာသနာတော်) ၌ အရိယာသာဝကသည် မြတ်စွာဘုရားကို ဉာဏ်ဖြင့် တွေ့မြင်၍ (တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော) ကြည်ညိုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏–

"ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း 'အရဟံ' မည်တော်မူပါပေ၏၊ (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း 'သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ' မည်တော်မူပါပေ၏၊ အသိဉာဏ် 'ဝိဇ္ဇာ' အကျင့် 'စရဏ' နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း 'ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော' မည်တော်မူပါပေ၏၊ ကောင်းသော စကားကိုဆိုတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း 'သုဂတ' မည်တော်မူပါပေ၏၊ လောကကို သိတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း 'လောကဝိဒူ' မည်တော်မူပါပေ၏၊ ဆုံးမထိုက်သူကို ဆုံးမတတ်သည့်အတုမဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း 'အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာ ရထိ' မည်တော်မူပါပေ၏၊ နတ်လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း 'သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ' မည်တော်မူပါပေ၏၊ (သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို) သိစေတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း 'ဗုဒ္ဓ' မည်တော်မူပါပေ၏၊ ဘုန်းတန်ခိုး ကြီးတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း 'ဘဂဝါ' မည်တော်မူပါပေ၏"ဟု (ဉာဏ်ဖြင့် တွေ့မြင်၍ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော ကြည်ညိုခြင်းနှင့် ပြည့် စုံ၏)။ တရားတော်ကို ဉာဏ်ဖြင့် တွေ့မြင်၍ (တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော) ကြည်ညိုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏–

"မြတ်စွာဘုရားဟောသော တရားတော်သည် ကောင်းစွာဟောထားသော တရားတော်ပါပေတည်း၊ ကိုယ်တိုင်သိမြင်နိုင်သော တရားတော်ပါပေတည်း၊ အခါမလင့် အကျိုးပေးတတ်သော တရားတော်ပါ့ပေတည်း၊ လာလှည့် ရှုလှည့်ဟု ပြထိုက်သော တရားတော်ပါပေတည်း၊ (မိမိ၏ ကိုယ်ထဲစိတ်ထဲ၌) ဆောင် ယူထားထိုက်သော တရားတော်ပါပေတည်း၊ (အရိယာ) ပညာရှိတို့သာ ကိုယ်စီကိုယ်ငသိနိုင်ခံစားနိုင်သော တရားတော်ပါပေတည်း"ဟု (ဉာဏ်ဖြင့် တွေ့မြင်၍ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသောကြည်ညိုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏)။ သံဃာတော်ကို ဉာဏ်ဖြင့် တွေ့မြင်၍ (တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော) ကြည်ညိုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏–

"မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သား 'သာဝက' သံဃာတော်သည် ကောင်းသောအကျင့် ရှိပါပေ၏၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သား 'သာဝက' သံဃာတော်သည် ဖြောင့်မတ်သောအကျင့် ရှိတော်မူပါပေ၏၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သား 'သာဝက' သံဃာတော်သည် မှန်သောအကျင့် ရှိတော်မူပါပေ၏၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သား 'သာဝက' သံဃာတော်သည် လျော်ကန်သောအကျင့် ရှိတော်မူပါ ပေ၏၊ အစုံအားဖြင့် လေးစုံ, ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် ရှစ်ပါးအရေအတွက်ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သား 'သာဝက' သံဃာတော်သည် (အရပ်ဝေးမှ) ဆောင်လာ၍သော်လည်း ပေးလှူပူဇော်ရန် ထိုက်တန်တော်မူပါပေ၏၊ ဧည့်သည်တို့အလို့ငှါ စီမံထားသော ဝတ္ထုကိုသော်လည်း ပေးလှူပူဇော်ရန်ထိုက်တန်တော်မူပါပေ၏၊ တမလွန်အတွက် ရည်မျှော်သော အလှူကို ခံတော်မူထိုက်ပါပေ၏၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကို ခံတော်မူထိုက်ပါပေ၏၊ သတ္တဝါအပေါင်း၏ ကောင်းမှုပြုစုရန် အမြတ်ဆုံး လယ်မြေဖြစ်တော်မူပါပေ၏"ဟု (ဉာဏ်ဖြင့် တွေ့မြင်၍ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော ကြည်ညိုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏)။ တဏှာ၏ ကျွန်အဖြစ်မှ

ကျွတ်လွတ်စေတတ်ကုန်သော၊ ပညာရှိတို့ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သော၊ (မှားယွင်းစွာ) မသုံးသပ်အပ်ကုန်သော၊ သမာဓိကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ မကျိုး မပေါက် မပြောက်မကျား ကုန်သော၊ အရိယာတို့ မြတ်နိုးအပ်ကုနသော သီလတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏။ အာနန္ဒာ အကြင် (ကြေးမုံတရား) နှင့်ပြည့်စုံသော အရိယာသာဝကသည် ပြောကြားလိုပါမူ "ငါ့အား ငရဲ၌ဖြစ်ရန် မရှိပြီ၊ တိရစ္ဆာန်ဘုံ၌ ဖြစ်ရန် မရှိပြီ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်ရန် မရှိပြီ၊ အပါယ်ဒုဂ္ဂတိသို့ ပျက်စီး၍ကျရောက်ရန် မရှိပြီ၊ ငါသည် သောတာပန်ဖြစ်ပြီ၊ ပျက်စီး၍ ကျရောက်တတ်သော သဘောမရှိပြီ၊ ကိန်းသေမြဲနေပြီ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် လားရာရှိတော့၏"ဟု ကိုယ်တိုင်ပင် မိမိအကြောင်းကိုပြောကြားနိုင်ပေ၏၊ ကြေးမုံတရားမည်သော ထိုဒေသနာကား ဤသည်ပင်တည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုနာတိကရွာ အုတ်ကျောင်း၌ နေတော်မူစဉ်လည်း ဤသို့သော တရားစကားကိုသာလျှင် ရဟန်းတို့အား အကြိမ်များစွာ ဟောတော်မူ၏–

"ဤကား သီလတည်း၊ ဤကား သမာဓိတည်း၊ ဤကား ပညာတည်း၊ သီလ၌ တည်၍ ဖြစ်စေအပ်သော သမာဓိသည် များသော အကျိုး 'အာနိသင်' ရှိ၏။ သမာဓိ၌ တည်၍ ဖြစ်စေအပ်သော ပညာသည် များသော အကျိုး 'အာနိသင်' ရှိ၏။ ပညာ၌ တည်၍ ဖြစ်စေအပ်သော စိတ်သည် ကာမာသဝဘဝါသဝအဝိဇ္ဇာသဝ ဟူသော အာသဝေါတို့မှ ကောင်းစွာသာလျှင် လွတ်မြောက်၏"ဟု (ဟောတော်မူ၏)။

၁၆၀။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် နာတိကရွာ၌ အလိုရှိသမျှနေတော်မူပြီးလျှင် "အာနန္ဒာ လာ, သွားကုန်အံ့၊ ဝေသာလီပြည်သို့ ချဉ်းကပ်ကုန်အံ့"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာအား မိန့်တော်မူ၏။

"အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံ၏။ ထိုအခါမြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော ရဟန်းသံဃာနှင့်အတူ ဝေသာလီပြည်ဆီသို့ ကြွရောက်တော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဝေသာလီပြည် အမ္ဗပါလီ၏ အဂုံ ဥယျာဉ်၌ နေတော်မူ၏၊ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့ကို မိန့်တော်မူ၏–

"ရဟန်းတို့ ရဟန်းသည် သတိရှိလျက် ဆင်ခြင်လျက် နေရာ၏၊ ဤကား သင်တို့အတွက် ငါတို့၏အဆုံးအမပေတည်း။ ရဟန်းတို့ အဘယ်သို့လျှင် ရဟန်းသည် သတိရှိရာသနည်း။ ရဟန်းတို့ဤ (သာသနာတော်) ၌ ရဟန်းသည် ပြင်းစွာအားထုတ်လျက် ဆင်ခြင်လျက် သတိရှိလျက် ရုပ်အပေါင်း၌ရုပ်အပေါင်းဟု အဖန်ဖန်ရှုလျက် လောကဌ (ဖြစ်တတ်သော) လိုချင်တပ်မက်ခြင်းနှင့် နှလုံးမသာခြင်းကိုပယ်ဖျောက်၍ နေ၏၊ ပြင်းစွာအားထုတ်လျက် ဆင်ခြင်လျက် သတိရှိလျက် ခံစားမှု 'ဝေဒနာ' တို့၌ခံစားမှု 'ဝေဒနာ'ဟု အဖန်ဖန် ရှုလျက်။ ပ။ စိတ်၌ စိတ်ဟု အဖန်ဖန်ရှုလျက်။ ပ။ သဘောတရားတို့၌သဘောတရားဟု အဖန်ဖန်ရှုလျက် လောကဌ (ဖြစ်တတ်သော) လိုချင်တပ်မက်ခြင်းနှင့် နှလုံးမသာခြင်းကိုပယ်ဖျောက်၍ နေ၏။ ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ရဟန်းသည် သတိရှိပေ၏။

ရဟန်းတို့ အဘယ်သို့လျှင် ရဟန်းသည် ဆင်ခြင်သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည်ရှေ့သို့တက်ရာ၌ နောက်သို့ဆုတ်ရာ၌ ဆင်ခြင်လျက် ပြုလေ့ရှိ၏၊ တူရူကြည့်ရာ တစောင်း ကြည့်ရာ၌ဆင်ခြင်လျက် ပြုလေ့ရှိ၏၊ ကွေးရာ ဆန့်ရာ၌ ဆင်ခြင်လျက် ပြုလေ့ရှိ၏၊ ဒုကုဋ္ဌ သပိတ် သင်္ကန်း ကိုဆောင်ရာ၌ ဆင်ခြင်လျက် ပြုလေ့ရှိ၏၊ စားရာ သောက်ရာ

ခဲရာလျက်ရာ၌ ဆင်ခြင်လျက် ပြုလေ့ရှိ၏၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်စွန့်ရာ၌ ဆင်ခြင်လျက် ပြုလေ့ရှိ၏၊ သွားရာ ရပ်ရာ ထိုင်ရာ အိပ်ရာ နိုးရာ ပြောရာဆိတ်ဆိတ်နေရာ၌ ဆင်ခြင်လျက် ပြုလေ့ရှိ၏၊ ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ရဟန်းသည် ဆင်ခြင်ပေ၏။ ရဟန်း တို့ ရဟန်းသည် သတိရှိလျက် ဆင်ခြင်လျက် နေရာ၏၊ ဤကား သင်တို့အတွက် ငါတို့၏အဆုံးအမပေတည်း"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၁။ သေသွားသူ၏ လားရာဂတိနှင့် တမလွန်ဘဝ အကြောင်းအရာကို ပြောကြားမှုသည် တရားနှင့် ပြည့်စုံသူတိုင်း ကိုယ်တိုင်ပင် ပြုနိုင်သော အမှုဖြစ်၍ ဘုရားကိုယ်တိုင် ဆောင်ရွက်ရလောက်အောင် ခက်ခဲသော အံ့ဖွယ် အထူးအဆန်းမဟုတ်ဟု ဆိုလို၏။

♣

အမ္မပါလီပြည့်တန်ဆာမ

၁၆၁။ အမ္မပါလီပြည့်တန်ဆာမသည် မြတ်စွာဘုရား ဝေသာလီပြည်သို့ ဆိုက်ရောက်၍ မိမိ၏သရက်တောဥယျာဉ်၌ နေတော်မူကြောင်းကို ကြားလေ၏။ ထိုအခါ အမ္မပါလီပြည့်တန်ဆာမသည် ကောင်းကုန် ကောင်းကုန်သော ယာဉ်တို့ကို ကစေပြီးလျှင် ကောင်းသော ယာဉ်ကို စီးလျက် ကောင်းကုန်ကောင်း ကုန်သော (အရံ) ယာဉ်တို့နှင့်တကွ ဝေသာလီပြည်မှ ထွက်၍ မိမိအရံ (ဥယျာဉ်) ဆီသို့သွားလေ၏။ ယာဉ်ဖြင့် သွားသင့်သမျှသော အရပ်ကို ယာဉ်ဖြင့်သာ သွား၍ ယာဉ်မှ သက်ပြီးသော်ခြေကျင်သာလျှင် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင် တစ်ခုသော နေရာ၌ထိုင်နေ၏။

တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်နေသော အမ္မပါလီပြည့်တန်ဆာမအား မြတ်စွာဘုရားသည် တရားစကားဖြင့် (အကျိုးစီးပွါးကို) သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန်ရွှင်လန်းစေတော်မူ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် တရားစကားဖြင့် (အကျိုးစီးပွါးကို) သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန် ရွှင်လန်းစေသည်ရှိသော် အမ္မပါလီပြည့်တန်ဆာမသည် "အသျှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းသံဃာနှင့်တကွ နက်ဖြန်အဖို့ အကျွန်ုပ်၏ ဆွမ်းကို လက်ခံတော်မူပါ"ဟု မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းဖြင့် လက်ခံတော်မူ၏။

ထိုအခါ အမ္မပါလီပြည့်တန်ဆာမသည် မြတ်စွာဘုရား လက်ခံတော်မူသည်ကို သိ၍ နေရာမှထကာမြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် အရိုအသေပြုပြီးလျှင် ဖဲခွါသွားလေ၏။

ဝေသာလီပြည်၌ နေကုန်သော လိစ္ဆဝီ (မင်း) တို့သည် မြတ်စွာဘုရား ဝေသာလီပြည်သို့ ရောက်၍အမ္မပါလီ၏ ဥယျာဉ်၌ နေတော်မူကြောင်းကို ကြားလေကုန်၏။ ထိုအခါ ထိုလိစ္ဆဝီ (မင်း) တို့သည်ကောင်းကုန် ကောင်းကုန်သော ယာဉ်တို့ကို ကစေပြီးလျှင် ကောင်းသော ကောင်းသော ယာဉ်ကို စီး၍ကောင်းကုန် ကောင်းကုန်သော (အရံ) ယာဉ်တို့နှင့်တကွ ဝေသာလီပြည်မှ ထွက်သွားကုန်၏။

ထို (လိစ္ဆဝီမင်းတို့) တွင် အချို့သော လိစ္ဆဝီ (မင်း) တို့သည် ညိုသောအဝတ် ညိုသောတန်ဆာရှိကြ၍ညိုသောအဆင်း အရောင် ရှိကုန်၏။

အချို့သော လိစ္ဆဝီ (မင်း) တို့သည် ဝါသောအဝတ် ဝါသောတန်ဆာရှိကြ၍ ဝါသောအဆင်း အရောင်ရှိကုန်၏။

အချို့သော လိစ္ဆဝီ (မင်း) တို့သည် နီသောအဝတ် နီသောတန်ဆာရှိကြ၍ နီသောအဆင်း အရောင်ရှိကုန်၏။

အချို့သော လိစ္ဆဝီ (မင်း) တို့သည် ဖြူသောအဝတ် ဖြူသောတန်ဆာရှိကြ၍ ဖြူသောအဆင်းအရောင်ရှိကုန်၏။

ထိုအခါ အမ္မပါလီပြည့်တန်ဆာမသည် (အသက်အရွယ်) ငယ်ကုန် ငယ်ကုန်သော လိစ္ဆဝီ (မင်း) တို့၏ (ရထားတို့ကို မိမိရထားနှင့်) ဝင်ရိုးချင်း ဘီးချင်း ထမ်းပိုးချင်း တိုက်ခိုက်စေ၏။

ထိုအခါ ထိုလိစ္ဆဝီ (မင်း) တို့သည် "ဟယ် အမ္မပါလီ (သင်သည်) အသက်အရွယ် ငယ်ကုန် ငယ် ကုန်သောလိစ္ဆဝီ (မင်း) တို့၏ (ရထားတို့ကို သင်၏ ရထားနှင့်) ဝင်ရိုးချင်း ဘီးချင်း ထမ်းပိုးချင်း အဘယ့်ကြောင့်တိုက်ခိုက်စေဘိသနည်း"ဟု အမ္မပါလီပြည့်တန်ဆာမကို ဆိုကုန်၏။

အရှင့်သားတို့ ရဟန်းသံဃာနှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရားကို နက်ဖြန်ခါ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးရန် အကျွန်ုပ်ပင့်ခဲ့ပါပြီ၊ ထို့ကြောင့် (တိုက်ခိုက်စေပါသည်)ဟု အမ္မပါလီက ပြန်ပြော၏။

ဟယ် အမ္မပါလီ ထိုဆွမ်းကို (အသပြာ) တစ်သိန်းဖြင့် ပေးပါလော့ဟု (ဆိုကြကုန်၏)။

အရှင့်သားတို့ တိုင်းခရိုင်နှင့်တကွ ဝေသာလီပြည်ကို အကျွန်ုပ်အား ပေးစေကာမူ ထိုဆွမ်းကို အကျွန်ုပ်မပေးနိုင်ပါဟု (ပြန်ပြော၏)။

ထိုအခါ ထိုလိစ္ဆဝီ (မင်း) တို့သည်လည်း "ငါတို့ကို မိန်းမက နိုင်သွားပြီ အမောင်တို့၊ ငါတို့ကို မိန်းမကနိုင်သွားပြီ အမောင်တို့"ဟု (ဆိုလျက်) လက်ဖျားခါကုန်၏။

ထို့နောက် ထိုလိစ္ဆဝီ (မင်း) တို့သည် (အမ္မပါလီပြည့်တန်ဆာမ၏) အရံ (ဥယျာဉ်) သို့ သွားလေ ကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် လာနေသော ထိုလိစ္ဆဝီ (မင်း) တို့ကို အဝေးမှပင် မြင်တော်မူ၍ ရဟန်းတို့ကို ဤသို့မိန့်တော်မူ၏ –

"ရဟန်းတို့ တာဝတိံသာနတ်တို့ကို မမြင်ဖူးသော ရဟန်းတို့သည် လိစ္ဆဝီပရိသတ်ကို ကြည့်ရှုကုန်လော့၊ လိစ္ဆဝီပရိသတ်ကို အဖန်ဖန်ကြည့်ရှုကုန်လော့၊ လိစ္ဆဝီပရိသတ်ကို တာဝတိံသာ နတ်ပရိသတ် နှင့်အတူထား၍ ကြည့်ရှုကုန်လော့"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

ထိုအခါ ထိုလိစ္ဆဝီ (မင်း) တို့သည် ယာဉ်ဖြင့် သွားသင့်သမျှ အရပ်ကို ယာဉ်ဖြင့်သွား၍ ယာဉ်မှသက်ပြီးသော် ခြေကျင်သာလျှင် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင် တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်နေကုန်၏။

တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်နေကုန်သော ထိုလိစ္ဆဝီ (မင်း) တို့အား မြတ်စွာဘုရားသည် တရား စကားဖြင့် (အကျိုးစီးပွါးကို) သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန်ရှင်လန်းစေတော်မူ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် တရားစကားဖြင့် (အကျိုးစီးပွါးကို) သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန်ရှင်လန်းစေသည်ရှိသော် ထိုလိစ္ဆဝီ (မင်း) တို့သည် "အသျှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းသံဃာနှင့် အတူ နက်ဖြန်အဖို့ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဆွမ်းကိုလက်ခံတော်မူပါ"ဟု မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ကုန်၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် "လိစ္ဆဝီ (မင်း) တို့ နက်ဖြန်အဖို့ အမ္မပါလီ ပြည့်တန်ဆာမ၏ ဆွမ်းကို ငါလက်ခံလိုက်ပြီ"ဟုထိုလိစ္ဆဝီ (မင်း) တို့အား မိန့် တော်မူ၏။

ထိုအခါ ထိုလိစ္ဆဝီမင်းတို့သည် "ငါတို့ကို မိန်းမက နိုင်သွားပြီ အမောင်တို့၊ ငါတို့ကို မိန်းမကနိုင်သွားပြီ အမောင်တို့"ဟု (ဆိုလျက်) လက်ဖျားခါကုန်၏၊

ထို့နောက် ထိုလိစ္ဆဝီမင်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသော တရားတော်ကို အလွန်နှစ်သက်၍အနုမောဒနာပြုပြီးနောက် နေရာမှ ထကာ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် အရိုအသေပြုပြီးလျှင် ဖဲခွါသွားကုန်၏။

၁၆၂။ ထိုအခါ အမ္မပါလီပြည့်တန်ဆာမသည် ထိုညဉ့်လွန်မြောက်ပြီးနောက် မိမိအာရာမ် (ဥယျာဉ်) ၌မွန်မြတ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို စီမံစေပြီးလျှင် "အသျှင်ဘုရား အချိန်တန်ပါပြီ (ဆွမ်းပြင်ပြီးပါပြီ)"ဟုမြတ်စွာဘုရားအား အချိန် (တန်ကြောင်း) ကို လျှောက်စေ၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် နံနက်အချိန်၌သင်္ကန်းကို ပြင်ဝတ်ပြီးလျှင် သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူလျက် ရဟန်းသံဃာနှင့်အတူ အမ္မပါလီပြည့်တန်ဆာမအိမ်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ခင်းထားသော နေရာ၌ ထိုင်နေတော်မူ၏။

ထိုအခါ အမ္မပါလီပြည့်တန်ဆာမသည် မြတ်စွာဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာကို မွန်မြတ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ဖြင့် ရောင့်ရဲသည်တိုင်အောင် တားမြစ်သည်တိုင်အောင် မိမိကိုယ်တိုင် လုပ်ကျွေး၏။

မြတ်စွာဘုရားဆွမ်းစားပြီး၍ သပိတ်မှ လက်ကို ဖယ်ပြီးသောအခါ အမ္မပါလီပြည့်တန်ဆာမသည် နိမ့်သောထိုင်စရာတစ်ခုကို ယူ၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ပြီးလျှင် "အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဤအရံ (ဥယျာဉ်) ကို ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာအား လှူပါ၏"ဟု မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထား၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထို အရံ (ဥယျာဉ်) ကို အလှူခံတော်မူ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် အမ္မပါလီပြည့်တန်ဆာမကို တရားစကားဖြင့် (အကျိုးစီးပွါးကို) သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန်ရှင်လန်းစေတော်မူပြီးလျှင်နေရာမှ ထ၍ ကြွသွားတော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဝေသာလီပြည် အမ္မပါလီပြည့်တန်ဆာမ၏ အရံ (ဥယျာဉ်) ၌ နေတော်မူစဉ် လည်းရဟန်းတို့အား ဤသို့သော တရားစကားကိုသာလျှင် အကြိမ်များစွာ ဟောတော်မူ၏ –

"ဤကား သီလတည်း၊ ဤကား သမာဓိတည်း၊ ဤကား ပညာတည်း၊ သီလ၌ တည်၍ ဖြစ်စေအပ်သော သမာဓိသည် များစွာသော အကျိုး 'အာနိသင်' ရှိ၏။ သမာဓိ၌ တည်၍ ဖြစ်စေအပ်သော ပညာသည် များစွာသော အကျိုး 'အာနိသင်' ရှိ၏။ ပညာ၌ တည်၍

ဖြစ်စေအပ်သော စိတ်သည် ကာမာသဝဘဝါသဝ အဝိဇ္ဇာသဝ ဟူသော အာသဝေါတို့မှ ကောင်းစွာသာလျှင် လွတ်မြောက်၏"ဟု (ဟောတော်မူ၏)။

ဝေဠုဝရွာ၌ ဝါဆိုတော်မူခြင်း

၁၆၃။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် အမ္ဗပါလီပြည့်တန်ဆာမ၏ အရံ (ဥယျာဉ်) ၌ အလိုရှိသမျှနေတော်မူပြီးလျှင် "အာနန္ဒာ လာ, သွားကုန်အံ့၊ ဝေဠုဝမည်သော ရွာသို့ ချဉ်းကပ်ကုန်အံ့"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာအား မိန့်တော်မူ၏။

"အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော ရဟန်းသံဃာနှင့်အတူ ဝေဠုဝရွာဆီသို့ ကြွရောက်တော် မူ၏၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဝေဠုဝရွာ၌ နေတော်မူစဉ် ရဟန်းတို့ကို မိန့်တော်မူ၏–

"ရဟန်းတို့ လာကုန်လော့၊ သင်တို့သည် ဝေသာလီပြည်၏ ပတ်ဝန်းကျင်ဝယ် မိတ်ဆွေ အသိအကျွမ်းများ ရှိရာ၌ ဝါကပ်ကုန်လော့၊ ငါမူကား ဤဝေဠုဝရွာ၌သာလျှင် ဝါကပ်အံ့"ဟု (မိန့်တော် မူ၏)။

"အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံပြီးလျှင် ဝေသာလီပြည်၏ ပတ်ဝန်းကျင်ဝယ် မိတ်ဆွေ အသိအကျွမ်းရှိရာ၌ ဝါကပ်ကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည်ကားထိုဝေဠုဝ ရွာ၌သာလျှင် ဝါကပ်တော်မူ၏။

၁၆၄။ ထို့နောက် ဝါကပ်ပြီးသောအခါ မြတ်စွာဘုရားအား ကြမ်းတမ်းသောရောဂါ ကပ်ရောက်လျက်သေလောက်အောင် ပြင်းထန်သော ဝေဒနာသည် ဖြစ်၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် သတိရှိလျက်ဆင်ခြင်လျက် ပင်ပန်းသည်ဟု မရေတွက်ဘဲ သည်းခံတော်မူ၏။

ထိုအခါ "ငါသည် အလုပ်အကျွေးတို့ကို မသိစေမူ၍ ရဟန်းသံဃာကို မပန်ကြားမူ၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းငှါ မလျောက်ပတ်၊ ငါသည် ဤရောဂါကို (ဘာဝနာ) ဝီရိယဖြင့် ပယ်ခွါ၍ အသက်ရှည်စေနိုင်သောသမာပတ်ကို ဝင်စားလျက်နေရမူ ကောင်းလေစွ"ဟု မြတ်စွာဘုရားအား အကြံ ဖြစ်တော်မူ၏။ ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုရောဂါကို (ဘာဝနာ) ဝီရိယဖြင့် ပယ်ခွါ၍ အသက်ရှည်စေနိုင်သောသမာပတ်ကို ဝင်စားလျက် နေတော်မူ၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရား၏ ထိုရောဂါသည် ငြိမ်းလေ၏။

ထို့နောက် အနာရောဂါမှ ထမြောက်ပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် အနာရောဂါမှ ထမြောက်၍ မကြာမီကျောင်းမှ ထွက်တော်မူ၍ ကျောင်းအရိပ်တွင် ခင်းထားသော နေရာ၌ ထိုင်နေတော်မူ၏။

ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင်တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ပြီးသော် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏–

"အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ ချမ်းသာတော်မူခြင်းကို တွေ့မြင်ရပါပေပြီ၊ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ ကျန်းမာတော်မူခြင်းကို တွေ့မြင်ရပါပေပြီ၊ အသျှင် ဘုရားဤသို့ ယခု တွေ့မြင်ရသော်လည်း မြတ်စွာဘုရား မကျန်းမာတော်မူခြင်းကြောင့် အကျွန်ုပ်၏ခန္ဓာကိုယ်သည် လေးလံတောင့်တင်း နေသကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်၊ အကျွန်ုပ်အား အရပ်မျက်နှာတို့သည်လည်း မကွဲပြားပါကုန်၊ အကျွန်ုပ်အား (သတိပဋ္ဌာန် အစရှိသော) တရားတို့သည်လည်း မထင်ပေါ်ပါကုန်၊ အသျှင်ဘုရား သို့ဖြစ်သော်လည်း မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းသံဃာနှင့် စပ်လျဉ်း၍တစ်စုံတစ်ရာ (မှာထားချက်) ကို မြွက်ကြားတော်မမူရသေးသမျှ ကာလပတ်လုံး မြတ်စွာဘုရားသည်ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူလိမ့်မည် မဟုတ်ဟု (အောက်မေ့နေသောကြောင့်သာ) အကျွန်ုပ်အား အနည်း ငယ်သက်သာခွင့်ရရှိပါတော့သည်"ဟု (လျှောက်၏)။

၁၆၅။ အာနန္ဒာ ရဟန်းသံဃာသည် ငါ့ထံမှ အဘယ်အရာကို မျှော်လင့်နေသေးသနည်း၊ အာနန္ဒာငါသည် အတွင်းအပြင် မထားဘဲ တရားကို ဟောခဲ့ပြီ၊ အာနန္ဒာ မြတ်စွာဘုရားတို့မည်သည်မှာ တရားတို့ (အရာ) ၌ 'ဆရာ့ လက်ဆုပ်' ပြုထားသော လျှို့ဝှက်ချက် မရှိချေ။

အာနန္ဒာ "ရဟန်းသံဃာကို ငါသာလျှင် သိမ်းယူထားအံ့" ဟူ၍လည်းကောင်း၊ "ရဟန်းသံဃာသည်ငါ့ကိုသာလျှင် အားကိုးခြင်းရှိနေစေ" ဟူ၍လည်းကောင်း အကြင်သူအား ဤသို့ လိုလားခြင်းရှိရာ၏၊ ထိုသူသည်သာလျှင် ရဟန်းသံဃာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တစ်စုံတစ်ရာ (မှာထားချက်) ကို မြွက်ဆိုရာ၏။

အာနန္ဒာ မြတ်စွာဘုရားမှာမူကား "ရဟန်းသံဃာကို ငါသာလျှင် သိမ်းယူထားအံ့" ဟူ၍လည်းကောင်း၊ "ရဟန်းသံဃာသည် ငါ့ကိုသာလျှင် အားကိုးခြင်းရှိနေစေ" ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့သောလိုလားခြင်းသည် မရှိချေ၊ အာနန္ဒာ ထိုသို့ လိုလားခြင်းမရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းသံဃာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တစ်စုံတစ်ရာ (မှာထားချက်) ကို အဘယ်မှာ မြွက်ကြားတော့အံ့နည်း။

အာနန္ဒာ ယခုအခါ ငါသည် အိုမင်းကြီးရင့်လှပါပြီ၊ အရွယ်လွန်နေပါပြီ၊ အဆုံးပိုင်းသို့ ရောက်နေပါပြီ၊ ငါ့အသက် ရှစ်ဆယ်ရှိနေပါပြီ။ အာနန္ဒာ လှည်းအိုသည် ဖွဲ့စည်းတုပ်နှောင်ခြင်းဖြင့် တည်တံ့သကဲ့သို့ ဤအတူပင် မြတ်စွာဘုရား၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် ဖွဲ့စည်းတုပ်နှောင်ခြင်းနှင့်တူသော ဖလသမာပတ်ဖြင့် တည်တံ့လျက်ရှိ၏။

အာနန္ဒာ အကြင်အခါ မြတ်စွာဘုရားသည် အလုံးစုံသော အာရုံနိမိတ်တို့ကို နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အချို့သော ဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း သမာဓိရနိမိတ်ကို အာရုံမပြုသော (အရဟတ္တဖိုလ် စိတ်နှင့်ယှဉ်သော) သမာဓိသို့ ရောက်၍ နေ၏၊ အာနန္ဒာ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရား၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် သာလွန်၍ ချမ်းသာပေ၏။

အာနန္ဒာ ထို့ကြောင့် (သင်တို့သည်) မိမိကိုယ်ကိုသာ မှီခိုရာပြု၍ မိမိမှတစ်ပါး ကိုးကွယ်ရာမရှိဘဲမိမိသာလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိသည်ဖြစ်၍ နေကုန်လော့၊ တရားကိုသာ မှီခိုရာပြု၍ တရားမှတစ်ပါး ကိုးကွယ်ရာမရှိဘဲ တရားသာလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိသည်ဖြစ်၍ နေကုန်လော့။

အာနန္ဒာ အဘယ်သို့လျှင် ရဟန်းသည် မိမိကိုယ်ကိုသာ မှီခိုရာပြု၍ မိမိမှတစ်ပါး ကိုးကွယ်ရာမရှိဘဲမိမိသာလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိသည်ဖြစ်၍ နေသနည်း၊ တရားကိုသာ မှီခိုရာပြု၍ တရားမှတစ်ပါး ကိုးကွယ်ရာမရှိဘဲ တရားသာလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိသည်ဖြစ်၍ နေသနည်း။

အာနန္ဒာ ဤ (သာသနာတော်) ၌ ရဟန်းသည် ပြင်းစွာ အားထုတ်လျက် ဆင်ခြင်လျက် သတိရှိလျက်ရုပ်ကိုယ်၌ 'ရုပ်ကိုယ်'ဟု အဖန်ဖန်ရှုလျက် လောကၽ (ဖြစ်တတ်သော) လိုချင်တပ်မက်ခြင်းနှင့် နှလုံးမသာခြင်းကို ပယ်ဖျောက်၍ နေ၏၊ ပြင်းစွာ အားထုတ်လျက် ဆင်ခြင်လျက် သတိရှိလျက်ခံစားမှု 'ဝေဒနာ' တို့၌ ခံစားမှု 'ဝေဒနာ'ဟု အဖန်ဖန်ရှုလျက်။ပ။ စိတ်၌ စိတ်ဟု အဖန်ဖန်ရှုလျက်။ပ။ သဘောတရားတို့၌ သဘောတရားဟု အဖန်ဖန်ရှုလျက် လောကၽ (ဖြစ်တတ်သော) လိုချင်တပ်မက်ခြင်းနှင့် နှလုံးမသာခြင်းကို ပယ်ဖျောက်၍ နေ၏။

အာနန္ဒာ ဤသို့လျှင် ရဟန်းသည် မိမိကိုယ်ကိုသာ မှီခိုရာပြု၍ မိမိမှတစ်ပါး ကိုးကွယ်ရာမရှိဘဲမိမိသာလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏၊ တရားကိုသာ မှီခိုရာပြု၍ တရားမှတစ်ပါး ကိုးကွယ်ရာမရှိဘဲတရားသာလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။

အာနန္ဒာ အကြင်ရဟန်းတို့သည် ယခုအခါ၌ဖြစ်စေ ငါ (ဘုရား) ကွယ်လွန်သောအခါ၌ဖြစ်စေ မိမိကိုယ်ကိုသာ မှီခိုရာပြု၍ မိမိမှတစ်ပါး ကိုးကွယ်ရာမရှိဘဲ မိမိသာလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိသည်ဖြစ်၍၊ တရားကိုသာမှီခိုရာပြု၍ တရားမှတစ်ပါး ကိုးကွယ်ရာမရှိဘဲ တရားသာလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိသည်ဖြစ်၍ နေကုန်လတ္တံ့၊ အလုံးစုံသော ထိုရဟန်းတို့သည် အကျင့်သိက္ခာကို လိုလားသော ရဟန်းဟူသမျှတို့တွင် အမြတ်ဆုံးအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်လတ္တံ့ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

ဒုတိယအခန်း ပြီး၏။

နိမိတ်အရိပ်အရောင်ပြတော်မူခြင်း

၁၆၆။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် နံနက်အချိန်၌ သင်္ကန်းကို ပြင်ဝတ်၍ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူလျက်ဝေသာလီပြည်သို့ ဆွမ်းခံဝင်တော်မူ၏။

ဝေသာလီပြည်၌ ဆွမ်းခံလှည့်လည်၍ ဆွမ်းစားပြီးနောက် ဆွမ်းစားရာမှ ဖဲခွါခဲ့ပြီးသော် "အာနန္ဒာထိုင်စရာအခင်းကို ယူခဲ့လော့၊ နေ့သန့်စင်နေခြင်းငှါ စာပါလစေတီသို့ ချဉ်းကပ်ကုန်အံ့"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာအား မိန့်တော်မူ၏။

"အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံပြီးလျှင် ထိုင်စရာအခင်းကို ယူ၍ မြတ်စွာဘုရား၏ နောက်မှ နောက်မှ အစဉ်လိုက်လေ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် စာပါလစေတီသို့ ချဉ်းကပ်၍ ပြင်ထားသောနေရာ၌ ထိုင်တော်မူ၏။ အသျှင်အာနန္ဒာသည်လည်း မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်နေ၏။

၁၆၇။ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်နေသော အသျှင်အာနန္ဒာအား မြတ်စွာဘုရားသည် ဤစကားကိုမိန့်တော်မူ၏-

"အာနန္ဒာ ဝေသာလီပြည်သည် မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိပေ၏၊ ဥဒေနစေတီသည် မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိပေ၏၊ ဂေါတမကစေတီသည် မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိပေ၏၊ သတ္တမ္ဗစေတီသည် မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိပေ၏၊ ဗဟုပုတ္တစေတီသည် မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိပေ၏၊ သာရန္ဒဒစေတီသည် မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိပေ၏၊ စာပါလစေတီ သည်မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိပေ၏၊

အာနန္ဒာ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည် ပြီးစီးခြင်း၏အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရား လေးပါးတို့ကိုပွါးများထား၏၊ လေ့ကျင့်ထား၏၊ ယာဉ်ကဲ့သို့ပြုထား၏၊ တည်ရာကဲ့သို့ပြုထား၏၊ ဆောက်တည်ထား၏၊ ကောင်းစွာ ဆည်းပူးထား၏၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်ထား၏။ ထိုသူသည် အလိုရှိခဲ့သော်အာယုကပ်ပတ်လုံး ဖြစ်စေ၊ အာယုကပ်ထက် လွန်၍ ဖြစ်စေ တည်နိုင်ပေ၏။ အာနန္ဒာ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား ပြီးစီးခြင်း၏အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရား လေးပါးတို့ကို ပွါးများ ထားပြီးဖြစ်၏၊ လေ့ကျင့်ထားပြီးဖြစ်၏၊ ယာဉ်ကဲ့သို့ ပြုထားပြီးဖြစ်၏၊ တည်ရာကဲ့သို့ ပြု ထားပြီး ဖြစ်၏၊ ဆောက်တည်ထားပြီးဖြစ်၏၊ ကောင်းစွာ ဆည်းပူးထားပြီးဖြစ်၏၊ ကောင်းစွာ အားထုတ် ထားပြီးဖြစ်၏၊ အာနန္ဒာ သို့ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားသည် အလိုရှိခဲ့သော် အာယုကပ် ပတ်လုံး ဖြစ်စေ၊ အာယုကပ်ထက်လွန်၍ဖြစ်စေ တည်နိုင်ပေ၏"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မြတ်စွာဘုရားသည် ထင်ရှားသော နိမိတ်အရိပ်အရောင်ကို ဤသို့ပင် ပြသော်လည်း အသျှင်အာနန္ဒာသည်ကား သဘောပေါက်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ချေ၊ (ထို့ကြောင့်) "အသျှင်ဘုရား လူအများ၏ စီးပွါးချမ်းသာအလို့ငှါ နတ်လူတို့၏ အကျိုးစီးပွါးနှင့် ချမ်းသာအလို့ငှါ လောကကို စောင့်ရှောက်ရန် ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည် အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်တော်မူပါလော့၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရားသည် အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်တော်မူပါလော့"ဟု မြတ်စွာဘုရားကို မတောင်းပန်မိချေ၊ မာရ်နတ်နှောင့်ယှက်ခံရသော စိတ်ရှိသူကဲ့သို့ပင် ဖြစ်ချေ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။ မြတ်စွာဘုရားသည် သုံးကြိမ်မြောက်လည်း အသျှင်အာနန္ဒာအား မိန့်တော်မူ၏–

"အာနန္ဒာ ဝေသာလီပြည်သည် မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိပေ၏၊ ဥဒေနစေတီသည် မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိပေ၏၊ ဂေါတမကစေတီသည် မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိပေ၏၊ သတ္တမ္ဗစေတီသည် မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိပေ၏၊ ဗဟုပုတ္တစေတီသည် မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိပေ၏၊ သာရန္ဒဒစေတီသည် မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိပေ၏၊ စာပါလစေတီသည်မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိပေ၏။

အာနန္ဒာ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည် ပြီးစီးခြင်း၏အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရား လေးပါးတို့ကိုပွါးများထား၏၊ လေ့ကျင့်ထား၏၊ ယာဉ်ကဲ့သို့ ပြုထား၏၊ တည်ရာကဲ့သို့ ပြုထား၏၊ ဆောက် တည်ထား၏၊ ကောင်းစွာ ဆည်းပူးထား၏၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်ထား၏၊ ထိုသူသည် အလိုရှိ ခဲ့သော်အာယုကပ်ပတ်လုံး ဖြစ်စေ၊ အာယုကပ်ထက် လွန်၍ ဖြစ်စေ တည်နိုင်ပေ၏။

အာနန္ဒာ မြတ်စွာဘုရားသည် ပြီးစီးခြင်း၏အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရား လေးပါးတို့ကို ပွါးများထားပြီးဖြစ်၏၊ လေ့ကျင့်ထားပြီးဖြစ်၏၊ ယာဉ်ကဲ့သို့ ပြုထားပြီးဖြစ်၏၊ တည်ရာကဲ့သို့ ပြုထားပြီးဖြစ်၏၊ ဆောက်တည်ထားပြီး ဖြစ်၏၊ ကောင်းစွာ ဆည်းပူးထားပြီး ဖြစ်၏၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်ထားပြီးဖြစ်၏၊ အာနန္ဒာ သို့ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားသည် အလိုရှိခဲ့သော် အာယုကပ်ပတ်လုံး ဖြစ်စေ၊ အာယုကပ်ထက်လွန်၍ ဖြစ်စေ တည်နိုင်ပေ၏"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မြတ်စွာဘုရားသည် ထင်ရှားသော နိမိတ်အရိပ်အရောင်ကို ဤသို့ပင် ပြသော်လည်း အသျှင်အာနန္ဒာသည် သဘောပေါက်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ချေ။ (ထို့ကြောင့်) "အသျှင်ဘုရား လူအများ၏ စီးပွါးချမ်းသာအလို့ငှါ နတ်လူတို့၏ အကျိုးစီးပွါးနှင့် ချမ်းသာအလို့ငှါ လောကကို စောင့်ရှောက်ရန် ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည် အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်တော်မူပါလော့၊ ကောင်းသော စကားကိုဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်တော်မူပါလော့"ဟု မြတ်စွာဘုရားကိုမတောင်းပန်မိချေ၊ မာရ်နတ် နှောင့်ယှက်ခံရသော စိတ်ရှိသူကဲ့သို့ပင် ဖြစ်ချေ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် "အာနန္ဒာ သင်သွားလော့၊ ယခုအခါ၌ သွားရန် အချိန်ကို သင်သိ၏"ဟုအသျှင်အာနန္ဒာအား မိန့်တော်မူ၏။

"အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံပြီးလျှင် နေရာမှထကာ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် အရှိအသေပြု၍ မနီးမဝေး တစ်ခုသော သစ်ပင်ရင်း၌ ထိုင်နေလေ၏။

မာရ်နတ်တောင်းပန်ခြင်း

၁၆၈။ ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာ ဖဲသွား၍ မကြာမြင့်မီ ယုတ်မာသော မာရ်နတ်သည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ရပ်ပြီးသော် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏–

"အသျှင်ဘုရား ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ယခုအခါ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပါလော့၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူပါလော့၊ အသျှင်ဘုရား ယခုအခါ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန် အချိန်တန်ပါပြီ။

အသျှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရားသည် ဤစကားကို မိန့်တော်မူဖူးပါသည်၊ 'မာရ်နတ် ငါ၏ တပည့်ရဟန်းတို့သည် အကြင်မျှလောက် ကာလပတ်လုံး တတ်သိလိမ္မာ မရှိကြသေး၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမပြီးမဖြစ် ကြသေး၊ မရဲရင့်ကြသေး၊ အကြားအမြင် မများကြသေး၊ တရားတော်ကို မဆောင်နိုင်ကြသေး၊ (လောကုတ္တရာ) တရားနှင့် လျော်သောတရားကို မကျင့်နိုင်ကြသေး၊ လျော်သောအကျင့်ကို မကျင့်နိုင်ကြသေး၊ တရားနှင့်လျော်စွာ မကျင့်နိုင်ကြသေး၊ မိမိတို့ဆရာ့ဝါဒကို သင်ယူ၍ မပြောနိုင် မဟောနိုင် မပြနိုင်မတည်တံ့စေနိုင် မဖွင့်နိုင် မဝေဖန်နိုင် မပေါ်လွင်စေနိုင်ကြသေး၊ ပေါ်ပေါက်လာသော သူတစ်ပါး၏ ဝါဒကိုအကြောင်းမှန်ဖြင့် ကောင်းစွာ နှိမ်နင်း၍ အံ့ဖွယ်ရှိသော တရားကို မဟောပြနိုင်ကြကုန်သေး၊ ထိုမျှလောက် ကာလပတ်လုံး ငါသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူမည် မဟုတ်'ဟု (မိန့်တော်မူဖူးပါသည်)။

အသျှင်ဘုရား ယခုအခါ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်ရဟန်းတို့သည် တတ်သိလိမ္မာ ရှိကြပါပြီ၊ ကောင်း စွာဆုံးမပြီး ဖြစ်ကြပါပြီ၊ ရဲရင့်ကြပါပြီ၊ အကြားအမြင် များကြပါပြီ၊ တရားတော်ကို

ဆောင်နိုင်ကြပါပြီ၊ (လောကုတ္တရာ) တရားနှင့်လျော်သော တရားကို ကျင့်နိုင်ကြပါပြီ၊ လျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်နိုင်ကြပါပြီ၊ တရားနှင့် လျော်စွာ ကျင့်နိုင်ကြပါပြီ၊ မိမိတို့ ဆရာ့ဝါဒကို သင်ယူ၍ ပြောနိုင် ဟောနိုင် ပြနိုင် တည်တံ့စေနိုင် ဖွင့်နိုင် ဝေဖန်နိုင် ပေါ်လွင်စေနိုင်ကြပါပြီ၊ ပေါ်ပေါက်လာသော သူတစ်ပါးဝါဒကို အကြောင်းမှန်ဖြင့်ကောင်းစွာ နှိမ်နင်း၍ အံ့ဖွယ်ရှိသော တရားကို ဟောပြနိုင်ကြပါကုန်ပြီ။

အသျှင်ဘုရား ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ယခုအခါ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပါလော့၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပါလော့၊ အသျှင်ဘုရား ယခုအခါ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန် အချိန်တန်ပါပြီ။

အသျှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရားသည် ဤစကားကို မိန့်တော်မူဖူးပါသည်၊ 'မာရ်နတ် ငါ၏တပည့်ရဟန်းမိန်းမတို့သည် အကြင်မျှလောက် ကာလပတ်လုံး တတ်သိလိမ္မာ မရှိကြသေး၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမပြီးမဖြစ်ကြသေး၊ မရဲရင့်ကြသေး၊ အကြားအမြင် မများကြသေး၊ တရားတော်ကို မဆောင်နိုင်ကြသေး၊ (လောကုတ္တရာ) တရားနှင့် လျော်သော တရားကို မကျင့်နိုင်ကြသေး၊ လျော်သော အကျင့်ကို မကျင့်နိုင်ကြသေး၊ တရားနှင့်လျော်စွာ မကျင့်နိုင်ကြသေး၊ မိမိတို့ ဆရာ့ဝါဒကို သင်ယူ၍ မပြောနိုင် မဟောနိုင် မပြနိုင်မတည်တံ့စေနိုင် မဖွင့်နိုင် မဝေဖန်နိုင် မပေါ်လွင်စေနိုင်ကြသေး၊ ပေါ်ပေါက်လာသော သူတစ်ပါးဝါဒကိုအကြောင်းမှန်ဖြင့် ကောင်းစွာ နှိမ်နင်း၍ အံ့ဖွယ်ရှိသော တရားကို မဟောပြနိုင်ကြကုန်သေး၊ ထိုမျှလောက် ကာလပတ်လုံး ငါသည် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူလိမ့် မည်မဟုတ်'ဟု (မိန့်တော်မူဖူးပါသည်)။

အသျှင်ဘုရား ယခုအခါ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့် ရဟန်းမိန်းမတို့သည် တတ်သိလိမ္မာ ရှိကြပါပြီ၊ ကောင်းစွာဆုံးမပြီး ဖြစ်ကြပါပြီ၊ ရဲရင့်ကြပါပြီ၊ အကြားအမြင် များကြပါပြီ၊ တရားတော်ကို ဆောင်နိုင်ကြပါပြီ၊ (လောကုတ္တရာ) တရားနှင့်လျော်သော တရားကို ကျင့်နိုင်ကြပါပြီ၊ လျော်သော အကျင့်ကိုကျင့်နိုင်ကြ ပါပြီ၊ တရားနှင့်လျော်စွာ ကျင့်နိုင်ကြပါပြီ၊ မိမိတို့ ဆရာ့ဝါဒကို သင်ယူ၍ ပြောနိုင် ဟောနိုင်ပြနိုင် တည်တံ့ စေနိုင် ဖွင့်နိုင် ဝေဖန်နိုင် ပေါ်လွင်စေနိုင်ကြပါပြီ၊ ပေါ်ပေါက်လာသော သူတစ်ပါးဝါဒကိုအကြောင်းမှန်ဖြင့် ကောင်းစွာ နှိမ်နင်း၍ အံ့ဖွယ်ရှိသော တရားကို ဟောပြနိုင်ကြပါကုန်ပြီ။

အသျှင်ဘုရား ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ယခုအခါ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပါလော့၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပါလော့၊ အသျှင်ဘုရား ယခုအခါ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန် အချိန်တန်ပါပြီ။

အသျှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရားသည် ဤစကားကို မိန့်တော်မူဖူးပါသည်၊ 'မာရ်နတ် ငါ၏ တပည့်ဥပါသကာတို့သည် အကြင်မျှလောက် ကာလပတ်လုံး တတ်သိလိမ္မာ မရှိကြသေး၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမပြီးမဖြစ်ကြသေး၊ မရဲရင့်ကြသေး၊ အကြားအမြင် မများကြသေး၊ တရားတော်ကို မဆောင်နိုင်ကြသေး၊ (လောကုတ္တရာ) တရားနှင့် လျော်သောတရားကို မကျင့်နိုင်ကြသေး၊ လျော်သော အကျင့်ကို မကျင့်နိုင်ကြသေး၊ တရားနှင့်လျော်စွာ မကျင့် နိုင်ကြသေး၊ မိမိတို့ဆရာ့ဝါဒကို သင်ယူ၍ မပြောနိုင် မဟောနိုင်မပြနိုင် မတည်တံ့စေနိုင် မဖွင့်နိုင် မဝေဖန်နိုင် မပေါ်လွင်စေနိုင်ကြသေး၊ ပေါ်ပေါက်လာသောသူတစ်ပါးဝါဒကို အကြောင်းမှန်ဖြင့် ကောင်းစွာ

နှိမ်နင်း၍ အံ့ဖွယ်ရှိသော တရားကိုမဟောပြနိုင်ကြကုန်သေး၊ ထိုမျှလောက် ကာလပတ်လုံး ငါသည် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူမည်မဟုတ်'ဟု (မိန့်တော်မူဖူးပါသည်)။

အသျှင်ဘုရား ယခုအခါ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သား ဥပါသကာတို့သည် တတ်သိလိမ္မာ ရှိကြပါပြီ၊ ကောင်းစွာဆုံးမပြီး ဖြစ်ကြပါပြီ၊ ရဲရင့်ကြပါပြီ၊ အကြားအမြင် များကြပါပြီ၊ တရားတော်ကို ဆောင်နိုင်ကြပါပြီ၊ (လောကုတ္တရာ) တရားနှင့် လျော်သော တရားကို ကျင့်နိုင်ကြပါပြီ၊ လျော်သော အကျင့်ကိုကျင့်နိုင်ကြ ပါပြီ၊ တရားနှင့် လျော်စွာ ကျင့်နိုင်ကြပါပြီ၊ မိမိတို့ဆရာ့ဝါဒကို သင်ယူ၍ပြောနိုင် ဟောနိုင် ပြနိုင် တည်တံ့စေနိုင် ဖွင့်နိုင် ဝေဖန်နိုင် ပေါ်လွင်စေနိုင်ကြပါပြီ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသောသူတစ်ပါးဝါဒကို အကြောင်း မှန်ဖြင့် ကောင်းစွာ နှိမ်နင်း၍ အံ့ဖွယ်ရှိသော တရားကိုဟောပြနိုင်ကြပါကုန်ပြီ။

အသျှင်ဘုရား ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ယခုအခါ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူပါလော့၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူပါလော့၊ အသျှင်ဘုရား ယခုအခါ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန် အချိန်တန်ပါပြီ။

အသျှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရားသည် ဤစကားကို မိန့်တော်မူဖူးပါသည်၊ 'မာရ်နတ် ငါ၏ တပည့်ဥပါသိကာမတို့သည် အကြင်မျှလောက်ကာလပတ်လုံး တတ်သိလိမ္မာ မရှိကြသေး၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမပြီးမဖြစ်ကြသေး၊ မရဲရင့်ကြသေး၊ အကြားအမြင် မများကြသေး၊ တရားတော်ကို မဆောင်နိုင်ကြသေး၊ (လောကုတ္တရာ) တရားနှင့် လျော်သော တရားကို မကျင့်နိုင်ကြသေး၊ လျော်သော အကျင့်ကိုမကျင့်နိုင်ကြ သေး၊ တရားနှင့်လျော်စွာ မကျင့်နိုင်ကြသေး၊ မိမိတို့ ဆရာ့ဝါဒကို သင်ယူ၍ မပြောနိုင်မဟောနိုင် မပြနိုင် မတည်တံ့စေနိုင် မဖွင့်နိုင် မဝေဖန်နိုင် မပေါ်လွင်စေနိုင်ကြသေး၊ ပေါ်ပေါက်လာသောသူတစ်ပါးဝါဒကို အကြောင်းမှန်ဖြင့် ကောင်းစွာ နှိမ်နင်း၍ အံ့ဖွယ်ရှိသော တရားကိုမဟောပြနိုင်ကြကုန်သေး၊ ထိုမျှလောက် ကာလပတ်လုံး ငါသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူမည် မဟုတ်'ဟု (မိန့်တော်မူဖူးပါသည်)။

အသျှင်ဘုရား ယခုအခါ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့် ဥပါသိကာမတို့သည် တတ်သိလိမ္မာ ရှိကြပါပြီ၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမပြီး ဖြစ်ကြပါပြီ၊ ရဲရင့်ကြပါပြီ၊ အကြားအမြင် များကြပါပြီ၊ တရားတော်ကိုဆောင်နိုင်ကြ ပါပြီ၊ (လောကုတ္တရာ) တရားနှင့်လျော်သော တရားကို ကျင့်နိုင်ကြပါပြီ၊ လျော်သောအကျင့်ကို ကျင့်နိုင်ကြ ပါပြီ၊ တရားနှင့် လျော်စွာ ကျင့်နိုင်ကြပါပြီ၊ မိမိတို့ ဆရာ့ဝါဒကို သင်ယူ၍ ပြောနိုင်ဟောနိုင် ပြနိုင် တည်တံ့စေနိုင် ဖွင့်နိုင် ဝေဖန်နိုင် ပေါ်လွင်စေနိုင်ကြပါပြီ၊ ပေါ်ပေါက်လာသောသူတစ်ပါးဝါဒကို အကြောင်း မှန်ဖြင့် ကောင်းစွာ နှိမ်နင်း၍ အံ့ဖွယ်ရှိသော တရားကိုဟောပြနိုင်ကြပါကုန်ပြီ။

အသျှင်ဘုရား ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ယခုအခါ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူပါလော့၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူပါလော့၊ အသျှင်ဘုရား ယခုအခါ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုရန် အချိန်တန်ပါပြီ။

အသျှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရားသည် ဤစကားကို မိန့်တော်မူဖူးပါသည်၊ 'မာရ်နတ် ငါ၏ မြတ်သောအကျင့်ဟုဆိုအပ်သော ဤသာသနာတော်သည် အကြင်မျှလောက် ကာလပတ်လုံး (ပညာရှိ) နတ်လူတို့ကောင်းစွာ ပြနိုင်သည့်တိုင်အောင် မပြည့်စုံသေး၊ မစည်ပင်သေး၊ မပြန့်ပွါးသေး၊ လူအများ မသိသေး၊ များစွာ မဖြစ်ထွန်းသေး၊ ထိုမျှလောက် ကာလပတ်လုံး ငါသည် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူမည်မဟုတ်'ဟု (မိန့်တော်မူဖူးပါသည်)။

အသျှင်ဘုရား ယခုအခါ မြတ်စွာဘုရား၏ မြတ်သော အကျင့်ဟု ဆိုအပ်သော သာသနာတော်သည် (ပညာရှိ) နတ်လူတို့ ကောင်းစွာ ပြနိုင်သည့်တိုင်အောင် ပြည့်စုံပါပြီ၊ စည်ပင်ပါပြီ၊ ပြန့်ပွါးပါပြီ၊ လူအများသိပါပြီ၊ များစွာ ဖြစ်ထွန်းပါပြီ။

အသျှင်ဘုရား ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ယခုအခါ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူပါလော့၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူပါလော့၊ အသျှင်ဘုရား ယခုအခါ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန် အချိန်တန်ပါပြီ”ဟု (လျှောက်၏)။

ဤသို့လျှောက်သော် မြတ်စွာဘုရားသည် ယုတ်မာသော မာရ်နတ်အား ဤစကားကို မိန့်တော်မူ၏ –

“မာရ်နတ် သင် မကြောင့်ကြလင့်၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည် မကြာမီ ဖြစ်လိမ့်မည်၊ ဤနေ့မှ သုံးလလွန်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလိမ့်မည်”ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အာယုသခ်ါရလွှတ်တော်မူခြင်း

၁၆၉။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် စာပါလစေတီ၌ (နေစဉ်) သတိရှိလျက် ဆင်ခြင်လျက် အသက်ရှည်ရန် ပြုပြင်မှု ‘အာယုသခ်ါရ’ ကို စွန့်လွှတ်တော်မူ၏၊ မြတ်စွာဘုရားသည် အသက်ရှည်ရန် ပြုပြင်မှု ‘အာယုသခ်ါရ’ ကို စွန့်လွှတ်တော်မူလိုက်သောအခါ ကြက်သီးမွေးညင်းထလျက် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာမြေငလျင် အကြီးအကျယ် လှုပ်ခြင်းသည် ဖြစ်လေ၏၊ တော်လည်းသံ (နတ်စည်) တို့သည်လည်းတခြိမ့်ခြိမ့် မြည်ဟည်းကုန်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းအရာကို သိတော်မူ၍ ထိုအခိုက်ဝယ် ဤဥဒါန်း စကားကိုကျူးရင့်တော်မူ၏ –

“မြတ်စွာဘုရားသည် အတုမဲ့ နိဗ္ဗာန်နှင့် အဖန်ဖန် ဖြစ်မှု ဘဝကို နှိုင်းချိန်လျက် ဘဝဖြစ်ရန်ပြုပြင်တတ်သော ကံကို စွန့်ပယ်ခဲ့လေပြီ၊ အဇ္ဈ တ္တတရား၌ မွေ့လျော်ကာ ကောင်းစွာ တည်ကြည် သောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ချပ်ဝတ်နှင့်တူသော မိမိသန္တာန်ရှိ ကိလေသာကွန်ရက်ကို ဖျက်ဆီးခဲ့ လေပြီ”ဟု (ကျူးရင့်တော်မူ၏)။

မြေကြီးလှုပ်ခြင်း၏ အကြောင်း

၁၇၀။ ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာအား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်၏ –

“အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွ အချင်းတို့၊ မဖြစ်ဖူးမြဲဖြစ်ပါပေစွ အချင်းတို့၊ ကြက်သီးမွေးညင်းထစေလျက်ကြောက် မက်ဖွယ်ကောင်းသော ဤမြေ (ငလျင်) လှုပ်ခြင်းသည် ကြီးကျယ်လေစွတကား၊ အလွန်ကြီးကျယ်လေစွတကား၊ တော်လည်းသံ (နတ်စည်)

တို့သည်လည်း တခြိမ့်ခြိမ့် မြည်ဟည်းသွားကုန်၏၊ အကြီးအကျယ် မြေ (ငလျင်) လှုပ်ခြင်း၏ အကြောင်းကား အဘယ်နည်း၊ အထောက်အပံ့ကားအဘယ်နည်း"ဟု (အကြံ ဖြစ်၏)။

ထို့နောက် အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင်တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်လျက် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏။

"အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွ အသျှင်ဘုရား၊ မဖြစ်ဖူးမြဲ ဖြစ်ပါပေစွ အသျှင်ဘုရား၊ ကြက်သီးမွေးညင်းထစေ လျက်ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော ဤမြေ (ငလျင်) လှုပ်ခြင်းသည် ကြီးကျယ်ပါပေစွ၊ အလွန်ကြီးကျယ်ပါ ပေစွ၊ တော်လည်းသံ (နတ်စည်) တို့သည်လည်း တခြိမ့်ခြိမ့် မြည်ဟည်းသွားပါကုန်၏၊ အသျှင်ဘုရား မြေ (ငလျင်) ပြင်းစွာလှုပ်ခြင်း၏ အကြောင်းကား အဘယ်ပါနည်း၊ အထောက်အပံ့ကား အဘယ်ပါနည်း"ဟု (လျှောက်၏)။

ငလျင်လှုပ်ခြင်း အကြောင်းရှစ်ပါး

၁၇။ အာနန္ဒာ မြေ (ငလျင်) ပြင်းစွာလှုပ်ခြင်း၏ အကြောင်း အထောက်အပံ့တို့ကား ဤရှစ်ပါးတို့တည်း။

အဘယ်ရှစ်ပါးတို့နည်းဟူမူ–

အာနန္ဒာ ဤမဟာပထဝီမြေကြီးသည် ရေ၌ တည်၏၊ ရေသည် လေ၌ တည်၏၊ လေသည် ကောင်းကင်၌ တည်၏။ အာနန္ဒာ ပြင်းထန်စွာ လေတိုက်သောအခါ ရေကို လှုပ်စေကုန်၏၊ ရေလှုပ်သော် မြေကိုလှုပ်စေ၏၊ ဤကား မြေ (ငလျင်) အကြီးအကျယ် လှုပ်ခြင်း၏ ရှေးဦးစွာသော အကြောင်းအထောက်အပံ့ပေတည်း။ (၁)

အာနန္ဒာ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသော (အဘိညာဉ်) စိတ်၌ လေ့လာပြီးသောသမဏာသည်လည်းကောင်း ဗြာဟ္မဏာသည်လည်းကောင်း ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော နတ်သည်လည်းကောင်း အားနည်းသော မြေ (ကသိုဏ်းစျာန်) သညာနှင့် အားကြီးသော ရေ (ကသိုဏ်းစျာန်) သညာတို့ကို ပွါးများပြီးလျှင် ဤမြေကြီးကို လှုပ်စေ၏၊ တုန်လှုပ်စေ၏၊ ပြင်းစွာ တုန်လှုပ်စေ၏၊ သွက်သွက်ခါတုန်လှုပ်စေ၏၊ ဤကား မြေ (ငလျင်) အကြီးအကျယ် လှုပ်ခြင်း၏ နှစ်ခုမြောက် အကြောင်း အထောက်အပံ့ပေတည်း။ (၂)

အာနန္ဒာ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ဘုရားလောင်းသည် တုသိတာနတ်ပြည်မှ စုတေ၍ သတိရှိလျက်ဆင်ခြင်လျက် အမိဝမ်းတိုက်သို့ သက်ရောက်သောအခါ ဤမြေကြီးသည် လှုပ်၏၊ တုန်လှုပ်၏၊ ပြင်းစွာတုန်လှုပ်၏၊ သွက်သွက်ခါတုန်လှုပ်၏၊ ဤကား မြေ (ငလျင်) အကြီးအကျယ် လှုပ်ခြင်း၏ သုံးခုမြောက်အကြောင်းအထောက်အပံ့ပေတည်း။ (၃)

အာနန္ဒာ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ဘုရားလောင်းသည် သတိရှိလျက် ဆင်ခြင်လျက် အမိဝမ်းတိုက်မှဖွားမြင်သောအခါ ဤမြေကြီးသည် လှုပ်၏၊ တုန်လှုပ်၏၊ ပြင်းစွာ တုန်လှုပ်၏၊ သွက်သွက်ခါတုန်လှုပ်၏၊ ဤကား မြေ (ငလျင်) အကြီးအကျယ် လှုပ်ခြင်း၏ လေးခုမြောက်အကြောင်းအထောက်အပံ့ပေတည်း။ (၄)

အာနန္ဒာ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း မြတ်စွာဘုရားသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော သမ္မာသမ္ဗောဓိဉာဏ်ကိုရရှိတော်မူသောအခါ ဤမြေကြီးသည် လှုပ်၏၊ တုန်လှုပ်၊ ပြင်းစွာတုန်လှုပ်၏၊ သွက်သွက်ခါ တုန်လှုပ်၏၊ ဤကား မြေ (ငလျင်) အကြီးအကျယ် လှုပ်ခြင်း၏ ငါးခုမြောက် အကြောင်း အထောက်အပ့်ပေတည်း။ (၅)

အာနန္ဒာ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း မြတ်စွာဘုရားသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဓမ္မစကြာတရားကိုဟောတော်မူသောအခါ ဤမြေကြီးသည် လှုပ်၏၊ တုန်လှုပ်၏၊ ပြင်းစွာ တုန်လှုပ်၏၊ သွက်သွက်ခါ တုန်လှုပ်၏၊ ဤကား မြေ (ငလျင်) အကြီးအကျယ် လှုပ်ခြင်း၏ ခြောက်ခုမြောက် အကြောင်း အထောက်အပ့်ပေတည်း။ (၆)

အာနန္ဒာ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း မြတ်စွာဘုရားသည် သတိရှိလျက် ဆင်ခြင်လျက် အသက်ရှည်ရန်ပြုပြင်မှု 'အာယုသင်္ခါရ' ကို စွန့်လွှတ်တော်မူသောအခါ ဤမြေကြီးသည် လှုပ်၏၊ တုန်လှုပ်၏၊ ပြင်းစွာတုန်လှုပ်၏၊ သွက်သွက်ခါ တုန်လှုပ်၏၊ ဤကား မြေ (ငလျင်) အကြီးအကျယ် လှုပ်ခြင်း၏ ခုနစ်ခုမြောက်အကြောင်းအထောက်အပ့်ပေတည်း။ (၇)

အာနန္ဒာ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း မြတ်စွာဘုရားသည် ခန္ဓာနာမ်ရုပ်အကြွင်းမရှိသော ငြိမ်းခြင်း သဘောအနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံတော်မူသောအခါ ဤမြေကြီးသည် လှုပ်၏၊ တုန်လှုပ်၏၊ ပြင်းစွာ တုန်လှုပ်၏၊ သွက်သွက်ခါ တုန်လှုပ်၏၊ ဤကား မြေ (ငလျင်) အကြီးအကျယ် လှုပ်ခြင်း၏ရှစ်ခုမြောက် အကြောင်းအထောက်အပ့်ပေတည်း။ (၈)

အာနန္ဒာ မြေ (ငလျင်) အကြီးအကျယ် လှုပ်ခြင်း၏ အကြောင်းအထောက်အပ့်တို့ကား ဤရှစ်ပါးတို့ပေတည်း။

ပရိသတ် ရှစ်ပါး

၁၇။ အာနန္ဒာ ပရိသတ်တို့သည် ရှစ်ပါးအပြားရှိကုန်၏။

အဘယ်ရှစ်ပါးတို့နည်းဟူမူ–

မင်းပရိသတ်၊ ပုဏ္ဏားပရိသတ်၊ သူဌေးသူကြွယ်ပရိသတ်၊ ရဟန်းပရိသတ်၊ စာတုမဟာရာဇ်ပရိသတ်၊ တာဝတိံသာပရိသတ်၊ မာရ်နတ်ပရိသတ်၊ ဗြဟ္မာပရိသတ် (ဤရှစ်ပါး) တို့ပေတည်း။

အာနန္ဒာ ငါသည် အရာမကသော မင်းပရိသတ် (စည်းဝေးပွဲများ) သို့ တက်ရောက်ခဲ့ဖူးသည်ကိုမှတ်မိပေ၏။ ထို (မင်းပရိသတ်များ) ၌ ငါသည် အတူတကွလည်း ထိုင်နေခဲ့ဖူး၏၊ အတူတကွလည်း ပြောဆိုခဲ့ဖူး၏၊ အတူတကွလည်း ဆွေးနွေးခဲ့ဖူး၏။ ထို (မင်းပရိသတ်များ) ၌ ထိုမင်းတို့၏ အဆင်းကဲ့သို့ပင်ငါ၏ အဆင်းသည်လည်း ဖြစ်၏၊ ထိုမင်းတို့၏ အသံကဲ့သို့ပင် ငါ၏ အသံသည်လည်း ဖြစ်၏၊ (ငါသည်ထိုမင်းတို့ကို) တရားစကားဖြင့် (အကျိုးစီးပွါးကို) သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန်ရွင်လန်းစေ၏၊ (ဤသို့) ဟောပြောနေစဉ်၌လည်း "ဟောပြောနေသော ဤသူသည် အဘယ်သူနည်း၊ နတ်လော လူလော"ဟု ငါ့ကို မသိကုန်။ (ငါသည်) တရားစကားဖြင့် (အကျိုးစီးပွါးကို) သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ

(တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန်ရှင်လန်းစေပြီးလျှင် ကွယ်ခဲ့၏။ (ဤသို့) ကွယ်ခဲ့သောအခါ၌လည်း "ကွယ်သွားသော ဤသူသည် အဘယ်သူနည်း၊ နတ်လော လူလော"ဟု ငါ့ကို မသိကုန်။

အာနန္ဒာ ငါသည် အရာမကသော ပုဏ္ဏားပရိသတ် (စည်းဝေးပွဲများ) သို့ တက်ရောက်ခဲ့ဖူးသည်ကိုမှတ်မိပေ၏။ပ။ သူဌေးသူကြွယ်ပရိသတ် (စည်းဝေးပွဲများ) သို့။ ရဟန်းပရိသတ် (စည်းဝေးပွဲများ) သို့။ စာတုမဟာရာဇ်ပရိသတ် (စည်းဝေးပွဲများ) သို့။ တာဝတိံသာပရိသတ် (စည်းဝေးပွဲများ) သို့။ မာရ်နတ်ပရိသတ် (စည်းဝေးပွဲများ) သို့။ ဗြဟ္မာပရိသတ် (စည်းဝေးပွဲများ) သို့ ချဉ်းကပ်ဖူးသည်ကို မှတ်မိပေ၏။ ထို (ပရိသတ်) ၌လည်း ငါသည် အတူတကွလည်း ထိုင်နေဖူး၏၊ အတူတကွလည်း ပြောဆိုခဲ့ဖူး၏၊ အတူတကွလည်း ဆွေးနွေးခဲ့ဖူး၏။ ထို (ပရိသတ်များ) ၌ ထိုပရိသတ်တို့၏ အဆင်းကဲ့သို့ပင် ငါ၏ အဆင်းသည်လည်း ဖြစ်၏။ ထိုပရိသတ်တို့၏ အသံကဲ့သို့ပင် ငါ၏ အသံသည်လည်း ဖြစ်၏။ (ငါသည် ထိုပရိသတ်တို့ကို) တရားစကားဖြင့် (အကျိုးစီးပွါးကို) သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန်ရှင်လန်းစေ၏၊ (ဤသို့) ဟောပြောနေစဉ်၌လည်း "ဟောပြောနေသောဤသူသည် အဘယ်သူနည်း၊ နတ်လော လူလော"ဟု ငါ့ကို မသိကုန်။ (ငါသည်) တရားစကားဖြင့် (အကျိုးစီးပွါးကို) သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန် ရှင်လန်းစေပြီးလျှင် ကွယ်ခဲ့၏။ (ဤသို့) ကွယ်ခဲ့သော အခါ၌လည်း "ကွယ်သွားသော ဤသူသည် အဘယ်သူနည်း၊ နတ်လော လူလော"ဟု ငါ့ကို မသိကုန်။ အာနန္ဒာ ရှစ်ပါးသော ပရိသတ်တို့ဟူသည် ဤသည်တို့ပင်တည်း။

အဘိဘာယတနရှစ်ပါး

၁၇၃။ အာနန္ဒာ (ဆန့်ကျင်ဘက်တရားနှင့် အာရုံတို့ကို) လွှမ်းမိုးနိုင်ကြောင်း 'အဘိဘာယတန' စျာန်တို့သည် ရှစ်ပါးအပြားရှိကုန်၏။

အဘယ်ရှစ်ပါးတို့နည်းဟူမူ–

တစ်ဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိသန္တာန်၌ အဆင်းရုပ်ကို ရှုမှတ်၍ အပသန္တာန်၌ ကောင်းသော အဆင်းမကောင်းသော အဆင်းရှိသော ငယ်သော (ကသိဏ်း) ရုပ်တို့ကို ရှု၏၊ "ထို (ရုပ်) တို့ကို လွှမ်း မိုး၍ (ငါ) သိသည် (ငါ) မြင်သည်"ဟု ဤသို့လည်း အမှတ် 'သညာ' ရှိ၏၊ ဤကား ပဌမအဘိဘာယတနစျာန်ပေတည်း။ (၁)

တစ်ဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိသန္တာန်၌ အဆင်းရုပ်ကို ရှုမှတ်၍ အပသန္တာန်၌ ကောင်းသော အဆင်းမကောင်းသော အဆင်းရှိသော ကြီးသော (ကသိဏ်း) ရုပ်တို့ကို ရှု၏၊ "ထို (ရုပ်) တို့ကို လွှမ်းမိုး၍ (ငါ) သိသည် (ငါ) မြင်သည်"ဟု ဤသို့လည်း အမှတ် 'သညာ' ရှိ၏၊ ဤကား ဒုတိယအဘိဘာယတနစျာန်ပေတည်း။ (၂)

တစ်ဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိသန္တာန်၌ အဆင်းရုပ်ကို မရှုမှတ်တော့ဘဲ အပသန္တာန်၌ ကောင်းသောအဆင်း မကောင်းသော အဆင်းရှိသော ငယ်ကုန်သော (ကသိဏ်း) ရုပ်တို့ကို ရှု၏၊

"ထို (ရုပ်) တို့ကိုလွှမ်းမိုး၍ (ငါ) သိသည် (ငါ) မြင်သည်"ဟု ဤသို့လည်း အမှတ် 'သညာ' ရှိ၏၊ ဤကား တတိယအဘိဘာယတနဗျာန်ပေတည်း။ (၃)

တစ်ဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိသန္တာန်၌ အဆင်းရုပ်ကို မရှုမှတ်တော့ဘဲ အပသန္တာန်၌ ကောင်းသောအဆင်း မကောင်းသော အဆင်းရှိသော ကြီးသော (ကသိုဏ်း) ရုပ်တို့ကို ရှု၏၊ "ထို (ရုပ်) တို့ကို လွှမ်းမိုး၍ (ငါ) သိသည် (ငါ) မြင်သည်"ဟု ဤသို့လည်း အမှတ် 'သညာ' ရှိ၏၊ ဤကား စတုတ္ထအဘိဘာယတနဗျာန်ပေတည်း။ (၄)

တစ်ဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိသန္တာန်၌ အဆင်းရုပ်ကို မရှုမှတ်တော့ဘဲ အပသန္တာန်၌ ညိုသော အဆင်းညိုသောအသွေး ညိုသောအရောင်ရှိသော ညိုသော (ကသိုဏ်း) ရုပ်တို့ကို ရှု၏၊ ဥပမာအားဖြင့်ညိုသောအဆင်း ညိုသောအသွေး ညိုသောအရောင်ရှိသော ညိုသော အောက်မဲညိုပန်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ညိုသောအဆင်း ညိုသောအသွေး ညိုသောအရောင် ရှိသော ဗာရာဏသီပြည်ဖြစ် ညိုသော နှစ်ဖက်ချောအဝတ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း ဤအတူ တစ်ဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိသန္တာန်၌ အဆင်းရုပ်ကို မရှုမှတ်တော့ဘဲ အပသန္တာန်၌ ညိုသောအဆင်း ညိုသောအသွေး ညိုသောအရောင်ရှိသော ညိုသော (ကသိုဏ်း) ရုပ်တို့ကို ရှု၏၊ "ထို (ရုပ်) တို့ကို လွှမ်းမိုး၍ (ငါ) သိသည် (ငါ) မြင်သည်"ဟု ဤသို့လည်းအမှတ် 'သညာ' ရှိ၏၊ ဤကား ပဉ္စမအဘိဘာယတနဗျာန်ပေတည်း။ (၅)

တစ်ဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိသန္တာန်၌ အဆင်းရုပ်ကို မရှုမှတ်တော့ဘဲ အပသန္တာန်၌ ဝါရွှေသောအဆင်း ဝါရွှေသောအသွေး ဝါရွှေသောအရောင်ရှိသော ဝါရွှေသော (ကသိုဏ်း) ရုပ်တို့ကို ရှု၏၊ ဥပမာအားဖြင့် ဝါရွှေသောအဆင်း ဝါရွှေသောအသွေး ဝါရွှေသောအရောင်ရှိသော ဝါရွှေသော မဟာလှေကားပန်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝါရွှေသောအဆင်း ဝါရွှေသောအသွေး ဝါရွှေသောအရောင်ရှိသောဗာရာဏသီပြည်ဖြစ် ဝါရွှေသော နှစ်ဖက်ချော အဝတ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း ဤအတူ တစ်ဦးသောပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိသန္တာန်၌ အဆင်းရုပ်တို့ကို မရှုမှတ်တော့ဘဲ အပသန္တာန်၌ ဝါရွှေသောအဆင်းဝါရွှေသောအသွေး ဝါရွှေသောအရောင် ရှိသော ဝါရွှေသော (ကသိုဏ်း) ရုပ်တို့ကို ရှု၏၊ "ထို (ရုပ်) တို့ကို လွှမ်းမိုး၍ (ငါ) သိသည် (ငါ) မြင်သည်"ဟု ဤသို့လည်း အမှတ် 'သညာ' ရှိ၏၊ ဤကား ဆဋ္ဌ အဘိဘာယတနဗျာန်ပေတည်း။ (၆)

တစ်ဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိသန္တာန်၌ အဆင်းရုပ်ကို မရှုမှတ်တော့ဘဲ အပသန္တာန်၌ နီသောအ ဆင်းနီသောအသွေး နီသောအရောင်ရှိသော နီသော (ကသိုဏ်း) ရုပ်တို့ကို ရှု၏၊ ဥပမာအားဖြင့် နီသောအဆင်း နီသောအသွေး နီသောအရောင်ရှိသော နီသော မိုးဆွေပန်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နီသောအဆင်းနီသောအသွေး နီသောအရောင်ရှိသော ဗာရာဏသီပြည်ဖြစ် နီသော နှစ်ဖက်ချော အဝတ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဤအတူ တစ်ဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိသန္တာန်၌ အဆင်းရုပ်ကို မရှုမှတ်တော့ဘဲ အပသန္တာန်၌နီသောအဆင်း နီသောအသွေး နီသော အရောင်ရှိသော နီသော (ကသိုဏ်း) ရုပ်တို့ကို ရှု၏၊ "ထို (ရုပ်) တို့ကို လွှမ်းမိုး၍ (ငါ) သိသည် (ငါ) မြင်သည်"ဟု ဤသို့လည်း အမှတ် 'သညာ' ရှိ၏၊ ဤကား သတ္တမအဘိဘာယတနဗျာန်ပေတည်း။ (၇)

တစ်ဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိသန္တာန်၌ အဆင်းရုပ်ကို မရှုမှတ်တော့ဘဲ အပသန္တာန်၌ ဖြူသော အဆင်းဖြူသောအသွေး ဖြူသောအရောင်ရှိသော ဖြူသော (ကသိုဏ်း) ရုပ်တို့ကို ရှု၏၊ ဥပမာအားဖြင့်ဖြူသောအဆင်း ဖြူသောအသွေး ဖြူသောအရောင်ရှိသော ဖြူသော

သောက်ရှုးကြယ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဖြူသောအဆင်း ဖြူသောအသွေး ဖြူသောအရောင်ရှိသော ဗာရာဏသီပြည်ဖြစ် ဖြူသော နှစ်ဖက်ချောအဝတ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း ဤအတူ တစ်ဦးသောပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိသန္တာန်၌ အဆင်းရုပ်ကို မရှုမှတ်တော့ဘဲ အပသန္တာန်၌ ဖြူသောအဆင်း ဖြူသောအသွေး ဖြူသောအရောင်ရှိသော ဖြူသော (ကသိုဏ်း) ရုပ်တို့ကို ရှု၏၊ "ထို (ရုပ်) တို့ကို လွှမ်းမိုး၍ (၎) သိသည် (၎) မြင်သည်"ဟု ဤသို့လည်း အမှတ် 'သညာ' ရှိ၏၊ ဤကား အဋ္ဌမအာဘိဘာယတနစျာန်ပေတည်း။ (၈)

အာနန္ဒာ (ဆန့်ကျင်ဘက်တရားနှင့် အာရုံတို့ကို) လွှမ်းမိုးနိုင်ကြောင်း 'အာဘိဘာယတန' စျာန်တို့ သည်ဤရှစ်ပါးတို့ပင်တည်း။

၁။ ဤအရာ၌ ဥမာပုပ္ပ ပုဒ်၏အနက်ကို အောက်မဲညိုပန်းထက် သာ၍ညိုသော နှမ်းကြတ်ပန်းဟု အဘိဓာန်နိသျှသစ်၌ ဆို၏။

♣

လွတ်လပ်ခြင်း 'ဝိမောက္ခ' တရားရှစ်ပါး

၁၇၄။ အာနန္ဒာ လွတ်လပ်ခြင်း 'ဝိမောက္ခ' တို့သည် ရှစ်ပါးအပြားရှိကုန်၏။

အဘယ်ရှစ်ပါးတို့နည်းဟူမူ–

(မိမိသန္တာန်၌) ကသိုဏ်းရုပ်စျာန်ရှိသည်ဖြစ်၍ (ပြင်ပသန္တာန်၌လည်း) (ကသိုဏ်း) ရုပ်တို့ကို ရှု၏၊ ဤကား ပဌမ ဝိမောက္ခပေတည်း။ (၁)

မိမိသန္တာန်၌ အဆင်းရုပ်ကို မရှုမှတ်မူ၍ ပြင်ပသန္တာန်၌ (ကသိုဏ်း) ရုပ်တို့ကို ရှု၏၊ ဤကား ဒုတိယဝိမောက္ခပေတည်း။ (၂)

တင့်တယ်၏ဟူ၍သာလျှင် နှလုံးသွင်း၏၊ ဤကား တတိယ ဝိမောက္ခပေတည်း။ (၃).

ရူပသညာတို့ကို လုံးဝလွန်မြောက်၍ ပဋ္ဌိဃသညာတို့ လုံးဝချုပ်သည့်ပြင် နာနတ္တသညာတို့ကို လုံးဝနှလုံးမသွင်းမူ၍ "ကောင်းကင်သည် အဆုံးမရှိ"ဟု (နှလုံးသွင်းလျက်) အာကာသာနဉ္စာယတန (စျာန်) သို့ရောက်၍ နေ၏၊ ဤကား စတုတ္ထ ဝိမောက္ခပေတည်း။ (၄)

အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်ကို လုံးဝလွန်မြောက်၍ "ဝိညာဉ်သည် အဆုံးမရှိ"ဟု (နှလုံးသွင်းလျက်) ဝိညာဏဉ္စာယတန (စျာန်) သို့ ရောက်၍ နေ၏၊ ဤကား ပဉ္စမ ဝိမောက္ခပေတည်း။ (၅)

ဝိညာဏဉ္စာယတန (စျာန်) ကို လုံးဝလွန်မြောက်၍ "တစ်စုံတစ်ခုမျှ မရှိ"ဟု (နှလုံးသွင်းလျက်) အာကိဉ္စညာယတန (စျာန်) သို့ ရောက်၍ နေ၏၊ ဤကား ဆဋ္ဌ ဝိမောက္ခပေတည်း။ (၆)

အာကိဉ္စညာယတန (စျာန်) ကို လုံးဝလွန်မြောက်၍ နေဝသညာနာသညာယတန (စျာန်) သို့ ရောက်၍နေ၏၊ ဤကား သတ္တမ ဝိမောက္ခပေတည်း။ (၇)

နေဝသညာနာသညာယတန (ဈာန်) ကို လုံးဝလွန်မြောက်၍ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာ (နိရောဓသမာပတ်) သို့ ရောက်၍ နေ၏၊ ဤကား အဋ္ဌမ ဝိမောက္ခပေတည်း။ (၈)

အာနန္ဒာ ရှစ်ပါးသော လွတ်လပ်ခြင်း 'ဝိမောက္ခ' တို့ ဟူသည် ဤသည်တို့ပင်တည်း။

၁၇၅။ အာနန္ဒာ ငါသည် ဘုရားဖြစ်ပြီးခါစ (အဋ္ဌမသတ္တာဟဖြစ်သော) အခါတစ်ပါး၌ ဥရုဝေဠ (တော) နေရာ၌ရာမြစ်ကမ်းပါးအနီး ဆိတ်ကျောင်းညောင်ပင် (ရင်း) ၌ နေခဲ့၏။ ထိုသို့နေစဉ် ယုတ်မာသောမာရ်နတ်သည် ငါ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ တစ်ခုသောနေရာ၌ ရပ်လျက် ငါ့အား ဤစကားကို လျှောက်ဖူး၏–

"အသျှင်ဘုရား ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ယခုအခါ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပါလော့၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပါလော့၊ အသျှင်ဘုရား ယခုအခါ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန် အချိန်တန်ပါပြီ"ဟု (လျှောက်ခဲ့ဖူး၏)။

အာနန္ဒာ ဤသို့လျှောက်သော် ငါသည် ယုတ်မာသော မာရ်နတ်အား ဤစကားကို မိန့်ဆိုခဲ့ဖူး၏ "မာရ်နတ် ငါ၏ တပည့်ရဟန်းတို့သည် အကြင်မျှလောက် ကာလပတ်လုံး တတ်သိလိမ္မာ မရှိကြသေး၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမပြီး မဖြစ်ကြသေး၊ မရဲရင့်ကြသေး၊ အကြားအမြင် မများကြသေး၊ တရားတော်ကိုမဆောင်နိုင်ကြသေး၊ (လောကုတ္တရာ) တရားနှင့်လျော်သော တရားကို မကျင့်နိုင်ကြသေး၊ လျော်သောအကျင့်ကို မကျင့်နိုင်ကြသေး၊ တရားနှင့်လျော်စွာ မကျင့်နိုင်ကြသေး၊ မိမိတို့ ဆရာ့ဝါဒကို သင်ယူ၍မပြောနိုင် မဟောနိုင် မပြနိုင် မတည်တံ့စေနိုင် မဖွင့်နိုင် မဝေဖန်နိုင် မပေါ်လွင်စေနိုင်ကြသေး၊ ပေါ်ပေါက်လာသော သူတစ်ပါးဝါဒကို အကြောင်းမှန်ဖြင့် ကောင်းစွာ နှိမ်နင်း၍ အံ့ဖွယ်ရှိသော တရားကို မဟောပြနိုင်ကြကုန်သေး၊ ထိုမျှလောက် ကာလပတ်လုံး ငါသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူမည် မဟုတ်။

မာရ်နတ် ငါ၏တပည့် ရဟန်းမိန်းမတို့သည် အကြင်မျှလောက် ကာလပတ်လုံး တတ်သိလိမ္မာမရှိကြသေး၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမပြီး မဖြစ်ကြသေး၊ မရဲရင့်ကြသေး၊ အကြားအမြင် မများကြသေး၊ တရားတော်ကို မဆောင်နိုင်ကြသေး၊ (လောကုတ္တရာ) တရားနှင့်လျော်သော တရားကို မကျင့်နိုင်ကြသေး၊ လျော်သော အကျင့်ကို မကျင့်နိုင်ကြသေး၊ တရားနှင့်လျော်စွာ မကျင့်နိုင်ကြသေး၊ မိမိတို့ ဆရာ့ဝါဒကိုသင်ယူ၍ မပြောနိုင် မဟောနိုင် မပြနိုင် မတည်တံ့စေနိုင် မဖွင့်နိုင် မဝေဖန်နိုင် မပေါ်လွင်စေနိုင်ကြသေး၊ ပေါ်ပေါက် လာသော သူတစ်ပါးဝါဒကို အကြောင်းမှန်ဖြင့် ကောင်းစွာ နှိမ်နင်း၍ အံ့ဖွယ်ရှိသော တရားကိုမဟောပြ နိုင်ကြကုန်သေး၊ ထိုမျှလောက် ကာလပတ်လုံး ငါသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူမည် မဟုတ်။

မာရ်နတ် ငါ၏တပည့် ဥပါသကာတို့သည် အကြင်မျှလောက် ကာလပတ်လုံး တတ်သိလိမ္မာမရှိကြသေး၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမပြီး မဖြစ်ကြသေး၊ မရဲရင့်ကြသေး၊ အကြားအမြင် မများကြသေး၊ တရားတော်ကို မဆောင်နိုင်ကြသေး၊ (လောကုတ္တရာ) တရားနှင့် လျော်သော တရားကို မကျင့်နိုင်ကြသေး၊ လျော်သော အကျင့်ကို မကျင့်နိုင်ကြသေး၊ တရားနှင့်လျော်စွာ မကျင့်နိုင်ကြသေး၊ မိမိတို့ ဆရာ့ဝါဒကိုသင်ယူ၍ မပြောနိုင် မဟောနိုင် မပြနိုင် မတည်တံ့စေနိုင် မဖွင့်နိုင် မဝေဖန်နိုင် မပေါ်လွင်စေနိုင်ကြသေး၊ ပေါ်ပေါက်လာသော သူတစ်ပါးဝါဒကို အကြောင်းမှန်ဖြင့် ကောင်းစွာ နှိမ်နင်း၍ အံ့ဖွယ်ရှိသော တရားကိုမဟောပြနိုင်ကြကုန်သေး၊ ထိုမျှလောက် ကာလပတ်လုံး ငါသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူမည် မဟုတ်။

မာရ်နတ် ငါ၏တပည့် ဥပါသိကာမတို့သည် အကြင်မျှလောက် ကာလပတ်လုံး တတ်သိလိမ္မာ မရှိကြသေး၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမပြီး မဖြစ်ကြသေး၊ မရဲရင့်ကြသေး၊ အကြားအမြင် မများကြသေး၊ တရားတော်ကို မဆောင်နိုင်ကြသေး၊ (လောကုတ္တရာ) တရားနှင့်လျော်သော တရားကို မကျင့်နိုင်ကြသေး၊ လျော်သောအကျင့်ကို မကျင့်နိုင်ကြသေး၊ တရားနှင့်လျော်စွာ မကျင့်နိုင်ကြသေး၊ မိမိတို့ ဆရာ့ဝါဒကို သင်ယူ၍မပြောနိုင် မဟောနိုင် မပြနိုင် မတည်တံ့စေနိုင် မဖွင့်နိုင် မဝေဖန်နိုင် မပေါ်လွင်စေနိုင်ကြသေး၊ ပေါ်ပေါက်လာ သော သူတစ်ပါးဝါဒကို အကြောင်းမှန်ဖြင့် ကောင်းစွာ နှိမ်နင်း၍ အံ့ဖွယ်ရှိသော တရားကို မဟောပြနိုင်ကြကုန်သေး၊ ထိုမျှလောက် ကာလပတ်လုံး ငါသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူမည် မဟုတ်။

မာရ်နတ် ငါ၏ မြတ်သောအကျင့်ဟု ဆိုအပ်သော ဤသာသနာတော်သည် အကြင်မျှလောက် ကာလပတ်လုံး (ပညာရှိ) နတ်လူတို့ ကောင်းစွာ ပြနိုင်သည့်တိုင်အောင် မပြည့်စုံသေး၊ မစည်ပင်သေး၊ မပြန့်ပွါးသေး၊ လူအများ မသိသေး၊ များစွာ မဖြစ်ထွန်းသေး၊ ထိုမျှလောက် ကာလပတ်လုံး ငါသည်ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူမည် မဟုတ်”ဟု (မိန့်ဆိုခဲ့ဖူး၏)။

၁၇၆။ အာနန္ဒာ ယုတ်မာသော မာရ်နတ်သည် ယနေ့ ယခုပင် စာပါလစေတီ၌ ငါ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍တစ်ခုသော နေရာ၌ ရပ်လျက် ငါ့အား ဤစကားကို လျှောက်ထားပြန်၏။

“အသျှင်ဘုရား ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ယခုအခါ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပါလော့၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပါလော့၊ အသျှင်ဘုရား ယခုအခါ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန် အချိန်တန်ပါပြီ။

အသျှင်ဘုရား ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဤစကားကို မိန့်တော်မူဖူးပါသည်၊ ‘မာရ်နတ်ငါ၏တပည့် ရဟန်းတို့သည် အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ပ။ မာရ်နတ် ငါ၏တပည့်ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ ပ။ မာရ်နတ် ငါ၏တပည့် ဥပါသကာတို့သည်။ ပ။ မာရ်နတ် ငါ၏တပည့် ဥပါသိကာမတို့သည်။ပ။ မာရ်နတ် ငါ၏ မြတ်သော အကျင့်ဟုဆိုအပ်သော ဤသာသနာတော်သည်အကြင်မျှလောက် သော ကာလပတ်လုံး (ပညာရှိ) နတ်လူတို့ ကောင်းစွာ ပြနိုင်သည့်တိုင်အောင်မပြည့်စုံသေး၊ မစည်ပင် သေး၊ မပြန့်ပွါးသေး၊ လူအများမသိသေး၊ များစွာ မဖြစ်ထွန်းသေး၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ငါသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူမည် မဟုတ်’ဟု (မိန့်တော်မူဖူးပါသည်)။

အသျှင်ဘုရား ယခုအခါ မြတ်စွာဘုရား၏ မြတ်သော အကျင့်ဟု ဆိုအပ်သော သာသနာတော်သည် (ပညာရှိ) နတ်လူတို့ ကောင်းစွာ ပြနိုင်သည့်တိုင်အောင် ပြည့်စုံပါပြီ၊ စည်ပင်ပါပြီ၊ ပြန့်ပွါးပါပြီ၊ လူအများ သိပါပြီ၊ များစွာ ဖြစ်ထွန်းပါပြီ၊ အသျှင်ဘုရား ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်ယခုအခါ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပါလော့၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူပါလော့၊ အသျှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရား ယခုအခါ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန် အချိန်တန်ပါပြီ”ဟု (လျှောက် ထားပြန်၏)။

၁၇၇။ အာနန္ဒာ ဤသို့ မာရ်နတ်က လျှောက်ထားသော် ငါသည် ယုတ်မာသော မာရ်နတ်အား ဤစကားကို မိန့်ဆိုလိုက်၏ –

"မာရ်နတ် သင်သည် မကြောင့်ကြလင့်၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည် မကြာမီ ဖြစ်လိမ့်မည်၊ ဤနေ့မှ သုံးလလွန်မြောက်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလိမ့်မည်ဟု (မိန့်ဆိုလိုက်၏)။

အာနန္ဒာ မြတ်စွာဘုရားသည် ယနေ့ စာပါလစေတီ၌ (နေစဉ်) သတိရှိလျက် ဆင်ခြင်လျက် အသက်ရှည်ရန် ပြုပြင်မှု 'အာယုသင်္ခါရ' ကို ယခုပင် စွန့်လွှတ်လိုက်ပြီ"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်အာနန္ဒာ လျှောက်ထားတောင်းပန်ခြင်း

၁၇၈။ ဤသို့ မိန့်တော်မူသော် အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤသို့ လျှောက်ထားတောင်းပန်၏ –

"အသျှင်ဘုရား လူအများ၏ စီးပွါးချမ်းသာအလို့ငှါ နတ်လူတို့၏ အကျိုးစီးပွါးနှင့် ချမ်းသာ အလို့ငှါလောကကို စောင့်ရှောက်ရန် ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် အာယုကပ်ပတ်လုံးတည်တော်မူပါလော့၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်တော်မူပါလော့"ဟု (လျှောက်ထားတောင်းပန်၏)။

အာနန္ဒာ တန်တော့ မြတ်စွာဘုရားကို ယခု မတောင်းပန်လင့်နှင့်တော့၊ မြတ်စွာဘုရားကို တောင်းပန်ရန် ယခုအခါ မဟုတ်တော့ပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်အာနန္ဒာသည် နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ပ။ အသျှင်အာနန္ဒာသည် သုံးကြိမ်မြောက်လည်းမြတ်စွာဘုရားအား ဤသို့ လျှောက်ထားတောင်းပန်၏ –

"အသျှင်ဘုရား လူအများ၏ စီးပွါးချမ်းသာအလို့ငှါ နတ်လူတို့၏ အကျိုးစီးပွါးနှင့် ချမ်းသာ အလို့ငှါလောကကို စောင့်ရှောက်ရန် ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် အာယုကပ်ပတ်လုံးတည်တော်မူပါလော့၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် အာယုကပ်ပတ်လုံးတည်တော်မူပါလော့"ဟု (လျှောက်ထားတောင်းပန်၏)။

အာနန္ဒာ သင်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ ဗောဓိဉာဏ်ကို ယုံကြည်သည် မဟုတ်ပါလောဟု (မိန့်တော်မူ ၏)။

ယုံကြည်ပါသည် အသျှင်ဘုရား (ဟု လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ထိုသို့ ယုံကြည်ပါလျက် သင်သည် မြတ်စွာဘုရားကို အဘယ့်ကြောင့် သုံးကြိမ်တိုင်အောင်နှိပ်စက်ဘိသနည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ ဤစကားကို မျက်မှောက်၌ပင် ကြားရဖူးပါ၏၊ မျက်မှောက်၌ပင် ခံယူဖူးပါ၏၊ "အာနန္ဒာ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည် ပြီးစီးခြင်း၏အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရားလေးပါးတို့ကို ပွါးများထား၏၊ လေ့ကျင့်ထား၏၊ ယာဉ်ကဲ့သို့ ပြုထား၏၊ တည်ရာကဲ့သို့ပြုထား ၏၊ ဆောက်တည်ထား၏၊ ကောင်းစွာ ဆည်းပူးထား၏၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်ထား၏၊ ထိုသူသည် အလို ရှိခဲ့သော် အာယုကပ်ပတ်လုံးဖြစ်စေ အာယုကပ်ထက် လွန်၍ဖြစ်စေ တည်နိုင်ပေ၏။

အာနန္ဒာ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား ပြီးစီးခြင်း၏အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရား လေးပါးတို့ကို ပွါးများ ထားပြီးဖြစ်၏၊ လေ့ကျင့်ထားပြီးဖြစ်၏၊ ယာဉ်ကဲ့သို့ ပြုထားပြီးဖြစ်၏၊ တည်ရာကဲ့သို့ ပြုထားပြီးဖြစ်၏၊ ဆောက်တည် ထားပြီးဖြစ်၏၊ ကောင်းစွာ ဆည်းပူးထားပြီးဖြစ်၏၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်ထားပြီးဖြစ်၏၊ သို့ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားသည် အလိုရှိခဲ့သော် အာယုကပ်ပတ်လုံးဖြစ်စေ အာယုကပ်ထက် လွန်၍ဖြစ်စေတည်နိုင်၏"ဟု (ကြားနာခံယူရဖူးပါသည်ဟု လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ထိုတရားကို သင်ယုံကြည်သည် မဟုတ်လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

ယုံကြည်ပါသည် အသျှင်ဘုရား (ဟု လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ မြတ်စွာဘုရားသည် ထင်ရှားသော နိမိတ်အရိပ်အရောင်ကို ဤသို့ပြပါလျက် သင်သည်သဘောပေါက်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ခဲ့ချေ "အသျှင်ဘုရား လူအများ၏ စီးပွါးချမ်းသာအလို့ငှါ နတ်လူတို့အကျိုးစီးပွါးနှင့် ချမ်းသာအလို့ငှါ လောကကိုစောင့်ရှောက်ရန် ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်တော်မူပါလော့၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်တော်မူပါလော့"ဟု မြတ်စွာဘုရားကို သင်မတောင်းပန်ခဲ့ချေ။

အာနန္ဒာ ထို့ကြောင့် ဤမတောင်းပန်ခြင်းသည် သင်၏ အပြစ်သာလျှင် ဖြစ်ချေ၏၊ သင်၏ ချို့ယွင်းချက်သာလျှင် ဖြစ်ချေ၏။

အာနန္ဒာ သင်သည် အကယ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ထိုအခါက တောင်းပန်ခဲ့ငြားအံ့၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သင်၏ တောင်းပန်စကားတို့ကို နှစ်ကြိမ်သာလျှင် ငြင်းပယ်၍ သုံးကြိမ်မြောက်မူကား လက်ခံရာ၏၊ အာနန္ဒာ ထို့ကြောင့် ဤ (မတောင်းပန်ခြင်း) သည် သင်၏ အပြစ်သာလျှင် ဖြစ်ချေ၏၊ သင်၏ချို့ယွင်းချက် သာလျှင် ဖြစ်ချေ၏။

၁၇၉။ အာနန္ဒာ အခါတစ်ပါး၌ ငါသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်၌ သီတင်းသုံးနေခဲ့၏၊ အာနန္ဒာထိုသို့နေစဉ်၌လည်း သင့်အား ငါမိန့်ဆိုခဲ့ဖူး၏ "အာနန္ဒာ ရာဇ၊ ဂိဟ်ပြည်သည် မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိပေ၏၊ အာနန္ဒာ ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်သည် မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိပေ၏၊ အာနန္ဒာ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည်ပြီးစီးခြင်း၏ အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရား လေးပါးတို့ကို ပွါးများထား၏၊ လေ့ကျင့်ထား၏၊ ယာဉ်ကဲ့သို့ပြုထား၏၊ တည်ရာကဲ့သို့ပြုထား၏၊ ဆောက်တည်ထား၏၊ ကောင်းစွာဆည်းပူးထား၏၊ ကောင်းစွာအား ထုတ်ထား၏၊ ထိုသူသည် အလိုရှိခဲ့သော် အာယုကပ်ပတ်လုံးဖြစ်စေ အာယုကပ်ထက်လွန်၍ဖြစ်စေတည် နိုင်ပေ၏။

အာနန္ဒာ မြတ်စွာဘုရားသည် ပြီးစီးခြင်း၏အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရား လေးပါးတို့ကို ပွါးများထားပြီးဖြစ်၏၊ လေ့ကျင့်ထားပြီးဖြစ်၏၊ ယာဉ်ကဲ့သို့ပြုထားပြီးဖြစ်၏၊ တည်ရာကဲ့သို့ပြုထားပြီးဖြစ်၏၊ ဆောက်တည်ထားပြီးဖြစ်၏၊ ကောင်းစွာ ဆည်းပူးထားပြီးဖြစ်၏၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်ထားပြီးဖြစ်၏၊ အာနန္ဒာသို့ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားသည် အလိုရှိခဲ့သော် အာယုကပ်ပတ်လုံးဖြစ်စေ အာယုကပ်ထက် လွန်၍ဖြစ်စေတည်နိုင်ပေ၏"ဟု (မိန့်ဆိုခဲ့ဖူး၏)။`

အာနန္ဒာ မြတ်စွာဘုရားသည် ထင်ရှားသော နိမိတ်အရိပ်အရောင်ကို ဤသို့ ပြုပါလျက်လည်း သင်သည်သဘောပေါက်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ခဲ့ချေ။ "အသျှင်ဘုရား လူအများ၏ စီးပွါးချမ်းသာအလို့ငှါ နတ် လူတို့၏အကျိုးစီးပွါးနှင့် ချမ်းသာအလို့ငှါ လောကကို စောင့်ရှောက်ရန် ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာ ဘုရားသည်အာယုကပ်ပတ်လုံး

တည်တော်မူပါလော့၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရားသည် အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်တော်မူပါလော့”ဟု မြတ်စွာဘုရားကို မတောင်းပန်ခဲ့ချေ။

အာနန္ဒာ သင်သည် အကယ်၍ ငါ့ကို ထိုအခါက တောင်းပန်ခဲ့ငြားအံ့၊ မြတ်စွာဘုရားသည် သင်၏တောင်းပန်သော စကားတို့ကို နှစ်ကြိမ်သာလျှင် ငြင်းပယ်၍ သုံးကြိမ်မြောက်မူကား လက်ခံရာ၏။ အာနန္ဒာ ထို့ကြောင့် ဤ (မတောင်းပန်ခြင်း) သည် သင်၏ အပြစ်သာလျှင် ဖြစ်ချေ၏။ သင်၏ချို့ယွင်းချက်သာလျှင် ဖြစ်ချေ၏။

၁၈၀။ အာနန္ဒာ အခါတစ်ပါး၌ ငါသည် ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ပင်လျှင် ဂေါတမပညောင်ပင်၌ နေ၏။ပ။ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ပင်လျှင် စောရပပါတ ချောက်ကမ်းပါး၌ နေခဲ့၏။ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ပင်လျှင် ဝေဘာရတောင်၏နံပါး သတ္တပဏ္ဏိလိုဏ်၌ နေခဲ့၏။ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ပင်လျှင် ဣသိဂိလိတောင်၏နံပါး ကာဋ္ဌသိလာ (အရပ်) ၌ နေခဲ့၏။ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ပင်လျှင် ယင်းတိုက်တော သပ္ပသောဏ္ဍိကတောင်ဝှမ်း၌ နေခဲ့၏။ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ပင်လျှင် တပေါဒါရုံကျောင်း၌ နေခဲ့၏။ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ပင်လျှင် ရှဉ့်စာကျွေးရာ ဝေဋ္ဌဝန်ကျောင်း၌ နေခဲ့၏။ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ပင်လျှင် ဇီဝက၏ သရက်ဥယျာဉ်၌ နေခဲ့၏။ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ပင်လျှင် မဒ္ဒကုစ္ဆိအရပ် မိဂဒါဝုန်တော၌ နေခဲ့၏။

အာနန္ဒာ ထိုသို့ နေစဉ်၌လည်း သင့်ကို ငါ မိန့်ဆိုခဲ့ဖူး၏ “အာနန္ဒာ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သည် မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိ၏၊[၁] (ဂိဇ္ဈကုဋ္ဌ်တောင်သည် မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိပေ၏)[၂] ဂေါတမပညောင်ပင်သည် မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိပေ၏၊ စောရပပါတ ချောက်ကမ်းပါးသည် မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိပေ၏၊ ဝေဘာရတောင်၏နံပါး သတ္တပဏ္ဏိလိုဏ်သည် မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိပေ၏၊ ဣသိဂိလိတောင်၏နံပါး ကာဋ္ဌသိလာအရပ်သည် မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိပေ၏၊ ယင်းတိုက်တော သပ္ပသောဏ္ဍိကတောင်ဝှမ်းသည် မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိပေ၏၊ တပေါဒါရုံ ကျောင်းသည်မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိပေ၏၊ ရှဉ့်စာကျွေးရာ ဝေဋ္ဌဝန်ကျောင်းသည် မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိပေ၏၊ ဇီဝက၏့သရက်ဥယျာဉ်သည် မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိပေ၏၊ မဒ္ဒကုစ္ဆိအရပ် မိဂဒါဝုန်တောသည် မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိပေ၏။

အာနန္ဒာ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည် ပြီးစီးခြင်း၏အခြေခံ ‘ဣဒ္ဓိပါဒ်’ တရား လေးပါးတို့ကိုပွါးများထား၏၊ လေ့ကျင့်ထား၏၊ ယာဉ်ကဲ့သို့ ပြုထား၏၊ တည်ရာကဲ့သို့ ပြုထား၏၊ ဆောက်တည်ထား၏၊ ကောင်းစွာ ဆည်းပူးထား၏၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်ထား၏။ပ။ အာနန္ဒာ သို့ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားသည် အလိုရှိခဲ့သော် အာယုကပ်ပတ်လုံးဖြစ်စေ အာယုကပ်ထက် လွန်၍ဖြစ်စေ တည်နိုင်ပေ၏”ဟု (မိန့်ဆိုခဲ့ဖူး၏)။

အာနန္ဒာ မြတ်စွာဘုရားသည် ထင်ရှားသော နိမိတ်အရိပ်အရောင်ကို ဤသို့ပင်ပြုပါလျက်လည်း သင်သည်သဘောပေါက်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ခဲ့ချေ။ “အသျှင်ဘုရား လူအများ၏ စီးပွါးချမ်းသာအလို့ငှါ နတ် လူတို့၏အကျိုးစီးပွားနှင့် ချမ်းသာအလို့ငှါ လောကကို စောင့်ရှောက်ရန် ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်တော်မူပါလော့၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရားသည် အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်တော်မူပါလော့”ဟု မြတ်စွာဘုရားကို မတောင်းပန်ခဲ့ချေ။

အာနန္ဒာ သင်သည် အကယ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ထိုအခါက တောင်းပန်ခဲ့ငြားအံ့၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သင်၏ တောင်းပန်သော စကားတို့ကို နှစ်ကြိမ်သာလျှင်ငြင်းပယ်၍

သုံးကြိမ်မြောက်မူကား လက်ခံရာ၏။ အာနန္ဒာ ထို့ကြောင့် ဤ (မတောင်းပန်ခြင်း) သည် သင်၏ အပြစ်သာလျှင် ဖြစ်ချေ၏။ သင်၏ချို့ယွင်းချက် သာလျှင် ဖြစ်ချေ၏။

၁၈၁။ အာနန္ဒာ အခါတစ်ပါး၌ ငါသည် ဤဝေသာလီပြည်၌ပင်လျှင် ဥဒေနစေတီ၌ နေခဲ့၏။ ထိုသို့နေစဉ်၌လည်း သင့်အား ငါမိန့်ဆိုခဲ့ဖူး၏ "အာနန္ဒာ ဝေသာလီပြည်သည် မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိပေ၏။ ဥဒေနစေတီသည် မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိပေ၏။

အာနန္ဒာ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည် ပြီးစီးခြင်း၏အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရား လေးပါးတို့ကို ပွါးများထား၏။ လေ့ကျင့်ထား၏။ ယာဉ်ကဲ့သို့ ပြုထား၏။ တည်ရာကဲ့သို့ ပြုထား၏။ ဆောက်တည် ထား၏။ ကောင်းစွာ ဆည်းပူးထား၏။ ကောင်းစွာ အားထုတ်ထား၏။ ထိုသူသည် အလိုရှိခဲ့သော်အာယုကပ်ပတ်လုံးဖြစ်စေ အာယုကပ်ထက် လွန်၍ဖြစ်စေ တည်နိုင်ပေ၏။

အာနန္ဒာ မြတ်စွာဘုရားသည် ပြီးစီးခြင်း၏အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရား လေးပါးတို့ကို ပွါးများထားပြီးဖြစ်၏။ လေ့ကျင့်ထားပြီး ဖြစ်၏။ ယာဉ်ကဲ့သို့ ပြုထားပြီး ဖြစ်၏။ တည်ရာကဲ့သို့ ပြုထားပြီး ဖြစ်၏။ ဆောက်တည်ထားပြီး ဖြစ်၏။ ကောင်းစွာ ဆည်းပူးထားပြီး ဖြစ်၏။ ကောင်းစွာ အားထုတ်ထားပြီးဖြစ်၏။ အာနန္ဒာ သို့ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားသည် အလိုရှိခဲ့သော် အာယုကပ်ပတ်လုံးဖြစ်စေ အာယုကပ်ထက်လွန်၍ဖြစ်စေ တည်နိုင်ပေ၏"ဟု (မိန့်ဆိုခဲ့ဖူး၏)။

အာနန္ဒာ မြတ်စွာဘုရားသည် ထင်ရှားသော နိမိတ်အရိပ်အရောင်ကို ဤသို့ပင် ပြုပါလျက်လည်းသင်သည် သဘောပေါက်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ခဲ့ချေ။ "အသျှင်ဘုရား လူအများ၏ စီးပွါးချမ်းသာအလို့ငှါ နတ်လူတို့၏ အကျိုးစီးပွားနှင့် ချမ်းသာအလို့ငှါ လောကကို စောင့်ရှောက်ရန် ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်တော်မူပါလော့၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရားသည် အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်တော်မူပါလော့"ဟု မြတ်စွာဘုရားကို မတောင်းပန်ခဲ့ချေ။

အာနန္ဒာ သင်သည် အကယ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ထိုအခါက တောင်းပန်ခဲ့ငြားအံ့၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သင်၏ တောင်းပန်သော စကားတို့ကို နှစ်ကြိမ်သာလျှင် ငြင်းပယ်၍ သုံးကြိမ်မြောက်မူကား လက်ခံရာ၏။ အာနန္ဒာ ထို့ကြောင့် ဤ (မတောင်းပန်ခြင်း) သည် သင်၏ အပြစ်သာလျှင် ဖြစ်ချေ၏၊ သင်၏ချို့ယွင်းချက် သာလျှင် ဖြစ်ချေ၏။

၁၈၂။ အာနန္ဒာ အခါတစ်ပါး၌ ငါသည် ဤဝေသာလီပြည်၌ပင်လျှင် ဂေါတမကစေတီ၌ နေခဲ့၏။ပ။ ဤဝေသာလီပြည်၌ပင်လျှင် သတ္တမ္ဗစေတီ၌ နေခဲ့၏။ ဤဝေသာလီပြည်၌ပင်လျှင် ဗဟုပုတ္တ စေတီ၌ နေခဲ့၏။. ဤဝေသာလီပြည်၌ပင်လျှင် သာရန္ဒဒစေတီ၌ နေခဲ့၏။

အာနန္ဒာ ယနေ့ စာပါလစေတီ၌ (နေစဉ်) ယခုပင် သင့်အား ငါ မိန့်ဆိုခဲ့ပြီ "အာနန္ဒာ ဝေသာလီပြည်သည် မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိပေ၏။ ဥဒေနစေတီသည် မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိပေ၏။ ဂေါတမကစေတီသည် မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိပေ၏။ သတ္တမ္ဗစေတီသည် မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိပေ၏။ ဗဟုပုတ္တ စေတီသည် မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိပေ၏။ သာရန္ဒဒစေတီသည် မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိပေ၏။ စာပါလစေတီသည် မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိပေ၏။

အာနန္ဒာ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည် ပြီးစီးခြင်း၏အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရား လေးပါးတို့ကိုပွါးများထား၏။ လေ့ကျင့်ထား၏။ ယာဉ်ကဲ့သို့ပြုထား၏။ တည်ရာကဲ့သို့ပြုထား၏။

ဆောက်တည်ထား၏၊ ကောင်းစွာ ဆည်းပူးထား၏၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်ထား၏၊ ထိုသူသည် အလိုရှိခဲ့သော် အာယုကပ်ပတ်လုံးဖြစ်စေ အာယုကပ်ထက် လွန်၍ဖြစ်စေ တည်နိုင်ပေ၏။

အာနန္ဒာ မြတ်စွာဘုရားသည် ပြီးစီးခြင်း၏အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရား လေးပါးတို့ကို ပွါးများထားပြီးဖြစ်၏၊ လေ့ကျင့်ထားပြီး ဖြစ်၏၊ ယာဉ်ကဲ့သို့ ပြုထားပြီး ဖြစ်၏၊ တည်ရာကဲ့သို့ ပြုထားပြီး ဖြစ်၏၊ ဆောက်တည် ထားပြီး ဖြစ်၏၊ ကောင်းစွာ ဆည်းပူးထားပြီး ဖြစ်၏၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်ထားပြီးဖြစ်၏။ အာနန္ဒာ သို့ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားသည် အလိုရှိခဲ့သော် အာယုကပ်ပတ်လုံးဖြစ်စေအာယုကပ်ထက် လွန်၍ဖြစ်စေ တည်နိုင်၏"ဟု (မိန့်ဆိုခဲ့ဖူး၏)။

အာနန္ဒာ မြတ်စွာဘုရားသည် ထင်ရှားသော နိမိတ်အရိပ်အရောင်ကို ဤသို့ပင် ပြုပါလျက်လည်းသင်သည် သဘောပေါက်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ချေ။ "အသျှင်ဘုရား လူအများ၏ စီးပွါးချမ်းသာအလို့ငှါနတ်လူ တို့၏ အကျိုးစီးပွားနှင့် ချမ်းသာအလို့ငှါ လောကကို စောင့်ရှောက်ရန် ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာ ဘုရားသည် အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်တော်မူပါလော့၊ ကောင်းသော စကားကိုဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်တော်မူပါလော့"ဟု မြတ်စွာဘုရားကိုမတောင်းပန်ခဲ့ချေ။

အာနန္ဒာ သင်သည် အကယ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ထိုအခါက တောင်းပန်ခဲ့ငြားအံ့၊ မြတ်စွာဘုရား သည်သင်၏ တောင်းပန်သော စကားတို့ကို နှစ်ကြိမ်သာလျှင် ငြင်းပယ်၍ သုံးကြိမ်မြောက်မူကား လက်ခံရာ၏၊ အာနန္ဒာ ထို့ကြောင့် ဤ (မတောင်းပန်ခြင်း) သည် သင်၏ အပြစ်သာလျှင် ဖြစ်ချေ၏၊ သင်၏ချို့ယွင်း ချက်သာလျှင် ဖြစ်ချေ၏။

၁၈၃။ "အာနန္ဒာ ချစ်ခင်မြတ်နိုးသောသူ အားလုံးတို့နှင့် (ရှင်လျက်) ကွဲကွာခြင်း (သေ၍) ကွဲကွာခြင်း (ဘဝခြားလျက်) ကွဲကွာခြင်းများကို ရှေးမဆွကပင် ငါဟောကြားခဲ့ပြီး မဟုတ်ပါလော၊ အာနန္ဒာဤအရာ၌ အကြင်တရားသည် အသစ်ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း၊ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ပြုပြင်ပေးရခြင်းသဘောရှိ၍ ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိ၏၊ ထိုတရားကို မပျက်စီးပါစေလင့်ဟု လိုလားတောင့်တချက်အတိုင်းအဘယ်မှာ ရနိုင်ပါ အံ့နည်း၊ ဤသို့ ရနိုင်ရန် အကြောင်းမရှိချေ။

အာနန္ဒာ မြတ်စွာဘုရားသည် အကြင် အသက်ရှည်ရန် ပြုပြင်မှု 'အာယုသင်္ခါရ' ကို စွန့်လိုက်ပြီ၊ ထွေးအံ့လိုက်ပြီ၊ လွှတ်လိုက်ပြီ၊ ပယ်လိုက်ပြီ၊ ပစ်လွှင့်လိုက်ပြီ၊ စွန့်လွှတ်လိုက်ပြီ၊ (ထို့ပြင်) 'မြတ်စွာဘုရား၏ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုခြင်းသည် မကြာမီပင် ဖြစ်လိမ့်မည်၊ ဤနေ့မှ သုံးလလွန်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်ပြု လိမ့်မည်'ဟု ဧကန်မုချ စကားကိုလည်း မိန့်ဆိုလိုက်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရားအား ထိုစွန့်ပယ်လိုက်ပြီးသော အသက်ရှည်ရန် ပြုပြင်မှုကို အသက်ရှည်စေလိုသောကြောင့် တစ်ဖန်ပြန်၍ ဖြစ်စေအံ့သောအကြောင်းသည် မရှိတော့ချေ။ အာနန္ဒာ လာ, သွားကုန်အံ့၊ မဟာဝုန်တော ပြာသာဒ်ဆောင်ပေါက်သောကျောင်းကြီးဆီသို့ ချဉ်းကပ်ကုန်အံ့"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

"အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် အသျှင်အာနန္ဒာနှင့်အတူ မဟာဝုန်တော ပြာသာဒ်ဆောင်ပေါက်သော ကျောင်းကြီးသို့ ချဉ်းကပ်တော်မူပြီးလျှင်–

"အာနန္ဒာ သင်သွားချေ၊ ဝေသာလီပြည်၌ အမှီပြုနေကုန်သော ရဟန်းအားလုံးတို့ကို ဓမ္မာရုံ၌ စုရုံးစေကုန်လော့"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာအား မိန့်တော်မူ၏။

"အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံခဲ့၍ ဝေသာလီ ပြည်၌အမှီပြုနေကုန်သော ရဟန်းအားလုံးတို့ကို ဓမ္မာရုံ၌ စုရုံးစေပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်း ကပ်၍မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် တစ်ခုသော နေရာ၌ ရပ်လေ၏။ တစ်ခုသော နေရာ၌ ရပ်ပြီးသော အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား "အသျှင်ဘုရား ရဟန်းသံဃာသည် စုရုံးပြီးလျက် ရှိနေပါပြီ၊ ယခုအခါ၌ ကြွတော်မူရန် အချိန်ကို မြတ်စွာဘုရား သိတော်မူပါသည်" (ကြွရန်မှာ မြတ်စွာဘုရား၏အလိုအတိုင်းပင် ဖြစ်ပါသည်)ဟု လျှောက်၏။

၁၈၄။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဓမ္မာရုံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ခင်းထားသော နေရာ၌ ထိုင်နေတော်မူပြီးလျှင် ရဟန်းတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။

၁။ အပိုဒ်နံပါတ် ၁ ၇၉–၌ ဆိုခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ဤအရာ၌ ဤစာပိုဒ်မရှိသင့်ပြီ။
၂။ ရှေးကမြှုပ်ခဲ့ရာ ပေယျာလတို့၌ ထုတ်ဖော်တတ်စေရန် ဤစာပိုဒ်များကို ဤအရာ၌ ဖော်ပြထားသည်။

♣

သာသနာ အရှည်တည်တံ့ရေး သုံးဆယ့်ခုနစ်ပါး

ရဟန်းတို့ ငါသည် ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်တို့ကို သင်တို့ သည်ကောင်းစွာ သင်ယူ၍ မှီဝဲအပ်ကုန်၏၊ ပွါးများအပ်ကုန်၏၊ အဖန်ဖန် လေ့ကျင့်အပ်ကုန်၏၊ ယင်းသို့မှီဝဲပွါးများ လေ့ကျင့်သည်ရှိသော် ဤမြတ်သော အကျင့် 'သာသနာတော်' သည် အရှည်ခိုင်ခန့်လျက် ကြာမြင့်စွာတည်တံ့ရာ၏၊ ထို (သို့တည်တံ့ခြင်း) သည် လူအများ၏ စီးပွါးချမ်းသာအလို့ငှါ လောကကို စောင့်ရှောက်ရန်အလို့ငှါ နတ်လူတို့၏ အကျိုးစီးပွား ချမ်းသာအလို့ငှါ ဖြစ်လေရာ၏။

ရဟန်းတို့ ငါသည် ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတို့ကို သင်တို့သည်ကောင်းစွာ သင်ယူ၍ မှီဝဲအပ်ကုန်၏၊ ပွါးများအပ်ကုန်၏၊ အဖန်ဖန် လေ့ကျင့်အပ်ကုန်၏၊ ယင်းသို့ မှီဝဲပွါးများ လေ့ကျင့်သည်ရှိသော် ဤမြတ်သောအကျင့် 'သာသနာတော်' သည် အရှည်ခိုင်ခဲ့လျက် ကြာမြင့်စွာတည်တံ့ရာ၏၊ ထို (သို့တည်တံ့ခြင်း) သည် လူအများ၏ စီးပွါးချမ်းသာအလို့ငှါ လောကကို စောင့်ရှောက်ရန်အလို့ငှါ နတ်လူတို့၏ အကျိုးစီးပွား ချမ်းသာအလို့ငှါ ဖြစ်လေရာ၏ဟု ဆိုရာ၌ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍ ငါဟောအပ်သော ထိုတရားတို့ကား အဘယ်နည်း။

ယင်းတရားတို့ကား သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး သမ္မပ္ပဓာန်လေးပါး ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါး ဣန္ဒြေငါးပါး ဗိုလ် ငါးပါးဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး အဂ်ါရှစ်ပါးရှိသော အရိယမဂ်တို့ပေတည်း။

ရဟန်းတို့ ငါသည် သင်တို့အား ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍ ဟောအပ်သော ဤတရားတော်တို့ကိုသင်တို့သည် ကောင်းစွာ သင်ယူ၍ မှီဝဲအပ်ကုန်၏၊ ပွါးများအပ်ကုန်၏၊

အဖန်ဖန် လေ့ကျင့်အပ်ကုန်၏၊ ယင်းသို့ မှီဝဲပွါးများ လေ့ကျင့်သည်ရှိသော် ဤမြတ်သောအကျင့် 'သာသနာတော်' သည် အရှည်ခိုင်ခံ့လျက်ကြာမြင့်စွာ တည်တံ့ရာ၏၊ ထို (သို့တည်တံ့ခြင်း) သည် လူအများ၏ စီးပွါးချမ်းသာအလို့ငှါ လောကကိုစောင့်ရှောက်ရန် အလို့ငှါ နတ်လူတို့၏ အကျိုးစီးပွားနှင့် ချမ်းသာအလို့ငှါ ဖြစ်လေရာ၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၁၈၅။ ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့အား မိန့်တော်မူပြန်သည်မှာ–

"ရဟန်းတို့ သင်တို့အား ယခု ငါ မိန့်မှာဦးအံ့၊ ပြုပြင်ပေးရသော 'သင်္ခါရ' တရားတို့သည်ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိကုန်၏၊ မမေ့သော သတိတရားဖြင့် ကိစ္စပြီးစီးအောင် အားထုတ်ကြကုန်လော့၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည် မကြာမီပင် ဖြစ်လိမ့်မည်၊ ဤနေ့မှ သုံးလလွန်သောအခါ၌မြတ်စွာဘုရား သည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုချေတော့မည်"ဟု (ဤစကားကို မြတ်စွာဘုရား မိန့်တော်မူပြန်၏)။

ဤစကားကို မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်တစ်ပါးသော ဤစကားကိုလည်း မိန့်တော်မူပြန်၏ –

(ရဟန်းတို့) ငါ၏ အရွယ်သည် ရင့်ရော်လှလေပြီ၊ ငါ၏ အသက်ကြွင်းသည် နည်းလှလေပြီ၊ သင်တို့ကိုစွန့် ၍ သွားရတော့အံ့၊ ငါသည် မိမိ၏ ကိုးကွယ်ရာကို ပြုပြီးပြီ။

ရဟန်းတို့ မမေ့မလျော့ဘဲ သတိရှိလျက် စင်ကြယ်သော သီလနှင့် ပြည့်စုံကြစေ ကုန်လော့၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်၍ ကောင်းစွာ ကြံစည်ခြင်းရှိလျက် မိမိတို့၏ စိတ်ကို စောင့်ရှောက်ကြကုန်လော့။

ရဟန်းတို့ ဤတရားဝိနည်း 'သာသနာတော်' ၌ မမေ့မလျော့နေသော သူသည် အဖန်ဖန်ဖြစ်လျက်ပြောင်းရွှေ့ကျင်လည်ရာ 'ဘဝသံသရာ' ကို စွန့်ပယ်၍ ဒုက္ခ၏ အဆုံးကို ပြုနိုင်ပေလတ္တံ့ဟု (မိန့်တော်မူပြန်၏)။

တတိယအခန်းပြီး၏။

၁။ အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေထာတိ သတိအဝိပ္ပဝါသေန သဗ္ဗကိစ္စာနိ သမ္မာဒေယျာထ–ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ သတိတရားဖြင့်ဟု ကရိုဏ်းအနက် ပြန်ဆိုထားသည်။

♣

ဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့ ပြန်ကြည့်တော်မူခြင်း

၁၈၆။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် နံနက်အချိန်၌ သင်္ကန်းကို ပြင်ဝတ်၍ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူလျက်ဝေသာလီပြည်သို့ ဆွမ်းခံဝင်တော်မူ၏။

ဝေသာလီပြည်၌ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ပြီးလျှင် ဆွမ်းစားပြီးနောက် ဆွမ်းစားရာမှ ဖဲခွါခဲ့ပြီးသော်ဝေသာလီပြည်ကို ဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့ ကိုယ်ပါ ပြန်လှည့်လျက် ကြည့်ရှုတော်မူ၍ "အာနန္ဒာ ဤယခုကြည့်ရှုခြင်းသည် ဝေသာလီပြည်ကို မြတ်စွာဘုရား၏ နောက်ဆုံး

ကြည့်ရှုခြင်းပေတည်း၊ အာနန္ဒာ လာ, သွားကုန်အံ့၊ ဘဏ္ဍာရှာသို့ ချဉ်းကပ်ကုန်အံ့”ဟု အသျှင်အာနန္ဒာအား မိန့်တော်မူ၏။

“အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ”ဟု အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံ၏။ ထိုအခါမြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော ရဟန်းသံဃာနှင့် အတူ ဘဏ္ဍာရှာသို့ ရောက်တော်မူ၍ ထိုဘဏ္ဍာရှာ၌သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။

ထို (ရှာ) ၌ (နေစဉ်) မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့အား (ဤသို့) မိန့်တော်မူသည်မှာ–

ရဟန်းတို့ လေးပါးသော တရားတို့ကို လျော်ကန်စွာ မသိခြင်းကြောင့် ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့်ငါသည်လည်းကောင်း သင်တို့သည်လည်းကောင်း ရှည်လျားစွာသော ဤ (သံသရာ) ကာ လပတ်လုံးပြေးသွားခဲ့ရလှလေပြီ။ ကျင်လည်ခဲ့ရလှလေပြီ။

အဘယ်တရားလေးပါးတို့နည်းဟူမူ–

“ရဟန်းတို့ မြတ်သော အရိယသီလကို လျော်ကန်စွာ မသိခြင်းကြောင့် ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့် ငါသည်လည်းကောင်း သင်တို့သည်လည်းကောင်း ရှည်လျားစွာသော ဤ (သံသရာ) ကာလပတ်လုံး ပြေးသွားခဲ့ရလှလေပြီ၊ ကျင်လည်ခဲ့ရလှလေပြီ။

ရဟန်းတို့ မြတ်သော အရိယသမာဓိကို လျော်ကန်စွာ မသိခြင်းကြောင့် ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့်ငါသည်လည်းကောင်း သင်တို့သည်လည်းကောင်း ရှည်လျားစွာသော ဤ (သံသရာ) ကာလပတ်လုံးပြေးသွားခဲ့ရလှလေပြီ၊ ကျင်လည်ခဲ့ရလှလေပြီ။

ရဟန်းတို့ မြတ်သော အရိယပညာကို လျော်ကန်စွာ မသိခြင်းကြောင့် ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့်ငါသည်လည်းကောင်း သင်တို့သည်လည်းကောင်း ရှည်လျားစွာသော ဤ (သံသရာ) ကာလပတ်လုံး ပြေးသွားခဲ့ရလှလေပြီ၊ ကျင်လည်ခဲ့ရလှလေပြီ။

ရဟန်းတို့ မြတ်သော လွတ်မြောက်မှု ‘အရိယဝိမုတ္တိ’ ကို လျော်ကန်စွာ မသိခြင်းကြောင့် ထိုးထွင်း၍မသိခြင်းကြောင့် ငါသည်လည်းကောင်း သင်တို့သည်လည်းကောင်း ရှည်လျားစွာသော ဤ (သံသရာ) ကာလပတ်လုံး ပြေးသွားခဲ့ရလှလေပြီ၊ ကျင်လည်ခဲ့ရလှလေပြီ။

ရဟန်းတို့ (ငါသည်) ထိုအရိယသီလကို လျော်ကန်စွာ သိပြီ၊ ထိုးထွင်း၍ သိပြီ။ ထိုအရိယသမာ ဓိကိုလျော်ကန်စွာ သိပြီ၊ ထိုးထွင်း၍ သိပြီ။ ထိုအရိယပညာကို လျော်ကန်စွာ သိပြီ၊ ထိုးထွင်း၍ သိပြီ။ ထိုအရိယဝိမုတ္တိကို လျော်ကန်စွာ သိပြီ၊ ထိုးထွင်း၍ သိပြီ။ ဘဝ၌တပ်မက်ခြင်း ‘ဘဝ တဏှာ’ ကိုဖြတ်ပြီးပြီ၊ ဘဝသစ်သို့ ဆွဲဆောင်တတ်သော ကြိုးနှင့်တူစွာ ဘဝတဏှာ ကုန်ပြီ၊ ယခု အခါတစ်ဖန် (ဘဝသစ်၌) ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပြီ”ဟု (ဤစကားကို မြတ်စွာဘုရား မိန့်တော်မူ၏)။

ဤစကားကို မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်တစ်ပါးသော ဤစကားကို မိန့်တော်မူပြန်၏–

“(များသော) အခြံအရံရှိသော ဂေါတမ (အနွယ်ဖြစ်သော) မြတ်စွာဘုရားသည် အမြတ်ဆုံးသီလ သမာဓိ ပညာ ဝိမုတ္တိ ဟူသော ဤတရားတို့ကို မှန်စွာသိလေပြီ။

ဤသို့ မှန်စွာ သိ၍ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့အား တရားတော်ကို ဟော ကြားခဲ့လေပြီ၊ ပညာမျက်စိ (ငါးပါး) [1] နှင့် ပြည့်စုံသော (လူ နတ်တို့၏) ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် ကိလေသာမီး လုံးဝငြိမ်းပြီးသည် ဖြစ်၍ ဒုက္ခ၏အဆုံးကို ပြုလေပြီ"ဟု (မိန့်တော်မူပြန်၏)။

မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဘဏ္ဍာရွှာ၌ နေတော်မူစဉ်လည်း ဤသို့သော တရားစကားကိုသာလျှင် ရဟန်းတို့အား အကြိမ်များစွာ ဟောတော်မူ၏။ "ဤကား သီလတည်း၊ ဤကား သမာဓိတည်း၊ ဤကား ပညာတည်း။ သီလ၌ တည်၍ဖြစ်စေအပ်သော သမာဓိသည် များသော အကျိုးအာနိသင် ရှိ၏။ သမာဓိ၌ တည်၍ ဖြစ်စေအပ်သော ပညာသည် များသော အကျိုးအာနိသင် ရှိ၏။ ပညာ၌ တည်၍ဖြစ်စေအပ်သော စိတ်သည် ကာမာသဝ ဘဝါသဝ အဝိဇ္ဇာသဝဟူသော အာသဝေါတို့မှ ကောင်းစွာသာလျှင်လွတ် မြောက်၏"ဟု (ဟောတော်မူ၏)။

---

[1] ပညာမျက်စိငါးပါးဟူသည်ကား ၁–ဗုဒ္ဓစက္ခု = ဘုရားမျက်စိ (အာသယာနုသယဉာဏ်နှင့် ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ်)။ ၂ –သမန္တစက္ခု = ထက်ဝန်းကျင် သိမြင်နိုင်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်။ ၃–ဉာဏစက္ခု = သစ္စဉာဏ် ကိစ္စဉာဏ် ကတဉာဏ်ဟူသော ဉာဏ်မျက်စိ။ ၄–ဒိဗ္ဗစက္ခု = နတ်မျက်စိနှင့်တူသော အဘိညာဉ်မျက်စိ။ ၅–ဓမ္မစက္ခု = အောက်မဂ်ဉာဏ် သုံးပါးဟူသော တရား မျက်စိတို့ပေတည်း။

♣

မဟာပဒေသလေးပါး

၁၈၇။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဘဏ္ဍာရွှာ၌ အလိုရှိသမျှ နေတော်မူပြီးလျှင် "အာနန္ဒာ လာ, သွားကုန်အုံ့၊ ဟတ္ထိရှာ အမ္ဗရှာ ဇမ္ဗုရှာနှင့် ဘောဂမြို့သို့ ချဉ်းကပ်ကုန်အုံ့"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာအားမိန့်တော်မူ၏။ "အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော ရဟန်းသံဃာနှင့်အတူ ဘောဂမြို့သို့ ကြွရောက်တော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဘောဂမြို့ အာနန္ဒစေတီ၌ နေတော်မူ၏။ ထိုအာနန္ဒစေတီ၌ (နေတော်မူစဉ်) မြတ်စွာဘုရားသည် "ရဟန်းတို့ မဟာပဒေသလေးပါး[2]တို့ကို ဟောကြားအုံ့၊ ထိုမဟာပဒေသတရားကို နာကုန်လော့၊ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းကုန်လော့၊ ဟောပေအုံ့"ဟု ရဟန်းတို့အား မိန့်တော်မူ၏။

"အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံကုန်၏၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤစကားတို့ကို မိန့်တော်မူ၏–

၁၈၈။ ရဟန်းတို့ ဤ (သာသနာတော်) ၌ (တစ်စုံတစ်ယောက်သော) ရဟန်းသည် ဤသို့ ပြောဆိုငြားအုံ့–

"ငါ့သျှင်တို့ ငါသည် ဤတရားကို မြတ်စွာဘုရား မျက်မှောက်တော်မှ ကြားနာခဲ့ရပါ၏၊ ခံယူခဲ့ရ ပါ၏၊ ဤကား တရားတော်ပါတည်း၊ ဤကား ဝိနည်းတော်ပါတည်း၊ ဤကား ဘုရားသျှင် အဆုံးအမတော်ပါတည်း"ဟု (ပြောဆိုငြားအံ့)။

ရဟန်းတို့ ထိုရဟန်း၏ စကားကို လက်လည်း မခံအပ်သေး၊ ပယ်လည်း မပယ်အပ်သေး၊ လက်လည်းမခံ ပယ်လည်းမပယ်သေးဘဲ ထို (ပြောဆိုသော) ပုဒ်ဗျည်းတို့ကို ကောင်းစွာ မှတ်သား၍ သုတ်တရားတော်၌ သွင်းကြည့်အပ်ကုန်၏၊ ဝိနည်းတော်၌ နှီးနှောကြည့်အပ်ကုန်၏။

(ဤသို့) သုတ်တရားတော်၌ သွင်းကြည့်လျက် ဝိနည်းတော်၌ နှီးနှောကြည့်သည်ရှိသော် ထို (ပုဒ် ဗျည်း) တို့သည် သုတ်တရားတော်၌လည်း မသက်ဝင်ကုန်ငြားအံ့၊ ဝိနည်းတော်၌လည်း မနှီးနှောမိကုန်ငြားအံ့၊ (သို့ဖြစ်လျှင်) "ဤစကားသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော် စင်စစ်မဟုတ်ချေ၊ ဤရဟန်း၏ မှားယွင်းစွာ သင်ယူထားသော စကားသာ ဖြစ်ချေသည်"ဟု ဤအရာ၌ ဆုံးဖြတ်ကြရမည်။ ရဟန်းတို့ ဤသို့ (ဆုံးဖြတ်၍) ထိုစကားကို ပယ်ကြလေ။

(သို့မဟုတ်) သုတ်တရားတော်၌ သွင်းကြည့်လျက် ဝိနည်းတော်၌ နှီးနှောကြည့်သည်ရှိသော် ထို (ပုဒ် ဗျည်း) တို့သည် သုတ်တရားတော်၌လည်း သက်ဝင်ကုန်ငြားအံ့၊ ဝိနည်းတော်၌လည်း နှီးနှောမိကုန်ငြားအံ့၊ (သို့ဖြစ်လျှင်) "ဤစကားသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော် စင်စစ် ဖြစ်ပေသည်၊ ဤရဟန်း၏ ကောင်းစွာ သင်ယူထားသော စကားလည်း ဖြစ်ပေသည်"ဟု ဤအရာ၌ ဆုံးဖြတ်ကြရမည်။ ရဟန်းတို့ ရှေးဦးစွာ ဤမဟာပဒေသကို မှတ်ထားကြကုန်လော့။ (၁)

ရဟန်းတို့ ထို့ပြင် ဤ (သာသနာတော်) ၌ (တစ်စုံတစ်ယောက်သော) ရဟန်းသည် ဤသို့ ပြောဆိုငြားအံ့–

"ဤမည်သော ကျောင်း၌ အကြီးအမှူးမထေရ်နှင့် တကွသော သံဃာသည် နေလျက် ရှိ၏၊ ငါသည်ထိုသံဃာ၏ မျက်မှောက်မှ ကြားနာခဲ့ရပါ၏၊ သင်ယူခဲ့ရပါ၏၊ ဤကား တရားတော်ပါတည်း၊ ဤကားဝိနည်းတော်ပါတည်း၊ ဤကား ဘုရားသျှင် အဆုံးအမတော်ပါတည်း"ဟု (ပြောဆို ငြားအံ့)။

ရဟန်းတို့ ထိုရဟန်း၏ စကားကို လက်လည်း မခံအပ်သေး၊ ပယ်လည်း မပယ်အပ်သေး၊ လက်လည်း မခံ ပယ်လည်း မပယ်မူ၍ ထို (ပြောဆိုသော) ပုဒ်ဗျည်းတို့ကို ကောင်းစွာ မှတ်သား၍ သုတ်တရားတော်၌ သွင်းကြည့်အပ်ကုန်၏၊ ဝိနည်းတော်၌ နှီးနှောကြည့်အပ်ကုန်၏။

(ဤသို့) သုတ်တရားတော်၌ သွင်းကြည့်လျက် ဝိနည်းတော်၌ နှီးနှောကြည့်သည်ရှိသော် ထို (ပုဒ်ဗျည်း) တို့သည် သုတ်တရားတော်၌လည်း မသက်ဝင်ကုန်ငြားအံ့၊ ဝိနည်းတော်၌လည်း မနှီးနှောမိကုန်ငြားအံ့၊ (သို့ဖြစ်လျှင်) "ဤစကားသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော် စင်စစ်မဟုတ်ချေ၊ ထိုသံဃာ၏မှားယွင်းစွာ သင်ယူထားသော စကားသာ ဖြစ်ချေသည်"ဟု ဤအရာ၌ ဆုံးဖြတ်ကြရမည်။ ရဟန်းတို့ဤသို့ (ဆုံးဖြတ်၍) ထိုစကားကို ပယ်ကြလေ။

(သို့မဟုတ်) သုတ်တရားတော်၌ သွင်းကြည့်လျက် ဝိနည်းတော်၌ နှီးနှောကြည့်သည်ရှိသော် ထို (ပုဒ် ဗျည်း) တို့သည် သုတ်တရားတော်၌လည်း သက်ဝင်ကုန်ငြားအံ့၊ ဝိနည်းတော်၌လည်း နှီးနှောမိကုန်ငြားအံ့၊ (သို့ဖြစ်လျှင်) "ဤစကားသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော် စင်စစ် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုသံဃာ၏ ကောင်းစွာ သင်ယူထားသော စကားလည်း ဖြစ်ပေသည်"ဟု

ဤအရာ၌ ဆုံးဖြတ်ကြရမည်။ ရဟန်းတို့ နှစ်ခုမြောက်သော ဤမဟာပဒေသကို မှတ်ထားကြကုန်လော့။ (၂)

ရဟန်းတို့ ထို့ပြင် ဤ (သာသနာတော်) ၌ (တစ်စုံတစ်ယောက်သော) ရဟန်းသည် ဤသို့ ပြောဆိုငြားအံ့–

"ဤမည်သော ကျောင်း၌ အကြားအမြင်များကုန်သော ပါဠိတော်ကို နှုတ်ငုံဆောင်ကုန်သော တရားတော် ဝိနည်းတော်ကို ဆောင်ကုန်သော ပါတိမောက်ကို ဆောင်ကုန်သော များစွာသော မထေရ်ရဟန်းတို့သည် နေလျက်ရှိကုန်၏၊ ငါသည် ထိုမထေရ်တို့၏ မျက်မှောက်မှ ကြားနာခဲ့ရပါ၏၊ ခံယူခဲ့ရပါ၏၊ ဤကား တရားတော်ပါတည်း၊ ဤကား ဝိနည်းတော်ပါတည်း၊ ဤကား ဘုရားသျှင်အဆုံးအမတော်ပါတည်း"ဟု (ပြောဆိုငြားအံ့)။

ရဟန်းတို့ ထိုရဟန်း၏ စကားကို လက်လည်း မခံအပ်သေး။ပ။ ဝိနည်း၌လည်း မနှီးနှောမိကုန်ငြားအံ့၊ (သို့ဖြစ်လျှင်) "ဤစကားသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော် စင်စစ်မဟုတ်ချေ၊ ထိုမထေရ်တို့၏ မှားယွင်းစွာ သင်ယူထားသော စကားသာ ဖြစ်ချေသည်"ဟု ဤအရာ၌ ဆုံးဖြတ်ကြရမည်၊ ရဟန်းတို့ ဤသို့ (ဆုံးဖြတ်၍) ထိုစကားကို ပယ်ကြလေ။

(သို့မဟုတ်) သုတ်တရားတော်၌ သွင်းကြည့်လျက်။ပ။ ထို (ပုဒ်ဗျည်း) တို့သည် ဝိနည်းတော်၌ လည်းနှီးနှောမိကုန်ငြားအံ့၊ "ဤစကားသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော် စင်စစ်ဖြစ်ပေသည်၊ ထိုမထေရ်တို့၏ ကောင်းစွာ သင်ယူထားသော စကားလည်း ဖြစ်ပေသည်"ဟု ဤအရာ၌ ဆုံးဖြတ်ကြရမည်။ ရဟန်းတို့ သုံးခုမြောက်သော ဤမဟာပဒေသကို မှတ်ထားကြကုန်လော့။ (၃)

ရဟန်းတို့ ထို့ပြင် ဤ (သာသနာတော်) ၌ (တစ်စုံတစ်ယောက်သော) ရဟန်းသည် ဤသို့ ပြောဆိုငြားအံ့ –

"ဤမည်သော ကျောင်း၌ အကြားအမြင်များသော ပါဠိတော်ကို နှုတ်ငုံဆောင်သော တရားတော်ဝိနည်းတော်ကို ဆောင်သော ပါတိမောက်ကို ဆောင်သော တစ်ဦးသော မထေရ်သည် နေလျက်ရှိ၏၊ ငါသည် ထိုမထေရ်၏ မျက်မှောက်မှ ကြားနာခဲ့ရပါ၏၊ ခံယူခဲ့ရပါ၏၊ ဤကား တရားတော်ပါတည်း၊ ,ဤကား ဝိနည်းတော်ပါတည်း၊ ဤကား ဘုရားသျှင်အဆုံးအမတော်ပါတည်း"ဟု (ပြောဆိုငြား အံ့)။

ရဟန်းတို့ ထိုရဟန်း၏ စကားကို လက်လည်း မခံအပ်သေး၊ ပယ်လည်း မပယ်အပ်သေး၊ လက်လည်းမခံ ပယ်လည်းမပယ်မူ၍ ထို (ပြောဆိုသော) ပုဒ်ဗျည်းတို့ကို ကောင်းစွာ မှတ်သား၍ သုတ်တရားတော်၌ သွင်းကြည့်အပ်ကုန်၏၊ ဝိနည်းတော်၌ နှီးနှောကြည့်အပ်ကုန်၏။

(ဤသို့) သုတ်တရားတော်၌ သွင်းကြည့်လျက် ဝိနည်းတော်၌ နှီးနှောကြည့်သည်ရှိသော် ထို (ပုဒ် ဗျည်း) တို့သည် သုတ်တရားတော်၌လည်း မသက်ဝင်ကုန်ငြားအံ့၊ ဝိနည်းတော်၌လည်း မနှီးနှောမိကုန်ငြားအံ့၊ (သို့ဖြစ်လျှင်) "ဤစကားသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော် စင်စစ်မဟုတ်ချေ၊ ထိုမထေရ်၏ မှားယွင်းစွာ သင်ယူထားသော စကားသာ ဖြစ်ချေသည်"ဟု ဤအရာ၌ ဆုံးဖြတ်ကြရမည်၊ ရဟန်းတို့ ဤသို့ (ဆုံးဖြတ်၍) ထိုစကားကို ပယ်ကြလေ။

(သို့မဟုတ်) သုတ်တရားတော်၌ သွင်းကြည့်လျက် ဝိနည်းတော်၌ နှီးနှောကြည့်သည်ရှိသော် ထို (ပုဒ် ဗျည်း) တို့သည် သုတ်တရားတော်၌လည်း သက်ဝင်ကုန်ငြားအံ့၊ ဝိနည်းတော်၌လည်း

နီးနှောမိကုန်ငြားအံ့၊ (သို့ဖြစ်လျှင်) "ဤစကားသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော် စင်စစ် ဖြစ်ပေသည်၊ ထိုမထေရ်၏ ကောင်းစွာ သင်ယူထားသော စကားလည်း ဖြစ်ပေသည်"ဟု ဤအရာ၌ ဆုံးဖြတ်ကြရမည်။ ရဟန်းတို့ လေးခုမြောက်သော ဤမဟာပဒေသကို မှတ်ထားကြကုန်လော့။ (၄)

ရဟန်းတို့ ဤမဟာပဒေသ လေးပါးတို့ကို မှတ်ထားကုန်လော့ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဘေဝဂမြို့ အာနန္ဒစေတီ၌ နေတော်မူစဉ်လည်း ဤသို့သော တရားစကားကိုသာလျှင် ရဟန်းတို့အား အကြိမ်များစွာ ဟောတော်မူ၏၊ "ဤကား သီလတည်း၊ ဤကား သမာဓိတည်း၊ ဤကား ပညာတည်း။ သီလ၌ တည်၍ ဖြစ်စေအပ်သော သမာဓိသည် များသော အကျိုးအာနိသင် ရှိ၏။ သမာဓိ၌ တည်၍ ဖြစ်စေအပ်သော ပညာသည် များသော အကျိုးအာနိသင် ရှိ၏။ပညာ၌ တည်၍ ဖြစ်စေအပ်သော စိတ်သည် ကာမာသဝ ဘဝါသဝ အဝိဇ္ဇာသဝဟူသော အာသဝေါတို့မှကောင်းစွာသာလျှင် လွတ်မြောက်၏"ဟု (ဟောတော်မူ၏)။

၁။ ဂုဏ်ကြီးသူတို့ကို ကိုးကား၍ ပြောဆိုသော တရားစကားတို့ကို အမှားအမှန် ဝေဖန်ဆုံးဖြတ်ရန် နည်းညွှန် ဥပဒေသများဟု ဆိုလိုသည်။

♣

စုန္ဒပန်းထိမ်သည်ဝတ္ထု

၁၈၉။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဘေဝဂမြို့၌ အလိုရှိသမျှ နေတော်မူပြီးလျှင် "အာနန္ဒာ လာ, သွားကုန်အံ့၊ ပါဝါပြည်သို့ ချဉ်းကပ်ကုန်အံ့"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာအား မိန့်တော်မူ၏။

"အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံ၏။ ထိုအခါမြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော ရဟန်းသံဃာနှင့်အတူ ပါဝါပြည်သို့ ကြွရောက်တော်မူပြီးလျှင် ရွှေပန်းထိမ်သည့်သား စုန္ဒ၏ သရက်ဥယျာဉ်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ရွှေပန်းထိမ်သည့်သား စုန္ဒသည်မြတ်စွာဘုရား ပါဝါပြည်သို့ ရောက်တော်မူ၍ မိမိသရက်ဥယျာဉ်၌ နေတော်မူကြောင်းကို ကြားလေ၏။

ထိုအခါ ရွှေပန်းထိမ်သည့်သား စုန္ဒသည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင် တစ်ခုသောနေရာ၌ ထိုင်နေ၏၊ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်နေသော ရွှေပန်းထိမ်သည့်သားစုန္ဒအား မြတ်စွာဘုရားသည် တရားစကားဖြင့် (အကျိုးစီးပွါးကို) သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန်ရွှင်လန်းစေတော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် တရားစကားဖြင့် (အကျိုးစီးပွါးကို) သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက့်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန်ရွှင်လန်းစေပြီးသည်ရှိသော် ရွှေပန်းထိမ်သည့်သား စုန္ဒသည် "အသျှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းသံဃာနှင့်အတူ နက်ဖြန်အဖို့ အကျွန်ုပ်၏ ဆွမ်းကို လက်ခံတော်မူပါ"ဟု မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းဖြင့် လက်ခံတော်မူ၏။ ထိုအခါ ရွှေပန်းထိမ်သည့်သား စုန္ဒ သည်မြတ်စွာဘုရား လက်ခံတော်မူသည်ကို သိ၍ နေရာမှ ထကာ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် အရိုအသေပြုပြီးလျှင် ဖဲခွါသွားလေ၏။

ထိုအခါ ရွှေပန်းထိမ်သည့်သား စုန္ဒသည် ထိုညဉ့်လွန်မြောက်ပြီးနောက် မိမိနေအိမ်၌ မွန်မြတ်သောခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း နူးညံ့သော ဝက်သား 'သူကရမဒ္ဒဝ' များကိုလည်းကောင်း စီရင်စေပြီးလျှင် "အသျှင်ဘုရား အချိန်တန်ပါပြီ၊ ဆွမ်းပြင်ပြီးပါပြီ"ဟု အချိန် (တန်ကြောင်း) ကို မြတ်စွာဘုရားအားလျှောက်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် နံနက်အချိန်၌ သင်္ကန်းကို ပြင်ဝတ်တော်မူ၍ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူလျက်ရဟန်းသံဃာနှင့်အတူ ရွှေပန်းထိမ်သည့်သား စုန္ဒနေအိမ်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ခင်းထားသော နေရာ၌ထိုင်တော်မူ၏။

ထိုင်တော်မူပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် "စုန္ဒ သင်စီရင်ထားသည့် နူးညံ့သော ဝက်သားဖြင့် ငါ့ကိုလုပ်ကျွေးလော့၊ သင်စီရင်ထားသည့် အခြားခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ဖြင့် ရဟန်းသံဃာကို လုပ်ကျွေးလော့"ဟုရွှေပန်းထိမ်သည့်သား စုန္ဒအား မိန့်တော်မူ၏။

"အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု ရွှေပန်းထိမ်သည့်သား စုန္ဒသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံပြီးလျှင်စီရင်ထားသည့် နူးညံ့သော ဝက်သားဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကို လုပ်ကျွေး၏။ စီရင်ထားသည့် အခြားခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ဖြင့် ရဟန်းသံဃာကို လုပ်ကျွေး၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရွှေပန်းထိမ်သည့်သား စုန္ဒကို မိန့်တော်မူ၏။

"စုန္ဒ သင်၏ ကြွင်းကျန်သော နူးညံ့သော ဝက်သားကို တွင်း၌ မြှုပ်လိုက်လော့၊ စုန္ဒ နတ်မာရ်နတ်ဗြဟ္မာနှင့် တကွသော နတ်လောကနှင့် သမဏာဗြာဟ္မဏ မင်းများလူများနှင့် တကွသော ဤလူ့လောက၌ထို (နူးညံ့သော ဝက်သား) ကိုစားလျှင် မြတ်စွာဘုရားမှတစ်ပါး ကောင်းစွာ အစာကြေအံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုငါမမြင် မတွေ့ရချေ"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

"အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု ရွှေပန်းထိမ်သည့်သား စုန္ဒသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံ၍ကြွင်းကျန်သော နူးညံ့သော ဝက်သားကို တွင်း၌ မြှုပ်ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီး၍မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်နေ၏၊ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်နေသော ရွှေပန်းထိမ်သည့်သား စုန္ဒကို မြတ်စွာဘုရားသည် တရားစကားဖြင့် (အကျိုးစီးပွါးကို) သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန်ရွှင်လန်းစေပြီးလျှင် နေရာမှ ထကာကြွသွားတော်မူလေ၏။

၁၉၀။ ထို့နောက် ရွှေပန်းထိမ်သည့်သား စုန္ဒ၏ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးတော်မူပြီးသော အခါ မြတ်စွာဘုရားအား ကြမ်းတမ်းသော အနာရောဂါ ကပ်ရောက်လျက် သေလောက်အောင် ပြင်းထန်သော ဝမ်းသွေးလွန်ရောဂါဝေဒနာတို့သည် ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဝေဒနာတို့ကို သတိရှိလျက်ဆင်ခြင်လျက် ပင်ပန်းသည်ဟု မရေတွက်ဘဲ သည်းခံတော်မူ၏။

ထိုအခါ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် "အာနန္ဒာ လာသွားကုန်အံ့၊ ကုသိနာရုံပြည်သို့ချဉ်းကပ်ကုန်အံ့"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာအား မိန့်တော်မူ၏။ "အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံ၏။

၁။ ဤအရာ၌ နွားနို့အရသာငါးမျိုး ကြိုချက်ပြုတ်နည်းအစီအရင်ဖြင့် ကောင်းစွာ စီရင်ထားသော နူးညံ့သော ထမင်းကို သူကရမဒ္ဒဝဟု ဧကေဆရာတို့က ဆိုကြသည်ဟူ၍လည်းကောင်း ရသာယန အစီအရင်ဖြင့် ကောင်းစွာ စီရင်ထားသော စားဖွယ်ကို သူကရမဒ္ဒဝဟု ကေစိဆရာတို့က ဆိုကြသည် ဟူ၍လည်းကောင်း အဋ္ဌကထာ၌ ဖော်ပြထားသေး၏။

♣

သီးခြားဂါထာများ

မြတ်စွာဘုရားသည် ရွှေပန်းထိမ်သည့်သား စုန္ဒ၏ (နူးညံ့သော ဝက်သား) ဆွမ်းကိုဘုဉ်းပေးတော်မူပြီးလျှင် သေလောက်အောင် ပြင်းထန်သော အနာရောဂါကို ရတော်မူသည်ဟုပြောကြသည်ကို အကျွန်ုပ် ကြားရပါ၏။ နူးညံ့သော ဝက်သား ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးတော်မူပြီးသောအခါ မြတ်စွာဘုရားအား ပြင်းထန်သောအနာရောဂါ ဖြစ်ပေါ်လေ၏၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဝမ်းသွေးသွန် တော်မူသည်ဖြစ်၍ ကုသိနာရုံပြည်သို့ငါကြွအံ့ဟု မိန့်တော်မူလေ၏။

သောက်ရေဆောင်စေတော်မူခြင်း

၁၉၁။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် လမ်းခရီးမှ ဖဲ၍ တစ်ခုသော သစ်ပင်ရင်းသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင်အသျှင်အာနန္ဒာအား မိန့်တော်မူ၏ –

"အာနန္ဒာ ငါ၏ ဒုကုဋ္ဌသင်္ကန်းကြီးကို လေးထပ်ခေါက်၍ ခင်းပေးလော့၊ အာနန္ဒာ (ငါ) ပင်ပန်းလာပြီ ထိုင်ဦးအံ့"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

"အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံပြီးလျှင် ဒုကုဋ္ဌသင်္ကန်းကြီးကို လေးထပ်ခေါက်၍ ခင်းပေး၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ခင်းထားသော နေရာ၌ ထိုင်တော်မူပြီးလျှင် "အာနန္ဒာ သောက်ရေကို ဆောင်ချေလော့၊ (ငါ) မွတ်သိပ်၏၊ (ရေ) သောက်အံ့"ဟုအသျှင်အာနန္ဒာ အား မိန့်တော်မူ၏။

ဤသို့ မိန့်တော်မူသော် အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏ –

"အသျှင်ဘုရား လှည်းအစီးငါးရာတို့ ယခုပင် ဖြတ်ကူးသွားကြပါ၏၊ လှည်းများဖြတ်ကူးထားသောကြောင့် ထိုအနည်းငယ်သော (ချောင်း) ရေသည် ချောက်ချားနောက်ကျုံ့ကျ စီးနေပါ၏၊ အသျှင်ဘုရား ကကုဓာမြစ်သည် မဝေးလှတော့ပါ၊ (ထိုမြစ်သည်) ကြည်လင်သော ရေရှိပါ၏၊ ချိုမြိန်သော ရေ ရှိပါ၏၊ အေးမြသောရေ ရှိပါ၏၊ ညွှန်ကင်းသောရေ ရှိပါ၏၊ ကောင်းသော ဆိပ် ကမ်းရှိပါ၏၊ မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိပါ၏။ ဤ (ကကုဓာမြစ်) ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ရေကိုလည်းသောက်တော်မူရပါလတ္တံ့၊ ကိုယ်တော်ကိုလည်း အေးမြအောင် ပြုတော်မူရပါလတ္တံ့"ဟု (လျှောက်၏)။

"အာနန္ဒာ သောက်ရေကို ဆောင်ချေလော့၊ (ငါ) မွတ်သိပ်၏၊ (ရေ) သောက်အံ့"ဟု မြတ်စွာဘုရားသည် အသျှင်အာနန္ဒာအား နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း မိန့်တော်မူပြန်၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်ပြန်၏–

"အသျှင်ဘုရား လှည်းအစီးငါးရာတို့ ယခုပင် ဖြတ်ကူးသွားကြပါ၏။ လှည်းများဖြတ်ကူးထားသောကြောင့် ထိုအနည်းငယ်သော (ချောင်း) ရေသည် ချောက်ချားနောက်ကျုလျက် စီးနေပါ၏၊ အသျှင်ဘုရား ကကုဓာမြစ်သည် မဝေးလှတော့ပါ၊ (ထိုမြစ်သည်) ကြည်လင်သော ရေရှိပါ၏၊ ချိုမြိန်သော ရေရှိပါ၏၊ အေးမြသော ရေရှိပါ၏၊ ညွန်ကင်းသော ရေရှိပါ၏၊ ကောင်းသော ဆိပ်ကမ်းရှိပါ၏၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိပါ၏။ ဤ (ကကုဓာမြစ်) ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ရေကိုလည်း သောက်တော့်မူရပါလတ္တံ့၊ ကိုယ်တော်ကိုလည်း အေးမြအောင် ပြုတော်မူရပါလတ္တံ့"ဟု (လျှောက်ပြန်၏)။

"အာနန္ဒာ သောက်ရေကို ဆောင်ချေလော့၊ ငါ မွတ်သိပ်၏၊ (ရေ) သောက်အံ့"ဟု မြတ်စွာဘုရားသည် အသျှင်အာနန္ဒာအား သုံးကြိမ်မြောက်လည်း မိန့်တော်မူပြန်၏။

"အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံပြီးလျှင် သပိတ်ကိုယူကာ ထိုချောင်းဆီသို့ ချဉ်းကပ်လေ၏။ ထိုအခါ လှည်းများဖြတ်ကူးထားသောကြောင့် ချောက်ချားနောက်ကျုလျက် စီးနေသော ထိုချောင်းရေ အနည်းငယ်သည် အသျှင်အာနန္ဒာ ချဉ်းကပ်လေလျှင် ကြည်လင်သန့်ရှင်း နောက်ကျုခြင်းကင်းလျက် စီးလေ၏။

ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာသည် ထိုသို့ ဆင်ခြင်မိ၏။

"မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးသည်၏အဖြစ်သည် အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွ အချင်းတို့၊ မဖြစ်ဖူးမြဲဖြစ်ပါပေစွ အချင်းတို့၊ လှည်းများ ဖြတ်ကူးထားသောကြောင့် ချောက်ချားနောက်ကျုလျက် စီးနေသောဤချောင်းရေ အနည်းငယ်သည် ငါချဉ်းကပ်သောအခါ ကြည်လင်သန့်ရှင်း နောက်ကျု ကင်းလျက်စီးဘိ၏"ဟု ဆင်ခြင်ပြီးလျှင်–

သပိတ်ဖြင့် သောက်ရေကို ခပ်ယူကာ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏ –

"အသျှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးသည်၏အဖြစ်သည် အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွ၊ မဖြစ် ဖူးမြဲဖြစ်ပါပေစွ၊ အသျှင်ဘုရား ယခုပင် လှည်းများ ဖြတ်ကူးထားသောကြောင့် ချောက်ချား နောက်ကျုလျက်စီးနေသော ထိုချောင်းရေ အနည်းငယ်သည် အကျွန်ုပ် ချဉ်းကပ်သွားသောအခါ ကြည်လင်သန့်ရှင်းနောက်ကျုကင်းလျက် စီးပါသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား သောက် ရေကိုသုံးဆောင်တော်မူပါလော့၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား သောက်ရေကိုသုံးဆောင်တော်မူပါလော့"ဟု (လျှောက်၏)။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရား သည် သောက်ရေကို သုံးဆောင်တော်မူ၏။

ပုက္ကုသမလ္လမင်းသားအကြောင်း

၁၉၂။ ထိုစဉ်အခါ ကာလာမအန္ဓယ် အာဠာရ၏ တပည့်ဖြစ်သော မလ္လမင်းသား ပုက္ကုသသည်ကုသိနာရုံမှ ပါဝါ (ပြည်) သို့ ခရီးသွားလျက် ရှိလေ၏။ (ထို) မလ္လမင်းသား ပုက္ကုသသည် တစ်ခုသောသစ်ပင်ရင်းခံ ထိုင်နေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို မြင်၍ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ပြီးသော် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏–

"အုံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွ အသျှင်ဘုရား၊ မဖြစ်ဖူးမြဲ ဖြစ်ပါပေစွ အသျှင်ဘုရား၊ ရဟန်းတို့သည် ငြိမ်သက်သောသမာပတ်ဖြင့် နေတော်မူကြပါပေစွတကား။

အသျှင်ဘုရား ရှေး၌ ဖြစ်ဖူးသည်ကား ကာလာမအန္ဓယ်ဖြစ်သော အာဠာရသည် ခရီးသွားစဉ် လမ်းမှဖဲ့၍ (လမ်း၏) အနီး တစ်ခုသော သစ်ပင်ရင်းခံ နေ့သန့်စင်ရန် ထိုင်နေပါ၏။ အသျှင်ဘုရား ထိုအခါငါးရာမျှသော လှည်းတို့သည် ကာလာမအန္ဓယ်ဖြစ်သော အာဠာရ၏ အနီး၌ ကပ်လျက် ကပ်လျက်ဖြတ်သန်းသွားပါကုန်၏။

အသျှင်ဘုရား ထိုလှည်းငါးရာနောက် လိုက်လာသော ယောကျ်ားတစ်ယောက်သည် ထိုလှည်းငါးရာ၏နောက်မှ နောက်မှ လိုက်လာသော ကာလာမအန္ဓယ်ဖြစ်သော အာဠာရထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် အသျှင်ရသေ့ ဖြတ်သန်းသွားသော လှည်းငါးရာတို့ကို မြင်လိုက်ပါ၏လော"ဟု အာဠာရအား မေး၏။

"ဒါယကာ ငါမမြင်လိုက်ပေ"ဟု (ပြော၏)။

"အသျှင်ရသေ့ အသို့ပါနည်း (ထိုလှည်းတို့၏) အသံကို ကြားလိုက်ပါ၏လော"ဟု (မေးပြန်၏)။

"ဒါယကာ အသံကိုလည်း ငါမကြားလိုက်ပေ"ဟု (ပြော၏)။

"အသျှင်ရသေ့ အသို့ပါနည်း အိပ်ပျော်နေပါသလော"ဟု (မေးပြန်၏)။

"ဒါယကာ ငါအိပ်ပျော်နေသည်လည်း မဟုတ်ပေ"ဟု (ပြော၏)။

"အသျှင်ရသေ့ အသို့ပါနည်း စိတ်သညာရှိနေပါ၏လော"ဟု (မေးပြန်၏)။

"ဒါယကာ စိတ်သညာလည်း ရှိနေပေ၏"ဟု (ပြော၏)။

"အသျှင်ရသေ့ အသျှင်သည် အနီး၌ ကပ်လျက် ကပ်လျက် ဖြတ်သန်းသွားကြသော လှည်းငါးရာ တို့ကိုစိတ်သညာရှိ၍ နိုးကြားနေပါလျက် မြင်လည်း မမြင်လိုက် အသံကိုလည်း မကြားလိုက်ဟု (ဆို၏)၊ သို့သော်လည်း အသျှင်၏ ဒုကုဋ္ဌသက်နှိုး၌ မြူအလိမ်းလိမ်းကပ်နေသည် မဟုတ်ပါလော"ဟု (ဆို၏)။

"ဒါယကာဟုတ်ပေ၏"ဟု (အာဠာရသည် ဆို၏)။

အသျှင်ဘုရား ထိုအခါ ထိုယောကျ်ားသည် ဤသို့ ဆင်ခြင်မိပါသည်–

"အုံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွ အချင်းတို့၊ မဖြစ်ဖူးမြဲ ဖြစ်ပါပေစွ အချင်းတို့၊ ရဟန်းတို့သည် ငြိမ်သက်သောသမာပတ်ဖြင့်နေတော်မူကြပါပေစွတကား၊ ဤအာဠာရရသေ့သည် အနီး၌ ကပ်လျက် ကပ်လျက်ဖြတ်သန်းသွားကြသော လှည်းငါးရာတို့ကို စိတ်သညာရှိ၍ နိုးကြားနေပါလျက် မြင်လည်းမမြင် လိုက်ဘဲရှိတုံဘိ၏၊ အသံကိုလည်း မကြားလိုက်ဘဲ

ရှိတုံ့ဘိ၏"ဟု ဆင်ခြင်လျက် ကာလာမအန္ဓယ် ဖြစ်သောအာဠာရအပေါ်၌ လွန်ကဲသော ကြည်ညိုခြင်းကို လျှောက်ကြားပြီးလျှင် ဖဲခွါသွားပါသည်ဟု (မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်၏)။

၁၉၃။ ပုက္ကုသ ထိုအရာကို အဘယ်သို့ မှတ်ထင်သနည်း၊ တစ်ဦးသော သူသည် အနီး၌ ကပ်လျက်ကပ်လျက် ဖြတ်သန်းသွားကြသော လှည်းငါးရာတို့ကို စိတ်သညာရှိ၍ နိုးကြားနေပါလျက် မြင်လည်းမမြင်ရာ၊ အသံကိုလည်း မကြားရာ၊ အခြားတစ်ဦးသော သူသည်ကား စိတ်သညာရှိ၍ နိုးကြားနေပါလျက် မိုးရွာ၍ တချုန်းချုန်း မိုးခြိမ်းစဉ် လျှပ်စစ်များ ပြက်၍ မိုးကြိုးပစ်စဉ် မြင်လည်း မမြင်ရာ၊ အသံကိုလည်း မကြားရာ၊ (ထိုသူနှစ်ဦးတို့တွင်) အဘယ်သူ၏ အမှုသည် ပြုရန်လည်းသာ၍ ခဲယဉ်းသနည်း၊ ဖြစ်ရန်လည်းသာ၍ ခဲယဉ်းသနည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်ဘုရား လှည်းအစီး ငါးရာဖြစ်စေ ခြောက်ရာဖြစ်စေ ခုနစ်ရာဖြစ်စေ ရှစ်ရာဖြစ်စေ ကိုးရာ ဖြစ်စေတစ်ထောင်ဖြစ်စေ လှည်းအစီး တစ်သိန်းဖြစ်စေ အဘယ်ပြုနိုင်အုံ့နည်း၊ (အနီး၌ ကပ်လျက်ဖြတ်သန်းသွားကြသော ထိုလှည်းများကို မမြင်မကြားဘဲ နေနိုင်သူ၏ အမှုသည် ခဲယဉ်း၏ဟု မပြောပလောက်ပါ)။ စင်စစ်အားဖြင့်သော်ကား မိုးရွာ၍ တချုန်းချုန်း မိုးခြိမ်းစဉ် လျှပ်စစ်များ ပြက်၍ မိုးကြိုးပစ်စဉ် စိတ်သညာရှိ၍ နိုးကြားနေပါလျက် မြင်လည်းမမြင်ဘဲ အသံကိုလည်းမကြားဘဲ နေနိုင်သူ၏ အမှုသည်သာလျှင် ပြုရန်လည်းသာ၍ ခဲယဉ်း လုပါ၏၊ ဖြစ်ရန်လည်း သာ၍ ခဲယဉ်းလုပါ၏ဟု (လျှောက်၏)။

ပုက္ကုသ အခါတစ်ပါး၌ ငါသည် အာတုမာ (မြို့) ကောက်ရိုးတဲ (ကျောင်း) ၌ သီတင်းသုံးနေလျက်ရှိ၏။ ထိုအခါ မိုးရွာ၍ တချုန်းချုန်း မိုးခြိမ်းစဉ် လျှပ်စစ်များ ပြက်၍ မိုးကြိုးပစ်သောကြောင့် ကောက်ရိုးတဲ (ကျောင်း) ၏ အနီး၌ နွားလားလေးကောင်နှင့် လယ်သမားညီနောင် နှစ်ယောက်တို့သည် သေလေကုန်၏။

ပုက္ကုသ ထိုအခါ၌ များစွာသော လူစုသည် အာတုမာမြို့မှ ထွက်လာ၍ ထိုနွားလား လေးကောင်နှင့်လယ်သမားညီနောင် နှစ်ယောက်တို့ သေနေရာ အရပ်သို့ ချဉ်းကပ်လေ၏။

ပုက္ကုသ ထိုအခါ ငါသည် ကောက်ရိုးတဲ (ကျောင်း) မှ ထွက်၍ ကောက်ရိုးတဲ (ကျောင်း) တံခါး (အနီး) လွင်ပြင်၌ စင်္ကြံသွားလျက် နေ၏။ ပုက္ကုသ ထိုအခါ ထိုများစွာသော လူစုထဲမှ ယောကျ်ားတစ်ယောက်သည် ငါ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ငါ့ကို ရှိသေစွာ ရှိခိုးပြီးလျှင် တစ်ခုသော နေရာ၌ ရပ်နေ၏၊ ပုက္ကုသငါသည် ထိုယောကျ်ားအား "ဒါယကာ ဤများစွာသော လူစုသည် အဘယ့်ကြောင့် စုဝေးနေသ့နည်း"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

"အသျှင်ဘုရား မိုးရွာ၍ တချုန်းချုန်း မိုးခြိမ်းစဉ် လျှပ်စစ်များ ပြက်၍ မိုးကြိုးပစ်သောကြောင့်နွားလား လေးကောင်နှင့် လယ်သမားညီနောင် နှစ်ယောက်တို့ သေဆုံးသွားကြပါ၏၊ ဤအကြောင်းကြောင့် များစွာသော လူစုသည် စုဝေးနေပါ၏။

"အသျှင်ဘုရား အသျှင်ဘုရားသည်ကား အဘယ်အရပ်မှာ ရှိနေပါသနည်း"ဟု (လျှောက်၏)။

"ဒါယကာ ငါသည် ဤအရပ်၌ပင် ရှိနေပေ၏"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

"အသျှင်ဘုရား အသို့ပါနည်း မြင်တော်မူလိုက်ပါ၏လော"ဟု (လျှောက်၏)။

"ဒါယကာ ငါသည် မမြင်လိုက်ပေ"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

"အသျှင်ဘုရား အသို့ပါနည်း အသံကို ကြားတော်မူလိုက်ပါ၏လော"ဟု (လျှောက်၏)။

"ဒါယကာ အသံကိုလည်း ငါမကြားလိုက်ပေ"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

"အသျှင်ဘုရား အသို့ပါနည်း အိပ်ပျော်နေပါသလော"ဟု (လျှောက်၏)။

"ဒါယကာ ငါသည် အိပ်ပျော်နေသည်လည်း မဟုတ်ပေ"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

"အသျှင်ဘုရား အသို့ပါနည်း စိတ်သညာ ရှိနေပါ၏လော"ဟု (လျှောက်၏)။

"ဒါယကာ စိတ်သညာလည်း ရှိနေပေ၏"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

"အသျှင်ဘုရား အသျှင်ဘုရားသည် မိုးရွာ၍ တချုန်းချုန်း မိုးခြိမ်းစဉ် လျှပ်စစ်များ ပြက်၍မိုးကြိုးပစ်စဉ် စိတ်သညာရှိ၍ နိုးကြားနေပါလျက် မြင်လည်း မြင်တော်မမူလိုက်ဘဲ အသံကိုလည်းကြားတော်မမူလိုက်ဘဲ ရှိပါသလော"ဟု (လျှောက်၏)။

"ဒါယကာဟုတ်ပေ၏"ဟု ငါဆိုခဲ့၏။

ပုက္ကုသ ထိုအခါ ထိုယောဂျားသည် ဤသို့ ဆင်ခြင်မိ၏ –

"အုံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွ အချင်းတို့၊ မဖြစ်ဖူးမြဲ ဖြစ်ပါပေစွ အချင်းတို့၊ ရဟန်းတို့သည် ငြိမ်သက်သောသမာပတ်ဖြင့် နေတော်မူကြပါပေစွတကား။ (ဤမြတ်စွာဘုရားသည်) မိုးရွာ၍ တချုန်းချုန်း မိုးခြိမ်းစဉ်လျှပ်စစ်များ ပြက်၍ မိုးကြိုးပစ်စဉ် စိတ်သညာရှိ၍ နိုးကြားနေပါလျက် မြင်လည်း မမြင်လိုက်ဘဲရှိတုံဘိ၏၊ အသံကိုလည်း မကြားလိုက်ဘဲ ရှိတုံဘိ၏"ဟု ဆင်ခြင်လျက် ငါ့အပေါ်၌ လွန်ကဲသောကြည်ညိုခြင်းကို လျှောက်ကြားပြီးလျှင် ငါ့ကို ရှိခိုး၍ အရိုအသေပြုလျက် ဖဲခွါသွားလေသည်ဟု (ပုက္ကုသအား မိန့်တော်မူ၏)။

ဤသို့ မိန့်တော်မူသော် မလ္လမင်းသား ပုက္ကုသသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက် ၏ –

"အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ကာလာမအနွယ် အာဠာရအပေါ်၌ ကြည်ညိုနေသော သဒ္ဓါတရား ကိုလေပြင်းမုန်တိုင်း၌မူလည်း (တစ်စုံတစ်ခုကို လွှင့်ဘိသကဲ့သို့) လွှင့်ပစ်လိုက်ပါ၏၊ ရေစီးသန် သောမြစ်၌မူလည်း (တစ်စုံတစ်ခုကို မျှောဘိသကဲ့သို့) မျှောပစ်လိုက်ပါ၏။

အသျှင်ဘုရား (တရားတော်သည်) အလွန်နှစ်သက်ဖွယ် ရှိပါပေ၏၊ အသျှင်ဘုရား (တရားတော်သည်) အလွန်နှစ်သက်ဖွယ် ရှိပါပေ၏၊ အသျှင်ဘုရား ဥပမာသော်ကား မှောက်ထားသည်ကို လှန်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း ဖုံးလွှမ်းထားသည်ကို ဖွင့်လှစ်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း မျက်စိလည်သော သူအားလမ်းမှန်ကို ပြောကြားဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း 'မျက်စိအမြင်ရှိသော သူတို့သည် အဆင်းတို့ကို မြင်ကြလိမ့်မည်'ဟု အမိုက်မှောင်၌ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို ဆောင်ပြဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း (အသျှင်ဘုရား) ဤအတူသာလျှင် အသျှင်ဘုရားသည် များစွာသော အကြောင်းဖြင့် တရားတော်ကို ပြတော်မူပါပေ၏။ အသျှင်ဘုရား ထိုအကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ တရားတော်ကိုလည်းကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ သံဃာတော်ကိုလည်း ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ မြတ်စွာဘုရားသည် အကျွန်ုပ်ကို ယနေ့မှစ၍ အသက်ထက်ဆုံး ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သော ဥပါသကာဟူမှတ်တော် မူပါ"ဟု (လျှောက်၏)။

၁၉၄။ ထိုအခါ မလ္လမင်းသား ပုက္ကုသသည် ယောကျ်ားတစ်ယောက်ကို (ခေါ်၍) အချင်းငါ၏ရွှေအဆင်းရှိသော ပွဲထိုင်အဝတ်ချောအစုံကို ဆောင်ချေလော့ဟု (စေခိုင်း၏)။

"အရှင် ကောင်းပါပြီ"ဟု ထိုယောကျ်ားသည် မလ္လမင်းသား ပုက္ကုသအား ဝန်ခံပြီးလျှင် ရွှေအဆင်းရှိသော ထိုပွဲထိုင်အဝတ်ချောအစုံကို ဆောင်ခဲ့၏။ ထိုအခါ မလ္လမင်းသား ပုက္ကုသသည် "အသျှင်ဘုရားရွှေအဆင်းရှိသော ဤပွဲထိုင်အဝတ်ချောအစုံကို အသျှင်ဘုရားသည် အကျွန်ုပ်အား သနားသဖြင့် လက်ခံတော်မူပါ"ဟု လျှောက်၍ ရွှေအဆင်းရှိသော ထိုပွဲထိုင် အဝတ်ချောအစုံကို မြတ်စွာဘုရားအား ဆက်ကပ်လေ၏။

ပုက္ကုသ သို့ဖြစ်လျှင် အဝတ်တစ်ထည်ကို ငါ့အား လှူလော့၊ တစ်ထည်ကို အာနန္ဒာအား လှူလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏၊ "အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု မလ္လမင်းသား ပုက္ကုသသည် မြတ်စွာဘုရားအားဝန်ခံပြီးလျှင် တစ်ထည်ကို မြတ်စွာဘုရားအား လှူ၏၊ တစ်ထည်ကို အသျှင်အာနန္ဒာအား လှူ၏၊ ထိုအခါမြတ်စွာဘုရားသည် မလ္လမင်းသား ပုက္ကုသကို (တရားစကားဖြင့်) အကျိုးစီးပွါးကို သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန်ရှင်လန်းစေတော်မူ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် တရားစကားဖြင့် အကျိုးစီးပွါးကို သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန်ရှင်လန်းစေပြီးသည်ရှိသော် မလ္လမင်းသား ပုက္ကုသသည် နေရာမှ ထ၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် အရိုအသေပြုပြီးလျှင် ဖဲခွါသွားလေ၏။

၁၉၅။ ထို့နောက် အသျှင်အာနန္ဒာသည် မလ္လမင်းသား ပုက္ကုသ ဖဲသွား၍ မကြာမြင့်မီ ရွှေအဆင်းရှိသော အဝတ်ချောအစုံကို မြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်တော်၌ ဆက်ကပ်တင်လွှမ်းပေးပေ၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ (ပြိုးပြိုးပြက်တောက်ပသော) ကိုယ်တော်၌ ဆက်ကပ်တင်လွှမ်းထားသောအခါ ထို (အဝတ်အစုံ) သည်အရောင်အဝါကင်းသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားလေ၏။

ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏ "အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွအသျှင်ဘုရား၊ မဖြစ်ဖူးမြဲ ဖြစ်ပါပေစွ အသျှင်ဘုရား၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အရေအဆင်းတော်သည် အလွန်ပင် စင်ကြယ်ပါ ပေ၏၊ အလွန်ပင် ပြိုးပြိုးပြက်တောက်ပပါပေ၏၊ အသျှင်ဘုရား ရွှေအဆင်းရှိသော ဤအဝတ်ချောအစုံသည်ပင် မြတ်စွာဘုရား၏ (ပြိုးပြိုးပြက်တောက်ပသော) ကိုယ်တော်၌ ဆက်ကပ်တင်လွှမ်းထားလိုက်သောအခါ ထို (အဝတ်အစုံ) သည် အရောင်အဝါကင်းသကဲ့သို့ ဖြစ်နေပါသည်"ဟု (လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ဤစကားသည် မှန်ပေ၏၊ အာနန္ဒာ ဤစကားသည် မှန်ပေ၏၊ နှစ်ပါးသော အခါတို့၌မြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်တော်သည် အလွန်ပင် စင်ကြယ်၏၊ အရေအဆင်းတော်သည် အလွန်ပင်ပြိုးပြိုးပြက် တောက်ပ၏။

အဘယ်နှစ်ပါးသော အခါတို့နည်းဟူမူ–

အာနန္ဒာ မြတ်စွာဘုရားသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော သမ္မာသမ္ဗောဓိညာဏ်ကို ရတော်မူသော ညဉ့်အခါနှင့် ခန္ဓာကြွင်းမရှိသော ငြိမ်းခြင်းသဘော 'အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာနဓာတ်' ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူသော ညဉ့်အခါတို့ပင်တည်း။

အာနန္ဒာ ဤနှစ်ပါးသော အခါတို့၌ မြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်တော်သည် အလွန်ပင်စင်ကြယ်၏၊ အရေအဆင်းတော်သည် အလွန် ပြိုးပြိုးပြက်တောက်ပ၏။ အာနန္ဒာ ယနေ့ညဉ့်သန်းလွဲ (ပစ္ဆိမယာမ်) ၌ကုသိနာရုံပြည် (မြို့ဝင်ခါနီး) လမ်းကွေ့ မလ္လမင်းတို့၏ အင်ကြင်းဥယျာဉ်ဝယ် အင်ကြင်းပင် အစုံတို့၏အကြား၌ မြတ်စွာဘုရား၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံခြင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် "အာနန္ဒာလာသွား ကုန်အုံ့၊ ကကုဓာမြစ်သို့ ချဉ်းကပ်ကုန်အုံ့"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ "အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံ၏။

သီးခြားဂါထာ

ပုက္ကုသသည် ရွှေအဆင်းရှိသော အဝတ်ချောအစုံကို မြတ်စွာဘုရားအား ကပ်လှူ၏။ ထို (အဝတ်အစုံ) ကို ဝတ်ရုံထားသော မြတ်စွာဘုရားသည် ရွှေအဆင်းရှိလျက် တင့်တယ်တော်မူပါပေ၏။

၁၉ဖ။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော ရဟန်းသံဃာနှင့်အတူ ကကုဓာမြစ်သို့ ချဉ်းကပ်တော်မူ၍ ထိုမြစ်၌ သက်ဆင်းလျက် ရေချိုးတော်မူ သောက်တော်မူပြီးနောက် တစ်ဖန် ပြန်တက်ပြီးလျှင်သရက်တောသို့ ချဉ်းကပ်တော်မူ၍ "စုန္ဒ ငါ၏ ဒုကုဋ္ဌသင်္ကန်းကြီးကို လေးထပ်ခေါက်၍ ခင်းပေးလော့၊ စုန္ဒ (ငါ) ပင်ပန်း၏၊ လျောင်းစက်ဦးအုံ့"ဟု (အသျှင်စုန္ဒအား မိန့်တော်မူ၏)။

"အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု အသျှင်စုန္ဒသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံပြီးလျှင် ဒုကုဋ္ဌသင်္ကန်းကြီးကို လေးထပ်ခေါက်၍ ခင်းပေးလေ၏။ ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသည် (လက်ယာ) ခြေပေါ်၌ (လက်ဝဲ) ခြေကို စဉ်းငယ်လွန်ကာ တင်ထား၍ သတိရှိလျက် ဆင်ခြင်လျက် (မည်သည့်အချိန်၌) ထအုံ့ဟု နှလုံးသွင်း ပိုင်းခြားလျက် လက်ယာနံတောင်းဖြင့် မြတ်သောလျောင်းစက်ခြင်းကို ပြုတော်မူ၏။ အသျှင်စုန္ဒသည်ကား ထိုအရပ်၌ပင် မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်မှောက်၌ ထိုင်နေ၏။

ဂါထာများ

ဤလောက၌ အတုမရှိသော သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော ဆရာသခင် မြတ်စွာဘုရားသည် ရေကြည်လင်ချိုမြိန်သန့်ရှင်းသော ကကုဓာမြစ်သို့ ချဉ်းကပ်တော်မူပြီးလျှင် မပင်ပန်းသော သဘောရှိသည် ဖြစ်၍ သက်ဆင်းတော်မူကာ ရေချိုးတော်မူ သောက်တော်မူပြီးလျှင် ပြန်တက်တော်မူ၏။ ဤ (သာသနာတော်) ၌ တရားတို့ကို တီထွင်ဟောကြားတော်မူတတ်သော ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသောဆရာသခင် မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုသို့ ပြန်တက်တော်မူပြီးလျှင် ရဟန်းအပေါင်း၏ အလယ်၌ (ရဟန်းအပေါင်း) ကြည့်ရှုခြံရံလျက် သရက်တောသို့ ချဉ်းကပ်တော်မူ၏။

ငါ၏ (ဒုကုဋ္ဌသင်္ကန်းကြီးကို) လေးထပ်ခေါက်၍ ခင်းပေးလော့၊ လျောင်းစက်ဦးအုံ့ဟု စုန္ဒမည်သောရဟန်းကို မြတ်စွာဘုရားသည် မိန့်တော်မူ၏၊ မြတ်စွာဘုရား စေခိုင်းတော်မူလျှင် ထိုစုန္ဒသည် (ဒုကုဋ္ဌသင်္ကန်းကြီးကို) လေးထပ်ခေါက်၍ လျင်မြန် စွာ ခင်းပေး၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် မပင်ပန်းသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ လျောင်းစက်တော်မူ၏၊ စုန္ဒသည်လည်းထို (မြတ်စွာဘုရား) ၏ မျက်မှောက်၌ပင် ထိုင်နေလေ၏။

၁၉၇။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် အသျှင်အာနန္ဒာကို မိန့်တော်မူ၏–

"အာနန္ဒာ တစ်စုံတစ်ယောက်သူသည် ရွှေပန်းထိမ်သည့်သား စုန္ဒအား 'အချင်းစုန္ဒ သင်၏ ဆွမ်း ကိုနောက်ဆုံး ဘုဉ်းပေးတော်မူ၍ မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူရချေ၏၊ ထို့ကြောင့် သင့်အားလာဘ်မကောင်းလေစွ၊ အရုမတော်လေစွ'ဟု ဆိုလျက် နှလုံးမသာခြင်းကို ဖြစ်စေသော် လည်းဖြစ်စေရာ၏။ အာနန္ဒာ (ထိုသို့ဖြစ်စေခဲ့ပါလျှင်) ရွှေပန်းထိမ်သည့်သား စုန္ဒ၏ နှလုံးမသာခြင်း ကိုဤသို့ ဖြေဖျောက်ရမည်၊ 'ဒါယကာစုန္ဒ သင်၏ ဆွမ်းကို နောက်ဆုံးဘုဉ်းပေးတော်မူ၍ မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏၊ ထို့ကြောင့် သင့်အား လာဘ်ကောင်းပါပေစွ၊ အရုတော်ပါပေစွ၊ ဒါယကာစုန္ဒ မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်မှောက်တော်မှ ဤစကားကို ကြားနာလိုက်ရ၏၊ ခံယူလိုက်ရ၏၊ အခြားဆွမ်းတို့ထက် အကျိုးအာနိသင်ကြီးမားကုန်သော အချင်းချင်း တူမျှ၍ အကျိုးဝိပါက်တူမျှကုန် သောဤဆွမ်းနှစ်မျိုးတို့သည် ရှိကုန်၏။

အဘယ်နှစ်မျိုးတို့နည်းဟူမူ–

အကြင်ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးတော်မူ၍ မြတ်စွာဘုရားသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော သမ္မာသမ္ဗောဓိဉာဏ်ကို ရတော်မူ၏၊ (ဤဆွမ်းလည်း တစ်မျိုး)။

အကြင်ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးတော်မူ၍ မြတ်စွာဘုရားသည် ခန္ဓာကြွင်းမရှိသော ငြိမ်းခြင်းသဘော 'အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာနဓာတ်' ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူ၏၊ (ဤဆွမ်းလည်း တစ်မျိုး)။

အခြားဆွမ်းတို့ထက် အကျိုးအာနိသင်ကြီးမားကုန်သော အချင်းချင်းတူမျှ၍ အကျိုးဝိပါက်တူမျှကုန်သော ဆွမ်းနှစ်မျိုးတို့ဟူသည် ဤသည်တို့ပင်တည်း (ဟူ၍ ဤစကားကို မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်မှောက်တော်မှ ကြားနာလိုက်ရ၏၊ ခံယူလိုက်ရ၏၊ ထို့ကြောင့်) ရွှေပန်းထိမ်သည့်သား ဒါယကာစုန္ဒ သည်အသက်ရှည်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကို ဆည်းပူးရပေပြီ၊ အဆင်းလှခြင်းကို ဖြစ်စေ တတ်သောကံကို ဆည်းပူးရပေပြီ၊ ချမ်းသာခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကို ဆည်းပူးရပေပြီ၊ အခြံအရံများခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကို ဆည်းပူးရပေပြီ၊ နတ်ပြည်သို့ ရောက်စေတတ်သော ကံကို ဆည်းပူးရပေပြီ၊ အကြီးအကဲဖြစ်စေတတ်သော ကံကို ဆည်းပူးရပေပြီ'ဟု ဟောကြား၍ ရွှေပန်းထိမ်သည့်သား စုန္ဒ၏ နှလုံးမသာခြင်းကို ဖြေဖျောက်ရမည် အာနန္ဒာ"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းအရာကို သိတော်မူ၍ ထိုအခိုက်ဝယ် ဤဥဒါန်းကို ကျူးရင့်တော်မူ၏–

"ပေးလှူသူအား ကောင်းမှုသာ တိုးပွားစေ၊ စောင့်စည်းသူအား ရန်မပွားနိုင်၊ ဥဏှာရှိသူသည် မကောင်းမှုကို ပယ်စွန့်စေ၊ ထိုသို့ (ပယ်စွန့်) သူသည် ရာဂ ဒေါသ မောဟတို့ ကုန်၍ (ကိလေသာမီး) ငြိမ်းအေးလေတော့သတည်း"ဟု (ကျူးရင့်တော်မူ၏)။

စတုတ္ထအခန်း ပြီး၏။

၁။ သုကိလန္တရူပေါဟုရှိသော ဥဒါန်းပါဠိနှင့်အညီ အလွန်ပင်ပန်းသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ဟု ဤသို့လည်း ဖြစ်သင့်၏။

♣

အင်ကြင်းပင်အစုံ

၁၉၈။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် "အာနန္ဒာ လာ, သွားကုန်အံ့၊ ဟိရညဝတီမြစ်၏ ထိုမှာဘက် ကမ်းကုသိနာရုံပြည် (မြို့ဝင်ခါနီး) လမ်းကွေ့ မလ္လမင်းတို့၏ အင်ကြင်းဥယျာဉ်သို့ ချဉ်းကပ်ကုန်အံ့"ဟုအသျှင်အာနန္ဒာအား မိန့်တော်မူ၏။ "အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာသည်မြတ်စွာဘုရား အား ဝန်ခံ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော ရဟန်းသံဃာနှင့် အတူ ဟိရညဝတီမြစ်၏ ထိုမှာဖက် ကမ်းကုသိနာရုံပြည် (မြို့ဝင်ခါနီး) လမ်းကွေ့ မလ္လမင်းတို့၏ အင်ကြင်းဥယျာဉ်သို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် "အာနန္ဒာအင်ကြင်းပင်အစုံတို့၏ အကြား၌ မြောက်အရပ်သို့ ဦးခေါင်းပြုကာ ညောင်စောင်းကို ခင်းလော့၊ အာနန္ဒာ (ငါ) ပင်ပန်း၏၊ လျောင်းစက်အံ့"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာအား မိန့်တော်မူ၏။

"အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံပြီးလျှင် အင်ကြင်းပင်အစုံတို့၏ အကြား၌ မြောက်အရပ်သို့ ဦးခေါင်းပြုကာ ညောင်စောင်းကို ခင်းလေ၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် (လက်ယာ) ခြေပေါ်၌ (လက်ဝဲ) ခြေကို စဉ်းငယ်လွန်ကာ တင်ထား၍ သတိရှိလျက် ဆင်ခြင်လျက် လက်ယာနံတောင်းဖြင့် မြတ်သော လျောင်းစက်ခြင်းကို ပြုတော်မူ၏။

ထိုစဉ်အခါ၌ အင်ကြင်းပင်အစုံတို့သည် အခါမဲ့ ပွင့်သော ပန်းတို့ဖြင့် ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်လျက် ရှိကုန်၏၊ ထို (အင်ကြင်းပင်) တို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်သည့်အနေဖြင့် ပန်းတို့ကို မြတ်စွာဘုရား၏ကိုယ်တော်ထက်သို့ ကြဲဖြန့်ကုန်၏၊ လွှမ်းလျက် ကြဲဖြန့်ကုန်၏၊ မပြတ်မစဲ ကြဲဖြန့်ကုန်၏။

မန္ဒာရဝမည်သော နတ်ပန်း (ထင်ရှားပန်း) တို့သည်လည်း ကောင်းကင်မှ ကျလာကုန်၏၊ ထို (ပန်း) တို့ကိုလည်း (နတ်တို့သည်) မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်သည့်အနေဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်တော်ထက်သို့ကြဲဖြန့်ကုန်၏၊ လွှမ်းလျက် ကြဲဖြန့်ကုန်၏၊ မပြတ်မစဲ ကြဲဖြန့်ကုန်၏။

နတ်၌ဖြစ်သော စန္ဒကူးနံ့သာမှုန့်တို့သည်လည်း ကောင်းကင်မှ ကျလာကုန်၏၊ ထို (စန္ဒကူးနံ့သာမှုန့်) တို့ကိုလည်း (နတ်တို့သည်) မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်သည့်အနေဖြင့်

မြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်တော်ထက်သို့ ကြဲဖြန့်ကုန်၏၊ လွှမ်းလျက် ကြဲဖြန့်ကုန်၏၊ မပြတ်မစဲ ကြဲဖြန့်ကုန်၏။

နတ်တူရိယာတို့ကိုလည်း မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်သည့်အနေဖြင့် ကောင်းကင်၌ တီးမှုတ်လျက် ရှိကုန်၏။

နတ်သီချင်းသံတို့သည်လည်း မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်သည့်အနေဖြင့် ကောင်းကင်၌ ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိကုန်၏။

၁၉၉။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် အသျှင်အာနန္ဒာကို မိန့်တော်မူ၏ –

"အာနန္ဒာ အင်ကြင်းပင်အစုံတို့သည် အခါမဲ့ ပွင့်သောပန်းတို့ဖြင့် ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်လျက် ရှိကုန်၏၊ ထို (အင်ကြင်းပင်) တို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်သည့်အနေဖြင့် ပန်းတို့ကို မြတ်စွာဘုရား၏ကိုယ်တော်ထက်သို့ ကြဲဖြန့်ကုန်၏၊ လွှမ်းလျက် ကြဲဖြန့်ကုန်၏၊ မပြတ်မစဲ ကြဲဖြန့်ကုန်၏။

မန္ဒာရဝမည်သော နတ်ပန်း (ထင်ရှားပန်း) တို့သည်လည်း ကောင်းကင်မှ ကျလာကုန်၏၊ ထို (ပန်း) တို့ကိုလည်း (နတ်တို့သည်) မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်သည့်အနေဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်တော်ထက်သို့ ကြဲဖြန့်ကုန်၏၊ လွှမ်းလျက် ကြဲဖြန့်ကုန်၏၊ မပြတ်မစဲ ကြဲဖြန့်ကုန်၏။

နတ်၌ဖြစ်သော စန္ဒကူးနံ့သာမှုန့်တို့သည်လည်း ကောင်းကင်မှ ကျလာကုန်၏၊ ထို (စန္ဒကူးနံ့သာမှုန့်) တို့ကိုလည်း (နတ်တို့သည်) မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်သည့်အနေဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်တော်ထက်သို့ ကြဲဖြန့်ကုန်၏၊ လွှမ်းလျက် ကြဲဖြန့်ကုန်၏၊ မပြတ်မစဲ ကြဲဖြန့်ကုန်၏။

နတ်တူရိယာတို့ကိုလည်း မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်သည့်အနေဖြင့် ကောင်းကင်၌ တီးမှုတ်လျက်ရှိကုန်၏။

နတ်သီချင်းသံတို့သည်လည်း မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်သည့်အနေဖြင့် ကောင်းကင်၌ ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိကုန်၏။

အာနန္ဒာ ဤမျှလောက် (ပူဇော်မှု) ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကို အရိုအသေပြုသည် မမည်သေး၊ အလေးပြုသည် မမည်သေး၊ မြတ်နိုးသည် မမည်သေး၊ ပူဇော်သည် မမည်သေး၊ ပသသည် မမည်သေး၊ အာနန္ဒာ အကြင်ရဟန်းဖြစ်စေ ရဟန်းမိန်းမဖြစ်စေ ဥပါသကာဖြစ်စေ ဥပါသိကာမ ဖြစ်စေ (လောကုတ္တရာ) တရားနှင့် လျော်သော တရားကိုကျင့်လျက်နေ၏၊ လျော်သော အကျင့်ကိုကျင့်လျက်နေ၏၊ တရားနှင့်လျော်စွာ ကျင့်လျက်နေ၏၊ ထိုသူသည် အမြတ်ဆုံး ပူဇော်ခြင်းဖြင့်မြတ်စွာဘုရားကို အရိုအသေပြုသည် မည်၏၊ အလေးပြုသည် မည်၏၊ မြတ်နိုးသည် မည်၏၊ ပူဇော်သည် မည်၏၊ ပသသည် မည်၏။

အာနန္ဒာ ထို့ကြောင့် ဤ (သာသနာတော်) ၌ (လောကုတ္တရာ) တရားနှင့် လျော်သော တရားကိုကျင့်လျက် နေကုန်အံ့၊ လျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်လျက် နေကုန်အံ့၊ တရားနှင့် လျော်စွာ ကျင့်လျက်နေကုန်အံ့ဟု ဤသို့ နှလုံးသွင်းလျက် သင်တို့ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရမည် အာနန္ဒာ"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

ဥပဝါဏမထေရ်

၂၀၀။ ထိုအခါ အသျှင် ဥပဝါဏသည် မြတ်စွာဘုရားကို ယပ်ခပ်လျက် မြတ်စွာဘုရား၏ ရှေ့တော်၌ရပ်တည်လျက် ရှိ၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် "ရဟန်း ဖဲသွားလော့၊ ငါ့ရှေ့၌ ရပ်မနေလင့်"ဟု (မိန့်လျက်) အသျှင်ဥပဝါဏအား ဖဲစေတော်မူ၏။

ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာအား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်၏–

"ဤအသျှင်ဥပဝါဏသည် ကာလရှည်မြင့်စွာ မြတ်စွာဘုရား၏ ထံပါး၌ နေ၍ အနီး၌ အမြဲရှိသောအလုပ်အကျွေးဖြစ်ခဲ့၏၊ သို့ဖြစ်ပါလျက် မြတ်စွာဘုရားသည် နောက်ဆုံးကာလ၌ 'ရဟန်း ဖဲသွားလော့၊ ငါ့ရှေ့၌ ရပ်မနေလင့်'ဟု (မိန့်လျက်) အသျှင်ဥပဝါဏကို ဖဲစေတော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် 'ရဟန်း ဖဲသွားလော့၊ ငါ့ရှေ့၌ ရပ်မနေလင့်'ဟု (မိန့်လျက်) အသျှင်ဥပဝါဏ ကိုဖဲသွားစေတော်မူရာ၌ အကြောင်းကား အဘယ်နည်း၊ အထောက်အပံ့ကား အဘယ်နည်း"ဟု (အကြံဖြစ်၏)။

ထို့နောက် အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤသို့ မေးလျှောက်၏–

"အသျှင်ဘုရား ဤအသျှင်ဥပဝါဏသည် ကာလရှည်မြင့်စွာ မြတ်စွာဘုရား၏ ထံပါး၌ နေ၍ အနီး၌အမြဲရှိသော အလုပ်အကျွေးဖြစ်ခဲ့ပါ၏၊ သို့ဖြစ်ပါလျက် မြတ်စွာဘုရားသည် နောက်ဆုံးကာလ၌ 'ရဟန်းဖဲသွားလော့၊ ငါ့ရှေ့၌ ရပ်မနေလင့်'ဟု အသျှင်ဥပဝါဏကို ဖဲစေတော်မူဘိ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် 'ရဟန်း ဖဲသွားလော့၊ ငါ့ရှေ့၌ ရပ်မနေလင့်'ဟု အသျှင်ဥပဝါဏကို ဖဲစေတော်မူရာ၌ အကြောင်းကား အဘယ်ပါနည်း၊ အထောက်အပံ့ကား အဘယ်ပါနည်း"ဟု (မေးလျှောက် ၏)။

အာနန္ဒာ တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်၌ (ရှိသော) နတ်အပေါင်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားကိုဖူးမြော်ရန် များသောအားဖြင့် စည်းဝေးလာကြကုန်၏၊ အာနန္ဒာကုသိနာရုံပြည် (မြို့ဝင်ခါနီး) လမ်းကွေ့မလွှမင်းတို့ အင်ကြင်းဥယျာဉ်၏ ထက်ဝန်းကျင် တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာအတွင်း၌ တန်ခိုးကြီးသောနတ်တို့နှင့်မပြည့်သော အရပ်မည်သည် သားမြီးဖျားထိုးလောက်ရုံမျှသော်လည်း မရှိချေ။

အာနန္ဒာ နတ်တို့သည် (ဤသို့) ကဲ့ရဲ့နေကုန်၏–

"ငါတို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြော်ရန် အဝေးမှ လာခဲ့ရကုန်၏၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လောက၌ တစ်ရံတစ်ခါသာ ပွင့်တော်မူကုန်၏၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည် ယနေ့ညဉ့်သန်းလွဲ (ပစ္ဆိမယာမ်) ၌ပင်လျှင် ဖြစ်လတ္တံ့၊ တန်ခိုးကြီးသော ဤ (ဥပဝါဏ) ရဟန်းသည် လည်းမြတ်စွာဘုရား၏ ရှေ့တော်၌ ကွယ်လျက် ရပ်တည်နေဘိ၏။ ငါတို့သည် နောက်ဆုံးကာလ၌မြတ်စွာဘုရားအား ဖူးမြော်ခွင့်ကို မရကြတော့ပါတကား"ဟု (ကဲ့ရဲ့နေကုန်၏) ဟူ၍ မိန့်တော်မူ၏။

၂၀၁။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား နတ်တို့သည် အဘယ်သို့ အခြေအနေရှိလျက် စိတ်ဖြစ်နေပါကုန်သနည်းဟု (လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ကောင်းကင်၌ မြေပြင်ဟု အမှတ်ရှိလျက် တည်နေသော နတ်တို့သည် "ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည် အလွန်လျင်မြန်စွာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလတ္တံ့၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် အလွန်လျင်မြန်စွာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု တော်မူလတ္တံ့၊ ပညာမျက်စိ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အလွန်လျင်မြန်စွာ လောကမှ ကွယ်ပျောက်တော်မူလတ္တံ့"ဟု ဆံပင်တို့ကို ဖြန့်၍ ငိုကြွေးကုန်၏၊ လက်မောင်းတို့ကို မြှောက်၍ ငိုကြွေးကုန်၏၊ ကမ်းပါးပြတ်၌ ကျသကဲ့သို့လဲကျကုန်၏၊ ရှေးရှုလူးလိမ့်ကုန်၏၊ ထိုထိုဤဤ လူးလိမ့်ကုန်၏။

အာနန္ဒာ မြေပြင်၌ မြေပြင်ဟု အမှတ်ရှိလျက် တည်နေသော နတ်တို့သည် "ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည် အလွန်လျင်မြန်စွာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလတ္တံ့၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် အလွန်လျင်မြန်စွာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု တော်မူလတ္တံ့၊ ပညာမျက်စိရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည် အလွန်လျင်မြန်စွာ လောကမှ ကွယ်ပျောက်တော်မူလတ္တံ့"ဟု ဆံပင်တို့ကို ဖြန့်၍ငိုကြွေးကုန်၏၊ လက်မောင်းတို့ကို မြှောက်၍ ငိုကြွေးကုန်၏၊ ကမ်းပါးပြတ်၌ ကျသကဲ့သို့ လဲကျကုန်၏၊ ရှေးရှု လူးလိမ့်ကုန်၏၊ ထိုထိုဤဤ လူးလိမ့်ကုန်၏။

ကာမရာဂကင်းပြီးသော နတ်တို့သည်ကား "ပြုပြင်ရသော 'သင်္ခါရ' တရားတို့သည် မမြဲသောသဘောရှိကုန်၏၊ ဤပြုပြင်ရသော 'သင်္ခါရ' တရားထဲ၌ ထို (မြဲခြင်း) ကို အဘယ်မှာ ရနိုင်ပါအံ့နည်း"ဟုအောက်မေ့ ဆင်ခြင်လျက်သည်းခံနိုင်ကုန်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

သံဝေဂရစေတတ်သော ဌာနလေးပါး

၂၀၂။ အသျှင်ဘုရား အရပ်မျက်နှာတို့၌ (ဝါကပ်၍) ဝါကျွတ်ပြီးသော ရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြော်ခြင်းငှါ ကြွလာပါကုန်၏၊ ထိုသို့ ကြွလာသော ကြည်ညိုမြတ်နိုးဖွယ်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့အား ဖူးမြော်ခွင့် ဆည်းကပ်ခွင့်ကို ရှေးအခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့ ရပါကုန်၏၊ အသျှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရားကွယ်လွန်သွားသော နောက်အခါ၌ကား ကြည်ညိုမြတ်နိုးဖွယ်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့အား ဖူးမြော်ခွင့် ဆည်းကပ်ခွင့်ကို အကျွန်ုပ်တို့ရကြတော့မည်မဟုတ်ပါဟု (လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ သဒ္ဓါတရားရှိသော အမျိုးသားသည် ဖူးမြော်ထိုက်ကုန်သော (ဖူးမြော်သူအား) သံဝေဂရစေတတ်ကုန်သော ဌာနတို့သည် လေးပါးရှိကုန်၏။ အဘယ်လေးပါးတို့နည်းဟူမူ–

"ဤ (လုမ္ဗိနီ) ဌာန၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ဖွားတော်မူ၏" ၊ အာနန္ဒာ ဤဌာနသည်လည်း သဒ္ဓါတရားရှိသော အမျိုးသားသည် ဖူးမြော်ထိုက်သော (ဖူးမြော်သူအား) သံဝေဂရစေတတ်သော ဌာနပေတည်း။

"ဤ (မဟာဗောဓိ) ဌာန၌ မြတ်စွာဘုရားသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော သမ္မာသမ္ဗောဓိဉာဏ်ကိုရတော်မူ၏" ၊ အာနန္ဒာ ဤဌာနသည်လည်း သဒ္ဓါတရားရှိသော အမျိုးသားသည် ဖူးမြော်ထိုက်သော (ဖူးမြော်သူအား) သံဝေဂရစေတတ်သော ဌာနပေတည်း။

"ဤ (မိဂဒါဝုန်) ဌာနၭ် မြတ်စွာဘုရားသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော တရားတော်ခမ္မစက်ကိုဟောကြားလည်စေတော်မူ၏" ၊ အာနန္ဒာ ဤဌာနသည်လည်း သဒ္ဓါတရားရှိသော အမျိုးသားသည်ဖူးမြော်ထိုက်သော (ဖူးမြော်သူအား) သံဝေဂရစေတတ်သော ဌာနပေတည်း။

"ဤ (ကုသိနာရုံ) ဌာနၭ် မြတ်စွာဘုရားသည် ခန္ဓာကြွင်းမရှိသော ငြိမ်းခြင်းသဘော 'အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်' ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏" ၊ အာနန္ဒာ ဤဌာနသည်လည်း သဒ္ဓါတရားရှိသော အမျိုးသားသည် ဖူးမြော်ထိုက်သော (ဖူးမြော်သူအား) သံဝေဂရစေတတ်သော ဌာနပေတည်း။

အာနန္ဒာ သဒ္ဓါတရားရှိသော အမျိုးသားသည် ဖူးမြော်ထိုက်သော (ဖူးမြော်သူအား) သံဝေဂရစေတတ်သော ဌာနတို့သည် ဤလေးပါးတို့ပေတည်း။

အာနန္ဒာ သဒ္ဓါတရားရှိကုန်သော ရဟန်း ရဟန်းမိန်းမ ဥပါသကာ ဥပါသိကာမတို့သည် "ဤ (လုမ္ဗိနီ) ဌာနၭ် မြတ်စွာဘုရား ဖွားမြင်တော်မူ၏" ဟူ၍လည်းကောင်း၊ "ဤ (မဟာဗောဓိ) ဌာနၭ် မြတ်စွာဘုရားသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော သမ္မာသမ္ဗောဓိဉာဏ်ကို ရတော်မူ၏" ဟူ၍လည်းကောင်း၊ "ဤ (မိဂဒါဝုန်) ဌာနၭ် မြတ်စွာဘုရားသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော တရားတော်ခမ္မစက်ကိုဟောကြားလည်စေတော်မူ၏" ဟူ၍လည်းကောင်း၊ "ဤ (ကုသိနာရုံ) ဌာနၭ် မြတ်စွာဘုရားသည်ခန္ဓာကြွင်းမရှိသော ငြိမ်းခြင်းသဘော 'အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်' ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏" ဟူ၍လည်းကောင်း (အောက်မေ့လျက်) လာရောက် ကုန်လတ္တံ့၊ အာနန္ဒာစေတီပုထိုးတို့ကို ဖူးမြော်ရန် သွားလာလှည့်လည်သော သူတို့သည် ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိလျက်သေကုန်ငြားအံ့၊ ထိုသူအားလုံးတို့သည် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်ၭ်ကောင်းသောလားရာ နတ်ပြည်သို့ ရောက်ရကုန်လတ္တံ့ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်အာနန္ဒာ၏ မေးခွန်း

၂၀၃။ "အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်တို့သည် မာတုဂါမနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အဘယ်သို့ ကျင့်သုံးရပါမည်နည်း"ဟု (မေးလျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ မတွေ့မြင်ရအောင် ကျင့်သုံးရမည်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

"မြတ်စွာဘုရား တွေ့မြင်ခဲ့သော် အဘယ်သို့ ကျင့်သုံးရပါမည်နည်း"ဟု (မေးလျှောက်ပြန်၏)။

အာနန္ဒာ စကားမပြောဘဲ နေရမည်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

"အသျှင်ဘုရား (မလွဲသာ၍) စကားပြောရသော် အဘယ်သို့ ကျင့်သုံးရပါမည်နည်း"ဟု (မေးလျှောက်ပြန်၏)။

အာနန္ဒာ (အမိရင်းစသည်ကဲ့သို့) အမှတ် (သတိ) ထား၍ ပြောဆိုရမည်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၂၀၄။ "အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်တို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ အလောင်းတော်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အဘယ် သို့ဆောင်ရွက်ရပါမည်နည်း"ဟု (မေးလျှောက်ပြန်၏)။

အာနန္ဒာ မြတ်စွာဘုရား၏ အလောင်းတော်ကို ပူဇော်မှု၌ သင်တို့ကြောင့်ကြမစိုက်ကုန်လင့်၊ အာနန္ဒာငါ တိုက်တွန်း၏၊ မြတ်သော အကျင့်၌သာ အားထုတ်ကြကုန်လော့၊ မြတ်သော အကျင့်၌ မမေ့မလျော့ပြင်းစွာအားထုတ်လျက် (နိဗ္ဗာန်သို့) စိတ်ကို စေလွှတ်၍ နေကြကုန်လော့။

အာနန္ဒာ မြတ်စွာဘုရားကို အလွန်ကြည်ညိုကုန်သော မင်းမျိုးပညာရှိ ပုဏ္ဏားမျိုးပညာရှိ သူဌေးသူကြွယ်မျိုး ပညာရှိတို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ အလောင်းတော်အား ပူဇော်မှုကို ပြုကြကုန်လတ္တံ့ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၂၀၅။ "အသျှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရား၏ အလောင်းတော်၌ အဘယ်သို့ ဆောင်ရွက်အပ်ပါသနည်း"ဟု (မေးလျှောက်ပြန်၏)။

အာနန္ဒာ စကြဝတေးမင်း၏ အလောင်း၌ ဆောင်ရွက်သကဲ့သို့ မြတ်စွာဘုရား၏ အလောင်းတော်၌ဆောင်ရွက်အပ်ပေ၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

"အသျှင်ဘုရား စကြဝတေးမင်း၏ အလောင်း၌ အဘယ်သို့ ဆောင်ရွက်ကြပါသနည်း"ဟု (မေးလျှောက်ပြန်၏)။

အာနန္ဒာ စကြဝတေးမင်း၏ အလောင်းကို (ကာသိတိုင်းဖြစ်) အဝတ်သစ်ဖြင့် ရစ်ပတ်ကုန်၏၊ (ကာသိတိုင်းဖြစ်) အဝတ်သစ်ဖြင့် ရစ်ပတ်ပြီးလျှင် ဝါဂွမ်းနုဖြင့် ရစ်ပတ်ကုန်၏၊ ဝါဂွမ်းနုဖြင့် ရစ်ပတ်ပြီးလျှင် (ကာသိတိုင်းဖြစ်) အဝတ်သစ်ဖြင့် ရစ်ပတ်ပြန်ကုန်၏၊ ဤနည်းအတိုင်း ပုဆိုးအစုံငါးရာတို့ဖြင့်စကြဝတေးမင်း၏ အလောင်းကို ရစ်ပတ်ပြီးလျှင် ဆီနှင့်တကွသော ရွှေတလား[1]၌ ထည့်၍ အခြားရွှေတလားဖုံးဖြင့် အုပ်ပြီးသော် အလုံးစုံသော နံ့သာ (ထင်း) တို့ကို ထင်းပုံပြု၍ စကြဝတေးမင်း၏ အလောင်းကို မီးသင်္ဂြိုဟ်ကုန်၏၊ လမ်းမလေးခွဆုံရာ၌ စကြဝတေးမင်း၏ စေတီကို တည်ထားကုန်၏။

အာနန္ဒာ ဤသို့လျှင် စကြဝတေးမင်း၏ အလောင်း၌ ဆောင်ရွက်ကုန်၏။

အာနန္ဒာ စကြဝတေးမင်း၏ အလောင်း၌ ဆောင်ရွက်ကုန်သကဲ့သို့ ထို့အတူ မြတ်စွာဘုရား၏အလောင်းတော်၌လည်း ဆောင်ရွက်အပ်ပေ၏၊ လမ်းမလေးခွဆုံရာ၌ မြတ်စွာဘုရား၏စေတီကို (တည်ထား) အပ်ပေ၏။

ထို (စေတီ) ၌ အကြင်သူတို့သည် ပန်းကိုဖြစ်စေ နံ့သာကိုဖြစ်စေ နံ့သာမှုန့်ကိုဖြစ်စေ တင်မူလည်းတင်ကုန်လတ္တံ့၊ ရှိခိုးမူလည်း ရှိခိုးကုန်လတ္တံ့၊ စိတ်ဖြင့်မူလည်း ကြည်ညိုကုန်လတ္တံ့၊ ထိုသို့ပြုခြင်းသည်ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး ထိုသူတို့အား စီးပွားချမ်းသာအလို့ငှါ ဖြစ်လတ္တံ့။

၁။ အာယသာယ–ဟူသော ပါဠိရင်းအတိုင်းဆိုလျှင် သံတလားဟု ပြန်ဆိုသင့်၏၊ သို့ရာတွင် သောဝဏ္ဏာယ–ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ရွှေတလားဟု ပြန်ဆိုထားသည်။

♣

စေတီထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်

၂၀၆။ အာနန္ဒာ ဤလေးပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို စေတီတည်ထိုက်ကုန်၏။ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း ဟူမူ–

ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို စေတီတည်ထိုက်၏။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို စေတီတည်ထိုက်၏။

မြတ်စွာဘုရား၏ (အရိယာ) သာဝကကို စေတီတည်ထိုက်၏။

စကြဝတေးမင်းကို စေတီတည်ထိုက်၏။ (ဤလေးပါးတို့တည်း)။

အာနန္ဒာ အဘယ်သို့သော အကျိုးထူးကို စွဲ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို စေတီတည်ထိုက်သနည်း။

အာနန္ဒာ "ဤ (စေတီ) သည် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ စေတီတည်း"ဟု လူအများတို့သည် စိတ်ဖြင့် ကြည်ညိုကုန်၏၊ ထိုသူတို့သည် ထို (စေတီ) ၌ စိတ်ဖြင့် ကြည်ညိုပြီးသော် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီး သည်မှ နောက်၌ကောင်းသောလားရာ နတ်ပြည်သို့ ရောက်ရကုန်၏။

အာနန္ဒာ ဤအကျိုးထူးကို စွဲ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို စေတီတည်ထိုက်၏။

အာနန္ဒာ အဘယ်သို့သော အကျိုးထူးကို စွဲ၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို စေတီတည်ထိုက်သနည်း။

အာနန္ဒာ "ဤ (စေတီ) သည် ကိုယ်တိုင် သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ စေတီတည်း"ဟု လူအများတို့သည် စိတ်ဖြင့် ကြည်ညိုကုန်၏၊ ထိုသူတို့သည် ထို (စေတီ) ၌ စိတ်ဖြင့် ကြည်ညိုပြီးသော် ခန္ဓာကိုယ် ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ကောင်းသော လားရာ နတ်ပြည်သို့ ရောက်ရကုန်၏။

အာနန္ဒာ ဤအကျိုးထူးကို စွဲ၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို စေတီတည်ထိုက်၏။

အာနန္ဒာ အဘယ်သို့သော အကျိုးထူးကို စွဲ၍ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သား 'သာဝက' ကို စေတီတည်ထိုက်သနည်း။

အာနန္ဒာ "ဤ (စေတီ) သည် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သား 'သာဝက' ၏ စေတီတည်း"ဟု လူအများတို့သည် စိတ်ဖြင့် ကြည်ညိုကုန်၏၊ ထိုသူတို့သည် ထို (စေတီ) ၌ စိတ်ဖြင့် ကြည်ညိုပြီးသော် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ကောင်းသော လားရာ နတ်ပြည်သို့ ရောက်ရကုန်၏။

အာနန္ဒာ ဤအကျိုးထူးကို စွဲ၍ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သား 'သာဝက' ကို စေတီတည်ထိုက်၏။

အာနန္ဒာ အဘယ်သို့သော အကျိုးထူးကို စွဲ၍ စကြဝဠာမင်းကို စေတီတည်ထိုက်သနည်း။

အာနန္ဒာ "ဤ (စေတီ) သည် တရားစောင့်သော ထိုတရားမင်း၏ စေတီတည်း"ဟု လူအများတို့သည်စိတ်ဖြင့် ကြည်ညိုကုန်၏၊ ထိုသူတို့သည် ထို (စေတီ) ၌ စိတ်ဖြင့် ကြည်ညိုပြီးသော် ခန္ဓာကိုယ် ပျက်စီး၍သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ကောင်းသော လားရာ နတ်ပြည်သို့ ရောက်ရကုန်၏။

အာနန္ဒာ ဤအကျိုးထူးကို စွဲ၍ စကြဝဠာမင်းကို စေတီတည်ထိုက်၏။

အာနန္ဒာ "စေတီတည်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဤလေးပါးတို့ပေတည်း"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်အာနန္ဒာ၏ အံ့ဖွယ်လေးပါး

၂၀၇။ ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာသည် ကျောင်းတွင်းသို့ ဝင်၍ တံခါးတိုင်ကို မှီပြီးလျှင် "ငါသည် ကျင့်ဆဲ 'သေက္ခ' ပုဂ္ဂိုလ်မျှသာဖြစ်၍ (အထက်မဂ်အလို့ငှါ) ပြုဖွယ်ကိစ္စရှိချေသေး၏၊ ငါ့အား အစဉ်သနားတော်မူသော ဆရာသခင် မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုချေတော့မည်"ဟု ငိုကြွေးလျက် ရပ်တည်နေ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် "ရဟန်းတို့ အာနန္ဒာ အဘယ်မှာနည်း"ဟု ရဟန်းတို့အား မိန့်တော် မူ၏။

အသျှင်ဘုရား ဤအာနန္ဒာသည် ကျောင်းတွင်းသို့ ဝင်၍ တံခါးတိုင်ကို မှီပြီးလျှင် "ငါသည် ကျင့်ဆဲ 'သေက္ခ' ပုဂ္ဂိုလ်မျှသာဖြစ်၍ (အထက်မဂ်အလို့ငှါ) ပြုဖွယ်ကိစ္စရှိချေသေး၏၊ ငါ့အားအစဉ်သနားတော်မူသော ဆရာသခင် မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုချေတော့မည်တကား"ဟုငိုကြွေးလျက် ရပ်တည်နေပါ ၏ဟု လျှောက်ကုန်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတစ်ပါးကို "ရဟန်း လာလော့၊ သင်သည် ငါ၏ စကားဖြင့် 'ငါ့သျှင်အာနန္ဒာ သင့်ကို မြတ်စွာဘုရားသည် ခေါ်တော်မူ၏'ဟု အာနန္ဒာကို ခေါ်ချေလော့"ဟု (မိန့်တော် မူ၏)။

"အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု ထိုရဟန်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံပြီးလျှင် အသျှင်အာနန္ဒာထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ "ငါ့သျှင်အာနန္ဒာ သင့်ကို မြတ်စွာဘုရားသည် ခေါ်တော်မူ၏"ဟုအသျှင်အာနန္ဒာအား ဤစကားကို ပြောကြား၏။

"ငါ့သျှင် ကောင်းပါပြီ"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာသည် ထိုရဟန်းအား ဝန်ခံပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်နေ၏၊ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်နေသော အသျှင်အာနန္ဒာအား မြတ်စွာဘုရားသည် ဤစကားကို မိန့်တော်မူ၏ –

"အာနန္ဒာ တန်တော့၊ မစိုးရိမ် မပူဆွေးလင့်၊ မငိုကြွေးလင့်၊ 'ချစ်ခင်မြတ်နိုးအပ်သောသူ အားလုံးတို့နှင့် ရှင်လျက် ကွဲကွာခြင်း, သေ၍ ကွဲကွာခြင်း, ဘဝခြားလျက် ကွဲကွာခြင်းများကို' ရှေးမဆွက ပင်ငါဟောကြား ခဲ့ပြီးမဟုတ်လော၊ အာနန္ဒာ ဤအရာ၌ 'အကြင်တရားသည် အသစ်

ဖြစ်ပေါ် လာခြင်းထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ခြင်း ပြုပြင်ပေးရခြင်း သဘောရှိ၍ ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိ၏၊ ထိုတရား ကိုမြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်တော်ပင်ဖြစ်သော်လည်း မပျက်စီးပါစေလင့်'ဟု လိုလား တောင့်တချက် အတိုင်းအဘယ်မှာ ရနိုင်ပါအံ့နည်း၊ ဤသို့ ရနိုင်ရန် အကြောင်းမရှိချေ။

အာနန္ဒာ သင်သည် (မြတ်စွာဘုရား၏) အကျိုးစီးပွားကို လိုလားလျက် ချမ်းသာကို လိုလားလျက်မျက်မှောက်မျက်ကွယ် ခြားနားခြင်း မရှိဘဲ ပြုသော အတိုင်းမသိ များပြားသော မေတ္တာကာယကံ ဖြင့်ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး မြတ်စွာဘုရားကို လုပ်ကျွေးခဲ့၏၊ (မြတ်စွာဘုရား၏) အကျိုး စီးပွားကိုလိုလားလျက် ချမ်းသာကို လိုလားလျက် မျက်မှောက်မျက်ကွယ် ခြားနားခြင်း မရှိဘဲ ပြုသောအတိုင်းမသိ များပြားသော မေတ္တာဝစီကံဖြင့် ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး မြတ်စွာ ဘုရားကိုလုပ်ကျွေးခဲ့၏၊ (မြတ်စွာဘုရား၏) အကျိုးစီးပွားကို လိုလားလျက် ချမ်းသာကို လိုလား လျက်မျက်မှောက်မျက်ကွယ် ခြားနားခြင်း မရှိဘဲ ပြုသော အတိုင်းမသိ များပြားသော မေတ္တာ မနောကံဖြင့်ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး မြတ်စွာဘုရားကို လုပ်ကျွေးခဲ့၏။ အာနန္ဒာ သင်သည် ပြုထားပြီးသောကောင်းမှုများစွာရှိသူ ဖြစ်၏၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ကို အားထုတ်ရစ်လေ့၊ လျင်စွာပင် ရဟန္တာဖြစ်လတ္တံ့"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၂၀၈။ ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့ကို မိန့်တော်မူ၏ "ရဟန်းတို့ ရှေးကာလ၌ (ပွင့်တော်မူကုန်သော) ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်ကုန်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့၏ အလုပ်အကျွေးတို့သည်လည်း ငါ၏ (အလုပ်အကျွေး) အာနန္ဒာကဲ့သို့သာ (ဂုဏ်) အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်၏။

ရဟန်းတို့ နောက်ကာလ၌ (ပွင့်လတ္တံ့ကုန်သော) ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့၏ အလုပ်အကျွေးတို့သည်လည်း ငါ၏ (အလုပ်အကျွေး) အာနန္ဒာကဲ့သို့သာ (ဂုဏ်) အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်လတ္တံ့။

ရဟန်းတို့ အာနန္ဒာသည် ပညာရှိပေ၏၊ ထက်မြက်သော ဉာဏ်ရှိပေ၏၊ 'ဤအခါကား မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြော်ခြင်းငှါ ရဟန်းတို့ ချဉ်းကပ်ရန် အခါတည်း၊ ဤအခါကား ရဟန်းမိန်းမတို့ (ချဉ်းကပ်ရန်) အခါတည်း၊ ဤအခါကား ဥပါသကာတို့ (ချဉ်းကပ်ရန်) အခါတည်း၊ ဤအခါကား ဥပါသိကာမတို့ (ချဉ်းကပ်ရန်) အခါတည်း၊ ဤအခါကား မင်းနှင့် အမတ်ကြီးတို့ တိတ္ထိနှင့် တိတ္ထိတပည့်တို့ (ချဉ်းကပ်ရန်) အခါတည်း'ဟု သိပေ၏" ဟူ၍ (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်အာနန္ဒာ၏ အံ့ဖွယ်ဂုဏ်လေးပါး

၂၀၉။ ရဟန်းတို့ အာနန္ဒာ၌ မဖြစ်ဖူးမြဲဖြစ်သော ဤလေးပါးသော အံ့ဖွယ်ဂုဏ်တို့သည် ရှိကုန်၏၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်းဟူမူ–

ရဟန်းတို့ ရဟန်းပရိသတ်သည် အာနန္ဒာကို ဖူးမြော်ခြင်းငှါ အကယ်၍ ချဉ်းကပ်ငြားအံ့၊ ထိုပရိသတ်သည် ဖူးမြော်ရသဖြင့် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်၏။ ထို (ပရိသတ်) ၌ အာနန္ဒာသည်

အကယ်၍တရားဟောငြားအံ့၊ ထို (ပရိသတ်) သည် ဟောသော တရားဖြင့်လည်း နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်၏။ ရဟန်းတို့အာနန္ဒာသည် (တရားကို ရှုပ်သိမ်း၍) ဆိတ်ဆိတ်နေသည့်တိုင်အောင် ရဟန်းပရိသတ် သည် (တရားနာ၍) မရောင့်ရဲနိုင်သည်သာလျှင် ဖြစ်၏။ (ဤလည်း အံ့ဖွယ်ဂုဏ်တစ်ပါး)။

ရဟန်းတို့ ရဟန်းမိန်းမပရိသတ်သည် အာနန္ဒာကို ဖူးမြော်ခြင်းငှါ အကယ်၍ ချဉ်းကပ်ငြားအံ့၊ ထို (ပရိသတ်) သည် ဖူးမြော်ရသဖြင့် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်၏။ ထို (ပရိသတ်) ၌ အာနန္ဒာသည် အကယ်၍တရားဟောငြားအံ့၊ ထို (ပရိသတ်) သည် ဟောသော တရားဖြင့်လည်း နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်၏။ ရဟန်းတို့အာနန္ဒာသည် (တရားကို ရှုပ်သိမ်း၍) ဆိတ်ဆိတ်နေသည့်တိုင်အောင် ရဟန်းမိန်းမ ပရိသတ်သည် (တရားနာ၍) မရောင့်ရဲနိုင်သည်သာလျှင် ဖြစ်၏။ (ဤလည်း အံ့ဖွယ်ဂုဏ်တစ်ပါး)။

ရဟန်းတို့ ဥပါသကာပရိသတ်သည် အာနန္ဒာကို ဖူးမြော်ခြင်းငှါ အကယ်၍ ချဉ်းကပ်ငြားအံ့၊ ထို (ပရိသတ်) သည် ဖူးမြော်ရသဖြင့် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်၏။ ထို (ပရိသတ်) ၌ အာနန္ဒာသည် အကယ်၍တရားဟောငြားအံ့၊ ထို (ပရိသတ်) သည် ဟောသော တရားဖြင့်လည်း နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်၏။ ရဟန်းတို့အာနန္ဒာသည် (တရားကိုရှုပ်သိမ်း၍) ဆိတ်ဆိတ်နေသည့်တိုင်အောင် ဥပါသကာပရိသတ် သည် (တရားနာ၍) မရောင့်ရဲနိုင်သည်သာလျှင် ဖြစ်၏။ (ဤလည်း အံ့ဖွယ်ဂုဏ်တစ်ပါး)။

ရဟန်းတို့ ဥပါသိကာမပရိသတ်သည် အာနန္ဒာကို ဖူးမြော်ခြင်းငှါ အကယ်၍ ချဉ်းကပ်ငြားအံ့၊ ထို (ပရိသတ်) သည် ဖူးမြော်ရသဖြင့် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်၏။ ထို (ပရိသတ်) ၌ အာနန္ဒာသည် အကယ်၍တရားဟောငြားအံ့၊ ထို (ပရိသတ်) သည် ဟောသော တရားဖြင့်လည်း နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်၏။ ရဟန်းတို့ အာနန္ဒာသည် (တရားကိုရှုပ်သိမ်း၍) ဆိတ်ဆိတ်နေသည့်တိုင်အောင် ဥပါသိကာမပရိသတ် သည် (တရားနာ၍) မရောင့်ရဲနိုင်သည်သာလျှင် ဖြစ်၏။ (ဤလည်း အံ့ဖွယ်ဂုဏ်တစ်ပါး)။

ရဟန်းတို့ အာနန္ဒာ၌ မဖြစ်ဖူးမြဲဖြစ်သော အံ့ဖွယ်ဂုဏ်တို့သည် ဤလေးပါးတို့တည်း။

စကြဝတေးမင်း၏ အံ့ဖွယ်ဂုဏ်လေးပါး

ရဟန်းတို့ စကြဝတေးမင်း၌ မဖြစ်ဖူးမြဲဖြစ်သော ဤလေးပါးသော အံ့ဖွယ်ဂုဏ်တို့သည် ရှိကုန်၏၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်းဟူမူ–

ရဟန်းတို့ မင်းပရိသတ်သည် စကြဝတေးမင်းကို ဖူးမြော်ခြင်းငှါ အကယ်၍ ချဉ်းကပ်ငြားအံ့၊ ထို (ပရိသတ်) သည် ဖူးမြော်ရသဖြင့်လည်း နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်၏။ ထို (ပရိသတ်) ၌ စကြဝတေးမင်း သည့်အကယ်၍ စကားပြောငြားအံ့၊ ထို (ပရိသတ်) သည် ပြောသော စကားဖြင့်လည်း နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်၏။ ရဟန်းတို့ စကြဝတေးမင်းသည် (စကားကို ရှုပ်သိမ်း၍) ဆိတ်ဆိတ်နေသည့်တိုင် အောင်မင်းပရိသတ်သည် မရောင့်ရဲနိုင်သည်သာလျှင် ဖြစ်၏။ (ဤလည်း အံ့ဖွယ်ဂုဏ်တစ်ပါး)။

ရဟန်းတို့ ပုဏ္ဏားပရိသတ်သည်။ပ။

ရဟန်းတို့ သူဌေး သူကြွယ်ပရိသတ်သည်။ပ။

ရဟန်းတို့ သူတော်သူမြတ်ပရိသတ်သည် စကြဝတေးမင်းကို ဖူးမြော်ခြင်းငှါ အကယ်၍ ချဉ်းကပ်ငြားအံ့၊ ထို (ပရိသတ်) သည် ဖူးမြော်ရသဖြင့်လည်း နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်၏။ ထို (ပရိသတ်) ၌စကြဝတေးမင်းသည် အကယ်၍ စကားပြောငြားအံ့၊ ထို (ပရိသတ်) သည် ပြောသော စကားဖြင့် လည်းနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်၏။ ရဟန်းတို့ စကြဝတေးမင်းသည် (စကားကို ရုပ်သိမ်း၍) ဆိတ်ဆိတ်နေသည့်တိုင်အောင် သူတော်သူမြတ်ပရိသတ်သည် မရောင့်ရဲနိုင်သည်သာလျှင် ဖြစ်၏။ (ဤ လည်းအံ့ဖွယ်ဂုဏ်တစ်ပါး)။ (ဤလေးပါးတို့ပင်တည်း)။

ရဟန်းတို့ ဤအတူ အာနန္ဒာ၌ မဖြစ်ဖူးမြဲဖြစ်သော ဤလေးပါးသော အံ့ဖွယ်ဂုဏ်တို့သည် ရှိကုန်၏။

ရဟန်းတို့ ရဟန်းပရိသတ်သည် အာနန္ဒာကို ဖူးမြော်ခြင်းငှါ အကယ်၍ ချဉ်းကပ်ငြားအံ့၊ ထိုပရိသတ်သည် ဖူးမြော်ရသဖြင့် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်၏။ ထို (ပရိသတ်) ၌ အာနန္ဒာသည် အကယ် ၍တရားဟောငြားအံ့၊ ထို (ပရိသတ်) သည် ဟောသော တရားဖြင့်လည်း နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်၏။ ရဟန်းတို့ အာနန္ဒာသည် (တရားကိုရုပ်သိမ်း၍) ဆိတ်ဆိတ်နေသည့်တိုင်အောင် ရဟန်းပရိသတ် သည် (တရားနာ၍) မရောင့်ရဲနိုင်သည်သာလျှင် ဖြစ်၏။ (ဤလည်း အံ့ဖွယ်ဂုဏ်တစ်ပါး)။

ရဟန်းတို့ ရဟန်းမိန်းမပရိသတ်သည်။ပ။

ရဟန်းတို့ ဥပါသကာပရိသတ်သည်။ပ။

ရဟန်းတို့ ဥပါသိကာမပရိသတ်သည် အာနန္ဒာကို ဖူးမြော်ခြင်းငှါ အကယ်၍ ချဉ်းကပ်ငြားအံ့၊ ထို (ပရိသတ်) သည် ဖူးမြော်ရသဖြင့် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်၏။ ထို (ပရိသတ်) ၌ အာနန္ဒာသည် အကယ်၍တရားဟောငြားအံ့၊ ထို (ပရိသတ်) သည် ဟောသော တရားဖြင့်လည်း နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်၏။ ရဟန်းတို့ အာနန္ဒာသည် (တရားကို ရုပ်သိမ်း၍) ဆိတ်ဆိတ်နေသည့်တိုင်အောင် ဥပါသိကာမပရိသတ်သည် (တရားနာ၍) မရောင့်ရဲနိုင်သည်သာလျှင် ဖြစ်၏။ (ဤလည်း အံ့ဖွယ်ဂုဏ်တစ်ပါး)။

ရဟန်းတို့ အာနန္ဒာ၌ မဖြစ်ဖူးမြဲ ဖြစ်သော ဤလေးပါးသော အံ့ဖွယ်ဂုဏ်တို့သည် ရှိကုန်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မဟာသုဒဿနသုတ်ကို ဟောတော်မူခြင်း

၂၁၀။ ဤသို့ မိန့်တော်မူသော် အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏ –

“အသျှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရားသည် ကျေးတောကျသောမြို့လက်ဖြစ်သော ဤမြို့သိမ်မြို့ငယ်၌ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မမူပါလင့်၊ အသျှင်ဘုရား တစ်ပါးသော စမ္ပာပြည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် သာဝတ္ထိပြည်သာကေတမြို့ ကောသမ္ဗီပြည် ဗာရာဏသီပြည်ကြီးတို့သည် ရှိပါကုန်၏၊ ထို (ပြည်ကြီး) တို့၌မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပါ၊ ထို (ပြည်ကြီး)

တို့၌ မြတ်စွာဘုရားကို အလွန်ကြည်ညိုကုန်သော မင်း၊ သူဌေး၊ ပုဏ္ဏားသူဌေး၊ သူကြွယ်သူဌေးတို့သည် များစွာရှိပါကုန်၏။ ထို (သူဌေး) တို့သည် မြတ်စွာဘုရား အလောင်းတော်ကို ပူဇော်ကြပါကုန်လတ္တံ့."ဟု (လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ "ကျေးတောကျသောမြို့လက်ဖြစ်သောမြို့သိမ်မြို့ငယ်"ဟု ဤသို့ မဆိုလင့်၊ အာနန္ဒာဤသို့ မဆိုလင့်။

အာနန္ဒာ ရှေးခ၌ဖြစ်ဖူးသည်ကား တရားစောင့်သော တရားနှင့်အညီ မင်းပြုသော သမုဒ္ဒရာလေးစင်းအပိုင်းအခြားရှိသည့် လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော မဟာသုဒဿနမည်သော စကြဝတေးမင်းသည် ရှိ၏၊ (ထိုမင်းသည်) ရန်အပေါင်းကို အောင်၏၊ တိုင်းနိုင်ငံကို တည်ငြိမ်စေ၏၊ ရတနခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ၏။ အာနန္ဒာ ဤ (ကုသိနာရုံ) မြို့သည် မဟာသုဒဿနမင်း၏ ကုသာဝတီမည်သော နေပြည်တော် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏၊ အရှေ့ အနောက် အလျား တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာ ရှိ၏၊ တောင်မြောက် အနံ ခုနစ်ယူဇနာ ရှိ၏။

အာနန္ဒာ ကုသာဝတီနေပြည်တော်သည် ပြည့်စုံကြွယ်ဝ၏၊ စည်ပင်ဝပြော၏၊ များသော လူ (ဦးရေ) ရှိ၏၊ လူ (မျိုးစုံ) တို့ဖြင့် ပြွမ်း၏၊ အစားအစာ ပေါများ၏။

အာနန္ဒာ ဥပမာအားဖြင့် အာဠကမန္ဒာမည်သော နတ်မြို့တော်သည် ပြည့်စုံကြွယ်ဝသကဲ့သို့ စည်ပင်ဝပြော သကဲ့သို့ များသော နတ် (ဦးရေ) ရှိသကဲ့သို့ နတ်ဘီလူး (မျိုးစုံ) တို့ဖြင့် ပြွမ်းသကဲ့သို့ အစားအစာပေါများသကဲ့သို့ အာနန္ဒာ ဤအတူ ကုသာဝတီနေပြည်တော်သည် ပြည့်စုံကြွယ်ဝ၏၊ စည်ပင်ဝပြော၏၊ များသော လူ (ဦးရေ) ရှိ၏၊ လူ (မျိုးစုံ) တို့ဖြင့် ပြွမ်း၏၊ အစားအစာ ပေါများ၏။

အာနန္ဒာ ကုသာဝတီနေပြည်တော်သည် ဆင်သံ၊ မြင်းသံ၊ ရထားသံ၊ စည်ကြီးသံ၊ မုရိုးစည်သံ၊ စောင်းသံ၊ သီချင်းသံ၊ ခရသင်းသံ၊ ကြေးနင်းခွက်ခွင်းသံ၊ "စားကြပါ သောက်ကြပါ ခဲကြပါ"ဟုဆိုသော ဆယ်ခုမြောက်အသံ၊ ဤဆယ်ပါးသော အသံတို့ဖြင့် နေ့ရောညဥ့်ပါ မစဲမဆိတ်သည်သာ ဖြစ်၏။

အာနန္ဒာ သင်သွားချေလော့၊ ကုသိနာရုံပြည်သို့ ဝင်ပြီးလျှင် "ဝါသေဋ္ဌအန္တယ် (မလ္လမင်း) တို့ ယနေ့ညဥ့်သန်းလွဲ (ပစ္ဆိမယာမ်) ၌ပင် မြတ်စွာဘုရား၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဝါသေဋ္ဌ အန္တယ် (မလ္လမင်း) တို့လာကြကုန်လော့၊ ဝါသေဋ္ဌအန္တယ် (မလ္လမင်း) တို့ လာကြကုန်လော့၊ 'ငါတို့၏ နယ်ပယ်အတွင်း၌ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပါလျက် ငါတို့သည် နောက်ဆုံးကာလ၌ မြတ်စွာဘုရားကိုဖူးမြော်ခွင့် မရလိုက်ကြ'ဟု နောင်အခါ နှလုံးမသာ မဖြစ်ကြပါကုန်လင့်" ဟူ၍ ကုသိနာရုံပြည်သားမလ္လမင်းတို့အား ပြောကြားချေလော့ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

"အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံပြီးလျှင် သင်္ကန်းကိုပြင်ဝတ်၍ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူဆောင်လျက် မိမိလျှင် နှစ်ယောက်မြောက်ရှိသည်ဖြစ်၍ (အဖော်တစ်ပါးနှင့်တကွ) ကုသိနာရုံပြည်သို့ ဝင်လေ၏။

မလ္လမင်းတို့ ရှိခိုးခြင်း

၂၁၁။ ထိုအခါ ကုသိနာရုံပြည်သား မလ္လမင်းတို့သည် တစ်စုံတစ်ခုသော ကိစ္စဖြင့် မင်းကွန်း၌စည်းဝေးနေကုန်၏။

ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာသည် ကုသိနာရုံပြည်သား မလ္လမင်းတို့၏ လွတ်တော်သို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် "ဝါသေဋ္ဌအန္တယ် (မလ္လမင်း) တို့ ယနေ့ ညဉ့်သန်းလွဲ (ပစ္ဆိမယာမ်) ၌ပင် မြတ်စွာဘုရား၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဝါသေဋ္ဌအန္တယ် (မလ္လမင်း) တို့ လာကြကုန်လော့၊ ဝါသေဋ္ဌအန္တယ် (မလ္လမင်း) တို့ လာကြကုန်လော့၊ 'ငါတို့၏ နယ်ပယ်အတွင်း၌ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု တော်မူပါလျက် ငါတို့သည်နောက်ဆုံး ကာလ၌ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြော်ခွင့် မရလိုက်ကြ'ဟု နောင်အခါ နှလုံးမသာမဖြစ်ကြပါစေကုန် လင့်"ဟု ကုသိနာရုံပြည်သား မလ္လမင်းတို့အား ပြောကြားလေ၏။

အသျှင်အာနန္ဒာ၏ ဤ (စကား) ကို ကြားကုန်သည်ရှိသော် မလ္လမင်းတို့သည်လည်းကောင်း မလ္လမင်း တို့၏သား သမီး ချွေးမ မိဖုရားတို့သည်လည်းကောင်း အလွန်ကြေကွဲဝမ်းနည်းလျက် စိတ်ဆင်းရဲကုန်သည် ဖြစ်၍ "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် အလွန်လျင်မြန်စွာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလတ္တံ့၊ ကောင်း သောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် အလွန်လျင်မြန်စွာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလတ္တံ့၊ ပညာမျက်စိရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အလွန်လျင်မြန်စွာ လောကမှ ကွယ်ပျောက်တော်မူလတ္တံ့"ဟု အချို့သောသူတို့သည် ဆံပင်တို့ကို ဖြန့်၍ ငိုကြွေးကုန်၏၊ လက်မောင်းတို့ကို မြှောက်၍ငိုကြွေးကုန် ၏၊ ကမ်းပါးပြတ်၌ ကျသကဲ့သို့ လဲကျကုန်၏၊ ရှေးရှု လူးလိမ့်ကုန်၏၊ ထိုထို ဤဤလူးလိမ့်ကုန်၏။

ထိုအခါ မလ္လမင်းတို့သည်လည်းကောင်း မလ္လမင်းတို့၏ သား သမီး ချွေးမ မိဖုရားတို့သည်လည်းကောင်း အလွန်ကြေကွဲဝမ်းနည်းလျက် စိတ်ဆင်းရဲကုန်သည်ဖြစ်၍ မလ္လမင်းတို့၏ (မြို့ဝင်ခါနီး) လမ်းကွေ့ဖြစ်သော အင်ကြင်းဥယျာဉ်ရှိ အသျှင်အာနန္ဒာထံသို့ ချဉ်းကပ်ကုန်၏။

ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာအား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်၏–

"ငါသည် ကုသိနာရုံပြည်သား မလ္လမင်းတို့ကို တစ်ယောက်စီ တစ်ယောက်စီ မြတ်စွာဘုရားအားကန်တော့စေလျှင် မလ္လမင်းတို့ ကန်တော့၍ မပြီးသေးမီပင် ဤညဉ့်သည် ကုန်ဆုံးသွားလတ္တံ့၊ ငါသည်ကုသိနာရုံပြည်သား မလ္လမင်းတို့ကို အမျိုးတူ အစုလိုက် အစုလိုက်ထား၍ 'အသျှင်ဘုရား ဤမည်သောမလ္လမင်းသည် သား သမီး မိဖုရား အမတ် ပရိသတ်နှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရားအား ခြေတော်ဦးခိုက်လျက်ကန်တော့ပါသည်'ဟု (လျှောက်ကာ လျှောက်ကာ) မြတ်စွာဘုရားအား ကန်တော့စေရမူ ကောင်းလေစွ"ဟု (အကြံဖြစ်၏)။

ထို့နောက် အသျှင်အာနန္ဒာသည် ကုသိနာရုံပြည်သား မလ္လမင်းတို့ကို အမျိုးတူ အစုလိုက် အစုလိုက်ထား၍ "အသျှင်ဘုရား ဤမည်သော မလ္လမင်းသည် သား သမီး မိဖုရား အမတ်ပရိသတ်နှင့် တကွမြတ်စွာဘုရားအား ခြေတော်ဦးခိုက်လျက် ကန်တော့ပါသည်"ဟု (လျှောက်ကာ လျှောက်ကာ) ကန်တော့စေ၏။

ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာသည် ဤနည်းဖြင့် ကုသိနာရုံပြည်သား မလ္လမင်းတို့ကို မြတ်စွာဘုရားအားကန်တော့စေရာ ညဉ့်ဦးယံ၌ပင်လျှင် ပြီးဆုံးလေ၏။

သုဘဒ်ပရိဗိုဒ်ဝတ္ထု

၂၁၂။ ထိုအခါ သုဘဒ္ဒပရိဗိုဒ်သည် ကုသိနာရုံပြည်၌ တည်းခိုလျက်ရှိ၏။ သုဘဒ္ဒပရိဗိုဒ်သည် "ယနေ့ညဉ့် သန်းလွဲ (ပစ္ဆိမယာမ်) ၌ ရဟန်းဂေါတမ၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့"ဟု ကြားလေ၏။ ထိုအခါ သုဘဒ္ဒပရိဗိုဒ်အား ဤသို့ အကြံဖြစ်၏–

"(အသက်) ကြီးကုန်သော (အရွယ်) ရင့်ကုန်သော ဆရာဖြစ်ကုန်သော ဆရာ့ဆရာဖြစ်ကုန်သော ပရိဗိုဒ်တို့ပြောသောစကားကို ကြားဖူး၏၊ 'ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားတို့သည် လောကဌ် တစ်ရံတစ်ခါသာ ပွင့်တော်မူကြကုန်၏"ဟု (ကြားဖူး၏)။ ယနေ့ ညဉ့်သန်းလွဲ (ပစ္ဆိမယာမ်) ၌ပင်လျှင် ရဟန်းဂေါတမ၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူခြင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဤငါ့အားလည်း ယုံမှားတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိ၏၊ 'ဤယုံမှားကို ငါပယ်ဖျောက်နိုင်အောင် ရဟန်းဂေါတမသည် ငါ့အား တရားဟောခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏၊ ငါသည် ရဟန်းဂေါတမကိုယုံကြည်၏" ဟူ၍ (အကြံဖြစ်၏)။

ထိုအခါ သုဘဒ္ဒပရိဗိုဒ်သည် (မြို့ဝင်ခါနီး) လမ်းကွေ့ဖြစ်သော မလ္လမင်းတို့၏ အင်ကြင်းဥယျာဉ်ရှိအသျှင်အာနန္ဒာထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် အသျှင်အာနန္ဒာအား ဤစကားကို လျှောက်၏၊ "အသျှင်အာနန္ဒာ (အသက်) ကြီးကုန်သော (အရွယ်) ရင့်ကုန်သော ဆရာဖြစ်ကုန်သော ဆရာ့ဆရာဖြစ်ကုန်သော ပရိဗိုဒ်တို့ပြောသောစကားကို အကျွန်ုပ် ကြားဖူးပါ၏၊ 'ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားတို့သည် လောကဌ် တစ်ရံတစ်ခါသာပွင့်တော်မူကြကုန်၏'ဟု (ကြားဖူးပါ၏)။ 'ယနေ့ ညဉ့် သန်းလွဲ (ပစ္ဆိမယာမ်) ၌ပင်လျှင်ရဟန်းဂေါတမ၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု တော်မူခြင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့'ဟု ဆိုပါသည်၊ အကျွန်ုပ်အားလည်းယုံမှားတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိ၏၊ 'ဤယုံမှားကို အကျွန်ုပ် ပယ်ဖျောက်နိုင်အောင် ရဟန်းဂေါတမသည့်အကျွန်ုပ်အား တရားဟောခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ပါသည်'ဟု ရဟန်းဂေါတမကို အကျွန်ုပ် ယုံကြည်ပါသည်။ အသျှင်အာနန္ဒာ တောင်းပန်ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်သည် ရဟန်းဂေါတမကို ဖူးမြော်ခွင့်ရလိုပါသည်"ဟု (လျှောက်၏)။

ဤသို့ လျှောက်သော် အသျှင်အာနန္ဒာသည် သုဘဒ္ဒပရိဗိုဒ်ကို "ငါ့သျှင်သုဘဒ္ဒ ခွင့်မပြုနိုင်ပါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ပင်ပန်းတော်မူလျက်ရှိ၏၊ မြတ်စွာဘုရားကို မညှဉ်းဆဲပါလင့်"ဟု ပြန်ကြား၏။

သုဘဒ္ဒပရိဗိုဒ်သည် နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။

သုဘဒ္ဒပရိဗိုဒ်သည် သုံးကြိမ်မြောက်လည်း အသျှင်အာနန္ဒာအား ဤစကားကို လျှောက်၏။ "အသျှင်အာနန္ဒာ (အသက်) ကြီးကုန်သော (အရွယ်) ရင့်ကုန်သော ဆရာဖြစ်ကုန်သော ဆရာ့ဆရာဖြစ်ကုန်သောပရိဗိုဒ်တို့ ပြောသောစကားကို အကျွန်ုပ်ကြားဖူး၏၊ 'ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားတို့သည် လောကဌ် တစ်ရံတစ်ခါသာပွင့်တော်မူကြကုန်၏'ဟု (ကြားဖူးပါ၏)။ 'ယနေ့ ညဉ့် သန်းလွဲ (ပစ္ဆိမယာမ်) ၌ပင်လျှင် ရဟန်းဂေါတမ၏ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူခြင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့'ဟု ဆိုပါသည်၊ အကျွန်ုပ်အားလည်း ယုံမှားတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိ၏၊ 'ဤယုံမှားကို

အကျွန်ုပ်ပယ် ဖျောက်နိုင်အောင် ရဟန်းဂေါတမသည် အကျွန်ုပ်အား တရားဟောခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ပါသည်'ဟု ရဟန်းဂေါတမကို အကျွန်ုပ် ယုံကြည်ပါသည်။ အသျှင်အာနန္ဒာ တောင်းပန်ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်သည် ရဟန်းဂေါတမကို ဖူးမြော်ခွင့်ရလိုပါသည်"ဟု (လျှောက်၏)။

အသျှင်အာနန္ဒာသည် သုံးကြိမ်မြောက်လည်း သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်အား ဤစကားကို ပြောဆို၏၊ "ငါ့သျှင်သုဘဒ္ဒ ခွင့်မပြုနိုင်ပါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ပင်ပန်းတော်မူလျက် ရှိ၏၊ မြတ်စွာဘုရားကို မညှဉ်းဆဲပါလင့်"ဟု (ပြန်ကြား၏)။

၂၁၃။ မြတ်စွာဘုရားသည် သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်နှင့် အသျှင်အာနန္ဒာ စကားပြောဆိုနေသည်ကို ကြားတော်မူလေ၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် အသျှင်အာနန္ဒာကို မိန့်တော်မူ၏–

"အာနန္ဒာ တားမြစ်ရန် မသင့်၊ သုဘဒ္ဒကို မတားမြစ်ပါလင့်၊ အာနန္ဒာ သုဘဒ္ဒသည် မြတ်စွာဘုရားကိုဖူးမြော်ခွင့်ရပါစေလော့၊ သုဘဒ္ဒသည် ငါ့အား မေးလျှင် ထိုမေးသမျှသည် ညှဉ်းဆဲလို၍ မဟုတ်ဘဲ သိလို၍မေးခြင်းသာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်၊ သူမေးသည်ကို ငါဖြေလိုက်လျှင် ထို (အဖြေ) ကို လျင်မြန်စွာသူသိပါလိမ့်မည်"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာသည် "ငါ့သျှင်သုဘဒ္ဒ မြတ်စွာဘုရားသည် သင့်အား ခွင့်ပြုတော်မူနေပြီ၊ သွားပေတော့"ဟု (သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်အား ဆို၏)။

ထိုအခါ သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်သည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာဘုရားနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ (နှုတ်ဆက်) ပြောဆို၏၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် အမှတ်ရဖွယ် စကားကို ပြီးဆုံးစေ၍ တစ်ခုသောနေရာ၌ ထိုင်လျက် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏–

"အသျှင်ဂေါတမ အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် တပည့်အပေါင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဂိုဏ်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဂိုဏ်းဆရာလည်း ဖြစ်ကုန်၏၊ ထင်ရှားကုန်၏၊ ကျော်စောကုန်၏၊ အယူဝါဒတီထွင်သူတို့ ဖြစ်ကုန်၏၊ သူတော်ကောင်းဟု လူအများက သမုတ်ထားသူများ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဤသူတို့ကားအဘယ်သူတို့နည်း။ ပူရဏကဿပ၊ မက္ခလိဂေါသာလ၊ အဇိတကေသကမ္မလ၊ ပကုဓကစ္စာယန၊ ဗေလဋ္ဌ၏သား သဉ္စယ၊ နာဋ္ဌ၏သား နိဂဏ္ဌတို့ပင်တည်း။

ထို (သမဏဗြာဟ္မဏ) အားလုံးတို့သည်ပင် မိမိတို့၏ ဝန်ခံချက်အတိုင်း သိပါကုန်သလော၊ (သို့မဟုတ်) အားလုံးတို့သည်ပင် (မိမိတို့ ဝန်ခံချက်အတိုင်း) မသိပါကုန်သလော၊ သို့မဟုတ် အချို့တို့သည်သာ သိ၍အချို့တို့သည် မသိပါကုန်သလော"ဟု (လျှောက်၏)။

သုဘဒ္ဒ မမေးလင့်၊ "ထို (သမဏဗြာဟ္မဏ) အားလုံးတို့သည်ပင် မိမိတို့၏ ဝန်ခံချက်အတိုင်း သိကုန်သလော၊ သို့မဟုတ် အားလုံးတို့သည်ပင် မသိကုန်သလော၊ သို့မဟုတ် အချို့တို့သည်သာ သိ၍အချို့တို့သည် မသိကုန်သလော" ဟူသော အမေးကို ထားလိုက်ဦးလော့။

သုဘဒ္ဒ သင့်အား ငါတရားဟောအံ့၊ ထို (တရား) ကို နာလော့၊ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းလော့ ဟောပေအံ့ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

"အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံ၏။ မြတ်စွာဘုရား သည်ဤတရားကို ဟောတော်မူ၏။

၂၁၄။ "သုဘဒ္ဒ အကြင်ဓမ္မဝိနယဟူသော သာသနာ၌ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော အရိယမဂ် (တရား) သည် မရှိ၊ ထို (အရိယမဂ်တရားမရှိသော သာသနာ) ၌ (သောတာပန်)

ရဟန်းသည်လည်း မရှိ၊ ဒုတိယအဆင့် (သကဒါဂါမ်) ရဟန်းသည်လည်း မရှိ၊ တတိယအဆင့် (အနာဂါမ်) ရဟန်းသည်လည်း မရှိ၊ စတုတ္ထအဆင့် (ရဟန္တာ) ရဟန်းသည်လည်း မရှိ။

သုဘဒ္ဒ အကြင်တရားဝိနည်း (ဓမ္မဝိနယ) ဟူသော သာသနာတော်၌ အဂ်ါရှစ်ပါးရှိသော အရိယမဂ် (တရား) သည် ရှိ၏၊ ထို (အရိယမဂ်တရားရှိသော သာသနာတော်) ၌ (သောတာပန်) ရဟန်းသည်လည်းရှိ၏၊ ဒုတိယအဆင့် (သကဒါဂါမ်) ရဟန်းသည်လည်း ရှိ၏၊ တတိယအဆင့် (အနာဂါမ်) ရဟန်းသည်လည်းရှိ၏၊ စတုတ္ထ အဆင့် (ရဟန္တာ) ရဟန်းသည်လည်း ရှိ၏။

သုဘဒ္ဒ (ငါ၏) တရားဝိနည်း (ဓမ္မဝိနယ) ဟူသော ဤသာသနာတော်၌ အဂ်ါရှစ်ပါးရှိသော အရိယ မဂ် (တရား) သည် ရှိပေ၏၊ ဤ (အရိယမဂ်တရားရှိသော သာသနာတော်) ၌သာလျှင် (သောတာပန်) ရဟန်းသည် ရှိပေ၏၊ ဤ (သာသနာတော်) ၌သာလျှင် ဒုတိယအဆင့် (သကဒါဂါမ်) ရဟန်းသည် ရှိပေ၏၊ ဤ (သာသနာတော်) ၌သာလျှင် တတိယအဆင့် (အနာဂါမ်) ရဟန်းသည် ရှိပေ၏၊ ဤ (သာသနာတော်) ၌သာလျှင် စတုတ္ထအဆင့် (ရဟန္တာ) ရဟန်းသည် ရှိပေ၏။ (ဤငါ၏ သာသနာတော်မှ) တစ်ပါးသော အယူဝါဒ (သာသနာ) တို့သည် တရားကို သိမြင်သော ရဟန်းမြတ် (တစ်ကျိပ်နှစ်ယောက်) တို့မှ ဆိတ်ကုန်၏၊ သုဘဒ္ဒ ဤရဟန်းမြတ် (တစ်ကျိပ်နှစ်ယောက်) တို့သည် မှန်စွာ (အဆင့်ဆင့် ဟောပြောလျက်) နေကုန်ငြားအံ့၊ လောကသည် ရဟန္တာတို့မှ မဆိတ်မသုဉ်းသည်သာ ဖြစ်ရာ၏–

သုဘဒ္ဒ (ငါသည်) သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို ရှာလိုသည်ဖြစ်၍ နှစ်ဆယ့်ကိုးနှစ် အရွယ်က ရဟန်းပြုခဲ့၏၊ သုဘဒ္ဒ ငါ ရဟန်းပြုသည်မှစ၍ အနှစ်ငါးဆယ်ကျော်ခဲ့လေပြီ၊ ဤ (ငါ၏ သာသနာတော်) မှ အပ၌အရိယမဂ်တရား၏ ရှေ့ပိုင်းဖြစ်သော ဝိပဿနာမဂ်ကို ပွါးစေသောသူသည်လည်း မရှိချေ၊ (သောတာပန်) ရဟန်းသည် လည်း မရှိချေ၊ ဒုတိယအဆင့် (သကဒါဂါမ်) ရဟန်းသည်လည်း မရှိချေ၊ တတိယ အဆင့် (အနာဂါမ်) ရဟန်းသည်လည်း မရှိချေ၊ စတုတ္ထအဆင့် (ရဟန္တာ) ရဟန်းသည်လည်း မရှိချေ။ (ဤ ငါ၏သာသနာ တော်မှ) တစ်ပါးသော အယူဝါဒ (သာသနာ) တို့သည် တရားကို သိမြင်သော ရဟန်းမြတ် (တစ်ကျိပ်နှစ်ယောက်) တို့မှ ဆိတ်ကုန်၏။

သုဘဒ္ဒ ဤရဟန်းမြတ် (တစ်ကျိပ်နှစ်ယောက်) တို့သည် မှန်စွာ (အဆင့်ဆင့် ဟောပြောလျက်) နေကုန်ငြားအံ့၊ လောကသည် ရဟန္တာတို့မှ မဆိတ်မသုဉ်းသည်သာ ဖြစ်လေရာ၏”ဟု (ဟောတော် မူ၏)။

၂၁၅။ ဤသို့ ဟောတော်မူသည်ရှိသော် သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကိုလျှောက်၏၊ “အသျှင်ဘုရား (တရားတော်သည်) အလွန်နှစ်သက်ဖွယ် ရှိပါပေ၏၊ အသျှင်ဘုရား (တရားတော်သည်) အလွန်နှစ်သက်ဖွယ် ရှိပါပေ၏၊ အသျှင်ဘုရား ဥပမာသော်ကား မှောက်ထားသည်ကိုလှန်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း ဖုံးလွှမ်းထားသည်ကို ဖွင့်လှစ်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း မျက်စိလည်သောသူအား လမ်းမှန်ကိုပြောကြားဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း ‘မျက်စိအမြင်ရှိသော သူတို့သည် အဆင်းတို့ကိုမြင်ကြလိမ့်မည်’ဟု အမိုက်မှောင်၌ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို ဆောင်ပြဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း (အသျှင်ဘုရား) ဤအတူပင်လျှင် အသျှင်ဘုရားသည် များစွာသော အကြောင်းဖြင့် တရားတော်ကိုပြတော်မူပါပေ၏၊ အသျှင်ဘုရား ထိုအကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ တရားတော်ကိုလည်း ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏၊

သံဃာတော်ကိုလည်း ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ဆည်းကပ်ပါ၏၊ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရား၏အထံ၌ ရှင့်အဖြစ်ကို ရလိုပါ၏၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို ရလိုပါ၏"ဟု (လျှောက် ၏)။

"သုဘဒ္ဒ (သာသနာတော်မှ) တစ်ပါးသော အယူရှိသည့် တိတ္ထိဖြစ်ဖူးသောသူသည် ဤတရားဝိနည်း (ဓမ္မဝိနယ) သာသနာတော် ၌ အကယ်၍ ရှင့်အဖြစ်ကို ရလိုမူ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရလိုမူ လေးလပတ်လုံးအစမ်းကျင့်သုံးရ၏၊ လေးလလွန်သောအခါ ရဟန်းတို့သည် ကျေနပ်သော စိတ်ရှိကြလျှင် ရှင်ပြုပေးကုန်လတ္တံ့၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ မြှင့်တင်ပေးကုန်လတ္တံ့၊ သို့သော် ဤအရာ၌ ငါသည်ကား ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ခြားနားသည်၏ အဖြစ်ကို သိသေး၏"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်ဘုရား သာသနာတော်မှ တစ်ပါးသော အယူရှိသည့် တိတ္ထိဖြစ်ဖူးသောသူတို့သည် ဤတရားဝိနည်း (ဓမ္မဝိနယ) သာသနာတော်၌ အကယ်၍ ရှင့်အဖြစ်ကို ရလိုကုန်မူ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကိုရလိုကုန်မူ လေးလတို့ပတ်လုံး အစမ်းကျင့်သုံးရကုန်ငြားအံ့၊ လေးလလွန်သောအခါ ရဟန်းတို့သည် ကျေနပ်သောစိတ်ရှိကြလျှင် ရှင်ပြုပေးကုန်ငြားအံ့၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ မြှင့်တင်ပေးကုန်ငြားအံ့၊ အကျွန်ုပ်သည် လေးနှစ်ပတ်လုံး အစမ်းကျင့်သုံးပါမည်၊ လေးနှစ်လွန်သောအခါ ရဟန်းတို့သည် ကျေနပ်သော စိတ်ရှိကြလျှင်ရှင်ပြုပေးတော်မူကြပါစေ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ မြှင့်တင်ပေးတော်မူကြပါစေဟု (လျှောက်၏)၊

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် "အာနန္ဒာ သို့ဖြစ်လျှင် သုဘဒ္ဒကို ရှင်ပြုရဟန်းပြုပေးလော့"ဟုအသျှင်အာနန္ဒာအား မိန့်တော်မူ၏။ "အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံ၏။

ထို့နောက် သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်သည် အသျှင်အာနန္ဒာအား ဤစကားကို လျှောက်၏–

"ငါ့သျှင် အာနန္ဒာ သင်တို့သည် ဤသာသနာတော်ဝယ် မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်မှောက်တော်၌တပည့်အဖြစ်ဖြင့် အဘိသိက်သွန်းခြင်းကို ရရှိပါပေကုန်၏၊ ငါ့သျှင်အာနန္ဒာ သင်တို့သည် လာဘ်ကောင်းပါပေကုန်စွ၊ အရတော်ပါပေကုန်စွ"ဟု (လျှောက်၏)။

သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်သည် မြတ်စွာဘုရားအထံ၌ ရှင့်အဖြစ်ကို ရလေ၏၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရလေ၏၊ ရဟန်းဖြစ်၍ မကြာသေးသော အသျှင်သုဘဒ္ဒသည် တစ်ယောက်တည်း ဆိတ် ငြိမ်ရာသို့ ကပ်၍ မမေ့မလျော့ပြင်းစွာ အားထုတ်လျက် (နိဗ္ဗာန်သို့) စိတ်ကို စေလွှတ်၍ နေ၏။

ထိုသို့နေသည်ရှိသော် လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ကောင်းစွာ ဝင်သော အမျိုးသားတို့ လိုလားအပ်သော မြတ်သော အကျင့်၏ အဆုံးဖြစ်သော အတုမရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်သို့ (အသျှင်သုဘဒ္ဒသည်) မကြာမီ ယခုဘဝ၌ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် ကိုယ်တိုင် မျက်မှောက်ပြုလျက် ရောက်၍ နေ၏၊ "ပဋိသန္ဓေနေမှု ကုန်ပြီ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးပြီးပြီ၊ မဂ်ကိစ္စကို ပြုပြီးပြီ၊ ဤမဂ်ကိစ္စအလို့ငှါတစ်ပါးသော ပြုဖွယ်ကိစ္စမရှိတော့ပြီ"ဟု သိ၏။ အသျှင်သုဘဒ္ဒသည် ရဟန္တာတို့တွင်တစ်ပါး (အပါအဝင်) ဖြစ်၍ မြတ်စွာ ဘုရား၏ နောက်ဆုံး မျက်မှောက်တပည့် ဖြစ်လေ၏။

ပဉ္စမအခန်း ပြီး၏။

၁။ ရဟန်းမြတ် တစ်ကျိပ်နှစ်ယောက် ဟူသည်မှာ မဂ္ဂင်္ဘာန်ပုဂ္ဂိုလ် လေးယောက်၊ ဖလင်္ဘာန်ပုဂ္ဂိုလ်လေးယောက်တို့နှင့် လေးပါးကို ရရန် အားထုတ်ဆဲ ဝိပဿကပုဂ္ဂိုလ် လေးယောက်တို့ပေတည်း။

♣

မြတ်စွာဘုရား၏ နောက်ဆုံးစကားတော်

၂၁၆။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် အသျှင်အာနန္ဒာကို ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏–

"အာနန္ဒာ 'တရားစကားတော်သည် ဟောကြားသော ဆရာ (ဘုရား) မှ ကင်းကွာခဲ့ပြီ၊ ငါတို့၏ဆရာ (ဘုရား) သည် မရှိတော့ပြီ'ဟု သင်တို့အား ဤသို့သော ထင်မှတ်ခြင်းဖြစ်သော်လည်း ဖြစ်ရာ၏၊ အာနန္ဒာ ဤအရာကို ဤသို့ မထင်မှတ်အပ်။ အာနန္ဒာ ငါ ဟောကြားပညတ်ထားသော တရားတော်နှင့်ဝိနည်းတော်သည် ငါကွယ်လွန်သောအခါ၌ သင်တို့၏ ဆရာ (ဘုရား) ပင် ဖြစ်ပေ၏။

အာနန္ဒာ ယခုအခါ ရဟန်းတို့သည် အချင်းချင်း ငါ့သျှင် 'အာဝုသော' ဟူသော စကားဖြင့် (ကြီးငယ်မရွေး) ခေါ်ကုန်သကဲ့သို့ ငါကွယ်လွန်သောအခါ၌ကား ဤနည်းဖြင့် မခေါ်အပ်။ အာနန္ဒာမထေရ်ကြီးဖြစ်သော ရဟန်းသည် သီတင်းငယ်ရဟန်းကို အမည်ဖြင့် ဖြစ်စေ၊ အနွယ်ဖြင့်ဖြစ်စေငါ့သျှင် 'အာဝုသော' ဟူသောစကားဖြင့်ဖြစ်စေ ခေါ်အပ်၏၊ သီတင်းငယ်ရဟန်းသည်ကား မထေရ်ကြီးဖြစ်သော ရဟန်းကို အသျှင်ဘုရား 'ဘန္တေ' ဟူ၍သော်လည်းကောင်း အသျှင် 'အာယသ္မာ' ဟူ၍သော်လည်းကောင်း (ဤသို့သာ) ခေါ်အပ်၏။

အာနန္ဒာ သံဃာတော်သည် ငါကွယ်လွန်သောအခါ၌ အသေးအနုပ် (ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒက) သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုနုတ်ပယ်လိုခဲ့သော် နုတ်ပယ်လေလော့။ အာနန္ဒာ ငါကွယ်လွန်သောအခါ၌ ဆန္နရဟန်းအား ဗြဟ္မဒဏ်ပေးအပ်၏"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်ဘုရား ဗြဟ္မဒဏ် ဟူသည် အဘယ်ပါနည်းဟု (လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ဆန္နရဟန်းသည် ပြောဆိုလိုရာ (စကား) ကို ပြောဆိုနိုင်၏၊ (သို့ရာတွင်) ရဟန်းတို့သည် ကားထို (ဆန္နရဟန်း) ကို မပြောဆိုအပ်၊ မဆုံးမအပ်၊ မကံမြစ်အပ် ဤကား (ဗြဟ္မဒဏ်တည်း)။

၂၁၇။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့အား မိန့်တော်မူ၏–

"ရဟန်းတို့ ဘုရား၌ဖြစ်စေ တရားတော်၌ဖြစ်စေ သံဃာတော်၌ဖြစ်စေ မဂ်၌ဖြစ်စေ အကျင့်၌ ဖြစ်စေယုံမှားတွေးတောခြင်းသည် တစ်စုံတစ်ယောက်သော ရဟန်းအား ဖြစ်လျက်ရှိ ငြားအုံ၊ ရဟန်းတို့ (ငါ့အား) မေးကြကုန်လော့၊ 'မြတ်စွာဘုရားသည် ငါတို့၏ မျက်မှောက်၌ ထင်ရှားရှိခဲ့ ပါလျက် ငါတို့သည်မြတ်စွာဘုရားကို ရှေ့တော်၌ ပြန်၍မေးခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ခဲ့ကြပါတကား'ဟု သင်တို့သည် နောင်တတစ်ဖန် ပူပန်ခြင်း မဖြစ်ကြစေကုန်လင့်"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

ဤသို့ မိန့်တော်မူသော် ထိုရဟန်းတို့သည် ဆိတ်ဆိတ်နေကြကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။ မြတ်စွာဘုရားသည် သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ရဟန်းတို့အား မိန့်တော်မူပြန်၏–

"ရဟန်းတို့ ဘုရား၌ဖြစ်စေ တရားတော်၌ဖြစ်စေ သံဃာတော်၌ဖြစ်စေ မဂ်၌ဖြစ်စေ အကျင့်၌ ဖြစ်စေယုံမှားတွေးတောခြင်းသည် တစ်စုံတစ်ယောက်သော ရဟန်းအား ဖြစ်လျက်ရှိငြားအံ့၊ ရဟန်း တို့ (ငါ့အား) မေးကြကုန်လော့၊ 'မြတ်စွာဘုရားသည် ငါတို့၏ မျက်မှောက်၌ ထင်ရှားရှိခဲ့ပါလျက် ငါတို့သည်မြတ်စွာဘုရားကို ရှေ့တော်၌ ပြန်၍ မေးခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ခဲ့ကြပါတကား'ဟု သင်တို့ သည်နောင်တတစ်ဖန် ပူပန်ခြင်း မဖြစ်ကြစေကုန်လင့်"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ထိုရဟန်းတို့သည် ဆိတ်ဆိတ်နေကြကုန်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့အား ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏ –

"ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် ဘုရား၌ ရိုသေသဖြင့် မမေးကြသည်သော်လည်း ဖြစ်ငြားအံ့၊ ရဟန်း တို့အဖော်ရဟန်း အချင်းချင်းအားမူလည်း (မိမိ၏ ယုံမှားတွေးတောခြင်းကို) ပြောကြားလော့"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

ဤသို့ မိန့်တော်မူသော်လည်း ထိုရဟန်းတို့သည် ဆိတ်ဆိတ်ပင် နေကြကုန်၏။

ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏ –

"အံ့ဖွယ်ဖြစ်ပါပေ၏ အသျှင်ဘုရား၊ မဖြစ်ဖူးမြဲ ဖြစ်ပါပေ၏ အသျှင်ဘုရား၊ အသျှင်ဘုရား ဤ ရဟန်းသံဃာထဲ၌ 'တစ်ပါးသော ရဟန်းမျှသော်လည်း မြတ်စွာဘုရား၌ဖြစ်စေ တရားတော်၌ ဖြစ်စေသံဃာတော်၌ဖြစ်စေ မဂ်၌ဖြစ်စေ အကျင့်၌ဖြစ်စေ ယုံမှားတွေးတောခြင်းမရှိ'ဟု အကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါသည်"ဟု (လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ သင်သည် ယုံကြည်ခြင်းကြောင့်သာလျှင် ဆိုပေ၏၊ အာနန္ဒာ ဤရဟန်းသံဃာထဲ၌ တစ်ပါးသော ရဟန်းမျှသော်လည်း ဘုရား၌ဖြစ်စေ တရားတော်၌ဖြစ်စေ သံဃာတော်၌ဖြစ်စေ မဂ်၌ဖြစ်စေအကျင့်၌ဖြစ်စေ ယုံမှားတွေးတောခြင်း မရှိကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရားအား သိပြီးပင် ဖြစ်ပေ၏။

အာနန္ဒာ ဤရဟန်းငါးရာတို့တွင် အောက်ထစ်ဆုံးဖြစ်သော ရဟန်းသည်ပင် အပါယ်သို့ကျခြင်း သဘောမရှိသော ကိန်းသေမြဲသော[၁] အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် လားရာရှိသော သောတာပန် ဖြစ်ပေ၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၂၁၈။ ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့ကို မိန့်တော်မူ၏ –

"ရဟန်းတို့ သင်တို့အား ယခု (ငါဘုရား) မိန့်မှာတော်မူခဲ့အံ့၊ ပြုပြင်ပေးရသော 'ရုပ်နာမ်ဓမ္မ' သင်္ခါရတရားတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသဘော ရှိကုန်၏၊ မမေ့သော သတိတရားဖြင့်[၂] ကိစ္စပြီးအောင် အားထုတ်ကြကုန်လော့"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

ဤကား မြတ်စွာဘုရား၏ နောက်ဆုံးမိန့်ခွန်းတော်ပေတည်း။

၂၁၉။ ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသည် ပဌမဈာန်ကို ဝင်စားတော်မူ၏၊ ပဌမဈာန်မှ ထတော်မူ၍ဒုတိယဈာန်ကို ဝင်စားတော်မူ၏၊ ဒုတိယဈာန်မှ ထတော်မူ၍ တတိယဈာန်ကို ဝင်စားတော်မူ၏၊ တတိယဈာန်မှ ထတော်မူ၍ စတုတ္ထဈာန်ကို ဝင်စားတော်မူ၏၊ စတုတ္ထဈာန်မှ ထတော်မူ၍ အာကာသာနဉ္စာယတန (သမာပတ်) ကို ဝင်စားတော်မူ၏၊ အာကာသာနဉ္စာယတနသမာပတ်မှ ထတော်မူ၍ဝိညာဏဉ္စာယတန (သမာ ပတ်) ကို

ဝင်စားတော်မူ၏၊ ဝိညာဏဥာယတနသမာပတ်မှ ထတော်မူ၍အာကိဥ္ဥညာယတန (သမာပတ်) ကို ဝင်စားတော်မူ၏၊ အာကိဥ္ဥညာယတနသမာပတ်မှ ထတော်မူ၍နေဝသညာနာသညာယတန (သမာပတ်) ကို ဝင်စားတော်မူ၏၊ နေဝသညာနာသညာယတနသမာပတ်မှထတော်မူ၍ သညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ရာ နိရောဓ သမာပတ်ကို ဝင်စားတော်မူ၏။

ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာသည် "အသျှင်အနုရုဒ္ဓါ မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပါပြီလော"ဟုအသျှင်အနုရုဒ္ဓါအား မေးလျှောက်၏။

ငါ့သျှင်အာနန္ဒာ မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မမူသေး၊ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာ နိရောဓ (သမာပတ်) ကို ဝင်စားတော်မူလျက် ရှိ၏ဟု (ပြန်ကြားတော်မူ၏)။

ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသည် သညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ရာ နိရောဓသမာပတ်မှ ထတော်မူ၍နေဝသညာနာသညာယတန (သမာပတ်) ကို ဝင်စားတော်မူ၏၊ နေဝသညာနာသညာယတနသမာပတ်မှ ထတော်မူ၍ အာကိဥ္ဥညာယတန (သမာပတ်) ကို ဝင်စားတော်မူ၏၊ အာကိဥ္ဥညာယတနသမာပတ်မှထတော်မူ၍ ဝိညာဏဥာယတန (သမာပတ်) ကို ဝင်စားတော်မူ၏၊ ဝိညာဏဥာယတနသမာပတ်မှထတော်မူ၍ အာကာသာ နဥာယတန (သမာပတ်) ကို ဝင်စားတော်မူ၏၊ အာကာသာနဥာယတနသမာပတ်မှထတော်မူ၍ စတုတ္ထ ဈာန်ကို ဝင်စားတော်မူ၏၊ စတုတ္ထဈာန်မှ ထတော်မူ၍ တတိယဈာန်ကိုဝင်စားတော်မူ၏၊ တတိယဈာန်မှ ထတော်မူ၍ ဒုတိယဈာန်ကို ဝင်စားတော်မူ၏၊ ဒုတိယဈာန်မှထတော်မူ၍ ပဌမဈာန်ကို ဝင်စားတော်မူ၏၊ ပဌမဈာန်မှ ထတော်မူ၍ ဒုတိယဈာန်ကို ဝင်စားတော်မူ၏၊ ဒုတိယဈာန်မှ ထတော်မူ၍ တတိယဈာန်ကို ဝင်စားတော်မူ၏၊ တတိယဈာန်မှ ထတော်မူ၍ စတုတ္ထဈာန်ကိုဝင်စားတော်မူ၏၊ စတုတ္ထဈာန်မှ ထတော်မူ ပြီးသည်၏ အခြားမဲ့၌ မြတ်စွာဘုရားသည်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလေသတည်း။

၂၂၀။ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်ရှိသော် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကြက့်သီးမွေးညင်းထစေလျက် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ကြီးစွာသော မြေငလျင်လှုပ်ခြင်းသည် ဖြစ်လေ၏၊ တော်လည်းသံ (နတ်စည်) တို့သည်လည်း တခြိမ့်ခြိမ့်မြည်ဟည်းကုန်၏။

မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်ရှိသော် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သဟမွဟိ်ဗြဟ္မာသည်ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၏–

"ကိုယ်တိုင် (အလုံးစုံကို) သိတော်မူသော အားဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဤသို့သော ဆရာသခင်အတုမဲ့ဘုရားသျှင်သော်မှလည်း အကြင်လောက၌ ပရိ နိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူရချေသေး၏၊ ထိုလောကထဲ၌ (ရှိသမျှ) သတ္တဝါအားလုံးတို့သည် ရုပ်နာမ်အစု အတ္တဘောကို စွန့်ပစ်ကြရကုန်မည်ချည်းသာတည်း"ဟု (ရွတ်ဆို၏)။

၂၂၁။ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်ရှိသော် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် နတ်တို့ အရှင်သိကြားမင်းသည် ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၏–

"ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းသဘောရှိ၍ ပြုပြင်ရသော 'သင်္ခါရ' တရားတို့သည် မမြဲလေ ကုန်စွတကား၊ ဖြစ်ပေါ်ပြီးနောက် ချုပ်ပျောက်လေကုန်စွတကား၊ ထို (သင်္ခါရတရား) တို့၏ ငြိမ်းခြင်းသည်သာလျှင်ချမ်းသာပေလိမ့်မည်တကား"ဟု (ရွတ်ဆို၏)။

၂၂၂။ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်ရှိသော် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အသျှင်အနုရုဒ္ဓါသည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏–

"တဏှာကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် (ငြိမ်းအေးသော) နိဗ္ဗာန်ကို (ကြွရန်) ရည်စူး၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလေပြီ၊ (ထို့ကြောင့်) စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်၍ ကောင်းဆိုးနှစ်ပါးကို အတူထားလျက်ရှုတော်မူနိုင်သော မြတ်စွာဘုရား၏ ထွက် လေဝင်လေတို့သည် မရှိတော့ပြီတကား။ (မြတ်စွာဘုရားသည်) ညှိုးငယ်ခြင်းမရှိသော စိတ်ဖြင့် ဝေဒနာကို သည်းခံတော်မူ လေပြီ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ စိတ်တော်သည် ဆီမီးလျှံ ငြိမ်းသကဲ့သို့ပင် (ချုပ် ငြိမ်း) လွတ်မြောက်တော်မူလေပြီတကား"ဟု (ရွတ်ဆို၏)။

၂၂၃။ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူသည်ရှိသော် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အသျှင်အာနန္ဒာသည် ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၏–

"မွန်မြတ်သော ဂုဏ်တော်အားလုံးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလတ်သော် ထိုအခိုက်ဝယ် ကြောက်မက်ဖွယ် (မြေလှုပ်ခြင်း) သည် ဖြစ်လေပြီတကား၊ ကြက်သီးမွေးညင်းထဖွယ် (မြေလှုပ်ခြင်း) သည် ဖြစ်လေပြီ တကား"ဟု (ရွတ်ဆို၏)။

၂၂၄။ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူသည်ရှိသော် ထိုမြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူရာ အရပ်၌ (ရှိသော) ရာဂမကင်းသေးသည့် အချို့သော ရဟန်းတို့သည် "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာ ဘုရားသည်အလွန်လျင်မြန်စွာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလေပြီ၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရားသည် အလွန်လျင်မြန်စွာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလေပြီ၊ ပညာမျက်စိရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အလွန်လျင်မြန်စွာ လောကမှ ကွယ်ပျောက်တော်မူလေပြီ"ဟု (ဆိုကာ) လက်မောင်းတို့ကိုမြှောက်ချီ၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကုန်၏၊ ပြတ်ကျသကဲ့သို့ လဲကျကုန်၏၊ ရှေးရှု လူးလိမ့်ကုန်၏၊ ထိုထိုဤဤလူးလိမ့်ကုန်၏။

ရာဂကင်းပြီးသော ရဟန်းတို့သည်ကား "ပြုပြင်ရသော 'သင်္ခါရ' တရားတို့သည် မမြဲသော သဘောရှိကုန်၏၊ ဤ (သင်္ခါရတရားထဲ) ၌ ထို (မြဲခြင်း) ကို အဘယ်မှာ ရနိုင်အံ့နည်း"ဟု အောက်မေ့ဆင်ခြင်လျက် သည်းခံနိုင်ကုန်၏။

၂၂၅။ ထိုအခါ အသျှင်အနုရုဒ္ဓါသည် ရဟန်းတို့ကို မိန့်တော်မူ၏–

"ငါ့သျှင်တို့ တန်ကြလော့၊ မစိုးရိမ် မပူဆွေးကြလင့်၊ မငိုကြွေးကြလင့်၊ 'ချစ်ခင်မြတ်နိုးသော သူအားလုံးတို့နှင့် (ရှင်လျက်) ကွဲကွာခြင်း (သေ၍) ကွဲကွာခြင်း ဘဝခြားလျက် ကွဲကွာခြင်းများကို' ရှေးမဆွကပင် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားခဲ့ပြီ မဟုတ်ပါလော၊ ငါ့သျှင်တို့ ဤအရာ၌ 'အကြင်တရားသည် အသစ်ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာခြင်း ပြုပြင်ရခြင်း သဘောရှိ၍ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏၊ ထိုတရားကို မပျက်စီးပါစေလင့်'ဟု လိုလားတောင့်တချက်အတိုင်း အဘယ်မှာ ရနိုင်ပါအံ့နည်း၊ ဤသို့ ရနိုင်ရန်အကြောင်းသည် မရှိချေ၊ ငါ့သျှင်တို့ နတ်တို့သည် ကဲ့ရဲ့နေကြကုန်၏"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်အနုရုဒ္ဓါ နတ်တို့သည် အဘယ်သို့ အခြေအနေရှိလျက် စိတ်ဖြစ်နေကြပါကုန်သနည်းဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ငါ့သျှင်အာနန္ဒာ ကောင်းကင်၌ မြေပြင်ဟု အမှတ်ရှိလျက် တည်နေသော နတ်တို့သည် "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် အလွန်လျင်မြန်စွာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလေပြီ၊ ကောင်းသော စကားကိုဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် အလွန်လျင်မြန်စွာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလေပြီ၊ ပညာမျက်စိရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အလွန်လျင်မြန်စွာ လောကမှ ကွယ်ပျောက်တော်မူလေပြီ"ဟု (ဆိုကာ) ဆံပင်တို့ကို ကြဲဖြန့်၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကုန်၏၊ လက်မောင်းတို့ကို မြှောက်ချီ၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကုန်၏၊ ပြတ်ကျသကဲ့သို့ လဲကျကုန်၏၊ ရှေးရှူလူးလိမ့်ကုန်၏၊ ထိုထိုဤဤ လူးလိမ့်ကုန်၏။

ငါ့သျှင်အာနန္ဒာ မြေပြင်၌ မြေပြင်ဟု အမှတ်ရှိလျက် တည်နေသော နတ်တို့သည် "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် အလွန်လျင်မြန်စွာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလေပြီ၊ ကောင်းသော စကားကိုဆိုတော် မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် အလွန်လျင်မြန်စွာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလေပြီ၊ ပညာမျက်စိရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အလွန်လျင်မြန်စွာ လောကမှကွယ်ပျောက်တော်မူလေပြီ"ဟု (ဆိုကာ) ဆံပင်တို့ကို ကြဲဖြန့်၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကုန်၏၊ လက်မောင်းတို့ကို မြှောက်ချီ၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကုန်၏၊ ပြတ်ကျသကဲ့သို့ လဲကျကုန်၏၊ ရှေးရှူလူးလိမ့်ကုန်၏၊ ထိုထိုဤဤ လူးလိမ့်ကုန်၏။

ရာဂကင်းပြီးသော နတ်တို့သည်ကား "ပြု ပြင်ရသော 'သင်္ခါရ' တရားတို့သည် မမြဲသော သဘောရှိကုန်၏၊ ဤ (သင်္ခါရတရားထဲ) ၌ ထို (မြဲခြင်း) ကို အဘယ်မှာ ရနိုင်ပါအံ့နည်း"ဟုအောက်မေ့ဆင်ခြင်လျက် သည်းခံကုန်၏၊ ထိုအခါ အသျှင်အနုရုဒ္ဓါနှင့် အသျှင်အာနန္ဒာတို့သည်ထိုညဉ့်ကြွင်း (မိုးသောက်ယံ) ကို တရားစကားဖြင့် ကုန်လွန်စေကြကုန်၏။

၂၂၆။ ထို့နောက် အသျှင်အနုရုဒ္ဓါသည် "ငါ့သျှင်အာနန္ဒာ သွားချေလော့၊ ကုသိနာရုံပြည်သို့ဝင်၍ ကုသိနာရုံပြည်သား မလ္လမင်းတို့အား 'ဝါသေဋ္ဌအန္တယ် (မလ္လမင်း) တို့ မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလေပြီ၊ ယခုအခါ၌ ဆောင်ရွက်ရန်မှာ သင်တို့၏ အလိုအတိုင်းပင် ဖြစ်သည်'ဟု ပြောကြားချေလော့"ဟူ၍ အသျှင်အာနန္ဒာအား မိန့်တော်မူ၏။

"အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာသည် အသျှင်အနုရုဒ္ဓါအား ဝန်ခံပြီးလျှင် နံနက်အချိန်၌ သင်္ကန်းကို ပြင်ဝတ်၍ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူလျက် မိမိလျှင် နှစ်ယောက်မြောက်သည်ဖြစ်၍ (အဖော်တစ်ပါးနှင့်တကွ) ကုသိနာရုံပြည်သို့ ဝင်လေ၏။

ထိုအခါ ကုသိနာရုံပြည်သား မလ္လမင်းတို့သည် ထို (ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းနှင့်စပ်သော) ကိစ္စဖြင့်ပင်လျှင်လွတ်တော်၌ စည်းဝေးလျက် ရှိနေကြကုန်၏။ ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာသည် ကုသိနာရုံပြည်သား မလ္လမင်းတို့၏ လွတ်တော်သို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ကုသိနာရုံပြည်သား မလ္လမင်းတို့အား "ဝါသေဋ္ဌအန္တယ် (မလ္လမင်း) တို့ မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလေပြီ၊ ယခုအခါ၌ ဆောင်ရွက်ရန်မှာ သင်တို့၏ အလိုအတိုင်းပင် ဖြစ်သည်"ဟု ပြောကြားလေ၏။

အသျှင်အာနန္ဒာ၏ ဤ (စကား) ကို ကြားကုန်သည်ရှိသော် မလ္လမင်းတို့သည်လည်းကောင်း မလ္လမင်းတို့၏ သား သမီး ချွေးမ မိဖုရားတို့သည်လည်းကောင်း အလွန်ကြေကွဲဝမ်းနည်းလျက် စိတ်ဆင်းရဲကုန်သည် ဖြစ်၍ "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် အလွန်လျင်မြန်စွာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလေပြီ၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အလွန်လျင်မြန်စွာပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလေပြီ၊ ပညာမျက်စိရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်

အလွန်လျင်မြန်စွာ လောကမှကွယ်ပျောက်တော်မူလေပြီ"ဟု (ဆိုကာ) အချို့သူတို့သည် ဆံပင်တို့ကို ကြိုဖြန့်၍ငိုကြွေးမြည်တမ်းကုန်၏၊ လက်မောင်းတို့ကို မြှောက်ချီ၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကုန်၏၊ ပြတ်ကျသကဲ့သို့လဲကျကုန်၏၊ ရှေးရှု လူးလိမ့်ကုန်၏၊ ထိုထို ဤဤ လူးလိမ့်ကုန်၏။

၁။ သုဂတိ၌သာ ဖြစ်ရန် ကိန်းသေမြဲသော၊ (တစ်နည်း) ဆင်းရဲ၏အဆုံးသို့ ရောက်ရန် ကိန်းသေမြဲသော။

၂။ အပွမာဒေန သမ္မာဒေထာတိ သတိအဝိပ္ပဝါသေန သဗ္ဗကိစ္စာနိ သမ္မာဒေထ–ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ သတိတရားဖြင့်ဟု ကရိုဏ်းအနက်ပြန်ဆိုထားသည်။

♣

မြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော်ကို ပူဇော်ခြင်း

၂၂၇။ ထိုအခါ ကုသိနာရုံပြည်သား မလ္လမင်းတို့သည် "သို့ဖြစ်လျှင် အချင်းတို့ ကုသိနာရုံပြည်၌ပန်းနံ့သာကိုလည်းကောင်း၊ အတီးအမှုတ်တူရိယာ အလုံးစုံကိုလည်းကောင်း စုခဲ့ကြကုန်လေလော့"ဟုမင်းချင်းတို့အား အမိန့်ပေးကုန်၏။

ထိုအခါ ကုသိနာရုံပြည်သား မလ္လမင်းတို့သည် ပန်းနံ့သာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အတီးအမှုတ်တူရိယာအလုံးစုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပုဆိုးအစုံငါးရာတို့ကိုလည်းကောင်း ယူ၍ မလ္လမင်းတို့၏ လမ်းကွေ့အင်ကြင်း ဥယျာဉ်ဝယ် မြတ်စွာဘုရား၏ အလောင်းတော်ရှိရာသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင်မြတ်စွာဘုရား၏အလောင်းတော် ကို ကခြင်း သီခြင်း တီးမှုတ်ခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပန်းနံ့သာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း အရိုအသေပြုကုန် လျက် အလေးပြုကုန်လျက် မြတ်နိုးကုန်လျက်ပူဇော်ကုန်လျက် အဝတ် (ဗိတာန်) မျက်နှာကြက်တို့ကို ပြုကုန်လျက် တန်ဆောင်းဝန်းတို့ကိုစီရင်ကုန်လျက် တစ်နေ့ကို ကုန်လွန်စေ၏။

ထိုအခါ ကုသိနာရုံပြည်သား မလ္လမင်းသားတို့အား "မြတ်စွာဘုရား၏ အလောင်းတော်ကို မီးသင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှါ ယနေ့အချိန် အလွန်နှောင်းလေပြီ၊ ငါတို့ မြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော်ကို နက်ဖြန်မှ မီးသင်္ဂြိုဟ်ကုန်အံ့" ဟူ၍ (ကြိုစည်ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် ဖြစ်၏)။

ထိုအခါ ကုသိနာရုံပြည်သား မလ္လမင်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော်ကို ကခြင်း သီခြင်းတီးမှုတ်ခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပန်းနံ့သာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း အရိုအသေပြုကုန်လျက် အလေးပြုကုန်လျက် မြတ်နိုးကုန်လျက် ပူဇော်ကုန်လျက် အဝတ် (ဗိတာန်) မျက်နှာကြက်တို့ကို ပြုကုန်လျက်တန်ဆောင်းဝန်းတို့ကို စီရင်ကုန်လျက် နှစ်ရက်မြောက်သော နေ့ကိုလည်း ကုန်လွန်စေပြန်၏၊ (ထို့အတူ) သုံးရက်မြောက်သော နေ့ကိုလည်း ကုန်လွန်စေပြန်၏၊ လေးရက်မြောက်သော နေ့ကိုလည်း ကုန်လွန်စေပြန်၏၊ ငါးရက်မြောက်သော နေ့ကိုလည်း ကုန်လွန်စေပြန်၏၊ ခြောက်ရက်မြောက်သော နေ့ကိုလည်းကုန်လွန်စေပြန်၏။

ထို့နောက် ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌ ကုသိနာရုံပြည်သား မလ္လမင်းတို့အား ဤသို့သော ကြံစည်ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် ဖြစ်၏ –

"ငါတို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ အလောင်းတော်ကို ကခြင်း သီခြင်း တီးမှုတ်ခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပန်းနံ့သာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း အရိုအသေပြုကုန်လျက် အလေးပြုကုန်လျက် မြတ်နိုးကုန်လျက် ပူဇော်ကုန်လျက်မြို့၏အပြင် တောင်ဘက်လမ်းဖြင့်မြို့၏အပြင် တောင်အရပ်သို့ ဆောင်ယူ၍မြတ်စွာဘုရား၏ အလောင်းတော်ကိုမြို့၏ တောင်အရပ်၌ မီးသင်္ဂြိုဟ်ကုန်အံ့"ဟု (ကြံစည်ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် ဖြစ်၏)။

၂၂၈။ ထိုစဉ်အခါ မလ္လမင်းအကြီးအမှူး ရှစ်ယောက်တို့သည် ဦးခေါင်းဆေး၍ အသစ်စက်စက်အဝတ်တို့ကို ဝတ်ဆင်ကုန်လျက် "မြတ်စွာဘုရား၏ အလောင်းတော်ကို ငါတို့ ချီမကုန်အံ့"ဟု (ရည်ရွယ်၍ ချီမကုန်သည်ရှိသော်) ကြွစေခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ ထိုအခါ ကုသိနာရုံပြည်သားမလ္လမင်းတို့သည် အသျှင် အနုရုဒ္ဓါအား ဤသို့ မေးလျှောက်ကုန်၏–

"အသျှင်အနုရုဒ္ဓါ ဤမလ္လမင်းအကြီးအမှူး ရှစ်ယောက်တို့သည် ဦးခေါင်းဆေး၍ အသစ်စက်စက်အဝတ်တို့ကို ဝတ်ကြပြီးလျှင် "မြတ်စွာဘုရား၏ အလောင်းတော်ကို ငါတို့ ချီမကုန်အံ့"ဟု (ရည် ရွယ်၍ချီမကုန်သည်ရှိသော်) ကြွစေခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ပါကုန်။ အသျှင်အနုရုဒ္ဓါ အကြောင်းအထောက် အပံ့ကားအဘယ်ပါနည်း"ဟု (မေးလျှောက်ကုန်၏)။

ဝါသေဋ္ဌအနွယ် (မလ္လမင်း) တို့ အသင်တို့ အလိုကား တစ်မျိုး၊ နတ်တို့အလိုကား တစ်မျိုး ဖြစ်နေ၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

"အသျှင်ဘုရား နတ်တို့အလိုကား အဘယ်သို့ပါနည်း"ဟု (မေးလျှောက်ကြပြန်၏)။

ဝါသေဋ္ဌအနွယ် (မလ္လမင်းတို့) သင်တို့၏ အလိုကား "ငါတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော်ကိုကခြင်း သီခြင်း တီးမှုတ်ခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပန်းနံ့သာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း အရိုအသေပြုကုန်လျက်အလေးပြုကုန်လျက် မြတ်နိုးကုန်လျက် ပူဇော်ကုန်လျက်မြို့၏အပြင် တောင်ဘက်လမ်းဖြင့် မြို့၏အပြင်တောင်အရပ်သို့ ဆောင်ယူပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော်ကို မြို့၏တောင်ဘက်အရပ်၌ မီးသင်္ဂြိုဟ်ကုန်အံ့"ဟု ဤသို့ ဖြစ်၏။

ဝါသေဋ္ဌအနွယ် (မလ္လမင်း) တို့ နတ်တို့အလိုကား "ငါတို့သည် မြတ်စွာဘုရား အလောင်းတော်ကို နတ်တို့၏ ကခြင်း သီခြင်း တီးမှုတ်ခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပန်းနံ့သာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း အရိုအသေပြုကုန်လျက် အလေးပြုကုန်လျက် မြတ်နိုးကုန်လျက် ပူဇော်ကုန်လျက်မြို့၏ မြောက်ဘက်လမ်းဖြင့်မြို့၏မြောက် အရပ်သို့ ဆောင်ယူပြီးလျှင် မြောက်ဘက်တံခါးမှ မြို့တွင်းသို့ သွင်းလျက် မြို့လယ်လမ်းဖြင့်မြို့လယ်သို့ ဆောင်ယူကာ အရှေ့တံခါးမှ ထွက်၍ မြို့၏အရှေ့အရပ် မလ္လမင်းတို့၏ မကုဋ္ဌဗန္ဓန[၁] မည်သော စေတီဌာန၌ မြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော်ကို မီးသင်္ဂြိုဟ်ကုန်အံ့"ဟု ဤသို့ ဖြစ်၏။

"အသျှင်ဘုရား နတ်တို့အလိုအတိုင်းပင် ဖြစ်ပါစေလော့"ဟု (လျှောက်ကုန်၏)။

၂၂၉။ ထိုစဉ်အခါ မလ္လမင်းတို့၏ ကုသိနာရုံပြည်ဝယ် အိမ်ဝင်းခြံနှင့်စပ်၍ အညစ်အကြေးစွန့်ရာတံမြက်ချေး စွန့်ရာ အရပ်များပါမကျန် မန္ဒာရဝနတ်ပန်း (ထင်ရှားပန်း) တို့ဖြင့် ဒူးဆစ်မြုပ်လောက်အောင်ဖြန့်ခင်းထားလျက် ရှိ၏။ ထိုအခါ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကုသိနာရုံပြည်သား မလ္လမင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ နတ် လူတို့၏ ကခြင်း သီခြင်း တီးမှုတ်ခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပန်းနံ့သာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း အရိုအသေပြု ကြကုန်လျက် အလေးပြုကြကုန်လျက် မြတ်နိုးကြကုန်လျက် ပူဇော်ကြကုန်လျက်မြို့၏အပြင် မြောက်ဘက်လမ်းဖြင့်မြို့၏ မြောက်အရပ်သို့ ဆောင်ယူပြီးလျှင် မြောက်ဘက်တံခါးမှမြို့တွင်းသို့ သွင်းလျက်မြို့လယ်လမ်းဖြင့်မြို့လယ်သို့ ဆောင်ယူကာ အရှေ့တံခါးမှ ထွက်၍မြို့၏အရှေ့အရပ် မလ္လမင်းတို့၏ မကုဋ္ဌဗန္ဓနမည်သော စေတီဌာန၌ မြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော်ကို ချထားကုန်၏။

၂၃၀။ ထိုအခါ ကုသိနာရုံပြည်သား မလ္လမင်းတို့သည် "အသျှင်အာနန္ဒာ အကျွန်ုပ်တို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ အလောင်းတော်၌ အဘယ်သို့ ဆောင်ရွက်ရပါကုန်အံ့နည်း"ဟု အသျှင်အာနန္ဒာအားမေးလျှောက် ကုန်၏။

ဝါသေဋ္ဌအနွယ် (မလ္လမင်း) တို့ စကြဝတေးမင်း၏ အလောင်းတော်၌ ဆောင်ရွက်သကဲ့သို့ မြတ်စွာဘုရား၏ အလောင်းတော်၌ ဆောင်ရွက်အပ်ပေ၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်အာနန္ဒာ စကြဝတေးမင်း၏ အလောင်းတော်၌ အဘယ်သို့ ဆောင်ရွက်ပါကုန်သနည်းဟု (မေးလျှောက်ကြပြန်၏)။

ဝါသေဋ္ဌအနွယ် (မလ္လမင်း) တို့ စကြဝတေးမင်း၏ အလောင်းကို အသစ်စက်စက် အဝတ်ဖြင့် ရစ်ပတ်ကုန်၏၊ အသစ်စက်စက် အဝတ်ဖြင့် ရစ်ပတ်ပြီးလျှင် ဝါဂွမ်းနုဖြင့် ရစ်ပတ်ကုန်၏၊ ဝါဂွမ်းနုဖြင့် ရစ်ပတ်ပြီးလျှင် အသစ်စက်စက် အဝတ်ဖြင့် ရစ်ပတ်ပြန်ကုန်၏၊ ဤနည်းအတိုင်း အစုံငါးရာတို့ဖြင့် စကြဝတေးမင်း၏ အလောင်းကို ရစ်ပတ်ပြီးလျှင် ဆီနှင့်တကွသော ရွှေတလား၌ ထည့်၍ အခြားရွှေတလားဖုံးဖြင့်အုပ်ပြီးသော် နံ့သာမျိုးစုံတို့ကို ထင်းပုံပြု ၍ စကြဝတေးမင်း၏ အလောင်းကို မီးသင်္ဂြိုဟ်ကုန်၏။ လမ်းမကြီးလေးခု ဆုံရာ၌ စကြဝတေးမင်း၏ စေတီကို တည်ထားကုန်၏။ ဝါသေဋ္ဌအနွယ် (မလ္လမင်း) တို့ ဤသို့လျှင် စကြဝတေးမင်း၏ အလောင်း၌ ဆောင်ရွက်ကုန်၏။

ဝါသေဋ္ဌအနွယ် (မလ္လမင်း) တို့ စကြဝတေးမင်း၏ အလောင်း၌ ဆောင်ရွက်သကဲ့သို့ပင် မြတ်စွာ ဘုရား၏အလောင်းတော်၌ ဆောင်ရွက်အပ်ပေ၏၊ လမ်းမကြီးလေးခု ဆုံရာ၌ မြတ်စွာဘုရား၏ စေတီတော် ကိုတည်ထားအပ်ပေ၏။

ထိုစေတီ၌ အကြင်သူတို့သည် ပန်းကိုဖြစ်စေ၊ နံ့သာကိုဖြစ်စေ၊ နံ့သာမှုန့်ကိုဖြစ်စေ တင်မူလည်းတင်ကုန်လတ္တံ့၊ ရှိခိုးမူလည်း ရှိခိုးကုန်လတ္တံ့၊ စိတ်ဖြင့်မူလည်း ကြည်ညိုကုန်လတ္တံ့၊ ထို (အမှုများ) သည်ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး ထိုသူတို့အား စီးပွါးချမ်းသာအလို့ငှါ ဖြစ်ပေလတ္တံ့ဟု (အသျှင်အာနန္ဒာသည် မလ္လမင်းတို့အား) ပြန်ကြားပေ၏။ ထိုအခါ ကုသိနာရုံပြည်သား မလ္လမင်းတို့သည် "အချင်းတို့သို့ဖြစ်လျှင် မလ္လမင်းတို့၏ ဝါဂွမ်းနုများကို စုခဲ့ကြကုန်လော့"ဟု မင်းချင်းတို့အား အမိန့်ပေးကုန်၏။

ထိုအခါ ကုသိနာရုံပြည်သား မလ္လမင်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ အလောင်းတော်ကို အသစ်စက်စက်အဝတ်ဖြင့် ရစ်ပတ်ပြီးလျှင် ဝါဂွမ်းနုဖြင့် ရစ်ပတ်ကုန်၏၊ ဝါဂွမ်းနုဖြင့်

ရစ်ပတ်ပြီးလျှင် အသစ်စက်စက်အဝတ်ဖြင့် ရစ်ပတ်ပြန်ကုန်၏။ ဤနည်းအတိုင်း ပုဆိုးအစုံငါးရာတို့ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ အလောင်းတော်ကို ရစ်ပတ်ပြီးလျှင် ဆီနှင့်တကွသော ရွှေတလားခွံ ထည့်၍ အခြား ရွှေတလားဖုံးဖြင့် အုပ်ပြီးသော်နံ့သာ မျိုးစုံတို့ကို ထင်းပုံပြု၍ မြတ်စွာဘုရား၏ အလောင်းတော်ကို ထင်းပုံ၌ တင်ကုန်၏။

၁။ မလ္လမင်းတို့ အဘိသိက်ခံသောအခါ မကိုင်ရှိဖွဲ့ဆောင်းခြင်းစသည်ဖြင့် တန်ဆာဆင်ရာဌာန ဖြစ်သော မင်းကွန်းကို ရိုသေလေးစားရာ ဌာနဖြစ်သောကြောင့် 'မကုဋ္ဌဗန္ဓနစေတီ'ဟု ခေါ်ကြောင်း အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့၌ ဆို၏။

♣

မဟာကဿပမထေရ်ဝတ္ထု

၂၃၁။ ထိုစဉ်အခါ၌ အသျှင်မဟာကဿပသည် ငါးရာမျှသော ရဟန်းသံဃာများနှင့်အတူ ပါဝါပြည်မှကုသိနာရုံပြည်သို့ ကြွလာလျက် ရှိ၏။ ထိုအခါ အသျှင်မဟာကဿပသည် လမ်းခရီးမှဖဲ့၍ တစ်ခုသောသစ်ပင်ရင်း၌ ထိုင်နေတော်မူ၏။ ထိုစဉ်အခါ၌ တစ်ယောက်သော တက္ကတွန်း 'အာဇီဝက' သည် ကုသိနာရုံပြည်မှ မန္ဒာရဝနတ်ပန်းကို ယူ၍ ပါဝါပြည်သို့ လာလျက် ရှိ၏။ အသျှင်မဟာကဿပသည် ထိုတက္ကတွန်း 'အာဇီဝက' ကို အဝေးမှ လာနေစဉ်ပင် မြင်တော်မူ၍ "ငါ့သျှင် ငါတို့ဆရာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကိုသိပါ၏လော"ဟု ထိုအာဇီဝကအား မေးတော်မူ၏။

ငါ့သျှင် သြော် သိပါ၏၊ ရဟန်းဂေါတမ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်မှာ ယနေ့ ခုနစ်ရက်ရှိပါပြီ၊ ထို (ပရိနိဗ္ဗာန်) ပြုရာအရပ်မှ ဤမန္ဒာရဝနတ်ပန်းကို အကျွန်ုပ် ယူလာခဲ့ပါသည်ဟု (တက္ကတွန်းသည်) ပြန်ကြား၏။ (ထိုအခါ) အသျှင်မဟာကဿပ၏ နောက်ပါ ရဟန်းငါးရာတို့တွင် ရာဂမကင်းသေးသော အချို့ရဟန်းတို့သည် "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် အလွန်လျင်မြန်စွာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလေပြီ၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အလွန်လျင်မြန်စွာပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလေပြီ၊ ပညာ မျက်စိရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အလွန်လျင်မြန်စွာ လောကမှကွယ်ပျောက်တော်မူလေပြီ"ဟု လက်မောင်းတို့ကို မြှောက်ချီ၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကုန်၏၊ ပြတ်ကျသကဲ့သို့လဲကျကုန်၏၊ ရှေးရှု လူးလိမ့် ကုန်၏၊ ထိုထိုဤဤ လူးလိမ့်ကုန်၏။

ရာဂကင်းပြီးသော ရဟန်းတို့ကား "ပြုပြင်ပေးရသော 'သင်္ခါရ' တရားတို့သည် အမြဲမရှိကုန်၊ ဤ (သင်္ခါရတရားထဲ) ၌ ထို (မြဲခြင်းသဘော) ကို အဘယ်မှာ ရနိုင်ပါအံ့နည်း"ဟု အောက်မေ့ဆင်ခြင်လျက်သည်းခံကုန်၏။

၂၃၂။ ထိုစဉ်အခါ၌ သုဘဒ္ဒမည်သော တောထွက်ရဟန်းကြီးသည် ထိုပရိသတ်၌ ပါဝင်လျက် ရှိ၏။ ထိုအခါ တောထွက်ရဟန်းကြီး သုဘဒ္ဒသည် ရဟန်းတို့အား ဤစကားကို ဆို၏–

"ငါ့သျှင်တို့ တန်ကြလော့၊ မစိုးရိမ် မပူဆွေးကြကုန်လင့်၊ မငိုကြွေးကြကုန်လင့်၊ ငါတို့သည် ထိုရဟန်းကြီးမှ ကောင်းစွာ လွတ်မြောက်ပေကုန်ပြီ၊ (ထိုရဟန်းကြီးသည်) 'ဤကား သင်တို့အား

အပ်၏၊ ဤကား သင်တို့အား မအပ်'ဟု ငါတို့ကို ချုပ်ချယ်ခဲ့၏၊ ယခုအခါ၌ကား ငါတို့သည် အလို ရှိသောအရာကို ပြုကုန်အံ့၊ အလိုမရှိသောအရာကို မပြုဘဲ နေကုန်အံ့"ဟု (ဆို၏)။

ထိုအခါ အသျှင်မဟာကဿပသည် ရဟန်းတို့ကို မိန့်တော်မူ၏–

"ငါ့သျှင်တို့ တန်ကြလော့၊ မစိုးရိမ် မပူဆွေးကြကုန်လင့်၊ မငိုကြွေးကြကုန်လင့်၊ 'ချစ်ခင်မြတ်နိုး သောသူအားလုံးတို့နှင့် (ရှင်လျက်) ကွဲကွာခြင်း၊ (သေ၍) ကွဲကွာခြင်း၊ ဘဝခြားလျက် ကွဲကွာခြင်း များ' ကိုရှေးမဆွကပင် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားခဲ့ပြီမဟုတ်ပါလော၊ ငါ့သျှင်တို့ ဤအရာ၌ 'အကြင်တရားသည်အသစ်ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာခြင်း ပြုပြင်ပေးရခြင်း သဘောရှိ၍ ပျက်စီးခြင်းသဘော ရှိ၏၊ ထိုတရားကို မပျက်စီးပါစေလင့်'ဟု လိုလားတောင့်တချက်အတိုင်း အဘယ်မှာ ရနိုင်ပါအံ့နည်း၊ ဤသို့ရနိုင်ရန် အကြောင်းမရှိချေဟု ဤစကားကို မြတ်စွာဘုရား သည် ကြိုတင်၍ ဟောတော်မူဖူးသည်မဟုတ်ပါလော"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၂၃၃။ ထိုစဉ်အခါ၌ မလ္လမင်းအကြီးအမှူး လေးယောက်တို့သည် ဦးခေါင်းဆေးကုန်၍ အသစ်စက်စက်အဝတ်တို့ကို ဝတ်ဆင်ကုန်လျက် "မြတ်စွာဘုရား၏ နံ့သာထင်းပုံကို ငါတို့ မီးတိုက်ကုန်အံ့"ဟု (ရည်ရွယ်၍ မီးတိုက်ကုန်သည်ရှိသော်) မီးစွဲလောင်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ထိုအခါ ကုသိနာရုံပြည်သားမလ္လမင်းတို့သည် အသျှင်အနုရုဒ္ဓါအား ဤသို့ မေးလျှောက်ကုန်၏ –

"အသျှင်အနုရုဒ္ဓါ မလ္လမင်းအကြီးအမှူး လေးယောက်တို့သည် ဦးခေါင်းဆေး၍ အသစ်စက်စက်အဝတ်တို့ကို ဝတ်ဆင်ကုန်လျက် 'မြတ်စွာဘုရား၏ (နံ့သာ) ထင်းပုံကို ငါတို့ မီးတိုက်ကုန်အံ့'ဟု (ရည်ရွယ်၍ မီးတိုက်ကုန်သည်ရှိသော်) မီးစွဲလောင်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ပါကုန်။ အကြောင်းအထောက်အပံ့ကား အဘယ်ပါနည်း"ဟု (မေးလျှောက်ကုန်၏)။

ဝါသေဋ္ဌအနွယ် (မလ္လမင်း) တို့ နတ်တို့၏ အလိုသည် တစ်မျိုးဖြစ်နေ၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

"အသျှင်ဘုရား နတ်တို့၏ အလိုကား အဘယ်သို့ပါနည်း"ဟု (မေးလျှောက်ကြပြန်၏)။

ဝါသေဋ္ဌအနွယ် (မလ္လမင်း) တို့ "အသျှင်မဟာကဿပသည် ပါဝါပြည်မှ ကုသိနာရုံပြည်သို့ ငါးရာ မျှသောရဟန်းသံဃာများနှင့်အတူ ကြွလာတော်မူလျက် ရှိ၏။ အသျှင်မဟာကဿပသည် မြတ်စွာဘုရား၏ခြေတော်တို့ကို ဦးခိုက်၍ ရှိမခိုးရသေးမီ မြတ်စွာဘုရား၏ နံ့သာထင်းပုံသည် မီးမတောက်လောင်စေသတည်း"ဟု နတ်တို့၏ အလိုသည် ဖြစ်လျက် ရှိ၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

"အသျှင်ဘုရား နတ်တို့၏ အလိုအတိုင်းသာ ဖြစ်ပါစေလော့"ဟု (လျှောက်ကုန်၏)။

၂၃၄။ ထိုအခါ အသျှင်မဟာကဿပသည် ကုသိနာရုံပြည် မလ္လမင်းတို့၏ မကုဋ္ဌဗန္ဓနမည်သောစေတီဌာန၌ မြတ်စွာဘုရား၏ နံ့သာထင်းပုံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးနောက် သင်္ကန်းကို ပခုံးတစ်ဖက်၌ လက်ကန်တော့တင်ကာ လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် နံ့သာထင်းပုံကို လက်ျာရစ် သုံးပတ်လှည့်ကာ မြတ်စွာဘုရား၏ခြေတော်တို့ကို ဦးခိုက်လျက် ရှိခိုးလေ၏။ ထို (နောက်ပါ) ရဟန်းငါးရာတို့သည်လည်း သင်္ကန်းကိုပခုံးတစ် ဖက်၌ လက်ကန်တော့တင်ကာ လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် နံ့သာထင်းပုံကို လက်ျာရစ်သုံးပတ်လှည့်ပြီး၍မြတ်စွာ ဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ဦးခိုက်လျက် ရှိခိုးကြလေကုန်၏။ အသျှင်မဟာကဿပနှင့်ထိုရဟန်းငါးရာတို့ ရှိခိုးပြီးလတ်သော် မြတ်စွာဘုရား၏ (အလောင်းတော်တည်ရာ) နံ့သာထင်းပုံသည် အလိုလိုပင်ာလျှင် မီးတောက်လောင်လေ၏။

၂၃၅။ မီးတောက်လောင်သော မြတ်စွာဘုရား၏ အလောင်းတော်မှ အရေပါး အရေထူ အသား အကြောအစေးတို့၏ ပြာသည်လည်းကောင်း၊ မှိုင်းသည်လည်းကောင်း မထင်၊ သရီရဓာတ်တော်တို့သာ လျှင်ကြွင်းကျန်ကုန်၏။ ဥပမာအားဖြင့် မီးတောက်လောင်သော ထောပတ်ဆီတို့၏ ပြာသည်လည်း ကောင်း၊ မှိုင်းသည်လည်းကောင်း မထင်သကဲ့သို့ မီးတောက်လောင်သော မြတ်စွာဘုရား၏ အလောင်း တော်မှအရေပါး အရေထူ အသား အကြော အစေးတို့၏ ပြာသည်လည်းကောင်း မှိုင်းသည်လည်း ကောင်းမထင်။ သရီရဓာတ်တော်တို့သာလျှင် ကြွင်းကျန်ကုန်၏။ ထိုပုဆိုးအစုံငါးရာတို့တွင်လည်းအတွင်းအကျဆုံးပုဆိုးနှင့် အပြင်အကျဆုံးပုဆိုး နှစ်ထည်တို့ကိုသာလျှင် မီးမလောင်ကုန်။ မြတ်စွာဘုရား၏အလောင်းတော်ကို မီးလောင်ပြီးလတ်သော် ကောင်းကင်မှ ရေအလျဉ်သည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာ၍ မြတ်စွာဘုရား၏ နံ့သာထင်းပုံကို ငြိမ်းစေ၏။ ရေရှိသော အင်ကြင်းပင်တို့မှလည်း (ရေအလျဉ်သည်) ပန်းထွက်၍မြတ်စွာဘုရား၏ နံ့သာထင်းပုံကို ငြိမ်းစေ၏။ ကုသိနာရုံ ပြည်သား မလ္လမင်းတို့သည်လည်း နံ့သာမျိုးစုံရေဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ နံ့သာထင်းပုံကို ငြိမ်းစေကုန်၏။ ထိုအခါ ကုသိနာရုံပြည်သား မလ္လမင်းတို့သည်မြတ်စွာဘုရား၏ သရီရဓာတ်တော်တို့ကို မင်းကွန်း (ထားလျက်) လုံ့ချိုင့်ဖြင့် ကာရံ၍ လေးသည်တော်တပ်ဖြင့်ခြံရံစေပြီးလျှင် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ကခြင်း သီခြင်း တီးမှုတ်ခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပန်းနံ့သာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း အရိုအသေပြုကုန်၏၊ အလေးပြုကုန်၏၊ မြတ်နိုးကုန်၏၊ ပူဇော်ကုန်၏။

၂၃၆။ ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် မြတ်စွာဘုရား ကုသိနာရုံ ပြည်၌ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူကြောင်း သိလေ၏။ ထိုအခါ ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် "မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း မင်းမျိုးဖြစ်၏၊ ငါသည်လည်း မင်းမျိုးဖြစ်၏၊ ငါသည်လည်းမြတ်စွာဘုရား၏ သရီရဓာတ်တော်တို့ကို တစ်စုတစ်ပုံ ရထိုက်၏၊ ငါသည်လည်း မြတ်စွာဘုရား၏ သရီရဓာတ်တော်တို့ကို စေတီပုထိုး တည်ထားပူဇော်အံ့"ဟု ကုသိနာရုံပြည်သား မလ္လမင်းတို့ထံသို့ သံတမန်စေလွှတ်၏။

ဝေသာလီပြည်သား လိစ္ဆဝီမင်းတို့သည်လည်း မြတ်စွာဘုရား ကုသိနာရုံပြည်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူကြောင်းကို ကြားသိလေကုန်၏။ ထိုအခါ ဝေသာလီပြည်သား လိစ္ဆဝီမင်းတို့သည် "မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း မင်းမျိုး ဖြစ်၏၊ ငါတို့သည်လည်း မင်းမျိုးဖြစ်၏၊ ငါတို့သည်လည်း မြတ်စွာဘုရား၏ သရီရဓာတ်တော်တို့ကို တစ်စု တစ်ပုံ ရထိုက်ကုန်၏၊ ငါတို့သည်လည်း မြတ်စွာဘုရား၏သရီရဓာတ်တော်တို့ကို စေတီပုထိုးတည်ထား ပူဇော်ကုန်အံ့"ဟု ကုသိနာရုံပြည်သား မလ္လမင်းတို့ထံသို့သံတမန်စေလွှတ်ကုန်၏။

ကပိလဝတ်ပြည်၌ နေကုန်သော သာကီဝင်မင်းတို့သည်လည်း မြတ်စွာဘုရား ကုသိနာရုံပြည်၌ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူကြောင်းကို ကြားသိလေကုန်၏။ ထိုအခါ ကပိလဝတ်ပြည်၌ နေကုန်သော သာကီဝင်မင်းတို့သည် "မြတ်စွာဘုရားသည် ငါတို့၏ ဆွေတော်မျိုးတော်များအနက် အထွဋ်အမြတ်ပေတည်း၊ ငါတို့သည်လည်း မြတ်စွာဘုရား၏ သရီရဓာတ်တော်တို့ကို တစ်စုတစ်ပုံ ရထိုက်ကုန်၏၊ ငါတို့သည်လည်းမြတ်စွာဘုရား၏ သရီရဓာတ်တော်တို့ကို စေတီပုထိုးတည်ထား ပူဇော်ကုန်အံ့"ဟု ကုသိနာရုံပြည်သားမလ္လမင်းတို့ထံသို့ သံတမန်စေလွှတ်ကုန်၏။

အလ္လကပ္ပပြည်သား ဗုလိမင်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရား ကုသိနာရုံပြည်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူကြောင်းကိုကြားသိလေကုန်၏။ ထိုအခါ အလ္လကပ္ပပြည်သား ဗုလိမင်းတို့သည်

"မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းမင်းမျိုးဖြစ်၏၊ ငါတို့သည်လည်း မင်းမျိုးဖြစ်ကုန်၏၊ ငါတို့သည်လည်း မြတ်စွာဘုရား၏ သရီရဓာတ်တော်တို့ကို တစ်စုတစ်ပုံ ရထိုက်ကုန်၏၊ ငါတို့သည်လည်း မြတ်စွာဘုရား၏ သရီရဓာတ်တော်တို့ကိုစေတီပုထိုး တည်ထားပူဇော်ကုန်အံ့"ဟု ကုသိနာရုံပြည်သား မလ္လမင်းတို့ထံသို့ သံတမန်စေလွှတ်ကုန်၏။

ရာမရွာသား ကောဠိယမင်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရား ကုသိနာရုံပြည်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူကြောင်းကိုကြားကုန် သိလေကုန်၏။ ထိုအခါ ရာမရွာသား ကောဠိယမင်းတို့သည် "မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းမင်းမျိုးဖြစ်၏၊ ငါတို့သည်လည်း မင်းမျိုးဖြစ်ကုန်၏၊ ငါတို့သည်လည်း မြတ်စွာဘုရား၏ သရီရဓာတ်တော်တို့ကို တစ်စုတစ်ပုံ ရထိုက်ကုန်၏၊ ငါတို့သည်လည်း မြတ်စွာဘုရား၏ သရီရဓာတ်တော်တို့ကို စေတီပုထိုးတည်ထား ပူဇော်ကုန်အံ့"ဟု ကုသိနာရုံပြည်သား မလ္လမင်းတို့ထံသို့ သံတမန်စေလွှတ်ကုန်၏။

ဝေဌဒီပတိုင်းသား ပုဏ္ဏားသည် မြတ်စွာဘုရား ကုသိနာရုံပြည်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူကြောင်းကို ကြားသိလေကုန်၏။ ထိုအခါ ဝေဌဒီပတိုင်းသား ပုဏ္ဏားသည် "မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း မင်းမျိုးဖြစ်၏၊ ငါသည်လည်း ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်၏၊ ငါသည်လည်း မြတ်စွာဘုရား၏ သရီရဓာတ်တော်တို့ကို တစ်စုတစ်ပုံရထိုက်၏၊ ငါသည်လည်း မြတ်စွာဘုရား၏ သရီရဓာတ်တော်တို့ကို စေတီ ပုထိုးတည်ထား ပူဇော်အံ့"ဟုကုသိနာရုံပြည်သား မလ္လမင်းတို့ထံသို့ သံတမန်စေလွှတ်၏။

ပါဝါပြည်သား မလ္လမင်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရား ကုသိနာရုံပြည်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူကြောင်းကိုကြားသိလေကုန်၏။ ထိုအခါ ပါဝါပြည်သား မလ္လမင်းတို့သည် "မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း မင်းမျိုးဖြစ်၏၊ ငါတို့သည်လည်း မင်းမျိုးဖြစ်ကုန်၏၊ ငါတို့သည်လည်း မြတ်စွာဘုရား၏ သရီရဓာတ်တော်တို့ကို တစ်စုတစ်ပုံ ရထိုက်ကုန်၏၊ ငါတို့သည်လည်း မြတ်စွာဘုရား၏ သရီရဓာတ်တော်တို့ကို စေတီ ပုထိုးတည်ထားပူဇော်ကုန်အံ့"ဟု ကုသိ နာရုံပြည်သား မလ္လမင်းတို့ထံသို့ သံတမန်စေလွှတ်ကုန်၏။

ဤသို့ (သံတမန်စေလွှတ်၍) တောင်းဆိုကုန်သည်ရှိသော် ကုသိနာရုံပြည်သား မလ္လမင်းတို့သည် ထို (မင်း) ပေါင်းစုံတို့အား ဤစကားကို ဆိုကုန်၏၊ "မြတ်စွာဘုရားသည် ငါတို့၏ ပြည်နယ်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏၊ ငါတို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ သရီရဓာတ်တော်တို့ကို (သင်တို့အား) ခွဲဝေ၍ မပေးကုန်အံ့"ဟု (ဆိုကုန်၏)။

၂၃၇။ ဤသို့ ဆိုကုန်သည်ရှိသော် ဒေါဏပုဏ္ဏားသည် ထို (မင်း) ပေါင်းစုံတို့အား ဤစကားကို ဆို၏–

"အသျှင်တို့ အကျွန်ုပ်၏ တစ်ခွန်းသော စကားကို နားထောင်ကြပါဦး၊ အကျွန်ုပ်တို့၏မြတ်စွာဘုရားမှာ သည်းခံသောဝါဒရှိပါသည်၊ (မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူ သော) ထိုမြတ်စွာဘုရား၏သရီရဓာတ်တော်တို့ကို ခွဲဝေရေးအကြောင်းကြောင့် စစ်ဖြစ်ရန် မသင့်ပါ။

အသျှင်တို့ အလုံးစုံသော ငါတို့သည် တပေါင်းတည်း အညီအညွတ် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ကြ၍သရီရဓာတ်တော်တို့ကို ရှစ်စုရှစ်ပုံ ခွဲဝေကြပါကုန်စို့၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို လူအများတို့ ကြည်ညိုလျက်ရှိကြပါသည်၊ အရပ်မျက်နှာတို့၌ စေတီ ပုထိုးများ အနှံ့အပြား တည်ရှိကြပါစေ"ဟု (ဆို၏)။

၂၃၈။ ပုဏ္ဏား သို့ဖြစ်လျှင် သင်သည်ပင် မြတ်စွာဘုရား၏ သရီရဓာတ်တော်တို့ကို ရှစ်စုရှစ်ပုံ အညီအမျှကောင်းစွာ ခွဲဝေပါလော့ဟု ဆိုကုန်၏။

"အသျှင်တို့ ကောင်းပါပြီ"ဟု ဒေါဏပုဏ္ဏားသည် ထို (မင်း) ပေါင်းစုံတို့အား ဝန်ခံ၍ မြတ်စွာဘုရား၏သရီရဓာတ်တော်တို့ကို ရှစ်စုရှစ်ပုံ အညီအမျှ ကောင်းစွာ ခွဲဝေပြီးလျှင် ထိုမင်းပေါင်းစုံတို့အား ဤစကားကို ဆို၏–

"အသျှင်တို့ အကျွန်ုပ်အား ဤ (ဓာတ်တော်ခြင်သော) ပြည်တောင်းကို ပေးပါကုန်လော့၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း (ဓာတ်တော်ခြင်သော) ပြည်တောင်းကို စေတီပုထိုးတည်ထား ပူဇော်ပါအံ့"ဟု (ဆို၏)။

ထို (မင်းပေါင်းစုံ) တို့သည် ဒေါဏပုဏ္ဏားအား (ဓာတ်တော်ခြင်သော) ပြည်တောင်းကို ပေးကုန်၏။

ပိပ္ပလိဝနတိုင်းသား မောရိယမင်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရား ကုသိနာရုံပြည်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူကြောင်းကို ကြားသိလေကုန်၏။ ထိုအခါ ပိပ္ပလိဝနတိုင်းသား မောရိယမင်းတို့သည် "မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း မင်းမျိုးဖြစ်၏၊ ငါတို့သည်လည်း မင်းမျိုးဖြစ်ကုန်၏၊ ငါတို့သည်လည်း မြတ်စွာဘုရား၏ သရီရဓာတ်တော်တို့ကို တစ်စုတစ်ပုံရထိုက်ကုန်၏၊ ငါတို့သည်လည်း မြတ်စွာဘုရား၏ သရီရဓာတ်တော်တို့ကိုစေတီပုထိုးတည်ထား ပူဇော်ကုန်အံ့"ဟု ကုသိနာရုံပြည်သား မလ္လမင်းတို့ထံသို့ သံတမန်စေလွှတ်ကုန်၏။

မြတ်စွာဘုရား၏ သရီရဓာတ်တော်အဖို့သည် မရှိတော့ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သရီရဓာတ်တော်တို့ကိုခွဲဝေ၍ ပေးပြီးကုန်ပြီ၊ ဤ (မီးသင်ဂြိုဟ်ရာ) အရပ်မှ မီးသွေးကို ယူကုန်လော့ဟု (မလ္လမင်းတို့ကဆိုသဖြင့်) ထို (မောရိယမင်း) တို့သည် ထို (မီးသင်ဂြိုဟ်ရာ) အရပ်မှ မီးသွေးကို ယူဆောင်ကုန်၏။

၁။ နတ်တို့အာနုဘော်ကြောင့် တောက်လောင်သည်ကိုပင် မီးရှို့သူမထင်ရှားသောကြောင့် အလိုလိုတောက်လောင်သည်ဟု ဆိုကြောင်း အဋ္ဌကထာ၌ ဖွင့်ပြ၏။

♣

ဓာတ်တော်စေတီကို ပူဇော်ခြင်း

၂၃၉။ ထိုအခါ ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌မြတ်စွာဘုရား၏ သရီရဓာတ်တော်တို့ကို စေတီပုထိုးတည်ထားပူဇော်၏။ ဝေသာလီပြည်သား လိစ္ဆဝီမင်းတို့သည် ဝေသာလီပြည်၌ မြတ်စွာဘုရား၏ သရီရဓာတ်တော်တို့ကို စေတီပုထိုးတည်ထား ပူဇော်ကြကုန်၏။ ကပိလဝတ်ပြည်၌ နေကုန်သော သာကီဝင်မင်းတို့သည်လည်း ကပိလဝတ်ပြည်၌မြတ်စွာဘုရား၏ သရီရဓာတ်တော်တို့ကို စေတီပုထိုးတည်ထား ပူဇော်ကုန်၏။ အလ္လကပ္ပပြည်သားဗုလိမင်းတို့သည်လည်း အလ္လကပ္ပပြည်၌ မြတ်စွာဘုရား၏ သရီရဓာတ်တော်တို့ကို စေတီပုထိုးတည်ထားပူဇော်ကြကုန်၏။ ရာမ ရွာသား

ကောဋ္ဌိယမင်းတို့သည်လည်း ရာမရွာ၌ မြတ်စွာဘုရား၏သရီရဓာတ်တော်တို့ကို စေတီပုထိုးတည်ထား ပူဇော်ကြကုန်၏။ ဝေဌဒီပတိုင်းသား ပုဏ္ဏားသည်လည်းဝေဌဒီပတိုင်း၌ မြတ်စွာဘုရား၏ သရီရ ဓာတ်တော်တို့ကို စေတီပုထိုးတည်ထား ပူဇော်၏။ပါဝါပြည်သား မလ္လမင်းတို့သည်လည်း ပါဝါပြည်၌ မြတ်စွာဘုရား၏ သရီရဓာတ်တော်တို့ကိုစေတီပုထိုးတည်ထားပူဇော်ကြကုန်၏။ ကုသိနာရုံပြည်သား မလ္လမင်းတို့သည်လည်း ကုသိနာရုံပြည်၌မြတ်စွာဘုရား၏ သရီရဓာတ်တော်တို့ကို စေတီပုထိုးတည်ထား ပူဇော်ကြကုန်၏။ ဒေါဏပုဏ္ဏားသည်လည်း ပြည်တောင်းကို စေတီပုထိုးတည်ထားပူဇော်၏။ ပိပ္ပလိဝန တိုင်းသားမောရိယမင်းတို့သည်လည်း (မီးသင်္ဂြိုဟ်ရာမှယူဆောင်ခဲ့သော) မီးသွေးတို့ကို ပိပ္ပလိတိုင်း၌စေတီပုထိုးတည်ထား ပူဇော်ကြကုန်၏။ ဤသို့လျှင် သရီရဓာတ် စေတီပုထိုးရှစ်ဆူနှင့် ကိုးခုမြောက်ပြည်တောင်းစေတီပုထိုးတစ်ဆူ ဆယ်ခုမြောက် မီးသွေးစေတီပုထိုးတစ်ဆူအားဖြင့် ဤစေတီပုထိုးတော်ဆယ်ဆူသည် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့လေသတည်း။ ဂါထာများ

၂၄၀။ စက္ခုငါးပါးရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ သရီရဓာတ်တော်သည် ရှစ် စိတ် (ရှစ်ဒေါဏ) ရှိ၏၊ ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ (သရီရဓာတ် တော်) ခုနစ်စိတ်ကို ဇမ္ဗုဒိပ်ကျွန်း၌ကိုးကွယ်ပူဇော်ကြကုန်၏။ တစ်စိတ်ကို မူကား ရာမရွာ၌ နဂါးမင်းသည် ကိုးကွယ်ပူဇော်၏။ (၁) တစ်ဆူသော စွယ်တော်ကို တာဝတိံသာ နတ်တို့သည် ကိုးကွယ်ပူဇော်ကုန်၏၊ တစ်ဆူသောစွယ်တော်ကိုကား ဂန္ဓာရပြည်၌ ကိုးကွယ်ပူဇော်ကုန်၏၊ တစ်ဆူသော စွယ်တော်ကိုကား ကာလိင်္ဂမင်း၏တိုင်းနိုင်ငံ၌ ကိုးကွယ်ပူဇော်ကုန်၏၊ တစ်ဆူသော စွယ်တော်ကိုမူကား နဂါးမင်းသည် ကိုးကွယ်ပူဇော်၏။ (၂)

ထိုသရီရဓာတ်တော်၏ တန်ခိုးကြောင့်ပင်လျှင် ဤမဟာပထဝီမြေပြင်သည် မြတ် သော ဓာတ်တော်ပူဇော်ပွဲတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသကဲ့သို့ တင့်တယ်နေပေ၏။ ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ဤသရီရဓာတ်တော်ကို မြတ်ထက်မြတ်ဖြစ်သော နတ်လူတို့သည် ကောင်းစွာ အရိုအသေပြုကြကုန်၏။ (၃)

(အကြင်) သရီရဓာတ်တော်ကို နတ်မင်း နဂါးမင်း လူမင်းတို့သည် ပူဇော်ကြ လေပြီ၊ ထိုအတူပင်မင်းထက်မင်းမြတ်တို့သည်လည်း ပူဇော်ကြလေပြီ၊ ထို (သရီရ ဓာတ်တော်) ကို ရရှိလတ်သော်လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးကြကုန်လော့၊ မြတ်စွာဘုရား ဟူသည် ကမ္ဘာအရာတို့ဖြင့်သော်လည်းစင်စစ်တွေ့ရခဲ၏။ (၄)

ညီညွတ်သော သွားတော် လေးဆယ်[၁]နှင့် အလုံးစုံသော ဆံတော် မွေးညင်းတော်တို့သည် ရှိကုန်၏၊ နတ်တို့သည် တစ်ဆူစီ တစ်ဆူစီ စကြဝဋ္ဌာ အဆက်ဆက်သို့ ပင့်ဆောင်လေကုန်သတည်း။ (၅)

သုံးခုမြောက် မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ် ပြီး၏။

၁။ သွားတော်လေးဆယ်ဟု ဆိုသော်လည်း စွယ်တော်လေးဆူမှ တစ်ပါးသော သွားတော် သုံးဆယ့်ခြောက်ဆူကိုသာလျှင် ယူရာ၏၊ ဤငါးဂါထာတို့ကို သီဟိုဠ်မထေရ်တို့ ထည့်သွင်းထားခဲ့သည်ဟု အဋ္ဌကထာ၌ ဆို၏။

♣

၄–မဟာသုဒဿနသုတ်

၂၄၁။ အကျွန်ပ်သည် ဤသို့ ကြားနာခဲ့ရပါသည်–

အခါတစ်ပါး ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခါနီး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ကုသိနာရုံပြည်မြို့သို့ဝင်ရန် လမ်းကွေ့ မလ္လမင်းတို့၏ အင်ကြင်းဥယျာဉ်ဝယ် အင်ကြင်းပင်အစုံတို့၏ အကြား၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။

ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင်တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်နေ၏။ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်နေသော အသျှင်အာနန္ဒာသည်မြတ်စွာဘုရား အား ဤစကားကို လျှောက်၏–

"အသျှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရားသည် ကျေးတောကျသောမြို့လက်ဖြစ်သော ဤမြို့သိမ်မြို့ငယ်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မမူပါလင့်၊ အသျှင်ဘုရား တစ်ပါးသော စမ္ပာပြည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် သာဝတ္ထိပြည်သာကေတမြို့ ကောသမ္ဗီပြည် ဗာရာဏသီပြည်ကြီးတို့သည် ရှိပါကုန်၏၊ ထို (ပြည်ကြီး) တို့၌မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပါ၊ ထိုပြည်ကြီးတို့၌ မြတ်စွာဘုရားကို အလွန်ကြည်ညိုကုန်သောမင်း သူဌေး ပုဏ္ဏားသူဌေး သူကြွယ်သူဌေးတို့သည် များစွာရှိပါကုန်၏၊ ထို (သူဌေး) တို့သည်မြတ်စွာဘုရား၏ အလောင်းတော်ကို ပူဇော်ကြပါကုန်လတ္တံ့"ဟု (လျှောက်၏)။

၂၄၂။ အာနန္ဒာ "ကျေးတောကျသောမြို့လက်ဖြစ်သောမြို့သိမ်မြို့ငယ်"ဟု ဤသို့ မဆိုလင့်၊ အာနန္ဒာ ဤသို့ မဆိုလင့်။

ကုသာဝတီနေပြည်တော်

အာနန္ဒာ ရှေး၌ ဖြစ်ဖူးသည်ကား သမုဒ္ဒရာလေးစင်း အပိုင်းအခြားရှိသည့် လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော ရန်သူအပေါင်းတို့ကို အောင်သော တိုင်းနိုင်ငံကို တည်ငြိမ်စေသော ရတနာခုနစ်ပါး နှင့်ပြည့်စုံသော တရားစောင့်သော တရားနှင့်အညီ မင်းပြုသော မဟာသုဒဿနမည်သော စကြဝတေးမင်းသည် ရှိ၏။ အာနန္ဒာ ဤကုသိနာရုံမြို့သည် မဟာသုဒဿနမင်း၏ ကုသာဝတီမည်သော နေပြည်တော်ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ အရှေ့အနောက် အလျား တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာ ရှိ၏၊ တောင်မြောက် အနံ ခုနစ်ယူဇနာရှိ၏။

အာနန္ဒာ ကုသာဝတီနေပြည်တော်သည် ပြည့်စုံကြွယ်ဝ၏၊ စည်ပင်ဝပြော၏၊ များသောလူ (ဦးရေ) ရှိ၏၊ လူ (မျိုးစုံ) တို့ဖြင့် ပြွမ်း၏၊ အစားအစာပေါများ၏။ အာနန္ဒာ ဥပမာအားဖြင့် အာဠကမန္ဒာမည်သော နတ်မြို့တော်သည် ပြည့်စုံကြွယ်ဝသကဲ့သို့ စည်ပင်ဝပြောသကဲ့သို့ များသော နတ် (ဦးရေ) ရှိသကဲ့သို့နတ်ဘီလူး (မျိုးစုံ) တို့ဖြင့် ပြွမ်းသကဲ့သို့ အစားအစာပေါများသကဲ့သို့ အာနန္ဒာ ဤအတူပင် ကုသာဝတီနေပြည်တော်သည် ပြည့်စုံကြွယ်ဝ၏၊ စည်ပင်ဝပြော၏၊ များသော လူ (ဦးရေ) ရှိ၏၊ လူ (မျိုးစုံ) တို့ဖြင့်ပြွမ်း၏၊ အစားအစာ ပေါများ၏။

အာနန္ဒာ ကုသာဝတီနေပြည်တော်သည် ဆင်သံ၊ မြင်းသံ၊ ရထားသံ၊ စည်ကြီးသံ၊ မုရိုးစည်သံ၊ စောင်းသံ၊ သီချင်းသံ၊ ခရသင်းသံ၊ ကြေးနင်း ခွက်ခွင်းသံ၊ "စားကြပါ သောက်ကြပါ ခဲကြပါ"ဟုဆိုသော ဆယ်ခုမြောက်သော အသံ၊ (ဤ) ဆယ်ပါးသော အသံတို့ဖြင့် နေ့ရောညဥ့်ပါမစဲမဆိတ်သည်သာ ဖြစ်၏။

အာနန္ဒာ ကုသာဝတီနေပြည်တော်သည် ရွှေတံတိုင်းတစ်ထပ် ငွေတံတိုင်းတစ်ထပ် ကြောင်မျက်ရွဲတံတိုင်းတစ်ထပ် ဖလတံတိုင်းတစ်ထပ် ကျောက်နီတံတိုင်းတစ်ထပ် ပတ္တမြားပြောက်တံတိုင်းတစ်ထပ်ရတနာမျိုးစုံတံတိုင်း တစ်ထပ်အားဖြင့် တံတိုင်းခုနစ်ထပ်ခြံရံလျက် ရှိ၏။ အာနန္ဒာ ကုသာဝတီနေပြည်တော်၌ ရွှေတံခါးတစ်ခု ငွေတံခါးတစ်ခု ကြောင်မျက်ရွဲတံခါးတစ်ခု ဖလတံခါးတစ်ခုအားဖြင့်အရောင်လေးမျိုး ရှိသော တံခါးတို့သည် ရှိကုန်၏။

တစ်ခုတစ်ခုသော တံခါး၌ လုံးပတ်တစ်ဆယ့်ငါးတောင် မြေဝင်တစ်ဆယ့်ငါးတောင် မြေပေါ်အမြင့်အတောင်ခြောက်ဆယ်ရှိသော ခုနစ်လုံးခုနစ်လုံးသော တံခါးတိုင်တို့ကို စိုက်ထူထားကုန်၏။ ထိုတံခါးတိုင်ခုနစ်လုံးတို့တွင် တစ်လုံးသည် ရွှေဖြင့် ပြီး၏၊ တစ်လုံးသည် ငွေဖြင့် ပြီး၏၊ တစ်လုံးသည် ကြောင်မျက်ရွဲဖြင့် ပြီး၏၊ တစ်လုံးသည် ဖလဖြင့် ပြီး၏၊ တစ်လုံးသည် ကျောက်နီဖြင့် ပြီး၏၊ တစ်လုံးသည်ပတ္တမြားပြောက်ဖြင့် ပြီး၏၊ တစ်လုံးသည် ရတနာမျိုးစုံတို့ဖြင့် ပြီး၏။

အာနန္ဒာ ကုသာဝတီနေပြည်တော်သည် ရွှေထန်းပင်တစ်တန်း ငွေထန်းပင်တစ်တန်း ကြောင်မျက်ရွဲထန်းပင် တစ်တန်း ဖလထန်းပင်တစ်တန်း ပတ္တမြားနီထန်းပင်တစ်တန်း ပတ္တမြားပြောက်ထန်းပင်တစ်တန်းရတနာခုနစ်မျိုးစုံ ထန်းပင်တစ်တန်းအားဖြင့် ထန်းပင်တန်း ခုနစ်ခု ကာရံလျက် ရှိ၏။ ရွှေထန်းပင်၏ပင်စည်သည် ရွှေဖြင့်ပြီး၍ အရွက်အသီးတို့သည်ကား ငွေဖြင့်ပြီးကုန်၏။ ငွေထန်းပင်၏ ပင်စည်သည်ငွေဖြင့်ပြီး၍ အရွက်အသီးတို့သည်ကား ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်၏။ ကြောင်မျက်ရွဲထန်းပင်၏ ပင်စည်သည် ကြောင်မျက်ရွဲဖြင့်ပြီး၍ အရွက်အသီးတို့သည်ကား ဖလဖြင့် ပြီးကုန်၏။ ဖလထန်းပင်၏ ပင်စည်သည် ဖလဖြင့်ပြီး၍ အရွက်အသီးတို့သည်ကား ကြောင်မျက်ရွဲဖြင့် ပြီးကုန်၏။ ပတ္တမြားနီထန်းပင်၏ ပင်စည်သည်ပတ္တမြားနီဖြင့်ပြီး၍ အရွက်အသီးတို့သည်ကား ပတ္တမြားပြောက်ဖြင့် ပြီးကုန်၏။ ပတ္တမြားပြောက်ထန်းပင်၏ပင်စည်သည် ပတ္တမြားပြောက်ဖြင့်ပြီး၍ အရွက်အသီးတို့သည်ကား ပတ္တမြားနီဖြင့် ပြီးကုန်၏။ ရတနာမျိုးစုံထန်းပင်၏ ပင်စည်သည် ရတနာမျိုးစုံဖြင့်ပြီး၍ အရွက်အသီးတို့သည်လည်း ရတနာမျိုးစုံတို့ဖြင့်ပင်ပြီးကုန်၏။

အာနန္ဒာ လေတိုက်ခတ်သည်ရှိသော် ထိုထန်းပင်တို့မှ ထွက်ပေါ်လာသော အသံသည် သာယာလည်းသာယာ၏၊ တပ်စွဲဖွယ်လည်း ဖြစ်၏၊ နှစ်သက်ဖွယ်လည်း ဖြစ်၏၊ မက်မောဖွယ်လည်း ဖြစ်၏၊ အာနန္ဒာဥပမာအားဖြင့် တူရိယာငါးပါးကို ကောင်းစွာ ပြင်ဆင်၍ အသံညှိကာ တတ်ကျွမ်းသူတို့ အညီအညွတ်တီးမှုတ်သည်ရှိသော် တူရိယာအသံသည် သာယာလည်း သာယာသကဲ့သို့ စွဲမက်ဖွယ်လည်း ဖြစ်သကဲ့သို့နှစ်သက်ဖွယ်လည်း ဖြစ်သကဲ့သို့ မက်မောဖွယ်လည်း ဖြစ်သကဲ့သို့ အာနန္ဒာ ဤအတူပင် လေတိုက်ခတ်သည်ရှိသော် ထိုထန်းပင်တန်းတို့မှ ထွက်ပေါ်လာသော အသံသည် သာယာလည်း သာယာ၏၊ တပ်စွဲဖွယ်လည်း ဖြစ်၏၊ နှစ်သက်ဖွယ်လည်း ဖြစ်၏၊ မက်မောဖွယ်လည်း ဖြစ်၏၊ အာနန္ဒာ

ထိုအခါကုသာဝတီ နေပြည်တော်၌ ကစားကြူး မေထုန်ကြူး သေသောက်ကြူးကုန်သော သူတို့သည်လေတိုက်ခတ်သော ထိုထန်းပင်တန်းတို့၏ အသံဖြင့် ကခုန်ပျော်မြူးကုန်၏။

၁။ ဤပြန်ဆိုချက်များမှာ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်၌လာသော (၁) သတ္တရတနသမန္နဂတော (၂) ဓမ္မိကော (၃) ဓမ္မရာဇာ (၄) စက္ကဝတ္တိဟူသော ပုဒ်များအရ ပြန်ဆိုခြင်းဖြစ်၏။ အခြားသုတ်များ၌လည်း စကြဝတေးမင်းကို ပြရာ၌ ၄င်းဂုဏ်ပုဒ် လေးခုပါရှိမြဲ ဖြစ်၏၊ ဤသုတ်၌ကား ၄င်းဂုဏ်ပုဒ်တို့ မရှိမူ၍ ခတ္တိယော မုဒ္ဓါဘိသိတ္တောဟု ထူးခြားသောပုဒ်များ ရှိနေ၏၊ ထိုပုဒ်များအရ ပြန်ဆိုလျင် မြေကြီးကို အစိုးရသော ဦးထိပ်၌ အဘိသိက်သွန်းခြင်းရှိသော (မဟာသုဒဿနမည်သော) မင်းသည် ရှိ၏ဟု ပြန်ဆိုရာ၏။

၂။ ပေါရိသ – တသူလျှင် မဇ္ဈိမပုရိသငါးတောင်ရှိသဖြင့် သုံးသူအတွက် တစ်ဆယ့်ငါးတောင်ဟု ပြန်ဆိုထားသည်။

♣

စကြာရတနာ

၂၄၃။ အာနန္ဒာ မဟာသုဒဿနမင်းသည် ရတနာခုနစ်ပါး တန်ခိုးလေးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏။ အဘယ်ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် (ပြည့်စုံသနည်း) ဟူမူ – အာနန္ဒာ မဟာသုဒဿနမင်းအား တစ်ဆယ့်ငါးရက်မြောက် ဥပုသ်နေ့၌ ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာပြုပြီးလျှင် (အဋ္ဌင်္ဂ) ဥပုသ်ကို ဆောက်တည်လျက် မြတ်သောပြာသာဒ်ထက်၌ နေစဉ် အကန့်တစ်ထောင်ရှိသော အကွပ်ပုံတောင်းများနှင့်တကွ အခြင်းအရာအလုံးစုံရှိသော နတ်တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသော စကြာရတနာသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ (ထိုစကြာရတနာကို) မြင်လတ်သော် မဟာသုဒဿနမင်းအား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်၏ –

"မင်းမျိုးဖြစ်သော ဦးထိပ်၌ အဘိသိက်သွန်းပြီးသော အကြင်မင်းအား တစ်ဆယ့်ငါးရက်မြောက်ထိုဥပုသ်နေ့၌ ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာပြုပြီးလျှင် (အဋ္ဌင်္ဂ) ဥပုသ်ကို ဆောက်တည်လျက် မြတ်သောပြာသာဒ်ထက်၌ နေစဉ် အကန့်တစ်ထောင်ရှိသော အကွပ်ပုံတောင်းများနှင့်တကွ အခြင်းအရာအလုံးစုံရှိသော နတ်တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသော စကြာရတနာသည် ဖြစ်ပေါ်လာငြားအံ့၊ ထိုမင်းသည်စကြဝတေးမင်း ဖြစ်၏ဟူသော' ဤစကားကို ငါကြားဖူး၏၊ ငါသည် စကြဝတေးမင်းဖြစ်ရာ သလော"ဟု (အကြံဖြစ်၏)။

၂၄၄။ အာနန္ဒာ ထိုအခါ မဟာသုဒဿနမင်းသည် နေရာမှ ထပြီးလျှင် အပေါ်ရုံစုလျားကို ပခုံးတစ်ဖက်၌ တင်၍ လက်ဝဲလက်ဖြင့် ရွှေကရားကို ကိုင်လျက် "အသျှင်စကြာရတနာသည် လည်စေသတည်း၊ အသျှင်စကြာရတနာသည် အောင်စေသတည်း"ဟု (ဆို၍) စကြာရတနာကို လက်ျာလက်ဖြင့် ရေသွန်းဖျန်း၏။

အာနန္ဒာ ထိုအခါ ထိုစကြာရတနာသည် အရှေ့အရပ်သို့ လည်သွားလေ၏၊ စစ်အင်္ဂါလေးပါးနှင့်တကွမဟာသုဒဿနမင်းသည်လည်း တစ်ပါတည်း လိုက်ပါသွားလေ၏၊ အာနန္ဒာ စကြာရတနာ ရပ်တံ့ရာအရပ်၌စစ်အင်္ဂါလေးပါးနှင့်တကွ မဟာသုဒဿနမင်းသည် စခန်းချလျက် နေ၏။

အာနန္ဒာ အရှေ့အရပ်၌ရှိသော ထီးပြိုင်မင်းတို့သည် မဟာသုဒဿနမင်းထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် "မင်းကြီး ကြွတော်မူပါ၊ မင်းကြီး အရှင်၏ လာခြင်းသည် ကောင်းသော လာခြင်းဖြစ်ပါသည်၊ မင်းကြီး (ဤနိုင်ငံသည်) အရှင်၏ နိုင်ငံပါတည်း၊ မင်းကြီး ဆုံးမတော်မူပါ"ဟု ဆိုကုန်၏။

မဟာသုဒဿနမင်းသည် ဤသို့ မိန့်ဆို၏၊ "အသက်ကို မသတ်အပ်၊ မပေးသည်ကို မယူအပ်၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ ဖောက်ပြားသော အကျင့်ကို မကျင့်အပ်၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို မပြောအပ်၊ သေရည်သေရက်ကို မသောက်အပ်၊ ကောက်ခံမြဲ အခွန်အတုတ်ကိုလည်း ကောက်ခံသုံးစွဲကြကုန်လော့"ဟု (မိန့်ဆို၏)။ အာနန္ဒာ အရှေ့အရပ်၌ရှိသော ထီးပြိုင်မင်းတို့သည် မဟာသုဒဿနမင်း၏ ဩဝေါဒမင်းတို့ဖြစ်လေကုန်၏။

အာနန္ဒာ ထိုအခါ ထိုစကြာရတနာသည် အရှေ့သမုဒ္ဒရာသို့ ဆင်းသက်၍ တစ်ဖန် ပြန်တက်ပြီးလျှင်တောင်အရပ်သို့ လည်သွားလေ၏။ပ။ တောင်သမုဒ္ဒရာသို့ ဆင်းသက်၍ တစ်ဖန် ပြန်တက်ပြီးလျှင်အနောက်အရပ်သို့ လည်သွားလေ၏။ပ။ အနောက်သမုဒ္ဒရာသို့ ဆင်းသက်၍ တစ်ဖန် ပြန်တက်ပြီးလျှင်မြောက်အရပ်သို့ လည်သွားလေ၏၊ စစ်အင်္ဂါလေးပါးနှင့်တကွ မဟာသုဒဿနမင်းသည်လည်း တစ်ပါတည်းလိုက်ပါသွားလေ၏၊ အာနန္ဒာ စကြာရတနာရပ်တဲ့ရာ အရပ်၌ စစ်အင်္ဂါလေးပါးနှင့်တကွ မဟာသုဒဿနမင်းသည် စခန်းချလျက် နေ၏။

အာနန္ဒာ မြောက်အရပ်၌ရှိသော ထီးပြိုင်မင်းတို့သည် မဟာသုဒဿနမင်းထံ ချဉ်းကပ်၍ ဤသို့ဆိုကုန်၏၊ "မင်းကြီး ကြွတော်မူပါ၊ မင်းကြီး အရှင်၏ လာခြင်းသည် ကောင်းသော လာခြင်းဖြစ်ပါသည်၊ မင်းကြီး (ဤနိုင်ငံသည်) အရှင်၏ နိုင်ငံပါတည်း၊ မင်းကြီး ဆုံးမတော်မူပါ"ဟု (ဆိုကုန်၏)။

မဟာသုဒဿနမင်းသည် ဤသို့ မိန့်ဆို၏၊ "အသက်ကို မသတ်အပ်၊ မပေးသည်ကို မယူအပ်၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ ဖောက်ပြားသော အကျင့်ကို မကျင့်အပ်၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို မပြောဆိုအပ်၊ သေရည်သေရက်ကို မသောက်အပ်၊ ကောက်ခံမြဲ အခွန်အတုတ်ကိုလည်း ကောက်ခံသုံးစွဲကြကုန်လော့"ဟု (ဆို၏)။ အာနန္ဒာ မြောက်အရပ်၌ရှိသော ထီးပြိုင်မင်းတို့သည် မဟာသုဒဿနမင်း၏ ဩဝေါဒမင်းတို့ဖြစ်လေကုန်၏။

၂၄၅။ အာနန္ဒာ ထိုအခါ ထိုစကြာရတနာသည် သမုဒ္ဒရာအပိုင်းအခြားရှိသော မြေကို အောင်ပြီး၍ကုသာဝတီမင်းနေပြည်တော်သို့ တစ်ဖန် ပြန်လည်ပြီးလျှင် မဟာသုဒဿနမင်း၏ နန်းတော်တံခါး လွှတ်ရုံးတော်မုခ်ဦး၌ မဟာသုဒဿနမင်း၏ နန်းတော်ကို တင့်တယ်စေလျက် ဝင်ရိုးတပ်ထားဘီသကဲ့သို့ တည်နေ၏။ အာနန္ဒာ မဟာသုဒဿနမင်းအား ဖြစ်ပေါ်လာသော စကြာရတနာသည် ဤသို့သဘော ရှိပေ၏။ (၁)

ဆင်ရတနာ

၂၄၆။ အာနန္ဒာ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း မဟာသုဒဿနမင်းအား ကိုယ်လုံးဖြူသော အင်္ဂါခုနစ်ပါးဖြင့် (မြေ၌ ထိလျက်) တည်သော တန်ခိုးရှိသော ကောင်းကင်ပျံနိုင်သော ဥပေါသထ

ဆင်မင်းမျိုးဖြစ်သော ဆင်ရတနာသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ထို (ဆင်ရတနာ) ကို မြင်လတ်သော် မဟာသုဒဿနမင်း၏ စိတ်သည်ကြည်နူးလျက်ရှိ၏၊ "အချင်းတို့ ဤဆင်ယာဉ် (ရတနာ) သည် လိမ္မာပြီးဖြစ်ပါမူ ကောင်းလေစွ"ဟု အကြံဖြစ်၏။ အာနန္ဒာ ထိုအခါ ထို (ဆင်ရတနာ) သည် ကာလရှည်မြင့်စွာ အပြည့်အစုံ သင်ကြားဆုံးမထားပြီးသော အာဇာနည် ဂန္ဓဆင်မျိုးကဲ့သို့ပင် လိမ္မာလျက် ရှိ၏။ အာနန္ဒာ ရှေးခ်ဖြစ်ဖူးသည်ကား မဟာသုဒဿနမင်းသည် ထိုဆင်ရတနာကိုပင် စုံစမ်းလိုသည် ဖြစ်၍ နံနက်အခါ၌ တက်စီးလျက် သမုဒ္ဒရာ့အပိုင်းအခြားရှိသော မြေပြင်အားလုံးကို လှည့်လည်ပြီးလျှင် ကုသာဝတီနေပြည်တော်သို့ ပြန်လာ၍ နံနက်ပွဲတော်စာ သုံးဆောင်လေ၏။ အာနန္ဒာ မဟာသုဒဿနမင်းအား ဖြစ်ပေါ်လာသော ဆင်ရတနာသည်ဤသို့ သဘောရှိပေ၏။ (၂)

မြင်းရတနာ

၂၄၇။ အာနန္ဒာ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း မဟာသုဒဿနမင်းအား ကိုယ်လုံးဖြူ၍ ဦးခေါင်းညိုသော ဖြူဆံမြက်ကဲ့သို့ ထိပ်ဆံရှိသော တန်ခိုးရှိသော ကောင်းကင်ပျံနိုင်သော ဝလာဟက မြင်းမင်းမျိုးဖြစ်သောမြင်းရတနာသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ထိုမြင်းရတနာကို မြင်လတ်သော် မဟာသုဒဿနမင်း၏ စိတ်သည်ကြည်နူးလျက် ရှိ၏၊ "အချင်းတို့ ဤမြင်းယာဉ် (ရတနာ) သည် လိမ္မာပြီးဖြစ်ပါမူ ကောင်းလေစွ"ဟုအကြံ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒာ ထိုအခါ ထိုမြင်းရတနာသည် ကာလရှည်မြင့်စွာ အပြည့်အစုံ သင်ကြားဆုံးမထားပြီးသော အာဇာနည်မြင်းကဲ့သို့ပင် လိမ္မာလျက် ရှိ၏။ အာနန္ဒာ ရှေးခ်ဖြစ်ဖူးသည်ကား မဟာသုဒဿနမင်းသည် ထိုမြင်းရတနာကိုပင် စုံစမ်းလိုသည်ဖြစ်၍ နံနက်အခါ၌ တက်စီးလျက် သမုဒ္ဒရာလေးစင်းအပိုင်းအခြားရှိသော မြေပြင်အားလုံးကို လှည့်လည်ပြီးလျှင် ကုသာဝတီနေပြည်တော်သို့ ပြန်လာ၍ နံနက်ပွဲတော်စာ သုံးဆောင်လေ၏။ အာနန္ဒာ မဟာသုဒဿနမင်းအား ဖြစ်ပေါ်လာသော မြင်းရတနာသည်ဤသို့သဘော ရှိပေ၏။ (၃)
ပတ္တမြားရတနာ

၂၄၈။ အာနန္ဒာ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း မဟာသုဒဿနမင်းအား ပတ္တမြား (ကြောင်မျက်ရွဲ) ရတနာသည်ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ထိုပတ္တမြား (ကြောင်မျက်ရွဲ) ရတနာသည် အလွန်တောက်ပ၏၊ အမျိုးမှန်၏၊ ရှစ်မြောင့်ရှိ၏၊ ကောင်းစွာ ပြုပြင်ပြီးဖြစ်၏၊ အရည်ကောင်း၏၊ အထူးကြည်လင်၏၊ နောက်ကျုကင်း၏၊ (သွေးခြင်းဖောက်ခြင်းစသော) အခြင်းအရာအားလုံးနှင့် ပြည့်စုံ၏။ အာနန္ဒာ ထိုပတ္တမြားရတနာ၏အရောင် သည် ထက်ဝန်းကျင် တစ်ယူဇနာတိုင်အောင် ပျံ့နှံ့၏။

အာနန္ဒာ ရှေးခ်ဖြစ်ဖူးသည်ကား မဟာသုဒဿနမင်းသည် ထိုပတ္တမြားရတနာကိုပင် စုံစမ်းလိုသည် ဖြစ်၍အင်္ဂါလေးပါးရှိသော စစ်တပ်ကို ခင်းကျင်းလျက် ပတ္တမြားရတနာကို တံခွန်ဖျားခ်ိ၌ တင်ပြီးလျှင်ညဉ့်သန်းခေါင်ယံ မှောင်မိုက်နေစဉ် ခရီးထွက်တော်မူ၏။ အာနန္ဒာ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်မှ ရွာသားတို့သည်ထိုပတ္တမြားရတနာ၏ အရောင်ဖြင့် မိုးလင်းပြီဟု မှတ်ထင်လျက် အမှုကိစ္စတို့ကို ပြုလုပ်ကြကုန်၏။ အာနန္ဒာ မဟာသုဒဿနမင်းအား ဖြစ်ပေါ်လာသော ပတ္တမြားရတနာသည် ဤသို့သဘော ရှိပေ၏။ (၄)

မိဖုရားရတနာ

၂၄၉။ အာနန္ဒာ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း မဟာသုဒဿနမင်းအား အလွန်အဆင်းလှသော ရှုချင်ဖွယ်ရှိသော (စိတ်ကို) ကြည်နူးစေတတ်သော မြတ်သော အဆင်းသဏ္ဌာန်နှင့် ပြည့်စုံသော မမြင့်လွန်း မနိမ့်လွန်း မကြေ့လွန်း မဆူလွန်း မမည်းလွန်း မဖြူလွန်းသော လူတို့၏ အဆင်းကို လွန်၍ နတ်တို့၏အဆင်းတမျှရှိသော မိဖုရားရတနာသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ အာနန္ဒာ ထိုမိဖုရားရတနာ၏ ကိုယ်အတွေ့သည်လဲမှို့အစုကဲ့သို့လည်းကောင်း ဝါဂွမ်းအစုကဲ့သို့လည်းကောင်း ညက်ညောဏ်။

အာနန္ဒာ ထိုမိဖုရားရတနာ၏ ကိုယ်ငွေ့သည် အေးသောအခါ၌ ပူ၏၊ ပူသောအခါ၌ အေး၏၊ အာနန္ဒာထိုမိဖုရားရတနာ၏ ကိုယ်မှ စန္ဒကူးနံ့သည် လှိုင်း၏၊ ခံတွင်းမှ ကြာညိုနံ့သည် ကြိုင်း၏၊ အာနန္ဒာမဟာသုဒဿနမင်း၏ ထိုမိဖုရားရတနာသည် ရှေးဦးစွာ (အိပ်ရာနေရာမှ) ထလေ့ရှိ၏၊ နောက်မှ အိပ်လေ့ထိုင်လေ့ရှိ၏၊ အဘယ်ကို ပြုရပါအံ့နည်းဟု နာခံလေ့ရှိ၏၊ နှစ်ခြိုက်ဖွယ်ကို ပြုကျင့်လေ့ရှိ၏၊ ချစ်ဖွယ်စကားကို ဆိုလေ့ရှိ၏၊ အာနန္ဒာ ထိုမိဖုရားရတနာသည် မဟာသုဒဿနမင်းကို စိတ်ဖြင့်သော်လည်း လွန်ကြူး၍ မကျင့်၊ ကိုယ်ကျင့်မူကား အဘယ်မှာ လွန်ကြူး၍ ကျင့်ပါအံ့နည်း။ အာနန္ဒာ မဟာသုဒဿနမင်းအား ဖြစ်ပေါ်လာသော မိဖုရားရတနာသည် ဤသို့ သဘောရှိပေ၏။ (၅)

သူဌေးရတနာ

၂၅၀။ အာနန္ဒာ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း မဟာသုဒဿနမင်းအား သူဌေးရတနာသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ ထို (သူဌေးရတနာ) အား ကံကြောင့်ဖြစ်သော နတ်မျက်စိသည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ ယင်း (နတ်မျက်စိ) ဖြင့် အရှင်ရှိ အရှင်မဲ့ဖြစ်သော မြေပုံနှံထားသည့် ရတနာအိုးများကို မြင်နိုင်၏၊ ထို (သူဌေး ရတနာ) သည်မဟာသုဒဿနမင်းကို ချဉ်းကပ်၍ ဤသို့ လျှောက်ထား၏၊ "မင်းမြတ် အရှင်မင်းမြတ်သည်ကြောင့်ကြမဲ့နေတော်မူပါလော့၊ အရှင်မင်းမြတ်အတွက် ဥစ္စာဖြင့် ပြုဖွယ်ကိစ္စကို အကျွန်ုပ်သည် ဥစ္စာဖြင့် ပြုပါအံ့"ဟု (လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ ရှေးဦးဖြစ်ဖူးသည်ကား မဟာသုဒဿနမင်းသည် ထိုသူဌေးရတနာကိုပင် စုံစမ်းလိုသည် ဖြစ်၍လျှက် ဂင်္ဂါမြစ်အလယ် ရေစီးကြောင်းသို့ သွားရောက်ပြီးလျှင် "သူဌေး ရွှေငွေကို ငါအလိုရှိ၏"ဟု သူဌေးရတနာအား ဆို၏။

"မင်းမြတ် သို့ဖြစ်လျှင် လှေကို တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ကပ်ပါစေလော့"ဟု (လျှောက်၏)။

"သူဌေး ဤနေရာ၌ပင်လျှင် ရွှေငွေကို ငါ အလိုရှိ၏"ဟု (ဆို၏)။

အာနန္ဒာ ထိုအခါ ထိုသူဌေးရတနာသည် လက်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့် ရေကို ယက်၍ ရွှေငွေဖြင့် ပြည့်သောအိုးကို ထုတ်ဖော်ပြီးလျှင် မဟာသုဒဿနမင်းအား ဤသို့ လျှောက်၏။

"မင်းမြတ် ဤမျှဖြင့် တော်လောက်ပါပြီလော၊ မင်းမြတ် ဤမျှဖြင့် ဆောင်ရွက်ရာ ရောက်ပါပြီ လော၊ မင်းမြတ် ဤမျှဖြင့် ပူဇော်ရာ ရောက်ပါပြီလော"ဟု (လျှောက်၏)။

"သူဌေး ဤမျှဖြင့် တော်လောက်ပါပြီ၊ ဤမျှ ဖြင့် ဆောင်ရွက်ရာ ရောက်ပါပြီ၊ ဤမျှဖြင့် ပူဇော်ရာရောက်ပါပြီ"ဟု မဟာသုဒဿနမင်းသည် ဆို၏၊ အာနန္ဒာ မဟာသုဒဿနမင်းအား ဖြစ်ပေါ်လာသောသူဌေးရတနာသည် ဤသို့သဘော ရှိပေ၏။ (၆)

သားကြီးရတနာ

၂၅၁။ အာနန္ဒာ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း မဟာသုဒဿနမင်းအား ထက်မြက်လိမ္မာ ပညာရှိသောသားကြီးရတနာသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ (ထိုသားကြီးရတနာသည်) မဟာသုဒဿနမင်းထံ ဝင်ရောက်ခစားစေခြင်းငှါ သင့်တော်သူကို ဝင်ရောက်ခစားစေ၍ မသင့်သောသူကို ပယ်ရှားရန် စွမ်းနိုင်ရာ၏၊ ရာထူးခ်ီခန့်ထားသင့်သောသူကို ခန့်ထားရန်လည်း စွမ်းနိုင်၏၊ ထို (သားကြီးရတနာ) သည် မဟာသုဒဿနမင်းထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ "မင်းမြတ် အရှင်မင်းမြတ်သည်ကြောင့်ကြမဲ့ နေတော်မူပါလော့၊ အကျွန်ုပ်သည်စီမံခန့်ခွဲပါအုံ့"ဟု လျှောက်၏။ အာနန္ဒာ မဟာသုဒဿနမင်းအား ဖြစ်ပေါ်လာသော သားကြီးရတနာသည်ဤသို့သဘော ရှိပေ၏။ (၇)

အာနန္ဒာ မဟာသုဒဿနမင်းသည် ဤဆိုခဲ့သော ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပေ၏။

တန်ခိုးလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံခြင်း

၂၅၂။ အာနန္ဒာ မဟာသုဒဿနမင်းသည် တန်ခိုးလေးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏ (ဟူရာ၌) အဘယ်တန်ခိုးလေးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသနည်းဟူမူ–

အာနန္ဒာ မဟာသုဒဿနမင်းသည် သူတစ်ပါးတို့ထက် လွန်ကဲ၍ အဆင်းလှ၏၊ ရှုချင်ဖွယ်ရှိ၏၊ ကြည်ညိုဖွယ်ရှိ၏၊ မြတ်သော အဆင်းသဏ္ဌာန်နှင့် ပြည့်စုံ၏၊ အာနန္ဒာ မဟာသုဒဿနမင်းသည် ရှေးဦးစွာသော ဤတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံပေ၏။

အာနန္ဒာ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း မဟာသုဒဿနမင်းသည် သူတစ်ပါးတို့ထက် လွန်ကဲ၍ အသက်ရှည်၏၊ ကြာမြင့်စွာ တည်ခြင်းရှိ၏၊ အာနန္ဒာ မဟာသုဒဿနမင်းသည် နှစ်ခုမြောက်သော ဤတန်ခိုးနှင့်လည်း ပြည့်စုံပေ၏၊

အာနန္ဒာ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း မဟာသုဒဿနမင်းသည် သူတစ်ပါးတို့ထက် လွန်ကဲ၍ အနာ ကင်း၏၊ ရောဂါကင်း၏၊ အစာကို အညီအမျှကြေစေတတ်သည့် မအေးလွန်း မပူလွန်းသော ဝမ်းမီးနှင့် ပြည့်စုံ၏။ အာနန္ဒာ မဟာသုဒဿနမင်းသည် သုံးခုမြောက်သော ဤဆိုခဲ့သော တန်ခိုးနှင့်လည်း ပြည့်စုံ ပေ၏။

အာနန္ဒာ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း မဟာသုဒဿနမင်းကို ပုဏ္ဏားနှင့် သူကြွယ်တို့သည် ချစ်ခင်မြတ်နိုးကုန်၏၊ အာနန္ဒာ ဥပမာအားဖြင့် ဖခင်ကို သားသမီးတို့သည် ချစ်ခင်မြတ်နိုးကုန်သကဲ့သို့ပင် မဟာသုဒဿနမင်းကို ပုဏ္ဏားနှင့် သူကြွယ်တို့သည် ချစ်ခင်မြတ်နိုးကုန်၏၊ အာနန္ဒာ မဟာသုဒဿနမင်းသည်လည်းပုဏ္ဏားနှင့် သူကြွယ်တို့ကို ချစ်ခင်မြတ်နိုး၏၊ အာနန္ဒာ ဥပမာအားဖြင့် ဖခင်သည် သားသမီးတို့ကိုချစ်ခင်မြတ်နိုးသကဲ့သို့ပင် မဟာသုဒဿနမင်းသည်လည်း ပုဏ္ဏားနှင့် သူကြွယ်တို့ကို ချစ်ခင်မြတ်နိုး၏။

အာနန္ဒာ ရှေးခ်ီဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်ကား မဟာသုဒဿနမင်းသည် အင်္ဂါလေးပါးရှိသော စစ်တပ်ဖြင့် ဥယျာဉ်မြေ အရပ်သို့ ထွက်တော်မူ၏၊ အာနန္ဒာ ထိုအခါ၌ ပုဏ္ဏားနှင့် သူကြွယ်တို့သည် မဟာသုဒဿန မင်းသို့ချဉ်းကပ်၍ "မင်းမြတ် အရှင်မင်းမြတ်ကို အကျွန်ုပ်တို့ ကြာမြင့်စွာ

ဖူးမြော်နိုင်ရန်အလို့ငှာ ဖြည်းဖြည်းကြွသွားတော်မူပါလော့”ဟု ဆိုကုန်၏။ အာနန္ဒာ မဟာသုဒဿနမင်းသည်လည်း “အချင်းရထားထိန်းငါသည် ပုဏ္ဏားနှင့် သူကြွယ်တို့ကို ကြာမြင့်စွာ မြင်နိုင်ရန်အလို့ငှာ ရထားကို ဖြည်းဖြည်း မောင်းနှင်လော့”ဟု ရထားထိန်းအား မိန့်တော်မူ၏။

အာနန္ဒာ မဟာသုဒဿနမင်းသည် လေးခုမြောက်သော ဤတန်ခိုးနှင့်လည်း ပြည့်စုံပေ၏။ အာနန္ဒာမဟာသုဒဿနမင်းသည် ဤတန်ခိုးလေးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပေ၏။

ဓမ္မပြာသာဒ် နှင့် ဓမ္မရေကန်

၂၅၃။ အာနန္ဒာ ထိုအခါ မဟာသုဒဿနမင်းအား ဤသို့သော အကြံဖြစ်၏ “ငါသည် ဤထန်းပင် (တန်း) တို့၏ အကြား၌ ကုလလေးတာ တစ်ရာစီ တစ်ရာစီ ကျယ်ပြန့်သော လေးထောင့်ကန်တို့ကို ဖန်ဆင်းရမူ ကောင်းလေစွ”ဟု (အကြံဖြစ်၏)။ အာနန္ဒာ မဟာသုဒဿနမင်းသည် ထိုထန်းပင် (တန်း) တို့၏အကြား၌ ကုလလေးတာ တစ်ရာစီ တစ်ရာစီ ကျယ်ပြန့်သော လေးထောင့်ကန်တို့ကို ဖန်ဆင်းလေ၏။ အာနန္ဒာ ထိုလေးထောင့်ကန်တို့ကို ရွှေအုတ်တစ်မျိုး၊ ငွေအုတ်တစ်မျိုး၊ ကြောင်မျက်ရွဲ (ပတ္တမြား) အုတ်တစ်မျိုး၊ ဖလ်အုတ်တစ်မျိုးဟူ၍ အရောင်လေးမျိုးရှိသော အုတ်တို့ဖြင့် စီထားကုန်၏။

အာနန္ဒာ ထိုလေးထောင့်ကန်တို့၌ ရွှေစောင်းတန်းတစ်မျိုး၊ ငွေစောင်းတန်းတစ်မျိုး၊ ကြောင်မျက်ရွဲစောင်းတန်းတစ်မျိုး၊ ဖလ်စောင်းတန်းတစ်မျိုးအားဖြင့် အရောင်လေးမျိုးရှိသော စောင်းတန်းလေးခုစီ ရှိကုန်၏။ ရွှေစောင်းတန်း၌ လက်ရန်းတိုင်တို့သည် ရွှေဖြင့် ပြီး၍ စိန်ချွန်နှင့် နဖူးစည်းတို့သည် ငွေဖြင့်ပြီးကုန်၏။ ငွေစောင်းတန်း၌ လက်ရန်းတိုင်တို့သည် ငွေဖြင့် ပြီးကုန်၍ စိန်ချွန်နှင့် နဖူးစည်းတို့ကားရွှေဖြင့် ပြီးကုန်၏။ ကြောင်မျက်ရွဲစောင်းတန်း၌ လက်ရန်းတိုင်တို့သည် ကြောင်မျက်ရွဲဖြင့် ပြီး၍ စိန်ချွန်နှင့် နဖူးစည်းတို့ကား ဖလ်ဖြင့် ပြီးကုန်၏။ ဖလ်စောင်းတန်း၌ လက်ရန်းတိုင်တို့သည် ဖလ်ဖြင့် ပြီး၍စိန်ချွန်နှင့် နဖူးစည်းတို့သည်ကား ကြောင်မျက်ရွဲဖြင့် ပြီးကုန်၏။

အာနန္ဒာ ထိုလေးထောင့်ကန်တို့သည် အရံအတား နှစ်ခုစီ ကာရံလျက် ရှိကုန်၏၊ အရံအတားတစ်ခုသည် ရွှေဖြင့် ပြီး၍ အရံအတားတစ်ခုကား ငွေဖြင့် ပြီး၏၊ ရွှေဖြင့် ပြီးသော အရံအတား၌ တိုင်တို့သည်ရွှေဖြင့် ပြီး၍ စိန်ချွန်နှင့် နဖူးစည်းတို့ကား ငွေဖြင့် ပြီးကုန်၏။ ငွေဖြင့် ပြီးသော အရံအတား၌ တိုင်တို့သည် ငွေဖြင့် ပြီး၍ စိန်ချွန်နှင့် နဖူးစည်းတို့ကား ရွှေဖြင့် ပြီးကုန်၏။

အာနန္ဒာ ထိုအခါ၌ မဟာသုဒဿနမင်းအား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်၏၊ “ငါသည် ဤလေးထောင့်ကန်တို့၌ (ဥပွလ) ကြာ ပဒုမ္မာကြာ ကုမုဒြာကြာ ပုဏ္ဍရိက်ကြာဟူသောဥတုသုံးပါးလုံးပွင့်သော လူအများသုံးနိုင်ခွင့်ရှိသော ပန်းမျိုးကို စိုက်ပျိုးစေရမူ ကောင်းလေစွ”ဟု (အကြံဖြစ်၏)။ အာနန္ဒာ မဟာ သုဒဿနမင်းသည် ထိုလေးထောင့်ကန်တို့၌ ဥပွလကြာ ပဒုမ္မာကြာကုမုဒြာကြာ ပုဏ္ဍရိက်ကြာ ဟူသော ဥတုသုံးပါးလုံးပွင့်သော လူအများ သုံးနိုင်ခွင့်ရှိသော ပန်းမျိုးကိုစိုက်ပျိုးစေ၏။

၂၅၄။ အာနန္ဒာ ထိုအခါ မဟာသုဒဿနမင်းအား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်ပြန်၏၊ "ငါသည်ဤလေးထောင့်ကန်တို့၏ ကမ်း၌ ရောက်လာသမျှသော လူအပေါင်းကို ရေချိုးပေးရန်အလို့ငှာ ရေချိုးပေးသူများကို ခန့်ထားရမူ ကောင်းလေစွ"ဟု (အကြံဖြစ်ပြန်၏)။ အာနန္ဒာ မဟာသုဒဿနမင်းသည် ထိုလေးထောင့်ကန်တို့၏ ကမ်း၌ ရောက်လာသမျှသော လူအပေါင်းကို ရေချိုးပေးရန်အလို့ငှာ ရေချိုးပေးသူများကို ခန့်ထားလေ၏။

အာနန္ဒာ ထိုအခါ မဟာသုဒဿနမင်းအား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်ပြန်၏၊ "ငါသည် ဤလေးထောင့်ကန်တို့၏ ကမ်း၌ ထမင်းအလိုရှိသောသူအား ထမင်းအလှူကို အဖျော်အလိုရှိသောသူအား အဖျော်အလှူကို အဝတ်အလိုရှိသောသူအား အဝတ်အလှူကို ယာဉ်အလိုရှိသောသူအား ယာဉ်အလှူကို အိပ်ရာအလိုရှိသောသူအား အိပ်ရာအလှူကို မိန်းမအလိုရှိသောသူအား မိန်းမအလှူကို ငွေအလိုရှိသောသူအားငွေအလှူကို ရွှေအလိုရှိသောသူအား ရွှေအလှူကို ပေးလှူစေရမူ ကောင်းလေစွ"ဟု (အကြံဖြစ်ပြန်၏)။

အာနန္ဒာ မဟာသုဒဿနမင်းသည် ထိုရေကန်တို့၏ ကမ်း၌ ထမင်းအလိုရှိသောသူအား ထမင်း အလှူကိုအဖျော်အလိုရှိသောသူအား အဖျော်အလှူကို အဝတ်အလိုရှိသောသူအား အဝတ်အလှူကို ယာဉ်အလိုရှိသောသူအား ယာဉ်အလှူကို အိပ်ရာအလိုရှိသောသူအား အိပ်ရာအလှူကို မိန်းမအလိုရှိသောသူအားမိန်းမအလှူကို ငွေအလိုရှိသောသူအား ငွေအလှူကို ရွှေအလိုရှိသောသူအား ရွှေအလှူကို ပေးလှူစေ၏။

၂၅၅။ အာနန္ဒာ ထိုအခါ၌ ပုဏ္ဏားနှင့် သူကြွယ်တို့သည် များစွာသော ဥစ္စာကို ယူဆောင်လာကာမဟာသုဒဿနမင်းသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် "မင်းမြတ် မင်းမြတ်အတွက်ပင် ရည်ရွယ်၍ ဤများစွာသောဥစ္စာကို ယူဆောင်လာခဲ့ပါသည်၊ မင်းမြတ်သည် ထို (ဥစ္စာ) ကို ခံယူတော်မူပါ"ဟု (လျှောက်ကုန်၏)။ အချင်းတို့ အလိုမရှိပြီ၊ တရားသော အခွန်အတုတ်ဖြင့် စုဆောင်းထားသော ဤငါ့ဥစ္စာသည်လည်း များလှပါ၏၊ ထို (သင်တို့၏ ဥစ္စာ) သည်လည်း သင်တို့၏ (ဥစ္စာပင်) ဖြစ်ပါစေ၊ ဤ (ငါ့ဥစ္စာ) မှလည်း ထပ်၍ယူကုန်ဦးလော့ဟု (မိန့်ဆို၏)။

ဤသို့ မဟာသုဒဿနမင်းက ငြင်းပယ်လိုက်သည်ရှိသော် ထိုပုဏ္ဏားနှင့် သူကြွယ်တို့သည် တစ်ခုသောနေရာသို့ ဖဲသွားကြပြီးလျှင် "ဤဥစ္စာတို့ကို ငါတို့၏ အိမ်သို့ တစ်ဖန်ပြန်၍ ယူဆောင်သည် ရှိသော်ငါတို့အား မလျောက်ပတ်၊ ငါတို့သည် မဟာသုဒဿနမင်းအား နန်းတော် တည်ဆောက်ပေးရမူ ကောင်းလေစွ"ဟု အညီအညွတ် ကြံစည်ဆုံးဖြတ်ကုန်၏။ (ဤသို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးလျှင်) ထိုသူတို့သည် မဟာသုဒဿနမင်းထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ "မင်းမြတ် အရှင်မင်းမြတ်အား နန်းတော် တည်ဆောက်ပေးပါကုန်အံ့"ဟု ဆိုကုန်၏။ အာနန္ဒာ မဟာသုဒဿနမင်းသည် ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် လက်ခံလေ၏။

၂၅၆။ အာနန္ဒာ ထိုအခါ နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းသည် မဟာသုဒဿနမင်း၏ စိတ်အကြံကို (မိမိ) စိတ်ဖြင့် သိ၍ "အချင်းဝိသကြုံ လာလော့၊ သင်သည် မဟာသုဒဿနမင်းအား ဓမ္မမည်သော (နန်း) ပြာသာဒ်ကို ဖန်ဆင်းပေးချေလော့"ဟု ဝိသကြုံနတ်သားကို အမိန့်ပေး၏။ "အရှင် သိကြားမင်း ကောင်းပါပြီ"ဟု ဝိသကြုံနတ်သားသည် နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းအား ဝန်ခံပြီးလျှင် အားရှိသော ယောဂျာ့းသည် ကွေးထားသော လက်မောင်းကို ဆန့်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဆန့်ထားသော လက်မောင်းကိုကွေး

သကဲ့သို့လည်းကောင်း တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ ကွယ်ခဲ့၍ မဟာသုဒဿနမင်း၏ ရှေ့၌ထင်ရှားပေါ်လာ၏။

အာနန္ဒာ ထိုအခါ ဝိသကြုံနတ်သားသည် မဟာသုဒဿနမင်းအား "မင်းမြတ် အရှင်မင်းမြတ်အားဓမ္မမည်သော (နန်း) ပြာသာဒ်ကို ဖန်ဆင်းပေးပါအုံ"ဟု ဆို၏။ အာနန္ဒာ မဟာသုဒဿနမင်းသည် ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် လက်ခံလေ၏။

အာနန္ဒာ ဝိသကြုံနတ်သားသည် မဟာသုဒဿနမင်းအား ဓမ္မမည်သော (နန်း) ပြာသာဒ်ကို ဖန်ဆင်းပေးလေ၏။ အာနန္ဒာ ဓမ္မမည်သော (နန်း) ပြာသာဒ်သည် အရှေ့ အနောက် အလျားတစ်ယူဇနာတောင်မြောက် အနံယူဇနာခွဲ 'ယူဇနာဝက်' ရှိ၏။ အာနန္ဒာ ဓမ္မမည်သော (နန်း) ပြာသာဒ်၏ အောက်ခံခုံသည် အမြင့်တစ်ဆယ့်ငါးတောင် ရှိ၏၊ (ယင်းခုံကို) ရွှေအုတ်တစ်မျိုး ငွေအုတ်တစ်မျိုး ကြောင်မျက်ရွဲအုတ်တစ်မျိုး ဖလအုတ်တစ်မျိုးဟူ၍ အရောင်လေးမျိုးရှိသော အုတ်တို့ဖြင့် စီထား၏။

အာနန္ဒာ ဓမ္မမည်သော (နန်း) ပြာသာဒ်၌ ရွှေတိုင်တစ်မျိုး ငွေတိုင်တစ်မျိုး ကြောင်မျက်ရွဲတိုင် တစ်မျိုးဖလ်တိုင်တစ်မျိုး ဟူ၍ အရောင်လေးမျိုးရှိသော တိုင်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် ရှိ၏။ အာနန္ဒာဓမ္မမည်သော (နန်း) ပြာသာဒ်၌ ရွှေပျဉ်ချပ်တစ်မျိုး ငွေပျဉ် ချပ်တစ်မျိုး ကြောင်မျက်ရွဲ ပျဉ်ချပ် တစ်မျိုးဖလ်ပျဉ်ချပ်တစ်မျိုး ဟူ၍ အရောင်လေးမျိုးရှိသော ပျဉ်ချပ်တို့ကို ခင်းထား၏။

အာနန္ဒာ ဓမ္မမည်သော (နန်း) ပြာသာဒ်၌ ရွှေစောင်းတန်းတစ်မျိုး ငွေစောင်းတန်းတစ်မျိုး ကြောင် မျက်ရွဲစောင်းတန်းတစ်မျိုး ဖလ်စောင်းတန်းတစ်မျိုး ဟူ၍ အရောင်လေးမျိုးရှိသော စောင်းတန်း နှစ်ဆယ့်လေးသွယ် ရှိ၏။ ရွှေစောင်းတန်း၌ လက်ရန်းတိုင်တို့သည် ရွှေဖြင့် ပြီး၍ စိန်ချွန်နှင့် နဖူးစည်းတို့ကားငွေဖြင့် ပြီးကုန်၏။ ငွေစောင်းတန်း၌ လက်ရန်းတိုင်တို့သည် ငွေဖြင့် ပြီး၍ စိန်ချွန်နှင့် နဖူးစည်းတို့သည်ကား ရွှေဖြင့် ပြီးကုန်၏။

ကြောင်မျက်ရွဲစောင်းတန်း၌ လက်ရန်းတိုင်တို့သည် ကြောင်မျက်ရွဲဖြင့် ပြီး၍ စိန်ချွန်နှင့် နဖူးစည်းတို့ကား ဖလ်ဖြင့်ပြီးကုန်၏။ ဖလ်စောင်းတန်း၌ လက်ရန်းတိုင်တို့သည် ဖလ်ဖြင့်ပြီး၍ စိန်ချွန်နှင့် နဖူးစည်းတို့ကား ကြောင်မျက်ရွဲဖြင့် ပြီးကုန်၏။

အာနန္ဒာ ဓမ္မမည်သော (နန်း) ပြာသာဒ်မ၌ ရွှေပြာသာဒ်ဆောင်တစ်မျိုး ငွေပြာသာဒ်ဆောင်တစ်မျိုးကြောင် မျက်ရွဲပြာသာဒ်ဆောင်တစ်မျိုး ဖလ်ပြာသာဒ်ဆောင်တစ်မျိုးဟူ၍ အရောင်လေးမျိုးရှိသော ရွှေပြာသာဒ်ဆောင်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် ရှိ၏။ ရွှေပြာသာဒ်ဆောင်၌ ငွေပလ္လင်ကို ခင်းထား၏၊ ငွေပြာသာဒ်ဆောင်၌ ရွှေပလ္လင်ကို ခင်းထား၏၊ ကြောင်မျက်ရွဲပြာသာဒ်ဆောင်၌ ဆင်စွယ်ပလ္လင်ကိုခင်းထား၏၊ ဖလ်ပြာသာဒ်ဆောင်၌ စန္ဒကူးနှစ် ပလ္လင်ကို ခင်းထား၏။

ရွှေပြာသာဒ်ဆောင် တံခါး၀၌ ငွေထန်းပင် တည်ရှိ၏၊ ထို (ထန်းပင်) ၏ ပင်စည်သည် ငွေဖြင့်ပြီး၍အရွက်အသီးတို့သည်ကား ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်၏။ ငွေပြာသာဒ်ဆောင်တံခါး၀၌ ရွှေထန်းပင် တည်ရှိ၏၊ ထို (ထန်းပင်) ၏ ပင်စည်သည် ရွှေဖြင့်ပြီး၍ အရွက်အသီးတို့သည်ကား ငွေဖြင့် ပြီးကုန်၏။ ကြောင်မျက်ရွဲပြာသာဒ်ဆောင်တံခါး၀၌ ဖလ်ဖြင့်ပြီးသော ငွေထန်းပင် တည်ရှိ၏၊ ထို (ထန်းပင်) ၏ ပင်စည်သည်ဖလ်ဖြင့် ပြီး၍ အရွက်အသီးတို့သည်ကား ကြောင်မျက်ရွဲဖြင့် ပြီးကုန်၏။ ဖလ်ပြာသာဒ်ဆောင်တံခါး၀၌ကြောင် မျက်ရွဲဖြင့်ပြီးသော

ထန်းပင်တည်ရှိ၏၊ ထို (ထန်းပင်) ၏ ပင်စည်သည် ကြောင်မျက်ရွဲဖြင့်ပြီး၍အရွက်အသီး တို့သည်ကား ဖလ်ဖြင့်ပြီးကုန်၏။

၂၅၇။ အာနန္ဒာ ထိုအခါ မဟာသုဒဿနမင်းအား "မဟာဝိယူဟမည်သော ပြာသာဒ်ဆောင်တံခါး၀၌ရှေအတိပြီးသော ထန်းတောကို ဖန်ဆင်းပြီးလျှင် ယင်းထန်းတော၌ နေ့သန့်စင်ကာ နေရမူ ကောင်းလေစွ"ဟု အကြံဖြစ်ပြန်၏။ အာနန္ဒာ မဟာသုဒဿနမင်းသည် မဟာဝိယူဟမည်သော ပြာသာဒ်ဆောင့်တံခါး၀၌ ရှေအတိပြီးသော ထန်းတောကို ဖန်ဆင်းပြီးလျှင် ယင်းထန်းတော၌ နေ့သန့်စင်ကာ နေ၏။ အာနန္ဒာ ဓမ္မမည်သော (နန်း) ပြာသာဒ်သည် အရံအတားနှစ်ခုတို့ဖြင့် ကာရံလျက်ရှိ၏၊ အရံအတားတစ်ခုကား ရွှေဖြင့်ပြီး၏။ တစ်ခုကား ငွေဖြင့်ပြီး၏။ ရွှေဖြင့်ပြီးသော အရံအတား၌ တိုင်တို့သည် ရွှေဖြင့်ပြီး၍စိန်ချွန်နှင့် နဖူးစည်းတို့ကား ငွေဖြင့်ပြီးကုန်၏။ ငွေဖြင့်ပြီးသော အရံအတား၌ တိုင်တို့သည် ငွေဖြင့်ပြီး၍စိန်ချွန်နှင့် နဖူးစည်းတို့ကား ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်၏။

၂၅၈။ အာနန္ဒာ ဓမ္မမည်သော (နန်း) ပြာသာဒ်သည် ခြုံကွန်ရက်နှစ်ခုတို့ဖြင့် ကာရံလျက်ရှိ၏၊ ကွန်ရက်တစ်ခုကား ရွှေဖြင့် ပြီး၏၊ ကွန်ရက်တစ်ခုကား ငွေဖြင့် ပြီး၏။ ရွှေကွန်ရက်၌ ငွေခြုံတို့ကိုဆွဲထားကုန်၏၊ ငွေကွန်ရက်၌ ရွှေခြုံတို့ကို ဆွဲထားကုန်၏။ အာနန္ဒာ လေတိုက်ခတ်သည်ရှိသော် ထိုခြုံနှင့်ကွန်ရက်တို့မှ ထွက်ပေါ်လာသော အသံသည် သာယာလည်း သာယာ၏၊ စွဲမက်ဖွယ်လည်း ဖြစ်၏၊ နှစ်သက်ဖွယ်လည်း ဖြစ်၏၊ မက်မောဖွယ်လည်း ဖြစ်၏။

အာနန္ဒာ ဥပမာအားဖြင့် တူရိယာငါးပါးကို ကောင်းစွာ ပြင်ဆင်၍ အသံညီကာ တတ်ကျွမ်းသူတို့အညီအညွတ်တီးမှုတ်သည်ရှိသော် တူရိယာသံသည် သာယာလည်း သာယာသကဲ့သို့ စွဲမက်ဖွယ်လည်း ဖြစ်သကဲ့သို့ နှစ်သက်ဖွယ်လည်း ဖြစ်သကဲ့သို့ မက်မောဖွယ်လည်း ဖြစ်သကဲ့သို့ အာနန္ဒာ ဤအတူပင်လေတိုက်ခတ်သည်ရှိသော် ထိုခြုံနှင့် ကွန်ရက်တို့၏ အသံသည် သာယာလည်း သာယာ၏၊ စွဲမက်ဖွယ်လည်း ဖြစ်၏၊ နှစ်သက်ဖွယ်လည်း ဖြစ်၏၊ မက်မောဖွယ်လည်း ဖြစ်၏၊ အာနန္ဒာ ထိုအခါ ကုသာ၀တီနေပြည်တော်၌ ကစားကြူး မေထုန်ကြူး သေသောက်ကြူးကုန်သော သူတို့သည် လေတိုက်ခတ်သောထိုခြုံနှင့် ကွန်ရက်တို့၏ အသံဖြင့် ကခုန်ပျော်မြူးကုန်၏။

အာနန္ဒာ ဓမ္မမည်သော (နန်း) ပြာသာဒ်သည် ပြီးစီးလတ်သော် မကြည့်ရှုနိုင်လောက်အောင် အလွန်တောက်ပ၏၊ မျက်စိကျိန်းအောင် တောက်ပ၏။ အာနန္ဒာ ဥပမာအားဖြင့် မိုးဥတုအဆုံးတန်ဆောင်မုန်းလ အခါ၌ တိမ်တိုက်ကင်း၍ ကောင်းကင်စင်ကြယ်လတ်သော် ကောင်းကင်၌တက်ထွန်းလျက်ရှိသော နေမင်း သည် မကြည့်ရှုနိုင်အောင် အလွန်တောက်ပသကဲ့သို့ မျက်စိကျိန်းအောင်တောက်ပသကဲ့သို့ အာနန္ဒာ ဤအတူပင် ဓမ္မမည်သော (နန်း) ပြာသာဒ်သည် မကြည့်ရှုနိုင်လောက်အောင်အလွန်တောက်ပ၏၊ မျက်စိ ကျိန်းအောင် တောက်ပ၏။

၂၅၉။ အာနန္ဒာ ထိုအခါ မဟာသုဒဿနမင်းအား "ဓမ္မမည်သော (နန်း) ပြာသာဒ်၏ ရှေ့၌ ဓမ္မမည်သော လေးထောင့်ကန်ကို ဖန်ဆင်းရမူ ကောင်းလေစွ"ဟု အကြံဖြစ်ပြန်၏။ အာနန္ဒာ မဟာသုဒဿနမင်းသည် ဓမ္မမည်သော (နန်း) ပြာသာဒ်၏ ရှေ့၌ ဓမ္မမည်သော လေးထောင့်ကန်ကို ဖန်ဆင်းလေ၏။ အာနန္ဒာ ဓမ္မမည်သော လေးထောင့်ကန်သည် အရှေ့ အနောက် အလျား တစ်ယူဇနာ ရှိ၏၊ တောင် မြောက် အနံ ယူဇနာ၀က် ရှိ၏၊ အာနန္ဒာ

ဓမ္မမည်သော လေးထောင့်ကန်ကို ရွှေအုတ်တစ်မျိုးငွေအုတ် တစ်မျိုး (ပတ္တမြား) ကြောင်မျက်ရွဲအုတ်တစ်မျိုး ဖလ်အုတ်တစ်မျိုးဟူ၍ အရောင်လေးမျိုးရှိသောအုတ်တို့ဖြင့် စီထား၏။

အာနန္ဒာ ဓမ္မမည်သော လေးထောင့်ကန်၌ ရွှေစောင်းတန်းတစ်မျိုး ငွေစောင်းတန်းတစ်မျိုး (ပတ္တမြား) ကြောင်မျက်ရွဲစောင်းတန်းတစ်မျိုး ဖလ်စောင်းတန်းတစ်မျိုး ဟူ၍ အရောင်လေးမျိုးရှိသော စောင်းတန်းနှစ်ဆယ့်လေးသွယ် ရှိ၏။ ရွှေစောင်းတန်း၌ လက်ရန်းတိုင်တို့သည် ရွှေဖြင့် ပြီး၍ စိန်ချွန်နှင့်နဖူးစည်းတို့ကား ငွေဖြင့် ပြီးကုန်၏။ ငွေစောင်းတန်း၌ လက်ရန်းတိုင်တို့သည် ငွေဖြင့်ပြီး၍ စိန်ချွန်နှင့်နဖူးစည်းတို့ကား ရွှေဖြင့် ပြီးကုန်၏။ ကြောင်မျက်ရွဲစောင်းတန်း၌ လက်ရန်းတိုင်တို့သည် ကြောင်မျက်ရွဲဖြင့် ပြီး၍ စိန်ချွန်နှင့် နဖူးစည်းတို့ကား ဖလ်ဖြင့် ပြီးကုန်၏။ ဖလ်စောင်းတန်း၌ လက်ရန်းတိုင်တို့သည်ဖလ်ဖြင့်ပြီး၍ စိန်ချွန်နှင့် နဖူးစည်းတို့ကား ကြောင်မျက်ရွဲဖြင့် ပြီးကုန်၏။

အာနန္ဒာ ဓမ္မမည်သော လေးထောင့်ကန်သည် အရံအတား နှစ်ခုတို့ဖြင့် ကာရံလျက် ရှိ၏။ အရံအတား တစ်ခုကား ရွှေဖြင့်ပြီး၏၊ တစ်ခုကား ငွေဖြင့်ပြီး၏။ ရွှေဖြင့်ပြီးသော အရံအတား၌ တိုင်တို့သည်ရွှေဖြင့်ပြီး၍ စိန်ချွန်နှင့် နဖူးစည်းတို့ကား ငွေဖြင့်ပြီးကုန်၏။ ငွေဖြင့်ပြီးသော အရံအတား၌ တိုင်တို့သည်ငွေဖြင့်ပြီး၍ စိန်ချွန်နှင့် နဖူးစည်းတို့ကား ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်၏။

အာနန္ဒာ ဓမ္မမည်သော လေးထောင့်ကန်သည် ရွှေထန်းပင်တစ်တန်း ငွေထန်းပင်တစ်တန်း ကြောင်မျက်ရွဲ ထန်းပင်တစ်တန်း ဖလ်ထန်းပင်တစ်တန်း ပတ္တမြားနီထန်းပင်တစ်တန်း ပတ္တမြားပြောက် ထန်းပင်တစ်တန်း ရတနာမျိုးစုံ ထန်းပင်တစ်တန်းအားဖြင့် ထန်းပင်တန်းခုနစ်ခုတို့ ကာရံလျက် ရှိ၏။

ရွှေထန်းပင်၏ ပင်စည်သည် ရွှေဖြင့်ပြီး၍ အရွက်အသီးတို့သည်ကား ငွေဖြင့်ပြီးကုန်၏။ ငွေထန်းပင် ၏ပင်စည်သည် ငွေဖြင့်ပြီး၍ အရွက်အသီးတို့သည်ကား ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်၏။ ကြောင်မျက်ရွဲထန်းပင်၏ပင်စည်သည် ကြောင်မျက်ရွဲဖြင့်ပြီး၍ အရွက်အသီးတို့သည်ကား ဖလ်ဖြင့်ပြီးကုန်၏။ ဖလ်ထန်းပင်၏ပင်စည်သည် ဖလ်ဖြင့်ပြီး၍ အရွက်အသီးတို့သည်ကား ကြောင်မျက်ရွဲဖြင့်ပြီးကုန်၏။ ပတ္တမြားနီထန်းပင်၏ပင်စည်သည် ပတ္တမြားနီဖြင့်ပြီး၍ အရွက်အသီးတို့သည်ကား ပတ္တမြားပြောက်ဖြင့်ပြီးကုန်၏။ ပတ္တမြားပြောက်ထန်းပင်၏ ပင်စည်သည် ပတ္တမြားပြောက်ဖြင့်ပြီး၍ အရွက်အသီးတို့သည်ကား ပတ္တမြားနီဖြင့်ပြီးကုန်၏။ ရတနာမျိုးစုံထန်းပင်၏ ပင်စည်သည် ရတနာမျိုးစုံဖြင့်ပြီး၍ အရွက်အသီးတို့သည်လည်း ရတနာမျိုးစုံဖြင့်ပြီးကုန်၏။

အာနန္ဒာ ထိုထန်းပင်တို့ကို လေတိုက်ခတ်သည်ရှိသော် အသံသည် သာယာလည်း သာယာ၏၊ စွဲမက်ဖွယ်လည်းဖြစ်၏၊ နှစ်သက်ဖွယ်လည်းဖြစ်၏၊ မက်မောဖွယ်လည်းဖြစ်၏။ အာနန္ဒာ ဥပမာအားဖြင့်တူရိယာ ငါးပါးကို ကောင်းစွာ ပြင်ဆင်၍ အသံညှိကာ တတ်ကျွမ်းသူတို့ အညီညွတ် တီးမှုတ်သည်ရှိသော်တူရိယာသံသည် သာယာလည်း သာယာသကဲ့သို့၊ စွဲမက်ဖွယ်လည်း ဖြစ်သကဲ့သို့ မက်မောဖွယ်လည်းဖြစ်သကဲ့သို့ အာနန္ဒာ ဤအတူပင် ထိုထန်းပင်တန်းတို့ကို လေတိုက်ခတ်သည်ရှိသော် အသံသည် သာယာလည်း သာယာ၏၊ စွဲမက်ဖွယ်လည်း ဖြစ်၏၊ နှစ်သက်ဖွယ်လည်း ဖြစ်၏၊ မက်မောဖွယ်လည်း ဖြစ်၏၊ အာနန္ဒာ

ထိုအခါ ကုသာဝတီနေပြည်တော်၌ ကစားကြူး မေထုန်ကြူး သေသောက်ကြူးကုန်သော သူတို့သည် လေတိုက်ခတ်သော ထိုထန်းပင်တို့၏ အသံဖြင့် ကခုန်ပျော်မြူးကြကုန်၏။

အာနန္ဒာ မဟာသုဒဿနမင်းသည် ဓမ္မမည်သော (နန်း) ပြာသာဒ်ကြီး ပြီးစီးလတ်သော် ဓမ္မမည်သောလေးထောင့်ကန်ကြီး ပြီးစီးလတ်သော် ထိုစဉ်အခါက သမဏာထဲ၌ သမဏာဟု အသိအမှတ်ပြုထားသော သူနှင့် ဗြာဟ္မဏာထဲ၌ ဗြာဟ္မဏာဟု အသိအမှတ်ပြုထားသော သူတို့အား အလိုရှိရာ ဝတ္ထုမျိုးစုံတို့ကိုလိုသလောက် ပေးလှူ ပြီးလျှင် ဓမ္မမည်သော (နန်း) ပြာသာဒ်သို့ တက်လေ၏။

ပဌမခန်းပြီး၏။

၁။ ဤ၌ ကုလလေးတာ –ဟု ခေါ်သော ဓနုတာသည် လေးတောင်ရှိ၍ ကုလလေးတာ တစ်ရာသည် အတောင်လေးရာ နှင့် ညီမျှသည်။
၂။ စိန်ချွန်ဟူသည် လက်ရန်းတိုင်၌ စိုက်ထောင်ထားသော အချွန်အတက်ကလေးများကို ဆိုသည်။

♣

ဗျာန်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း

၂၆၀။ အာနန္ဒာ ထိုအခါ မဟာသုဒဿနမင်းသည် "ငါ့အား ယခုအခါ၌ ဤသို့ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးလျက် ရှိခြင်းသည် အဘယ်ကံ၏ အကျိုးဝိပါက်ပေနည်း"ဟု ဆင်ခြင်လေ၏။ အာနန္ဒာ ထိုနောက်မဟာသုဒဿနမင်းသည် "ငါ့အား ယခုအခါ၌ ဤသို့ တန်ခိုးအာနုဘော် ကြီးလျက်ရှိခြင်းသည် ပေးကမ်းခြင်း 'ဒါန' ၊ ဆုံးမခြင်း 'ဒမ'[1]၊ ကိုယ်နှုတ်စောင့်စည်းခြင်း 'သီလသံယမ' ဟူသော ကံသုံးပါးတို့၏ အကျိုးဝိပါက်ပေတည်း"ဟု သိမြင်လေ၏။

အာနန္ဒာ ထိုအခါ မဟာသုဒဿနမင်းသည် မဟာဝိယူဟမည်သော ပြာသာဒ်ဆောင်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ထိုပြာသာဒ်တံခါးဝ၌ ရပ်လျက် (ဤသို့) ဥဒါန်းကျူးရင့်၏ –

"ကာမဝိတက်[2] နေရစ်လော့၊ ဗျာပါဒဝိတက်[3] နေရစ်လော့၊ ဝိဟိံသဝိတက်[4] နေရစ်လော့၊ ကာမဝိတက် သင့်နယ်ကား ဤမျှသာ ရှိ၏၊ ဗျာပါဒဝိတက် သင့်နယ်ကား ဤမျှသာ ရှိ၏၊ ဝိဟိံသဝိတက် သင့်နယ်ကား ဤမျှသာရှိ၏"ဟု (ဥဒါန်း ကျူးရင့်၏)။

၂၆၁။ အာနန္ဒာ ထို့နောက် မဟာသုဒဿနမင်းသည် မဟာဝိယူဟမည်သော ပြာသာဒ်ဆောင်သို့ ဝင်၍ရွှေပလွင်ထက်၌ ထိုင်လျက် ကာမဂုဏ်တို့မှ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင် အကုသိုလ်တရားတို့မှ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင် ကြံစည်ခြင်း 'ဝိတက်' နှင့် တကွဖြစ်သော သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်း 'ဝိစာရ' နှင့် တကွဖြစ်သော 'နီဝရဏ' ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော နှစ်သိမ့်ခြင်း 'ပီတိ' ချမ်းသာခြင်း 'သုခ' ရှိသော ပဌမဈာန်သို့ရောက်၍ နေ၏။

ဝိတက် ဝိစာရ ငြိမ်းခြင်းကြောင့် မိမိသန္တာန်၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေတတ်သော စိတ်တည်ကြည်ခြင်း 'သမာဓိ' ကို ဖြစ်ပွားစေတတ်သော၊ ကြံစည်ခြင်း 'ဝိတက်' မရှိသော၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်း 'ဝိစာရ' မရှိသော၊ တည်ကြည်ခြင်း 'သမာဓိ'ကြောင့်ဖြစ်သော နှစ်သိမ့်ခြင်း 'ပီတိ' ချမ်းသာခြင်း 'သုခ' ရှိသော ဒုတိယဈာန်သို့ ရောက်၍ နေ၏။

နှစ်သိမ့်ခြင်း 'ပီတိ' ကိုလည်း မတပ်မက်ခြင်းကြောင့် သတိသမ္ပဇဉ်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ လျစ်လျူ ရှုလျက်နေ၏၊ ချမ်းသာခြင်း 'သုခ' ကိုလည်း ကိုယ်ဖြင့် ခံစား၏၊ အကြင်တတိယဈာန်ကြောင့် ထိုသူ့ကို "လျစ်လျူရှုသူ သတိရှိသူ ချမ်းသာစွာ နေလေ့ရှိသူ"ဟု အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ပြောကြားကုန်၏၊ ထိုတတိယဈာန်သို့ ရောက်၍ နေ၏။

ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို ပယ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ဝမ်းသာခြင်း နှလုံးမသာခြင်းတို့၏ ရှေးဦးကပင် လျှင်ချုပ်နှင့်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ဆင်းရဲ ချမ်းသာမရှိသော လျစ်လျူရှုမှု 'ဥပေက္ခာ'ကြောင့် ဖြစ်သည့်သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော စတုတ္ထဈာန်သို့ ရောက်၍ နေ၏။

၂၆၂။ အာနန္ဒာ ထို့နောက် မဟာသုဒဿနမင်းသည် မဟာဝိယူဟမည်သော ပြာသာဒ်ဆောင်မှထွက်ပြီးလျှင် ရွှေဖြင့်ပြီးသော ပြာသာဒ်ဆောင်သို့ ဝင်၍ ငွေပလ္လင်ထက်၌ ထိုင်နေလျက်ချမ်းသာစေလိုခြင်း 'မေတ္တာ' နှင့် ယှဉ်သော စိတ်ဖြင့် တစ်ခုသော အရပ်မျက်နှာသို့ ပျံ့နှံ့စေ၍ နေ၏။ ထို့အတူ နှစ်ခုမြောက် အရပ်မျက်နှာကို။ သုံးခုမြောက်အရပ်မျက်နှာကို။ လေးခုမြောက်အရပ်မျက်နှာကိုပျံ့နှံ့စေ၍ နေ၏။ ဤ နည်းဖြင့် အထက် အောက် ဖီလာအရပ်မျက်နှာကို ပျံ့နှံ့စေ၍ နေ၏၊ အလုံးစုံသော အရပ်မျက်နှာတို့၌ ရှိသော သတ္တဝါအားလုံးကို မိမိနှင့် အတူပြု၍ သတ္တဝါအားလုံးပါဝင်သော သတ္တလောကကို ပြန့်ပြောသော မြင့်မြတ်သော အတိုင်းအရှည်မရှိသော ရန်မရှိသော ငြိုငြင်ခြင်းမရှိသော မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ဖြင့် ပျံ့နှံ့စေ၍ နေ၏။

သနားခြင်း 'ကရုဏာ' နှင့်ယှဉ်သော စိတ်ဖြင့်။ ပ။ ဝမ်းမြောက်ခြင်း 'မုဒိတာ' နှင့်ယှဉ်သော စိတ်ဖြင့်။ပ။ လျစ်လျူရှုခြင်း 'ဥပေက္ခာ' နှင့် ယှဉ်သော စိတ်ဖြင့် တစ်ခုသောအရပ်မျက်နှာသို့ ပျံ့နှံ့စေ၍ နေ၏။ ထို့အတူ နှစ်ခုမြောက်အရပ်မျက်နှာကို။ သုံးခုမြောက်အရပ်မျက်နှာကို။ လေးခုမြောက်အရပ်မျက်နှာကို ပျံ့နှံ့စေ၍ နေ၏။ ဤနည်းဖြင့် အထက် အောက် ဖီလာအရပ်မျက်နှာကို ပျံ့နှံ့စေ၍ နေ၏၊ အလုံးစုံသော အရပ်မျက်နှာတို့၌ ရှိသော သတ္တဝါအားလုံးကို မိမိနှင့် အတူပြု၍ သတ္တဝါအားလုံးပါဝင်သော သတ္တလောကကို ပြန့်ပြောသော မြင့်မြတ်သော အတိုင်းအရှည်မရှိသော ရန်မရှိသော ငြိုငြင်ခြင်းမရှိသောလျစ်လျူရှုခြင်း 'ဥပေက္ခာ' နှင့်ယှဉ်သော စိတ်ဖြင့် ပျံ့နှံ့စေ၍ နေ၏။

၁။ ဒမဟူသည်မှာ အဌဂ်ဥပုသ် ကျင့်သုံးလျက် မိမိကိုယ်ကို ဆုံးမခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု အဋ္ဌကထာ၌ ဆို၏။

၂။ ကာမဝိတက် – ကာမဂုဏ်ကို ကြံစည်ခြင်း။

၃။ ဗျာပါဒဝိတက် – သူတစ်ပါးကို သေကျေပျက်စီးရန် ကြံစည်ခြင်း။

၄။ ဝိဟိံ သဝိတက် – သူတစ်ပါးကို ညှဉ်းဆဲရန်ကြံစည်ခြင်း။

♣

မြို့ပေါင်းရှစ်သောင်းလေးထောင်စသည်

၂၆၃။ အာနန္ဒာ မဟာသုဒဿနမင်းအား ကုသာဝတီနေပြည်တော်လျှင် အချုပ်အခြာရှိသောမြို့ပေါင်းရှစ်သောင်းလေးထောင် ရှိကုန်၏၊ ဓမ္မမည်သော (နန်း) ပြာသာဒ်လျှင် အချုပ်အခြာရှိသော ပြာသာဒ်ပေါင်းရှစ်သောင်းလေးထောင် ရှိကုန်၏၊ မဟာဝိယူဟ ပြာသာဒ်ဆောင်လျှင် အချုပ်အခြာရှိသော ပြာသာဒ်ပေါင်းရှစ်သောင်းလေးထောင်ရှိကုန်၏၊ မွေးရှည်ကော်ဇောကြီး သားမွေးဖြူကော်ဇော ပန်းပြောက်ခြယ်ကော်ဇော ဝံပိုင့်ရေအခင်းမြတ်တို့ဖြင့် ခင်းထားကုန်သော (နီသော) မျက်နှာကြက်နှင့် အုံးနီနှစ်ဖက်ရှိကုန်သော ရွှေ ငွေ ဆင်စွယ် စန္ဒကူးနှစ်တို့ဖြင့် ပြီးကုန်သော သလွန် 'ပလ္လင်' ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်ရှိကုန်၏။

ရွှေတန်ဆာဆင်ယင်ကာ ရွှေတံခွန်စိုက်လျက် ရွှေကွန်ရက်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းထားကုန်သော ဥပေါသထဆင်မင်းအမှူးရှိသော ဆင်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် ရှိကုန်၏။

ရွှေတန်ဆာဆင်ယင်ကာ ရွှေတံခွန်စိုက်လျက် ရွှေကွန်ရက်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းထားကုန်သော ဝလာဟကမြင်းမင်းအမှူးရှိသော မြင်းပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် ရှိကုန်၏။

ရွှေတန်ဆာဆင်ယင်ကာ ရွှေတံခွန်စိုက်လျက် ရွှေကွန်ရက်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းထားကုန်သော ခြသေ့ရေကျားရေ သစ်ရေ ဖျော့တော့သော ကမ္မလာအကာအရံရှိကုန်သော ဝေဃယန္တာရထားလျှင် အထွတ် အမြတ်ရှိသော ရထားပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် ရှိကုန်၏။

ဝေဠုရိယပတ္တမြားရတနာလျှင် အထွတ်အမြတ်ရှိသော ပတ္တမြားပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် ရှိကုန်၏။

သုဘဒ္ဒါမိဖုရားလျှင် အမှူးရှိသော မိဖုရားပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် ရှိကုန်၏။

သူဌေးရတနာလျှင် အမှူးရှိသော သူဌေးပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် ရှိကုန်၏။

သားကြီးရတနာလျှင် အမှူးရှိသော ဩဇာခံမင်းပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် ရှိကုန်၏။

နို့ထွက်သန်၍ ရွှေခွက်တို့ဖြင့် ခံယူရသော နို့ညစ်နွားမပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် ရှိကုန်၏။

သိမ်မွေ့သော ခုံ 'ခေါမ' ချည် ဝါချည် ပိုးချည် သိုးမွေးချည်တို့ဖြင့် ယက်ထားသော အဝတ်ပုဆိုး ပေါင်းကုဋေရှစ်သောင်းလေးထောင် ရှိကုန်၏။

အာနန္ဒာ မဟာသုဒဿနမင်းအား ညဉ့်တိုင်း နံနက်တိုင်း တင်ဆက်သော ပွဲတော်စာတို့သည် ထမင်းအိုးရှစ်သောင်းလေးထောင်ချက် ရှိကုန်၏။

၂၆၄။ အာနန္ဒာ ထိုစဉ်အခါ၌ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ဆင်တို့သည် မဟာသုဒဿနမင်းအားညဉ့်တိုင်း နံနက်တိုင်း လာရောက်ခစား နေကုန်၏။

အာနန္ဒာ ထိုအခါ မဟာသုဒဿနမင်းအား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်၏၊ "ဤရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ဆင်တို့သည် ငါ့အား ညဉ့်တိုင်း နံနက်တိုင်း လာရောက်ခစား နေကုန်၏၊ အနှစ်တစ်ရာ အနှစ်တစ်ရာလွန်မှ လေးသောင်းနှစ်ထောင် လေးသောင်းနှစ်ထောင်သော ဆင်တို့သည်တစ်ကြိမ် တစ်ကြိမ် သာလျင် လာရောက် ခစားကုန်မူကား ကောင်းလေစွ"ဟု (အကြံဖြစ်၏)။

အာနန္ဒာ ထိုအခါ မဟာသုဒဿနမင်းသည် သားကြီးရတနာကို (ဤသို့) မိန့်ဆို၏၊ "အမောင်သားကြီးရတနာ ဤရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ဆင်တို့သည် ငါ့အား ညဉ့်တိုင်း နံနက်တိုင်း လာရောက်ခစား နေကုန်၏၊ အမောင်သားကြီးရတနာ သို့ဖြစ်ရာဝယ် အနှစ်တစ်ရာ အနှစ်တစ်ရာလွန်မှလေးသောင်း နှစ်ထောင် လေးသောင်းနှစ်ထောင်သော ဆင်တို့ကို တစ်ကြိမ် တစ်ကြိမ်သာလျှင်လာရောက်ခစားစေကုန် လော့"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အာနန္ဒာ သားကြီးရတနာသည် "ကောင်းပါပြီ အရှင်မင်းမြတ်"ဟု မဟာသုဒဿနမင်းအား ဝန်ခံ၏။

အာနန္ဒာ ထိုအခါ မဟာသုဒဿနမင်းအား နောက်ကာလ၌ အနှစ်တစ်ရာ အနှစ်တစ်ရာ လွန်မှလေးသောင်းနှစ်ထောင် လေးသောင်းနှစ်ထောင်သော ဆင်တို့သည် တစ်ကြိမ် တစ်ကြိမ်သာလျှင်လာရောက် ခစားကုန်၏။

သုဘဒ္ဒါမိဖုရားကြီး ခစားခြင်း

၂၆၅။ အာနန္ဒာ ထို့နောက် နှစ်ပေါင်းများစွာ နှစ်ရာပေါင်းများစွာ နှစ်ထောင်ပေါင်းများစွာလွန်သောအခါ၌ သုဘဒ္ဒါမိဖုရားအား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်၏၊ "ငါသည် မဟာသုဒဿနမင်းကိုမတွေ့မြင်ရသည်မှာ ကြာပြီ၊ ငါသည် မဟာသုဒဿနမင်းကို တွေ့မြင်ရန် ချဉ်းကပ်ရမူ ကောင်းလေစွ"ဟု (အကြံ ဖြစ်၏)။ ထိုအခါ သုဘဒ္ဒါမိဖုရားသည် မောင်းမအပေါင်းကို ဤသို့ပြောဆို၏၊ "ရှင်မတို့ လာကြလော့၊ ဦးခေါင်းဆေးလျှော်ကြလော့၊ အဝါရောင် အဝတ်တို့ကို ဝတ်ဆင်ကြလော့၊ ငါတို့သည် မဟာသုဒဿနမင်းကို မတွေ့မြင်ရသည်မှာ ကြာပြီ၊ မဟာသုဒဿနမင်းကို တွေ့မြင်ရန် ချဉ်းကပ်ကုန်အံ့"ဟု (ပြောဆို၏)။

အာနန္ဒာ မောင်းမအပေါင်းသည် "ကောင်းပါပြီ အရှင်မ"ဟု သုဘဒ္ဒါမိဖုရားအား ဝန်ခံပြီးလျှင်ဦးခေါင်းဆေးလျှော်၍ အဝါရောင်အဝတ်တို့ကို ဝတ်ဆင်လျက် သုဘဒ္ဒါမိဖုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ကုန်၏။

အာနန္ဒာ ထိုအခါ သုဘဒ္ဒါမိဖုရားသည် သားကြီးရတနာကို (ဤသို့) ပြောဆို၏၊ "အမောင်သားကြီးရတနာ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော စစ်တပ်ကို ပြင်ဆင်ပါလော့၊ ငါတို့သည် မဟာသုဒဿနမင်းကိုမတွေ့မြင်ရသည်မှာ ကြာပြီ၊ မဟာသုဒဿနမင်းကို တွေ့မြင်ရန် ချဉ်းကပ်ကုန်အံ့"ဟု (ပြောဆို၏)။

အာနန္ဒာ သားကြီးရတနာသည် "ကောင်းပါပြီ အရှင်မိဖုရား"ဟု သုဘဒ္ဒါမိဖုရားအား ဝန်ခံ၍ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော စစ်တပ်ကို ပြင်ဆင်စေပြီးလျှင် "အရှင်မိဖုရား အင်္ဂါလေးပါးရှိသော စစ်တပ်ကို ပြင်ဆင်ပြီးပါပြီ၊ ယခုအခါ သွားရန်မှာ အရှင်မိဖုရား၏ အလိုအတိုင်းပင် ဖြစ်ပါသည်"ဟု ပြန်ကြား၏။

အာနန္ဒာ ထိုအခါ သုဘဒ္ဒါမိဖုရားသည် မောင်းမအပေါင်းနှင့်အတူ ဓမ္မမည်သော (နန်း) ပြာသာဒ်သို့အင်္ဂါလေးပါးရှိသော စစ်တပ်ဖြင့် ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ဓမ္မမည်သော (နန်း) ပြာသာဒ်သို့

တက်၍ မဟာဝိယူဟမည်သော ပြာသာဒ်ဆောင်သို့ ချဉ်းကပ်ပြီးသော် တံခါးပေါင်ကို မှီလျက် ရပ်နေလေ၏။

အာနန္ဒာ ထိုအခါ မဟာသုဒဿနမင်းသည် အသံကို ကြားသဖြင့် "မည်သို့သော အသံပေနည်း၊ လူပေါင်းများစွာ၏ အသံနှင့် တူပါတကား"ဟု (ဆင်ခြင်၍) မဟာဝိယူဟမည်သော ပြာသာဒ်ဆောင်မှထွက်လာလတ်သော် တံခါးပေါင်ကို မှီလျက် ရပ်နေသော သုဘဒ္ဒါမိဖုရားကို မြင်လေလျှင် "မိဖုရား ဤနေရာ၌ပင် ရပ်နေလော့၊ (အတွင်းသို့) မဝင်လင့်"ဟု သုဘဒ္ဒါမိဖုရားကို မိန့်ဆို၏။

အာနန္ဒာ ထိုအခါ မဟာသုဒဿနမင်းသည် မင်းချင်းယောကျ်ားတစ်ယောက်ကို "အချင်းယောကျ်ားလာလော့၊ သင်သည် မဟာဝိယူဟမည်သော ပြာသာဒ်ဆောင်မှ ရွှေသလွန် 'ပလ္လင်' ကို ထုတ်ဆောင်၍ ရွှေအတိပြီးသော ထန်းတောင်္ခ ခင်းလော့"ဟု မိန့်ဆို၏။ အာနန္ဒာ ထိုယောကျ်ားသည် "ကောင်းပါပြီ အရှင်မင်းကြီး"ဟု မဟာသုဒဿနမင်းအား ဝန်ခံပြီးလျှင် မဟာဝိယူဟမည်သော ပြာသာဒ်ဆောင်မှ ရွှေသလွန် 'ပလ္လင်' ကို ထုတ်ဆောင်၍ ရွှေအတိပြီးသော ထန်းတောင်္ခ ခင်းလေ၏။

အာနန္ဒာ ထို့နောက် မဟာသုဒဿနမင်းသည် (လက်ယာ) ခြေ၌ (လက်ဝဲ) ခြေကို စဉ်းငယ်လွန်ကာတင်ထား၍ သတိရှိလျက် လက်ယာနံတောင်းဖြင့် မြတ်သော လျောင်းစက်ခြင်းကို ပြုလေ၏။

၂၆။ အာနန္ဒာ ထိုအခါ သုဘဒ္ဒါမိဖုရားသည် "မဟာသုဒဿနမင်း၏ ကျွန်ုပ်တို့သည် အထူးကြည်လင်ကုန်၏၊ အရေအဆင်းသည် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်၏၊ ဝင်းပြောင်တောက်ပ၏၊ မဟာသုဒဿနမင်းသည် နတ်ရွာမစံပါစေလင့်"ဟု ကြံစည်တောင့်တပြီးလျှင် မဟာသုဒဿနမင်းအား ဤစကားကို လျှောက်တင်၏၊ "အရှင်မင်းမြတ် ကုသာဝတီနေပြည်တော်လျှင် အချုပ်အခြာရှိသော ဤမြို့ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (မြို့) တို့၌ တွယ်တာတော်မူပါဦးလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မူပါဦးလော့။

အရှင်မင်းမြတ် ဓမ္မ (နန်း) ပြာသာဒ်လျှင် အချုပ်အခြာရှိသော ဤပြာသာဒ်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (ပြာသာဒ်) တို့၌တွယ်တာတော်မူ ပါဦးလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မူပါဦးလော့။

အရှင်မင်းမြတ် မဟာဝိယူဟပြာသာဒ်ဆောင်လျှင် အချုပ်အခြာရှိသော ဤပြာသာဒ်ဆောင်ပေါင်းရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ်ဤ (ပြာသာဒ်ဆောင်) တို့၌ တွယ်တာတော်မူပါဦးလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မူပါဦးလော့။

အရှင်မင်းမြတ် မွေးရှည်ကော်ဇောကြီး သားမွေးဖြူကော်ဇော ပန်းပြောက်ခြယ်ကော်ဇော ဝံပိုင့်ရေအခင်းမြတ်တို့ဖြင့် ခင်းထားကုန်သော နီသော မျက်နှာကြက်နှင့်တကွ အုံးနီနှစ်ဖက်ရှိကုန်သော ရွှေ ငွေဆင်စွယ်စန္ဒကူး နှစ်တို့ဖြင့်ပြီးကုန်သော ဤသလွန် 'ပလ္လင်' ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည်အရှင်မင်း မြတ်အားရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (ပလ္လင်) တို့၌ တွယ်တာတော်မူပါဦးလော့၊ အသက်၌ငဲ့ကွက်တော် မူပါဦးလော့။

အရှင်မင်းမြတ် ရွှေတန်ဆာဆင်ယင်ကာ ရွှေတံခွန်စိုက်လျက် ရွှေကွန်ရက်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းထားကုန်သောဥပေါသထဆင်မင်းလျှင် အမှူးရှိသော ဤဆင်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အားရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (ဆင်) တို့၌ တွယ်တာတော်မူပါဦးလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မူပါဦးလော့။

အရှင်မင်းမြတ် ရွှေတန်ဆာဆင်ယင်ကာ ရွှေတံခွန်စိုက်လျက် ရွှေကွန်ရက်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းထားကုန်သောဝလာဟကမြင်းမင်းလျှင် အမှူးရှိသော ဤမြင်းပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အားရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (မြင်း) တို့၌ တွယ်တာတော်မူပါဦးလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မူပါဦးလော့။

အရှင်မင်းမြတ် ရွှေတန်ဆာဆင်ယင်ကာ ရွှေတံခွန်စိုက်လျက် ရွှေကွန်ရက်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းထားကုန်သောခြသေ့်ရေ ကျားရေ သစ်ရေ ဖျော့တော့သော ကမ္မလာအကာအရံရှိကုန်သော ဝေဇယန္တာရထားလျှင်အထွတ်အမြတ်ရှိသော ဤရထားပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (ရထား) တို့၌ တွယ်တာတော်မူပါဦးလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မူပါဦးလော့။

အရှင်မင်းမြတ် ဝေဋ္ဌုရိယပတ္တမြားရတနာလျှင် အထွတ်အမြတ်ရှိသော ဤပတ္တမြားပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (ပတ္တမြား) တို့၌ တွယ်တာတော်မူပါဦးလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မူပါဦးလော့။

အရှင်မင်းမြတ် မိဖုရားကြီး ရတနာလျှင် အမှူးရှိသော ဤမိဖုရားပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် တို့သည်အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (မိဖုရား) တို့၌ တွယ်တာတော်မူပါဦးလော့၊ အသက်၌ငဲ့ကွက်တော်မူပါဦးလော့။

အရှင်မင်းမြတ် သူဌေး ရတနာလျှင် အမှူးရှိသော ဤသူဌေးပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည်အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (သူဌေး) တို့၌ တွယ်တာတော်မူပါဦးလော့၊ အသက်၌ငဲ့ကွက်တော်မူပါဦးလော့။

အရှင်မင်းမြတ် သားကြီး ရတနာလျှင် အမှူးရှိသော ဤသြဇာခံမင်းပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (သြဇာခံမင်း) တို့၌ တွယ်တာတော်မူပါဦးလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မူပါဦးလော့။

အရှင်မင်းမြတ် နို့ထွက်သန်၍ ရွှေခွက်တို့ဖြင့် ခံယူရသော ဤနို့ညှစ်နွားမပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (နွားမ) တို့၌ တွယ်တာတော်မူပါဦးလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မူပါဦးလော့။

အရှင်မင်းမြတ် သိမ်မွေ့သော ခုံ (ခေါမ) ချည် ဝါချည် ပိုးချည် သိုးမွေးချည်တို့ဖြင့် ရက်ထားသောဤအဝတ်ပုဆိုးပေါင်း ကုဋ္ဌေရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (အဝတ်ပုဆိုး) တို့၌ တွယ်တာတော်မူပါဦးလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မူပါဦးလော့။

အရှင်မင်းမြတ် ညဉ့်တိုင်း နံနက်တိုင်း အရှင်မင်းမြတ်အား တင်ဆက်သော ဤပွဲတော်စာတို့သည်ထမင်းအိုးပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်ချက် ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ်

ဤ (ပွဲတော်စာ) တို့၌ တွယ်တာတော်မူပါဦးလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မူပါဦးလော့”ဟု (လျှောက်တင်၏)။

၂၆၇။ အာနန္ဒာ ဤသို့လျှောက်တင်သော် မဟာသုဒဿနမင်းသည် “မိဖုရား သင်သည် နာလိုဖွယ်နှစ်သက်ဖွယ် ချစ်ခင်ဖွယ် မြတ်နိုးဖွယ် စကားတို့ဖြင့် ရှည်မြင့်စွာ ကာလပတ်လုံး ငါ့အား ပြောဆိုခဲ့ပါလျက်နောက်ဆုံးအချိန်ကျမှ မနာလိုဖွယ် မနှစ်သက်ဖွယ် မချစ်ခင်ဖွယ် မမြတ်နိုးဖွယ် စကားတို့ဖြင့် အဘယ့်ကြောင့် ငါ့အား ပြောဆိုဘိသနည်း”ဟု သုဘဒ္ဒါမိဖုရားအား မိန့်ဆို၏။

အရှင်မင်းမြတ် အဘယ်သို့လျှင် အရှင်မင်းမြတ်အား လျှောက်ဆိုရပါအံ့နည်းဟု (လျှောက်၏)။

မိဖုရား သင်သည် ငါ့အား ဤသို့ လျှောက်ဆိုလော့–

“အရှင်မင်းမြတ် ချစ်ခင်ဖွယ် မြတ်နိုးဖွယ် အားလုံးတို့နှင့် (ရှင်လျက်) ကွဲကွာခြင်း၊ (သေ၍) ကွဲကွာခြင်း၊ ဘဝခြားလျက် ကွဲကွာခြင်းသည် ဖြစ်မြဲပါတည်း။ အရှင်မင်းမြတ် အရှင်မင်းမြတ်သည် ငဲ့ကွက်ခြင်း ရှိလျက်စုတေတော်မမူပါလင့်၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိလျက် စုတေခြင်းသည် ဆင်းရဲပါ၏၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိလျက် စုတေခြင်းသည် အကဲ့ရဲ့လည်း ခံရပါ၏။

အရှင်မင်းမြတ် ကုသာဝတီနေပြည်တော်လျှင် အချုပ်အခြာရှိသော ဤမြို့ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (မြို့) တို့၌ တွယ်တာခြင်းကိုစွန့်ပယ်တော်မူပါလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မမူပါလင့်။

အရှင်မင်းမြတ် ဓမ္မ (နန်း) ပြာသာဒ်လျှင် အချုပ်အခြာရှိသော ဤပြာသာဒ်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (ပြာသာဒ်) တို့၌တွယ်တာခြင်းကို စွန့်ပယ်တော်မူပါလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မမူပါလင့်။

အရှင်မင်းမြတ် မဟာဝိယူဟပြာသာဒ်ဆောင်လျှင် အချုပ်အခြာရှိသော ဤပြာသာဒ်ဆောင်ပေါင်းရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ်ဤ (ပြာသာဒ်ဆောင်) တို့၌ တွယ်တာခြင်းကို စွန့်ပယ်တော်မူပါလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မမူပါလင့်။

အရှင်မင်းမြတ် မွေးရှည်ကော်ဇောကြီး သားမွေးဖြူကော်ဇော ပန်းပြောက်ခြယ်ကော်ဇော ဝံပိုင့်ရေအခင်းမြတ်တို့ဖြင့် ခင်းထားကုန်သော နီသောမျက်နှာကြက်နှင့်တကွ အုံးနီနှစ်ဖက်ရှိသော ရွှေငွေဆင်စွယ်စန္ဒကူးနှစ်တို့ဖြင့် ပြီးကုန်သော ဤသလွန် ‘ပလ္လင်’ ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (ပလ္လင်) တို့၌ တွယ်တာခြင်းကို စွန့်ပယ်တော်မူပါလော့၊ အသက်၌ငဲ့ကွက်တော်မမူပါလင့်။

အရှင်မင်းမြတ် ရွှေတန်ဆာဆင်ယင်ကာ ရွှေတံခွန်စိုက်လျက် ရွှေကွန်ရက်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းထားကုန် သောဥပေါသထဆင်မင်းလျှင် အမှူးရှိသော ဤဆင်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရှင်မင်းမြတ် အားရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (ဆင်) တို့၌ တွယ်တာခြင်းကို စွန့်ပယ်တော်မူပါလော့၊ အသက်၌ငဲ့ကွက်တော်မမူပါလင့်။

အရှင်မင်းမြတ် ရွှေတန်ဆာဆင်ယင်ကာ ရွှေတံခွန်စိုက်လျက် ရွှေကွန်ရက်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းထား ကုန်သောဝလာဟကမြင်းမင်းလျှင် အမှူးရှိသော ဤမြင်းပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (မြင်း) တို့၌ တွယ်တာခြင်းကို စွန့်ပယ်တော်မူပါလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မမူပါလင့်။

အရှင်မင်းမြတ် ရွှေတန်ဆာဆင်ယင်ကာ ရွှေတံခွန်စိုက်လျက် ရွှေကွန်ရက်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းထားကုန် သောခြသေ့်ရေ ကျားရေ သစ်ရေ ဖျော့တော့သော ကမ္မလာအကာအရံရှိကုန်သော ဝေဇယန္တာရထားလျှင်အထွတ်အမြတ်ရှိသော ဤရထားပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (ရထား) တို့၌ တွယ်တာခြင်းကို စွန့်ပယ်တော်မူပါလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မမူပါလင့်။

အရှင်မင်းမြတ် ဝေဠုရိယပတ္တာမြားရတနာလျှင် အထွတ်အမြတ်ရှိသော ဤပတ္တာမြားပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (ပတ္တာမြား) တို့၌ တွယ်တာခြင်းကို စွန့်ပယ်တော်မူပါလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မမူပါလင့်။

အရှင်မင်းမြတ် မိဖုရားကြီး ရတနာလျှင် အမှူးရှိသော ဤမိဖုရားပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် တို့သည်အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (မိဖုရား) တို့၌ တွယ်တာခြင်းကို စွန့်ပယ်တော်မူပါလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မမူပါလင့်။

အရှင်မင်းမြတ် သူဌေး ရတနာလျှင် အမှူးရှိသော ဤသူဌေးပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည်အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (သူဌေး) တို့၌ တွယ်တာခြင်းကို စွန့်ပယ်တော်မူပါလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မမူပါလင့်။

အရှင်မင်းမြတ် သားကြီး ရတနာလျှင် အမှူးရှိသော ဤသြဇာခံမင်းပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (သြဇာခံမင်း) တို့၌ တွယ်တာခြင်းကို စွန့်ပယ်တော်မူပါလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မမူပါလင့်။

အရှင်မင်းမြတ် နို့ထွက်သန်၍ ရွှေခွက်တို့ဖြင့် ခံယူရသော ဤနို့ညှစ်နွားမပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (နွားမ) တို့၌ တွယ်တာခြင်းကိုစွန့်ပယ်တော်မူပါလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မမူပါလင့်။

အရှင်မင်းမြတ် သိမ်မွေ့သော ခုံ (ခေါမ) ချည် ဝါချည် ပိုးချည် သိုးမွေးချည်တို့ဖြင့် ရက်အပ်ကုန် သောဤအဝတ်ပုဆိုးပေါင်း ကုဋေရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (အဝတ်ပုဆိုး) တို့၌ တွယ်တာခြင်းကို စွန့်ပယ်တော်မူပါလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မမူပါလင့်။

အရှင်မင်းမြတ် ညဉ့်တိုင်း နံနက်တိုင်း အရှင်မင်းမြတ်အား တင်ဆက်သော ဤပွဲတော်စာတို့သည်ထမင်းအိုးပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်ချက် ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (ပွဲတော်စာ) တို့၌ တွယ်တာခြင်းကို စွန့်ပယ်တော်မူပါလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မမူပါလင့်"ဟု (လျှောက်ဆိုလော့ဟူ၍ မိန့်ဆို၏)။

၂၆၈။ အာနန္ဒာ ဤသို့ မိန့်ဆိုသော် သုဘဒ္ဒါမိဖုရားသည် မျက်ရည်ကျလျက် ငိုကြွေးလေ၏။ အာနန္ဒာထိုအခါ သုဘဒ္ဒါမိဖုရားသည် မျက်ရည်တို့ကို သုတ်၍ မဟာသုဒဿနမင်းအား ဤစကားကို လျှောက်ဆို၏။

“အရှင်မင်းမြတ် ချစ်ခင်ဖွယ် မြတ်နိုးဖွယ် အားလုံးတို့နှင့် (ရှင်လျက်) ကွဲကွာခြင်း၊ (သေ၍) ကွဲကွာခြင်း၊ ဘဝခြားလျက် ကွဲကွာခြင်းသည် ဖြစ်မြဲပါတည်း၊ အရှင်မင်းမြတ် အရှင်မင်းမြတ်သည် ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိလျက် စုတေတော်မမူပါလင့်၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိလျက် စုတေခြင်းသည် ဆင်းရဲပါ၏၊ ငဲ့ကွက်ခြင်း ရှိလျက်စုတေခြင်းသည် အကဲ့ရဲ့လည်း ခံရပါ၏။

အရှင်မင်းမြတ် ကုသာဝတီနေပြည်တော်လျှင် အချုပ်အခြာရှိသော ဤမြို့ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (မြို့) တို့၌ တွယ်တာခြင်းကိုစွန့်ပယ်တော်မူပါလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မမူပါလင့်။

အရှင်မင်းမြတ် ဓမ္မ (နန်း) ပြာသာဒ်လျှင် အချုပ်အခြာရှိသော ဤပြာသာဒ်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (ပြာသာဒ်) တို့၌ တွယ်တာခြင်းကို စွန့်ပယ်တော်မူပါလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မမူပါလင့်။

အရှင်မင်းမြတ် မဟာဝိယူဟပြာသာဒ်ဆောင်လျှင် အချုပ်အခြာရှိသော ဤပြာသာဒ်ဆောင်ပေါင်းရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (ပြာသာဒ်ဆောင်) တို့၌ တွယ်တာခြင်းကို စွန့်ပယ်တော်မူပါလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မမူပါလင့်။

အရှင်မင်းမြတ် မွေးရှည်ကော်ဇောကြီး သားမွေးဖြူကော်ဇော ပန်းပြောက်ခြယ်ကော်ဇော ဝံပိုင့်ရေအခင်းမြတ်တို့ဖြင့် ခင်းထားကုန်သော နီသောမျက်နှာကြက်နှင့်တကွ အုံးနီနှစ်ဖက်ရှိသော ရွှေ ငွေ ဆင်စွယ်စန္ဒကူးနှစ်တို့ဖြင့် ပြီးကုန်သော ဤသလွန် ‘ပလ္လင်’ ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (ပလ္လင်) တို့၌ တွယ်တာခြင်းကို စွန့်ပယ်တော်မူပါလော့၊ အသက်၌ငဲ့ကွက်တော်မမူပါလင့်။

အရှင်မင်းမြတ် ရွှေတန်ဆာဆင်ယင်ကာ ရွှေတံခွန်စိုက်လျက် ရွှေကွန်ရက်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းထား ကုန်သောဥပေါသထဆင်မင်းလျှင် အမှူးရှိသော ဤဆင်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရှင် မင်းမြတ်အားရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (ဆင်) တို့၌ တွယ်တာခြင်းကို စွန့်ပယ်တော်မူပါလော့၊ အသက်၌ငဲ့ကွက်တော်မမူပါလင့်။

အရှင်မင်းမြတ် ရွှေတန်ဆာဆင်ယင်ကာ ရွှေတံခွန်စိုက်လျက် ရွှေကွန်ရက်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းထား ကုန်သောဝလာဟကမြင်းမင်းလျှင် အမှူးရှိသော ဤမြင်းပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (မြင်း) တို့၌ တွယ်တာခြင်းကို စွန့်ပယ်တော်မူပါလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မမူပါလင့်။

အရှင်မင်းမြတ် ရွှေတန်ဆာဆင်ယင်ကာ ရွှေတံခွန်စိုက်လျက် ရွှေကွန်ရက်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းထားကုန် သောခြသေ့ရေ ကျားရေ သစ်ရေ ဖျော့တော့သော ကမ္မလာအကာအရံရှိကုန်သော ဝေဃယန္တာရထားလျှင်အထွတ် အမြတ်ရှိသော ဤရထားပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (ရထား) တို့၌ တွယ်တာခြင်းကို စွန့်ပယ်တော်မူပါလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော် မမူပါလင့်။

အရှင်မင်းမြတ် ဝေဠုရိယပတ္တမြားရတနာလျှင် အထွတ်အမြတ်ရှိသော ပတ္တမြားပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (ပတ္တမြား) တို့၌ တွယ်တာခြင်းကို စွန့်ပယ်တော်မူပါလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မမူပါလင့်။

အရှင်မင်းမြတ် မိဖုရားကြီး ရတနာလျှင် အမှူးရှိသော ဤမိဖုရားပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် တို့သည်အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (မိဖုရား) တို့၌ တွယ်တာခြင်းကို စွန့်ပယ်တော်မူပါလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မမူပါလင့်။

အရှင်မင်းမြတ် သူဌေး ရတနာလျှင် အမှူးရှိသော ဤသူဌေးပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည်အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (သူဌေး) တို့၌ တွယ်တာခြင်းကို စွန့်ပယ်တော်မူပါလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မမူပါလင့်။

အရှင်မင်းမြတ် သားကြီး ရတနာလျှင် အမှူးရှိသော ဤသြဇာခံ မင်းပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင့်တို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (သြဇာခံမင်း) တို့၌ တွယ်တာခြင်းကို စွန့်ပယ်တော်မူပါလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မမူပါလင့်။

အရှင်မင်းမြတ် နို့ထွက်သန်၍ ရွှေခွက်တို့ဖြင့် ခံယူရသော ဤနို့ညှစ်နွားမပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (နွားမ) တို့၌ တွယ်တာခြင်းကိုစွန့်ပယ်တော်မူပါလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မမူပါလင့်။

အရှင်မင်းမြတ် သိမ်မွေ့သော ခုံ (ခေါမ) ချည် ဝါချည် ပိုးချည် သိုးမွေးချည်တို့ဖြင့် ရက်အပ်ကုန်သောဤအဝတ်ပုဆိုးပေါင်း ကုဋေရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (အဝတ်ပုဆိုး) တို့၌ တွယ်တာခြင်းကို စွန့်ပယ်တော်မူပါလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မမူပါလင့်။

အရှင်မင်းမြတ် ညဉ့်တိုင်း နံနက်တိုင်း တင်ဆက်သော ဤထမင်းအိုးပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် ချက်ပွဲတော်စာတို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အား ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤ (ပွဲတော်စာ) တို့၌ တွယ်တာခြင်းကို စွန့်ပယ်တော်မူပါလော့၊ အသက်၌ ငဲ့ကွက်တော်မမူပါလင့်”ဟု (လျှောက်ဆို၏)။

ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ လားတော်မူခြင်း

၂ဖဇ။ အာနန္ဒာ ထို့နောက် မကြာမီပင် မဟာသုဒဿနမင်းသည် (နတ်ရွာစံလေ၏)။ အာနန္ဒာမဟာသုဒဿနမင်းအား သေဖို့ရန်ဖြစ်ပေါ်လာသော ဝေဒနာသည် ဥပမာအားဖြင့် သူကြွယ်အားဖြစ်စေ၊ သူကြွယ်သားအားဖြစ်စေ နှစ်သက်ဖွယ်အစာကို စားပြီးသောအခါ ထမင်းဆီယစ်သလောက်မျှသာ ဖြစ်ပေ၏။ အာနန္ဒာ မဟာသုဒဿနမင်းသည် နတ်ရွာစံပြီးလတ်သော် ကောင်းသောသူတို့၏ လားရာဖြစ်သောဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက်လေ၏။

အာနန္ဒာ မဟာသုဒဿနမင်းသည် အနှစ်ရှစ်သောင်းလေးထောင်ပတ်လုံး သူငယ်တို့၏ ကစားခြင်းဖြင့်ကစား၏၊ အနှစ်ရှစ်သောင်းလေးထောင်ပတ်လုံး အိမ်ရှေ့မင်းအဖြစ်ဖြင့် စံ၏၊ အနှစ်ရှစ်သောင်းလေးထောင် ပတ်လုံး စကြဝတေးမင်းအဖြစ်ဖြင့် မင်းပြု၏။ အနှစ်ရှစ်သောင်းလေးထောင်ပတ်လုံး လူ့ဝတ်နှင့်ပင် ဓမ္မ (နန်း) ပြာသာဒ်ထက်၌ မြတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်သုံး၏။ ထိုမဟာသုဒဿနမင်းသည် ဗြဟ္မဝိဟာရတရား လေးပါးတို့ကို ပွါးများပြီးလျှင်ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေသည်မှ နောက်၌ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ လားလေ၏။

၂၇၀။ အာနန္ဒာ "ထိုစဉ်အခါက မဟာသုဒဿနမင်းသည် အခြားသူ ဖြစ်လေသလော"ဟု သင်တွေးထင်မူလည်း တွေးထင်ရာ၏။

အာနန္ဒာ ဤအရာကို ဤသို့မမှတ်အပ်၊ ငါသည်ပင် ထိုစဉ်အခါက မဟာသုဒဿနမင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

ကုသာဝတီနေပြည်တော်လျှင် အချုပ်အခြာရှိသော ထိုမြို့ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် ငါ၏မြို့များ ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။

ဓမ္မ (နန်း) ပြာသာဒ်လျှင် အချုပ်အခြာရှိသော ထိုပြာသာဒ်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် ငါ၏ပြာသာဒ်များ ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။

မဟာဝိယူဟပြာသာဒ်ဆောင်လျှင် အချုပ်အခြာရှိသော ထိုပြာသာဒ်ဆောင်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် ငါ၏ ပြာသာဒ်ဆောင်များ ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။

မွေးရှည်ကော်ဇောကြီး သားမွေးဖြူကော်ဇော ပန်းပြောက်ခြယ်ကော်ဇော ဝံပိုင့်ရေအခင်းမြတ်တို့ဖြင့်ခင်းထားကုန်သော နီသော မျက်နှာကြက်နှင့်တကွ အုံးနီနှစ်ဖက်ရှိသော ရွှေ ငွေ ဆင်စွယ် စန္ဒကူးနှစ်တို့ဖြင့်ပြီးကုန်သော ဤသလွန် 'ပလ္လင်' ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် ငါ၏ ပလ္လင်များ ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။

ရွှေတန်ဆာဆင်ယင်ကာ ရွှေတံခွန်စိုက်လျက် ရွှေကွန်ရက်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းထားကုန်သော ဥပေါသထ့ဆင်မင်းလျှင် အမှူးရှိသော ထိုဆင်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် ငါ၏ ဆင်များ ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။

ရွှေတန်ဆာဆင်ယင်ကာ ရွှေတံခွန်စိုက်လျက် ရွှေကွန်ရက်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းထားကုန်သော ဝလာဟကမြင်းမင်းလျှင် အမှူးရှိသော ထိုမြင်းပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် ငါ၏ မြင်းများ ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။

ရွှေတန်ဆာဆင်ယင်ကာ ရွှေတံခွန်စိုက်လျက် ရွှေကွန်ရက်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းထားကုန်သော ခြသေ့ရေကျားရေ သစ်ရေ ဖျော့တော့သော ကမ္မလာအကာအရံရှိကုန်သော ဝေဃယန္တာရထားလျှင် အထွတ်အမြတ်ရှိသော ထိုရထားပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် ငါ၏ ရထားများ ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။

(ဝေဠုရိယ) ပတ္တမြားရတနာလျှင် အထွတ်အမြတ်ရှိသော ထိုပတ္တမြားပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် ငါ၏ ပတ္တမြားများ ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။

မိဖုရားကြီး ရတနာလျှင် အမှူးရှိသော ထိုမိဖုရားပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် ငါ၏ မိဖုရားများဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။

သူဌေး ရတနာလျှင် အမှူးရှိသော ထိုသူဌေးပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် ငါ၏သူဌေးများဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။

သားကြီး ရတနာလျှင် အမှူးရှိသော ထိုသြဇာခံမင်းပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် ငါ၏သြဇာခံမင်းများ ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။

နို့ထွက်သန်၍ ရွှေခွက်တို့ဖြင့် ခံယူရသော ထိုနို့ညစ်နွားမပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် ငါ၏နွားမများ ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။

သိမ်မွေ့သော ခုံ (ခေါမ) ချည် ဝါချည် ပိုးချည် သိုးမွေးချည်တို့ဖြင့် ရက်အပ်ကုန်သော ထိုအဝတ်ပုဆိုးပေါင်း ကုဋေရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် ငါ၏ အဝတ်ပုဆိုးများ ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။

ညင့်တိုင်း နံနက်တိုင်း တင်ဆက်သော ထမင်းအိုး ရှစ်သောင်းလေးထောင်ချက် ထိုပွဲတော်စာတို့ သည်ငါ၏ ပွဲတော်စာများ ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။

၂၇၁။ အာနန္ဒာ ထိုမြို့ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့တွင် ထိုစဉ်အခါ၌ ငါနေသောမြို့သည်ကားကုသာဝတီနေပြည်တော် တစ်မြို့တည်းသာလျှင် ဖြစ်၏။

အာနန္ဒာ ထိုပြာသာဒ်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့တွင် ထိုစဉ်အခါ၌ ငါနေသော ပြာသာဒ်သည်ကား ဓမ္မ (နန်း) ပြာသာဒ် တစ်ပြာသာဒ်တည်းသာလျှင် ဖြစ်၏။

အာနန္ဒာ ထိုပြာသာဒ်ဆောင် ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့တွင် ထိုစဉ်အခါ၌ ငါနေသော ပြာသာဒ်ဆောင်သည်ကား မဟာဝိယူဟပြာသာဒ်ဆောင် တစ်ဆောင်တည်းသာလျှင် ဖြစ်၏။

အာနန္ဒာ ထိုသလွန် 'ပလ္လင်' ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့တွင် ထိုစဉ်အခါ၌ ငါသုံးဆောင်သောသလွန် 'ပလ္လင်' သည်ကား ရွှေသလွန်ဖြစ်စေ ငွေသလွန်ဖြစ်စေ ဆင်စွယ်သလွန်ဖြစ်စေ စန္ဒကူးသလွန်ဖြစ်စေ သလွန် 'ပလ္လင်' တစ်ခုတည်းသာလျှင် ဖြစ်၏။

အာနန္ဒာ ထိုဆင်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့တွင် ထိုစဉ်အခါ၌ ငါစီးသော ဆင်သည်ကားဥပေါသထဆင်မင်း တစ်စီးတည်းသာလျှင် ဖြစ်၏။

အာနန္ဒာ ထိုမြင်းပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့တွင် ထိုစဉ်အခါ၌ ငါစီးသော မြင်းသည်ကားဝလာဟကမြင်းမင်း တစ်စီးတည်းသာလျှင် ဖြစ်၏။

အာနန္ဒာ ထိုရထားပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့တွင် ထိုစဉ်အခါ၌ ငါစီးသော ရထားသည်ကားဝေဇယန္တာရထား တစ်စီးတည်းသာလျှင် ဖြစ်၏။

အာနန္ဒာ ထိုမိဖုရားပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့တွင် ထိုစဉ်အခါ၌ ငါ့ကိုလုပ်ကျွေးသော မိဖုရားသည်ကား မင်းအမျိုးသမီးဖြစ်စေ ကုန်သည် အမျိုးသမီးဖြစ်စေ မိဖုရားတစ်ဦးတည်းသာလျှင် ဖြစ်၏။

အာနန္ဒာ ထိုအဝတ်ပုဆိုးအစုံပေါင်း ကုဋေရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့တွင် ထိုစဉ်အခါ၌ ငါဝတ်သော ပုဆိုးအစုံသည်ကား သိမ်မွေ့သော ခုံ 'ခေါမ' ချည်ထည်ဖြစ်စေ ဝါချည်ထည်ဖြစ်စေ ပိုးချည်ထည်ဖြစ်စေသိုးမွေးချည်ထည်ဖြစ်စေ အဝတ်ပုဆိုးတစ်စုံတည်းသာလျှင် ဖြစ်၏။

အာနန္ဒာ ထိုထမင်းအိုးပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်ချက် ပွဲတော်စာတို့တွင် ထိုစဉ်အခါ၌ ငါသုံးဆောင်သော တန်လောက်ရုံဟင်းနှင့် တစ်ကွမ်းစားချက်မျှ ထမင်းသည်ကား ထမင်းအိုးတစ်လုံးချက်တည်းမှပွဲတော်စာသာလျှင် ဖြစ်၏။

၂၇၂။ အာနန္ဒာ ရှုလော့၊ ထိုအလုံးစုံသော သခ်ါရတရားတို့သည် ကွယ်လွန်သွားလေကုန်ပြီ၊ ချုပ်ပျောက်သွားလေကုန်ပြီ ဖောက်ပြန်ပြောင်းလဲသွားလေကုန်ပြီ။ အာနန္ဒာ သခ်ါရတရားတို့သည် ဤသို့ပင် မမြဲကြသည်ချည်းသာတည်း။ အာနန္ဒာ သခ်ါရတရားတို့သည် ဤသို့ပင်

မတည်တံ့ကြသည်ချည်းသာတည်း၊ အာနန္ဒာ သခ်ါရတရားတို့သည် ဤသို့ပင် အားမကိုးလောက်ကြသည်ချည်းသာတည်း၊ အာနန္ဒာအလုံးစုံသော သခ်ါရတရားတို့၌။ ငီးငွေ့ခြင်းငှါ အလွန်ပင် သင့်လှလေပြီ၊ စွဲမက်ခြင်းကင်းခြင်းငှါအလွန်ပင် သင့်လှလေပြီ၊ (သခ်ါရတရားတို့မှ) လွတ်မြောက်ခြင်းငှါ အလွန်ပင် သင့်လှလေပြီ၊ အာနန္ဒာငါသည် ဤ (ကုသာဝတီနေပြည်တော်) အရပ်၌ ကိုယ်ကောင်ကို ခြောက်ကြိမ်တိုင်တိုင်စွန့်ပစ်ခဲ့ရဖူးသည်ကို အမှတ်ရ၏၊ ထိုခြောက်ကြိမ်စလုံးပင် တရားစောင့်သော တရားနှင့်အညီ မင်းပြုသောသမုဒ္ဒရာလေးစင်း အပိုင်း အခြားရှိသည့် လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော ရန်အပေါင်းကို အောင်သောတိုင်းနိုင်ငံကို တည် ငြိမ်စေသော ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စကြဝဠာတေးမင်းဖြစ်လျက်ချည်းသာလျှင်စွန့်ပစ်ခဲ့ရ၏၊ ဤသည်ကား ကိုယ်ကောင်ကို ခုနစ်ကြိမ်မြောက် စွန့်ပစ်ခြင်းပေတည်း။

အာနန္ဒာ မြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်ကောင်ကို ရှစ်ကြိမ်မြောက်စွန့်ပစ်ရန် အရပ်ကို နတ်မာရ်နတ်ဗြဟ္မာနှင့် တကွသော ဤနတ်လောကခ္ဍလည်းကောင်း၊ သမဏ ဗြာဟ္မဏ မင်းများ လူများနှင့် တကွသောဤလူ့လောကခ္ဍလည်းကောင်း ငါမမြင်တော့ချေဟု ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဤ (တရားတော်) ကို ဟောတော်မူ၏။ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ဤ (တရားတော်) ကို ဟောတော်မူပြီးလျှင် လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုမှတစ်ပါး ဤဂါထာကိုလည်း မိန့်တော်မူပြန်သတည်း–

ပြုပြင်ရသော 'သခ်ါရတရား' တို့သည် ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းသဘောရှိ၍ မမြဲလေကုန်စွ တကား။ ဖြစ်ပေါ်ပြီးနောက် ချုပ်ပျောက်လေကုန်စွတကား။ ထို (သခ်ါရတရား) တို့၏ ငြိမ်းခြင်းသည်သာလျှင်ချမ်းသာပေတော့သည်တကား။

လေးခုမြောက် မဟာသုဒဿနသုတ် ပြီး၏။

၅–ဇနဝသဘသုတ်

နာတိကရွာသားတို့၏ အမေးကို ဖြေတော်မူခြင်း

၂၇၃။ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ ကြားနာခဲ့ရပါသည်–

အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် နာတိက (ရွာ) အုတ်တိုက်ကျောင်း၌ (သီတင်းသုံး) နေတော်မူ၏။ ထိုစဉ်အခါ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ထိုထို ဇနပုဒ်တို့၌ ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့၏ ဖြစ်ရာဘဝတို့ကို (မေးလျှောက်သဖြင့်) ဖြေဆိုဟောကြားတော်မူ၏။ ကာသီတိုင်းကောသလတိုင်း ဝဇ္ဇီတိုင်း မလ္လတိုင်း စေတိယတိုင်း ဝံသတိုင်း ကုရုတိုင်း ပဉ္စာလတိုင်း မစ္ဆတိုင်းသုရသေနတိုင်းတို့၌ "ဤမည်သော သူသည် ဤမည်သော ဘဝ၌ ဖြစ်၏၊ ဤမည်သော သူသည် ဤမည်သော ဘဝ၌ ဖြစ်၏။

ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော နာတိကရွာသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာ ငါးကျိပ်ကျော်တို့သည်အောက် (ကာမဘုံ၌ ပဋ္ဌိသန္ဓေနေခြင်း) အဖို့ရှိသည့် ငါးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့'တို့၏ အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်းကြောင့် ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဥပပါတ်ပဋ္ဌိသန္ဓေနေ၍ ထို (ဘုံ) ၌သာလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့သော ထိုဘုံမှ ပြန်လည်ခြင်းသဘောမရှိသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကုန်၏။

ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော နာတိကရွာသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာ ကိုးကျိပ်ကျော်တို့သည်သုံးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ တပ်မက်ခြင်း 'ရာဂ', ပြစ်မှားခြင်း 'ဒေါသ', တွေဝေခြင်း 'မောဟ' တို့၏လည်း ခေါင်းပါးခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ဤလူ့ပြည်သို့ တစ်ကြိမ်သာလာ၍ ဆင်းရဲ၏အဆုံးကိုပြုလတ္တံ့သော သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကုန်၏။

ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော နာတိကရွာသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာ ငါးရာကျော်တို့သည်သုံးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်းကြောင့် အပါယ်သို့ ကျခြင်းသဘော မရှိသော ကိန်းသေမြဲသော အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် လားရာရှိသော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကုန်၏"ဟု (ဖြေဆိုဟောကြားတော်မူ၏)။

၂၇၄။ ထိုသို့ဖြေဆို ဟောကြားသည်ကို အလုပ်အကျွေးဥပါသကာဖြစ်သော နာတိကရွာသားတို့သည် (ဤသို့) ကြားကြကုန်၏။ "မြတ်စွာဘုရားသည် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ထိုထိုဇနပုဒ်တို့၌ ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့၏ ဖြစ်ရာဘဝကို (မေးလျှောက်သဖြင့်) ဖြေဆိုဟောကြားတော်မူ၏။ ကာသီတိုင်း ကောသလတိုင်း ဝဇ္ဇီတိုင်း မလ္လတိုင်း စေတိယတိုင်း ဝံသတိုင်း ကုရုတိုင်း ပဉ္စာလတိုင်းမဏ္ဍ တိုင်း သုရသေနတိုင်းတို့၌ 'ဤမည်သော သူသည် ဤမည်သော ဘဝ၌ ဖြစ်၏၊ ဤမည်သောသူသည် ဤမည်သော ဘဝ၌ ဖြစ်၏။

ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော နာတိကရွာသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာ ငါးကျိပ်ကျော်တို့သည်အောက် (ကာမဘုံ၌ ပဋ္ဌိသန္ဓေနေခြင်း) အဖို့ရှိသည့် ငါးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ ကုန်ခြင်းကြောင့် ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဥပပါတ်ပဋ္ဌိသန္ဓေနေ၍ ထို (ဘုံ) ၌သာလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့သော ထိုဘုံမှပြန်လည်ခြင်း သဘောမရှိသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကုန်၏။

ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော နာတိကရွာသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာ ကိုးကျိပ်ကျော်တို့သည်သုံးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ တပ်မက်ခြင်း 'ရာဂ', ပြစ်မှားခြင်း 'ဒေါသ', တွေဝေခြင်း 'မောဟ' တို့၏လည်းခေါင်းပါးခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ဤလူ့ပြည်သို့ တစ်ကြိမ်သာလျှင်လာ၍ ဆင်းရဲ၏အဆုံးကိုပြုလတ္တံ့သော သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကုန်၏။

ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော နာတိကရွာသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာ ငါးရာကျော်တို့သည်သုံးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်းကြောင့် အပါယ်သို့ ကျခြင်းသဘောမရှိသော ကိန်းသေမြဲသော အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် လားရာရှိသော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကုန်၏'ဟုဖြေဆိုဟောကြားတော်မူသည်" ကို (ကြားကြကုန်၏)။

နာတိကရွာသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့သည် မေးလျှောက်သဖြင့် မြတ်စွာဘုရား ဖြေဆို ဟောကြားတော်မူသည်ကို ကြားကုန်၍ ထိုအကြောင်းအရာဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နှစ်ခြိုက်ရွှင်ပြလျက်ရှိကုန်၏။

၂၇၅။ (ထိုအကြောင်းအရာကို) အသျှင်အာနန္ဒာသည် (ဤသို့ ကြားလေ၏) –

"မြတ်စွာဘုရားသည် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ထိုထို ဧနပုဒ်တို့၌ ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော အလုပ် အကျွေးဥပါသကာတို့သည် ဖြစ်ရာဘဝတို့ကို (မေးလျှောက်သဖြင့်) ဖြေဆိုဟောကြားတော်မူ၏။ ကာသီတိုင်းကောသလတိုင်း ဝဇ္ဇီတိုင်း မလ္လတိုင်း စေတိယတိုင်း ဝံသတိုင်း ကုရုတိုင်း ပဉ္စာလတိုင်း မစ္ဆ တိုင်းသုရသေနတိုင်းတို့၌ 'ဤမည်သော သူသည် ဤမည်သော ဘဝ၌ ဖြစ်၏၊ ဤမည်သော သူသည်ဤမည်သော ဘဝ၌ ဖြစ်၏။

ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော နာတိကရွာသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာ ငါးကျိပ်ကျော်တို့သည်အောက် (ကာမဘုံ၌ ပဋ္ဌိသန္ဓေနေခြင်း) အဖို့ရှိသည့် ငါးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်းကြောင့် ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဥပပါတ်ပဋ္ဌိသန္ဓေနေ၍ ထို (ဘုံ) ၌သာလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု လတ္တံ့သောထို (ဘုံ) မှ ပြန်လည်ခြင်းသဘော မရှိသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကုန်၏။

ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော နာတိကရွာသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာ ကိုးကျိပ်ကျော်တို့သည်သုံးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ တပ်မက်ခြင်း 'ရာဂ', ပြစ်မှားခြင်း 'ဒေါသ, တွေဝေခြင်း 'မောဟ' တို့၏လည်း ခေါင်းပါးခြင်းကြောင့်လည်း ကောင်းဤလူ့ပြည်သို့ တစ်ကြိမ်သာလာ၍ ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုလတ္တံ့သော သကဒါဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကုန်၏။

ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော နာတိကရွာသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာ ငါးရာကျော်တို့သည်သုံးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်းကြောင့် အပါယ်သို့ ကျခြင်းသ ဘောမရှိသော ကိန်းသေမြဲသော အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် လားရာရှိသော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကုန်၏'ဟု (ဖြေဆိုဟောကြားတော်မူ၏)။

နာတိကရွာသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့သည် မေးလျှောက်သဖြင့် မြတ်စွာဘုရား ဖြေဆိုဟောကြားတော်မူသည်ကို ကြားကုန်၍ ထိုအကြောင်းအရာဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နှစ်ခြိုက်ရွှင်ပျ လျက်ရှိကုန်၏"ဟု (ကြားလေ၏)။

၁။ သုဂတိ၌သာဖြစ်ရန် ကိန်းသေမြဲသော တစ်နည်း–ဆင်းရဲ၏အဆုံးသို့ရောက်ရန် ကိန်းသေမြဲသော။

♣

အသျှင်အာနန္ဒာ၏ သွယ်ဝိုက်သော စကား

၂၇၆။ ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာအား ဤသို့ အကြံဖြစ်လေ၏–

"ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော ဤမဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့သည် များလည်းများကုန်၏၊ ရှေးလည်း ကျကုန်၏၊ အင်္ဂတိုင်း မဂဓတိုင်းတို့၌ ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော (အင်္ဂ, မဂဓ) တိုင်းရင်းသားတို့တွင် အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာများ မရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ စင်စစ်သော် ကားထိုအင်္ဂ, မဂဓတိုင်းသားတို့သည်လည်း ဘုရား တရား သံဃာ၌ ကြည်ညိုကြပေကုန်၏၊ သီလတို့၌ပြည့်စုံစွာ ကျင့်လေ့ ရှိကြပေကုန်၏၊ (သို့ဖြစ်ပါလျက်) ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော ထို သူတို့၏ (အကြောင်းအရာ) ကို မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မမူသေးချေ။ ထိုသူတို့၏ (အကြောင်းအရာ) ကိုလည်း ဟောကြားပါမူ ကောင်းလေစွ၊ လူအများသည် ကြည်ညိုရ၍ ကောင်းသောဂတိသို့ လားရာ၏။

ထို့ပြင် တရားစောင့်သော တရားသဖြင့် မင်းပြုသော မဂဓတိုင်းရှင် သေနိယမည်သော ဤဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်လည်း ပုဏ္ဏားနှင့် သူကြွယ်တို့၏လည်းကောင်း နိဂုံးနှင့် ဇနပုဒ်သားတို့၏လည်း ကောင်းအကျိုးစီးပွါးကို ဆောင်ပေ၏၊ ထို့ပြင်လည်း တရားစောင့်သော တရားသဖြင့် မင်းပြု သောထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် 'ငါတို့အား ဤသို့ ချမ်းသာစေ၍ နတ်ရွာစံတော်မူလေ၏၊ တရား စောင့်သောထိုတရားမင်း၏ နိုင်ငံတော်၌ ငါတို့သည် ဤသို့ ချမ်းသာစွာ နေကြရပေကုန်၏'ဟု လူတို့သည် (ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းကို) ချီးမွမ်းလျက် ရှိကုန်၏။ ထို (ဗိမ္ဗိသာရမင်း) သည်လည်း ဘုရား တရား သံဃာ၌ကြည်ညိုပေ၏၊ သီလတို့၌ ပြည့်စုံစွာ ကျင့်လေ့ရှိပေ၏၊ ထို့ပြင် 'မဂဓတိုင်းရှင် သေနိယမည်သောဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် သေခါနီးတိုင်အောင်ပင် မြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူးလျက် နတ်ရွာစံလေသည်' ဟူ၍လည်း လူတို့ဆိုကုန်သေး၏၊ ကွယ်လွန်စုတေသွားသော ထို (မင်း၏ အကြောင်းအရာ) ကိုမြတ်စွာဘုရားသည် ဟောကြားတော်မမူသေးချေ၊ ထိုမင်း၏ အကြောင်းအရာ ကိုလည်း ဟောကြားပါမူကောင်းလေစွ၊ လူအများသည် ကြည်ညိုရ၍ ကောင်းသောဂတိသို့ လား ရာ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် သမ္မာသမ္ဗောဓိဉာဏ်ကို မဂဓတိုင်း၌ ရတော်မူ၏။ ယင်းမဂဓတိုင်း၌ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော မဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့၏ ဖြစ်ရာဘဝတို့ကိုမြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ့်ကြောင့် မဟောကြားဘဲ ရှိရာသနည်း၊ ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသောမဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့၏ ဖြစ်ရာဘဝတို့ကို မြတ်စွာဘုရားသည် မဟော ကြားဘဲနေငြားအံ့၊ ထို့ကြောင့် ထိုမဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့သည် စိတ်အား ငယ်ကြကုန်ရာ၏။

ယင်းသို့ မဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့သည် စိတ်အားငယ်ကြရာသောအကြောင်းရှိပါလျက် မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုသူတို့၏ အကြောင်းအရာကို အဘယ့်ကြောင့် မဟောကြားဘဲ ရှိရာအံ့နည်း"ဟု (အကြံဖြစ်လေ၏)။

၂၇၇။ အသျှင်အာနန္ဒာသည် မဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့နှင့် စပ်လျဉ်းသော ဤအကြောင်းအရာကို တစ်ပါးတည်း ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ အဖန်ဖန် တွေးတောပြီးလျှင် ညဉ့်၏အဆုံး မိုးသောက်ယံ၌ နေရာမှထ၍ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်လေ၏၊ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍တစ်ခု သော နေရာ၌ ထိုင်လျက် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏–

"အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဤစကားကို ကြားရပါ၏၊ 'မြတ်စွာဘုရားသည် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ထိုထိုဇနပုဒ်တို့၌ ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့၏

ဖြစ်ရာဘဝတို့ကို (မေးလျှောက်သဖြင့်) ဖြေဆိုဟောကြားတော်မူ၏။ ကာသီတိုင်း ကောသလတိုင်း ဝဇ္ဇီတိုင်း မလ္လတိုင်း စေတိယတိုင်း ဝံသတိုင်း ကုရုတိုင်း ပဉ္စာလတိုင်း မစ္ဆ တိုင်း သုရသေနတိုင်းတို့၌ 'ဤမည်သော သူသည် ဤမည်သော ဘဝ၌ ဖြစ်၏ ဤမည်သော သူသည် ဤမည်သော ဘဝ၌ ဖြစ်၏'ဟု (ဟောကြားတော်မူ၏)။ ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော နာတိကရွာသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာ ငါးကျိပ်ကျော်တို့သည် အောက် (ကာမဘုံ၌ ပဋ္ဌိသန္ဓေနေခြင်း) အဖို့ရှိသည့် ငါးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်းကြောင့် ဗြဟ္မာဘုံ၌ ဥပပါတ် ပဋ္ဌိသန္ဓေ နေ၍ ထို (ဘုံ) ၌သာလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့သော ထိုဘုံမှပြန်လည်ခြင်းသဘောမရှိသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကုန်၏။

ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော နာတိကရွာသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာ ကိုးကျိပ်ကျော်တို့သည်သုံးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း တပ်မက်ခြင်း 'ရာဂ', ပြစ်မှားခြင်း 'ဒေါသ', တွေဝေခြင်း 'မောဟ' တို့၏လည်း ခေါင်းပါးခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ဤလူ့ပြည်သို့ တစ်ကြိမ်သာလာ၍ ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုလတ္တံ့သော သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကုန်၏။

ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော နာတိကရွာသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာ ငါးရာကျော်တို့သည်သုံးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်းကြောင့် အပါယ်သို့ ကျခြင်းသဘော မရှိသော ကိန်းသေမြဲသော အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် လားရာရှိသော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကုန်၏'ဟု (ဖြေဆိုဟောကြားတော်မူ၏)။

နာတိကရွာသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့သည် မေးလျှောက်သဖြင့် မြတ်စွာဘုရား ဖြေဆိုဟောကြားတော်မူသည်ကို ကြားသိကုန်၍ ထိုအကြောင်းအရာဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နှစ်ခြိုက်ရွှင်ပျလျက်ရှိပါကုန်၏။

အသျှင်ဘုရား ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော ဤမဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့သည်စင်စစ် များလည်း များပါကုန်၏။ ရှေးလည်း ကျပါကုန်၏။ အင်္ဂတိုင်း မဂဓတိုင်းတို့၌ ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော အင်္ဂ, မဂဓတိုင်းရင်းသားတို့တွင် အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာများ မရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။ အသျှင်ဘုရား စင်စစ်သော်ကား ထိုသူတို့သည်လည်း ဘုရား တရား သံဃာ၌ ကြည်ညိုကြပါကုန်၏။ သီလ တို့၌ ပြည့်စုံစွာ ကျင့်လေ့ရှိကြပါကုန်၏။ (သို့ဖြစ်ပါလျက်) ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော ထိုသူတို့၏ (အကြောင်းအရာ) ကို မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောကြားတော်မမူသေးချေ။ ထိုသူတို့၏ (အကြောင်းအရာ) ကိုလည်း ဟောကြားပါမူကား ကောင်းလေစွ။ လူအများသည် ကြည်ညိုရ၍ ကောင်းသောဂတိသို့ လားရာပါ၏။

အသျှင်ဘုရား ထို့ပြင် တရားစောင့်သော တရားသဖြင့် မင်းပြုသော မဂဓတိုင်းရှင် သေနိယမည် သောဤဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်လည်း ပုဏ္ဏားနှင့်သူကြွယ်တို့၏လည်းကောင်း နိဂုံးနှင့်ဇနပုဒ်သားတို့၏လည်း ကောင်းအကျိုးစီးပွါးကို ဆောင်ပါပေ၏။

ထို့ပြင်လည်း တရားစောင့်သော တရားသဖြင့် မင်းပြုသော ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် 'ငါတို့အား ဤသို့ချမ်းသာစေ၍ နတ်ရွာစံတော်မူလေ၏။ တရားစောင့်သော ထိုတရားမင်း၏ နိုင်ငံတော်၌ ငါတို့သည် (ဤသို့) ချမ်းသာစွာ နေကြရပေကုန်၏'ဟု လူတို့သည် (ထိုမင်းကို) ချီးမွမ်းလျက်

ရှိပါကုန်၏။ အသျှင်ဘုရား ထို (ဗိမ္မိသာရမင်း) သည်လည်း ဘုရား တရား သံဃာ၌ ကြည်ညိုပါပေ၏၊ သီလတို့၌ ပြည့်စုံစွာကျင့်လေ့ရှိပါပေ၏။

ထို့ပြင် 'မဂဓတိုင်းရှင် သေနိယမည်သော ဗိမ္မိသာရမင်းသည် သေခါနီးတိုင်အောင်ပင် မြတ်စွာဘုရား ကိုချီးကျူးလျက် နတ်ရွာစံလေသည်ဟူ၍လည်း လူတို့ ဆိုပါကုန်သေး၏၊ ကွယ်လွန်စုတေသွားသော ထိုမင်း၏ အကြောင်းအရာကိုလည်း မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောကြားတော်မမူရသေးပါ၊ ထိုမင်း၏ အကြောင်းအရာကိုလည်း ဟောကြားပါမူကား ကောင်းလေစ၊ လူအများလည်း ကြည်ညိုရ၍ ကောင်းသောဂတိသို့လားရာပါ၏။

အသျှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရားသည် သမ္မာသမ္ဗောဓိဉာဏ်ကို မဂဓတိုင်း၌ ရတော်မူပါ၏၊ အသျှင်ဘုရားယင်းမဂဓတိုင်း၌ ကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော မဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့၏ဖြစ်ရာဘဝတို့ကို မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ့်ကြောင့် မဟောကြားဘဲ ရှိရာပါသနည်း။ အသျှင်ဘုရားကွယ်လွန်စုတေသွားကြသော မဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့၏ ဖြစ်ရာဘဝတို့ကို မြတ်စွာဘုရားသည် မဟောကြားဘဲ နေတော်မူငြားအံ့၊ ထို့ကြောင့် ထိုမဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့သည် စိတ်အားငယ်ကြကုန်ရာပါ၏။

ယင်းသို့ မဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့သည် စိတ်အားငယ်ကြရာသော အကြောင်းရှိပါလျက် ထိုသူတို့၏ အကြောင်းအရာကို မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ့်ကြောင့် မဟောကြားဘဲ ရှိရာပါသနည်း"ဟု (လျှောက်၏)။

အသျှင်အာနန္ဒာသည် မဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်မှောက်တော်၌ ဤသွယ်ဝိုက်သော စကားကို လျှောက်ထားပြီးသော် နေရာမှ ထ၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင် အရိုအသေပြုကာ ဖဲခွါသွားလေ၏။

၂၇၈။ ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသည် အသျှင်အာနန္ဒာ ဖဲခွါသွား၍ မကြာမီပင် နံနက်အချိန်၌ (သင်္ကန်းကို) ပြင်ဝတ်၍ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူလျက် နာတိကရွာသို့ ဆွမ်းခံဝင်တော်မူ၏၊ နာတိကရွာ၌ဆွမ်းခံလှည့်လှည်၍ ဆွမ်းစားပြီးနောက် ဆွမ်းစားရာမှ ဖဲခွါခဲ့ပြီးသော် ခြေတော်တို့ကို ဆေးကြော၍ အုတ်တိုက်ကျောင်းသို့ ဝင်တော်မူပြီးလျှင် မဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့ကို အကြောင်းပြု၍ "ထို သူတော်ကောင်းတို့၏ လားရာဂတိ ရောက်ရာဘဝကို သိအောင်ရှုအံ့"ဟု လိုလားလျက်နှလုံးသွင်းလျက် အကြောင်းအရာအားလုံးကို စိတ်ဖြင့် ဆင်ခြင်လျက် ခင်းထားသော နေရာ၌ထိုင်နေတော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် "မဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာဖြစ်ကုန်သော ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည် ယင်းသို့ လားရာဂတိ ရောက်ရာ ဘဝရှိကုန်၏"ဟု မြင်တော်မူ၏။

ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသည် ညနေချမ်းအချိန် တစ်ပါးတည်း ကိန်းအောင်းနေရာမှ ထတော်မူ၍အုတ်တိုက်ကျောင်းမှ ထွက်တော်မူပြီးလျှင် ကျောင်းရိပ်ဝယ် ခင်းထားသော နေရာ၌ ထိုင်နေတော်မူ၏။

၂၇၉။ ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင်တစ်ခုသောနေရာ၌ ထိုင်လျက် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏–

"အသျှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရားသည် အထူးသဖြင့် ဌိမ်သက်သော အသွင်အပြင်ရှိနေပါ၏၊ ဣန္ဒြေမျိုးကြည်လင်သောကြောင့် မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်နှာတော်အဆင်းသည် အလွန်ပင်

တောက်ပတင့်တယ်နေ၏။ အသျှင်ဘုရား ယနေ့ မြတ်စွာဘုရားသည် ဋိမ်သက်သော (အရဟတ္တဖိုလ်) သမာပတ် ဖြင့်နေတော်မူသည်"ဟု ထင်ပါသည် (ဟူ၍ လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ သင်သည် မဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ငါ၏ မျက်မှောက်၌ သွယ်ဝိုက်သော စကားကို လျှောက်ထားပြီးလျှင် နေရာမှထကာ ဖဲခွါသွားခဲ့၏။ (ထို့နောက်မကြာမီပင်) ငါသည် နာတိကရွာ၌ ဆွမ်းခံလှည့်လည်၍ ဆွမ်းစားပြီးနောက် ဆွမ်းစားရာမှ ဖဲခွါခဲ့ပြီးသော်ခြေတို့ကို ဆေး၍ အုတ်တိုက်ကျောင်းသို့ ဝင်ပြီးလျှင် ထိုမဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့ကိုပင် အကြောင်းပြု၍ "ထိုသူတော်ကောင်းတို့၏ ထိုလားရာဂတိ ရောက်ရာဘဝကို သိအောင်ရှုအံ့"ဟုလိုလားလျက် နှလုံးသွင်းလျက် အကြောင်းအရာအားလုံးကို စိတ်ဖြင့် ဆင်ခြင်လျက် ခင်းထားသောနေရာ၌ ထိုင်နေခဲ့၏။

အာနန္ဒာ ငါသည် ထိုမဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာဖြစ်သော သူတော်ကောင်းတို့၏ "လားရာဂတိ ရောက်ရာဘဝတို့ကို တွေ့မြင်ရပေ၏"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

ဧနဝသဘနတ်သား

၂၈၀။ အာနန္ဒာ ထိုအခါ (တစ်ဦးသော) နတ်သည် ကိုယ်ထင်ရှားမပြဘဲ "ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဧနဝသဘဖြစ်ပါသည်၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သောမြတ်စွာ ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဧနဝသဘဖြစ်ပါသည်"ဟု (အသံကို ကြားစေ၏)။ အာနန္ဒာ သင်သည်ဤမှ ရှေး အခါ၌ 'ဧနဝသဘ' ဟူသော အမည်ကို ကြားဖူးသည်ဟု အမှတ်ရပါ၏လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဤမှ ရှေးအခါ၌ ဧနဝသဘ ဟူသော အမည်ကို ကြားဖူးသည်ဟုအမှတ်မရပါ၊ အသျှင်ဘုရား သို့သော်လည်း "ဧနဝသဘ" ဟူသော အမည်ကို ကြားသဖြင့် အကျွန်ုပ်အားကြက်သီးမွေးညင်းများ ထပါကုန်၏။ "အသျှင်ဘုရား ဧနဝသဘဟု ဤသို့ ခုံညားသော အမည်ဖြင့်ခေါ်ဝေါ်ရသော ထိုနတ်သည် မြင့်မြတ်သော နတ်ဖြစ်ပေလိမ့်မည်"ဟု အကျွန်ုပ် ထင်မြင်မိပါ၏။

အာနန္ဒာ အသံပေါ်လာသည်မှ အခြားမဲ့၌ပင် အဆင်းသဏ္ဌာန် ခုံညားသော နတ်သည် ငါ၏ မျက်မှောက်၌ ထင်ရှားပေါ်လာပြီးလျှင် "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဗိမ္မိသာရမင်းဖြစ်ပါသည်၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဗိမ္မိသာရမင်းဖြစ်ပါသည်"ဟု နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း အသံကို ကြားစေပြန်၏။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဝေဿဝဏ်နတ်မင်း၏ အပေါင်းအဖော်အဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်ရသည်မှာဤအကြိမ်သည် ခုနစ်ကြိမ်မြောက်ဖြစ်ပါသည်၊ ထို (ဗိမ္မိသာရမင်းဘဝ) မှ စုတေခဲ့သော ထိုအကျွန်ုပ်သည်နတ်မင်း ဖြစ်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ပါ၏၊ (သို့သော်လည်း)။

အကျွန်ုပ်သည် ဤ (နတ်ပြည်) မှ (စုတေ၍ လူ့ပြည်၌) ခုနစ်ဘဝ၊ ထို (လူ့ပြည်) မှ (စုတေ၍ ဤနတ်ပြည်၌) ခုနစ်ဘဝ၊ (ပေါင်း) တစ်ဆယ့်လေးဘဝတို့တိုင်တိုင် ရှေးအခါက အကျွန်ုပ်၏ နေခဲ့ဖူးရာဌာနကို အကျွန်ုပ် အမှတ်ရလျက် ရှိပါ၏။

၂၈၁။ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး အပါယ်သို့ ကျခြင်းမရှိ တော့ပါ၊ ့အပါယ်သို့ ကျခြင်းမရှိသော သောတာပန်ဖြစ်နေသည်ကို သိပါသည်၊ သို့ရာတွင် အကျွန်ုပ်၏အလို 'အာသာ' သည်ကား သကဒါဂါမ်ဖြစ်ရန် ထက်သန်လျက် တည်ရှိနေပါသည်ဟု (လျှောက်၏)။

"အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး အပါယ်သို့ ကျခြင်းမရှိတော့ပါ၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းမရှိသော သောတာပန်ဖြစ်နေသည်ကို သိပါသည်" ဟူ၍လည်းကောင်း၊ "အကျွန်ုပ်၏အလို 'အာသာ' သည် သကဒါဂါမ်ဖြစ်ရန် ထက်သန်လျက် တည်ရှိနေပါသည်" ဟူ၍လည်းကောင်း ဆိုသောအသျှင်ဇနဝသဘနတ်သား၏ ဤစကားသည် အံ့ဖွယ်ရှိပါပေ၏၊ မဖြစ်ဖူးမြဲ ဖြစ်ပါပေ၏။

အသျှင်ဇနဝသဘနတ်သားသည် ဤသို့ မြင့်မြတ်သော တရားထူးကို အဘယ်မှ ရခဲ့ပါသနည်းဟူမူ–

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား အသျှင်ဘုရား၏ အဆုံးအမတော်နှင့် ကင်း၍ ရခဲ့သည်မဟုတ် ပါ၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား အသျှင်ဘုရား၏ အဆုံးအမတော်နှင့် ကင်း၍ရခဲ့သည်မဟုတ်ပါ၊ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် (မြတ်စွာဘုရားကို ရှေးဦးစွာ ဖူးတွေ့လျက်) မြတ်စွာဘုရား၌ အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်သည့်အခါမှစ၍ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံးအပါယ် သို့ ကျခြင်းမရှိတော့ပါ၊ အပါယ်သို့ ကျခြင်းမရှိသော သောတာပန်ဖြစ်ခဲ့သည်ကို သိပါ၏၊ သို့ရာတွင် အကျွန်ုပ်၏ အလို 'အာသာ' သည်ကား သကဒါဂါမ်ဖြစ်ရန် ထက်သန်လျက် တည်ရှိနေပါသည်။

အသျှင်ဘုရား ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးသည် ဝိရူဠ္ဍကနတ်မင်းကြီးအထံသို့ ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် အကျွန်ုပ်ကိုစေလွှတ်လိုက်သဖြင့် (လာခဲ့ရာ) ခရီးအကြားဝယ် (မြတ်စွာဘုရားသည်) အုတ်တိုက်ကျောင်းသို့ ဝင်တော်မူပြီးလျှင် မဂဓတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာတို့ကို အကြောင်းပြု ၍ "ထိုသူတော်ကောင်းတို့၏လားရာဂတိ ရောက်ရာဘဝကို သိအောင်ရှုအံ့"ဟု လိုလားလျက် နှလုံးသွင်းလျက် အကြောင်းအရာအားလုံးကို စိတ်ဖြင့် ဆင်ခြင်လျက် ထိုင်နေတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တွေ့မြင်ရပါ၏။ အသျှင်ဘုရား အလွန်အံ့ဖွယ်ရာ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်သည်မှာ "ထို (မဂဓတိုင်းသား) သူတော်ကောင်းတို့သည် ယင်းသို့လားရာ ဂတိ ရောက်ရာဘဝ ရှိကုန်၏"ဟု ထို (နတ်) ပရိသတ်၌ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီး ပြောဆိုသောစကားကို ကိုယ်တိုင် ကြားနာမှတ်သားလိုက်ရပါသည်။

အသျှင်ဘုရား ထိုအကျွန်ုပ်အား "မြတ်စွာဘုရားကိုလည်း ဖူးမြော်အံ့၊ ဤအကြောင်းကိုလည်း မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားအံ့"ဟု အကြံဖြစ်ပါ၏။ အသျှင်ဘုရား ဤအကြောင်းနှစ်ပါးကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြော်ရန် ချဉ်းကပ်လာပါ၏။

၁။ ဤသို့အမှတ်ရလျက် ထိုဌာနတို့၌ တွယ်တာမှုအားကြီးသောကြောင့် အထက်နတ်ပြည်တို့၌ ဖြစ်နိုင်ငြားသော်လည်း မဖြစ်မူ၍ ဤဝေဿဝဏ်နတ်မင်း၏ အပေါင်းအဖော်အဖြစ်သို့သာလျှင် ရောက်ရလေသည်ဟုအဋ္ဌကထာ၌ ဆို၏။

♣

နတ်သဘင်

၂၈၂။ အသျှင်ဘုရား ယခင်ယခင် ကာလက ဥတု, လတို့ပြည့်ရာ ဝါဆိုလပြည့် တစ်ဆယ့်ငါးရက် မြောက်ဥပုသ်နေ့ညဥ့်၌ သုဓမ္မာနတ်သဘင်ဝယ် တာဝတိံသာနတ်တို့သည် အားလုံးလိုလိုပင် အညီအညွတ်စည်းဝေးနေပါကုန်၏၊ များစွာသော နတ်ပရိသတ်တို့သည်လည်း ထက်ဝန်းကျင်၌ ထိုင်နေပါကုန်၏၊ နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့သည်လည်း အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌ ထိုင်နေကြပါကုန်၏၊ အရှေ့အရပ်မှဓတရဋ္ဌနတ်မင်းကြီးသည် အနောက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူကာ နတ်အပေါင်းကို ရှေးရှုလျက် ထိုင်နေပါ၏၊ တောင်အရပ်မှ ဝိရူဠ္ဃကနတ်မင်းကြီးသည် မြောက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူကာ နတ်အပေါင်းကို ရှေးရှုလျက်ထိုင်နေပါ၏၊ အနောက်အရပ်မှ ဝိရူပက္ခနတ်မင်းကြီးသည် အရှေ့အရပ်သို့ မျက်နှာမူကာ နတ်အပေါင်းကိုရှေးရှုလျက် ထိုင်နေပါ၏၊ မြောက်အရပ်မှ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးသည် တောင်အရပ်သို့ မျက်နှာမူကာနတ်အပေါင်းကို ရှေးရှုလျက် ထိုင်နေပါ၏။

အသျှင်ဘုရား ယင်းသို့ သုဓမ္မာနတ်သဘင်ဝယ် တာဝတိံသာနတ်တို့သည် အားလုံးလိုလိုပင် အညီအညွတ် စည်းဝေးနေကြလျက် များစွာသော နတ်ပရိသတ်တို့သည်လည်း ထက်ဝန်းကျင်၌ထိုင်နေကြလျက် နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့သည်လည်း အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌ ထိုင်နေကြသောအခါထိုနတ်မင်းကြီးတို့ နေရာ၏ နောက်၌ အကျွန်ပ်တို့ ထိုင်နေရပါ၏။

အသျှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်၍ တာဝတိံသာနတ် ပြည်၌ယခုမှ ဖြစ်လာကြသော နတ်တို့သည် အခြားနတ်တို့ထက် အဆင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း အခြံအရံအားဖြင့်လည်းကောင်း သာလွန်၍ တင့်တယ်ပါကုန်၏၊ အသျှင်ဘုရား ထို့ကြောင့်တာဝတိံသာနတ်တို့သည် "အချင်းတို့ အသုရာအပေါင်းတို့ ဆုတ်ယုတ်၍ နတ်အပေါင်းတို့ပြည့်နှက်စည်ကားလာပေကုန်စွတကား"ဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နှစ်ခြိုက်ရွှင်ပျလျက် ရှိပါကုန်၏။

အသျှင်ဘုရား ထိုအခါ နတ်တို့အရှင် သိကြားမင်းသည် တာဝတိံသာနတ်တို့ ကြည်နူးနေကြသည်ကိုသိ၍ ဤဂါထာဖြင့် ဝမ်းမြောက်စကား ပြောကြားပါ၏–

"အချင်းတို့ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံး၍ ဤတာဝတိံသာနတ်ဘုံသို့ ရောက်လာသော အဆင်း အခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံသော နတ် အသစ်တို့ကို တွေ့မြင်ကြရ၍သိကြားမင်းနှင့် တကွ တာဝတိံသာနတ်တို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို ဦးညွတ်ကုန်လျက် တရားတော်၏တရားကောင်းအဖြစ်ကိုလည်း ချီးကျူးကုန်လျက် ဝမ်းမြောက်ပေကုန်စွတကား။ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်ဖြစ်သော ဤ (နတ်ပြည်) သို့ ထူးခြားစွာ ရောက်လာကုန် သောထိုနတ်အသစ်တို့သည် အခြားနတ်တို့ထက် အဆင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အခြံအရံအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသက်အားဖြင့်လည်းကောင်း သာလွန်တင့်တယ် ပေကုန်၏။

ဤ (အကြောင်းအရာ) ကို မြင်ကုန်၍ သိကြားမင်းနှင့်တကွ တာဝတိံသာနတ်တို့ သည် မြတ်စွာဘုရားကိုဦးညွတ်ကုန်လျက် တရားတော်၏ တရားကောင်းအဖြစ်ကို လည်း (ချီးကျူးကုန်လျက်) ပျော်ရွှင်ကြပေကုန်၏"ဟု ဝမ်းမြောက်စကား ပြောကြား ပါ၏။

အသျှင်ဘုရား ထို (သိကြားမင်း၏ ဝမ်းမြောက်စကား)ကြောင့် တာဝတိံသာနတ်တို့သည် "အချင်း တို့အသူရာအပေါင်းတို့ ဆုတ်ယုတ်၍ နတ်အပေါင်းတို့ ပြည့်နှက် စည်ကားပေကုန်စွတကား"ဟု အတိုင်းထက်အလွန်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နှစ်ခြိုက်ရွှင်ပျလျက် ရှိပါကုန်၏။

အသျှင်ဘုရား ထိုအခါ သုဓမ္မာနတ်သဘင်ဝယ် တာဝတိံသာနတ်တို့ စည်းဝေးခြင်း၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်သောကိစ္စကို စဉ်းစားဆွေးနွေးပြီးဖြစ်သဖြင့် နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့သည် ထိုကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ မိန့်မှာချက် နောက်ထပ်ညွှန်ကြားချက်များကို ခံယူပြီးလျှင် ဖဲခွါမသွားကြသေးဘဲ မိမိ မိမိတို့နေရာတို့၌ တည်လျက် ရှိကုန်၏။ မိန့်မှာချက်ကို ရရှိပြီးသော ထိုနတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့သည် နောက်ထပ် ညွှန်ကြားချက်ကိုလည်း ခံယူကြကုန်ပြီး၍ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြည်နူးကာ မိမိတို့ နေရာ၌ ငြိမ်သက်စွာ တည်လျက်ရှိကုန်၏။

၂၈၃။ အသျှင်ဘုရား ထိုအခိုက်ဝယ် နတ်တို့၏ အာနုဘော်အလင်းရောင်ကို ကျော်လွန်၍ ကြီးကျယ်သော အလင်းရောင်သည် မြောက်အရပ်မှ ထွက်ပေါ်လာပါ၏။ အသျှင်ဘုရား ထိုအခါ နတ်တို့၏အရှင်သိကြားမင်းသည် တာဝတိံသာနတ်တို့ကို မိန့်ဆိုပါ၏။

"အချင်းတို့ (ဗြဟ္မာထင်ရှားပေါ်လာရန်) ရှေ့ပြေးနိမိတ်တို့သည် ထင်ကုန်၏၊ ကြီးကျယ်သောအလင်းရောင်သည် ထွက်ပေါ်လာ၏၊ (သို့ဖြစ်၍) ဗြဟ္မာသည် ထင်ရှားပေါ်လာလတ္တံ့၊ ဤအလင်းရောင်ထွက်ပေါ်လာခြင်းသည် ဗြဟ္မာထင်ရှားပေါ်လာရန် ရှေ့ပြေးနိမိတ်ဖြစ်သည်"ဟု (မိန့်ဆိုပါ၏)။

ရှေ့ပြေး နိမိတ်တို့ထင်သောကြောင့် ဗြဟ္မာသည် ထင်ရှားပေါ်လာလတ္တံ့၊ ကြီးမား ပြန့်ကျယ်သောဤအလင်းရောင်ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် ဗြဟ္မာပေါ်လာရန် ရှေ့ပြေး နိမိတ်ပေတည်း။

၁။ အဝိပက္ကန္တာဟူသောပါဠိမူကွဲ အဂတာဟူသောအဋ္ဌကထာမူကွဲများနှင့်အညီ ပြန်ဆိုထားသည်။

♣

သနက္ကုံမာရဗြဟ္မာမင်းအကြောင်း

၂၈၄။ အသျှင်ဘုရား ထိုအခါ တာဝတိံသာနတ်တို့သည် "ဤအလင်းရောင်ကို သိရအောင် စောင့်ကြည့်ကုန်အံ့၊ ဤအလင်းရောင်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်မည့် အကျိုးကို မျက်မှောက်တွေ့မြင်ပြီးမှ သာလျှင်သွားကုန်အံ့"ဟု ရည်ရွယ်၍ မိမိတို့၏ ထိုင်မြဲနေရာတို့၌ပင် ထိုင်နေပါကုန်၏။ နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့သည် လည်း "ဤအလင်းရောင်ကို သိရအောင် စောင့်ကြည့်ကုန်အံ့၊ ဤအလင်းရောင်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်မည့်အကျိုး ကို မျက်မှောက် တွေ့မြင်ပြီးမှသာလျှင် သွားကုန်အံ့"ဟုရည်ရွယ်၍ မိမိတို့၏ ထိုင်မြဲနေရာတို့၌ပင် ထိုင် နေကြပါကုန်၏။

တာဝတိံသာနတ်တို့သည် ဗြဟ္မာပေါ်လာလတ္တံ့ဟုဆိုသော သိကြားမင်း၏ ဤစကားကို ကြားကုန်၍ "ဤအလင်းရောင်ကို သိရအောင် စောင့်ကြည့်ကုန်အုံ့၊ ဤအလင်းရောင်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်မည့်အကျိုးကို မျက်မှောက်တွေ့မြင်ပြီးမှသာလျှင် သွားကုန်အုံ့" ဟူ၍ ငြိမ်သက်တည်ကြည်စွာ စိတ်ဝင်စားလျက်ရှိပါကုန်၏။

အသျှင်ဘုရား သနက်ုမာရဗြဟ္မာသည် တာဝတိံသာနတ်တို့၏ (မျက်မှောက်၌) ထင်ရှားပေါ်လာသောအခါ ကြမ်းတမ်းသော အတ္တဘောကို ဖန်ဆင်းလျက် ပေါ်လာရပါ၏။ အသျှင်ဘုရား (အကြောင်းမူကား) ဗြဟ္မာ၏ ပြကတေ့အဆင်းသည် တာဝတိံသာနတ်တို့၏ မျက်စိ၌ မထင်ပေါ်နိုင်ပါ။

အသျှင်ဘုရား သနက်ုမာရဗြဟ္မာသည် တာဝတိံသာနတ်တို့၏ (မျက်မှောက်၌) ထင်ရှားပေါ်လာသောအခါ အခြားသော နတ်တို့ထက် အဆင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း အခြံအရံအားဖြင့်လည်းကောင်းသာလွန်၍ တင့်တယ်ပါ၏။

အသျှင်ဘုရား ဥပမာသော်ကား ရွှေစင်ရုပ်ကိုယ်သည် လူ၏ ရုပ်ကိုယ်ထက် သာလွန်၍ တင့်တယ်သကဲ့သို့ အသျှင်ဘုရား ဤအတူပင် သနက်ုမာရဗြဟ္မာသည် တာဝတိံသာနတ်တို့၏ (မျက်မှောက်၌) ထင်ရှားပေါ်လာသောအခါ အခြားသော နတ်တို့ထက် အဆင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း အခြံအရံအားဖြင့်လည်းကောင်း သာလွန်၍ တင့်တယ်ပါ၏။

အသျှင်ဘုရား သနက်ုမာရဗြဟ္မာသည် တာဝတိံသာနတ်တို့၏ (မျက်မှောက်၌) ထင်ရှားပေါ်လာသောအခါ ထိုပရိသတ်၌ တစ်ဦးတစ်ယောက်သောနတ်မျှ သနက်ုမာရဗြဟ္မာကို ရှိလည်း မခိုးပါ၊ ခရီးဦးကြိုလည်း မပြုပါ၊ နေရာဖြင့်လည်း မဖိတ်ခေါ်ပါ၊ "ယခုအခါ သနက်ုမာရဗြဟ္မာသည် အလိုရှိရာ နတ်၏ပလ္လင် ၌ ထိုင်လတ္တံ့"ဟု ဆိတ်ဆိတ်သာလျှင် နှလုံးသွင်းလျက် အလုံးစုံသော နတ်တို့သည်လက်အုပ်ချီကာ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေကြပါကုန်၏။

အသျှင်ဘုရား သနက်ုမာရဗြဟ္မာသည် အကြင်နတ်၏ ပလ္လင်၌ ထိုင်ငြားအုံ့၊ ထိုနတ်သည် မြတ်သောဝမ်းမြောက်မှုကို ရပါ၏၊ မြတ်သော ဝမ်းသာမှုကို ရပါ၏၊ အသျှင်ဘုရား ဥပမာသော်ကား မင်းအဖြစ်ဖြင့်အဘိသိက် သွန်းပြီးခါစဖြစ်သော အဘိသိက်ခံရေမြေ့ရှင်မင်းသည် မြတ်သော ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာမှုကိုရသကဲ့သို့ အသျှင်ဘုရား ဤအတူပင် သနက်ုမာရဗြဟ္မာသည် အကြင်နတ်၏ ပလ္လင်၌ ထိုင်ငြားအုံ့၊ ထိုနတ်သည် မြတ်သော ဝမ်းမြောက်မှုကို ရပါ၏၊ မြတ်သော ဝမ်းသာမှုကို ရပါ၏။

အသျှင်ဘုရား ထို့နောက် သနက်ုမာရဗြဟ္မာသည် ကြမ်းတမ်းထင်ရှားသော အတ္တဘောကို ဖန်ဆင်းလျက် ဦးစွန်းငါးခုရှိသော သတို့သားအသွင်ဖြင့် တာဝတိံသာနတ်တို့၏ (မျက်မှောက်၌) ထင်ရှားပေါ်လာပါ၏၊ ထို (ဗြဟ္မာ) သည် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍ ဟင်းလင်းအပြင် ကောင်းကင်၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေပါ၏။

အသျှင်ဘုရား အားရှိသောယောဂျားသည် ကောင်းစွာ ခင်းထားသော ပလ္လင်၌ဖြစ်စေ ညီညွတ်သောမြေပြင်၌ဖြစ်စေ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေထိုင်နေသကဲ့သို့ အသျှင်ဘုရား ဤအတူပင် သနက်ုမာရဗြဟ္မာသည်ကောင်း ကင်သို့ ပျံတက်၍ ဟင်းလင်းအပြင် ကောင်းကင်၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေပြီးလျှင်တာဝတိံသာနတ်တို့ ကြည်နူးနေကြသည်ကို သိ၍ ဤဂါထာတို့ဖြင့် ဝမ်းမြောက်စကား ပြောကြား၏–

"အချင်းတို့ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံး၍ ဤတာဝတိံသာနတ်ဘုံသို့ ရောက်လာသော အဆင်းအခြိုအရံနှင့် ပြည့်စုံသော နတ် အသစ်တို့ကို တွေ့မြင်ကြရ၍သိကြားမင်းနှင့်တကွ တာဝတိံသာနတ်တို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို ဦးညွတ်ကုန်လျက် တရားတော်၏တရားကောင်းအဖြစ်ကိုလည်း (ချီးကျူးကုန်လျက်) ဝမ်းမြောက်ပေကုန်စွတကား။ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်ဖြစ်သော ဤ (နတ်ပြည်) သို့ ထူးခြားစွာ ရောက်လာကုန် သောထို (နတ်အသစ်) တို့သည် အခြားနတ်တို့ထက် အဆင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အခြိုအရံအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသက်အားဖြင့်လည်းကောင်း သာလွန်တင့်တယ်ပေကုန်၏။ ဤ (အကြောင်းအရာ) ကို မြင်ကုန်၍ သိကြားမင်းနှင့်တကွ တာဝတိံသာနတ်တို့ သည် မြတ်စွာဘုရားကိုဦးညွတ်ကုန်လျက် တရားတော်၏ တရားကောင်းအဖြစ် ကိုလည်း (ချီးကျူးကုန်လျက်) ပျော်ရွှင်ကြကုန်၏"ဟု (ဝမ်းမြောက်စကား ပြောကြား ပါ၏)။

၂၈၅။ အသျှင်ဘုရား သနကုံမာရဇြဟ္မာသည် ဤအကြောင်းကို မိန့်ဆိုပါ၏။ အသျှင်ဘုရား ဤအကြောင်းကို မိန့်ဆိုသော သနကုံမာရဇြဟ္မာ၏ အသံသည် သန့်ရှင်းခြင်း၊ ပြတ်သားခြင်း၊ သာယာခြင်း၊ နားဝင်ချိုခြင်း၊ အသံလုံးခြင်း၊ မကွဲအက်ခြင်း၊ အသံအောင်ခြင်း၊ မြည်ဟိန်းခြင်းဟူသော အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံပါ၏။

အသျှင်ဘုရား သနကုံမာရဇြဟ္မာသည် ပရိသတ်ရှိသလောက် အသံဖြင့် ကြားသိစေပါသည်။ ထို (ဗြဟ္မာ) ၏ အသံသည် ပရိသတ်၏ ပြင်ပသို့လည်း မထွက်ပါ။ အသျှင်ဘုရား ဤသို့ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ သော အသံရှိသူကို "ဗြဟ္မာ့အသံနှင့်တူသော အသံရှိသူ" ဟူ၍ ဆိုအပ်ပါ၏။

အသျှင်ဘုရား ထိုအခါ သနကုံမာရဇြဟ္မာသည် သုံးဆယ့်သုံးခုသော အတ္တဘောတို့ကို ဖန်ဆင်း၍ (သုံးကျိပ်သုံးယောက်သော) တာဝတိံသာနတ်တို့၏ ပလ္လင်တို့၌ အသီးအသီး ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေပြီးလျှင် တာဝတိံသာနတ်တို့ကို ပြောဆိုပါ၏–

"အချင်းတာဝတိံသာနတ်တို့ ထိုအရာကို အဘယ်သို့ မှတ်ထင်ကုန်သနည်း၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် လူအများ၏ စီးပွါးချမ်းသာအလို့ငှါ လောကကို စောင့်ရှောက်ရန်အလို့ငှါ နတ်လူတို့၏ အကျိုးစီးပွါးချမ်း သာအလို့ငှါ လွန်စွာကျင့်တော်မူပါပေ၏။

အချင်းတို့ အကြင်သူတို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်ကုန်၏၊ တရားတော်ကိုကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်ကုန်၏၊ သံဃာတော်ကို ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်ကုန်၏၊ သီလတို့၌ ပြည့်စုံစွာ ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေသည်မှ နောက်၌ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီနတ်ပြည်သို့ အချို့ရောက်ကြကုန်၏၊ နိမ္မာနရတိနတ်ပြည်သို့ အချို့ရောက်ကြကုန်၏၊ တုသိတာနတ်ပြည်သို့အချို့ ရောက်ကြကုန်၏။ ယာမာနတ်ပြည်သို့ အချို့ရောက်ကြကုန်၏၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ အချို့ရောက်ကြကုန်၏၊ စာတုမဟာရာဇိနတ်ပြည်သို့ အချို့ရောက်ကြကုန်၏၊ အနိမ့်ဆုံး နတ်မျိုး၌ ဖြစ်သောသူတို့သည်ပင်လျှင် ဂန္ဓဗ္ဗနတ်မျိုး၌ ဖြစ်ကုန်၏"ဟု (ပြောဆိုပါ၏)။

၂၈၆။ အသျှင်ဘုရား သနကုံမာရဇြဟ္မာသည် ဤအကြောင်းကို ပြောဆိုပါ၏၊ အသျှင်ဘုရား ဤအ့ကြောင်းကို သနကုံမာရဇြဟ္မာပြောဆိုလတ်သော် "ငါ၏ ပလ္လင်၌ ထိုင်နေသော ဗြဟ္မာတစ်ဦးတည်းသာပြောဆိုသည်"ဟု နတ်တို့သည် မှတ်ထင်ကုန်၏။ (ဗြဟ္မာ) တစ်ဦး

ပြောဆိုလတ်သော် ဖန်ဆင်းထားသော ဗြဟ္မာအားလုံးပင် ပြောဆို ကုန်၏၊ (ဗြဟ္မာ) တစ်ဦး ဆိတ်ဆိတ်နေသော် ထိုဖန်ဆင်းထားသော ဗြဟ္မာအားလုံး ပင် ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်၏၊

ထိုအခါ သိကြားမင်းနှင့်တကွသော တာဝတိံသာနတ်တို့သည် ငါ၏ ပလ္လင်၌ ထိုင်နေသောဗြဟ္မာတစ်ဦးတည်းသာ ပြောဆိုသည်ဟု မှတ်ထင်ကုန်၏။

အသျှင်ဘုရား ထို့နောက် သနက်ုံမာရဗြဟ္မာသည် မိမိကိုယ်ကို တစ်ဦးတည်းအဖြစ်သို့ ပြန်၍ဆောင်ပြီးလျှင် နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း၏ ပလ္လင်၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေလျက်တာဝတိံသာနတ်တို့ ကို ဤသို့ ဟောပြောပါသည်။

ပွါးများအပ်ပြီးသော ဣဒ္ဓိပါဒ်ရှိသူ

၂၈၇။ အချင်းတို့ ထိုအရာကို တာဝတိံသာနတ်တို့သည် အဘယ်သို့ မှတ်ထင်ကုန်သနည်း၊ (အလုံးစုံကို) သိတော်မူ မြင်တော်မူသော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်း၌ စွမ်းနိုင်စေခြင်းငှါ တန်ခိုးအရာ၌ ကျေပွန်စေခြင်းငှါ အထူးထူးအပြားပြား တန်ခိုးဖန်ဆင်းနိုင်စေခြင်းငှါ ဤပြီးစီးခြင်း၏အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရားလေးပါးတို့ကို ကောင်းစွာ ဟောကြားထားပေ၏။

အဘယ်လေးပါးတို့နည်းဟူမူ–အချင်းတို့ ဤ (သာသနာတော်) ၌ ရဟန်းသည် ဆန္ဒလွန်ကဲသောသမာဓိနှင့်လည်းကောင်း၊ အားထုတ်ပြုပြင်မှု 'ပဓာနသင်္ခါရ' နှင့်လည်းကောင်း ပြည့်စုံပြီးသော ပြီးစီးခြင်း၏အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရားကို ပွါးများ၏၊ ဝီရိယလွန်ကဲသော သမာဓိနှင့်လည်းကောင်း၊ အားထုတ်ပြုပြင်မှု 'ပဓာနသင်္ခါရ' နှင့်လည်းကောင်း၊ ပြည့်စုံသော ပြီးစီးခြင်း၏အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရားကို ပွါးများ၏၊ စိတ်လွန်ကဲသော သမာဓိနှင့်လည်းကောင်း အားထုတ်ပြုပြင်မှု 'ပဓာနသင်္ခါရ' နှင့်လည်းကောင်း ပြည့်စုံသော ပြီးစီးခြင်း၏အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရားကို ပွါးများ၏၊ ပညာလွန်ကဲသော သမာဓိနှင့်လည်းကောင်း အားထုတ်ပြုပြင်မှု 'ပဓာနသင်္ခါရ' နှင့်လည်းကောင်း ပြည့်စုံသော ပြီးစီးခြင်း၏အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရားကို ပွါးများ၏။

အချင်းတို့ (အလုံးစုံကို) သိတော်မူ မြင်တော်မူသော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်း၌ စွမ်းနိုင်စေခြင်းငှါ တန်ခိုးအရာ၌ ကျေပွန်စေခြင်းငှါ (တန်ခိုးအရာ၌ အလေ့အလာဖြစ်စေခြင်းငှါ) အထူးထူးအပြားပြား တန်ခိုးဖန်ဆင်း နိုင်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာ ဟောကြားအပ်သော ပြီးစီးခြင်း၏ အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရား လေးပါးတို့ဟူသည် ဤသည်တို့ပင်တည်း။

အချင်းတို့ အတိတ်ကာလ၌ များပြားသော တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို ပြီးစေကုန်သော ထိုသမဏဗြာဟ္မဏအားလုံးတို့သည် ဤပြီးစီးခြင်း၏အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရား လေးပါးတို့ကိုပင် ပွါးများလေ့လာကြသောကြောင့် ပြီးစေနိုင်ခဲ့ကုန်၏။

အချင်းတို့ အနာဂတ်ကာလ၌ များပြားသော တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို ပြီးစေကုန်လတ္တံ့သော ထိုသမဏဗြာဟ္မဏအားလုံးတို့သည်လည်း ဤပြီးစီးခြင်း၏အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရား လေးပါးတို့ကိုပင် ပွါးများလေ့လာကြသောကြောင့် ပြီးစေနိုင်ကုန်လတ္တံ့။

အချင်းတို့ ယခု ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ များပြားသော တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို ပြီးစေကုန်သော ထိုသမဏဗြာဟ္မဏအားလုံးတို့သည်လည်း ဤပြီးစီးခြင်း၏အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရားလေးပါးတို့ကိုပင် ပွါးများလေ့လာကြသောကြောင့် ပြီးစီးနိုင်စေကုန်၏။

အချင်းတာဝတိံသာနတ်တို့ ဤသို့ သဘောရှိသော ငါ၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ကိုလည်း မြင်ကုန်၏မဟုတ်လောဟု (မေး၏)။

"မြင်ရပါကုန်၏ အသျှင်ဗြဟ္မာကြီး"ဟု (ဖြေကြကုန်၏)။

အချင်းတို့ ငါသည်လည်း ဤပြီးစီးခြင်း၏အခြေခံ 'ဣဒ္ဓိပါဒ်' တရား လေးပါးတို့ကိုပင် ပွါးများလေ့လာထားသောကြောင့် ဤသို့တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးပေ၏ဟု (ဆို၏)။

အသျှင်ဘုရား သနက္ခုမာရဗြဟ္မာသည် ဤအကြောင်းကို ဟောပြောပါသည်။ အသျှင်ဘုရားသနက္ခုမာရဗြဟ္မာသည် ဤအကြောင်းကို ဟောပြောပြီးလျှင် တာဝတိံသာနတ်တို့ကို (ဤသို့လည်း) ဟောပြောပြန်ပါသည်။

၂၈၈။ အချင်းတို့ ထိုအရာကို တာဝတိံသာနတ်တို့သည် အဘယ်သို့ မှတ်ထင်ကုန်သနည်း၊ သိတော်မူမြင်တော်မူ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် (ဗျာန် မဂ် ဖိုလ်) ချမ်းသာကို ရခြင်းငှါ အခွင့်ရမှု 'ဩကာသာဓိဂမ' သုံးပါးတို့ကို အထူးသဖြင့် သိတော်မူပါပေ၏၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်းဟူမူ–

အချင်းတို့ ဤလောကဌ် အချို့သောသူသည် ကာမဂုဏ်တို့နှင့် ရောယှက်သည်ဖြစ်၍ အကုသိုလ်တရားတို့နှင့် ရောယှက်သည်ဖြစ်၍ နေ၏။ ထိုသူသည် အခါတစ်ပါးဌ် မြတ်သော တရားတော်ကိုကြားနာ ရ၏၊ နည်းလမ်းမှန်စွာ နှလုံးသွင်း၏၊ (လောကုတ္တရာ) တရားနှင့် လျော်သောအကျင့်ကို ကျင့်၏။ ထိုသူ သည် မြတ်သော တရားကို ကြားနာရမှု၊ နည်းလမ်းမှန်စွာ နှလုံးသွင်းမှု၊ (လောကုတ္တရာ) တရားနှင့် လျော်စွာ ကျင့်မှုတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ကာမဂုဏ်တို့နှင့် မရောယှက်သည်ဖြစ်၍အကုသိုလ်တရားတို့နှင့် မရောယှက်သည်ဖြစ်၍ နေ၏။

ကာမဂုဏ်တို့နှင့် မရောယှက်သည်ဖြစ်၍ အကုသိုလ်တရားတို့နှင့် မရောယှက်သည်ဖြစ်၍ နေသောထိုသူအား (ပဌမဈာန်) ချမ်းသာသည် ဖြစ်၏၊ ချမ်းသာသောကြောင့် အလွန်ဝမ်းမြောက်၏၊ အချင်းတို့ဥပမာသော်ကား နှစ်သိမ့်မှုကြောင့် ဝမ်းမြောက်မှုဖြစ်သကဲ့သို့ ဤအတူပင် ကာမဂုဏ်တို့နှင့် မရောယှက်သည်ဖြစ်၍ အကုသိုလ်တရားတို့နှင့် မရောယှက်သည်ဖြစ်၍ နေသော ထိုသူ့အား (ပဌမဈာန်) ချမ်းသာသည် ဖြစ်၏၊ ချမ်းသာသောကြောင့် အလွန်ဝမ်းမြောက်၏။ အချင်းတို့ (အလုံးစုံကို) သိတော်မူ မြင်တော်မူသော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ

သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် (ဗျာန် မဂ် ဖိုလ်) ချမ်းသာကို ရခြင်းငှါ ရှေးဦးစွာသောဤအခွင့်ရမှု 'သြကာသာ ဓိဂမ' ကို သိတော်မူပါပေ၏။

အချင်းတို့ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ဤလောကၦ အချို့သော သူအား ရုန်ရင်းသော ထွက်သက် ဝင်သက် 'ကာယသင်္ခါရ' တို့သည် မငြိမ်းကုန်၊ ရုန်ရင်းသော ကြံစည်မှု စဉ်းစားမှု 'ဝစီသင်္ခါရ' တို့သည် မငြိမ်းကုန်၊ ရုန်ရင်းသော ခံစားမှု မှတ်သားမှု 'စိတ္တသင်္ခါရ' တို့သည် မငြိမ်းကုန်၊ ထိုသူသည် အခါတစ်ပါး၌ မြတ်သောတရားတော်ကို ကြားနာရ၏၊ နည်းလမ်းမှန်စွာ နှလုံးသွင်း၏၊ (လောကုတ္တရာ) တရားနှင့် လျော် သောအကျင့်ကို ကျင့်၏။ ထိုသူအား မြတ်သောတရားကို ကြားနာရမှု၊ နည်းလမ်းမှန်စွာ နှလုံးသွင်းမှု၊ (လောကုတ္တရာ) တရားနှင့်လျော်စွာ ကျင့်မှုကိုအကြောင်းပြု၍ ရုန်ရင်းသော ထွက်သက်ဝင်သက် 'ကာယသင်္ခါရ' တို့သည် ငြိမ်းကုန်၏၊ ရုန်ရင်းသော ကြံစည်မှု စဉ်းစားမှု 'ဝစီသင်္ခါရ' တို့သည် ငြိမ်းကုန်၏၊ ရုန်ရင်းသော ခံစားမှု မှတ်သားမှု 'စိတ္တသင်္ခါရ' တို့သည် ငြိမ်းကုန်၏။ ထိုသူအား ရုန်ရင်းသော ကာယသင်္ခါရ ဝစီသင်္ခါရ စိတ္တသင်္ခါရတို့၏ ငြိမ်းခြင်းကြောင့် (စတုတ္ထဈာန်) ချမ်းသာသည် ဖြစ်၏၊ ချမ်းသာသောကြောင့် အလွန်ဝမ်းမြောက်၏၊ အချင်းတို့ ဥပမာအားဖြင့် နှစ်သိမ့်မှုကြောင့် ဝမ်းမြောက်မှုဖြစ်သကဲ့သို့ဤအတူပင် ရုန်ရင်းသော ကာယသင်္ခါရ ဝစီသင်္ခါရ စိတ္တသင်္ခါရတို့၏ ငြိမ်းခြင်းကြောင့် (စတုတ္ထဈာန်) ချမ်းသာသည် ဖြစ်၏၊ ချမ်းသာသောကြောင့် အလွန်ဝမ်းမြောက်၏၊ အချင်းတို့ (အလုံးစုံကို) သိတော်မူမြင်တော်မူသော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် (ဗျာန် မဂ် ဖိုလ်) ချမ်းသာကို ရခြင်းငှါ နှစ်ကြိမ်မြောက်ဖြစ်သော ဤအခွင့်ရမှု 'သြကာသာဓိဂမ' ကို သိတော်မူပါပေ၏။

အချင်းတို့ တစ်ဖန်ထို့ပြင်လည်း ဤလောကၦ အချို့သော သူသည် "ဤကား ကုသိုလ်တည်း"ဟုဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း မသိ၊ "ဤကား အကုသိုလ်တည်း"ဟုဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း မသိ၊ "ဤကားအပြစ်ရှိ၏၊ ဤကား အပြစ်မရှိ။ ဤကား မှီဝဲအပ်၏၊ ဤကား မမှီဝဲအပ်။ ဤကား ယုတ်၏၊ ဤကားမြတ်၏။ ဤကား မည်းသောအဖို့, ဖြူသောအဖို့ ရှိ၏"ဟုဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း မသိ၊ ထိုသူသည်အခါတစ်ပါး၌ မြတ်သောတရားကို ကြားနာရ၏၊ နည်းလမ်းမှန်စွာ နှလုံးသွင်း၏၊ (လောကုတ္တရာ) တရားနှင့်လျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်၏။ ထိုသူသည် မြတ်သောတရားကို ကြားနာရမှု၊ နည်းလမ်းမှန်စွာနှလုံးသွင်းရမှု၊ လောကုတ္တရာတရားနှင့်လျော်စွာ ကျင့်မှုတို့ကို အကြောင်းပြု ၍ "ဤကား ကုသိုလ်တည်း"ဟုဟုတ်မှန်သည့် အတိုင်း သိ၏၊ "ဤကား အကုသိုလ်တည်း"ဟုဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း သိ၏၊ "ဤကား အပြစ်ရှိ၏၊ ဤကား အပြစ်မရှိ။ ဤကား မှီဝဲအပ်၏၊ ဤကား မမှီဝဲအပ်။ ဤကား ယုတ်၏၊ ဤကား မြတ်၏။ ဤကား မည်းသောအဖို့, ဖြူသောအဖို့ ရှိ၏"ဟုဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း သိ၏။

ဤသို့ သိ, မြင်သော ထိုသူအား မသိမှု 'အဝိဇ္ဇာ' ပျောက်၏၊ သိမှု 'ဝိဇ္ဇာ' ဖြစ်ပေါ်၏၊ ထိုသူ့အားအဝိဇ္ဇာပျောက်၍ ဝိဇ္ဇာဖြစ်ပေါ်ခြင်းကြောင့် (မဂ် ဖိုလ်) ချမ်းသာသည် ဖြစ်၏၊ ချမ်းသာသောကြောင့် အလွန်ဝမ်းမြောက်၏၊ အချင်းတို့ ဥပမာသော်ကား နှစ်သိမ့်မှုကြောင့် ဝမ်းမြောက်မှုဖြစ်သကဲ့သို့ ဤအတူပင်အဝိဇ္ဇာပျောက်၍ ဝိဇ္ဇာဖြစ် ပေါ်ခြင်းကြောင့် (မဂ် ဖိုလ်) ချမ်းသာသည် ဖြစ်၏၊ ချမ်းသာသောကြောင့်အလွန်ဝမ်းမြောက်၏။ အချင်းတို့ (အလုံးစုံကို) သိတော်မူ မြင်တော်မူသော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို)

ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် (ဈာန် မဂ်ဖိုလ်) ချမ်းသာကို ရခြင်းငှါ သုံးကြိမ်မြောက်ဖြစ်သော ဤအခွင့်ရမှု 'သြကာသာဓိဂမ' ကို သိတော်မူပါပေ၏။

အချင်းတို့ (အလုံးစုံကို) သိတော်မူ မြင်တော်မူသော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် (ဈာန်မဂ်ဖိုလ်) ချမ်းသာကိုရခြင်းငှါ သိတော်မူထားသော အခွင့်ရမှု 'သြကာသာဓိဂမ' သုံးပါးတို့ဟူသည်" ဤသည်တို့ပင်တည်း။

အသျှင်ဘုရား ဤ အကြောင်းကိုလည်း သနက်ုံမာရဖြဟ္မာသည် ဟောပြောပြန်ပါသည်၊ အသျှင်ဘုရားသနက်ုံမာရဖြဟ္မာသည် ဤအကြောင်းကို ဟောပြောပြီးလျှင် တာဝတိံသာနတ်တို့ကို (ဤသို့လည်း) ဟောပြောပြန်ပါသည်။

သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး

၂၈၉။ "အချင်းတို့ ထိုအရာကို အသျှင်တာဝတိံသာနတ်တို့သည် အဘယ်သို့ မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း၊ (အလုံးစုံကို) သိတော်မူ မြင်တော်မူသော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ဤသတိပဋ္ဌာန်တရား လေးပါးတို့ကို ကောင်းစွာ ဟောကြားထားပေ၏၊ (မဂ်ဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သော) ကုသိုလ်ရခြင်းငှါ ဟောကြားထားပေ၏။

အဘယ်လေးပါးတို့နည်းဟူမူ–အချင်းတို့ ဤ (သာသနာတော်) ၌ ရဟန်းသည် ပြင်းစွာအားထုတ်လျက်ဆင်ခြင်လျက် သတိရှိလျက် မိမိ၏ ရုပ်အပေါင်း၌ ရုပ်အပေါင်းဟု အဖန်ဖန်ရှုလျက် လောက၌ (ဖြစ်တတ်သော) လိုချင်တပ်မက်ခြင်းနှင့် နှလုံးမသာယာခြင်းကို ပယ်ဖျောက်၍ နေ၏၊ မိမိ၏ ရုပ်အပေါင်း၌ ရုပ်အပေါင်းဟု အဖန်ဖန် ရှုလျက်နေသော ရဟန်းသည် ထို (မိမိရုပ်အပေါင်း) ၌ ကောင်းစွာ စူးစိုက်တည်ကြည်၏၊ ကောင်းစွာ ကြည်လင်၏၊ ထို (ရဟန်း) သည် ထို (မိမိရုပ်အပေါင်း) ၌ ကောင်းစွာ စူးစိုက်တည်ကြည်၍ ကောင်းစွာ ကြည်လင်လတ်သော် ပြင်ပ သူတစ်ပါး၏ ရုပ်အပေါင်း၌ ဉာဏ်အမြင်ကို ဖြစ်စေ၏။

ပြင်းစွာအားထုတ်လျက် ဆင်ခြင်လျက် သတိရှိလျက် မိမိ၏ ခံစားမှု 'ဝေဒနာ' တို့၌ ခံစားမှု 'ဝေဒနာ'ဟုအဖန်ဖန်ရှုလျက် နေ၏။ ပ။ ပြင်ပသူတစ်ပါး၏ ခံစားမှု 'ဝေဒနာ' တို့၌ ဉာဏ်အမြင်ကို ဖြစ်စေ၏။

ပြင်းစွာအားထုတ်လျက် ဆင်ခြင်လျက် သတိရှိလျက် မိမိ၏ စိတ်၌ စိတ်ဟု အဖန်ဖန်ရှုလျက် နေ၏။ပ။ ပြင်ပသူတစ်ပါး၏ စိတ်၌ ဉာဏ်အမြင်ကို ဖြစ်စေ၏။

ပြင်းစွာအားထုတ်လျက် ဆင်ခြင်လျက် သတိရှိလျက် မိမိ၏ သဘောတရား 'ဓမ္မ' တို့၌ သဘောတရား 'ဓမ္မ'ဟု အဖန်ဖန်ရှုလျက် လောက၌ (ဖြစ်တတ်သော) လိုချင်တပ်မက်ခြင်းနှင့်နှလုံးမသာယာခြင်းကို ပယ်ဖျောက်၍ နေ၏၊ မိမိ၏ သဘောတရား 'ဓမ္မ' တို့၌ သဘောတရား 'ဓမ္မ'ဟုအဖန်ဖန်ရှုလျက်နေသော ရဟန်းသည် ထို (မိမိ၏ သဘောတရား) တို့၌ ကောင်းစွာ စူးစိုက်တည်ကြည်၏၊ ကောင်းစွာ ကြည်လင်၏၊ ထို (ရဟန်း) သည် ထို

(မိမိ၏ သဘောတရား) တို့၌ ကောင်းစွာစူးစိုက်တည်ကြည်၍ ကောင်းစွာ ကြည်လင် လတ်သော် ပြင်ပသူတစ်ပါး၏ သဘောတရား 'ဓမ္မ' တို့၌ဉာဏ်အမြင်ကို ဖြစ်စေ၏။

အချင်းတို့ (အလုံးစုံကို) သိတော်မူ မြင်တော်မူသော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် (မဂ်ဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သော) ကုသိုလ်ကို ရခြင်းငှါ ဟောကြားထားသော သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတို့" ဟူသည် ဤသည်တို့ပင်တည်း။

အသျှင်ဘုရား ဤအကြောင်းကို သနကုံမာရဖြဟ္မာဟောပြောပါသည်၊ အသျှင်ဘုရား ဤသနကုံမာရဖြဟ္မာသည် ဤအကြောင်းကို ဟောပြောပြီးလျှင် တာဝတိံသာနတ်တို့အား (ဤသို့လည်း) ဟောပြောပြန်ပါ သည်။

သမာဓိ၏ အခြေအရံ ခုနစ်ပါး

၂၉၀။ "အချင်းတို့ ထိုအရာကို အသျှင်တာဝတိံသာနတ်တို့သည် အဘယ်သို့ မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း၊ (အလုံးစုံကို) သိတော်မူ မြင်တော်မူသော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် သမ္မာသမာဓိကို ဖြစ်ပွါးစေခြင်းငှါသမ္မာသမာဓိ လုံးဝပြည့်စုံခြင်းငှါ ဤသမ္မာသမာဓိ၏ အခြေအရံ ခုနစ်ပါးတို့ကို ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူပေ၏။

အဘယ်ခုနစ်ပါးတို့နည်းဟူမူ–မှန်စွာသိမြင်ခြင်း 'သမ္မာဒိဋ္ဌိ'၊ မှန်စွာကြံခြင်း 'သမ္မာသင်္ကပ္ပ'၊ မှန်စွာပြောဆိုခြင်း 'သမ္မာဝါစာ'၊ မှန်စွာပြုလုပ်ခြင်း 'သမ္မာကမ္မန္တ'၊ မှန်စွာအသက်မွေးခြင်း 'သမ္မာအာဇီဝ'၊ မှန်စွာအားထုတ်ခြင်း 'သမ္မာဝါယာမ'၊ မှန်စွာအောက်မေ့ခြင်း 'သမ္မာသတိ' တို့ပေတည်း။

အချင်းတို့ ဤ အင်္ဂါခုနစ်ပါးတို့ခြံရံလျက်ရှိသော စိတ်၏ တည်ကြည်မှု ဤ အရိယသမ္မာသမာဓိကိုအကြောင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အခြေအရံနှင့် ပြည့်စုံသည်ဟူ၍လည်းကောင်းဆိုအပ်ပေ၏။

အချင်းတို့ မှန်စွာ သိမြင်ခြင်းရှိသော သူအား မှန်စွာ ကြံခြင်းသည် ဖြစ်၏၊ မှန်စွာ ကြံခြင်းရှိသောသူအား မှန်စွာ ပြောဆိုခြင်းသည် ဖြစ်၏၊ မှန်စွာ ပြောဆိုခြင်းရှိသော သူအား မှန်စွာ ပြုလုပ်ခြင်းသည်ဖြစ်၏၊ မှန်စွာ ပြုလုပ်ခြင်းရှိသော သူအား မှန်စွာ အသက်မွေးခြင်းသည် ဖြစ်၏၊ မှန်စွာ အသက်မွေးခြင်းရှိသော သူအား မှန်စွာ အားထုတ်ခြင်းသည် ဖြစ်၏၊ မှန်စွာ အားထုတ်ခြင်းရှိသော သူအားမှန်စွာ အောက်မေ့ခြင်းသည် ဖြစ်၏၊ မှန်စွာ အောက်မေ့ခြင်းရှိသော သူအား မှန်စွာ သိခြင်းသည် ဖြစ်၏၊ မှန်စွာ သိခြင်းရှိသော သူအား မှန်စွာ လွတ်မြောက်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။

အချင်းတို့ (တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို) ကောင်းစွာ ပြောဆိုလိုသော သူသည် "ဘုရားသျှင် ဟောအပ်သော တရားတော်သည် ကောင်းစွာ ဟောထားသော တရားတော်ပါပေတည်း၊ ကိုယ်တိုင် သိမြင်နိုင်သော တရားတော်ပါပေတည်း၊ အခါမလင့် အကျိုးကို ပေးတတ်သော တရားတော်ပါပေတည်း၊ လာလှည့်ရှုလှည့်ဟု ဖိတ်ခေါ်ပြထိုက်သော တရားတော်ပါပေတည်း၊

(မိမိတို့ကိုယ်ထဲ စိတ်ထဲ၌) ဆောင်ယူထားထိုက်သော တရားတော်ပါပေတည်း၊ (အရိယာ) ပညာရှိတို့သာ ကိုယ်စီကိုယ်င သိနိုင်ခံစားနိုင်သော တရားတော်ပါပေတည်း၊ ဖွင့်လှစ်ထားသော အမြိုက် နိဗ္ဗာန်တံခါးကြီးပါပေတည်း" ဟူ၍ အကြင်တရားကိုပြောဆိုရာ၏၊ ကောင်းစွာ ပြောဆိုလိုက ထိုသို့ပြောဆိုရာသော တရားသည် ဤ (သမ္မာဒိဋ္ဌိအစရှိသော) တရားတော်သာ လျှင် ဖြစ်ပေ၏။ အချင်းတို့ အကြောင်းမူကား– မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်သောဤတရားတော်သည် ကောင်းစွာ ဟောထားသော တရားတော်လည်း မှန်ပါပေ၏၊ ကိုယ်တိုင်သိမြင်နိုင်သော တရားတော်လည်း မှန်ပါပေ၏၊ အခါမလင့် အကျိုးကို ပေးတတ်သော တရားတော်လည်းမှန်ပါပေ၏၊ လာလှည့် ရှုလှည့်ဟု ဖိတ်ခေါ်ပြထိုက်သော တရားတော်လည်း မှန်ပါပေ၏၊ (မိမိတို့ကိုယ်ထဲ စိတ်ထဲ၌) ဆောင်ယူထားထိုက်သော တရားတော်လည်း မှန်ပါပေ၏၊ (အရိယာ) ပညာရှိတို့သာ ကိုယ်စီကိုယ်င သိနိုင်ခံစားနိုင်သော တရားတော် လည်း မှန်ပါပေ၏၊ ဖွင့်လှစ်ထားသော အမြိုက်နိဗ္ဗာန် တံခါးကြီးလည်း မှန်ပါပေ၏။

အချင်းတို့ အကြင်သူတို့သည် ဘုရား တရား သံဃာကို ဥဏ္ဍာဖြင့် တွေ့၍ (တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော) ကြည်ညိုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏၊ အရိယာတို့ နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်သော သီလတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ (ထို့ပြင်) အကြင် မဂဇတိုင်းသား အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာ နှစ်သန်းလေးသိန်းကျော်တို့သည် တရားတော်ဖြင့် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့လျက် (လူ့ပြည်မှ) ကွယ်လွန်စုတေခဲ့၍ နတ်ပြည်၌ ထင်ရှားဖြစ်လာကုန်၏၊ (ထိုသူအားလုံးတို့သည်) သုံးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်းကြောင့် အပါယ်လေးပါးသို့ ကျခြင်းသဘောမရှိသော ကိန်းသေမြဲသော အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် လားရာရှိသော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်များထဲ၌ သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ပါဝင်လျက်ရှိကုန်၏။

ဤ (သောတာပန် သကဒါဂါမ်) တို့မှ တစ်ပါး ကောင်းမှုအဖို့ကြောင့် ဖြစ်သော အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်းရှိကြသေး၏ဟု အကျွန်ုပ်သိပါ၏၊ သို့ရာတွင် မုသာဝါဒ ဖြစ်မည်စိုး၍ အတိအကျအရေအတွက်ကိုဖော်ပြရန်ကား မစွမ်းနိုင်ပါ။

၂၉၁။ အသျှင်ဘုရား သနက္ခုံမာရဇြဟ္မာသည် ဤအကြောင်းကို ဟောပြောပါ၏။

အသျှင်ဘုရား သနက္ခုံမာရဇြဟ္မာသည် ဤအကြောင်းကို ဟောပြောလတ်သော် ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးအား ဤသို့သော စိတ်အကြံသည် ထင်ရှားဖြစ်ပါ၏–

"အချင်းတို့ အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွတကား၊ အချင်းတို့ မဖြစ်ဖူးမြဲ ဖြစ်ပါပေစွတကား၊ ဤမျှလောက်ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော ဆရာသည် ဖြစ်ပေါ်တုံဘိ၏၊ ဤမျှလောက် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော တရားဟောခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်တုံဘိ၏၊ ဤမျှလောက် များပြားသော တရားထူး ရသူတို့သည် ထင်ရှားပေါ်လာကုန်ဘိ၏"ဟု (စိတ်အကြံသည် ဖြစ်ပါ၏)။

အသျှင်ဘုရား ထိုအခါ သနက္ခုံမာရဇြဟ္မာသည် ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီး၏ စိတ်အကြံကို မိမိစိတ်ဖြင့်သိ၍ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးအား ဤစကားကို ဆိုပါ၏ "ထိုအရာကို အရှင်ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးသည်အဘယ်သို့ မှတ်ထင်ပါသနည်း၊ အတိတ်ကာလ၌လည်း ဤမျှလောက် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော ဆရာသည်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ဖူးပြီ၊ ဤမျှလောက် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော တရားဟောခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ဖူးပြီ၊ ဤမျှလောက် များပြားသော တရားထူးရသူတို့သည် ထင်ရှားပေါ်လာခဲ့ဖူးကုန်ပြီ၊ အနာဂတ်ကာလ၌လည်းဤမျှလောက်

ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော ဆရာသည် ဖြစ်ပေါ်ဦးလတ္တံ့၊ ဤမျှလောက်ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော တရားဟောခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်ဦးလတ္တံ့၊ ဤမျှလောက် များပြားသောတရားထူးရသူတို့သည် ထင်ရှားပေါ်လာကုန်ဦး လတ္တံ့ဟု (ဆိုပါ၏)။ အသျှင်ဘုရား ဤအကြောင်းကိုသနကုံမာရဗြဟ္မာသည် တာဝတိံသာနတ်တို့အား ပြောဆိုပါ၏။

၂၉၂။ တာဝတိံသာနတ်တို့အား သနကုံမာရဗြဟ္မာ ပြောဆိုသော ဤစကားကို ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးသည် ကိုယ်တိုင်ကြားနာ ခံယူပြီးလျှင် မိမိပရိသတ်အား (တစ်ဆင့်) ပြောကြားပါ၏၊ မိမိပရိသတ်အား ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီး ပြောဆိုသော ဤအကြောင်းကို ဇနဝသဘနတ်သားသည်ကိုယ်တိုင်ကြားနာခံ ယူပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ကြား၏၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ဤအကြောင်းကို ဇနဝသဘနတ် သား၏ထံမှ ကြားနာလက်ခံ တော်မူရသည့်ပြင် ကိုယ်တိုင်လည်းထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူ၍ အသျှင် အာနန္ဒာအား ဟောကြားတော်မူ၏၊ အသျှင်အာနန္ဒာသည်ဤအကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်မှောက် တော်မှ ကြားနာခံယူပြီးလျှင် ရဟန်းယောကျ်ားရဟန်းမိန်းမ ဥပါသကာယောကျ်ား ဥပါသိကာမိန်းမ တို့အား (တစ်ဆင့်) ဟောကြားတော်မူ၏။

ယင်းသို့ ဟောကြားသဖြင့်လည်း ဤမြတ်သောအကျင့် (သာသနာတော်) သည် ပညာရှိနတ်လူတို့ကောင်းစွာ ပြန့်ပြောသည့်တိုင်အောင် ပြည့်စုံ စည်ပင် ပြန့်ပွါးလျက် လူအများသိဖြစ်ကာ အကြီးအကျယ်ထွန်းကားလေသတည်း။

ငါးခုမြောက် ဇနဝသဘသုတ် ပြီး၏။

၆–မဟာဂေါဝိန္ဒသုတ်

၂၉၃။ အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ ကြားနာခဲ့ရပါသည်–

အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုအခါဂန္ဓဗ္ဗနတ်မျိုးဖြစ်သော ပဉ္စသိခနတ်သားသည် ညဉ့်ဦးယံ လွန်ပြီးသော သန်းခေါင်ယံအခါ၌ အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ဂိဇ္ဈကူဋ်တစ်တောင်လုံးကို မိမိကိုယ်ရောင်ဖြင့် ထိန်လင်းစေပြီးလျှင်မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ပြီးသော်မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏ – "အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် တာဝတိံသာနတ်တို့ထံမှကြားနာမှတ်သားထားသော အကြောင်းရာကို မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ပါအုံ့"ဟု (လျှောက်၏)။ "ပဉ္စသိခ လျှောက်လော့"ဟု မြတ်စွာဘုရားသည် မိန့်တော်မူ၏။

နတ်သဘင်

၂၉၄။ အသျှင်ဘုရား ယခင်ယခင်ကာလက နှစ် ဥတု လတို့၏ ပြည့်ရာ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် တစ်ဆယ့်ငါးရက်မြောက် ဥပုသ်နေ့ဖြစ်သော ပဝါရဏာနေ့ ညဉ့်၌ သုဓမ္မာနတ်သဘင်ဝယ် တာဝတ

သာနတ်တို့သည် အားလုံးလိုလိုပင် အညီအညွတ် စည်းဝေးနေကြပါကုန်၏၊ များစွာသော နတ်ပရိသတ်တို့သည်လည်း ထက်ဝန်းကျင်၌ ထိုင်နေကြပါကုန်၏၊ နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့သည်လည်း အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌ ထိုင်နေကြပါကုန်၏၊ အရှေ့အရပ်မှ ဓတရဋ္ဌနတ်မင်းကြီးသည် အနောက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူကာ နတ်အပေါင်းကို ရှေးရှုလျက် ထိုင်နေပါ၏၊ တောင်အရပ်မှ ဝိရူဠ္ဃကနတ်မင်းကြီးသည်မြောက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူကာ နတ်အပေါင်းကို ရှေးရှုလျက် ထိုင်နေပါ၏၊ အနောက်အရပ်မှဝိရူပက္ခနတ်မင်းကြီးသည် အရှေ့အရပ်သို့ မျက်နှာမူကာ နတ်အပေါင်းကို ရှေးရှုလျက် ထိုင်နေပါ၏၊ မြောက်အရပ်မှ ဝေဿဝဏ် နတ်မင်းကြီးသည် တောင်အရပ်သို့ မျက်နှာမူကာ နတ်အပေါင်းကိုရှေးရှုလျက် ထိုင်နေပါ၏၊

အသျှင်ဘုရား ယင်းသို့ သုဓမ္မာနတ်သဘင်ဝယ် တာဝတ

သာနတ်တို့သည် အားလုံးလိုလိုပင် အညီအညွတ် စည်းဝေးနေကြလျက် များစွာသော နတ်ပရိသတ်တို့သည်လည်း ထက်ဝန်းကျင်၌ထိုင်နေကြလျက် နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့သည်လည်း အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌ ထိုင်နေကြသောအခါထိုနတ်မင်းကြီးတို့ နေရာ၏ နောက်၌ အကျွန်ပ်တို့ ထိုင်နေရပါ၏။

အသျှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံး၍ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ယခုမှဖြစ်လာကြသော နတ်တို့သည် အခြားနတ်တို့ထက် အဆင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း အခြံအရံအားဖြင့်လည်းကောင်း သာလွန်၍ တင့်တယ်ပါကုန်၏၊ အသျှင်ဘုရား ထို့ကြောင့် တာဝတ

သာနတ်တို့သည် "အချင်းတို့ အသူရာအပေါင်းတို့ ဆုတ်ယုတ်၍ နတ်အပေါင်းတို့ ပြည့်နှက်စည်ကားလာပေကုန်စွတကား"ဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နှစ်ခြိုက်ရွှင်ပျလျက် ရှိပါကုန်၏။

၂၉၅။ အသျှင်ဘုရား ထိုအခါ နတ်တို့အရှင် သိကြားမင်းသည် တာဝတိံသာနတ်တို့ ကြည်နူးနေကြသည်ကို သိ၍ ဤဂါထာတို့ဖြင့် ဝမ်းမြောက်စကား ပြောကြားပါ၏–

"အချင်းတို့ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံး၍ ဤ တာဝတိံသာဘုံသို့ရောက်လာသော အဆင်း အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံသော နတ်အ သစ်တို့ကို တွေ့မြင်ရကုန်၍သိကြားမင်းနှင့် တကွ တာဝတိံသာနတ်တို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို ဦးညွတ်ကုန်လျက် တရားတော်၏ တရားကောင်းအဖြစ်ကိုလည်း (ချီးကျူးကုန်လျက်) ဝမ်းမြောက် ပေကုန်စွတကား။ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်ဖြစ်သော ဤ (နတ်ပြည်) သို့ ထူးခြားစွာ ရောက်လာကုန် သောထို (နတ်အသစ်) တို့သည် အခြားနတ်တို့ထက် အဆင်းအားဖြင့်လည်းကောင်းအခြံအရံအားဖြင့်လည်းကောင်း အသက်အားဖြင့်လည်းကောင်း သာလွန်၍ တင့်တယ် ပေကုန်၏။

ဤ (အကြောင်းအရာ) ကို မြင်ကုန်၍ သိကြားမင်းနှင့်တကွ တာဝတိံသာနတ်တို့ သည် မြတ်စွာဘုရားကိုဦးညွှတ်ကုန်လျက် တရားတော်၏ တရားကောင်းအဖြစ်ကို လည်း (ချီးကျူးကုန်လျက်) ပျော်ရွှင်ကြကုန်၏"ဟု (ဝမ်းမြောက်စကား ပြောကြား ပါ၏)။

အသျှင်ဘုရား ထို (သိကြားမင်း၏ ဝမ်းမြောက်စကား)ကြောင့် တာဝတိံသာနတ်တို့သည် "အချင်းတို့ အသူရာအပေါင်းတို့ ဆုတ်ယုတ်၍ နတ်အပေါင်းတို့ ပြည့်နှက်စည်ကား လာပေကုန်စွတကား"ဟုအတိုင်းထက် အလွန်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နှစ်ခြိုက်ရွှင်ပျလျက် ရှိပါကုန်၏။

မဖောက်မပြန်ဟုတ်မှန်သော ဂုဏ်ရှစ်ပါး

၂၉ဖ။ အသျှင်ဘုရား ထိုအခါ နတ်တို့အရှင် သိကြားမင်းသည် တာဝတိံသာနတ်တို့ ကြည်နူးနေကြသည်ကိုသိ၍ "အချင်းတို့ သင်တို့သည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ မဖောက်မပြန်ဟုတ်မှန်သော ဂုဏ်ရှစ်ပါးတို့ကို နာကြားလိုကြသလော"ဟု (တာဝတိံသာနတ်တို့ကို မေးပါသည်)။

အရှင်သိကြားမင်း အကျွန်ုပ်တို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ မဖောက်မပြန်ဟုတ်မှန်သော ဂုဏ်ရှစ်ပါးတို့ ကိုနာကြားလိုပါကုန်၏ဟု (နတ်တို့က ပြန်ကြားပါသည်)။

အသျှင်ဘုရား ထိုအခါ နတ်တို့အသျှင် သိကြားမင်းသည် မြတ်စွာဘုရား၏ မဖောက်မပြန်ဟုတ်မှန်သော ဂုဏ်ရှစ်ပါးတို့ကို ဟောပြောပါသည်။

အချင်းတို့ တာဝတိံသာနတ်တို့သည် ထိုအရာကို အဘယ်သို့ မှတ်ထင်ကြသနည်း၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် လူအများ၏ စီးပွါးချမ်းသာအလို့ငှါ လောကကို စောင့်ရှောက်ရန်အလို့ငှါ နတ်လူတို့၏အကျိုး စီးပွါးချမ်း သာအလို့ငှါ ကျင့်တော်မူပါပေ၏၊ ဤသို့ လူအများ၏ စီးပွါးချမ်းသာအလို့ငှါလောကကို စောင့် ရှောက်ရန်အလို့ငှါ နတ်လူတို့၏ အကျိုးစီးပွါး ချမ်းသာအလို့ငှါ ကျင့်တော်မူသည့်ဤအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဆရာကို ရှေးကလည်း ငါတို့ မတွေ့မြင်ရကုန်၊ ယခုလည်းထိုမြတ်စွာဘုရားမှတစ်ပါး ငါတို့ မတွေ့မြင်ရ ကုန်။ (၁)

ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်သည် ကောင်းစွာဟောထားသော တရားတော်ပါပေတည်း၊ ကိုယ်တိုင်သိမြင်နိုင်သော တရားတော်ပါပေတည်း၊ အခါမလင့် အကျိုးကို ပေးတတ်သော တရားတော်ပါပေတည်း၊ လာလှည့်ရှုလှည့်ဟု ဖိတ်ခေါ်ပြထိုက်သော တရားတော်ပါပေတည်း၊ (မိမိကိုယ်ထဲ စိတ်ထဲ၌) ဆောင်ယူထားထိုက်သော တရားတော်ပါပေတည်း၊ (အရိယာ) ပညာရှိတို့သာ ကိုယ်စီကိုယ်င သိနိုင်ခံစား နိုင်သောတရားတော်ပါပေတည်း၊ ဤသို့ (မိမိကိုယ်ထဲ စိတ်ထဲ၌) ဆောင်ယူထားထိုက်သော တရားကို ဟောတော်မူသည့် ဤအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဆရာကို ရှေးကလည်း ငါတို့မတွေ့မြင်ရကုန်၊ ယခုလည်း ထိုမြတ်စွာဘုရားမှတစ်ပါး ငါတို့မတွေ့ မြင်ရကုန်။ (၂)

ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် "ဤကား ကုသိုလ်တည်း"ဟု ကောင်းစွာ ဟောပြတော်မူပါပေ၏၊ "ဤကားအကုသိုလ်တည်း"ဟု ကောင်းစွာ ဟောပြတော်မူပါပေ၏၊ "ဤကား အပြစ်ရှိ၏၊ ဤကား အပြစ် မရှိ။ ဤကား မှီဝဲအပ်၏၊ ဤကား မမှီဝဲအပ်။ ဤကား ယုတ်၏၊ ဤကား မြတ်၏။

ဤကား မည်းညစ်သောအဖို့, ဖြူစင်သော အဖို့ ရှိ၏"ဟု ကောင်းစွာ ဟောပြတော်မူပါပေ၏။ ဤသို့ ကုသိုလ် အကုသိုလ်, အပြစ်ရှိ အပြစ်မရှိ, မှီဝဲအပ် မမှီဝဲအပ်, အယုတ်အမြတ်, မည်းညစ်သောအဖို့ ဖြူစင်သော အဖို့ရှိသောတရားတို့ကို ဟောပြတော်မူတတ်သည့် ဤအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဆရာကို ရှေးကလည်း ငါတို့မတွေ့မြင်ရကုန်၊ ယခုလည်း ထိုမြတ်စွာဘုရားမှတစ်ပါး ငါတို့ မတွေ့မြင်ရကုန်။ (၃)

ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်တို့အား နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကို ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူပါပေ၏၊ နိဗ္ဗာန်နှင့် အကျင့်သည် နီးနှောဆက်စပ်လျက် ရှိပါပေ၏၊ ဥပမာအားဖြင့် ဂင်္ဂါမြစ်ရေသည်ယမုနာမြစ်ရေနှင့် နီးနှောဆက်စပ်လျက် တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်သကဲ့သို့ ဤအတူပင် ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်တပည့်တို့အား နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကို ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူပါပေ၏၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်အကျင့်သည် နီးနှောဆက်စပ်လျက် ရှိပါပေ၏၊ ဤသို့ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကို ဟောကြားတော်မူတတ်သည့် ဤအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဆရာကို ရှေးကလည်း ငါတို့ မတွေ့မြင်ရကုန်၊ ယခုလည်းထိုမြတ်စွာဘုရားမှတစ်ပါး ငါတို့ မတွေ့မြင်ရကုန်။ (၄)

ထိုမြတ်စွာဘုရားအား လာဘ်သပ်ပကာ အကျော်အစောသည် မင်းများပင် ဝမ်းသာအားရဖြစ်နေကြသည်ဟု ထင်ရလောက်အောင် အလွန်ပြည့်စုံပါပေ၏၊ သို့သော်လည်း ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်ကားမာန်ယစ်ခြင်းကင်းလျက် အစာအာဟာရကို ဘုဉ်းပေးတော်မူပါပေ၏။ ဤသို့ မာန်ယစ်ခြင်းကင်းလျက်အစာအာဟာရကို ဘုဉ်းပေးတော်မူသည့် ဤအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဆရာကို ရှေးကလည်း ငါတို့မတွေ့မြင် ရကုန်၊ ယခုလည်း ထိုမြတ်စွာဘုရားမှတစ်ပါး ငါတို့ မတွေ့မြင်ရကုန်။ (၅)

ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ကျင့်သုံးဆဲ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ကျင့်သုံးပြီး ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော အဖော်များရှိနေပါသော်လည်း ထိုအဖော်များကို စွန့်ခွါ၍ တစ်ပါးတည်း မွေ့လျော်လျက် နေတော်မူပါပေ၏၊ ဤသို့တစ်ပါးတည်း မွေ့လျော်သည့် ဤအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဆရာကို ရှေးကလည်း ငါတို့ မတွေ့မြင် ရကုန်၊ ယခုလည်း ထိုမြတ်စွာဘုရားမှတစ်ပါး ငါတို့ မတွေ့မြင်ရကုန်။ (၆)

ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ဟောပြောသည့်အတိုင်း ပြုကျင့်လေ့ရှိတော်မူပါပေ၏၊ ပြုကျင့်သည့်အတိုင်း ဟောပြောလေ့ရှိပါပေ၏။ ဤသို့ ဟောပြောသည့်အတိုင်း ပြုကျင့်လေ့ရှိ၍ ပြုကျင့်သည့်အတိုင်း ဟောပြောလေ့ရှိလျက် ဤနည်းဖြင့် (လောကုတ္တရာ) တရားအားလျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်သည့် ဤအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံ သော ဆရာကို ရှေးကလည်း ငါတို့မတွေ့မြင်ရကုန်၊ ယခုလည်း ထိုမြတ်စွာဘုရားမှတစ်ပါးငါတို့မတွေ့ မြင်ရကုန်။ (၇)

ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် မြတ်သောမှီရာဖြစ်သော အာဒိဗြဟ္မစရိယဖြင့် အလုံးစုံသော တရားတို့၌ယုံမှားခြင်း 'ဝိစိကိစ္ဆ ၁' ခရီးခဲကို ကူးမြောက်ပြီး ဖြစ်တော်မူပါပေ၏၊ သို့လောသို့လော တွေးတောခြင်းကင်းပြီး ဖြစ်တော်မူပါပေ၏၊ အလုံးစုံပြီးမြောက်သော နှလုံးအလိုရှိတော်မူပါပေ၏၊ ဤသို့ မြတ်သောမှီရာဖြစ်သော အာဒိဗြဟ္မစရိယဖြင့် အလုံးစုံသော တရားတို့၌ ယုံမှားခြင်း 'ဝိစိကိစ္ဆ ၁' ခရီးခဲကို ကူးမြောက်ပြီးဖြစ်လျက် သို့လောသို့လော တွေးတောခြင်း ကင်းပြီးဖြစ်လျက် အလုံးစုံပြီးမြောက်သော နှလုံးအလိုရှိသည့်ဤ အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ဆရာကို ရှေးကလည်း ငါတို့ မတွေ့မြင်ရကုန်၊ ယခုလည်း ထိုမြတ်စွာဘုရားမှတစ်ပါး ငါတို့ မတွေ့မြင်ရကုန်။ (၈)

၂၉၇။ အသျှင်ဘုရား နတ်တို့အရှင် သိကြားမင်းသည် တာဝတိံသာနတ်တို့အား မြတ်စွာဘုရား၏ မဖောက်မပြန်ဟုတ်မှန်သော ဤဂုဏ်ရှစ်ပါးတို့ကို ဟောပြောပါသည်၊ အသျှင်ဘုရား ထို (သို့ဟောပြောသော)ကြောင့် တာဝတိံသာနတ်တို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ မဖောက်မပြန်ဟုတ်မှန်သော ဂုဏ်ရှစ်ပါးတို့ကိုကြားနာရ၍ အတိုင်းထက်အလွန် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နှစ်ခြိုက်ရွှင်ပျလျက် ရှိပါကုန်၏။

အသျှင်ဘုရား ထို (နတ်အစည်းအဝေး) ၌ အချို့နတ်တို့သည် ဤသို့ဆိုပါကုန်၏–

"အချင်းတို့ (ယခု) မြတ်စွာဘုရားကဲ့သို့သော လေးဆူသော မြတ်စွာဘုရားတို့သည် လောကဌ ပွင့်၍တရားကို ဟောကြပါမူ ကောင်းလေစ၊ ထို (သို့ပွင့်၍ တရားဟောခြင်း) သည် လူအများတို့၏ စီးပွါးချမ်းသာ အလို့ငှါ လောကကို စောင့်ရှောက်ရန်အလို့ငှါ နတ်လူတို့၏ အကျိုး စီးပွါး ချမ်းသာ အလို့ငှါဖြစ်ရာ၏"ဟု (ဆိုပါကုန်၏)။

အချို့နတ်တို့သည် ဤသို့ ဆိုပါကုန်၏–

"အချင်းတို့ လေးဆူသော မြတ်စွာဘုရားတို့ကို ထားပါကုန်ဦး၊ အချင်းတို့ သုံးဆူသော မြတ်စွာဘုရားတို့သည် (ယခု) မြတ်စွာဘုရားကဲ့သို့ လောကဌ ပွင့်၍ တရားကို ဟောကြပါမူ ကောင်းလေ စ၊ ထို (သို့ပွင့်၍ တရားဟောခြင်း) သည် လူအများ၏ စီးပွါးချမ်းသာအလို့ငှါ လောကကို စောင့်ရှောက်ရန်အလို့ငှါ နတ်လူတို့၏ အကျိုးစီးပွါးချမ်းသာ အလို့ငှါ ဖြစ်ရာ၏"ဟု (ဆိုပါကုန်၏)။ အချို့နတ်တို့သည် ဤသို့ ဆိုပါကုန်၏–

"အချင်းတို့ သုံးဆူသော မြတ်စွာဘုရားတို့ကို ထားပါကုန်ဦး၊ အချင်းတို့ နှစ်ဆူသော မြတ်စွာဘုရားတို့သည် (ယခု) မြတ်စွာဘုရားကဲ့သို့ လောကဌပွင့်၍ တရားကို ဟောကြပါမူ ကောင်းလေစ၊ ထို (သို့ပွင့်၍ တရားဟောခြင်း) သည် လူအများ၏ စီးပွါးချမ်းသာအလို့ငှါ လောကကို စောင့်ရှောက်ရန်အလို့ငှါ နတ်လူတို့၏ အကျိုးစီးပွါး ချမ်းသာအလို့ငှါ ဖြစ်ရာ၏"ဟု (ဆိုပါကုန်၏)။

၂၉၈။ အသျှင်ဘုရား ဤသို့ ဆိုကုန်လတ်သော် နတ်တို့အရှင် သိကြားမင်းသည် တာဝတိံသာနတ်တို့အား ဤစကားကို ဆိုပါ၏–

"အချင်းတို့ တစ်ခုတည်းသော လောကဓာတ်၌ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော နှစ်ဆူသောဘုရားရှင်တို့သည် မရှေးမနှောင်း (တစ်ပြိုင်နက်) ဖြစ်ရာသော အကြောင်းသည် မရှိပေ။ အချင်း တို့ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အနာရောဂါကင်းသည်ဖြစ်၍ အသက်ရှည်မြင့်စွာ တည်နေနိုင်ပါမူ ကောင်းလေစ၊ ထိုသို့ တည်နေခြင်းသည် လူအများ၏ စီးပွါး ချမ်းသာအလို့ငှါ လောကကို စောင့် ရှောက်ရန် အလို့ငှါနတ်လူတို့၏ အကျိုးစီးပွါး ချမ်းသာအလို့ငှါ ဖြစ်ရာ၏"ဟု (ဆိုပါ၏)။

အသျှင်ဘုရား ထိုအခါ သုဓမ္မာနတ်သဘင်ဝယ် တာဝတိံသာနတ်တို့စည်းဝေးခြင်း၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်သော ကိစ္စကို စဉ်းစားဆွေးနွေးပြီးသဖြင့် နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့သည် ထိုကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍မိန့်မှာချက် နောက်ထပ် ညွှန်ကြားချက်များကို ခံယူပြီးလျှင် ဖဲခွါမသွားကြသေးမူ၍ မိမိတို့နေရာ၌ တည်လျက်ရှိပါကုန်၏–

မိန့်မှာချက်ကို ရရှိသော ထိုနတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့သည် နောက်ထပ်ညွှန်ကြားချက်ကို လည်းခံယူကုန်ပြီး၍ စိတ်ကြည်နူးကာ မိမိတို့နေရာ၌ ငြိမ်သက်စွာ တည်လျက်ရှိကုန်၏။

၂၉၉။ အသျှင်ဘုရား ထိုအခိုက်တွင် နတ်တို့၏ နတ်အာနုဘော် (အလင်းရောင်) ကို ကျော်လွန်၍ကြီးကျယ်သော အလင်းရောင်သည် မြောက်အရပ်မှ ထွက်ပေါ်လာပါ၏။ အသျှင်ဘုရား ထိုအခါ နတ်တို့အရှင်သိကြားမင်းသည် တာဝတိံသာနတ်တို့ကို မိန့်ဆိုပါ၏–

"အချင်းတို့ (ဗြဟ္မာထင်ရှားပေါ်လာရန်) ရှေ့ပြေးနိမိတ်တို့သည် ထင်ကုန်၏၊ ကြီးကျယ်သောအလင်းရောင်သည် ထွက်ပေါ်လာ၏၊ (သို့ဖြစ်၍) ဗြဟ္မာသည် ထင်ရှားပေါ်လာလတ္တံ့၊ ဤအလင်းရောင်ထွက်ပေါ်လာခြင်းသည် ဗြဟ္မာထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်လာရန် ရှေ့ပြေးနိမိတ် ဖြစ်သည်"ဟု (မိန့်ဆိုပါ၏)။

ရှေ့ပြေးနိမိတ်တို့ ထင်သောကြောင့် ဗြဟ္မာသည် ထင်ရှားပေါ်လာလတ္တံ့၊ ဤကြီးမားပြန့်ကျယ်သောအလင်းရောင် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် ဗြဟ္မာပေါ်လာရန် ရှေ့ပြေး နိမိတ်ပေတည်း။

သနကုံမာရဗြဟ္မာမင်းအကြောင်း

၃၀၀။ အသျှင်ဘုရား ထိုအခါ တာဝတိံသာနတ်တို့သည် "ဤအလင်းရောင်ကို သိရအောင် စောင့်ကြည့်ကုန်အံ့၊ ဤအလင်းရောင်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်မည့် အကျိုးကို မျက်မှောက်တွေ့မြင်ပြီးမှသာလျှင် သွားကုန်အံ့"ဟု (ရည်ရွယ်၍) မိမိတို့၏ ထိုင်မြဲနေရာတို့၌ပင် ထိုင်နေပါကုန်၏။ နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့သည်လည်း "ဤအလင်းရောင်ကို သိရအောင် စောင့်ကြည့်ကုန်အံ့၊ ဤအလင်းရောင်ကြောင့်ဖြစ်ပေါ်မည့်အကျိုး ကို မျက်မှောက်တွေ့မြင်ပြီးမှသာလျှင် သွားကုန်အံ့"ဟု (ရည်ရွယ်၍) မိမိ မိမိတို့၏ထိုင်မြဲနေရာတို့၌ပင် ထိုင်နေပါကုန်၏။

တာဝတ

သာနတ်တို့သည် ဗြဟ္မာပေါ်လာလတ္တံ့ဟု ဆိုသော သိကြားမင်း၏ ဤစကားကို ကြားကုန်၍ "ဤအလင်းရောင်ကို သိရအောင် စောင့်ကြည့်ကုန်အံ့၊ ဤအလင်းရောင်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်မည့်အကျိုးကိုမျက်မှောက်တွေ့မြင်ပြီးမှသာလျှင် သွားကုန်အံ့"ဟု (ရည်ရွယ်၍) ငြိမ်သက်တည်ကြည်စွာစိတ်ဝင်စားလျက် ရှိပါကုန်၏။

အသျှင်ဘုရား သနကုံမာရဗြဟ္မာသည် တာဝတိံသာနတ်တို့၏ (မျက်မှောက်၌) ကမ်းတမ်းသောအတ္တဘောကို ဖန်ဆင်းလျက် ပေါ်လာရပါ၏။ အသျှင်ဘုရား (အကြောင်းမူကား) ဗြဟ္မာ၏ ပကတိအဆင်းသည် တာဝတိံသာနတ်တို့၏ မျက်စိ၌ မထင်ပေါ်နိုင်ပါ။

အသျှင်ဘုရား သနကုံမာရဗြဟ္မာသည် တာဝတိံသာနတ်တို့၏ (မျက်မှောက်၌) ထင်ရှားပေါ်လာသောအခါ အခြားသော နတ်တို့ထက် အဆင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း အခြိုအရံအားဖြင့်လည်းကောင်းသာလွန်၍ တင့်တယ်ပါ၏။

အသျှင်ဘုရား ဥပမာအားဖြင့် ရွှေစင်ရုပ်ကိုယ်သည် လူ၏ရုပ်ကိုယ်ထက်သာလွန်၍ တင့်တယ်သကဲ့သို့အသျှင်ဘုရား ဤအတူပင် သနကုံမာရဗြဟ္မာသည် တာဝတိံသာနတ်တို့၏ (မျက်မှောက်၌) ထင်ရှားပေါ်လာသောအခါ အခြားသော နတ်တို့ထက် အဆင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း အခြိုအရံအားဖြင့်လည်းကောင်းသာလွန်၍ တင့်တယ်ပါ၏။

အသျှင်ဘုရား သနက္ခုံမာရဇြဟ္မာသည် တာဝတိံသာနတ်တို့၏ (မျက်မှောက်၌) ထင်ရှားပေါ်လာသောအခါ ထိုပရိသတ်၌ တစ်ဦးတစ်ယောက်သော နတ်မျှ သနက္ခုံမာရဇြဟ္မာကို ရှိလည်း မခိုးပါ၊ ခရီးဦးကြိုလည်း မပြုပါ၊ နေရာဖြင့်လည်း မဖိတ်ခေါ်ပါ၊ "ယခုအခါ သနက္ခုံမာရဇြဟ္မာသည် အလိုရှိရာ နတ်၏ပလ္လင်၌ ထိုင်လတ္တံ့"ဟု (ဆိတ်ဆိတ်သာလျှင် နှလုံးသွင်းလျက်) အလုံးစုံသော နတ်တို့သည် လက်အုပ်ချီကာ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေပါကုန်၏။

အသျှင်ဘုရား သနက္ခုံမာရဇြဟ္မာသည် အကြင်နတ်၏ ပလ္လင်၌ ထိုင်ငြားအံ့၊ ထိုနတ်သည် မြတ်သောဝမ်းမြောက်မှု မြတ်သော ဝမ်းသာမှုကို ရပါ၏။ အသျှင်ဘုရား ဥပမာအားဖြင့် မင်းအဖြစ်ဖြင့် အဘိသိက်သွန်းပြီးခါစဖြစ်သော အဘိသိက်ခံ ရေမြေ့ရှင်မင်းသည် မြတ်သော ဝမ်းမြောက်မှု ဝမ်းသာမှုကိုရသကဲ့သို့အသျှင်ဘုရား ဤအတူပင် သနက္ခုံမာရဇြဟ္မာသည် အကြင်နတ်၏ ပလ္လင်၌ ထိုင်ငြားအံ့၊ ထိုနတ်သည်မြတ် သော ဝမ်းမြောက်မှုကိုရပါ၏၊ မြတ်သော ဝမ်းသာမှုကိုရပါ၏။

အသျှင်ဘုရား ထို့နောက် သနက္ခုံမာရဇြဟ္မာသည် တာဝတိံသာနတ်တို့ ကြည်နူးနေကြသည်ကို သိ၍ကိုယ်ထင်ရှား မပြသေးဘဲ ဤဂါထာတို့ဖြင့် ဝမ်းမြောက်စကား ပြောကြား၏ –

"အချင်းတို့ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံး၍ ဤတာဝတိံသာ့နတ်ဘုံသို့ ရောက်လာသော အဆင်း အခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံသော နတ်အသစ်တို့ကို တွေ့မြင်၍သိကြားမင်းနှင့်တကွ တာဝတိံသာနတ်တို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို ဦးညွတ်ကုန်လျက် တရားတော်၏ တရားကောင်း အဖြစ်ကိုလည်း (ချီးကျူးကုန်လျက်) ဝမ်းမြောက်ပေကုန်စွတကား။

မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်ဖြစ်သော ဤ (နတ်ပြည်) သို့ ထူးခြားစွာ ရောက်လာ ကုန်သောထို (နတ်အသစ်) တို့သည် အခြားနတ်တို့ထက် အဆင်းအားဖြင့်လည်း ကောင်းအခြံအရံအားဖြင့်လည်းကောင်း အသက်အားဖြင့်လည်းကောင်း သာလွန်၍ တင့်တယ်ပေကုန်၏။

ဤ (အကြောင်းအရာ) ကို မြင်ကုန်၍ သိကြားမင်းနှင့်တကွ တာဝတိံသာနတ်တို့ သည် မြတ်စွာဘုရားကိုဦးညွတ်ကုန်လျက် တရားတော်၏ တရားကောင်း အဖြစ်ကို လည်း (ချီးကျူးကုန်လျက်) ပျော်ရွှင်ကြကုန်၏"ဟု (ဝမ်းမြောက်စကား ပြောကြား ပါ၏)။

၃၀၁။ အသျှင်ဘုရား သနက္ခုံမာရဇြဟ္မာသည် ဤအကြောင်းကို မိန့်ဆိုပါ၏။ အသျှင်ဘုရား ဤအကြောင်းကို မိန့်ဆိုသော သနက္ခုံမာရဇြဟ္မာ၏ အသံသည် သန့်ရှင်းခြင်း၊ ပြတ်သားခြင်း၊ သာယာခြင်း၊ နားဝင်ချိုခြင်း၊ အသံလုံးခြင်း၊ မကွဲအက်ခြင်း၊ အသံအောင်ခြင်း၊ မြည်ဟိန်းခြင်း ဟူသော အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံပါ၏။

အသျှင်ဘုရား သနက္ခုံမာရဇြဟ္မာသည် ပရိသတ်ရှိသလောက် အသံဖြင့် ကြားသိစေပါသည်၊ ထို (ဗြဟ္မာ) ၏ အသံသည် ပြင်ပသို့လည်း မထွက်ပါ၊ အသျှင်ဘုရား ဤသို့အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အသံရှိသူကို ဗြဟ္မာ့အသံနှင့်တူသော အသံရှိသူ ဟူ၍ ဆိုအပ်ပါ၏။

အသျှင်ဘုရား ထိုအခါ တာဝတိံသာနတ်တို့သည် သနက္ခုံမာရဇြဟ္မာအား ဤစကားကို ဆိုပါကုန်၏ –

"အသျှင်ဗြဟ္မာကြီး အကျွန်ုပ်တို့သည် ဤအကြောင်းကို သိရ၍ အလွန်ဝမ်းမြောက်ပါကုန်၏၊ နတ်တို့အရှင် သိကြားမင်းသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ မဖောက်မပြန်ဟုတ်မှန်သော ဂုဏ်ရှစ်ပါးတို့ကိုဟောပြောပါ၏၊ ထိုဂုဏ်တို့ကို သိရ၍ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဝမ်းမြောက်ပါကုန်၏"ဟု (ဆိုပါကုန်၏)။

မဖောက်မပြန်ဟုတ်မှန်သော ဂုဏ်ရှစ်ပါး

၃၀၂။ အသျှင်ဘုရား ထိုအခါ သနက္ကုမာရဗြဟ္မာသည် နတ်တို့အရှင် သိကြားမင်းအား ဤစကားကိုဆို၏၊ "နတ်တို့အရှင် သိကြားမင်း တောင်းပန်ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ မဖောက်မပြန်ဟုတ်မှန်သော ဂုဏ်ရှစ်ပါးတို့ကို နာကြားလိုပါကုန်၏"ဟု (ဆိုပါ၏)။

အသျှင်ဘုရား နတ်တို့အရှင် သိကြားမင်းသည် "ကောင်းပါပြီ အသျှင် ဗြဟ္မာကြီး"ဟု သနက္ကုမာရဗြဟ္မာအား ဝန်ခံ၍ မြတ်စွာဘုရား၏ မဖောက်မပြန်ဟုတ်မှန်သော ဂုဏ်ရှစ်ပါးတို့ကို ဟောကြား၏။

အသျှင်ဗြဟ္မာကြီးသည် ထိုအရာကို အဘယ်သို့ မှတ်ထင်ပါသနည်း၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် လူ အများ၏စီးပွါး ချမ်းသာအလို့ငှါ လောကကို စောင့်ရှောက်ရန်အလို့ငှါ နတ်လူတို့၏ အကျိုးစီးပွါး ချမ်းသာ အလို့ငှါလွန်စွာကျင့်တော်မူပါပေ၏၊ ဤသို့လူအများ၏ စီးပွါးချမ်းသာအလို့ငှါ လောကကို စောင့်ရှောက်ရန်အလို့ငှါ နတ်လူတို့၏ အကျိုးစီးပွါး ချမ်းသာအလို့ငှါ ကျင့်တော်မူသည့် ဤအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဆရာကိုရှေးကလည်း ကျွန်ုပ်တို့ မတွေ့မြင်ရပါကုန်၊ ယခုလည်း ထိုမြတ်စွာဘုရားမှတစ်ပါး အကျွန်ုပ်တို့ မတွေ့မြင်ရပါကုန်။ (၁)

ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်သည် ကောင်းစွာဟောထားသော တရားတော်ပါပေတည်း၊ ကိုယ်တိုင်သိမြင်နိုင်သော တရားတော်ပါပေတည်း၊ အခါမလင့်အကျိုးကို ပေးတတ်သော တရားတော်ပါပေတည်း၊ လာလှည့်ရှုလှည့်ဟု ဖိတ်ခေါ်ပြထိုက်သော တရားတော်ပါပေတည်း၊ (မိမိ၏ ကိုယ်ထဲ စိတ်ထဲ၌) ဆောင်ယူထားထိုက်သော တရားတော်ပါပေတည်း၊ (အရိယာ) ပညာရှိတို့သာ ကိုယ်စီကိုယ်ငါ သိနိုင် ခံစား နိုင်သောတရားတော်ပါပေတည်း။ ဤသို့ (မိမိ၏ ကိုယ်ထဲ စိတ်ထဲ၌) ဆောင်ယူထားထိုက်သော တရားတော်ကိုဟောတော်မူတတ်သည့် ဤအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဆရာကို ရှေးကလည်း ကျွန်ုပ်တို့ မတွေ့မြင်ရပါကုန်၊ ယခုလည်း ထိုမြတ်စွာဘုရားမှတစ်ပါး အကျွန်ုပ်တို့ မတွေ့မြင်ရပါကုန်။ (၂)

ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် "ဤကား ကုသိုလ်တည်း"ဟု ကောင်းစွာ ဟောပြတော်မူပါပေ၏၊ "ဤကားအကုသိုလ်တည်း"ဟု ကောင်းစွာ ဟောပြတော်မူပါပေ၏၊ "ဤကား အပြစ်ရှိ၏၊ ဤကား အပြစ်မရှိ။ ဤကား မှီဝဲအပ်၏၊ ဤကား မမှီဝဲအပ်။ ဤကား ယုတ်၏၊ ဤကား မြတ်၏။ ဤကား မည်းညစ်သောအဖို့, ဖြူစင်သောအဖို့ ရှိ၏"ဟု ကောင်းစွာ ဟောပြတော်မူပါပေ၏။ ဤသို့ ကုသိုလ် အကုသိုလ်, အပြစ်ရှိ အပြစ်မရှိ, မှီဝဲအပ် မမှီဝဲအပ်, အယုတ် အမြတ်, မည်းညစ်သောအဖို့ ဖြူစင်သောအဖို့ရှိသောတရားတို့ကို ဟောပြတော်မူတတ်သည့် ဤအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဆရာကို ရှေးကလည်း ကျွန်ုပ်တို့ မတွေ့မြင်ရပါကုန်၊ ယခုလည်း ထိုမြတ်စွာဘုရားမှတစ်ပါး ကျွန်ုပ်တို့ မတွေ့မြင်ရပါကုန်။ (၃)

ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်တို့အား နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကို ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူပါပေ၏။ နိဗ္ဗာန်နှင့် အကျင့်သည် နှီးနှောဆက်စပ်လျက် ရှိပါပေ၏။ ဥပမာအားဖြင့် ဂင်္ဂါမြစ်ရေသည်ယမုနာမြစ် ရေနှင့် နှီးနှောဆက်စပ်လျက် တပေါင်းတည်းဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဤအတူပင် ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်တပည့်တို့အား နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကို ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူပါပေ၏။ နိဗ္ဗာန်နှင့်အကျင့်သည် နှီးနှောဆက်စပ်လျက် ရှိပါပေ၏။ ဤသို့ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကို ဟောကြားတော်မူတတ်သည့် ဤအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဆရာကို ရှေးကလည်း ကျွန်ုပ်တို့ မတွေ့မြင်ရပါကုန်၊ ယခုလည်း ထိုမြတ်စွာဘုရားမှတစ်ပါး အကျွန်ုပ်တို့ မတွေ့မြင်ရပါကုန်။ (၄)

ထိုမြတ်စွာဘုရားအား လာဘ်သပ်ပကာ အကျော်အစောသည် မင်းများပင် ဝမ်းသာအားရဖြစ်နေကြသည်ဟု ထင်ရလောက်အောင် အလွန်ပြည့်စုံပါပေ၏။ သို့သော်လည်း ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်ကား မာန်ယစ်ခြင်းကင်းလျက် အစာအာဟာရကို ဘုဉ်းပေးတော်မူပါပေ၏။ ဤသို့ မာန်ယစ်ခြင်းကင်းလျက် အစာအာဟာရကို ဘုဉ်းပေးတော်မူသည့် ဤအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဆရာကို ရှေးကလည်း ကျွန်ုပ်တို့ မတွေ့မြင်ရပါကုန်၊ ယခုလည်း ထိုမြတ်စွာဘုရားမှတစ်ပါး အကျွန်ုပ်တို့ မတွေ့မြင်ရပါကုန်။ (၅)

ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ကျင့်သုံးဆဲ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ကျင့်သုံးပြီး ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော အဖော်များရှိနေပါသော်လည်း ထိုအဖော်များကို စွန့်ခွါ၍ တစ်ပါးတည်း မွေ့လျော်လျက် နေတော်မူပါပေ၏။ ဤသို့တစ်ပါးတည်း မွေ့လျော်သည့် ဤအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဆရာကို ရှေးကလည်း ကျွန်ုပ်တို့ မတွေ့မြင်ရပါကုန်၊ ယခုလည်း ထိုမြတ်စွာဘုရားမှတစ်ပါး အကျွန်ုပ်တို့ မတွေ့မြင်ရပါကုန်။ (၆)

ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ဟောပြောသည့်အတိုင်း ပြုကျင့်လေ့ရှိတော်မူပါပေ၏။ ပြုကျင့်သည့်အတိုင်း ဟောပြောလေ့ရှိတော်မူပါပေ၏။ ဤသို့ ဟောပြောသည့်အတိုင်း ပြုကျင့်လေ့ရှိ၍ ပြုကျင့်သည့်အတိုင်း ဟောပြောလေ့ရှိလျက် ဤနည်းဖြင့် (လောကုတ္တရာ) တရားအား လျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်သည့် ဤ အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ဆရာကို ရှေးကလည်း ကျွန်ုပ်တို့ မတွေ့မြင်ရပါကုန်၊ ယခုလည်း ထိုမြတ်စွာဘုရားမှတစ်ပါး အကျွန်ုပ်တို့ မတွေ့မြင်ရပါကုန်။ (၇)

ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် မြတ်သော မှီရာဖြစ်သော အာဒိဗြဟ္မစရိယဖြင့် အလုံးစုံသော တရားတို့၌ယုံမှားခြင်း 'ဝိစိကိစ္ဆာ' ခရီးခဲကို ကူးမြောက်ပြီး ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ သို့လော သို့လော တွေးတောခြင်းကင်းပြီး ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ အလုံးစုံပြီးမြောက်သော နှလုံးအလိုရှိတော်မူပါပေ၏။ ဤသို့ မြတ်သောမှီရာဖြစ်သော အာဒိဗြဟ္မစရိယဖြင့် အလုံးစုံသော တရားတို့၌ ယုံမှားခြင်း 'ဝိစိကိစ္ဆာ' ခရီးခဲကို ကူးမြောက်ပြီးဖြစ်လျက် သို့လောသို့လော တွေးတောခြင်း ကင်းပြီဖြစ်လျက် အလုံးစုံပြီးမြောက်သော နှလုံးအလိုရှိသည့် ဤအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဆရာကို ရှေးကလည်း ကျွန်ုပ်တို့ မတွေ့မြင်ရပါကုန်၊ ယခုလည်း ထိုမြတ်စွာဘုရားမှတစ်ပါး အကျွန်ုပ်တို့ မတွေ့မြင်ရပါကုန်။ (၈) ဟူ၍–

၃၀၃။ မြတ်စွာဘုရား၏ မဖောက်မပြန်ဟုတ်မှန်သော ဂုဏ်ရှစ်ပါးတို့ကို နတ်တို့အရှင် သိကြားမင်းသည် သနက္ကုမာရဗြဟ္မာအား ဟောပြောပါသည် အသျှင်ဘုရား။

အသျှင်ဘုရား ထို (သို့ သိကြားမင်းဟောပြောသော)ကြောင့် သနက်ုံမာရဇြဟ္မာသည် မြတ်စွာဘုရား၏ မဖောက်မပြန်ဟုတ်မှန်သော ဂုဏ်ရှစ်ပါးတို့ကို ကြားနာရ၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နှစ်ခြိုက်ရွှင်ပြလျက်ရှိပါ၏။

အသျှင်ဘုရား ထိုအခါ သနက်ုံမာရဇြဟ္မာသည် ကြမ်းတမ်းထင်ရှားသော အတ္တဘောကို ဖန်ဆင်းလျက်ဦးစွန်းငါးခုရှိသော သတို့သားအသွင်ဖြင့် တာဝတိံသာနတ်တို့၏ (မျက်မှောက်၌) ထင်ရှားပေါ်လာပါ၏။ ထိုဇြဟ္မာသည် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍ ဟင်းလင်းအပြင် ကောင်းကင်၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေပါ၏။

အသျှင်ဘုရား ခွန်အားရှိသော ယောက်ျားသည် ကောင်းစွာ ခင်းထားသော ပလ္လင်၌ဖြစ်စေ ညီညွတ်သော မြေပြင်၌ဖြစ်စေ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေသကဲ့သို့၊ အသျှင်ဘုရား ဤအတူပင်သနက်ုံမာရဇြဟ္မာသည် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍ ဟင်းလင်းအပြင် ကောင်းကင်၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေထိုင်နေပြီးလျှင် တာဝတိံသာ နတ်တို့ကို (ဤသို့) ပြောဆိုပါ၏။

ဂေါဓိန္နပုဏ္ဏားဝတ္ထု

၃၀၄။ အချင်းတို့ ထိုအရာကို အသျှင်တာဝတိံသာနတ်တို့သည် အဘယ်သို့ မှတ်ထင်ကုန်သနည်း၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ရှည်မြင့်စွာသော ကာလကပင် ကြီးကျယ်သော ပညာရှိ ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

အချင်းတို့ ရှေးခ၌ဖြစ်ဖူးသည်ကား ဒိသမ္ပတိမည်သော မင်းသည် ရှိ၏၊ ဒိသမ္ပတိမင်း၏ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသည် ဂေါဓိန္နအမည် ရှိ၏၊ ဒိသမ္ပတိမင်းအား ရေဏုမည်သော သားတော်သည် ရှိ၏၊ ဂေါဓိန္နပုဏ္ဏားအားလည်း ဇောတိပါလလုလင်မည်သော သားသည် ရှိ၏၊ ဤဆိုခဲ့သော ရေဏုမင်းသား, ဇောတိပါလလုလင်တို့နှင့်တကွ အခြားမင်းသား ခြောက်ဦးအားဖြင့် ဤရှစ်ဦးတို့သည် အပေါင်းအဖော် (သူငယ်ချင်း) များ ဖြစ်ကြကုန်၏။

အချင်းတို့ ထို့နောက် ကာလကြာမြင့်သောအခါ ဂေါဓိန္နပုဏ္ဏားသည် ကွယ်လွန်လေ၏။ ဂေါဓိန္ဒ ပုဏ္ဏားကွယ်လွန်သောအခါ ဒိသမ္ပတိမင်းသည် ငိုကြွေးမြည်တမ်း၏၊ "အချင်းတို့ ငါတို့သည် အလုံးစုံသောကိစ္စတို့ကို ဂေါဓိန္ဒပုဏ္ဏားအား လွှဲအပ်၍ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဖြင့် ကုံလုံ ပြည့်စုံစွာ ခံစားနေရကုန်စဉ် ငါတို့၏ ဂေါဓိန္ဒပုဏ္ဏားသည် ကွယ်လွန်ခဲ့၏တကား"ဟု (ငိုကြွေးမြည်တမ်း၏)။ အချင်းတို့ ဤသို့ဆို၍ ငိုကြွေးသော် ရေဏုမင်းသားသည် ဒိသမ္ပတိမင်းအား ဤစကားကို လျှောက်၏။

"အရှင်မင်းမြတ် အရှင်မင်းမြတ်သည် ဂေါဓိန္ဒပုဏ္ဏားကွယ်လွန်သည့်အတွက် ပြင်းစွာ မငိုကြွေး မမြည်တမ်းပါလင့်၊ အရှင်မင်းမြတ် ဂေါဓိန္ဒပုဏ္ဏား၏သား ဇောတိပါလမည်သော လုလင်သည် ရှိပါ၏၊ (သူသည်) အဖထက်သာ၍ ပညာလည်း ရှိပါ၏၊ အဖထက်သာ၍ အမှုကိစ္စကိုလည်း မြင်စွမ်းနိုင်ပါ၏၊ သူ့အဖညွှန်ကြားခဲ့သော အမှုကိစ္စတို့သည်လည်း ဇောတိပါလလုလင် ညွှန်ကြားချက်တို့သာ ဖြစ်ကုန်၏"ဟု (လျှောက်၏)။

"မင်းသား ဤသို့ဟုတ်ပါ၏လော"ဟု (မေးတော်မူ၏)။

"အရှင်မင်းမြတ် ဤသို့ဟုတ်ပါ၏"ဟု (လျှောက်တင်၏)။

မဟာဂေါဝိန္ဒဝတ္ထု

၃၀၅။ အချင်း (နတ်) တို့ ထိုအခါ ဒိသမ္ဘတိမင်းသည် (မင်းချင်း) ယောက်ျား တစ်ယောက်အားအမိန့်ပေး၏ –

"အချင်းယောက်ျား သင်သည် လာလော့၊ ဧာတိပါလလုလင်ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ဧာတိပါလလုလင်ကို ဤသို့ ဆိုချေလော့ – 'အသျှင်ဧာတိပါလအား ကောင်းသော မင်္ဂလာ ဖြစ်ပါစေသတည်း၊ ဒိသမ္ဘတိမင်းသည် အသျှင်ဧာတိပါလလုလင်ကို ခေါ်ပါ၏၊ ဒိသမ္ဘတိမင်းသည် အသျှင်ဧာတိပါလလုလင်အား တွေ့မြင်လိုပါ၏'ဟု ဆိုချေလော့" ဟူ၍ (အမိန့်ပေး၏)။

အချင်းတို့ ထိုယောက်ျားသည် "ကောင်းပါပြီ အရှင်မင်းမြတ်"ဟု ဒိသမ္ဘတိမင်းအား ဝန်ခံ၍ ဧာတိပါလလုလင်ထံ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ဧာတိပါလလုလင်အား ဤစကားကို ဆို၏ –

"အသျှင်ဧာတိပါလအား ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာ ဖြစ်ပါစေသတည်း၊ ဒိသမ္ဘတိမင်းသည် အသျှင်ဧာတိပါလလုလင်ကို ခေါ်ပါ၏၊ ဒိသမ္ဘတိမင်းသည် အသျှင်ဧာတိပါလလုလင်အား တွေ့မြင်လိုပါ၏"ဟု (ဆို၏)။ အချင်းတို့ ဧာတိပါလလုလင်သည် "ကောင်းပြီ အချင်း (ယောက်ျား)"ဟု ထိုယောက်ျားအားဝန်ခံ၍ ဒိသမ္ဘတိမင်းထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ဒိသမ္ဘတိမင်းနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ (နှုတ်ဆက်) ပြောဆို၏၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် အမှတ်ရဖွယ်စကားကို ပြီးဆုံးစေ၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်နေ၏။

အချင်းတို့ ဒိသမ္ဘတိမင်းသည် တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်နေသော ဧာတိပါလလုလင်အား ဤစကား ကိုဆို၏ –

"အသျှင်ဧာတိပါလသည် ငါတို့အား ညွှန်ကြားဆုံးမပါလော့၊ အသျှင်ဧာတိပါလသည် ငါတို့အားညွှန်ကြားဆုံးမရန် မငြင်းပယ်ပါလင့်၊ သင့်ကို သင့်အဖနေရာ၌ ထားပါအုံ့၊ ဂေါဝိန္ဒပုရောဟိတ်ရာထူး၌ခန့်ပါအုံ့"ဟု (ဆို၏)။

"ကောင်းပါပြီ အရှင်မင်းမြတ်"ဟု ထိုဧာတိပါလလုလင်သည် ဒိသမ္ဘတိမင်းအား ဝန်ခံ၏၊ ထိုအခါဒိသမ္ဘတိမင်းသည် ဧာတိပါလလုလင်ကို ဂေါဝိန္ဒပုရောဟိတ်ရာထူး၌ ခန့်၍ သူ့အဖနေရာ၌ ထား၏။

ဂေါဝိန္ဒပုရောဟိတ်ရာထူး၌ ခန့်၍ သူ့အဖနေရာ၌ ထားပြီးသည်ရှိသော် ဧာတိပါလလုလင်သည် ထိုမင်းအား ဖခင်ညွှန်ကြားဆုံးမခဲ့ဖူးသော အမှုကိစ္စတို့ကိုလည်း ညွှန်ကြားဆုံးမ၏၊ ဖခင်မညွှန်ကြား မဆုံးမဖူးသေးသော အမှုကိစ္စတို့ကိုလည်း ညွှန်ကြားဆုံးမ၏၊ ဖခင်စီရင်ပြီးစီးစေခဲ့ဖူးသော ထိုမင်း၏ လုပ်ငန်းဆောင်တာတို့ကိုလည်း စီရင်ပြီးစီးစေ၏၊ ဖခင်မစီရင်မပြီးစီးစေခဲ့ဖူးသေးသော လုပ်ငန်းဆောင်တာတို့ကိုလည်း စီရင်ပြီးစီးစေ၏။

လူတို့သည် "အချင်းတို့ (ဧာတိပါလသည်) ဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားပေတကား၊ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားပေတကား"ဟု ထို ဧာတိပါလလုလင်ကို ချီးကျူးကုန်၏၊ အချင်းတို့ ဤသို့ လူအများ ချီးကျူးကြသောကြောင့် ဧာတိပါလလုလင်အား 'ဂေါဝိန္ဒ, မဟာဂေါဝိန္ဒ' ဟူ၍သာလျှင် အမည်တွင်လေ၏။

မင်းစည်းစိမ်ကိုခွဲဝေခြင်း

၃၀၆။ အချင်းတို့ ထို့နောက် မဟာဂေါဝိန္ဒသည် ထို (ဆိုခဲ့သော) မင်းသားခြောက်ယောက်တို့ထံသို့ချဉ်းကပ်၍ ထိုမင်းသားတို့အား ဤစကားကို ဆို၏–

"အရှင် (မင်းသား) တို့ ဒိသမ္မတိမင်းသည် အိုမင်း ကြီး ရင့်နေပါပြီ၊ အရွယ်လွန်နေပါပြီ၊ အဆုံးပိုင်းအရွယ်သို့ ရောက်နေပါပြီ၊ အရှင် (မင်းသား) တို့ မည်သူမျှ အသက်ရှင်နေမည့်ကာလကို မသိနိုင်ပါ၊ ဒိသမ္မတိမင်း ကွယ်လွန်သည်ရှိသော် မင်းမြှောက်နိုင်ခွင့်ရှိသူတို့သည် ရေဏု (မင်းသား) ကို မင်းအဖြစ်၌ အဘိသိက်သွန်းကုန်ရာသော အကြောင်းသည် ရှိ၏၊ အရှင် (မင်းသား) တို့ လာကြကုန်လော့၊ ရေဏုမင်းသားထံသို့ချဉ်းကပ်၍ ရေဏုမင်းသားကို ဤသို့ ဆိုကုန်လော့ – 'အကျွန်ုပ်တို့သည် အရှင်ရေဏု၏ ချစ်ခင်မြတ်နိုးအပ်သော အပေါင်းအဖော်များ ဖြစ်ကြပါသည်၊ မမုန်းနိုင်သူများ ဖြစ်ကြပါသည်၊ အရှင် (မင်းသား) ချမ်းသာလျှင် အကျွန်ုပ်တို့လည်း ချမ်းသာပါကုန်၏၊ အရှင် (မင်းသား) ဆင်းရဲလျှင် အကျွန်ုပ်တို့လည်း ဆင်းရဲပါကုန်၏၊ ဒိသမ္မတိမင်းသည် အိုမင်း ကြီး ရင့်နေပါပြီ၊ အရွယ်လွန်နေပါပြီ၊ အဆုံးပိုင်းအရွယ်သို့ ရောက်နေပါပြီ၊ အရှင် (မင်းသား) မည်သူမျှ အသက်ရှင်နေမည့် ကာလကို မသိနိုင်ပါ၊ ဒိသမ္မတိ မင်းကွယ်လွန်သည်ရှိသော် မင်းမြှောက်နိုင်ခွင့်ရှိသူတို့သည် အရှင်ရေဏု (မင်းသား) ကို မင်းအဖြစ်၌ အဘိသိက်သွန်းကုန်ရာ့သော အကြောင်းသည် ရှိပါ၏။ အရှင်ရေဏု (မင်းသား) သည် မင်းအဖြစ်ကိုရလျှင် အကျွန်ုပ်တို့အားမင်းစည်းစိမ်ကို ခွဲဝေပေးစေလိုပါ၏'ဟု ဆိုကုန်လော့" ဟူ၍ (ဆို၏)။

"ကောင်းပါပြီ အသျှင်"ဟု ထိုမင်းသားခြောက်ယောက်တို့သည် မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားအား ဝန်ခံ၍ရေဏုမင်းသားထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ရေဏုမင်းသားအား ဤစကားကို ဆိုကုန်၏ "အကျွန်ုပ်တို့သည်အရှင်ရေဏု၏ ချစ်ခင်မြတ်နိုးအပ်သော အပေါင်းအဖော်များ ဖြစ်ကြပါသည်၊ မမုန်းနိုင်သူများ ဖြစ်ကြပါသည်၊ အရှင် (မင်းသား) ချမ်းသာလျှင် အကျွန်ုပ်တို့လည်း ချမ်းသာပါကုန်၏၊ အရှင် (မင်းသား) ဆင်းရဲလျှင် အကျွန်ုပ်တို့လည်း ဆင်းရဲပါကုန်၏၊ အရှင် (မင်းသား) ဒိသမ္မတိမင်းသည် အိုမင်းကြီးရင့်နေပါပြီ၊ အရွယ်လွန်နေပါပြီ၊ အဆုံးပိုင်းအရွယ်သို့ ရောက်နေပါပြီ၊ အရှင် (မင်းသား) မည်သူမျှ အသက်ရှင်မည့်ကာလကို မသိနိုင်ပါ၊ ဒိသမ္မတိမင်း ကွယ်လွန်သည်ရှိသော် မင်းမြှောက်နိုင်ခွင့်ရှိသူတို့သည် အရှင်ရေဏုမင်းသားကို မင်းအဖြစ်၌ အဘိသိက်သွန်းကုန်ရာသော အကြောင်းသည် ရှိပါ၏။ အရှင်ရေဏု (မင်းသား) သည် မင်းအဖြစ်ကိုရလျှင် အကျွန်ုပ်တို့အား မင်းစည်းစိမ်ကို ခွဲဝေပေးစေလိုပါ၏"ဟု (ဆိုကြကုန်၏)။

အရှင် (မင်းသား) တို့ အကျွန်ုပ်၏ နိုင်ငံတော်၌ အရှင်တို့ကို ထား၍ အခြားအဘယ်မည်သော သူသည်ကြီးပွါးချမ်းသာပါအံ့နည်း၊[1] အရှင် (မင်းသား) တို့ အကျွန်ုပ်သည် မင်းအဖြစ်ကိုရပါလျှင် သင်တို့အား မင်းစည်းစိမ်ကို ခွဲဝေပေးပါအံ့ဟု (ဆို၏)။

၃၀၇။ အချင်းတို့ ထို့နောက် ကာလကြာမြင့်လတ်သော် ဒိသမ္မတိမင်းသည် ကွယ်လွန်လေ၏။ ဒိသမ္မတိမင်း ကွယ်လွန်သည်ရှိသော် မင်းမြှောက်နိုင်ခွင့်ရှိသူတို့သည်

ရေဏုမင်းသားကို မင်းအဖြစ်၌ အဘိသိက်သွန်းကုန်၏။ ရေဏု (မင်းသား) သည် မင်းအဖြစ်ဖြင့် အဘိသိက်ခံပြီးလတ်သော် ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဖြင့် ကုံလုံပြည့်စုံစွာ ခံစားနေလျက်ရှိ၏။

အချင်းတို့ ထိုအခါ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားသည် ထိုမင်းသားခြောက်ယောက်တို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ထိုမင်းသားခြောက်ယောက်တို့အား ဤစကားကို ဆို၏။

အချင်းတို့ ဒိသမ္ဘတိမင်းကွယ်လွန်သည်ဖြစ်၍ ရေဏုမင်းသည် မင်းအဖြစ်ဖြင့် အဘိသိက်ခံပြီးလျှင်ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဖြင့် ကုံလုံပြည့်စုံစွာ ခံစားလျက် ရှိ၏၊ အရှင် (မင်းသား) တို့ ကာမဂုဏ်တို့သည် ယစ်မူးမေ့လျော့စေတတ်ကုန်၏၊ အဘယ်သူသည် (မည်သို့ ဖြစ်မည်ကို) သိနိုင်အံ့နည်း၊ အရှင် (မင်းသား) တို့လာကြကုန်လော့၊ ရေဏုမင်းသားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ရေဏုမင်းကို ဤသို့ ဆိုချေကုန်လော့ –

"အရှင် (ရေဏုမင်း) ဒိသမ္ဘတိမင်း ကွယ်လွန်၍ အရှင်ရေဏုကို မင်းအဖြစ်၌ အဘိသိက်သွန်းပြီးပါပြီ၊ အရှင် (ရေဏုမင်းသည်) ထို (ဝန်ခံဖူးသော) စကားကို အမှတ်ရပါ၏လော့."ဟု (ဆိုချေကုန်လော့ဟူ၍ ဆို၏)။

၃၀၈။ "ကောင်းပါပြီ အသျှင်"ဟု ထိုခြောက်ယောက်သော မင်းသားတို့သည် မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏား အားဝန်ခံကုန်၍ ရေဏုမင်းထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ရေဏုမင်းအား ဤစကားဆိုကြကုန်၏ –

"အရှင် (ရေဏုမင်း) ဒိသမ္ဘတိမင်းသည် ကွယ်လွန်၍ အရှင်ရေဏုကို မင်းအဖြစ်၌ အဘိသိက်သွန်းပြီးပါပြီ၊ အရှင် (ရေဏုမင်း) သည် ထို (ဝန်ခံဖူးသော) စကားကို အမှတ်ရပါ၏လော"ဟု (ဆိုကြကုန်၏)။

အရှင်မင်းသားတို့ ထို (ဝန်ခံဖူးသော) စကားကို အကျွန်ုပ် အမှတ်ရပါ၏။ အရှင် (မင်းသား) တို့မြောက်အရပ်၌ ကျယ်ပြန့်၍ တောင်အရပ်၌ လှည်းဦးကင်းသဏ္ဌာန်ရှိသော ဤနိုင်ငံတော်နယ်မြေကို ခုနစ်ပိုင်းအညီအမျှ ကောင်းစွာ ခွဲဝေပေးခြင်းငှါ အဘယ်သူသည် စွမ်းနိုင်ပါအံ့နည်းဟု (ဆို၏)။

အရှင် (ရေဏုမင်း) မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားကို ထား၍ အခြားမည်သူမျှ စွမ်းနိုင်မည်မဟုတ်ပါဟု (ဆိုကြကုန်၏)။

အချင်းတို့ ထိုအခါ ရေဏုမင်းသည် (မင်းချင်း) ယောကျ်ားတစ်ယောက်ကို မိန့်တော်မူ၏။

"အချင်းယောကျ်ား လာလော့၊ သင်သည် မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားအား 'အသျှင်ပုဏ္ဏား အရှင့်ကို ရေဏုမင်းသည် ခေါ်ပါ၏'ဟု ဆိုချေလော့" (ဟူ၍ အမိန့်ပေး၏)။

အချင်းတို့ ထိုယောကျ်ားသည် "ကောင်းပါပြီ အရှင်မင်းမြတ်"ဟု ရေဏုမင်းအား ဝန်ခံ၍ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားအား "ဆရာပုဏ္ဏား အသျှင့်ကို ရေဏုမင်းသည်ခေါ်ပါ၏"ဟု ဆို၏။

"ကောင်းပါပြီ အချင်းယောကျ်ား"ဟု ထိုမဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားသည် ထိုယောကျ်ားအား ပြန်ကြား၍ရေဏုမင်းထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ရေဏုမင်းနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ (နှုတ်ဆက်) ပြောဆို၏၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် အမှတ်ရဖွယ် စကားကို ပြီးဆုံးစေ၍ တစ်ခုသော နေရာ၌

ထိုင်နေ၏။ တစ်ခုသော နေရာ၌ထိုင်နေသော မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားအား ရေဏုမင်းသည် ဤစကားကို ဆို၏ – "အသျှင် ဂေါဝိန္ဒ ကြွပါလော့၊ မြောက်အရပ်၌ ကျယ်ပြန့်၍ တောင်အရပ်၌ လှည်းဦးကင်းသဏ္ဌာန်ရှိသော နိုင်ငံတော်နယ်မြေကို ခုနစ်ပိုင်းအညီအမျှ ကောင်းစွာ ခွဲဝေပေးပါလော့"ဟု (ဆို၏)။

"ကောင်ပါပြီ အရှင်မင်းမြတ်"ဟု ထိုမဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားသည် ရေဏုမင်းအား ဝန်ခံ၍ မြောက် အရပ်၌ကျယ်ပြန့်၍ တောင်အရပ်၌ လှည်းဦးကင်းသဏ္ဌာန်ရှိသော ထိုနိုင်ငံတော်နယ်မြေကို ခုနစ်ပိုင်း အညီအမျှကောင်းစွာ ခွဲဝေပေးလေ၏၊ အားလုံးသော နိုင်ငံနယ်မြေတို့ကို လှည်းဦးကင်းသဏ္ဌာန်ချည်း ဖြစ်စေလေ၏။ ထို (ခုနစ်နိုင်ငံ) တို့တွင် ရေဏုမင်း၏နိုင်ငံသည် အလယ်၌ တည်ရှိ၏။

၃၀၉။ ကာလင်္ဂတိုင်း၌ ဒန္တပုရပြည်ကိုလည်းကောင်း၊ အဿကတိုင်း၌ ပေါတနပြည်ကိုလည်းကောင်း၊ အဝန္တီတိုင်း၌ မဟေသယပြည်ကိုလည်းကောင်း၊ သောဝီရ တိုင်း၌ ရောရုကပြည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဒေဟတိုင်း၌ မိထိလာပြည်ကိုလည်း ကောင်း၊ အင်္ဂတိုင်း၌ စမ္ပာပြည်ကိုလည်းကောင်း၊ ကာသိတိုင်း၌ဗာရာဏသီပြည် ကိုလည်းကောင်း၊ ဤခုနစ်တိုင်းခုနစ်ပြည်တို့ကို မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏား တည်ထောင်ထားခဲ့လေသတည်း။

၃၁၀။ အချင်းတို့ ထိုအခါ ထိုခြောက်ယောက်သော မင်းတို့သည် "ငါတို့ လိုချင်မြော်လင့်လိုလားတောင့်တနေသော စည်းစိမ်ကို ရပေပြီ"ဟု မိမိတို့ရရှိထားသော စည်းစိမ်ဖြင့် ဝမ်းမြောက်လျက်ရှိကုန်၏၊ ကြိုရွယ်ချက်ပြည့်စုံလျက် ရှိကုန်၏။ ရေဏုမင်းနှင့် တကွ သတ္တဘူမင်း၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်း၊ ဝေဿဘူမင်း၊ ဘရတမင်း၊ ဓတရဋ္ဌမင်းနှစ်ယောက်အားဖြင့် ဤခုနစ်ဦးသော မင်းတို့သည် ထိုစဉ်အခါ၌ (ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်း အပြင်၌) တိုင်းပြည်ဝန်ကို ဆောင်သော မင်းတို့ဖြစ်ကုန်၏။

ပဌမအခန်း ပြီး၏။

၁။ သုခမေဓေထဟူသော ပါဠိအရ ပြန်ဆိုထားသည်။

♣

ကျော်စောသတင်း ပျံ့နှံ့၍ထွက်ခြင်း

၃၁၁။ အချင်းတို့ ထိုအခါ ထိုခြောက်ဦးသော မင်းတို့သည် မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားအား ဤစကားကို ဆိုကုန်၏ – "အသျှင်ဂေါဝိန္ဒသည် ရေဏုမင်း၏ ချစ်ခင်မြတ်နိုးအပ်သော အပေါင်းအဖော်ဖြစ်၍ မမုန်းနိုင်သူဖြစ်သကဲ့သို့ ဤအတူပင် အသျှင်ဂေါဝိန္ဒသည် အကျွန်ုပ်တို့၏ချစ်ခင်မြတ်နိုးအပ်သော အပေါင်းအဖော်ဖြစ်၍ မမုန်းနိုင်သူလည်းဖြစ်ပါသည်၊ အသျှင်ဂေါဝိန္ဒသည် အကျွန်ုပ်တို့အား ညွှန်ကြားဆုံးမပါလော့၊ အသျှင်ဂေါဝိန္ဒသည် အကျွန်ုပ်တို့အား ညွှန်ကြားဆုံးမရန် မငြင်းပယ်ပါလင့်"ဟု (ဆိုကြကုန်၏)။

"ကောင်းပါပြီ အရှင်မင်းတို့"ဟု ထိုမဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားသည် ထိုခြောက်ဦးသော မင်းတို့အား ဝန်ခံလေ၏။

အချင်းတို့ ထိုအခါ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားသည် မုဒ္ဓါဘိသိက်ခံပြီးသော မင်းမျိုးအစစ်ဖြစ်သော ခုနစ်ဦးသော မင်းတို့ကို မင်းကျင့်တရား၌ ညွှန်ကြားဆုံးမ၍ ပုဏ္ဏားသူဌေး ခုနစ်ယောက်တို့အားလည်းကောင်း၊ သန့်စင်ပြီး ပုဏ္ဏားလုလင် ခုနစ်ရာတို့အားလည်းကောင်း ဗေဒင်တို့ကို သင်ကြားပေးလေ၏။

၃၁၂။ ထိုအခါ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏား၏ ကောင်းသော ကျော်စောသတင်းသည် နောက်ကာလ၌ ဤသို့ပျံ့နှံ့၍ ထွက်၏။

"မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားသည် ဗြဟ္မာကို မျက်မှောက်တွေ့မြင်ရ၏၊ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားသည် ဗြဟ္မာနှင့်မျက်မှောက် ဆွေးနွေးပြောဆိုရ၏၊ တိုင်ပင်ရ၏"ဟု (ပျံ့နှံ့၍ ထွက်၏)။

အချင်းတို့ ထိုအခါ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားအား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်လေ၏။

"ငါ၏ ကောင်းသော ကျော်စောသတင်းသည် ဤသို့ ပျံ့နှံ့၍ ထွက်နေ၏၊ 'မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏား သည်ဗြဟ္မာကို မျက်မှောက်တွေ့မြင်ရ၏၊ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားသည် ဗြဟ္မာနှင့် မျက်မှောက် ဆွေးနွေးပြောဆိုတိုင်ပင်ရ၏ဟု (ပျံ့နှံ့၍ ထွက်နေ၏)။ စင်စစ်သော်ကား ငါသည် ဗြဟ္မာကို မတွေ့မြင်ရချေ၊ ဗြဟ္မာနှင့်မဆွေးနွေး မပြောဆို မတိုင်ပင်ရချေ၊ သို့သော် (အသက်) ကြီးကုန်သော (အရွယ်) ရင့်ကုန်သော ဆရာဖြစ်ကုန်သော ဆရာ့ဆရာဖြစ်ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့ ပြောဆိုကြသော ဤစကားကို ငါကြားဖူး၏။ 'မိုးလေးလပတ်လုံး တစ်ယောက်တည်း ကိန်းအောင်းလျက် ကရုဏာစျာန်ကို ပွါးများဝင်စားနေသောသူသည် ဗြဟ္မာကို တွေ့မြင်ရ၏၊ ဗြဟ္မာနှင့် ဆွေးနွေးပြောဆို တိုင်ပင်ရ၏'ဟု (ကြားဖူး၏)၊ ငါသည် မိုးလေးလပတ်လုံးတစ်ယောက်တည်း ကိန်းလျက် ကရုဏာစျာန်ကို ပွါးများဝင်စားနေရမှ ကောင်းလေစွ"ဟု (အကြံဖြစ်၏)။

၃၁၃။ အချင်းတို့ ထို့နောက် မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားသည် ရေဏုမင်းထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ရေဏုမင်းအားဤစကားကို ဆို၏ –

"အရှင် အကျွန်ုပ်၏ ကောင်းသော ကျော်စောသတင်းသည် ပျံ့နှံ့၍ ဤသို့ ထွက်နေပါ၏၊ 'မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားသည် ဗြဟ္မာကို မျက်မှောက်တွေ့မြင်ရ၏၊ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားသည် ဗြဟ္မာနှင့် မျက်မှောက်ပြောဆို ဆွေးနွေး တိုင်ပင်ရ၏'ဟု (ပျံ့နှံ့၍ ထွက်နေပါ၏)။ အရှင် စင်စစ်သော်ကား အကျွန်ုပ်သည်ဗြဟ္မာကို မတွေ့မြင်ရပါ၊ ဗြဟ္မာနှင့် မဆွေးနွေးမပြောဆို မတိုင်ပင်ရပါ၊ သို့သော် (အသက်) ကြီးကုန်သော (အရွယ်) ရင့်ကုန်သော ဆရာဖြစ်ကုန်သော ဆရာ့ ဆရာဖြစ်ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့ ပြောဆိုသော ဤစကားကို အကျွန်ုပ် ကြားဖူးပါ၏။ 'မိုးလေးလပတ်လုံး တစ်ယောက်တည်း ကိန်းအောင်းလျက် ကရုဏာစျာန်ကို ပွါးများဝင်စားနေသောသူသည် ဗြဟ္မာကို တွေ့မြင်ရ၏၊ ဗြဟ္မာနှင့် ဆွေးနွေး ပြောဆို တိုင်ပင်ရ၏'ဟု (ကြား ဖူးပါသည်)။ အရှင် အကျွန်ုပ်သည် မိုးလေးလပတ်လုံး တစ်ယောက်တည်း ကိန်းအောင်းလျက်ကရုဏာ စျာန်ကို ပွါးများဝင်စားနေရန် အလိုရှိပါ၏၊ ထမင်းပို့သူ တစ်ယောက်မှတစ်ပါး မည်သူမျှကျွန်ုပ်ထံသို့ မချဉ်းကပ်စေလိုပါ"ဟု (ဆို၏)။

ယခုအခါ၌ ကရုဏာစျာန်ကို ပွါးများဝင်စားနေရန် အချိန်ကို အသျှင်ဂေါဝိန္ဒ သိပါ၏ (ပွါးများဝင်စားနေရန်မှာ အသျှင်၏ အလိုအတိုင်းပင် ဖြစ်ပါသည်)ဟု (ရေဏုမင်းက ဆို၏)။

၃၁၄။ အချင်းတို့ ထိုအခါ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားသည် ထိုခြောက်ယောက်သော မင်းတို့ထံသို့ ချဉ်း ကပ်၍ထိုခြောက်ယောက်သော မင်းတို့အား ဤစကားကို ဆိုပြန်၏ –

"အရှင်တို့ အကျွန်ုပ်၏ ကောင်းသော ကျော်စောသတင်းသည် ပျံ့နှံ့၍ ဤသို့ ထွက်နေပါ၏၊ 'မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားသည် ဗြဟ္မာကို မျက်မှောက်တွေ့မြင်ရ၏၊ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားသည် ဗြဟ္မာနှင့် မျက်မှောက် ပြောဆိုဆွေးနွေးတိုင်ပင်ရ၏'ဟု (ပျံ့နှံ့၍ ထွက်နေပါ၏)။ စင်စစ်သော်ကား အကျွန်ုပ်သည်ဗြဟ္မာကို မတွေ့မြင်ရပါ၊ ဗြဟ္မာနှင့် မဆွေးနွေးမပြောဆို မတိုင်ပင်ရပါ၊ သို့သော် (အသက်) ကြီးကုန်သော (အရွယ်) ရင့်ကုန်သော ဆရာဖြစ်ကုန်သော ဆရာ့ဆရာဖြစ်ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့ ပြောဆိုသော ဤစကားကိုကြားဖူးပါ၏။ 'မိုးလေးလတို့ပတ်လုံး တစ်ယောက်တည်း ကိန်းအောင်းလျက် ကရုဏာစျာန်ကို ပွါးများဝင့်စားနေသောသူသည် ဗြဟ္မာကို တွေ့မြင်ရ၏၊ ဗြဟ္မာနှင့် ဆွေးနွေး ပြောဆို တိုင်ပင်ရ၏'ဟု (ကြားဖူးပါ၏)၊ အရှင်တို့ အကျွန်ုပ်သည် မိုးလေးလပတ်လုံး တစ်ယောက်တည်း ကိန်းအောင်းလျက်ကရုဏာစျာန်ကို ပွါးများဝင်စားနေရန် အလိုရှိပါ၏၊ ထမင်းပို့သူ တစ်ယောက်မှတစ်ပါး မည်သူမျှကျွန်ုပ်ထံသို့ မချဉ်းကပ် စေလိုပါ"ဟု (ဆိုပြန်၏)။

ယခုအခါ၌ ကရုဏာစျာန်ကို ပွါးများဝင်စားနေရန် အချိန်ကို အသျှင်ဂေါဝိန္ဒ သိပါ၏ (ပွါများဝင်စားနေရန်မှာ အသျှင်၏ အလိုအတိုင်းပင် ဖြစ်ပါ၏)ဟု မင်းခြောက်ယောက်တို့က ဆိုကြကုန်၏။

၃၁၅။ အချင်းတို့ ထိုအခါ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားသည် ပုဏ္ဏားသူဌေးခုနစ်ယောက်နှင့် သန့်စင်ပြီးသောပုဏ္ဏားလုလင် ခုနစ်ရာတို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ထိုသူတို့အား ဤစကားကို ဆိုပြန်၏ –

"အချင်းတို့ ငါ၏ ကောင်းသော ကျော်စောသတင်းသည် ပျံ့နှံ့၍ ဤသို့ ထွက်နေပါ၏၊ 'မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားသည် ဗြဟ္မာကို မျက်မှောက် တွေ့မြင်ရ၏၊ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားသည် ဗြဟ္မာနှင့် မျက်မှောက်ဆွေးနွေး ပြောဆိုတိုင်ပင်ရ၏'ဟု (ပျံ့နှံ့၍ ထွက်နေပါ၏)။ အချင်းတို့ စင်စစ်သော်ကား ငါသည် ဗြဟ္မာကိုမတွေ့မြင်ရချေ၊ ဗြဟ္မာနှင့် မဆွေးနွေး မပြောဆို မတိုင်ပင်ရချေ၊ သို့သော် (အသက်) ကြီးကုန်သော (အရွယ်) ရင့်ကုန်သော ဆရာဖြစ်ကုန်သော ဆရာ့ဆရာဖြစ်ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့ပြောဆိုသော ဤစကားကိုကြားဖူးပါ၏။ 'မိုးလေးလပတ်လုံး တစ်ယောက်တည်း ကိန်းအောင်းလျက် ကရုဏာစျာန်ကို ပွါးများဝင်စားနေသော သူသည် ဗြဟ္မာကို တွေ့မြင်ရ၏၊ ဗြဟ္မာနှင့် ဆွေးနွေး ပြောဆို တိုင်ပင်ရ၏'ဟု (ကြားဖူး၏)၊ အချင်းတို့ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် နာယူသင် ကြားပြီးဖြစ်သော ဗေဒင်တို့ကိုသာလျှင်အကျယ်အား ဖြင့် (အကြွင်းမဲ့) ရွတ်အံ (သရဇ္ဈ ဘယ်) နေကြကုန်လော့၊ အချင်းချင်းလည်း ဗေဒင်တို့ကိုပို့ချသင်ကြားနေ ကြကုန်လော့၊ အချင်းတို့ ငါသည် မိုးလေးလပတ်လုံး တစ်ယောက်တည်းကိန်းအောင်းလျက် ကရုဏာ စျာန်ကို ပွါးများဝင်စားနေရန် အလိုရှိ၏၊ ထမင်းပို့သူမှတစ်ပါး မည်သူမျှငါ့ထံသို့ မချဉ်းကပ်စေလိုပါ"ဟု (ဆိုပြန်၏)။

ယခုအခါ၌ ကရုဏာစျာန် ပွါးများဝင်စားနေရန် အချိန်ကို အသျှင်ဂေါဝိန္ဒ သိပါ၏ (ပွါးများဝင်စားနေရန်မှာ အသျှင်၏ အလိုအတိုင်းပင် ဖြစ်ပါ၏)ဟု (ဆိုကြကုန်၏)။

၃၁၆။ အချင်းတို့ ထိုအခါ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားသည် အမျိုးတူဖြစ်ကုန်သော မယားလေးဆယ်တို့ထံ သို့ချဉ်းကပ်၍ ထိုမယားတို့အား ဤစကားကို ဆိုပြန်၏ –

"ရှင်မတို့ ငါ၏ ကောင်းသော ကျော်စောသတင်းသည် ပျံ့နှံ့၍ ဤသို့ ထွက်နေ၏၊ 'မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားသည် ဗြဟ္မာကို မျက်မှောက် တွေ့မြင်ရ၏၊ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားသည် ဗြဟ္မာနှင့် မျက်မှောက်ဆွေးနွေး ပြောဆို တိုင်ပင်ရ၏'ဟု (ပျံ့နှံ့၍ ထွက်နေပါ၏)။ ရှင်မတို့ စင်စစ်သော်ကား ငါသည် ဗြဟ္မာကိုမတွေ့မြင်ရချေ၊ ဗြဟ္မာနှင့် မဆွေးနွေး မပြောဆို မတိုင်ပင်ရချေ၊ သို့သော် (အသက်) ကြီးကုန်သော (အရွယ်) ရင့်ကုန်သော ဆရာဖြစ်ကုန်သော ဆရာ့ဆရာဖြစ်ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့ ပြောဆိုကြသောဤစကား ကို ငါကြားဖူး၏၊ 'မိုးလေးလပတ်လုံး တစ်ယောက်တည်း ကိန်းအောင်းလျက် ကရုဏာဈာန်ကိုပွါးများ ဝင်စားနေသောသူသည် ဗြဟ္မာကို တွေ့မြင်ရ၏၊ ဗြဟ္မာနှင့် ဆွေးနွေး ပြောဆိုတိုင်ပင်ရ၏'ဟု (ကြားဖူး၏)၊ ရှင်မတို့ ငါသည် မိုးလေးလပတ်လုံး တစ်ယောက်တည်း ကိန်းအောင်းလျက် ကရုဏာဈာန်ကို ပွါးများဝင် စားနေရန် အလိုရှိ၏၊ ထမင်းပို့သူမှတစ်ပါး မည်သူမျှ မချဉ်းကပ်စေလိုပါ"ဟု (ဆိုပြန်၏)။

ယခုအခါ၌ ကရုဏာဈာန် ပွါးများဝင်စားနေရန် အချိန်ကို အသျှင်ဂေါဝိန္ဒ သိပါ၏ (ပွါးများဝင်စားနေရန်မှာ အသျှင်၏ အလိုအတိုင်းပင် ဖြစ်ပါ၏)ဟု (ဆိုကြကုန်၏)။

၃၁၇။ အချင်းတို့ ထိုအခါ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားသည်မြို့၏ အရှေ့အရပ်၌ မင်းကွန်းအသစ်ကိုဆောက်စေ၍ မိုးလေးလပတ်လုံး တစ်ယောက်တည်း ကိန်းအောင်းလျက် ကရုဏာဈာန်ကို ပွါးများဝင်စားနေလေ၏၊ ထမင်း ပို့သူတစ်ယောက်မှတစ်ပါး မည်သူမျှ (မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားထံသို့) မချဉ်းကပ်ချေ။

အချင်းတို့ ထိုအခါ လေးလလွန်လတ်သော် မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားအား စိတ်အားလျော့ခြင်းသည် ဖြစ်၏၊ (ဗြဟ္မာကို) တမ်းတခြင်းသည် ဖြစ်၏ – "ငါသည် (အသက်) ကြီးကုန်သော (အရွယ်) ရင့်ကုန်သောဆရာဖြစ်ကုန်သော ဆရာ့ဆရာဖြစ်ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့ပြောကြသော ဤစကားကို ကြားရဖူး၏။ 'မိုးလေးလပတ်လုံး တစ်ယောက်တည်း ကိန်းအောင်းလျက် ကရုဏာဈာန်ကို ပွါးများဝင်စားနေသော သူသည်ဗြဟ္မာကို တွေ့မြင်ရ၏၊ ဗြဟ္မာနှင့် ဆွေးနွေး ပြောဆို တိုင်ပင်ရ၏'ဟု (ကြားရဖူး၏)၊ ငါသည် မိုးလေးလ ပတ်လုံး ကရုဏာဈာန်ကို ပွါးများ ဝင်စားနေပါလျက် ဗြဟ္မာကို မတွေ့မြင်ရချေ၊ ဗြဟ္မာနှင့်မဆွေးနွေး မပြောဆို မတိုင်ပင်ရချေ"ဟု (စိတ်အားလျော့ကာ တမ်းတခြင်းသည် ဖြစ်၏)။

၁။ နှာတကပုဒ်ကို ကျင့်ဝတ်ပြီးဆုံးသဖြင့် ရေချိုးပြီးနောက် အခြားပုဏ္ဏားတို့နှင့်အတူ စားသောက်ခြင်းမပြုဘဲ သီးခြားနေ ထိုင်သောသူဟု အဋ္ဌကထာ၌ဖွင့်ဆို၏၊ သက္ကတအဘိဓာန်တို့၌ကား (၁) ဝိဇ္ဇာနှာတက = အတတ်ပညာအရာ၌ ပြီးဆုံးသန့်စင်ပြီးသော ပုဏ္ဏား (၂) ဝတနှာတက = ကျင့်ဝတ်အရာ၌ ပြီးဆုံး သန့်စင်ပြီးသော ပုဏ္ဏား (၃) ဥဘယနှာတက = ထိုနှစ်မျိုးလုံး ပြီးဆုံး သန့်စင်ပြီး သောပုဏ္ဏားဟူ၍ သုံးမျိုးဖော်ပြလျက် ရှိ၏။

♣

ဗြဟ္မာမင်းနှင့် ဆွေးနွေးခြင်း

၃၁၈။ အချင်းတို့ ထိုအခါ သနက္ခံမာရဗြဟ္မာသည် မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏား၏ စိတ်အကြံကို (မိမိ) စိတ်ဖြင့်သိ၍ ဥပမာအားဖြင့် ခွန်အားရှိသော ယောက်ျားသည် ကွေးထားသော လက်မောင်းကို ဆန့်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဆန်ထားသော လက်မောင်းကို ကွေးသကဲ့သို့လည်းကောင်း ဤအတူပင် ဗြဟ္မာပြည်မှကွယ်ခဲ့၍ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏား၏ မျက်မှောက်၌ ကိုယ်ထင်ရှားပေါ်လာ၏။ အချင်းတို့ မမြင်ဖူးသော ရုပ်အဆင်းကို မြင်ရသူအား ဖြစ်တတ်သကဲ့သို့ ထိုအခါ မဟာဂေါဝိန္ဒအား ကြောက်ခြင်း ကိုယ်တုန်လှုပ်ခြင်းကြောက်သီးမွေးညင်းထခြင်းသည်ဖြစ်၏။ အချင်းတို့ ထို့နောက် မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားသည် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ကာ ကြောက်သီးမွေးညင်းထလျက် သနက္ခံမာရဗြဟ္မာအား ဂါထာဖြင့် ပြောဆို၏–

"အသျှင် သင်သည် အလွန်အဆင်းလှပါပေ၏၊ အလွန်တောက်ပပါပေ၏၊ အလွန်ကျက်သရေရှိပါပေ၏၊ သင်သည် အဘယ်သူဖြစ်ပါသနည်း၊ ငါတို့ မသိ၍ သင့်ကို မေးပါကုန်၏၊ ငါတို့သည် သင့်ကို အဘယ်သို့သိရပါအံ့နည်း"ဟု (ပြောဆို၏)။

"ဗြဟ္မာ့လောကမှ ဗြဟ္မာအားလုံးတို့သည် စင်စစ်အားဖြင့် ငါ့ကို 'သနက္ခံမာရ' ဟူ၍ သိကုန်၏၊ ဂေါဝိန္ဒသင်သည် ဤသို့ပင် သိပါလေလော့"ဟု (ဗြဟ္မာမင်းက ဆို၏)။

"အသျှင်ဗြဟ္မာအား နေရာ ရေ ခြေနယ်ဆီနှင့် ချိုမြိန်သော ဟင်းရွက်ဟူသော ဧည့်ဝတ်တို့ကိုတည်ထားပါကုန်၏၊ အသျှင်သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ တည်ထားအပ်သော ဧည့်ဝတ်တို့ကိုလက်ခံတော်မူပါလော့"ဟု (ဂေါဝိန္ဒကဆိုပြန်၏)။

"ဂေါဝိန္ဒ သင်ဆိုသည့်အတိုင်း သင်၏ ဧည့်ဝတ်ကို ငါတို့ လက်ခံပါကုန်၏၊ သင်သည် မျက်မှောက်အကျိုးစီးပွါးအလို့ငှါလည်းကောင်း၊ တမလွန်ချမ်းသာအလို့ငှါ လည်းကောင်း အလိုရှိရာကို မေးမြန်းလော့၊ ငါခွင့်ပြုပါ၏"ဟု (ဗြဟ္မာက ဆို၏)။

၃၁၉။ အချင်းတို့ ထိုအခါ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားအား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်၏–

"သနက္ခံမာရဗြဟ္မာသည် ငါ့ကို ခွင့်ပြုပြီ၊ ငါသည် သနက္ခံမာရဗြဟ္မာအား မျက်မှောက်အကျိုးကိုမေးရအံ့လော၊ တမလွန်အကျိုးကို မေးရအံ့လော"ဟု (အကြံဖြစ်၏)။

အချင်းတို့ ထိုအခါ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားအား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်ပြန်၏ ;

"ငါသည် မျက်မှောက်အကျိုးတို့၌ ကျွမ်းကျင်၏၊ သူတစ်ပါးတို့သည်ပင် ငါ့အား မျက်မှောက်အကျိုး ကိုမေးမြန်းရကုန်၏၊ ငါသည် သနက္ခံမာရဗြဟ္မာအား တမလွန်အကျိုးကိုသာ မေးရမူ ကောင်းလေစွ"ဟု (အကြံဖြစ်ပြန်၏)။

"အချင်းတို့ ထိုအခါ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားသည် သနက္ခံမာရဗြဟ္မာကို ဂါထာဖြင့် မေးမြန်း၏–

"အသျှင်ဗြဟ္မာ သူတစ်ပါးတို့သိလိုသော အရာတို့၌ အကျွန်ုပ်သည် ယုံမှားရှိ သည်ဖြစ်၍ ယုံမှားမရှိသောသနက္ခံမာရဗြဟ္မာကို မေးပါ၏၊ အဘယ်တရား၌ တည် ၍ အဘယ်တရား၌ ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်သေခြင်းကင်းသော ဗြဟ္မာလောကသို့ ရောက်နိုင်ပါသနည်း"ဟု (မေး၏)။ ဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏား လူ့လောကအရာတို့၌ ငါ့ဥစ္စာဟု တွယ်တာခြင်းကို ပယ်ပြီးလျှင်မေထုန်အကျင့်မှ ရှောင်ကြဉ်ကာ တစ်ယောက်တည်းနေလျက် ကရုဏာဈာန်၌ ဝင်စား ၍ စိမ်းညိုသောအနံ့မှ

ကင်းသည် ဖြစ်ရာ၏၊ ဤတရား၌ တည်၍ ဤတရား၌ ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်သေခြင်းကင်းသော ဗြဟ္မာ့လောကသို့ ရောက်နိုင်ပေ၏ဟု (ဆို၏)။

၃၂၀။ "ငါ့ဥစ္စာဟု တွယ်တာခြင်းကို ပယ်ဖြီးလျှင်"ဟု ဆိုသော အသျှင်၏ စကားကို အကျွန်ုပ်နားလည်သည်မှာ– ဤလောကဌ အချို့သောသူသည် နည်းသောဥစ္စာစုကို စွန့်၍ဖြစ်စေ၊ များသောဥစ္စာစုကို စွန့်၍ဖြစ်စေ၊ နည်းသော ဆွေမျိုးစုကို စွန့်၍ဖြစ်စေ၊ များသောဆွေမျိုးစုကို စွန့်၍ဖြစ်စေ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ပယ်ဖြီးလျှင် ဖန်ရည် ဆိုးအဝတ်တို့ကို ဝတ်၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရာ၏၊ ဤသို့လျှင် အကျွန်ုပ်သည် "ငါ့ဥစ္စာဟု တွယ်တာခြင်းကို ပယ်ဖြီးလျှင်"ဟုဆိုသော အသျှင်၏စကား ကို နားလည်ပါ၏။

"တစ်ယောက်တည်းနေလျက်"ဟု ဆိုသော အသျှင်၏ စကားကို အကျွန်ုပ် နားလည်သည်မှာ– ဤလောကဌ အချို့သောသူသည် ဆိတ် ငြိမ်သော ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာကို မှီဝဲ၏၊ တောကို သစ်ပင်ရင်းကိုတောင်ကို ချောက်ကို တောင်ခေါင်းကို သချိုင်းကို တောအုပ်ကို လွင်ပြင်ကို ကောက်ရိုးပုံကို မှီဝဲ၏၊ ဤသို့ လျှင် အကျွန်ုပ်သည် "တစ်ယောက်တည်းနေလျက်"ဟု ဆိုသော အသျှင်၏ စကားကိုနားလည်ပါ၏။

"ကရုဏာစျာန်ဌ ဝင်စား၍"ဟု ဆိုသော အသျှင်၏ စကားကို အကျွန်ုပ် နားလည်သည်မှာ– ဤလောကဌ အချို့သောသူသည် သနားခြင်း 'ကရုဏာ' နှင့် ယှဉ်သော စိတ်ဖြင့် တစ်ခုသောအရပ်ကို ပျံ့နှံ့စေ၍ နေ၏၊ ထို့အတူ နှစ်ခုမြောက်သောအရပ်ကို။ သုံးခုမြောက်သောအရပ်ကို။ လေးခုမြောက်သောအရပ်ကို ပျံ့နှံ့စေ၍ နေ၏။ ဤသို့ အထက် အောက် ဖီလာ အလုံးစုံသော အရပ်မျက်နှာတို့၌ရှိသောသတ္တဝါအားလုံးကို မိမိနှင့် အတူပြု ၍ သတ္တဝါအားလုံးပါဝင်သော သတ္တလောကကို ပြန့်ပြောသောမြင့်မြတ် သော အတိုင်းအရှည် မရှိသော ရန်မရှိသော ငြိုငြင်ခြင်းမရှိသော ကရုဏာနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ဖြင့်ပျံ့နှံ့စေ၍ နေ၏၊ ဤသို့လျှင် အကျွန်ုပ်သည် "ကရုဏာ စျာန်ဌ ဝင်စား၍"ဟု ဆိုသော အသျှင်၏စကားကို နားလည်ပါ၏။

"စိမ်းညှီသော အနံ့"ဟု ဆိုသော အသျှင်၏ စကားကိုမူကား အကျွန်ုပ် နားမလည်ပါ။

အသျှင်ဗြဟ္မာ လူ့လောကအရာတို့၌ အဘယ်အရာတို့သည် စိမ်းညှီသော အနံ့တို့ ဖြစ်ပါသနည်း၊ ဤလူ့လောကဌ ထို (စိမ်းညှီသောအနံ့) တို့ကို အကျွန်ုပ် မသိပါ၊ အသျှင်ဗြဟ္မာ ဟောကြားပါလော့၊ အဘယ်တရားက ပိတ်ဖုံးထားသောကြောင့် သတ္တဝါအပေါင်းသည် အညှီနံ့လှိုင်နေပါသနည်း၊ အဘယ့်ကြောင့် အပါယ်သို့ လားရပါသနည်း၊ အဘယ့်ကြောင့် ဗြဟ္မာ့ပြည်လမ်း ပိတ်နေပါသနည်းဟု (မေး၏)။

(ဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏား) အမျက်ထွက်ခြင်း၊ လိမ်လည်ခြင်း၊ လှည့်စားခြင်း၊ (အဆွေခင်ပွန်းကို) ပြစ်မှားခြင်း၊ စေးနဲခြင်း၊ အလွန်မာန်မူခြင်း၊ ငြူစူခြင်း၊ လိုချင်ခြင်း၊ ဝန်တိုခြင်း၊ သူတစ်ပါးကိုညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ့တပ်မက်ခြင်း၊ စိတ်ဆိုးခြင်း၊ မာန်ယစ်ခြင်း၊ တွေဝေခြင်း ဟူသော ဤတရား (တစ်ဆယ့်လေးပါး) တို့နှင့်ယှဉ်တွဲနေသော သတ္တဝါသည် စိမ်းညှီသောအနံ့ရှိ၏၊ အပါယ်သို့ လားရ၏၊ ဗြဟ္မာ့ပြည် လမ်းပိတ် လျက်ရှိ၏ဟု (ဆို၏)။

စိမ်းညီသော အနံ့တို့ကို အသျှင်ဗြဟ္မာပြောဟော၍ အကျွန်ုပ် သိရသည့်အတိုင်းဆိုလျှင် အိမ်ရာတည်ထောင် လူ့ဘောင်၌နေသော သူသည် ထိုစိမ်းညီသော အနံ့တို့ကို ပယ်ဖျောက်ရန် မလွယ်ပါ၊ အသျှင်ဗြဟ္မာ အကျွန်ုပ်သည် လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ပါတော့အုံ့ဟု (ဆို၏)။

ယခုအခါ ရဟန်းပြုရန် အချိန်ကို အရှင်ဂေါဓိန္ဒ သိပါ၏ (ရဟန်းပြုရန်မှာ အသျှင်ဂေါဓိန္ဒ၏ အလိုအတိုင်းပင် ဖြစ်ပါသည်)ဟု (ဗြဟ္မာက ပြော၏)။

ရေဏုမင်းကိုလျှောက်ထားခြင်း

၃၂၁။ အချင်းတို့ ထို့နောက် မဟာဂေါဓိန္ဒပုဏ္ဏားသည် ရေဏုမင်းထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ရေဏုမင်းအားဤစကားကို ဆို၏–

"အရှင်မင်းမြတ် အရှင်မင်းမြတ်၏ တိုင်းပြည်ရေးရာကို စီမံအုပ်ချုပ်မည့် တစ်ပါး သော ပုရောဟိတ်ကိုယခု ရှာတော်မူပါလော့၊ အရှင်မင်းမြတ် အကျွန်ုပ်သည် လူ့ ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခြင်းငှါအလိုရှိပါ၏၊ စိမ်းညီသော အနံ့တို့ကို ဗြဟ္မာပြောဟော၍ အကျွန်ုပ် ကြားနာရသည့်အတိုင်းဆိုလျှင်အိမ်ရာတည်ထောင် ဤလူ့ဘောင်၌ နေသောသူသည် ထို (စိမ်းညီသောအနံ့) တို့ကို ပယ်ဖျောက်ရန်မလွယ်ပါ၊ အရှင်မင်းမြတ် အကျွန်ုပ်သည် လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက် ပါတော့အုံ့"ဟု (ဆို၏)။

(အရှင်မင်းမြတ်) အကျွန်ုပ်သည် ရေမြေ့ရှင်ရေဏုမင်းကို ကြားလျှောက်ပါ၏၊ အရှင်မင်းပင်တိုင်းပြည်ရေးရာကို စီမံခန့်ခွဲတော်မူပါလော့၊ အကျွန်ုပ်သည်ကား ပုရောဟိတ်ရာထူး၌ မပျော်မွေ့တော့ပါ။ ဂေါဓိန္ဒ (ပုဏ္ဏား) ငါသည် ရေမြေ့အရှင် စစ်သည်ဗိုလ်ပါတို့၏အရှင် ဘုရင်မင်းပေ တည်း၊ သင့်အားအကယ်၍ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်တို့မှ ယုတ်လျော့ခြင်းရှိလျှင် ငါဖြည့်တင်းပေးအုံ့၊ သင့်အား ညှဉ်းဆဲသူရှိလျှင်ငါတားမြစ်အုံ့၊ သင်ကား အဖ, ငါကား သားဖြစ်ပေ၏၊ ငါတို့ကို မစွန့်ပါလင့်။

(အရှင်မင်းမြတ်) အကျွန်ုပ်အား ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်တို့မှ ယုတ်လျော့ခြင်းမရှိပါ၊ အကျွန်ုပ်အားညှဉ်းဆဲသူ သည်လည်း မရှိပါ၊ ဗြဟ္မာ၏ တရားစကားကို ကြားနာ ရသောကြောင့် အကျွန်ုပ်သည်အိမ်၌ မပျော်မွေ့တော့ပါ။

ဂေါဓိန္ဒ (ပုဏ္ဏား) ဗြဟ္မာသည် အဘယ်သို့သော အဆင်းရှိပါသနည်း၊ သင့်အား အဘယ်သို့သောအကြောင်းအရာကို ဟောပြောပါသနည်း၊ သင်သည် ဗြဟ္မာ၏ အဘယ်တရားစကားကို ကြားရ၍အိမ်ရာတို့ကိုလည်းကောင်း ငါတို့ကိုလည်းကောင်း တိုင်းသူပြည်သား အားလုံးတို့ကိုလည်းကောင်းစွန့်ဘိသနည်း။ (အရှင်မင်းမြတ်) အကျွန်ုပ်သည် (မိုးလေးလပတ်လုံး) တစ်ယောက်တည်း ကျင့်သုံး ကာယဇ်ပူဇော်လိုသည်ဖြစ်၍ သမန်းမြက်အရွက်တို့ကို ဖြန့်ခင်းလျက် ရှေးမဆွကပင် မီးကို ညှိထွန်းဖြစ်ခဲ့ပါ၏။

ထိုအခါ ဗြဟ္မာ့လောကမှ သနက္ကုမာရဗြဟ္မာသည် အကျွန်ုပ်၏ မျက်မှောက်၌ ထင်ရှားပေါ်လာ၍အကျွန်ုပ်၏ အမေးကို ဖြေကြားပါ၏၊ ထိုအဖြေကို ကြားနာရ၍ အကျွန်ုပ်သည် အိမ်၌ မပျော်မွေ့တော့ပါ။

ဂေါဝိန္ဒ (ပုဏ္ဏား) အသျှင်ပြောဆိုသော စကားကို အကျွန်ပ်ယုံကြည်ပါ၏၊ သင်တို့ သည် ဗြဟ္မာ၏တရားစကားကို ကြားနာရ၍ (ရဟန်းပြုရန်မှ) တစ်ပါး အခြား အဘယ်သို့ ပြုနိုင်ကုန်အံ့နည်း။

ဂေါဝိန္ဒ (ပုဏ္ဏား) အသျှင်သည် ငါတို့၏ ဆရာပေတည်း၊ ငါတို့သည် သင့်ကို အတု လိုက်၍ကျင့်ပါကုန်အံ့၊ ချောမွတ်သော အညစ်အကြေးကင်းစင်သော အလွန် တောက်ပသော ဝေဠုရိယပတ္တမြားကဲ့သို့ ဤအတူပင် အသျှင်ဂေါဝိန္ဒ၏ အဆုံးအမ၌ စင်ကြယ်စွာ ကျင့်ပါကုန်အံ့ဟု (ဆို၏)။

အသျှင်ဂေါဝိန္ဒသည် လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ အကယ်၍ ဝင်ရောက်လျှင် အကျွန်ပ်တို့သည် လည်းလူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ပါကုန်အံ့၊ ထိုသို့ဝင်ရောက်သော် သင်၏ အဖြစ်နှင့် ကျွန်ပ်တို့၏အဖြစ်သည် တူညီပါလတ္တံ့ဟု (ဆို၏)။

မင်းခြောက်ပါးတို့ကိုလျှောက်ထားခြင်း

၃၂၂။ အချင်းတို့ ထိုအခါ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားသည် ထိုခြောက်ဦးသော မင်းတို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ခြောက်ဦးသောမင်းတို့အား ဤစကားကို ဆို၏–

"အရှင်တို့ အရှင်တို့အား တိုင်းပြည်ရေးရာတို့ကို စီမံအုပ်ချုပ်မည့် တစ်ပါးသော ပုရောဟိတ်ကို ယခုရှာတော်မူပါကုန်လော့၊ အရှင်တို့ အကျွန်ပ်သည် လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခြင်းငှါအလိုရှိပါ၏၊ စိမ်းညှီသောအနံ့တို့ကို ဗြဟ္မာပြောဟော၍ အကျွန်ပ် ကြားနာရသည့်အတိုင်းဆိုလျှင် အိမ်ရာတည်ထောင် လူ့ဘောင်၌ နေသော သူသည် ထို (စိမ်းညှီသောအနံ့) တို့ကို ပယ်ဖျောက်ရန် မလွယ်ပါ၊ အရှင်တို့ အကျွန်ပ်သည် လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ပါတော့အံ့ "ဟု (ဆို၏)။

အချင်းတို့ ထိုအခါ ထိုခြောက်ဦးသော မင်းတို့သည် တစ်နေရာသို့ ဖဲသွားပြီးလျှင် "ဤပုဏ္ဏားတို့မည်သည် ဥစ္စာ၌ တပ်မက်ကုန်၏၊ ငါတို့သည် မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားကို ဥစ္စာဖြင့် ဖြားယောင်းရမူ ကောင်းလေစွ"ဟု အညီအညွတ် တိုင်ပင်ကုန်၏။ ထိုသို့တိုင်ပင်ပြီးနောက် ထိုမင်းတို့သည် မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားထံချဉ်းကပ်၍ "အသျှင်ပုဏ္ဏား ဤခုနစ်နိုင်ငံတို့၌ များစွာသော ဥစ္စာနှစ်သည် ရှိပါ၏၊ ထိုဥစ္စာနှစ်မှ အသျှင်ပုဏ္ဏား အလိုရှိသလောက် ဆောင်ယူပါလော့"ဟု ဆိုကြကုန်၏။

လုံလောက်ပါပြီ အရှင်မင်းတို့၊ အရှင်မင်းတို့၏ ချီးမြှင့်မှုကြောင့်ပင်လျှင် အကျွန်ပ်အားလည်း များစွာသော ဥစ္စာနှစ်သည် ရှိနေပါ၏၊ ထိုဥစ္စာနှစ်အားလုံးကို စွန့်ပယ်၍ အကျွန်ပ်သည် လူ့ဘောင်မှရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ပါအံ့၊ စိမ်းညှီသောအနံ့တို့ကို ဗြဟ္မာပြောဟော၍ အကျွန်ပ် ကြားနာရသည့်အတိုင်းဆိုလျှင် အိမ်ရာတည်ထောင် လူ့ဘောင်၌နေသော သူသည် ထို (စိမ်းညှီသောအနံ့) တို့ကို ပယ်ဖျောက်ရန် မလွယ်ပါ၊ အရှင်တို့ အကျွန်ပ်သည် လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ပါတော့အံ့ဟု ဆို၏။

အချင်းတို့ ထို့နောက် ထိုခြောက်ဦးသော မင်းတို့သည် တစ်နေရာသို့ ဖဲသွားပြီးလျှင် "ဤပုဏ္ဏားတို့မည်သည် မိန်းမတို့၌ တပ်မက်ကုန်၏၊ ငါတို့သည် မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားကို

မိန်းမတို့ဖြင့် ဖြားယောင်းရမှုကောင်းလေစွ”ဟု အညီအညွတ် တိုင်ပင်ပြန်ကုန်၏။ (ထိုသို့တိုင်ပင်ပြီးနောက်) ထို (မင်း) တို့သည် မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားထံ ချဉ်းကပ်၍ “အသျှင်ပုဏ္ဏား ဤခုနစ်နိုင်ငံတို့၌ များစွာသော မိန်းမတို့သည် ရှိပါကုန်၏၊ ထို (မိန်းမများထဲ) မှ အသျှင်ပုဏ္ဏား အလိုရှိသလောက် ဆောင်ယူပါလော့”ဟု (ဆိုကြကုန်၏)။

တော်လောက်ပါပြီ အရှင်မင်းတို့၊ အကျွန်ုပ်အားလည်း အမျိုးတူ မယားလေးဆယ်တို့သည် ရှိပါကုန် ၏၊ ထိုမယားအားလုံးတို့ကိုလည်း ပယ်စွန့်၍ အကျွန်ုပ်သည် လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ပါတော့အုံ့၊ စိမ်းညှီသောအနံ့တို့ကို ဖြတ်ခွာပြောဟော၍ အကျွန်ုပ်ကြားနာရသည့်အတိုင်းဆိုလျှင် အိမ်ရာတည်ထောင် လူ့ဘောင်၌နေသော သူသည် ထို (စိမ်းညှီသောအနံ့) တို့ကို ပယ်ဖျောက်ရန် မလွယ်ပါ၊ အရှင်တို့အကျွန်ုပ်သည် လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ပါတော့အုံ့ဟု (ဆိုဏ်)။

၃၂၃။ အသျှင်ဂေါဝိန္ဒသည် လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ အကယ်၍ ဝင်ရောက်လျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ပါကုန်အုံ့၊ ထိုသို့ ဝင်ရောက်သော် သင်၏ အဖြစ်နှင့် အကျွန်ုပ်တို့၏ အဖြစ်သည် တူညီပါလတ္တံ့ဟု (ဆိုကြကုန်၏)။ (အရှင်မင်းတို့) ပုထုဇဉ်တို့ ငြိတွယ်ရာ ကာမဂုဏ်တို့ကို သင်တို့ အကယ်၍ စွန့်လိုကုန်ငြားအုံ့၊ သည်းခံခြင်းအားအစွမ်းနှင့် ပြည့်စုံစေလျက်မြဲမြဲစွာ အားထုတ် ကြ ကုန်လော့။ ဖြတ်ခွာဘုံသို့ ရောက်ခြင်းငှါ ဤ (ကရုဏာဈာန်) လမ်းသည် ဖြောင့်တန်းသော လမ်းပေတည်း၊ ဤ (ကရုဏာဈာန်) လမ်းသည် အမြတ်ဆုံးလမ်းပေတည်း၊ ဤ (ကရုဏာဈာန်) သည် သူတော်ကောင်းတို့စောင့်ရှောက်ထားသော တရားကောင်းပေ တည်းဟု (မဟာဂေါဝိန္ဒက ဆိုဏ်)။

သို့ဖြစ်လျှင် အသျှင်ဂေါဝိန္ဒသည် ခုနစ်နှစ် ဆိုင်းငုံပါဦးလော့၊ ခုနစ်နှစ် လွန်သောအခါ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ပါကုန်အုံ့၊ ထိုသို့ဝင်ရောက်သော် သင်၏ အဖြစ်နှင့် အကျွန်ုပ်တို့၏အဖြစ်သည် တူညီပါလတ္တံ့ဟု (ဆိုကြကုန်၏)။

အရှင်မင်းတို့ ခုနစ်နှစ်သည် ကြာလွန်းပါ၏၊ အရှင်မင်းတို့ကို ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး အကျွန်ုပ် မဆိုင်း ငုံနိုင်ပါ၊ အရှင်မင်းတို့ မည်သူမျှ အသက်ရှင်နေမည့်ကာလကို မသိနိုင်ပါ၊ တမလွန်ဘဝသို့ မရွှေ့တ်သွားရပါ မည်၊ (ထိုအချက်များကို) ဆင်ခြင်၍ သိအပ်ပါ၏၊ ကုသိုလ်ကို ပြုအပ်ပါ၏၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်အပ်ပါ၏၊ (အကြောင်းမူကား) ပဋ္ဌိသန္ဓေနေသော သူအား မသေခြင်းသည် မရှိပါ၊ စိမ်းညှီသော အနံ့တို့ကို ဖြတ်ခွာပြောဟော၍ အကျွန်ုပ်ကြားနာရသည့် အတိုင်းဆိုလျှင် အိမ်ရာတည်ထောင် လူ့ဘောင်၌နေသောသူသည် ထို (စိမ်းညှီသော အနံ့) တို့ကို ပယ်ဖျောက်ရန် မလွယ်ပါ၊ အရှင်တို့ အကျွန်ုပ်သည် လူ့ဘောင်မှရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ပါတော့အုံ့ဟု (ဆိုဏ်)။

သို့ဖြစ်လျှင် အသျှင်ဂေါဝိန္ဒသည် ခြောက်နှစ်ဆိုင်းငုံပါဦးလော့။ပ။ ငါးနှစ်ဆိုင်းငုံပါဦးလော့။ လေးနှစ်ဆိုင်းငုံပါဦးလော့။ သုံးနှစ် ဆိုင်းငံပါဦးလော့။ နှစ်နှစ်ဆိုင်းငုံပါဦးလော့။ တစ်နှစ်ဆိုင်းငုံပါဦးလော့၊ တစ်နှစ်လွန်သော အခါ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ပါကုန်အုံ့၊ ထိုသို့ဝင်ရောက်သော် သင်၏ အဖြစ်နှင့် အကျွန်ုပ်တို့၏ အဖြစ်သည် တူညီပါလတ္တံ့ဟု (ဆိုကြကုန်၏)။

အရှင်မင်းတို့ တစ်နှစ်သည် ကြာလွန်းပါသေး၏၊ အရှင်မင်းတို့ကို တစ်နှစ်ပတ်လုံး အကျွန်ုပ် မဆိုင်းငံ့နိုင်ပါ၊ အရှင်မင်းတို့ မည်သူမျှ အသက်ရှင်နေမည့်ကာလကို မသိနိုင်ပါ၊ တမလွန်ဘဝသို့ မချွတ်သွားရပါမည်၊ (ထိုအချက်များကို) ဆင်ခြင်၍ သိအပ်ပါ၏၊ ကုသိုလ်ကို ပြုအပ်ပါ၏၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်အပ်ပါ၏၊ အကြောင်းမူကား ပဋ္ဌိသန္ဓေနေသော သူအား မသေခြင်းသည် မရှိပါ၊ စိမ်းညှီသောအနံ့တို့ကိုဖြတ္စွာပြောဟော၍ အကျွန်ုပ်ကြားနာရသည့် အတိုင်းဆိုလျှင် အိမ်ရာတည်ထောင် လူ့ဘောင်၌နေသောသူသည် ထို (စိမ်းညှီသော အနံ့) တို့ကို ပယ်ဖျောက်ရန် မလွယ်ပါ။ အရှင်တို့ အကျွန်ုပ်သည် လူ့ဘောင်မှရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ပါတော့အုံ့ဟု (ဆို၏)။

သို့ဖြစ်လျှင် အသျှင်ဂေါဓိန္နသည် ခုနစ်လ ဆိုင်းငံ့ပါဦးလော့၊ ခုနစ်လလွန်သောအခါ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ပါကုန်အုံ့၊ ထိုသို့ဝင်ရောက်သော် သင်၏ အဖြစ်နှင့်အကျွန်ုပ်တို့၏ အဖြစ်သည် တူညီပါလတ္တံ့ဟု (ဆိုကြကုန်၏)။

အရှင်မင်းတို့ ခုနစ်လသည် ကြာလွန်းပါသေး၏၊ အရှင်မင်းတို့ကို ခုနစ်လပတ်လုံး အကျွန်ုပ်မဆိုင်းငံ့နိုင်ပါ၊ အရှင်မင်းတို့ မည်သူမျှ အသက်ရှင်နေမည့်ကာလကို မသိနိုင်ပါ၊ တမလွန်ဘဝသို့ မချွတ်သွားရ ပါမည်၊ (ထိုအချက်များကို) ဆင်ခြင်၍ သိအပ်ပါ၏၊ ကုသိုလ်ကို ပြုအပ်ပါ၏၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်အပ်ပါ၏၊ (အကြောင်းမူကား) ပဋ္ဌိသန္ဓေနေသောသူအား မသေခြင်းမည်သည် မရှိပါ။ စိမ်းညှီသောအနံ့တို့ကို ဖြတ္စွာပြောဟော၍ အကျွန်ုပ်ကြားနာရသည့် အတိုင်းဆိုလျှင် အိမ်ရာတည်ထောင်လူ့ဘောင်၌ နေသော သူသည် ထို (စိမ်းညှီသောအနံ့) တို့ကို ပယ်ဖျောက်ရန် မလွယ်ပါ။ အရှင်မင်းတို့အကျွန်ုပ်သည် လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ပါတော့အုံ့ဟု (ဆို၏)။

သို့ဖြစ်လျှင် အသျှင်ဂေါဓိန္နသည် ခြောက်လ ဆိုင်းငံ့ပါဦးလော့။ပ။ ငါးလ ဆိုင်းငံ့ပါဦးလော့။ လေးလဆိုင်းငံ့ပါဦးလော့။ သုံးလ ဆိုင်းငံ့ပါဦးလော့။ နှစ်လ ဆိုင်းငံ့ပါဦးလော့။ တစ်လ ဆိုင်းငံ့ပါဦးလော့။ လခွဲဆိုင်းငံ့ပါဦးလော့၊ လခွဲလွန်သောအခါ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ဝင်ရောက်ပါ ကုန်အုံ့၊ ထိုသို့ဝင်ရောက်သော် သင်၏အဖြစ်နှင့် အကျွန်ုပ်တို့၏အဖြစ်သည် တူညီပါလတ္တံ့ဟု (ဆိုကြ ကုန်၏)။

အရှင်မင်းတို့ လခွဲသည် ကြာလွန်းပါသေး၏၊ အရှင်မင်းတို့ကို လခွဲပတ်လုံး အကျွန်ုပ် မဆိုင်း ငံ့နိုင်ပါ၊ အရှင်မင်းတို့ မည်သူမျှ အသက်ရှင်နေမည့် ကာလကို မသိနိုင်ပါ၊ တမလွန်ဘဝသို့ မချွတ်သွားရပါမည်၊ (ထိုအချက်များကို) ဆင်ခြင်၍ သိအပ်ပါ၏၊ ကုသိုလ်ကို ပြုအပ်ပါ၏၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်အပ်ပါ၏၊ အကြောင်းမူကား ပဋ္ဌိသန္ဓေနေသောသူအား မသေခြင်းမည်သည် မရှိပါ၊ စိမ်းညှီသော အနံ့တို့ကိုဖြတ္စွာပြောဟော၍ အကျွန်ုပ် ကြားနာရသည့်အတိုင်းဆိုလျှင် အိမ်ရာတည်ထောင် လူ့ဘောင်၌ နေသောသူသည် ထို (စိမ်းညှီသော အနံ့) တို့ကို ပယ်ဖျောက်ရန် မလွယ်ပါ။ အရှင်မင်းတို့ အကျွန်ုပ်သည်လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ပါတော့အုံ့ဟု (ဆို၏)။

သို့ဖြစ်လျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိတို့၏သား, ညီအစ်ကိုတို့ကို မင်းအဖြစ်ဖြင့် (လွှဲအပ်လျက်) ဆုံးမပြီးသည်တိုင်အောင် အသျှင်ဂေါဓိန္နသည် ခုနစ်ရက်မျှ ဆိုင်းငံ့ပါဦးလော့၊ ခုနစ်ရက်လွန်သောအခါ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့

ဝင်ရောက်ပါကုန်အံ့၊ ထိုသို့ဝင်ရောက်သော် သင်၏ အဖြစ်နှင့် အကျွန်ုပ်တို့၏ အဖြစ်သည် တူညီပါလတ္တံ့ဟု (ဆိုကြကုန်၏)။

အရှင်မင်းတို့ ခုနစ်ရက်သည်ကား မကြာမြင့်လှပေ၊ အရှင်တို့ကို ခုနစ်ရက် အကျွန်ုပ် ဆိုင်းငုံပါအံ့ဟု (ဆို၏)။

ပုဏ္ဏားသူဌေး စသည်တို့အား ပြောကြားခြင်း

၃၂၄။ အချင်းတို့ ထိုအခါ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားသည် ပုဏ္ဏားသူဌေး ခုနစ်ယောက်နှင့် သန့်စင်ပြီးသောပုဏ္ဏားလုလင် ခုနစ်ရာတို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ထိုသူတို့အား ဤစကားကို ဆို၏–

"အချင်းတို့ သင်တို့အား ဗေဒင်တို့ကို သင်ကြားပေးမည့် တစ်ပါးသော ဆရာကို ရှာကြကုန်လော့၊ အချင်းတို့ ငါသည် လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခြင်း ငါ့အလိုရှိ၏၊ စိမ်းညီသောအနံ့တို့ကိုဗြဟ္မာ ပြောဟော၍ ငါကြားနာရသည့်အတိုင်း ဆိုလျှင် အိမ်ရာတည်ထောင် လူ့ဘောင်၌နေသော သူသည်ထို (စိမ်းညီသော အနံ့) တို့ကို ပယ်ဖျောက်ရန် မလွယ် ပါ။ အချင်းတို့ ငါသည် လူ့ဘောင်မှရဟန်းဘောင် သို့ ဝင်ရောက်တော့အံ့"ဟု (ဆို၏)။

အသျှင်ဂေါဝိန္ဒသည် လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ မဝင်ရောက်ပါလင့်၊ အသျှင် (ဂေါဝိန္ဒ) ရဟန်းအဖြစ်သည် တန်ခိုးလည်း နည်းပါ၏၊ လာဘ်သပ်ပကာလည်း နည်းပါ၏၊ (ပုရောဟိတ်) ပုဏ္ဏားအဖြစ်သည်ကား တန်ခိုးလည်း ကြီးပါ၏၊ လာဘ် သပ်ပကာလည်း များပါ၏ဟု (ဆိုကြကုန်၏)။

အချင်းတို့ "ရဟန်းအဖြစ်သည် တန်ခိုးလည်း နည်း၏၊ လာဘ်သပ်ပကာလည်း နည်း၏၊ (ပုရောဟိတ်) အဖြစ်သည်ကား တန်ခိုးလည်း ကြီး၏၊ လာဘ်သပ်ပကာ လည်းများ၏"ဟု သင်တို့ မဆိုကြကုန်လင့်။ အချင်းတို့ အဘယ်သူသည် ငါ့ထက် သာ၍ တန်ခိုးကြီးအံ့နည်း၊ လာဘ်သပ်ပကာများအံ့နည်း၊ အချင်းတို့ငါသည် ယခု အခါ မင်းတို့၏ (အလယ်၌) (စကြဝဠာ) မင်းကဲ့သို့၊ ဗြဟ္မာတို့၏ (အလယ်၌) မဟာဗြဟ္မာကဲ့သို့၊ သူကြွယ်တို့၏ (အလယ်၌) နတ်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ငါသည် ထို အလုံးစုံကို စွန့်ပယ်၍လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်တော့အံ့၊ စိမ်းညီ သောအနံ့တို့ကို ဗြဟ္မာပြောဟော၍ငါကြားနာရသည့်အတိုင်းဆိုလျှင် အိမ်ရာတည် ထောင် လူ့ဘောင်၌ နေသောသူသည်ထို (စိမ်းညီသောအနံ့) တို့ကို ပယ်ဖျောက်ရန် မလွယ်ပါ။ အချင်းတို့ ငါသည် လူ့ဘောင်မှရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်တော့အံ့ဟု (ဆို၏)။

အသျှင်ဂေါဝိန္ဒသည် အကယ်၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်လျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်းလူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ပါကုန်အံ့၊ ထိုသို့ ဝင်ရောက်သော် သင်၏ အဖြစ်နှင့်အကျွန်ုပ်တို့၏ အဖြစ်သည် တူညီပါလတ္တံ့ဟု (ဆိုကြကုန်၏)။

မယားတို့ကိုပြောကြားခြင်း

၃၂၅။ အချင်းတို့ ထိုအခါ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားသည် အမျိုးဇာတ်တူ မယားလေးဆယ်တို့ထံ ချဉ်း ကပ်၍ထိုမယားတို့အား ဤစကားကိုဆို၏ –

“ရှင်မတို့ အလိုအတိုင်း မိမိတို့ အမျိုးအိမ်သို့မူလည်း သွားကုန်လော့၊ တစ်ပါးသောလင်ကိုမူလည်းရှာကုန်လော့။ ရှင်မတို့ ငါသည်ကား လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၏၊ စိမ်းညီသောအနံ့တို့ကို ဖြဟ္မာပြောဟော၍ ငါကြားနေရသည့်အတိုင်းဆိုလျှင် အိမ်ရာတည်ထောင် လူ့ဘောင်၌နေသော သူသည် ထို (စိမ်းညီသော အနံ့) တို့ကို ပယ်ဖျောက်ရန် မလွယ်။ ရှင်မတို့ ငါသည် လူ့ဘောင်မှရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်တော့အုံ့”ဟု (ဆို၏)။

(အရှင်ဂေါဝိန္ဒ) ဆွေမျိုးကို အလိုရှိသူ အကျွန်ုပ်တို့အား သင်သည်သာလျှင် ဆွေမျိုးပါတည်း၊ လင်ကိုအလိုရှိသူ အကျွန်ုပ်တို့အား သင်သည်သာလျှင် လင်ပါတည်း၊ အရှင်ဂေါဝိန္ဒသည် အကယ်၍ လူ့ဘောင်မှရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်အုံ့၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ကုန်အုံ့၊ ထိုသို့ ဝင်ရောက်သော် အရှင်၏ အဖြစ်နှင့် အကျွန်ုပ်တို့၏ အဖြစ်သည် တူညီပါလတ္တံ့ဟု (ဆိုကြကုန်၏)။

မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏား ရဟန်းပြု ခြင်း

၃၂၆။ အချင်းတို့ ထိုအခါ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားသည် ထိုခုနစ်ရက်လွန်သောအခါ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ပယ်၍ဖန်ရည်ဆိုးအဝတ်တို့ကို ဝတ်ပြီးလျှင် လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်လေ၏။ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏား ရဟန်းပြုသည်ရှိသော် အဘိသိက်ခံပြီးသော မင်းမျိုးအစစ်ဖြစ်သော မင်းခုနစ်ဦးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏား သူဌေးခုနစ်ယောက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သန့်စင်ပြီးသော ပုဏ္ဏားလုလင်ခုနစ်ရာတို့သည်လည်းကောင်း၊ အမျိုးဇာတ်တူ မယားလေးဆယ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ထောင်ပေါင်းများစွာသော မင်း ပုဏ္ဏား သူကြွယ်များစွာသော မောင်းမတို့နှင့် တကွသော မိန်းမတို့သည်လည်းကောင်းဆံမုတ်ဆိတ်ကိုပယ်၍ ဖန်ရည်ဆိုးအဝတ်တို့ကို ဝတ်ပြီးလျှင် လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ဝင်ရောက်သော မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားကို အတုလိုက်၍ ရဟန်းပြုကြကုန်၏။

အချင်းတို့ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားသည် ထိုပရိသတ်တို့ဖြင့်ခြံရံလျက် ရွာ နိုဂုံး မင်းနေပြည်တို့သို့ဒေသစာရီလှည့်လည်၏။ အချင်းတို့ ထိုအခါ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားသည် အကြင်ရွာသို့လည်းကောင်း၊ နိုဂုံးသို့လည်းကောင်း ချဉ်းကပ်၏။ ထိုရွာနိုဂုံးဝယ် မင်းတို့၏ အလယ်၌ (စကြဝတေး) မင်းကဲ့သို့၊ ဖြဟ္မာတို့၏အလယ်၌ (မဟာ) ဖြဟ္မာ ကဲ့သို့၊ သူကြွယ်တို့၏ အလယ်၌ နတ်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ထိုအခါ လူတို့သည်ချေဆတ်ကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ချော်လဲကုန်သော်လည်းကောင်း “မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားအား ရှိခိုးပါ၏၊ မင်းခုနစ်ဦးတို့၏ ပုရောဟိတ် (ပုဏ္ဏား) အား ရှိခိုးပါ၏”ဟု ဆိုကုန်၏။

၃၂၇။ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားသည် မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ဖြင့် တစ်ခုသော အရပ်မျက်နှာကို ပျံ့နှံ့ စေ၍နေ၏။ ထို့အတူ နှစ်ခုမြောက်အရပ်မျက်နှာကို။ သုံးခုမြောက်အရပ်မျက်နှာကို။

လေးခုမြောက်အရပ်မျက်နှာကို ပျံ့နှံ့စေ၍ နေ၏။ ဤနည်းဖြင့် အထက်အောက် ဖီလာအရပ်မျက်နှာကို ပျံ့နှံ့စေ၍နေ၏။ အလုံးစုံသော အရပ်မျက်နှာတို့၌ ရှိသော သတ္တဝါအားလုံးကို မိမိနှင့်အတူပြု၍ သတ္တဝါအားလုံးပါဝင်သော သတ္တလောကကို ပြန့်ပြောသော မြင့်မြတ်သော အတိုင်းအရှည်မရှိသော ရန်မရှိသော။ ငြိုငြင်ခြင်းမရှိသော မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ဖြင့် ပျံ့နှံ့စေ၍ နေ၏။

သနားခြင်း 'ကရုဏာ' နှင့်ယှဉ်သော စိတ်ဖြင့်။ပ။

ဝမ်းမြောက်ခြင်း 'မုဒိတာ' နှင့်ယှဉ်သော စိတ်ဖြင့်။ပ။

လျစ်လျူ ရှုခြင်း 'ဥပေက္ခာ' နှင့် ယှဉ်သော စိတ်ဖြင့်။ပ။။ ငြိုငြင်ခြင်းမရှိသော ဥပေက္ခာနှင့် ယှဉ်သောစိတ်ဖြင့် ပျံ့နှံ့စေ၍ နေ၏။ တပည့်တို့အား ဗြဟ္မာ့လောကသို့ (ဗြဟ္မာ၏) အပေါင်းအဖော် ဖြစ်ရန် လမ်းကိုဟောကြားလေ၏။

၃၂၈။ အချင်းတို့ ထိုအခါ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏား၏ အဆုံးအမကို အကြွင်းမဲ့သိသော တပည့်တို့သည်ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ကောင်းသော လားရာဖြစ်သော ဗြဟ္မာ့လောကသို့ ကပ်ရောက်ကုန်၏။ (မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏား၏) အဆုံးအမကို အကြွင်းမဲ့ မသိသော တပည့်တို့သည် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီနတ်ပြည်သို့ အချို့ ရောက်ကုန်၏။ နိမ္မာနရတီ နတ်ပြည်သို့ အချို့ ရောက်ကုန်၏။ တုသိတာနတ်ပြည်သို့ အချို့ ရောက်ကုန်၏။ ယာမာနတ်ပြည်သို့ အချို့ရောက်ကုန်၏။ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ အချို့ရောက်ကုန်၏။ စာတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်သို့ အချို့ရောက်ကုန်၏။ အနိမ်ဆုံးနတ်မျိုး၌ ဖြစ်သော သူတို့သည်ပင် ဂန္ဓဗ္ဗနတ်မျိုး၌ ဖြစ်ကုန်၏။ ဤသို့လျှင်အလုံးစုံသော ထိုအမျိုးသားတို့၏ ရဟန်းပြုခြင်းသည် အချည်းနှီး မဖြစ်၊ မမြဲ၊ အကျိုးရှိ၏၊ အစီးအပွါးရှိ၏ဟု (သနက္ခုမာရဗြဟ္မာသည် ပြောဟောပါ၏)။

၃၂၉။ "မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအကြောင်းအရာကို အမှတ်ရပါ၏လော"ဟု လျှောက်ထားသော်–

ပဋ္ဌသိခ ငါ အမှတ်ရ၏။ ငါသည် ထိုအခါ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားဖြစ်ခဲ့၏၊ ငါသည် တပည့်တို့အားဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ (ဗြဟ္မာ၏) အပေါင်းအဖော် ဖြစ်ရန်လမ်းကို ဟောကြားခဲ့၏။ ပဋ္ဌသိခ (မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏား ဖြစ်စဉ်အခါ) ငါဟော ကြားခဲ့သော ထိုမြတ်သော အကျင့်သည် စင်စစ်။ ဦးဌေ့ရန် အလို့ငှါ မဖြစ်၊ တပ်မက်ခြင်းကင်းရန် အလို့ငှါ မဖြစ်၊ (ဝဋ္ဋဆင်းရဲ) ချုပ်ရန် အလို့ငှါ မဖြစ်၊ (ရာဂစသည်) ငြိမ်းရန်အလို့ငှါ မဖြစ်၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိရန် အလို့ငှါ မဖြစ်၊ (သစ္စာလေးပါးကို) သိရန်အလို့ငှါ မဖြစ်၊ နိဗ္ဗာန် (ကို မျက်မှောက်ပြုရန်) အလို့ငှါ မဖြစ်၊ ဗြဟ္မာ့ဘုံသို့ ရောက်ရုံမျှသာ ဖြစ်၏။ ပဋ္ဌသိခ (ယခုငါဟောသော) ဤမြတ်သော အကျင့်သည်ကား စင်စစ်။ ဦးဌေ့ရန် အလို့ငှါ ဖြစ်၏၊ တပ်မက်ခြင်းကင်းရန် အလို့ငှါ ဖြစ်၏၊ (ဝဋ္ဋဆင်းရဲ) ချုပ်ရန် အလို့ငှါ ဖြစ်၏၊ (ကိလေသာ) ငြိမ်းရန် အလို့ငှါ ဖြစ်၏၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိရန်အလို့ငှါ ဖြစ်၏၊ (သစ္စာလေးပါးကို) သိရန်အလို့ငှါ ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗာန် (ကို မျက်မှောက်ပြုရန်) အလို့ငှါ ဖြစ်၏၊ ထိုမြတ်သောအကျင့်ဟူသည် အဘယ်နည်း၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော ဤ အရိယာမဂ်ပင်တည်း။

ဤ (အရိယာမဂ်) တို့ကား အဘယ်နည်းဟူမူ–

မှန်စွာ သိမြင်ခြင်း 'သမ္မာဒိဋ္ဌိ' ၊ မှန်စွာ ကြံခြင်း 'သမ္မာသင်္ကပ္ပ' ၊ မှန်စွာ ပြောဆိုခြင်း 'သမ္မာဝါစာ' ၊ မှန်စွာ ပြုလုပ်ခြင်း 'သမ္မာကမ္မ န္တ' ၊ မှန်စွာ အသက်မွေးခြင်း 'သမ္မာအာဇီဝ' ၊ မှန်စွာ အားထုတ်ခြင်း 'သမ္မာဝါယာမ' ၊ မှန်စွာ အောက်မေ့ခြင်း 'သမ္မာသတိ' ၊ မှန်စွာ တည်ကြည်ခြင်း 'သမ္မာသမာဓိ' ၊ ဤသည်တို့တည်း။

ပဋ္ဌသိခ ဤမြတ်သောအကျင့်သည် စင်စစ်ဦးငွေ့ရန် အလို့ငှါ တပ်မက်ခြင်းကင်းရန် အလို့ငှါ (ဝဋ္ဋဆင်းရဲ) ချုပ်ရန်အလို့ငှါ (ကိလေသာ) ငြိမ်းရန်အလို့ငှါ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိရန်အလို့ငှါ (သစ္စာလေးပါးကို) သိရန်အလို့ငှါ နိဗ္ဗာန် (ကို မျက်မှောက်ပြုရန်) အလို့ငှါ ဖြစ်၏။

၃၃၀။ ပဋ္ဌသိခ ငါ၏ အဆုံးအမကို အကြွင်းမဲ့သိသော တပည့်တို့သည် အာသဝေါတို့၏ ကုန်ခြင်းကြောင့် အာသဝေါကင်းသော လွတ်မြောက်သော (အရဟတ္တဖိုလ်) စိတ်နှင့် လွတ်မြောက်သော (အရဟတ္တဖိုလ်) ပညာကို မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် ကိုယ်တိုင် မျက်မှောက်ပြု၍ ရောက်လျက် (ရဟန္တာ ဖြစ်၍) နေရကုန်၏။

ငါ၏ အဆုံးအမကို အကြွင်းမဲ့ မသိသော တပည့်တို့သည် အောက် (ကာမဘုံ) ၌ (ပဋ္ဌိသန္ဓေနေခြင်း) အဖို့ရှိသော ငါးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ ကုန်ခြင်းကြောင့် (ဗြဟ္မာ့ဘုံ) ၌ဥပပါတ် ပဋ္ဌိသန္ဓေနေ၍ ထို (ဘုံ) ၌သာလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော ထိုဘုံမှ ပြန်လည်ခြင်း သဘောမရှိသောအနာဂါမ် ဖြစ်ရကုန်၏။ ငါ၏ အဆုံးအမကို အကြွင်းမဲ့ မသိသော ထိုတပည့်အချို့တို့သည် သုံးပါးသောသံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ ကုန်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ တပ်မက်ခြင်း 'ရာဂ', ပြစ်မှားခြင်း 'ဒေါသ', တွေဝေခြင်း 'မောဟ' တို့၏ ခေါင်းပါးခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ဤလူ့ပြည်သို့ တစ်ကြိမ်သာလာ၍ ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုလတ္တံ့သော သကဒါဂါမ်ဖြစ်ရကုန်၏။ ငါ၏ အဆုံးအမကို အကြွင်းမဲ့မသိသော တပည့် အချို့တို့သည် သုံးပါးသော သံယောဇဉ် 'အနှောင်အဖွဲ့' တို့၏ အကြွင်းမဲ့ ကုန်ခြင်းကြောင့်အပါယ်သို့ ကျခြင်းသဘောမရှိသော ကိန်းသေမြဲသော အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် လားရာရှိသောသောတာပန် ဖြစ်ရကုန်၏။ ပဋ္ဌသိခ ဤသို့သာလျှင် ဤအမျိုးသားအားလုံးတို့၏ ရဟန်းပြုခြင်သည်အချည်းနှီး မဖြစ်၊ မမြဲ၊ အကျိုးရှိ၏၊ အစီးအပွါးရှိ၏ဟု (ဟောတော်မူ၏)။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဤ (တရားတော်ကို) ဟောတော်မူ၏။ ဂန္ဓမ္ဗနတ်မျိုးဖြစ်သော ပဋ္ဌသိခသည်မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူသော တရားတော်ကို အလွန်နှစ်လိုသည် ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင်အရှိအသေပြုကာ ထိုအရပ်၌ပင် ကွယ်ပျောက်လေသတည်း။

ခြောက်ခုမြောက် မဟာဂေါဝိန္ဒသုတ် ပြီး၏။

၇–မဟာသမယသုတ်

၃၃၁။ အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ ကြားနာခဲ့ရပါသည် –

အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် သက္ကတိုင်း ကပိလဝတ်ပြည် မဟာဝုန်တောင်၌ ငါးရာမျှသော အလုံးစုံရဟန္တာချည်းဖြစ်သော ရဟန်းသံဃာများစွာနှင့်အတူ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏၊ (စကြာဝဠာတစ်ထောင်စီရှိသော) လောကဓာတ်တိုက် ဆယ်ခုတို့မှ

နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်လည်း မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း ရဟန်းသံဃာကိုလည်းကောင်း ဖူးမြော်ခြင်းငှါ အများအားဖြင့် စည်းဝေးလာရောက်ကုန်၏။

ထိုအခါ သုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌ နေသော ဗြဟ္မာလေးဦးတို့အား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်၏–

"ဤမြတ်စွာဘုရားသည် သက္ကတိုင်း ကပိလဝတ်ပြည် မဟာဝုန်တော၌ ငါးရာမျှသော အလုံးစုံရဟန္တာချည်းဖြစ်သော ရဟန်းသံဃာများစွာနှင့်အတူ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏၊ (စကြာဝဠာ တစ်ထောင်စီရှိသော) လောကဓာတ်တိုက် ဆယ်ခုတို့မှ နတ်တို့သည်လည်း မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ ရဟန်းသံဃာကိုလည်းကောင်း ဖူးမြော်ခြင်းငှါ အများအားဖြင့် စည်းဝေးလာရောက်ကုန်၏။ ငါတို့သည်လည်းမြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ အသီးသီး ဂါထာတစ်ပုဒ်စီ ရွတ်ဆိုရမူကောင်းလေစွ"ဟု (အကြံဖြစ်၏)။

၃၃၂။ ထိုအခါ ထိုဗြဟ္မာ (လေးဦး) တို့သည် ဥပမာအားဖြင့် ခွန်အားရှိသော ယောကျ်ားသည်ကွေးသောလက်ကို ဆန့်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဆန့်သော လက်ကို ကွေးသကဲ့သို့လည်းကောင်းဤအတူ သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာဘုံမှ ကွယ်ခဲ့၍ မြတ်စွာဘုရား၏ ရှေ့တော်၌ ထင်ရှားပေါ်လာကုန်၏။ ထို့နောက် ထိုဗြဟ္မာ တို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီး၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ရပ်ပြီးလျှင် တစ်ဦးသောဗြဟ္မာသည် မြတ်စွာ ဘုရား၏အထံတော်၌ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၏–

"(အသျှင်ဘုရား) မဟာဝုန်တော၌ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည် စုရုံးလာကြသဖြင့် အစည်းအဝေး ကြီးဖြစ်လျက် ရှိနေပါ၏၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် (ကိလေသာရန်သူတို့) မအောင်နိုင်သော သံဃာတော် ကိုဖူးမြော်ခြင်းငှါ ဤတရားသဘင် အစည်းအဝေးသို့ လာရောက်ပါကုန်၏"ဟု (ရွတ်ဆို၏)။

ထို့နောက် တစ်ဦးသော ဗြဟ္မာသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၏–

"(အသျှင်ဘုရား) ထို (အစည်းအဝေး) ၌ ရဟန်းတို့သည် မိမိစိတ်ကို တည်ကြည်စေလျက် ဖြောင့်မတ်စွာ ပြုထားပါကုန်၏၊ ရထားထိန်းသည် (မြင်းဇက်) ကြိုးတို့ကို ကိုင်၍ ထိန်းသကဲ့သို့ ပညာရှိ (ရဟန်း) တို့သည် ဣန္ဒြေတို့ကို ထိန်းသိမ်းတော်မူကြပါကုန်၏"ဟု (ရွတ်ဆို၏)။

ထို့နောက် တစ်ဦးသော ဗြဟ္မာသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၏–

"(အသျှင်ဘုရား) မြတ်စွာဘုရား ကောင်းစွာ ဆုံးမထားပြီးဖြစ်၍ တဏှာကင်းလျက် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော ထိုရဟန္တာငယ်တို့သည် (ရာဂ ဒေါသ မောဟတည်းဟူသော) ခလုတ်တံသင်းနှင့်တံခါး ကျည်မင်းတုပ်ကို ဖြတ်ပြီးလျှင် (ရာဂ ဒေါသ မောဟတည်းဟူသော) တံခါးတိုင်ကို နုတ်၍ လှည့်လည်သွားလာနေကြကုန်၏"ဟု (ရွတ်ဆို၏)။

ထို့နောက် တစ်ဦးသော ဗြဟ္မာသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၏–

"(အသျှင်ဘုရား) မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်သူ အားလုံးတို့သည် အပါယ် ဘုံသို့မရောက်ကြပါကုန်လတ္တံ့၊ လူ့ခန္ဓာကို စွန့်ပယ်၍ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကြပါကုန်လတ္တံ့"ဟု (ရွှတ် ဆို၏)။

နတ်အစည်းအဝေး

၃၃၃။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့ကို မိန့်တော်မူ၏–

"ရဟန်းတို့ (စကြာဝဠာတစ်ထောင်စီရှိသော) လောကဓာတ်ဆယ်ခုတို့မှ နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ ရဟန်းသံဃာကိုလည်းကောင်း ဖူးမြော်ခြင်းငှါ အများအားဖြင့် စည်းဝေးလာရောက်ကြကုန်၏။ ရဟန်းတို့ အတိတ်ကာလ၌ ပွင့်တော်မူကုန်သော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်ကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့၏ လက်ထက်တော်၌လည်း ယခု ငါ၏ လက်ထက်၌ကဲ့သို့ ဤမျှအတိုင်း အရှည်ရှိသော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် စည်းဝေးခဲ့ကြကုန်ပြီ။

ရဟန်းတို့ အနာဂတ်ကာလ၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့ကုန်သော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်ကုန်သောမြတ်စွာဘုရားတို့၏ လက်ထက်တော်၌လည်း ယခု ငါ၏ လက်ထက်၌ကဲ့သို့ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောနတ်ဗြဟ္မာတို့သည် စည်းဝေးကြကုန်လတ္တံ့။

ရဟန်းတို့ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့၏ အမည်တို့ကို ပြောကြားပေအုံ့၊ ရဟန်းတို့ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့၏ အမည်တို့ကို ကြေငြာပေအုံ့၊ ရဟန်းတို့ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့၏ အမည်တို့ကို ဟောကြားပေအုံ့၊ ထိုစကားကို နာကြားကြလော့၊ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းကြလော့၊ ဟောပြပေအုံ့"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

"ကောင်းပါပြီ အသျှင်ဘုရား"ဟု ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံကုန်၏။

၃၃၄။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤတရားကို ဟောတော်မူ၏–

(ရဟန်းတို့) ဂါထာဖွဲ့၍ ဟောကြားပေအုံ့၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည် ဘုမ္မစိုးနတ်တို့ မှီဝဲနေထိုင်ရာဖြစ်သော ထိုထိုအရပ်ကို မှီ၍ နေကုန်၏၊ တောင်ခေါင်းကို မှီ၍ နေ ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့သည်နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိကုန်၏၊ တည် ကြည်သော စိတ်ရှိကုန်၏၊ ထိုများစွာသောရဟန်းတို့သည် ကြက်သီးမွေးညင်းမျှ ထခြင်း မရှိမူ၍ ခြေသော့်မင်းကဲ့သို့ တစ်ပါးတည်းကိန်းအောင်းလေ့ရှိကုန်၏၊ ဖြူစင် သော စိတ်ရှိ၍ နောက်ကျူကင်းလျက် သန့်ရှင်းကြည်လင်ကုန်၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ကပိလဝတ်ပြည် မဟာဝုန်တောဌ် တပည့်သာဝက ငါးရာကျော်တို့သာသနာတော်ဝယ် မွေ့လျော်နေကြသည်ကို သိတော်မူ၍၊ ရဟန်းတို့ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ရှေးရှုလာရောက်လျက် ရှိကုန်၏၊ ထို (နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်း) တို့ကို (ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ဖြင့်) သိကုန်လေ့ဟုမိန့်တော်မူ၏၊ ထိုရဟန်းတို့ သည်လည်း မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမကို ကြားနာရ၍ (သိခြင်းငှါ) အားထုတ် ကုန်၏။ ထိုရဟန်းတို့အား နတ်ဗြဟ္မာတို့ကို မြင်စွမ်းနိုင်သော ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်သည် ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်၏၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည် နတ်ဗြဟ္မာတစ်ရာကို မြင်ကုန်၏၊ အချို့ သော ရဟန်းတို့သည်တစ်ထောင်ကို အချို့သော ရဟန်းတို့သည် ခုနစ်သောင်းကို အချို့သော ရဟန်းတို့သည် နတ်ဗြဟ္မာ့တစ်သိန်းကို မြင်ကုန်၏၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည် နတ်ဗြဟ္မာအနန္တကို မြင်ကုန်၏၊ အရပ်မျက်နှာအားလုံးတို့သည်

နတ်ဗြဟ္မာတို့ဖြင့် ပြည့်နှက်လျက် ရှိကုန်၏။ ထိုအခါ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ထို (ရဟန်းတို့၏ အသီးသီးမြင်ပုံ) အလုံးစုံကို ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍ ပိုင်းခြားမှတ်သားတော်မူပြီး လျှင် သာသနာတော်၌မွေ့လျော်ကုန်သော တပည့်သာဝကာတို့အား မိန့်တော် မူ၏ –

ရဟန်းတို့ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည် ရှေးရှုလာရောက်လျက် ရှိကုန်၏၊ ထို (နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်း) တို့ကို (ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ဖြင့်) သိကုန်လော့၊ ယင်းနတ်ဗြဟ္မာတို့ ကို သင်တို့အားဂါထာဖြင့် အစဉ်အတိုင်း ငါ ပြောကြားပေအုံ့။

၃၃၅။ (ရဟန်းတို့) မြေ၌ တည်ကုန်သော ကပိလဝတ်ပြည်ကို မှီ၍ နေကုန်သောတန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးကုန်သော အဆင်းလှကုန်သော အခြံအရံများကုန်သော ထိုခုနစ်ထောင်သောနတ်တို့သည် မဟာဝုန်တော ရဟန်းတို့၏ အစည်းအဝေးသို့ ဝမ်း မြောက်ဝမ်းသာ လာရောက်ကုန်၏။ ဟိမဝန္တာတောင်၌ နေကုန်သော အမျိုးမျိုးသော အသွေးအရောင်ရှိကုန်သောတန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးကုန်သော အဆင်းလှကုန်သော အခြံအရံများကုန်သော ခြောက်ထောင်သောနတ်တို့သည် မဟာဝုန်တော ရဟန်းတို့၏ အစည်းအဝေးသို့ ဝမ်း မြောက်ဝမ်းသာလာရောက်ကုန်၏။ သာတာဂိရိတောင်၌ နေကုန်သော အမျိုးမျိုးသော အသွေးအရောင် ရှိကုန်သောတန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးကုန်သော အဆင်းလှကုန်သော အခြံအရံများကုန်သော သုံးထောင်သောနတ်တို့သည် မဟာဝုန်တော ရဟန်းတို့၏ အစည်းအဝေးသို့ ဝမ်း မြောက်ဝမ်းသာ လာရောက်ကုန်၏။ အမျိုးမျိုးသော အသွေးအရောင် ရှိကုန်သော တန်ခိုးအာနုဘော် ကြီးကုန်သော အဆင်းလှကုန်သောအခြံအရံများကုန်သော ဤတစ်သောင်းခြောက်ထောင်သော နတ်တို့သည် မဟာဝုန်တော ရဟန်းတို့၏အစည်းအဝေးသို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လာရောက်ကုန်၏။ ဝေဿာမိတ္တာတောင်၌ နေကုန်သော အမျိုးမျိုးသော အသွေးအရောင် ရှိကုန်သောတန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးကုန်သော အဆင်းလှကုန်သော အခြံအရံများကုန်သော ငါးရာ သော နတ်တို့သည်မဟာဝုန်တော ရဟန်းတို့၏ အစည်းအဝေးသို့ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ လာရောက်ကုန်၏။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေပုလ္လတောင်၌ နေသော ကုမ္ဘီရနတ် (စစ်သူကြီး) ကို အသိန်း မကသော နတ်တို့သည်ခြံရံခစားကုန်၏၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ နေသော ထိုကုမ္ဘီရနတ် (စစ်သူကြီး) သည်လည်း မဟာဝုန်တောရဟန်းတို့၏ အစည်းအဝေးသို့ ဝမ်း မြောက်ဝမ်းသာ လာရောက်၏။

၃၃၆။ အရှေ့အရပ်ကို အုပ်စိုးသော ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့၏အရှင် ဓတရဋ္ဌနတ်မင်းကြီး သည် များသောအခြံအရံရှိ၏။ ထို (နတ်မင်းကြီး) ၏ သားတော်တို့သည် များလှကုန်၏၊ ခွန်အားကြီးကုန်သောတန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးကုန်သော အဆင်းလှကုန်သော အခြံအရံများကုန်သော ဣန္ဒ အမည်ရှိသောသားတော်တို့သည်လည်း မဟာဝုန်တော ရဟန်းတို့၏ အစည်းအ ဝေးသို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာလာရောက်ကုန်၏။ တောင်အရပ်ကို အုပ်စိုးသော ကုမ္ဘဏ္ဍတို့၏အရှင် ဝိရူဠှက နတ်မင်းကြီးသည် များ သော အခြံအရံရှိ၏။ ထိုနတ်မင်းကြီး၏ သားတော်တို့သည် များလှကုန်၏၊ ခွန်အားကြီးကုန်သောတန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးကုန်သော အဆင်းလှကုန်သော အခြံအရံများကုန်သော ဣန္ဒ အမည်ရှိသောသားတော်တို့သည်လည်း မဟာဝုန်တော ရဟန်းတို့၏ အစည်း အဝေးသို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာလာရောက်ကုန်၏။ ့အနောက်အရပ်ကို အုပ်စိုးသော နဂါးတို့၏အရှင် ဝိရူပက္ခ နတ်မင်းကြီးသည် များသော အခြံအရံရှိ၏။ ထိုနတ်မင်းကြီး၏ သားတော်တို့သည် များလှကုန်၏၊ ခွန်အားကြီးကုန်သောတန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးကုန်သော

အဆင်းလှကုန်သော အခြံအရံများကုန်သော ဣန္ဒ အမည်ရှိသောသားတော်တို့သည်လည်း မဟာဝုန်တော ရဟန်းတို့၏ အစည်း အဝေးသို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာလာရောက်ကုန်၏။ မြောက်အရပ်ကို အုပ်စိုးသော နတ်ဘီလူးတို့၏ အရှင်ကုဝေရနတ်မင်းကြီးသည် များသော အခြံအရံရှိ၏။ ထို (နတ်မင်းကြီး) ၏ သားတော်တို့သည် များလှကုန်၏။ ခွန်အားကြီးကုန်သောတန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးကုန်သော အဆင်းလှကုန်သော အခြံအရံများကုန်သော ဣန္ဒ အမည်ရှိသောသားတော်တို့သည်လည်း မဟာဝုန်တော ရဟန်းတို့၏ အစည်း အဝေးသို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာလာရောက်ကုန်၏။ အရှေ့အရပ်၌ ဓတရဋ္ဌနတ်မင်းကြီး၊ တောင်အရပ်၌ ဝိရူဠ္ဃကနတ်မင်းကြီး၊ အနောက် အရပ်၌ဝိရူပက္ခနတ်မင်းကြီး၊ မြောက်အရပ်၌ ကုဝေရနတ်မင်းကြီး။ ထိုနတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့သည် ထက်ဝန်းကျင် အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌အလွန်တောက်ပကုန်လျက် ကပိလဝတ်ပြည် မဟာဝုန်တော၌ တည်ရှိကုန်၏။

၃၃၇။ ထို (နတ်မင်းကြီး) တို့၏ ကျွန်ယုံတော်ဖြစ်ကုန်သော ပရိယာယ်မာယာများ ကုန်သောလှည့်စားတတ်ကုန်သော ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတတ်ကုန်သော မာယာနတ် ကုဋ္ဌေဏ္ဍုနတ် ဝိဋ္ဌေဏ္ဍုနတ်ဝိဋ္ဌုစ္စနတ် ဝိဋ္ဌုဋ္ဌနတ်နှင့် တကွ –

စန္ဒနနတ် ကာမသေဋ္ဌနတ် ကိန္နိဃဏ္ဍုနတ် နိဃဏ္ဍုနတ်တို့သည် လာရောက် ကုန်၏။ ပနာဒနတ်သြပမညနတ် ရထားထိန်းမာတလိနတ် စိတ္တ မည်သော ဂန္ဓဗ္ဗ နတ် သေနမည်သော ဂန္ဓဗ္ဗနတ်စိတ္တသေနမည်သော ဂန္ဓဗ္ဗနတ် နဋ္ဌရာဇာနတ် ဇနဝသဘနတ် ပဉ္စသိခနတ် တိမ္ဗရုနတ်သူရိယ ဝစ္ဆသာနတ်သမီး။ ဤ (ဆိုခဲ့ပြီးသော ဂန္ဓဗ္ဗနတ်) တို့သည်လည်းကောင်း တစ်ပါးသော နတ်တို့သည် လည်းကောင်းနတ်မင်းကြီးတို့နှင့် အတူ မဟာဝုန်တော ရဟန်းတို့၏ အစည်း အဝေးသို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာလာရောက်ကုန်၏။

၃၃၈။ ထိုမှတစ်ပါး နာဂသအိုင်၌နေသော နဂါးတို့နှင့် ဝေသာလီ၌ နေသော နဂါး တို့သည်နဂါးပရိသတ်နှင့် အတူ လာရောက်ကုန်၏။ ကမ္မလမည်သောနဂါး အဿတရမည်သော နဂါးနှင့်ပယာဂဆိပ်၌နေသော နဂါးတို့သည် ဆွေမျိုးတို့နှင့် အတူ လာရောက်ကုန်၏။ အခြံအရံများကုန်သော ယမုနာမြစ်၌နေသော နဂါးတို့နှင့် ဓတရဋ္ဌအမျိုး၌ဖြစ်သော နဂါးတို့သည်လာရောက်ကုန်၏။ ဇရာဝဏ်ဆင်ပြောင်ကြီးမည်သော ထိုနတ်သား သည်လည်း မဟာဝုန်တောရဟန်းတို့၏ အစည်းအဝေးသို့ လာရောက်ကုန်၏။ အကြင်ဂဠုန်တို့သည် (ဆိုခဲ့ပြီးသော) နဂါးမင်းတို့ကို အနိုင်အထက်ပြု၍ ဖမ်းယူ နိုင်ကုန်၏။ နတ်ကဲ့သို့အာနုဘော်ရှိကုန်၏။ (အမိဝမ်းနှင့် ဥခွံတွင်းမှ) နှစ်ကြိမ် မွေးဖွားရကုန်၏။ အတောင် ရှိကုန်၏။ စင်ကြယ်သော မျက်စိအမြင် ရှိကုန်၏။ စိတြသုပဏ္ဏ အမည်ရှိကုန်၏ ထိုဂဠုန်တို့သည် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်တောအုပ် အလယ်သို့ ရောက်လာကုန်၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဂဠုန်ဘေးမှ ငြိမ်းအောင် ပြုတော်မူသဖြင့် နဂါးတို့ အားဘေးကင်းလေ၏။ နဂါးနှင့် ဂဠုန်တို့သည် သိမ်မွေ့သော စကားတို့ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလျက်မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြကုန်၏။

၃၃၉။ ဝရဇိန်လက်နက်ရှိသော သိကြားမင်းကို စစ်ရှုံးသဖြင့် သမုဒ္ဒရာကို မှီ၍ နေရကုန်သော အသူရာတို့သည် သိကြားမင်း၏ ညီနောင်တို့ပင် ဖြစ်ကုန်၏။ တန်ခိုးကြီးကုန်၏။ အခြံအရံများကုန်၏။ ကာလကဉ္ဇအသူရာတို့သည် ကြီးမား၍ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းသော ကိုယ်ကို ဖန်ဆင်းလျက်လာကုန်၏။ ဒါနဝေယသမည်သော (လေးသမား) အသူရာ ဝေပ

စိတ္တိအသူရာ သုစိတ္တိအသူရာပဟာရာဒအသူရာတို့သည် မာရ်နတ်သားနှင့် တကွ လာရောက်ကုန်၏။ အားလုံးပင် ဝေရောစအမည်ရှိကုန်သော ဗလိအသူရာကြီး၏သားတစ်ရာတို့သည် ဗလိအသူရာစစ်တပ်ကိုလက်နက်တပ်ဆင်ပြီးလျှင် ရာဟုအသူရိန်ကြီးထံ ချဉ်းကပ်၍ သင့်အား ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာ (ဖြစ်ပါစေသတည်း)၊ မဟာဝုန်တော ရဟန်းတို့၏ အစည်းအဝေးသို့ သွားရန်အချိန်တန်ပါပြီဟုပြောဆိုကုန်၏။

၃၄၀။ ထိုအခါ၌ အာပေါနတ် ပထဝီနတ် တေဇောနတ် ဝါယောနတ် ဝရုဏနတ် ဝါရဏနတ်သောမနတ်တို့သည် ယသနတ်နှင့်တကွ လာရောက်ကုန်၏၊ အခြံအရံ များကုန်သော မေတ္တာနတ်ကရုဏာနတ်တို့သည်လည်း လာရောက်ကုန်၏။ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးကုန်သော အဆင်းလှကုန်သော အခြံအရံများကုန်သော အား လုံးပင်အမျိုးမျိုးသော အသွေးအရောင်ရှိကုန်သော ဆယ်မျိုးကွဲပြားသော ဤ နတ်အစုအရုံး ဆယ်ခုတို့သည်မဟာဝုန်တော ရဟန်းတို့၏ အစည်းအဝေးသို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လာရောက်ကုန်၏။ ဝေဏှုနတ် သဟလိနတ် အသမနတ်တို့နှင့်တကွ ယမနတ် နှစ်မျိုးတို့သည် လာ ရောက်ကုန်၏၊ လ၏အခြံအရံဖြစ်သော နတ်တို့သည် လနတ်မင်းကို ရှေ့ထား၍ လာရောက်ကုန်၏။ နေ၏ အခြံအရံဖြစ်သော နတ်တို့သည် နေနတ်မင်းကို ရှေ့ထား၍ လာရောက်ကုန် ၏၊ ကြယ်တို့၏အခြံအရံဖြစ်ကြကုန်သော နတ်တို့သည် ကြယ်နတ်မင်းတို့ကို ရှေ့ ထား၍ လာရောက်ကုန်၏၊ မန္ဒဝလာဟကနတ်တို့သည်လည်း လာရောက်ကုန်၏။ နတ်တို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်သော ရှေ့၌အလှူပေးဖူးသည့် ဝါသဝမည်သော သိကြား မင်းသည်လည်းလာရောက်၏။ အားလုံးပင် အမျိုးမျိုးသော အသွေးအရောင်ရှိကုန်သော တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီး ကုန်သောအဆင်းလှကုန်သော အခြံအရံများကုန်သော ဆယ်မျိုးကွဲသော ဤနတ် အစုအရုံးဆယ်ခုတို့သည်မဟာဝုန်တော ရဟန်းတို့၏ အစည်းအဝေးသို့ ဝမ်း မြောက်ဝမ်းသာ လာရောက်ကုန်၏။ ထိုမှတစ်ပါး မီးလျှံကဲ့သို့တောက်ပသော သဟဘူနတ်တို့သည် လည်းကောင်း အောက်မဲညိုပွင့်နှင့်တူသောအဆင်းရှိကုန်သော အရိဋ္ဌကနတ်တို့သည်လည်းကောင်း ရောဇနတ်တို့သည်လည်းကောင်း–

ဝရုဏနတ်တို့သည်လည်းကောင်း သဟဓမ္မနတ်တို့သည်လည်းကောင်း အစ္စုတနတ်တို့သည်လည်းကောင်း အနေဇကနတ်တို့သည်လည်းကောင်း သုလေယျနတ်တို့ သည်လည်းကောင်းရုစိရနတ်တို့သည်လည်းကောင်း လာရောက်ကုန်၏၊ ဝါသဝ နေသီ အမည်ရှိသော နတ်တို့သည်လာရောက်ကုန်၏။ အားလုံးပင် အမျိုးမျိုးသော အသွေးအရောင်ရှိကုန်သော တန်ခိုးအာနုဘော် ကြီး ကုန်သောအဆင်းလှကုန်သော အခြံအရံများကုန်သော ဆယ်မျိုးကွဲသော ဤနတ် အစုအရုံး ဆယ်ခုတို့သည်မဟာဝုန်တော ရဟန်းတို့၏ အစည်းအဝေးသို့ ဝမ်း မြောက်ဝမ်းသာ လာရောက်ကုန်၏။ သမာနနတ်တို့သည်လည်းကောင်း
မဟာသမာနနတ်တို့သည်လည်းကောင်းမာနုသနတ်တို့သည်လည်းကောင်း
မာနုသုတ္တမနတ်တို့သည်လည်းကောင်း ခိဏ္ဏာပဒေါသိကနတ်တို့သည်လည်းကောင်း လာရောက်ကုန်၏။ မနောပဒေါသိကနတ်တို့သည် လည်းလာရောက်ကုန်၏။ ထိုမှတစ်ပါး ဟရိနတ်တို့သည်လည်းကောင်း လေဟိတဝါသီနတ်တို့သည်လည်း ကောင်းလာရောက်ကုန်၏။ အခြံအရံများသော ပါရဂနတ်တို့သည်လည်းကောင်းမဟာပါရဂနတ်တို့သည်လည်းကောင်း လာရောက်ကုန်၏။ အားလုံးပင် အမျိုးမျိုးသော အသွေးအရောင်ရှိကုန်သော

တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီး ကုန်သောအဆင်းလှကုန်သော အခြံအရံများကုန်သော ဆယ်မျိုးကွဲသော ဤနတ် အစုအရုံး ဆယ်ခုတို့သည်မဟာဝုန်တော ရဟန်းတို့၏ အစည်းအဝေးသို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လာရောက်ကုန်၏။ သုက္ကနတ်တို့သည်လည်းကောင်း ကရမ္ဘနတ်တို့သည်လည်းကောင်း အရုဏနတ် တို့သည်လည်းကောင်းဝေဃနသနတ်တို့နှင့်တကွ လာရောက်ကုန်၏၊ သြဒါတဂယှ မည်သောပါမောက္ခနတ်တို့သည်လည်းကောင်း ဝိစက္ခဏနတ်တို့သည်လည်းကောင်း လာရောက်ကုန်၏။ သဒါမတ္တနတ်တို့သည်လည်းကောင်း ဟာရဂဇနတ်တို့သည်လည်းကောင်း အခြံ အရံများကုန်သောမိသဏကနတ်တို့သည်လည်းကောင်း လာရောက်ကုန်၏။ အရပ် မျက်နှာတို့၌ မိုးရွာစေလျက်သွားလာလေ့ရှိသော ပဇ္ဇုန္နနတ်သည်လည်း မိုးထစ် ချုန်းစေလျက် လာရောက်၏။ အားလုံးပင် အမျိုးမျိုးသော အသွေးအရောင်ရှိကုန်သော တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီး ကုန်သောအဆင်းလှကုန်သော အခြံအရံများကုန်သော ဆယ်မျိုးကွဲသော ဤနတ် အစုအရုံး ဆယ်ခုတို့သည်မဟာဝုန်တော ရဟန်းတို့၏ အစည်းအဝေးသို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လာရောက်ကုန်၏။ ခေမိယနတ်တို့သည်လည်းကောင်း တုသိတာ (ပြည်၌နေသော) နတ်တို့သည်လည်း ကောင်းယာမာ (ပြည်၌နေသော) နတ်တို့သည်လည်းကောင်း အခြံအရံများကုန်သောကဋ္ဌကနတ်တို့သည်လည်းကောင်း လမ္မီတကနတ်တို့သည်လည်းကောင်း လာမသေဋ္ဌနတ်တို့သည်လည်းကောင်း ဇောတိမည်သောနတ်တို့သည်လည်းကောင်း အာသဝ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း နိမ္မာနရတိနတ်တို့သည် လည်းကောင်း ပရနိမ္မိတ (ဝသဝတ္တီ) နတ်တို့သည်လည်းကောင်းလာရောက်ကုန်၏။ အားလုံးပင် အမျိုးမျိုးသော အသွေးအရောင်ရှိကုန်သော တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီး ကုန်သောအဆင်းလှကုန်သော အခြံအရံများကုန်သော ဆယ်မျိုးကွဲသော ဤနတ် အစုအရုံး ဆယ်ခုတို့သည်မဟာဝုန်တောရဟန်းတို့၏ အစည်းအဝေးသို့ ဝမ်း မြောက်ဝမ်းသာ လာရောက်ကုန်၏။ အားလုံးပင် အမျိုးမျိုးသော အသွေးအရောင်ရှိကုန်သော ထိုခြောက်ကျိပ်သော နတ်အစုအရုံးတို့သည်အမည် အနွယ်အလိုက် လာရောက်ကုန်၏၊ (အမျိုးအမည်) တူသော တစ်ပါးသော နတ်တို့သည်လည်းလာရောက်ကုန်သေး၏။ပဋ္ဌိသန္ဓေနေခြင်း ကင်းပြီးသော၊ (ရာဂ ဒေါသ မောဟတည်းဟူသော) ခလုတ် တံသင်းမရှိသော၊ သြဃလေးဖြာမှ ကူးမြောက်ပြီးသော၊ အာသဝေါတရားမရှိသော အရိယသံဃာတော်ကိုလည်းကောင်းညစ်ညူးခြင်းကင်းသည့် လမင်းသဖွယ် တင့် တယ်တော်မူသော၊ သြဃလေးဖြာမှကူးမြောက်စေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း ဖူးမြော်ကုန်အံ့ဟု (ကြွေးကြော်၍လာကုန်၏)။

၃၄၁။ တန်ခိုးကြီးမားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ သားတော်ဖြစ်ကုန်သော သုဗြဟ္မာမည်သောဗြဟ္မာနှင့် ပရမတ္ထမည်သော ဗြဟ္မာတို့သည် အတူလာရောက် ကုန်၏၊ သနကုံမာရဗြဟ္မာနှင့်တိဿဗြဟ္မာတို့သည်လည်း မဟာဝုန်တော ရဟန်း တို့၏ အစည်းအဝေးသို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာလာရောက်ကုန်၏။ လက်တစ်ချောင်းဖြင့် စကြာဝဠာတစ်ထောင် လက်ဆယ်ချောင်းဖြင့် စကြာဝဠာ တစ်သောင်းတိုင်အောင်အရောင်အဝါ ပျံ့နှံ့စေနိုင်သော ဗြဟ္မာတစ်ထောင်သည် အစည်းအဝေးသို့ လာရောက်၏၊ ဗြဟ္မာပြည်၌ပဋ္ဌိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်သော အာနု ဘော်နှင့်ပြည့်စုံသော ကြီးသောကိုယ်ရှိသော ကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံသော မဟာ ဗြဟ္မာသည် အခြားဗြဟ္မာတစ်ထောင်ကို လွှမ်းမိုးအုပ်စိုးလျက် တည်၏။ ဗြဟ္မာတစ်ထောင်စီ အသီးသီး အစိုးရကုန်သော မဟာဗြဟ္မာဆယ်ဦးတို့သည် ဤ အစည်းအဝေးသို့လာရောက်ကုန်၏၊

ထိုဗြဟ္မာတို့အနက် ဟာရိတမည်သော မဟာ ဗြဟ္မာသည်လည်း (ဗြဟ္မာတစ်သိန်း) ခြံရံလျက် လာရောက်၏။

၃၄၂။ ရဟန်းတို့ မာရ်နတ်၏ မိုက်မဲပုံကို ရှုကုန်လော့၊ သိကြား မဟာဗြဟ္မာတို့ နှင့်တကွရှေးရှုလာကုန်သော ထိုနတ်ဗြဟ္မာအားလုံးတို့ဆီသို့ မာရ်နတ်၏ စစ်သည် တို့သည် ရှေးရှုချီတက်လာကြကုန်ပြီ။ လာကြကုန်လော့၊ ဖမ်းကြကုန်လော့၊ နှောင်ဖွဲ့ကြကုန်လော့၊ ရာဂဖြင့် ချည်တုပ် ကြကုန်လော့၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ဝိုင်းဝန်းထားကြကုန်လော့။ သင်တို့သည် တစ်ဦး တစ်ယောက်ကိုမျှမလွတ်စေကြကုန်လင့်။ ဤသို့ ဆိုလျက် စစ်သည်များစွာရှိသော မာရ်နတ်မင်းသည် မြေပြင်ကို လက်ဖြင့် ပုတ်ခတ်၍ လျှပ်စစ်နှင့်တကွ မိုးကြီးထစ်ချုန်းရွာသကဲ့သို့ ကြောက်မက်ဖွယ်အသံကို ပြုလျက် ထိုအစည်းအဝေးသို့မာရ်စစ်သည်ကို စေလွှတ်၏၊ ထိုအခါ မာရ်နတ် မင်းသည် မိမိအလိုအတိုင်း မဖြစ်သောကြောင့် ပြင်းစွာအမျက်ထွက်လျက် ပြန်ရ လေ၏။

၃၄၃။ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအလုံးစုံကို ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍ပိုင်းခြားမှတ်သားတော်မူပြီးလျှင် သာသနာတော်၌ မွေ့လျော်ကုန် သော တပည့်သာဝကတို့အား "ရဟန်းတို့ မာရ်နတ်စစ်သည်တို့သည် ရှေးရှုချီ တက် လာကုန်၏၊ ထိုမာရ်နတ်စစ်သည်တို့ကိုသိကုန်လော့"ဟု မိန့်တော်မူ၏၊ ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ကြား၍ (သိအောင်) အားထုတ် ကုန်၏၊ (မာရ်စစ်သည်တို့သည်) ထိုရဟန္တာတို့၏ မွေးညင်းကိုမျှလည်း မလှုပ်ရှားစေနိုင်သည်ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာတို့ထံမှ ဖဲခွါသွားလေကုန်ပြီ၊ (ထိုအခါ မာရ်နတ်မင်း သည် ရဟန်းသံဃာကိုအာရုံပြု၍ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၏)။ စစ်ပွဲကို အောင်မြင်ပြီးကုန်သော ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းပြီးကုန်သော ကျော်စောခြင်း ရှိကုန်သောလူအပေါင်း၌ ထင်ရှားကုန်သော ထို (အရိယာ) သာဝကအားလုံးတို့ သည် (အခြား) အရိယာတို့နှင့် အတူဝမ်းမြောက်ကြလေကုန်သတည်း။

ခုနစ်ခုမြောက် မဟာသမယသုတ် ပြီး၏။

၈–သက္ကပဉ္ဇသုတ်

၃၄၄။ အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ ကြားနာခဲ့ရပါသည် –

အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် မဂဓတိုင်း ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ အရှေ့အရပ် အမွှသက္ကမည်သောပုဏ္ဏားရွာ၏ မြောက်အရပ် ဝေဒိယကတောင် ကျွန္ဒသာလဂူ၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။

ထိုအခါ နတ်တို့အရှင် သိကြားမင်းအား မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြော်ရန် ပြင်းစွာတောင့်တသော စိတ်ဖြစ်ပေါ်လေ၏၊ ထို့နောက် နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းအား–

"ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူ သောမြတ်စွာဘုရားသည် ယခုအခါ အဘယ်အရပ်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသနည်း"ဟု အကြံဖြစ်၏။

(ထိုအခါ) မဂဓတိုင်း ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ အရှေ့အရပ် အမွှသဏ္ဍာမည်သော ပုဏ္ဏားရွာ၏ မြောက် အရပ်ဝေဒိယကတောင် ဣန္ဒသာလဂုဟ် မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးနေတော်မူလျက် ရှိသည်ကို မြင်၍နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းသည် တာဝတိံသာနတ်တို့အား (ဤသို့) မိန့်ဆို၏–

"အချင်းတို့ ဤမြတ်စွာဘုရားသည် မဂဓတိုင်း ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ အရှေ့အရပ် အမွှသဏ္ဍာမည်သော ပုဏ္ဏားရွာ၏ မြောက်အရပ် ဝေဒိယကတောင် ဣန္ဒသာလဂုဟ် သီတင်းသုံးနေတော်မူလျက် ရှိ၏။ အချင်းတို့ ငါတို့သည် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူ သော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြော်ရန် ချဉ်းကပ်ကြရမူ ကောင်းလေစွ"ဟု (မိန့်ဆို၏)။

"ကောင်းပါပြီ အရှင်သိကြားမင်း"ဟု တာဝတိံသာနတ်တို့သည် နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းအားဝန်ခံကုန်၏။

၃၄၅။ ထို့နောက် နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းသည် ပဉ္စသိခမည်သော ဂန္ဓဗ္ဗနတ်သားအား (ဤသို့) မိန့်ဆို၏–

"အမောင်ပဉ္စသိခ ဤမြတ်စွာဘုရားသည် မဂဓတိုင်း ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ အရှေ့အရပ် အမွှသဏ္ဍာမည်သော ပုဏ္ဏားရွာ၏ မြောက်အရပ် ဝေဒိယကတောင် ဣန္ဒသာလဂုဟ် သီတင်းသုံးနေတော်မူလျက် ရှိ၏။ အမောင်ပဉ္စသိခ ငါတို့သည် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြော်ရန် ချဉ်းကပ်ကြရမူ ကောင်းလေစွ"ဟု (မိန့်ဆို၏)။

"ကောင်းပါပြီ အရှင်သိကြားမင်း"ဟု နတ်တို့၏အရှင် သိကြာမင်းအား ဝန်ခံပြီးလျှင် ပဉ္စသိခမည် သောဂန္ဓဗ္ဗနတ်သားသည် ဗေလုဝပဏ္ဍုမည်သော စောင်းကိုယူ၍ နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းထံသို့ အတူလိုက်ပါရန် ချဉ်းကပ်လေ၏။

၃၄၆။ ထိုအခါ နတ်တို့အရှင် သိကြားမင်းသည် တာဝတိံသာနတ်တို့ဖြင့် ခြံရံ၍ ပဉ္စသိခနတ်သားကို ရှေ့ဆောင်ပြုလျက် ခွန်အားရှိသော ယောကျ်ားသည် ကွေးသော လက်ကို ဆန့်သကဲ့သို့၊ ဆန့်သောလက်ကို ကွေးသကဲ့သို့ ဤအတူပင် တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ ကွယ်ခဲ့၍ မဂဓတိုင်း ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏အရှေ့အရပ်ရှိ အမွှသဏ္ဍာမည်သော ပုဏ္ဏားရွာ၏ မြောက်အရပ် ဝေဒိယကတောင်၌ ထင်ရှားပေါ်လာ၏။

ထိုစဉ်အခါ ဝေဒိယကတောင်နှင့် အမွှသဏ္ဍာပုဏ္ဏားရွာသည် နတ်တို့၏ အရောင်ဖြင့် အလွန်တောက်ပလျက်ရှိ၏၊ ထက်ဝန်းကျင်ရွာတို့၌ နေကုန်သော လူတို့သည် ဤသို့ ဆိုကြကုန်၏–

"ယနေ့ ဝေဒိယကတောင်သည် မီးတောက်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၏တကား၊ ယနေ့ ဝေဒိယကတောင်သည် မီးလောင်နေသကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၏တကား၊ ယနေ့ ဝေဒိယကတောင်သည် မီးလျှံထွက်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၏တကား၊ ယနေ့ ဝေဒိယကတောင်နှင့် အမွှသဏ္ဍာပုဏ္ဏားရွာသည် အဘယ်အကြောင်းကြောင့် အလွန်တောက်ပ လျက်ရှိလေသနည်း"ဟု ဆိုကြကုန်၏၊ ထိတ်လန့်ခြင်း ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်း ဖြစ်ကြကုန်၏။

၃၄၇။ ထိုအခါ နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းသည် ပဉ္စသိခနတ်သားအား (ဤသို့) မိန့်ဆို၏–

"အမောင်ပဉ္စသိခ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိကုန်၏၊ ဈာန်၌ မွေ့လျော်ကုန်၏၊ ထိုအခိုက်၌ တစ်ပါးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူကုန်၏။ (ထို့ကြောင့်) ငါသို့သော သူသည် ချဉ်းကပ်ရန်မလွယ်ကူလှပေ၊ အမောင်ပဉ္စသိခ သင်သည် မြတ်စွာဘုရားကို ရှေးဦးစွာ ခွင့်ပန်ပါလော့၊ အမောင်ပဉ္စသိခသင် ခွင့်ပန်အပ်ပြီးသည့် နောက်မှ ငါတို့သည် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြော်ရန် ချဉ်းကပ်ရမူ ကောင်းလေစွ"ဟု မိန့်ဆို၏။

"ကောင်းပါပြီ အရှင်သိကြားမင်း"ဟု ပဉ္စသိခနတ်သားသည် နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းအားဝန်ခံပြီးလျှင် ဗေလုဝပဏ္ဏုမည်သော စောင်းကို ယူ၍ ဣန္ဒသာလဂူ ရှိရာသို့ ချဉ်းကပ်လေ၏၊ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် "ဤနေရာ၌ နေ၍ စောင်းတီးသည်ရှိသော် မြတ်စွာဘုရားသည် ငါနှင့် မဝေးလွန်း မနီးလွန်းဖြစ်၍ငါ၏ စောင်းသံကိုလည်း ကြားလတ္တံ့"ဟု နှလုံးသွင်းကာ တစ်ခုသော နေရာ၌ ရပ်တည်လေ၏။

၁။ ဣန္ဒသာလဂူ–တံခါဝ၌ နံပဝင်ရှိသောဂူ
၂။ (ဗေလုဝ–ဥသျှစ်သီး၊ ပဏ္ဏု–ဖျော့တော့)၊ ဥသျှစ်သီးမှည့်အဆင်းကဲ့သို့ ဖျော့တော့သော ဝါဝင်းသောအဆင်း ရှိသော နတ်စောင်း

♣

ပဉ္စသိခနတ်သား၏ သီချင်းဂါထာ

၃၄၈။ တစ်ခုသော နေရာ၌ ရပ်တည်ပြီးသော် ပဉ္စသိခနတ်သားသည် ဗေလုဝပဏ္ဏုမည်သော စောင်းကိုတီးလေ၏၊ ဘုရားနှင့်စပ်သော တရားနှင့်စပ်သော သံဃာနှင့်စပ်သော ရဟန္တာတို့နှင့်စပ်သော ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်သော ဤဂါထာတို့ကိုလည်း သီဆို၏–

"ချစ်နှမ သူရိယဝစ္ဆသာ အကြင်နတ်မင်းကြောင့် ကောင်းခြင်းအင်္ဂါ လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံ၍ ငါ့အား နှစ်သက်မြတ်နိုးခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်သည့် သင်သည် ဖြစ်ပေါ်၍ လာရပေ၏၊ သင်၏ ဖခင် ထိုတိမ္မရုသကနတ်မင်းကို ငါရှိခိုးပါ၏။ ပြိုးပြိုးပြက် အရောင်ထွက်သော ချစ်နှမ၊ ချွေးထွက်နေသူတို့သည် လေအေးကို နှစ်သက်သကဲ့သို့၊ ရေငတ်နေသူတို့သည် ရေအေးကို နှစ်သက်သကဲ့သို့၊ ရဟန္တာတို့သည် (လောကုတ္တရာ) တရားကို နှစ်သက်တော်မူသကဲ့သို့၊ ငါသည် သင့်ကို ချစ်ကြိုက်လျက် ရှိပါ၏။ (ချစ်နှမ) ဆေးသည် သူနာ၏ ရောဂါကို ငြိမ်းစေသကဲ့သို့၊ အစာသည် ငတ်မွတ်နေသူ၏ ဆာလောင်ခြင်းကို ငြိမ်းစေသကဲ့သို့၊ တောက်လောင်နေသော မီးကို ရေဖြင့် ငြိမ်းစေသကဲ့သို့၊ ငါ၏ အချစ်မီးကို ငြိမ်းစေပါလော့။ (ချစ်နှမ) အလွန်ပူအိုက်သော ဆင်ပြောင်ကြီးသည် ကြာဝတ်မှုန်ပြွမ်းလျက် အေးမြသော ရေရှိသည့် ရေကန်ထဲသို့ (သက်ဆင်းသကဲ့သို့) ငါသည် သင်၏ ရင်ခွင်ထဲသို့ သက်ဆင်းလိုပါ၏။ (ချစ်နှမ) ချွန်းအုပ်မရအောင် အမုန်ကျနေသော ဆင်သည် လုံ့လျင် လုံ့မကို ငါနိုင်ပြီဟု မာန်ယစ်လျက် မည်သည့်အကြောင်းကိုမျှ မသိသကဲ့သို့၊ လက္ခဏာနှင့် ညီညွတ်သည့် ပေါင်ရှိသော သင်နှမကြောင့် အချစ်မာန်ယစ်မူးနေသော ငါသည် မည်သည့်အကြောင်းကိုမျှ မသိတော့ပါ။ (ချစ်နှမ) ငါ၏ စိတ်သည် သင်နှမအပေါ်၌ တစ်ဖက်သတ် တိမ်းညွတ်လျက် စွဲမက်နေချေပြီ၊

ငါးမျှားချိတ်ကို မျိုမိသော ငါးကဲ့သို့ပင် (ငါ၏စိတ်ကို) ပြန်လည် ဆုတ်နစ်စေရန် မစွမ်းနိုင်တော့ပါ။ တင့်တယ်သော ပေါင်ရှိသော ချစ်နမ၊ ငါ့ကို ဖက်လှည့်ပါလော့။ မခို့တရို့ ကြည့် လေ့ရှိသော ချစ်နမ၊ ငါ့ကို ဖက်လှည့်ပါလော့။ ကောင်းခြင်းလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော ချစ်နမ၊ ငါ့ကို ဖက်လှည့်ပါလော့။ ဤသို့ ဖက်ခြင်းကို ငါသည် အလွန်ပင် တောင့်တလျက် ရှိပါ၏။ (ချစ်နမ) ငါ၏ ချစ်ခင်တပ်မက်မှုသည် ပကတိအားဖြင့် အနည်းငယ်မျှဖြစ်သော်လည်း ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၌ လှူဒါန်းခြင်းဒါန စေတနာသည် အတိုင်းမသိ တိုးပွားသကဲ့သို့၊ အဖျားကော့သော ဆံပင်ရှိသည့် သင်နမ၌ ငါ၏ ချစ်ခင်တပ်မက်မှုသည် အမျိုးမျိုး တိုးပွါး ဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိပါ၏။ အလုံးစုံသော ကောင်းခြင်းငါးဖြာ လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော ချစ်နမ၊ သည်း ခံခြင်းစသည့် တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့၌ ပြုခဲ့သော ငါ၏ ကောင်းမှု ဟူသမျှသည် သင်နမနှင့် အတူအကျိုးပေးပါစေသတည်း။ အလုံးစုံသော ကောင်းခြင်းငါးဖြာ လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော ချစ်နမ၊ ဤမြေ ပြင်၌ ငါပြုထားသောကောင်းမှုဟူသမျှသည် သင်နမနှင့် အတူ အကျိုးပေးပါစေ သတည်း။ (ချစ်နမ) သူရိယဝစ္ဆသာ၊ သာကီဝင်မင်းသား မြတ်စွာဘုရားသည် စျာန်ဖြင့် တစ်စိတ် ထည်းရှိလျက်သတိ ပညာနှင့် ယှဉ်လျက် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို ရှာသကဲ့သို့၊ ငါသည် သင့်ကို ရှာ၍ နေပါ၏။ ကောင်းခြင်း လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော ချစ်နမ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် မြတ်သော သမ္မောဓိဉာဏ်သို့ရောက်၍ ဝမ်းမြောက်တော်မူသကဲ့သို့၊ ဤအတူပင် ငါသည် သင်နှင့် ပေါင်းသင်းရသည် ဖြစ်၍ဝမ်းမြောက်ရပါစေသား။ (ချစ်နမ) သူရိယဝစ္ဆသာ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းသည် ငါ့အား လိုရာဆုကိုပေးခဲ့လျှင် ငါသည် သင်နမကိုသာ တောင်းယူပါအုံ့၊ ငါ၏ ချစ်ကြိုက်ခြင်းသည် ဤမျှလောက် ခိုင်မြဲလျက်ရှိပါ၏။ လိမ္မာရေးခြားရှိလှပေသော ချစ်နမ၊ ဤသို့ ကောင်းခြင်း လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံ သည့်သမီးရတနာရှိသော၊ ပွင့်သစ်စ အင်ကြင်းပင်သဖွယ် တင့်တယ်သော သင့် ဖခင် တိမ္မရသကနတ်မင်းကြီးကို ဦးညွှတ်ရှိခိုးပါ၏"ဟု (သီဆို၏)။

၃၄၉။ ဤသို့ (စောင်းတီး၍ သီချင်း) ဆိုသော် မြတ်စွာဘုရားသည် ပဉ္စသိခဂန္ဓဗ္ဗနတ်သားအား ဤစကားကို မိန့်တော်မူ၏–

"ပဉ္စသိခ သင်၏ စောင်းသံသည် သီချင်းသံနှင့် ကိုက်ညီပေ၏၊ သီချင်းသံသည်လည်း စောင်းသံနှင့်ကိုက် ညီပေ၏၊ သင်၏ စောင်းသံသည် သီချင်းသံကို မလွန်ပေ၊ သီချင်းသံသည်လည်း စောင်းသံကိုမလွန်ပေ။ ပဉ္စသိခ သင်သည် ဘုရားနှင့်စပ်သော တရားနှင့်စပ်သော သံဃာနှင့်စပ်သော ရဟန္တာတို့နှင့်စပ်သော ကာမဂုဏ် နှင့်စပ်သော ဤဂါထာတို့ကို အဘယ်အခါက သီကုံးထားသနည်း"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်ဘုရား အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် သမ္မာသမ္မောဓိဉာဏ်ကို ရတော်မူပြီးကာစ ဥရုဝေလတောနေရဟူရာမြစ်ကမ်းပါးအနီး အဇပါလပညောင်ပင်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူလျက် ရှိပါ၏။ အသျှင်ဘုရား ထိုအခါ အကျွန်ုပ်သည် တိမ္မရဂန္ဓဗ္ဗနတ်မင်းကြီး၏သမီး ဘဒ္ဒါမည်သော သူရိယဝစ္ဆသာကိုချစ်ကြိုက်နေပါ၏။ အသျှင်ဘုရား ထိုသူငယ်မသည်ကား ရထားထိန်း မာတလိ၏သား သိဝဏ္ဍီမည်သောအခြားသူကို ချစ်ကြိုက်နေပါ၏။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ထိုသူရိယဝစ္ဆသာကို မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မရနိုင်သောအခါ ဗေလုဝ ပဏ္ဍုစောင်းကို ယူ၍ တိမ္မရဂန္ဓဗ္ဗနတ်မင်းကြီး၏ ဗိမာန်သို့ ချဉ်းကပ်လျက် ဗေလုဝပဏ္ဍုစောင်းကို တီးခဲ့ပါ၏၊ ဘုရားနှင့် စပ်သော တရားနှင့်စပ်သော သံဃာနှင့်စပ်သော ရဟန္တာတို့နှင့်စပ်သော ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သော ဤဂါထာတို့ကို သီဆိုခဲ့ပါ၏–

"ချစ်နမ သူရိယဝစ္ဆသာ၊ အကြင်နတ်မင်းကြောင့် ကောင်းခြင်းအင်္ဂါ လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံ၍ ငါ့အားနှစ်သက်မြတ်နိုးခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်သည့် သင်သည် ဖြစ်ပေါ်၍ လာရပေ၏၊ သင်၏ ဖခင်ထိုတိမ္မရုသကနတ်မင်းကို ငါရှိခိုးပါ၏။ပ။ လိမ္မာရေးခြားရှိလှပေသော ချစ်နမ၊ ဤသို့ ကောင်းခြင်း လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံ သည့်သမီးရတနာရှိသော၊ ပွင့်သစ်စအင်ကြင်းပင်သဖွယ် တင့်တယ်သော သင့်ဖခင် တိမ္မရုသက နတ်မင်းကြီးကိုဦးညွှတ်ရှိခိုးပါ၏"ဟု (သီဆို၏)။ အသျှင်ဘုရား ဤသို့သီဆိုအပ်သည်ရှိသော် ဘဒ္ဒါမည်သော သူရိယဝစ္ဆသာသည် အကျွန်ုပ်အားဤစကားကို ဆိုပါ၏–

"အရှင် အကျွန်ုပ်သည် ထိုမြတ်စွာဘုရားကို မျက်မှောက်မဖူးမြော်ရသေးပါ၊ သို့သော်လည်းတာဝတိံသာ နတ်သားတို့၏ သုဓမ္မာသဘင်၌ အကျွန်ုပ် ကနေစဉ် ထိုမြတ်စွာဘုရားအကြောင်းကို ကြားခဲ့ရပါသည်၊ အရှင် သင်သည် ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ပြောဆိုချီးကျူးသည့်အတွက် ယနေ့ အကျွန်ုပ်တို့အားပေါင်းဆုံမိခြင်း ဖြစ်ပါစေလော့"ဟု (ဆိုပါ၏)။ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုသူငယ်မနှင့်အတူ ထိုမျှသာ ပေါင်းဆုံခဲ့ရပါ၏။ ထိုမှ နောက်၌ ယခုတိုင်အောင် မပေါင်းဆုံရတော့ပါဟု (လျှောက်၏)။

သိကြားမင်းချဉ်းကပ်ခြင်း

၃၅၀။ ထိုအခါ နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းအား "ပဉ္စသိခ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်သားသည် မြတ်စွာဘုရားနှင့်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဆိုလျက် ရှိ၏၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း ပဉ္စသိခနှင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဆိုလျက် ရှိ၏"ဟု အကြံဖြစ်၏။

ထိုအခါ နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းသည် ပဉ္စသိခဂန္ဓဗ္ဗနတ်သားကို မိန့်ဆို၏–

"အမောင်ပဉ္စသိခ သင်သည် ငါ၏ စကားကို မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ပါလော့ 'အသျှင်ဘုရားနတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းသည် အမတ်နှင့်တကွ အခြံအရံပရိသတ်နှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရားအားခြေတော် ဦးခိုက်ရှိခိုးပါ၏' ဟူ၍ လျှောက်ပါလော့"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

"ကောင်းပါပြီ အရှင်သိကြားမင်း"ဟု ပဉ္စသိခဂန္ဓဗ္ဗနတ်သားသည် နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းအားဝန်ခံ၍ မြတ်စွာဘုရားကို လျှောက်၏။ "အသျှင်ဘုရား နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းသည် အမတ်နှင့်တကွ အခြံအရံ ပရိသတ်နှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရားအား ခြေတော်ဦးခိုက် ရှိခိုးပါ၏"ဟု လျှောက်၏။ပဉ္စသိခ ကောင်းပြီ၊ နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းသည် အမတ်နှင့်တကွ အခြံအရံပရိသတ်နှင့်တကွချမ်းသာ ပါစေသတည်း။ နတ်, လူ, အသုရာ, နဂါး, ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အခြားသောသတ္တဝါ အများတို့သည်လည်းကောင်း ချမ်းသာကို အလိုရှိကြသည်ချည်းသာ ဖြစ်ပေ၏ဟု မိန့်ဆိုတော်မူ၏။

၃၅၁။ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ဤသို့သဘောရှိသော တန်ခိုးကြီးနတ်တို့ကို ဤသို့ပင် မိန့်ဆိုတော်မူလေ့ရှိကုန်၏။

ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား မိန့်ဆိုတော်မူသည်ရှိသော် နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းသည် ဣန္ဒသာလဂူသို့ဝင်၍ မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးပြီးလျှင် တစ်ခုသော နေရာ၌ ရပ်တည်၏။

တာဝတိံသာနတ်တို့သည်လည်း ဣန္ဒသာလဂူသို့ ဝင်ကုန်၍ မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးပြီးလျှင် တစ်ခုသော နေရာ၌ ရပ်တည်ကုန်၏။ပဋ္ဌသိခဂန္ဓဗ္ဗ နတ်သားသည်လည်း ဣန္ဒသာလဂူသို့ ဝင်၍ မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးပြီးလျှင် တစ်ခုသောနေရာ၌ ရပ်တည်၏။

ထိုစဉ်အခါ ဣန္ဒသာလဂူသည် မည်မည်ညာဖြစ်ပါလျက် ညီညာလာ၏၊ ကျဉ်းမြောင်းသည်ဖြစ်ပါလျက်ကျယ်ဝန်းလာ၏၊ နတ်တို့၏အရောင်ဖြင့် ဂူတွင်း၌ အမိုက်မှောင်ကွယ်ပျောက်၍ အလင်းရောင်ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

၃၅၂။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းအား "ပြုဖွယ်ကိစ္စ အလွန်များပါလျက် ကောသိယအန္တယ် အရှင်သိကြား၏ ဤအရပ်သို့ လာနိုင်ခြင်းသည် အံ့ဖွယ်ရှိပေ၏၊ မဖြစ်ဖူးမြဲဖြစ်ပေ၏"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြော်ရန် ချဉ်းကပ်လိုသည်မှာ ကာလကြာမြင့်ပါပြီ၊ သို့သော်လည်း တာဝတိံသာနတ်တို့၏ အချို့အချို့သော ပြုဖွယ်ကိစ္စတို့၌ကြောင့်ကြစိုက်နေရပါသောကြောင့် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြော်ရန် မချဉ်းကပ်နိုင်ခဲ့ပါ။

အသျှင်ဘုရား အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် သလင္ဂဂန္ဓကုဋီ၌ နေတော်မူလျက်ရှိပါ၏၊ အသျှင်ဘုရား ထိုအခါ အကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြော်ရန် သာဝတ္ထိပြည်သို့ သွားပါ၏၊ အသျှင်ဘုရား ထိုစဉ်အခါ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် တစ်ခုသော ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စားနေတော်မူပါ၏။ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီး၏ မိဖုရား ဘူဇတိမည်သော နတ်သမီးသည် မြတ်စွာဘုရားကို လက်အုပ်ချီမိုးရှိခိုးကာရပ်လျက် ဝတ်ပြုနေပါ၏။

အသျှင်ဘုရား ထိုအခါ အကျွန်ုပ်သည် ဘူဇတိနတ်သမီးအား ဤစကားကို ဆိုပါ၏–

"နတ်သမီး သင်သည် မြတ်စွာဘုရားအား ငါ၏ စကားကို လျှောက်ပါလော့ 'အသျှင်ဘုရား နတ်တို့၏အရှင်သိကြားမင်းသည် အမတ်နှင့်တကွ အခြံအရံပရိသတ်နှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရားကို ခြေတော် ဦးခိုက်ရှိခိုးပါ၏' ဟူ၍ လျှောက်ပါလော့"ဟု (ဆိုပါ၏)။

အသျှင်ဘုရား ဤသို့ ဆိုသော် ထိုဘူဇတိနတ်သမီးသည် အကျွန်ုပ်အား "အရှင်သိကြားမင်းမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြော်ရန် အခါမဟုတ်ပါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် တစ်ပါးတည်း ကိန်းအောင်းလျက်ရှိပါသည်"ဟု ဆိုပါ၏။

နတ်သမီး သို့ဖြစ်လျှင် မြတ်စွာဘုရား ထိုဖလသမာပတ်မှ ထတော်မူသောအခါ ငါ၏ စကားဖြင့်မြတ်စွာဘုရားကို လျှောက်ပါလော့၊ "အသျှင်ဘုရား နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းသည် အမတ်နှင့်တကွအခြံအရံ ပရိသတ်နှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရားအား ခြေတော်ဦးခိုက် ရှိခိုးပါ၏ ဟူ၍ လျှောက်ပါလော့"ဟုမှာခဲ့ ပါ၏။

အသျှင်ဘုရား အသို့ပါနည်း ထိုနတ်သမီးသည် အကျွန်ုပ်၏ စကားဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကို လျှောက်ပါ၏လော၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုနတ်သမီး၏ စကားကို သတိရတော်မူပါ၏လောဟု လျှောက်၏။

"နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း ထိုနတ်သမီးသည် ငါ့ကို လျှောက်ပါ၏၊ ထိုနတ်သမီး၏ စကားကိုငါသတိရပါ၏၊ စင်စစ်သော်ကား အရှင်သိကြား၏ ရထားဘီးသံဖြင့်ပင် ထိုသမာပတ်မှ ငါထပေ၏"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်တို့ထက် အလျင်စောစွာ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်နေကြသော ထိုနတ် တို့၏မျက်မှောက်၌ ဤသို့ အကျွန်ုပ် ကြားနာ သိမှတ်ခဲ့ရပါသည်၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားတို့ ပွင့်တော်မူသော အခါအသူရာအပေါင်းတို့ ဆုတ်ယုတ်လျက် နတ်အပေါင်းတို့ ပြည့်နှက်စည်ကားကုန်၏ဟု (ကြားနာ သိမှတ်ခဲ့ရပါ၏)။ အသျှင်ဘုရား ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် လောကဌ် ပွင့်တော်မူသော အခါမှ စ၍ အသူရာ အပေါင်းတို့ဆုတ်ယုတ်လျက် နတ်အပေါင်းတို့ ပြည့်နှက် စည်ကားနေကြောင်းကို အကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်ရပါ၏ဟု (လျှောက်၏)။

ဂေါပကနတ်သားဝတ္ထု

၃၅၃။ အသျှင်ဘုရား ဤကပိလဝတ်ပြည်၌ပင်လျှင် ဘုရား တရား သံဃာ၌ ကြည်ညိုမြဲ ငါးပါး သီလကိုစောင့်ထိန်းလေ့ရှိသည့် ဂေါပိကာမည်သော သာကီဝင်မင်းသမီးသည် ရှိပါ၏၊ ထို (မင်းသမီး) သည်မိန်းမအဖြစ် (မိန်းမဘဝ) ကို စက်ဆုပ်လျက် ယောကျ်ားဖြစ်ကြောင်းကို ဖြည့်ကျင့်၍ ခန္ဓာကိုယ် ပျက်စီး၍သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ကောင်းသောလားရာ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ဝယ် အကျွန်ုပ်တို့၏ သား အဖြစ်သို့ရောက်လာပါ၏။ ထို (တာဝတိံသာ နတ်ပြည်) ၌လည်း ထို (နတ်သား) ကို "ဂေါပကနတ်သားဂေါပကနတ်သား" ဟူ၍ ခေါ်ကြပါကုန် ၏။

အသျှင်ဘုရား အခြားရဟန်းသုံးပါးတို့သည်ကား မြတ်စွာဘုရားထံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ပါ လျက်ယုတ်နိမ့်သော ဂန္ဓဗ္ဗနတ်မျိုး၌ ဖြစ်လာပါကုန်၏။ ထိုနတ်တို့သည် ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဖြင့် ကုံလုံ ပြည့်စုံစွာခံစား ပျော်ရွှင်လျက် အကျွန်ုပ်တို့အား ခစားဖျော်ဖြေရန် သုဓမ္မာ နတ်သဘင်သို့ လာရောက် ကြပါကုန်၏။

အကျွန်ုပ်တို့အား ခစားဖျော်ဖြေရန် လာရောက်သော ထိုနတ်တို့ကို ဂေါပကနတ်သားသည် (ဤသို့) သတိပေးပြောဆိုပါ၏။

"အသျှင်တို့ သင်တို့သည် အဘယ်ကို ဉာဏ်ဦးလှည့်၍ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို နာခဲ့ကြပါသနည်း၊ အကျွန်ုပ်သည်ကား ဘုရား, တရား, သံဃာ၌ ကြည်ညိုမြဲ ငါးပါးသီလမျှကို စောင့်ထိန်းလေ့ရှိသည့် မိန်းမပင်ဖြစ်သော်လည်း မိန်းမအဖြစ် (မိန်းမဘဝ) ကို စက်ဆုပ်လျက် ယောကျ်ားဖြစ်ကြောင်းကိုဖြည့်ကျင့်သဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ကောင်းသောလားရာ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ဝယ် နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း၏ သားအဖြစ်သို့ ရောက်လာပါ၏၊ ဤတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌လည်းအကျွန်ုပ်ကို "ဂေါပကနတ်သား ဂေါပကနတ်သား" ဟူ၍ ခေါ်ကြပါကုန်၏။

အသျှင်တို့ သင်တို့သည်ကား မြတ်စွာဘုရားအထံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ခဲ့ပါလျက် ယုတ်နိမ့် သောဂန္ဓမ္ဗနတ်မျိုး၌ ဖြစ်လာရကုန်၏၊ အသျှင်တို့ တရားကျင့်ဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ယုတ်နိမ့်သော ဂန္ဓမ္ဗနတ် မျိုး၌ဖြစ်နေကြသည်တို့ကို မြင်ရကုန်သော အကျွန်ုပ်တို့သည် မမြင်သင့်သော သဘောကို မြင်ရလေကုန်စွတကား"ဟု (သတိပေးပြောဆိုပါ၏)။

အသျှင်ဘုရား ဂေါပကနတ်သားသည် သတိပေးပြောဆိုအပ်ကုန်သော ထိုနတ်သားသုံးယောက်တို့တွင်နတ်သားနှစ်ယောက်တို့သည် မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် (ပဌမစျာန်) သတိကိုရလျက် ဗြဟ္မာပုရောဟိတဘုံသို့ရောက်ကုန်၏၊ တစ်ယောက်သောနတ်သားသည်ကား ကာမဘုံ၌ပင် ပျော်၍ နေပါ၏။

၃၅၄။ အကျွန်ုပ်သည် စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ ဥပါသိကာမဖြစ်ခဲ့ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်၏ အမည်သည် 'ဂေါပိကာ' ဖြစ်ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်သည် ဘုရား, တရား၌ အလွန်ကြည်ညိုခဲ့ပါ၏၊ သံဃာကိုလည်း ကြည်ညိုသော စိတ်ဖြင့် လုပ်ကျွေးခဲ့ပါ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရား တရားတော်၏ ကောင်းမြတ်ခြင်းကြောင့်သာလျှင် အကျွန်ုပ်သည်တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရောက်၍ သိကြားမင်း၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးသော သားဖြစ်ရပါ၏၊ ဤ (တာဝတိံသာနတ်ပြည်) ၌လည်း အကျွန်ုပ်ကို 'ဂေါပက'ဟု ခေါ်ကြပါကုန်၏။ ထိုအခါ ဂန္ဓမ္ဗနတ်မျိုး၌ ရောက်၍ နေကုန်သော ရှေးက မြင်ဖူးကုန်သော ရဟန်း ဖြစ်ခဲ့ကုန်သောဤနတ်တို့ကို မြင်ရပါ၏။ မှန်ပါ၏၊ ဂေါတမမြတ်စွာ ဘုရား၏ တပည့်ရဟန်း ဖြစ်ခဲ့ကုန်သောထိုနတ်တို့ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှေးလူ ဖြစ်စဉ်က ခြေဆေးရေ ခြေနယ်ဆီတို့ဖြင့် ချီးမြှောက်ပူဇော်၍ဆွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဖျော်ဖြင့်လည်းကောင်း လုပ်ကျွေးပြုစုခဲ့ပါကုန်၏၊ ဤအသျှင်တို့သည်အဘယ်ကို ဥဏှီးလှည့်၍ မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်တို့ကို နာယူခဲ့ကြပါကုန်သနည်း။ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုးထွင်းသိတော်မူ၍ ကောင်းစွာဟောကြားအပ်သော တရားတော်ကို ကိုယ်တိုင် သိခဲ့ရပါ၏၊ အကျွန်ုပ် သည် အသျှင်တို့ကိုပင်ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်လျက် အရိယာတို့ ကောင်းစွာ ဟော အပ်သော တရားတို့ကို ကြားနာရသဖြင့်တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရောက်၍ သိကြားမင်း၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးသော သား ဖြစ်ရပါ၏။ အသျှင်တို့ သင်တို့သည်ကား မြတ်စွာဘုရားကို ဆည်းကပ်ရပါကုန်လျက် အမြတ် ဆုံး အကျင့်ကိုကျင့်ကြရပါကုန်လျက် ယုတ်နိမ့်သော ဂန္ဓမ္ဗ နတ်မျိုး၌ ဖြစ်ကြရ ကုန်၏။ အသျှင်တို့၏ ဘဝအကျိုးပေးသည် မသင့်လျော်လေစွတကား၊ တရားကျင့်ဖက် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုယုတ်နိမ့်သော ဂန္ဓမ္ဗနတ်မျိုး၌ ဖြစ်နေကြသည်တို့ကို မြင်ရကုန်သော အကျွန်ုပ်တို့သည် မမြင်သင့်သောသဘောကို မြင်ရလေကုန်စွတကား။ အသျှင်တို့ (သင်တို့သည်) ဂန္ဓမ္ဗနတ်မျိုး၌ ဖြစ်နေကြရသောကြောင့် တာဝတိံသာ နတ်တို့ကိုခစားဖျော်ဖြေရန် လာကြရကုန်၏။ လူ့ဘောင်၌နေသော အကျွန်ုပ်၏ ဤထူးခြား သောအဖြစ်ကိုရှုစမ်းပါလော့။ ထို (အကျွန်ုပ်သည်) ရှေးဘဝ၌ မိန်းမဖြစ်လျက် ယခုအခါ၌ နတ်စည်းစိမ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသောနတ်ယောကျ်ားဖြစ်လာရပါ၏၊ ဤသို့ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏တပည့် ဂေါပကနတ်သားသည်သတိပေးပြောဆိုအပ်ကုန်သော ထိုနတ်သားသုံးယောက်တို့ သည် သံဝေဂရကြကုန်၍ ဂေါပကနတ်သားထံအညီအညွတ်သွားကြပြီးလျှင်–

ငါတို့သည် (တရားထူးကို ရခြင်းငှါ) ယခု အားထုတ်ကုန်တော့အံ့၊ ပြင်းစွာအား ထုတ်ကုန်တော့အံ့၊ သူတစ်ပါးတို့၏ အစေခံမဖြစ်ကုန်တော့အံ့ဟု ဆိုကုန်၍၊ ထို (သုံးယောက်)

တို့တွင်နှစ်ယောက်သောနတ်တို့သည် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတို့ကို အဖန်ဖန် အောက်မေ့လျက်အားထုတ်ခြင်းကို ဖြစ်စေကုန်၏။ ဤနတ်ပြည်၌ပင် စိတ်တို့ကို တပ်မက်ခြင်းကင်းစေ၍ ကာမဂုဏ်တို့၌ အပြစ်ကို မြင်ကုန်၏။ ဆင်ပြောင်ကြီးသည်မြစ်စွာ ဖွဲ့ချည်ထားသော ကြိုးတို့ကို ဖြတ်သကဲ့သို့၊ ထိုနတ်နှစ်ယောက်တို့သည်လွန်မြောက်နိုင်ခဲသော မာရ်နတ်၏ နှောင်ကြိုးဖြစ် ကုန်သော ကာမသံယောဇဉ် ကာမအနှောင်အဖွဲ့တို့ကိုဖြတ်၍ တာဝတိံသာနတ်တို့ ကို ကျော်လွန်၍ ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်၏၊ ရာဂကင်းခြင်းကို ပြုကုန်လျက်အနာဂါမ် ဖြစ်ကုန်သော သူရဲကောင်းနတ်သား နှစ်ယောက်တို့သည် သိကြားမင်းနှင့်တကွပဇာပတိနတ်မင်းနှင့်တကွ သုဓမ္မာနတ်သဘင်သို့ ပါဝင်တက်ရောက်ကုန်သော အလုံး စုံသောနတ်တို့ကိုကျော်လွန်၍ ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်၏၊ နတ်တို့ကို စိုးမိုးသော သိကြားမင်းသည် ထို (နတ်) တို့ကို မြင်၍ဤနတ်သား နှစ်ယောက်တို့သည် ယုတ် နိမ့်သော ဂန္ဓဗ္ဗနတ်မျိုး၌ ဖြစ်လာကုန်သော်လည်းတာဝတိံသာနတ်တို့ကို ကျော် လွန်၍ ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်၏ဟု (ဆိုလျက်) နတ်အပေါင်း၏ အလယ်၌သံဃဖြစ် လေ၏၊ ထိုဂေါပကနတ်သားသည် သံဃဖြစ်နေသော သိကြားမင်း၏ စကားကို ကြား၍သိကြားမင်းကို (ဤသို့) ပြောဆို၏။ နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း လူ့ပြည်၌ ဘုရားသည် ပွင့်တော်မူလျက်ရှိ၏။ ကာမဂုဏ်တို့ကိုနှိမ်နင်းနိုင်သော သကျမုနိ 'သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားသျှင်'ဟု ကျော်စော၏။ ထိုနတ်တို့သည်ပဌမစျာန်သတိမှ ကင်းလွတ်လျက်ရှိကုန်သော ထို မြတ်စွာဘုရား၏ သားတော်တို့ပင် ဖြစ်ပါကုန်၏၊ အကျွန်ုပ် သတိပေးအပ်သည် ဖြစ်၍ ပဌမစျာန်သတိကို ရကြပါကုန်ပြီ။ ထိုနတ်သားသုံးယောက်တို့တွင် နတ်သားတစ်ယောက်သည် ဤဂန္ဓဗ္ဗနတ်မျိုး၌ ထာဝစဉ်နေသူ အာဝါသိကဖြစ်နေပါ၏၊ နှစ်ယောက်သော နတ်သားတို့သည်ကား ဂန္ဓဗ္ဗနတ်မျိုး၌ ကပ်ရောက်၍နေလာကုန်သော်လည်း အနာဂါမိမဂ်သို့ ရောက်လျက် တည်ကြည်သော စိတ်ရှိကုန်၍နတ်တို့ကိုပင်သော်လည်း ယုတ်ညံ့သည် ထင်ပါကုန် ၏။ ဤ (သာသနာတော်၌) တရားတော်ကို ထင်ရှားစေကုန်သော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည့် ဤသို့သောတပည့်သာဝကတို့ ရှိပါကုန်၏။ ထိုတပည့်သာဝကတို့တွင် တစ်စုံတစ် ယောက်သော တပည့်သာဝကသည် (ဘုရားစသည်၌) အဘယ်သို့ ယုံမှားတော့အံ့နည်း၊ မယုံမှားတော့သည်သာ ဖြစ်၏။ သြဃလေးပါးကို ကူးမြောက်တော်မူ ပြီးသော၊ ဝိစိကိစ္ဆာကို ဖြတ်တောက်တော်မူပြီးသော၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော၊ လူသုံးပါးတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှိခိုးကြပါကုန်စို့ဟု (ပြောဆို၏)။ (အသျှင်ဘုရား) ထို (နတ်သားသုံးယောက်) တို့တွင် နတ်သားနှစ်ယောက်တို့သည် ဤနတ်ပြည်၌အသျှင်ဘုရား၏ တရားကို သိကုန်သောကြောင့် ဗြဟ္မပုရောဟိတ ကိုယ်ခန္ဓာကို ရ၍ အနာဂါမိမဂ်ဟူသောတရားထူးကို ရကြပါကုန်၏။ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်တို့သည် ဤတရားထူးကို ရခြင်းငှါ လာရောက်ကြပါ ကုန်၏၊ အသျှင်ဘုရားမြတ်စွာဘုရားသည် အခွင့်ပေးတော်မူပါသော် အကျွန်ုပ်တို့ သည် ပြဿနာကို မေးလိုပါကုန်၏ဟု (လျှောက်၏)။

၃၅၅။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားအား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်၏–

"ဤသိကြားမင်းသည် ရှည်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး စင်ကြယ်သော အကျင့်ရှိခဲ့၏၊ မည်သည့်ပြဿနာကို မေးသည်ဖြစ်စေ အကြောင်းနှင့်စပ်သော ပြဿနာကိုသာ မေးလတ္တံ့၊

အကြောင်းနှင့်မစပ်သောပြဿနာကို မမေးလတ္တံ့။ ထိုသိကြားမင်းမေး၍ ငါဖြေလတ်သော် ထိုအဖြေကို လျင်မြန်စွာပင်သိလတ္တံ့"ဟု (အကြံဖြစ်၏)။

၃၅ဖ။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းကို ဂါထာဖြင့် မိန့်ကြားတော်မူ၏– "သိကြားမင်း သင်၏ စိတ်၌ မေးလိုသော ပြဿနာကို ငါ့အား မေးလော့၊ ထိုထိုပြဿနာအ တွက်ဖြစ်ပေါ်နေသော သင်၏ ယုံမှားခြင်းဝိစိကိစ္ဆာကို အဆုံးတိုင် ပြေရှင်းအောင် ငါ ဖြေရှင်းအံ့"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

ပဌမအခန်း ပြီး၏။

၃၅၇။ မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူလတ်သော် နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအားရှေးဦးစွာ ဤပြဿနာကို မေးလျှောက်၏–

"အသျှင်ဘုရား 'ရန်ငြိုးကင်းကုန်လျက် ဒဏ်ကင်းကုန်လျက် ရန်သူကင်းကုန်လျက် စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကင်းကုန်လျက် အမျက်ထွက်ခြင်းကင်းကုန်လျက် ငါတို့ နေကြရပါစေ'ဟု နတ်, လူ, အသူရာ, နဂါး, ဂန္ဓမ္ဗတို့နှင့် အခြားများစွာသော ထိုသတ္တဝါတို့အား တောင့်တခြင်းသည် ဖြစ်၏၊ ယင်းသို့ တောင့်တခြင်းဖြစ်သော်လည်း ထိုသတ္တဝါတို့သည် ရန် ငြိုးရှိကုန်လျက် ဒဏ်ရှိကုန်လျက် ရန်သူရှိကုန်လျက် စိတ်ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်လျက် အမျက်ရှိကုန်လျက် နေကြရပါကုန်၏။ (ဤသို့နေရခြင်းသည်) အဘယ်အနှောင်အဖွဲ့ကြောင့်ပါနည်း"ဟု နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအခြင်းအရာဖြင့် ပြဿနာကို မေးလျှောက်၏။ ထိုသိကြားမင်း မေးလတ်သော် မြတ်စွာဘုရားသည် ပြဿနာကို ဖြေကြားတော်မူ၏။

"နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း ရန် ငြိုးကင်းကုန်လျက် ဒဏ်ကင်းကုန်လျက် ရန်သူကင်းကုန်လျက်စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကင်းကုန်လျက် အမျက်ထွက်ခြင်းကင်းကုန်လျက် နေကြရပါစေဟု နတ်, လူ, အသူရာ, နဂါး, ဂန္ဓမ္ဗနှင့် အခြားများစွာသော ထိုသတ္တဝါတို့အား တောင့်တခြင်းသည် ဖြစ်၏၊ ယင်းသို့ တောင့်တခြင်းဖြစ်သော်လည်း ထိုသတ္တဝါတို့သည် ရန် ငြိုးရှိကုန်လျက် ဒဏ်ရှိကုန်လျက် ရန်သူရှိကုန်လျက် စိတ်ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်လျက် အမျက်ရှိကုန်လျက် နေကြရကုန်၏။ (ဤသို့နေရခြင်းသည်) ဣဿာ, မစ္ဆရိယ သံယောဇဉ်ကြောင့်ဖြစ်၏"ဟု (ဖြေကြားတော်မူ၏)။

နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း မေးအပ်သည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအခြင်းအရာဖြင့် ပြဿနာ ကိုဖြေကြားတော်မူလတ်သော် နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းသည် နှစ်လိုသည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရား၏တရားတော်ကို ဝမ်းမြောက်စွာ ခံယူ၏။

"ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း မှန်လှပါ၏။ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား၊ ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း မှန်လှပါ၏။ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော ပြဿနာကို ကြားနာရသောကြောင့် ဤပြဿနာ၌ အကျွန်ုပ်သည် ယုံမှားခြင်းမှ လွန်မြောက်ပါပြီ၊ သို့လော သို့လော တွေးတောခြင်း ကင်းပါပြီ"ဟု (ဝမ်းမြောက်စွာခံယူ၏)။

၃၅၈။ ဤသို့လျှင် နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းသည် မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို နှစ်လိုသည်ဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်စွာ ခံယူပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား နောက်ထပ်ပြဿနာကို မေးလျှောက်ပြန်၏ –

"အသျှင်ဘုရား ဣသာ, မစ္ဆရိယသည်ကား အခြေခံဖြစ်ရာ အဘယ်အကြောင်း တိုးတက်ဖြစ်ပွါးရာအဘယ်အကြောင်းရှိပါသနည်း၊ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ရာ အဘယ်အ ကြောင်းရှိပါသနည်း၊ အမွန်အစဖြစ်ရာအဘယ်အကြောင်းရှိပါသနည်း၊ အဘယ် တရားရှိသော် ဣသာ, မစ္ဆရိယ ဖြစ်ပါသနည်း၊ အဘယ်တရားမရှိသော် ဣသာ, မစ္ဆရိယ မဖြစ်ပါသနည်း"ဟု (မေးလျှောက်ပြန်၏)။

နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း ဣသာ, မစ္ဆရိယသည် ချစ်ခြင်း, မုန်းခြင်းဟူသော အခြေခံဖြစ်ရာအကြောင်းရှိ၏၊ ချစ်ခြင်း, မုန်းခြင်းဟူသော တိုးတက်ဖြစ်ပွါးရာ အကြောင်းရှိ၏၊ ချစ်ခြင်း, မုန်းခြင်းဟူသော ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ရာ အကြောင်းရှိ၏၊ ချစ်ခြင်း, မုန်းခြင်းဟူသောအမွန်အစဖြစ်ရာ အကြောင်းရှိ၏၊ ချစ်ခြင်း, မုန်းခြင်းရှိသော် ဣသာ, မစ္ဆရိယ ဖြစ်၏၊ ချစ်ခြင်း, မုန်းခြင်းမရှိသော် ဣသာမစ္ဆရိယ မဖြစ်ဟု (ဖြေကြား တော်မူ၏)။

"အသျှင်ဘုရား ချစ်ခြင်း, မုန်းခြင်းသည်ကား အခြေခံဖြစ်ရာ အဘယ်အကြောင်းရှိပါသနည်း၊ တိုးတက်ဖြစ်ပွါးရာ အဘယ်အကြောင်းရှိပါသနည်း၊ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ရာ အဘယ်အကြောင်းရှိပါသနည်း၊ အမွန်အစဖြစ်ရာ အဘယ်အကြောင်းရှိပါသနည်း၊ အဘယ်တရားရှိသော် ချစ်ခြင်း, မုန်းခြင်းဖြစ်ပါသနည်း၊ အဘယ်တရားမရှိသော် ချစ်ခြင်း, မုန်းခြင်း မဖြစ်ပါသနည်း"ဟု (မေးလျှောက်ပြန်၏)။

နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း ချစ်ခြင်း, မုန်းခြင်းသည် လိုချင်ခြင်း 'ဆန္ဒ' ဟူသော အခြေခံဖြစ်ရာအကြောင်း ရှိ၏၊ လိုချင်ခြင်း 'ဆန္ဒ' ဟူသော တိုးတက်ဖြစ်ပွါးရာ အကြောင်းရှိ၏၊ လိုချင်ခြင်း 'ဆန္ဒ' ဟူသောထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ရာ အကြောင်းရှိ၏၊ လိုချင်ခြင်း 'ဆန္ဒ' ဟူသော အမွန်အစဖြစ်ရာ အကြောင်းရှိ၏၊ လိုချင်ခြင်း 'ဆန္ဒ' ရှိသော် ချစ်ခြင်း, မုန်းခြင်း ဖြစ်၏၊ လိုချင်ခြင်း 'ဆန္ဒ' မရှိသော် ချစ်ခြင်း, မုန်းခြင်း မဖြစ်ဟု (ဖြေကြားတော်မူ၏)။

အသျှင်ဘုရား လိုချင်ခြင်း 'ဆန္ဒ' သည်ကား အခြေခံဖြစ်ရာ အဘယ်အကြောင်းရှိပါသနည်း၊ တိုးတက်ဖြစ် ပွါးရာ အဘယ်အကြောင်းရှိပါသနည်း၊ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ရာ အဘယ်အကြောင်းရှိပါသနည်း၊ အမွန်အစဖြစ်ရာအဘယ် အကြောင်းရှိပါသနည်း၊ အဘယ်တရားရှိသော် လိုချင်ခြင်း 'ဆန္ဒ' ဖြစ်ပါသနည်း၊ အဘယ်တရားမရှိသော် လိုချင်ခြင်း 'ဆန္ဒ' မဖြစ်ပါသနည်း"ဟု (မေးလျှောက်ပြန်၏)။

နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း လိုချင်ခြင်း 'ဆန္ဒ' သည် ကြံစည်ခြင်း 'ဝိတက်' ဟူသော အခြေခံဖြစ်ရာအကြောင်းရှိ၏၊ ကြံစည်ခြင်း 'ဝိတက်' ဟူသော တိုးတက်ဖြစ်ပွါးရာ အကြောင်းရှိ၏၊ ကြံစည်ခြင်း 'ဝိတက်' ဟူသော ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ရာ အကြောင်းရှိ၏၊ ကြံစည်ခြင်း 'ဝိတက်' ဟူသော အမွန်အစဖြစ်ရာအကြောင်း ရှိ၏၊ ကြံစည်ခြင်း 'ဝိတက်' ရှိသော် လိုချင်ခြင်း 'ဆန္ဒ' ဖြစ်၏၊ ကြံစည်ခြင်း 'ဝိတက်' မရှိသော်လိုချင်ခြင်း 'ဆန္ဒ' မဖြစ်ဟု (ဖြေကြားတော်မူ၏)။

အသျှင်ဘုရား ကြံစည်ခြင်း 'ဝိတက်' သည် အခြေခံဖြစ်ရာ အဘယ်အကြောင်းရှိပါသနည်း၊ တိုးတက်ဖြစ်ပွါးရာ အဘယ်အကြောင်းရှိပါသနည်း၊ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ရာ အဘယ်အကြောင်းရှိပါသနည်း၊ အမွှန်အစဖြစ်ရာ အဘယ်အကြောင်းရှိပါသနည်း၊ အဘယ်တရားရှိသော် ကြံစည်ခြင်း 'ဝိတက်' ဖြစ်ပါသနည်း၊ အဘယ်တရားမရှိသော် ကြံစည်ခြင်း 'ဝိတက်' မဖြစ်ပါသနည်း"ဟု (မေးလျှောက်ပြန်၏)။

နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း ကြံစည်ခြင်း 'ဝိတက်' သည် သံသရာချဲ့ထွင်တတ်သည့် တရား 'ပပဉ္စသညာ[၃]' အစုဟူသော အခြေခံဖြစ်ရာ အကြောင်းရှိ၏၊ သံသရာချဲ့ထွင်တတ်သည့် တရားအစုဟူသောတိုးတက်ဖြစ်ပွါးရာ အကြောင်းရှိ၏၊ သံသရာချဲ့ထွင်တတ်သည့် တရားအစုဟူသော ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ရာအကြောင်းရှိ၏၊ သံသရာချဲ့ထွင်တတ်သည့် တရားအစုဟူသော အမွှန်အစဖြစ်ရာ အကြောင်းရှိ၏၊ သံသရာချဲ့ထွင်တတ်သည့် တရားအစုရှိသော် ကြံစည်ခြင်း 'ဝိတက်' ဖြစ်၏၊ သံသရာချဲ့ထွင်တတ်သည့် တရားအစုမရှိသော် ကြံစည်ခြင်း 'ဝိတက်' မဖြစ်ဟု (ဖြေကြားတော်မူ၏)။

"အသျှင်ဘုရား အဘယ်သို့ ကျင့်သော ရဟန်းသည် သံသရာချဲ့ထွင်တတ်သည့် တရား 'ပပဉ္စသညာ' အစု၏ ချုပ်ခြင်းအားလျော်၍ ထိုချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကို ကျင့်သည် မည်ပါသနည်း"ဟု (မေးလျှောက်ပြန်၏)။

၁။ မစလရှာ မာယလုလင်ဘဝမှ စ၍ စင်ကြယ်ခြင်းကို မြင်၍ မြတ်စွာဘုရား ဤစကားကို ဆို၏ဟု အဋ္ဌကထာ၌ လာ၏။

၂။ ဣသာ–မနာလိုမှု၊ မစ္ဆရိယ–ဝန်တိုမှု။

၃။ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိဟူသော ပပဉ္စတရား သုံးပါးတွင် ဤ၌ တဏှာပပဉ္စကိုသာ လို၏ဟု အဋ္ဌကထာ၌ ဆို၏။

♣

ဝေဒနာကမ္မဋ္ဌာန်း

၃၅၉။ နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်း 'သောမနဿ' ကိုလည်း မှီဝဲအပ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ မမှီဝဲအပ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့် ငါဟောဘ၏။

နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း နှလုံးမသာခြင်း 'ဒေါမနဿ' ကိုလည်း မှီဝဲအပ်သော နှလုံးမသာခြင်း၊ မမှီဝဲအပ်သော နှလုံးမသာခြင်း ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့် ငါဟောဘ၏။

နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း လျစ်လျူ ရှုခြင်း 'ဥပေက္ခာ' ကိုလည်း မှီဝဲအပ်သော လျစ်လျူရှုခြင်း၊ မမှီဝဲအပ်သော လျစ်လျူရှုခြင်း ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့် ငါဟောဘ၏။

၃၆၀။ "နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်း 'သောမနဿ' ကိုလည်း မှီဝဲအပ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ မမှီဝဲအပ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့် ငါဟောဘ၏" ဟူသော ဤစကားကို ဆိုခဲ့၏၊ အဘယ်အကြောင်းကို စွဲ၍ ဤစကားကို ဆိုခဲ့သနည်းဟူမူ– ထို

(နှစ်ပါးသော ဝမ်းမြောက်ခြင်း) တို့တွင် "ဤဝမ်းမြောက်ခြင်းကို မှီဝဲသော ငါ့အား အကုသိုလ်တရားတို့ တိုးပွါး၍ ကုသိုလ်တရားတို့ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏"ဟု အကြင်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို သိငြားအံ့၊ ဤသို့ သဘောရှိသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုမမှီဝဲအပ်။

ထို (နှစ်ပါးသော ဝမ်းမြောက်ခြင်း သောမနဿ) တို့တွင် "ဤဝမ်းမြောက်ခြင်းကို မှီဝဲသော ငါ့အားအကုသိုလ်တရားတို့ ဆုတ်ယုတ်၍ ကုသိုလ်တရားတို့ တိုးပွါးကုန်၏"ဟု အကြင်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုသိငြား အံ့၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို မှီဝဲအပ်၏။

ထို (မှီဝဲအပ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း သောမနဿ) ၌ အကြင် (ဝမ်းမြောက်ခြင်း) သည် ကြိုစည်ခြင်း 'ဝိတက်' နှင့်လည်း တကွဖြစ်၏၊ သုံးသပ်ခြင်း 'ဝိစာရ' နှင့်လည်း တကွဖြစ်၏၊ အကြင် (ဝမ်းမြောက်ခြင်း) သည် ကြိုစည်ခြင်းလည်း မရှိ၊ သုံးသပ်ခြင်းလည်း မရှိ၊ ထို (နှစ်ပါး) တို့ တွင် ကြိုစည်ခြင်းလည်း မရှိ, သုံးသပ်ခြင်းလည်း မရှိသော ထိုဝမ်းမြောက်ခြင်းသည် သာလွန်၍ မြတ်၏။

"နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်း 'သောမနဿ' ကိုလည်း မှီဝဲအပ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ မမှီဝဲအပ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဟူ၍ နှစ်ပါအပြားအားဖြင့် ငါဟောဏ်" ဟူသော ဤစကားကို ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော အကြောင်းကို စွဲ၍ ငါဆို၏။

၃၆။ "နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း နှလုံးမသာခြင်း 'ဒေါမနဿ' ကိုလည်း မှီဝဲအပ်သော နှလုံးမသာခြင်း၊ မမှီဝဲအပ်သော နှလုံးမသာခြင်း ဟူ၍ နှစ်ပါအပြားအားဖြင့် ငါဟောဏ်" ဟူသော ဤစကားကိုဆိုခဲ့၏၊ အဘယ်အကြောင်းကို စွဲ၍ ဤစကားကို ဆိုခဲ့သနည်းဟူမူ– ထို (နှစ်ပါးသော နှလုံးမသာခြင်း) တို့တွင် "ဤနှလုံးမသာခြင်းကို မှီဝဲသော ငါ့အား အကုသိုလ်တရားတို့ တိုးပွါး၍ ကုသိုလ်တရားတို့ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏"ဟု အကြင်နှလုံးမသာခြင်းကို သိငြားအံ့၊ ဤသို့သဘောရှိသော နှလုံးမသာခြင်းကို မမှီဝဲအပ်။

ထို (နှစ်ပါးသော နှလုံးမသာခြင်းဒေါမနဿ) တို့တွင် "ဤနှလုံးမသာခြင်းကို မှီဝဲသော ငါ့အားအကုသိုလ်တရားတို့ ဆုတ်ယုတ်၍ ကုသိုလ်တရားတို့ တိုးပွါးကုန်၏"ဟု အကြင်နှလုံးမသာခြင်းကိုသိငြား အံ့၊ ဤသို့ သဘောရှိသော နှလုံးမသာခြင်းကို မှီဝဲအပ်၏။

ထို (မှီဝဲအပ်သော နှလုံးမသာခြင်းဒေါမနဿ) ၌ အကြင် (နှလုံးမသာခြင်း) သည် ကြိုစည်ခြင်း 'ဝိတက်' နှင့်လည်းတကွ ဖြစ်၏၊ သုံးသပ်ခြင်း 'ဝိစာရ' နှင့်လည်း တကွဖြစ်၏၊ အကြင် (နှလုံးမသာခြင်း) သည် ကြိုစည်ခြင်းလည်း မရှိ၊ သုံးသပ်ခြင်းလည်း မရှိ၊ ထို (နှစ်ပါး) တို့တွင်ကြိုစည်ခြင်းလည်း မရှိ, သုံးသပ်ခြင်းလည်း မရှိသော ထိုနှလုံးမသာခြင်းသည် သာလွန်၍ မြတ်၏။

"နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း "နှလုံးမသာခြင်း 'ဒေါမနဿ' ကိုလည်း မှီဝဲအပ်သော နှလုံးမသာခြင်း၊ မမှီဝဲအပ်သော နှလုံးမသာခြင်း ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့် ငါဟောဏ်" ဟူသော ဤစကားကို ထိုဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းကို စွဲ၍ ငါဆို၏။

၃၆၂။ "နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း လျစ်လျူရှုခြင်း 'ဥပေက္ခာ' ကိုလည်း မှီဝဲအပ်သော လျစ်လျူရှုခြင်း၊ မမှီဝဲအပ်သော လျစ်လျူရှုခြင်း ဟူ၍ နှစ်ပါအပြားအားဖြင့် ငါဟောဏ်" ဟူသော ဤစကားကိုဆိုခဲ့၏၊ အဘယ်အကြောင်းကို စွဲ၍ ဤစကားကို ဆိုခဲ့သနည်းဟူမူ– ထို (နှစ်ပါးသော လျစ်လျူရှုခြင်း) တို့တွင် "ဤလျစ်လျူရှုခြင်းကို မှီဝဲသော ငါ့အား

အကုသိုလ်တရားတို့ တိုးပွါး၍ ကုသိုလ်တရားတို့ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏"ဟု အကြင်လျစ်လျူရှုခြင်းကို သိငြားအံ့၊ ဤသို့သဘောရှိသော လျစ်လျူရှုခြင်းကိုမမှီဝဲအပ်။

ထို (နှစ်ပါးသော လျစ်လျူရှုခြင်းဥပေက္ခာ) တို့တွင် "ဤလျစ်လျူရှုခြင်းကို မှီဝဲသော ငါ့အား အကုသိုလ်တရားတို့ ဆုတ်ယုတ်၍ ကုသိုလ်တရားတို့ တိုးပွါးကုန်၏"ဟု အကြင် လျစ်လျူရှုခြင်းကို သိငြားအံ့၊ ဤသို့ သဘောရှိသော လျစ်လျူရှုခြင်းကို မှီဝဲအပ်၏။

ထို (မှီဝဲအပ်သော လျစ်လျူရှုခြင်းဥပေက္ခာ) ၌ အကြင်လျစ်လျူရှုခြင်းသည် ကြံစည်ခြင်း 'ဝိတက်' နှင့်လည်းတကွ ဖြစ်၏၊ သုံးသပ်ခြင်း 'ဝိစာရ' နှင့်လည်း တကွဖြစ်၏၊ အကြင်လျစ်လျူရှုခြင်းသည် ကြံစည်ခြင်းလည်း မရှိ၊ သုံးသပ်ခြင်းလည်း မရှိ၊ ထို (နှစ်ပါး) တို့တွင် ကြံစည်ခြင်းလည်း မရှိ, သုံးသပ်ခြင်းလည်းမရှိသော ထိုလျစ်လျူရှုခြင်းသည် သာလွန်၍ မြတ်၏။

"နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း လျစ်လျူရှုခြင်း 'ဥပေက္ခာ' ကိုလည်း မှီဝဲအပ်သော လျစ်လျူရှုခြင်း၊ မမှီဝဲအပ်သော လျစ်လျူရှုခြင်း ဟူ၍ နှစ်ပါအပြားအားဖြင့် ငါဟောစ်"ဟူသော ဤစကားကို ထိုဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းကို စွဲ၍ ငါဆို၏။

၃၆၃။ နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း ဤသို့ကျင့်သော ရဟန်းသည် သံသရာချဲ့ထွင်တတ်သည့် 'ပပဉ္စသညာ' အစု၏ ချုပ် ငြိမ်းခြင်းအားလျော်၍ ထိုချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကို ကျင့်သည်မည်၏ဟု (ဟောကြားတော်မူ၏)။

နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း မေးအပ်သည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအခြင်းအရာဖြင့် ပြဿနာကိုဖြေကြားတော်မူလတ်သော် နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းသည် နှစ်လိုသည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို ဝမ်းမြောက်စွာ ခံယူလေ၏–

"ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း မှန်လှပါ၏၊ ကောင်းသော စကားကိုဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း မှန်လှပါ၏၊ မြတ်စွာ ဘုရားဟောအပ်သောပြဿနာအဖြေကို ကြားနာရသောကြောင့် ဤပြဿနာ၌ အကျွန်ုပ်သည် ယုံမှားခြင်းမှ လွန်မြောက်ပါပြီ၊ သို့လော သို့လော တွေးတောခြင်း ကင်းပါပြီ"ဟု (ဝမ်းမြောက်စွာ ခံယူလေ၏)။

ပါတိမောက္ခသံဝရ သီလ

၃၆၄။ ဤသို့လျှင် နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းသည် မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို နှစ်လိုသည်ဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်စွာ ခံယူပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား နောက်ထပ်ပြဿနာကို မေးလျှောက်ပြန်၏–

"မြတ်စွာဘုရား အဘယ်သို့ ကျင့်သော ရဟန်းသည် ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို ကျင့်သည် မည်ပါသနည်း"ဟု (မေးလျှောက်ပြန်၏)။

နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း ကိုယ်အကျင့် 'ကာယသမာစာရ' ကိုလည်း မှီဝဲအပ်သော ကိုယ် အကျင့်၊ မမှီဝဲအပ်သော ကိုယ်အကျင့်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့် ငါဟောစ်။

နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း နှုတ်အကျင့် 'ဝစီသမာစာရ' ကိုလည်း မှီဝဲအပ်သော နှုတ်အကျင့်၊ မမှီဝဲအပ်သော နှုတ်အကျင့်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့် ငါဟောအ်။

နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း ရှာမှီးခြင်း 'ပရိယေသနာ' ကိုလည်း မှီဝဲအပ်သော ရှာမှီးခြင်း၊ မမှီဝဲ့အပ်သော ရှာမှီးခြင်းဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့် ငါဟောအ်။

"နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း ကိုယ်အကျင့် 'ကာယသမာစာရ' ကိုလည်း မှီဝဲအပ်သော ကိုယ်အကျင့်၊ မမှီဝဲအပ်သော ကိုယ်အကျင့်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့် ငါဟောအ်" ဟူသော ဤစကားကို ဆိုခဲ့အ်၊ အဘယ်အကြောင်းကို စွဲ၍ ဤစကားကို ဆိုသနည်းဟူမူ– ထို (နှစ်ပါးသော ကိုယ်အကျင့်) တို့တွင် "ဤကိုယ်အကျင့်ကို မှီဝဲသော ငါ့အား အကုသိုလ်တရားတို့ တိုးပွါး၍ ကုသိုလ်တရားတို့ဆုတ်ယုတ်ကုန်အ်"ဟု အကြင်ကိုယ်အကျင့်ကို သိငြားအုံ့၊ ဤသို့သဘောရှိသော ကိုယ်အကျင့်ကိုမမှီဝဲအပ်။

ထို (နှစ်ပါးသော ကိုယ်အကျင့်ကာယသမာစာရ) တို့တွင် "ဤကိုယ်အကျင့်ကို မှီဝဲသော ငါ့အားအကုသိုလ် တရားတို့ ဆုတ်ယုတ်၍ ကုသိုလ်တရားတို့ တိုးပွါးကုန်အ်"ဟု အကြင်ကိုယ်အကျင့်ကိုသိငြားအုံ့၊ ဤသို့သဘောရှိသော ကိုယ်အကျင့်ကို မှီဝဲအပ်အ်။

"နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း ကိုယ်အကျင့် 'ကာယသမာစာရ' ကိုလည်း မှီဝဲအပ်သော ကိုယ် အကျင့်၊ မမှီဝဲအပ်သော ကိုယ်အကျင့်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့် ငါဟောအ်" ဟူသော ဤစကားကို ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကြောင်းကို စွဲ၍ ငါဆိုအ်။

"နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း နှုတ်အကျင့် 'ဝစီသမာစာရ' ကိုလည်း မှီဝဲအပ်သော နှုတ်အကျင့်၊ မမှီဝဲအပ်သော နှုတ်အကျင့်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့် ငါဟောအ်" ဟူသော ဤစကားကို ဆိုခဲ့အ်၊ အဘယ် အကြောင်းကို စွဲ၍ ဤစကားကို ဆိုခဲ့သနည်းဟူမူ– ထို (နှစ်ပါးသော နှုတ်အကျင့်) တို့တွင် "ဤနှုတ် အကျင့်ကို မှီဝဲသော ငါ့အား အကုသိုလ်တရားတို့ တိုးပွါး၍ ကုသိုလ်တရားတို့ဆုတ်ယုတ်ကုန်အ်"ဟု အကြင်နှုတ်အကျင့်ကို သိငြားအုံ့၊ ဤသို့သဘောရှိသော နှုတ်အကျင့်ကို မမှီဝဲအပ်။

ထို (နှစ်ပါးသော နှုတ်အကျင့်ဝစီသမာစာရ) တို့တွင် "ဤနှုတ်အကျင့်ကို မှီဝဲသော ငါ့အား အကုသိုလ်တရားတို့ ဆုတ်ယုတ်၍ ကုသိုလ်တရားတို့ တိုးပွါးကုန်အ်"ဟု အကြင်နှုတ်အကျင့်ကို သိငြားအုံ့၊ ဤသို့သဘောရှိသော နှုတ်အကျင့်ကို မှီဝဲအပ်အ်။

"နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း နှုတ်အကျင့် 'ဝစီသမာစာရ' ကိုလည်း မှီဝဲအပ်သော နှုတ်အကျင့်၊ မမှီဝဲအပ်သော နှုတ်အကျင့်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့် ငါဟောအ်" ဟူသော ဤစကားကို ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကြောင်းကို စွဲ၍ ငါဆိုအ်။

"နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း ရှာမှီးခြင်း 'ပရိယေသနာ' ကိုလည်း မှီဝဲအပ်သော ရှာမှီးခြင်း၊ မမှီဝဲအပ်သော ရှာမှီးခြင်းဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့် ငါဟောအ်" ဟူသော ဤစကားကို ဆိုခဲ့အ်၊ အဘယ်အကြောင်းကို စွဲ၍ ဤစကားကို ဆိုသနည်းဟူမူ– ထို (နှစ်ပါးသော ရှာမှီးခြင်း) တို့တွင် "ဤရှာမှီးခြင်းကိုမှီဝဲသော ငါ့အား အကုသိုလ်တရားတို့ တိုးပွါး၍ ကုသိုလ်တရားတို့ ဆုတ်ယုတ်ကုန်အ်"ဟု အကြင် ရှာမှီးခြင်းကို သိငြားအုံ့၊ ဤသို့ သဘောရှိသော ရှာမှီးခြင်းကို မမှီဝဲအပ်။

ထို (နှစ်ပါးသော ရှာမှီးခြင်းပရိယေသနာ) တို့တွင် "ဤရှာမှီးခြင်းကို မှီဝဲသော ငါ့အား အကုသိုလ်တရားတို့ ဆုတ်ယုတ်၍ ကုသိုလ်တရားတို့ တိုးပွါးကုန်၏"ဟု အကြင်ရှာမှီးခြင်းကို သင်ြားအံ့၊ ဤသို့သဘောရှိသော ရှာမှီးခြင်းကို မှီဝဲအပ်၏။

"နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း ရှာမှီးခြင်း 'ပရိယေသနာ' ကိုလည်း မှီဝဲအပ်သော ရှာမှီးခြင်း၊ မမှီဝဲအပ်သော ရှာမှီးခြင်းဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့် ငါဟောဏ်" ဟူသော ဤစကားကို ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအကြောင်းကို စွဲ၍ ငါဆို၏။

နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း ဤသို့ကျင့်သော ရဟန်းသည် ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို ကျင့်သည်မည်၏ဟု (ဖြေကြားတော်မူ၏)။

နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း မေးအပ်သည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအခြင်းအရာအားဖြင့်ပြဿနာကို ဖြေကြားတော်မူလတ်သော် နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းသည် နှစ်လိုသည်ဖြစ်၍မြတ်စွာဘုရား ၏ တရားတော်ကို ဝမ်းမြောက်စွာ ခံယူ၏–

"ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း မှန်လှပါ၏။ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား၊ ဟောတော်မူသည့် အတိုင်းမှန်လှပါ၏။ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သောပြဿနာအဖြေကို ကြားနာရသောကြောင့် ဤပြဿနာ၌ အကျွန်ုပ်သည် ယုံမှားခြင်းမှ လွန်မြောက်ပါပြီ၊ သို့လော သို့လော တွေးတောခြင်း ကင်းပါပြီ"ဟု (ဝမ်းမြောက်စွာ ခံယူ၏)။

ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ

၃၆၅။ ဤသို့လျှင် သိကြားမင်းသည် မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို ဝမ်းမြောက်စွာ ခံယူပြီးလျှင်နောက်ထပ်ပြဿနာကို မေးလျှောက်ပြန်၏–

"အသျှင်ဘုရား အဘယ်သို့ကျင့်သော ရဟန်းသည် ဣန္ဒြိယသံဝရ 'ဣန္ဒြေစောင့်စည်းခြင်း' သီလကိုကျင့်သည် မည်ပါသနည်း"ဟု (မေးလျှောက်ပြန်၏)။

နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း မျက်စိဖြင့် သိအပ်သော ရူပါရုံကိုလည်း မှီဝဲအပ်သော ရူပါရုံ၊ မမှီဝဲအပ်သော ရူပါရုံ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့် ငါဟောဏ်။

နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း နားဖြင့် သိအပ်သော သဒ္ဒါရုံကိုလည်း မှီဝဲအပ်သော သဒ္ဒါရုံ၊ မမှီဝဲအပ်သော သဒ္ဒါရုံ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့် ငါဟောဏ်။

နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း နှာခေါင်းဖြင့် သိအပ်သော ဂန္ဓာရုံကိုလည်း မှီဝဲအပ်သော ဂန္ဓာရုံ၊ မမှီဝဲအပ်သော ဂန္ဓာရုံ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့် ငါဟောဏ်။

နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း လျှာဖြင့် သိအပ်သော ရသာရုံကိုလည်း မှီဝဲအပ်သော ရသာရုံ၊ မမှီဝဲအပ်သော ရသာရုံ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့် ငါဟောဏ်။

နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း ကိုယ်ဖြင့် သိအပ်သော ဖောဋ္ဌာဗ္ဗာရုံကိုလည်း မှီဝဲအပ်သော ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ ရုံ၊ မမှီဝဲအပ်သော ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့် ငါဟောဏ်။

နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း စိတ်ဖြင့် သိအပ်သော ဓမ္မာရုံကိုလည်း မှီဝဲအပ်သော ဓမ္မာရုံ၊ မမှီဝဲအပ်သော ဓမ္မာရုံ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့် ငါဟောဏ်။

ဤသို့ဟောတော်မူလတ်သော် နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကိုလျှောက်၏–

"အသျှင်ဘုရား အကျဉ်းအားဖြင့် မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသော ဤတရားတော်၏ အနက်ကိုအကျယ်အားဖြင့် အကျွန်ုပ် ဤသို့ သိပါ၏။

အသျှင်ဘုရား မျက်စိဖြင့်သိအပ်သော အကြင်သို့သဘောရှိသော ရူပါရုံကို မှီဝဲသောသူအားအကုသိုလ်တရားတို့ တိုးပွါး၍ ကုသိုလ်တရားတို့ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏၊ မျက်စိဖြင့်သိအပ်သော ဤသို့သဘောရှိသော ရူပါရုံကို မမှီဝဲအပ်၊ မျက်စိဖြင့်သိအပ်သော အကြင်သို့သဘောရှိသော ရူပါရုံကို မှီဝဲသောသူအား အကုသိုလ်တရားတို့ ဆုတ်ယုတ်၍ ကုသိုလ်တရားတို့ တိုးပွါးကုန်၏၊ မျက်စိဖြင့်သိအပ်သော ဤသို့သဘောရှိသော ရူပါရုံကို မှီဝဲအပ်၏။

အသျှင်ဘုရား နားဖြင့်သိအပ်သော အကြင်သို့သဘောရှိသော သဒ္ဒါရုံကို မှီဝဲသောသူအား။ နှာခေါင်း ဖြင့်သိအပ်သော အကြင်သို့သဘောရှိသော ဂန္ဓာရုံကို မှီဝဲသောသူအား။ လျှာဖြင့်သိအပ်သော အကြင်သို့သဘောရှိသော ရသာရုံကို မှီဝဲသောသူအား။ ကိုယ်ဖြင့်သိအပ်သော အကြင်သို့သဘောရှိသော ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို မှီဝဲသောသူအား။ စိတ်ဖြင့်သိအပ်သော အကြင်သို့သဘောရှိသော ဓမ္မာရုံကို မှီဝဲသောသူအားအကုသိုလ်တရားတို့ တိုးပွါး၍ ကုသိုလ်တရားတို့ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏၊ စိတ်ဖြင့်သိအပ်သော ဤသို့သဘော့ရှိသော ဓမ္မာရုံကို မမှီဝဲအပ်။

အသျှင်ဘုရား စိတ်ဖြင့် သိအပ်သော အကြင်သို့သဘောရှိသော ဓမ္မာရုံကို မှီဝဲသောသူအား အကုသိုလ်တရားတို့ ဆုတ်ယုတ်၍ ကုသိုလ်တရားတို့ တိုးပွါးကုန်၏၊ စိတ်ဖြင့်သိအပ်သော ဤသို့သဘော ရှိသောဓမ္မာရုံကို မှီဝဲအပ်၏။

အသျှင်ဘုရား အကျဉ်းအားဖြင့် မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသော ဤတရားတော်၏ အနက်ကိုအကျယ်အားဖြင့် ဤသို့သိသော အကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော ပြဿနာ၏ အဖြေကိုကြားနာရသောကြောင့် ဤပြဿနာ၌ ယုံမှားခြင်းမှ လွန်မြောက်ပါပြီ၊ သို့လော သို့လော တွေးတောခြင်းကင်းပါပြီ"ဟု (လျှောက်၏)။

၃ဖဖ။ ဤသို့လျှင် နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းသည် မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို နှစ်လိုသည်ဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်စွာ ခံယူပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား နောက်ထပ်ပြဿနာကို မေးလျှောက်ပြန်၏–

"အသျှင်ဘုရား အလုံးစုံသော သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် တူသောအဆုံးအမ တူသောအကျင့် တူသောအယူ တူသောပြီးဆုံးရာ ရှိပါကုန်သလော"ဟု (မေးလျှောက်ပြန်၏)။

နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း အလုံးစုံသော သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် တူသောအဆုံးအမ တူသောအကျင့် တူသောအယူ တူသောပြီးဆုံးရာ မရှိကုန်ဟု (ဖြေကြားတော်မူ၏)။

"အသျှင်ဘုရား အလုံးစုံသော သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် အဘယ့်ကြောင့် တူသောအဆုံးအမတူသောအကျင့် တူသောအယူ တူသောပြီးဆုံးရာ မရှိပါကုန်သနည်းဟု (မေးလျှောက်ပြန်၏)။

နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း လောကသည် များသော အမျိုးမျိုးသော ဓာတ်ရှိ၏။ များသောအမျိုးမျိုးသော ဓာတ်ရှိသည့် ထိုလောကဌ် သတ္တဝါတို့သည် အကြင် အကြင် ဓာတ်ကို စွဲလမ်းကုန်၏၊ ထိုထိုဓာတ်ကိုသာလျှင် ပြင်းထန်မြဲမြဲစွာ စွဲလမ်း၍ "ဤငါ၏ အယူသည်သာ မှန်၏၊ တစ်ပါးသောသူတို့၏အယူသည် အချည်းနှီးသာတည်း"ဟု ပြောဆိုကုန်၏။ ထို့ကြောင့် အလုံးစုံသော သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် တူသောအဆုံးအမ တူသောအကျင့် တူသောအယူ တူသောပြီးဆုံးရာ မရှိကုန်ဟု (ဖြေကြားတော်မူ၏)။

"အသျှင်ဘုရား အလုံးစုံသော သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ပျက်စီးခြင်းကိုလွန်သော မှီခိုအားထားရာရှိပါကုန်သလော၊ ပျက်စီးခြင်းကိုလွန်သော ယောဂကုန်ရာ ရှိပါကုန်သလော၊ ပျက်စီးခြင်းကိုလွန်သောတရားအလို့ငှါ မြတ်သောအကျင့် ရှိပါကုန်သလော၊ ပျက်စီးခြင်းကိုလွန်သော ပြီးဆုံးရာ ရှိပါကုန်သလော"ဟု (မေးလျှောက်ပြန်၏)။

နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း အလုံးစုံသော သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ပျက်စီးခြင်းကိုလွန်သော မှီခိုအားထားရာ မရှိကုန်၊ ပျက်စီးခြင်းကိုလွန်သော ယောဂကုန်ရာ မရှိကုန်၊ ပျက်စီးခြင်းကိုလွန်သော တရားအလို့ငှါ မြတ်သောအကျင့် မရှိကုန်၊ ပျက်စီးခြင်းကိုလွန်သော ပြီးဆုံးရာ မရှိကုန်ဟု (ဖြေကြားတော်မူ၏)။

"အသျှင်ဘုရား အဘယ့်ကြောင့် အလုံးစုံသော သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ပျက်စီးခြင်းကိုလွန်သောမှီခိုအားထားရာ မရှိပါကုန်သနည်း၊ ပျက်စီးခြင်းကိုလွန်သော ယောဂကုန်ရာ မရှိပါကုန်သနည်း၊ ပျက်စီးခြင်းကို လွန်သော တရားအလို့ငှါ မြတ်သောအကျင့် မရှိပါကုန်သနည်း၊ ပျက်စီးခြင်းကိုလွန်သော ပြီးဆုံးရာမရှိပါကုန်သနည်း"ဟု (မေးလျှောက်ပြန်၏)။

နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း တဏှာကို ကုန်ခန်းစေတတ်သော မဂ်ဖြင့် ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်သောရဟန်းတို့သည် ပျက်စီးခြင်းကိုလွန်သော မှီခိုအားထားရာ ရှိကုန်၏၊ ပျက်စီးခြင်းကိုလွန်သော ယောဂကုန်ရာ ရှိကုန်၏၊ ပျက်စီးခြင်းကိုလွန်သော တရားအလို့ငှါ မြတ်သောအကျင့် ရှိကုန်၏၊ ပျက်စီးခြင်းကိုလွန်သော ပြီးဆုံးရာ ရှိကုန်၏။ ထို့ကြောင့် အလုံးစုံသော သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ပျက်စီးခြင်းကိုလွန်သော မှီခိုအားထားရာ မရှိကုန်၊ ပျက်စီးခြင်းကိုလွန်သော ယောဂကုန်ရာ မရှိကုန်၊ ပျက်စီးခြင်းကိုလွန်သော တရားအလို့ငှါ မြတ်သော အကျင့် မရှိကုန်၊ ပျက်စီးခြင်းကို လွန်သော ပြီးဆုံးရာ မရှိကုန်ဟု (ဖြေကြားတော်မူ၏)။

နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း မေးအပ်သည် ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအခြင်းအရာအားဖြင့်ပြဿနာကို ဖြေကြားတော်မူလတ်သော် နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းသည် နှစ်လိုသည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို ဝမ်းမြောက်စွာ ခံယူ၏။ "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း မှန်လှပါ၏။ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း မှန်လှပါ၏။ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော ပြဿနာ၏ အဖြေကို ကြားနာရသောကြောင့်

ဤပြဿနာ၌ အကျွန်ုပ်သည် ယုံမှားခြင်းမှ လွန်မြောက်ပါပြီ၊ သို့လော သို့လော တွေးတောခြင်းကင်းပါပြီ”ဟု (ဝမ်းမြောက်စွာ ခံယူ၏)။

၃၆၇။ ဤသို့လျှင် နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းသည် မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို နှစ်လိုသည်ဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်စွာ ခံယူပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏။

အသျှင်ဘုရား တဏှာသည် ရောဂါမည်ပါ၏၊ တဏှာသည် အိုင်းအမာမည်ပါ၏၊ တဏှာသည်ငြောင့်မည်ပါ၏၊ တဏှာသည် ဤသတ္တဝါအပေါင်းကို ထိုထိုဘဝ၌ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ဆွဲငင်ပါ၏၊ ထို့ကြောင့်ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည် မြတ်သောဘဝ ယုတ်သောဘဝသို့ ရောက်ရပါ၏။

“အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဤသာသနာတော်မှအပ အခြားသော သမဏဗြာဟ္မဏတို့၌ အကြင်ပြဿနာတို့ကို မေးခွင့်မျှလည်း မရခဲ့ပါ၊ ထိုပြဿနာတို့ကို မြတ်စွာဘုရားသည် အကျွန်ုပ်အား ဖြေကြားတော်မူပါ၏၊ အကျွန်ုပ်၏ (သန္တာန်၌) ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ ညဉ့်ပတ်လုံး ကိန်းအောင်း၍နေသောသို့လော သို့လော တွေးတောယုံမှားခြင်း ငြောင့်သည် ရှိပါ၏၊ ထိုငြောင့်ကိုလည်း မြတ်စွာဘုရားသည်နုတ်တော်မူ အပ်ပါ၏”ဟု (လျှောက်၏)။

နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း သင်သည် ဤပြဿနာတို့ကို အခြားသော သမဏဗြာဟ္မဏတို့အားမေးဖူးသည်ကို မှတ်မိပါ၏လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

ဤပြဿနာတို့ကို အခြားသော သမဏဗြာဟ္မဏတို့အား မေးဖူးသည်ကို အကျွန်ုပ် မှတ်မိပါသည်အသျှင်ဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း ထို (သမဏဗြာဟ္မဏ) တို့သည် အဘယ်သို့ ဖြေကြားကုန်သနည်း၊ အကယ်၍ သင့်အား ဝန်မလေးမူ ပြောကြားပါလော့ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မြတ်စွာဘုရားဖြစ်စေ၊ မြတ်စွာဘုရားကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်စေ ထိုင်နေရာအရပ်၌ ပြောကြားရန်အကျွန်ုပ်အား ဝန်မလေးပါ အသျှင်ဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း သို့ဖြစ်လျှင် ပြောကြားပါလော့ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်ဘုရား အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့ကို ဆိတ် ငြိမ်ရာ တောကျောင်းနေ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ဟူ၍ အကျွန်ုပ်မှတ်ထင်ပါ၏၊ ထို (သမဏဗြာဟ္မဏ) တို့ထံ ချဉ်းကပ်၍ ဤပြဿနာတို့ကို အကျွန်ုပ် မေးဖူးပါ၏၊ အကျွန်ုပ် မေးလတ်သော် ထို (သမဏဗြာဟ္မဏ) တို့သည် မဖြေနိုင်ကြပါကုန်၊ မဖြေနိုင်ကြကုန်သည် ဖြစ်၍ “အသျှင် သည် အဘယ်အမည်ရှိပါသနည်း”ဟု အကျွန်ုပ်ကိုပင် ပြန်၍ မေးကြပါကုန်၏။

ထို (သမဏဗြာဟ္မဏ) တို့ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍ “အသျှင်တို့ အကျွန်ုပ်သည်ကား နတ်တို့၏အရှင်သိကြားမင်းပါတည်း”ဟု အကျွန်ုပ် ဖြေကြားပါ၏၊ ထို (သမဏဗြာဟ္မဏ) တို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုပင် “နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း အရှင်သည် အဘယ်ကံကို ပြု၍ ဤသိကြားနေရာသို့ ရောက်ပါသနည်း”ဟု ထပ်၍မေးကြပြန်ပါကုန်၏။ ကြားဖူးသည့်အတိုင်း သင်ဖူးသည့်အတိုင်း (ခုနစ်ပါးသော သိကြားဖြစ်ကြောင်း) တရားကို ထိုသမဏဗြာဟ္မဏတို့အား အကျွန်ုပ်ဟောပါ၏။ ထို (သမဏဗြာဟ္မဏ) တို့သည် ထိုမျှဖြင့်ပင်လျှင် “ငါတို့သည် နတ်တို့၏ အရှင်သိကြားမင်းကို တွေ့မြင်ရပေ၏၊ အကြင် (ပြဿနာ) ကိုလည်း ငါတို့သည်

မေးကြရကုန်၏၊ ထို (ပြဿနာ) ကိုလည်း ငါတို့အား ဖြေကြားပေ၏"ဟု ထို (သမဏဗြာဟ္မဏ) တို့သည် ဝမ်းမြောက်ကြကုန်၏။ စင်စစ်အားဖြင့် ထို (သမဏဗြာဟ္မဏ) တို့သည် အကျွန်ုပ်၏ တပည့်သာလျှင် ဖြစ်ကြပါကုန်၏၊ အကျွန်ုပ်သည်ကား ထို (သမဏဗြာဟ္မဏ) တို့၏ တပည့် မဖြစ်ပါ၊ အသျှင်ဘုရားအကျွန်ုပ်သည်ကား အပါယ်လေးပါးသို့ ကျခြင်းသဘောမရှိသော ကိန်းသေမြဲသော အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင်လားရာရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏တပည့် သောတာပန်ဖြစ်ပါ၏ဟု (လျှောက်၏)။

ဝမ်းမြောက်မှုကို ရဖူးခြင်း

၃၆၈။ နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း သင်သည် ဤယခုမှ ရှေးအခါက ဤသို့သဘောရှိသောနှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းမျိုး ရဖူးသည်ကို မှတ်မိပါ၏လောဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဤယခုမှ ရှေးအခါက ဤသို့သဘောရှိသော နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းမျိုး ရဖူးသည်ကို မှတ်မိပါ၏ဟု (လျှောက်၏)။

နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း ဤယခုမှ ရှေးအခါက ဤသို့သဘောရှိသော နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းမျိုး ရဖူးသည်ကို သင် အဘယ်သို့ မှတ်မိပါသနည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်ဘုရား ရှေး၌ဖြစ်ဖူးသည်ကား နတ်နှင့် အသူရာတို့ စစ်ပွဲဖြစ်ခဲ့ပါ၏၊ အသျှင်ဘုရား ထိုစစ်ပွဲ၌နတ်တို့နိုင်၍ အသုရာတို့ ရှုံးကြပါ၏။ အသျှင်ဘုရား ထိုစစ်ကို နိုင်သောကြောင့် စစ်နိုင်သော ထိုအကျွန်ုပ်အား ဤသို့သော နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဖြစ်ပါ၏၊ "ယခုအခါ နတ်တို့၏ အစာအာဟာရအသူရာတို့၏ အစာအာဟာရဟူ၍ရှိရာ ဤနှစ်မျိုးလုံးကို နတ်တို့ချည်းသာ သုံးဆောင်ကြရကုန်လတ္တံ့"ဟု (နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဖြစ်ပါ၏)။ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်အား ထိုနှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းမျိုးကိုရခြင်းသည် တုတ် ဓား လက်နက် ကိုင်ဆောင်ရသော ချမ်းသာမျိုးဖြစ်ပါ၏၊။ ငီးငွေ့ရန်အလို့ငှါ တပ်မက်ခြင်းကင်းရန်အလို့ငှါ ဝဋ္ဌဆင်းရဲချုပ်ရန်အလို့ငှါ ရာဂစသည် ငြိမ်းရန်အလို့ငှါ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိရန်အလို့ငှါ သစ္စာလေးပါးကို သိရန်အလို့ငှါ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရန်အလို့ငှါ မဖြစ်ပါ။

အသျှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို ကြားနာရ၍ အကျွန်ုပ်၏ အကြင်နှစ်သက်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းမျိုးကို ရခြင်းသည် ရှိပါ၏၊ ထို (နှစ်သက်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းမျိုးကို ရခြင်း) သည်သာတုတ် ဓား လက်နက်မကိုင်ဆောင်ရသော ချမ်းသာခြင်းမျိုး ဖြစ်ပါ၏၊ စင်စစ်။ ငီးငွေ့ရန်အလို့ငှါ တပ်မက်ခြင်းကင်းရန်အလို့ငှါ ဝဋ္ဌဆင်းရဲ ချုပ်ရန်အလို့ငှါ ရာဂစသည် ငြိမ်းရန်အလို့ငှါ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိရန်အလို့ငှါ သစ္စာလေးပါးကို သိရန်အလို့ငှါ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရန်အလို့ငှါ ဖြစ်ပါသည်ဟု (လျှောက်၏)။

၃၆၉။ နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း သင်သည် အဘယ်အကျိုးထူးကို မြင်၍ ဤသို့သဘောရှိသောနှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းမျိုး ရခြင်းကို ချီးကျူးပြောဆိုပါသနည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ခြောက်ပါးသော အကျိုးထူးကို မြင်၍ ဤသို့သဘော ရှိသောနှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းမျိုးရခြင်းကို ချီးကျူးပြောဆိုပါ၏။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဤအရပ်၌ပင် တည်နေလျက် သိကြားပင် ပြန်ဖြစ်၍ အသက်ကိုလည်းတစ်ဖန် ပြန်၍ ရပါ၏၊ အသျှင်ဘုရား ဤသို့ သိတော်မူပါလော့။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ရှေးဦးစွာသော ဤအကျိုးထူးကို မြင်၍ ဤသို့ သဘော ရှိသောနှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းမျိုး ရခြင်းကို ချီးကျူးပြောဆိုပါ၏။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် နတ်ဘုံမှ စုတေ၍ နတ်အသက်ကို စွန့်ပြီးလျှင် မတွေ့မဝေ သတိရှိလျက်အကျွန်ုပ်၏ စိတ်မွေ့လျော်ရာဘုံ၌ ပဋ္ဌိသန္ဓေနေခြင်းသို့ ရောက်ရပါအံ့။ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် နှစ်ခုမြောက်သော ဤအကျိုးထူးကို မြင်၍ ဤသို့ သဘောရှိသော နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းမျိုး ရခြင်းကို ချီးကျူးပြောဆိုပါ၏။ အသျှင်ဘုရား ယုံမှားတွေဝေခြင်းကင်းသည် ဖြစ်၍ သာသနာတော်၌ မွေ့လျော်စွာ နေသောထိုအကျွန်ုပ်သည် သတိ သမ္မဇဉ်နှင့်ယှဉ်လျက် အရိယာအဖြစ်နှင့်လျော်စွာ နေရပါလတ္တံ့။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် သုံးခုမြောက်သော ဤအကျိုးထူးကို မြင်၍ ဤသို့သဘောရှိသောနှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းမျိုး ရခြင်းကို ချီးကျူးပြောဆိုပါ၏။

အသျှင်ဘုရား အရိယာအဖြစ်နှင့် သင့်လျော်လျောက်ပတ်စွာ ကျင့်ဆောင်နေထိုင် သော အကျွန်ုပ်အားအကယ်၍ သကဒါဂါမိမဂ်ဉာဏ်သည်ဖြစ်အံ့၊ (အထက်မဂ်ကို) သိလိုသည် ဖြစ်၍ နေပါအံ့၊ ထို (ဘဝ) သည်ပင် လူ့ပြည်၌ အဆုံးဘဝဖြစ်ပါလတ္တံ့။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် လေးခုမြောက်သော ဤအကျိုးထူးကို မြင်၍ ဤသို့ သဘောရှိသောနှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းမျိုး ရခြင်းကို ချီးကျူးပြောဆိုပါ၏။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် လူ့ဘုံမှ စုတေ၍ လူ့အသက်ကို စွန့်ပြီးလျှင် နတ်ပြည်၌ သိကြားမင်းတစ်ဖန် ဖြစ်ရပါလတ္တံ့။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ငါးခုမြောက်သော ဤ အကျိုးထူးကို မြင်၍ ဤသို့သဘောရှိသောနှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းမျိုး ရခြင်းကို ချီးကျူးပြောဆိုပါ၏။

အသျှင်ဘုရား အကနိဋ္ဌဗြဟ္မာတို့သည် သာလွန်၍ မြတ်ကုန်၏၊ အခြံအရံများ ကုန်၏၊ အဆုံးဘဝဖြစ်သည် ရှိသော် ထို (အကနိဋ္ဌဘုံ) သည် (အကျွန်ုပ်၏) နေရာ ဖြစ်ပါလတ္တံ့။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ခြောက်ခုမြောက်သော ဤအကျိုးထူးကို မြင်၍ ဤသို့ သဘောရှိ သောနှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းမျိုး ရခြင်းကို ချီးကျူးပြောဆိုပါ၏။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ခြောက်ပါးကုန်သော ဤအကျိုးထူးတို့ကို မြင်၍ ဤသို့သဘော ရှိသောနှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းမျိုး ရခြင်းကို ချီးကျူးပြောဆိုပါ၏။

၃၇၀။ အသျှင်ဘုရား သို့လော သို့လော တွေးတောယုံမှားခြင်းရှိသော အကျွန်ုပ် သည်မပြီးမြောက်သည့် ကြံစည်တောင့်တခြင်းနှင့် မြတ်စွာဘုရားကို ရှာလျက် အခွန်ရှည်စွာ လှည့်လည်ခဲ့ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့ကို ဝိဝေကတရားကို ပွါးများ၍ နေလေ့ ရှိကုန်သောဘုရားတို့ဟူ၍ မှတ်ထင်ပါကုန်၏၊ ထိုသမဏဗြာဟ္မဏတို့ထံ ဆည်း ကပ်ရန် သွားရောက်ခဲ့ပါ၏။ အဘယ်နည်းဖြင့် မဂ်၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြစ်သနည်း၊ အဘယ်နည်းဖြင့် မဂ်၏

မပြည့် စုံခြင်းဖြစ်သနည်း၊ ဤသို့မေးအပ်သော် မဂ်၌လည်းကောင်း အကျင့်တို့၌လည်း ကောင်း ထို (သမဏဗြာဟ္မဏ) တို့မဖြေနိုင်ကြပါကုန်။ ယခုလာသော သူသည် နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းဟု အကျွန်ုပ်ကို သိကြသော အခါအဘယ် (ကောင်းမှုကံ) ကို ပြု၍ ဤ (သိကြားအဖြစ်) သို့ ရောက်သနည်းဟု အကျွန်ုပ် ကိုသာလျှင်ထို (သမဏဗြာဟ္မဏ) တို့ မေးကြပါကုန်၏။ လူတို့ပြည်၌ ထင်ရှားသော ခုနစ်ပါးသော သိကြားမင်းဖြစ်ကြောင်းတရားကို ကြား ဖူးသည့်အတိုင်းထို (သမဏဗြာဟ္မဏ) တို့အား အကျွန်ုပ်ဟောပါ၏၊ ထို (တရား ဟောသော)ကြောင့် ငါတို့သည်သိကြားမင်းကို မြင်ရပေပြီဟု ထို (သမဏဗြာဟ္မဏ) တို့သည် ဝမ်းမြောက်ကြပါကုန်၏။ အကျွန်ုပ်၏ ယုံမှားခြင်းကို လွန်မြောက်စေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြော် ရသောအခါမှ စ၍မြတ်စွာဘုရားကို ဆည်းကပ်ခဲ့သောကြောင့် ယခုအခါ၌ အကျွန်ုပ် သည် ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းရပါပြီ။ တဏှာတည်းဟူသော ငြောင့်ကို ပယ်နှုတ်တော်မူတတ်သော သစ္စာလေးပါးကို သိ တော်မူပြီးသောအတုမဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို အကျွန်ုပ် ရှိခိုးပါ၏။ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်တို့သည် ဗြဟ္မာအား ရှိခိုးခြင်းကို ပြုခဲ့ပါကုန်၏၊ ယနေ့မှ စ၍ နတ်တို့နှင့်အတူအကျွန်ုပ်တို့အား ထိုရှိခိုးခြင်းသည် မရှိတော့ပါဟု အသျှင် ဘုရားအား ပြပါကုန်အံ့။ ယခုမူအကျွန်ုပ်တို့သည် အသျှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းကို ပြုကြပါကုန်၏။ အသျှင်ဘုရားသည်သာလျှင် အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိသော ဘုရားဖြစ် တော်မူပါ၏၊ အသျှင်ဘုရားသည် အတုမရှိသော ဆရာဖြစ်တော်မူပါ၏၊ နတ်နှင့်တကွ သော လောကခ္ဓာတ်အသျှင်ဘုရားနှင့်တူသော ပုဂ္ဂိုလ် မရှိပါဘုရားဟု (လျှောက်ထား၏)။

၃၇။ ထိုအခါ နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းသည် ဂန္ဓဗ္ဗနတ်မျိုးဖြစ်သော ပဉ္စသိခနတ်သားကို မိန့်ကြားလေ၏။

"အမောင်ပဉ္စသိခ သင်သည် ငါ့အား ကျေးဇူးများလှပေ၏၊ သင်သည် မြတ်စွာဘုရားကို ရှေးဦးစွာခွင့်ပန်ပေ၏၊ အမောင်ပဉ္စသိခ သင်ခွင့်ပန်ပြီးသည့်နောက်မှ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ငါတို့သည် နောက်မှ ဖူးမြော်ခြင်းငှါ ချဉ်းကပ်ကြရကုန်၏။ (ငါသည်) သင့်အား သင့်အဖရာထူးခ၌လည်း ထားအံ့၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်မင်းလည်းသင်ဖြစ်အံ့၊ ကောင်းခြင်း လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော သင်အလွန်တောင့်တသော သူရိယဝစ္ဆသာနတ်သမီးကိုလည်း သင့်အားပေးအံ့"ဟု (မိန့်ကြားလေ၏)။

ထို့နောက် နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းသည် လက်ဖြင့် မြေကို ပုတ်၍–

"နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ"ဟု သုံးကြိမ် ဥဒါန်းကျူးရင့်၏။

ဤအမေးအဖြေနှင့်တကွသော တရားဒေသနာတော်ကို ဟောတော်မူသည်ရှိသော် "ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသော တရားအလုံးစုံသည် ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏"ဟု နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်းအား ကိလေသာမြူအညစ်အကြေးကင်းသော တရားမျက်စိ 'သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်' သည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လေ၏၊ (သိကြားမင်းမှ) တစ်ပါး အခြားရှစ်သောင်းသော နတ်တို့အားလည်း တရားမျက်စိ 'သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်' သည်ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လေ၏။

ဤသို့ နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း တောင်းပန်သော ပြဿနာတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ဖြေကြားတော်မူသောကြောင့် ဤတရားဒေသနာတော်၏ အမည်သည် 'သက္ကပဥ' ဟူ၍သာလျှင် တွင်သတည်း။

ရှစ်ခုမြောက် သက္ကပဥသုတ်ပြီး၏။

၉–မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်

၃၇၂။ အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ ကြားနာခဲ့ရပါသည်–

အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ကုရုတိုင်း ကမ္မာသဓမ္မ[၁] မည်သော နိဂုံး၌ သီတင်းသုံးနေတော် မူ၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့ကို "ရဟန်းတို့"ဟု ခေါ်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား "အသျှင်ဘုရား"ဟု ပြန်လျှောက်ကြကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤတရားကို ဟောတော်မူ၏။

၁။ ကမ္မာသဒမ္မ–ကမ္မာသဓမ္မဟု မူနှစ်မျိုးရှိရာ ကမ္မာသဒမ္မ ရှိသည့်အလို ခြေကျားကို ဆုံးမရာ ဖြစ်သောကြောင့်ဟု ဆိုလိုသည်၊ ကမ္မာသဓမ္မ ရှိသည့်အလို ကျင့်ဝတ်ကျားကုန်သော သူတို့၏ တည်ရာဖြစ်သောကြောင့်ဟု ဆိုလိုသည်။

♣

အကျဉ်းချုပ်

၃၇၃။ ရဟန်းတို့ ဤခရီးလမ်းသည် သတ္တဝါတို့၏ စိတ်စင်ကြယ်ရန်, စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်းတို့ကို လွန်မြောက်ရန်, ကိုယ်ဆင်းရဲ စိတ်ဆင်းရဲတို့ ချုပ် ငြိမ်းရန်, အရိယမဂ်ကို ရရန်, နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုရန် တစ်ကြောင်းတည်းသော ခရီးလမ်း ဖြစ်ပေ၏၊ ယင်းသည့် ခရီးလမ်းကား ဤသတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတို့ပင်တည်း။

အဘယ်လေးပါးတို့နည်းဟူမူ–

ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် ပြင်းစွာအားထုတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍ သမ္ပဇဉ် ဉာဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သတိ[၁] ရှိသည်ဖြစ်၍ လောက[၂] ၌ အဘိဇ္ဈာ[၃] ဒေါမနဿ[၄] ကို ပယ်ဖျောက်၍ရုပ်အပေါင်း၌ ရုပ်အပေါင်းကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။

ပြင်းစွာ အားထုတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍ သမ္ပဇဉ်ဉာဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သတိရှိသည်ဖြစ်၍ လောက၌အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿကို ပယ်ဖျောက်၍ ဝေဒနာတို့၌ ဝေဒနာတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍ နေ၏။

ပြင်းစွာ အားထုတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍ သမ္ပဇဉ်ဉာဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သတိရှိသည်ဖြစ်၍ လောက၌အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿကို ပယ်ဖျောက်၍ စိတ်၌ စိတ်ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍နေ၏။

ပြင်းစွာ အားထုတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍ သမ္ပဇဉ်ဉာဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သတိရှိသည်ဖြစ်၍ လောက၌အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿကို ပယ်ဖျောက်၍ သဘောတရားတို့၌ သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ်ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။

အကျဉ်းချုပ် ပြီး၏။

၁။ အောက်မေ့ခြင်း။
၂။ ဥပါဒါနက္ခန္ဒာလောကကို ဆိုသည်။
၃။ လိုချင်တပ်မက်ခြင်း။
၄။ နှလုံးမသာခြင်း။

♣

၁–ထွက်သက်ဝင်သက်ကို ရှုဆင်ခြင်ခြင်းအပိုင်း

၃၇၄။ ရဟန်းတို့ အဘယ်သို့လျှင် ရဟန်းသည် ရုပ်အပေါင်း၌ ရုပ်အပေါင်းကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍ နေသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် တောသို့ သွားရောက်၍ဖြစ်စေသစ်ပင်ရင်းသို့ သွားရောက်၍ဖြစ်စေ ဆိတ် ငြိမ်ရာသို့ သွားရောက်၍ဖြစ်စေ တင်ပလ္လင်ခွေပြီးလျှင် ကိုယ်ကိုဖြောင့်မတ်စွာထား၍ သတိကို (ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့) ရှေ့ရှုဖြစ်စေလျက် ထိုင်၏။ ထိုရဟန်းသည် သတိရှိလျက်သာလျှင် ထွက်သက်လေကို ရှိုက်၏၊[၁] သတိရှိလျက်သာလျှင် ဝင်သက်လေကို ရှူ၏၊ ရှည်ရှည်ရှိုက်လျှင်လည်း "ရှည်ရှည်ရှိုက်သည်"ဟု သိ၏၊ ရှည်ရှည်ရှူလျှင်လည်း "ရှည်ရှည်ရှူသည်"ဟု သိ၏၊ တိုတိုရှိုက်လျှင်လည်း "တိုတိုရှိုက်သည်"ဟု သိ၏၊ တိုတိုရှူလျှင်လည်း "တိုတိုရှူသည်"ဟု သိ၏၊ (ထွက်သက်လေ၏) "အစ အလယ် အဆုံး အလုံးစုံသော ရုပ်အပေါင်းကို ထင်ရှားသိလျက် ရှိုက်မည်"ဟု ကျင့်၏၊ (ဝင်သက်လေ၏) "အစ အလယ် အဆုံး အလုံးစုံသော ရုပ်အပေါင်းကို ထင်ရှားသိလျက် ရှူမည်"ဟုကျင့်၏၊ "ရုန့်ရင်းသော ထွက်သက်ကို ငြိမ်းစေလျက် ရှိုက်မည်"ဟု ကျင့်၏၊ "ရုန့်ရင်းသော ဝင်သက်ကို ငြိမ်းစေလျက် ရှူမည်"ဟု ကျင့်၏။

ရဟန်းတို့ ဥပမာသော်ကား ကျွမ်းကျင်သော ပွတ်သမားသည်လည်းကောင်း ပွတ်သမား၏တပည့်သည်လည်းကောင်း (ပွတ်ကြိုးကို) ရှည်ရှည်ဆွဲငင်လျှင်လည်း "ရှည်ရှည်ဆွဲငင်သည်"ဟု သိ၏၊ (ပွတ်ကြိုးကို) တိုတို ဆွဲငင်လျှင်လည်း "တိုတိုဆွဲငင်သည်"ဟု သိ၏၊ ရဟန်းတို့ ဤအတူပင် ရဟန်းသည့်ရှည်ရှည် ရှိုက်လျှင်လည်း "ရှည်ရှည်ရှိုက်သည်"ဟု သိ၏၊ ရှည်ရှည်ရှူလျှင်လည်း "ရှည်ရှည်ရှူသည်"ဟုသိ၏၊ တိုတိုရှိုက်လျှင်လည်း "တိုတိုရှိုက်သည်"ဟု သိ၏၊ တိုတိုရှူလျှင်လည်း "တိုတိုရှူသည်"ဟု သိ၏၊ (ထွက် သက်လေ၏) "အစ အလယ် အဆုံး အလုံးစုံသော ရုပ်အပေါင်းကို ထင်ရှားသိလျက်ရှိုက်မည်"ဟု ကျင့်၏၊

(ဝင်သက်လေ၏) "အစ အလယ် အဆုံး အလုံးစုံသော ရုပ်အပေါင်းကိုထင်ရှားသိလျက် ရှုမည်"ဟု ကျင့်၏၊ "ရှန့်ရင်းသော ထွက်သက်ကို ငြိမ်းစေလျက် ရှိုက်မည်"ဟုကျင့်၏၊ "ရှန့်ရင်းသော ဝင်သက်ကို ငြိမ်းစေလျက် ရှုမည်"ဟု ကျင့်၏။

ဤသို့ မိမိ၏ ရုပ်အပေါင်း၌မူလည်း ရုပ်အပေါင်းကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏၊ သူတစ်ပါး၏ ရုပ်အပေါင်း၌မူလည်း ရုပ်အပေါင်းကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏၊ မိမိ သူတစ်ပါး၏ရုပ်အပေါင်း၌မူလည်း ရုပ်အပေါင်းကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏၊ ရုပ်အပေါင်း၌ ဖြစ်ကြောင်းတရားနှင့် ဖြစ်ခြင်းသဘောကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍မူလည်း နေ၏၊ ရုပ်အပေါင်း၌ပျက်ကြောင်း တရားနှင့် ပျက်ခြင်းသဘောကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍မူလည်း နေ၏၊ ရုပ်အပေါင်း၌ ဖြစ်ကြောင်း ပျက်ကြောင်းတရားနှင့် ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းသဘောကို အကြိမ်ကြိမ်ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍မူလည်း နေ၏၊ ထို့ပြင် "ရုပ်အပေါင်းသည်သာလျှင် ရှိသည်"ဟု ထိုရဟန်းအားသတိသည် ရှေးရှုထင်၏၊ (ထိုသတိ သည်) အဆင့်ဆင့် အသိဉာဏ်တိုးပွားခြင်းငှါသာ ဖြစ်၏၊ အဆင့်ဆင့်သတိတစ်ဖန် တိုးပွါးခြင်းငှါသာ ဖြစ်၏၊ (ထိုရဟန်းသည် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်) မမှီမတွယ်မူ၍လည်း နေ၏၊ လောကဌ် တစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ လည်း (ငါ, ငါ၏ဥစ္စာဟု) စွဲလည်း မစွဲလမ်း။ ရဟန်းတို့ ဤသို့ လည်းရဟန်းသည် ရုပ်အပေါင်း၌ ရုပ်အပေါင်းကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။

ထွက်သက် ဝင်သက်ကို ရှုဆင်ခြင်ခြင်းအပိုင်း ပြီး၏။

၁။ ဝမ်းဗိုက်ကို ရှိုက်၍ လွှတ်ရသည်ကို ရည်၍ ထွက်လေလွှတ်သည်ကို ရှိုက်သည်ဟု ဝေါဟာရ ပြု၏။

♣

၂–ဣရိယာပုထ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်းအပိုင်း

၃၇၅။ ရဟန်းတို့ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ရဟန်းသည် သွားလျှင်လည်း "သွားသည်"ဟု သိ၏၊ ရပ်လျှင်လည်း "ရပ်သည်"ဟု သိ၏၊ ထိုင်လျှင်လည်း "ထိုင်သည်"ဟု သိ၏၊ လျောင်းလျှင်လည်း "လျောင်းသည်"ဟု သိ၏၊ ထိုရဟန်း၏ ရုပ်အပေါင်းသည် အကြင်အကြင် အမူအရာအားဖြင့် တည်နေ၏၊ ထိုရုပ်အပေါင်းကို ထိုထို အမူအရာအားဖြင့် သိ၏။

ဤသို့ မိမိ၏ ရုပ်အပေါင်း၌မူလည်း ရုပ်အပေါင်းကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏၊ သူတစ်ပါး၏ ရုပ်အပေါင်း၌မူလည်း ရုပ်အပေါင်းကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏၊ မိမိ သူတစ်ပါး၏ရုပ်အပေါင်း ၌မူလည်း ရုပ်အပေါင်းကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏၊ ရုပ်အပေါင်း၌ဖြစ်ကြောင်း တရားနှင့် ဖြစ်ခြင်းသဘောကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍မူလည်း နေ၏၊ ရုပ်အပေါင်း၌ပျက်ကြောင်း တရားနှင့် ပျက်ခြင်းသဘောကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍မူလည်း နေ၏၊ ရုပ်အပေါင်း၌ ဖြစ်ကြောင်း ပျက်ကြောင်းတရားနှင့် ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းသဘောကို အကြိမ်ကြိမ်ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍မူလည်း နေ၏၊ ထို့ပြင် "ရုပ်အပေါင်းသည်သာလျှင် ရှိ၏"ဟု ထိုရဟန်းအားသတိသည် ရှေးရှုထင်၏၊ (ထိုသတိသည်)

အဆင့် ဆင့် အသိဉာဏ်တိုးပွားခြင်းငှါသာ ဖြစ်၏၊ အဆင့်ဆင့်သတိတစ်ဖန် တိုးပွါးခြင်းငှါသာ ဖြစ်၏၊ (ထိုရဟန်း သည် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်) မမှီမတွယ်မူ၍လည်း နေ၏၊ လောက၌ တစ်စုံတစ်ရာကိုမျှလည်း (ငါ, ငါ၏ ဥစ္စာဟု) စွဲလည်း မစွဲလမ်း။ ရဟန်းတို့ ဤသို့လည်းရဟန်းသည် ရုပ်အပေါင်း၌ ရုပ်အပေါင်းကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။

ဣရိယာပုထ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်းအပိုင်း ပြီး၏။

၃–သတိသမ္မဇဉ်ဖြင့် ဆင်ခြင်ခြင်းအပိုင်း

၃၇၆။ ရဟန်းတို့ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ရဟန်းသည် ရှေ့သို့တိုးရာ နောက်သို့ဆုတ်ရာ၌ သိလျက်ပြုလေ့ရှိ၏၊ တူရူကြည့်ရာ တစောင်းကြည့်ရာ၌ သိလျက် ပြုလေ့ရှိ၏၊ ကွေးရာ ဆန့်ရာ၌ သိလျက်ပြုလေ့ရှိ၏၊ ဒုကုဋ္ဌ သပိတ် သင်္ကန်းကို ဆောင်ရာ၌ သိလျက် ပြုလေ့ရှိ၏၊ စားရာ သောက်ရာ ခဲရာလျက်ရာ၌ သိလျက် ပြုလေ့ရှိ၏၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ် စွန့်ရာ၌ သိလျက် ပြုလေ့ရှိ၏၊ သွားရာ ရပ်ရာထိုင်ရာ အိပ်ရာ နိုးရာ ပြောရာ ဆိတ်ဆိတ်နေရာ၌ သိလျက် ပြုလေ့ရှိ၏။

ဤသို့ မိမိ၏ ရုပ်အပေါင်း၌မူလည်း။ပ။ ရဟန်းတို့ ဤသို့လည်း ရဟန်းသည် ရုပ်အပေါင်း၌ ရုပ်အပေါင်းကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။

သတိသမ္မဇဉ်ဖြင့် ဆင်ခြင်ခြင်းအပိုင်း ပြီး၏။

၄–စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာဟု နှလုံးသွင်းခြင်းအပိုင်း

၃၇၇။ ရဟန်းတို့ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ရဟန်းသည် ခြေဖဝါးမှအထက် ဆံပင်ဖျားမှအောက်ထက်ဝန်းကျင် အရေပါးအဆုံးရှိသော မစင်ကြယ်သည့် အရာအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ပြည့်လျက်ရှိသော ဤရုပ်အပေါင်းကိုပင် စူးစိုက်ဆင်ခြင်၏၊ "ဤရုပ်အပေါင်း၌ ဆံပင်၊ အမွေး၊ ခြေသည်း လက်သည်း၊ သွား၊ အရေ+အသား၊ အကြော၊ အရိုး၊ ရိုးတွင်းချဉ်ဆီ၊ အညှို့+ နှလုံး၊ အသည်း၊ အမြှေး၊ အဖျဉ်း၊ အဆုပ်+ အူမ၊ အူသိမ်၊ အစာသစ်၊ အစာဟောင်း၊ ဦးနှောက်+ သည်းခြေ၊ သလိပ်၊ ပြည်၊ သွေး၊ ချွေး၊ အဆီခဲ+မျက်ရည်၊ ဆီကြည်၊ တံတွေး၊ နှပ်၊ အစေး၊ ကျင်ငယ်သည် ရှိ၏"ဟု စူးစိုက်ဆင်ခြင်၏။

ရဟန်းတို့ ဥပမာသော်ကား နှစ်ဖက်မျက်နှာဝရှိသော အိတ်သည် စပါးအမျိုးမျိုးဖြင့် ပြည့်လျက် ရှိရာ၏။ အဘယ်စပါးတို့နည်းဟူမူ– သလေးစပါး ကောက်ကြီးစပါး ပဲနောက် ပဲကြီး နှမ်း ဆန်တို့တည်းမြျက်စိအမြင်ရှိသော ယောကျ်ားသည် ထိုအိတ်ကို ဖြေ၍ "ဤသည်တို့ကား သလေးစပါးတို့တည်း၊ ဤသည်တို့ကား ကောက်ကြီးစပါးတို့တည်း၊ ဤသည်တို့ကား ပဲနောက်တို့တည်း၊ ဤသည်တို့ကား ပဲကြီးတို့တည်း၊ ဤသည်တို့ ကား နှမ်းတို့တည်း၊ ဤသည်တို့ကား ဆန်တို့တည်း"ဟု စူးစိုက်ဆင်ခြင်ရာ သကဲ့သို့ ရဟန်းတို့ ဤအတူပင် ရဟန်းသည် ခြေဖဝါးမှအထက် ဆံပင်ဖျားမှအောက် ထက်ဝန်းကျင် အရေပါးအဆုံးရှိသော

မစင်ကြယ်သည့် အရာအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ပြည့်လျက်ရှိသော ဤရုပ်အပေါင်းကိုပင် စူးစိုက်ဆင်ခြင်၏ "ဤရုပ်အပေါင်း၌ ဆံပင် အမွေး ခြေသည်း လက်သည်း သွား အရေ။ပ။ ကျင်ငယ်သည်ရှိ၏"ဟု (စူးစိုက်ဆင်ခြင်၏)။

ဤသို့ မိမိ၏ ရုပ်အပေါင်း၌မူလည်း။ပ။ ရဟန်းတို့ ဤသို့လည်း ရဟန်းသည် ရုပ်အပေါင်း၌ ရုပ်အပေါင်း ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။

စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာဟု နှလုံးသွင်းဆင်ခြင်ခြင်းအပိုင်း ပြီး၏။

၅–ဓာတ်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းအပိုင်း

၃၇၈။ ရဟန်းတို့ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း "ဤရုပ်အပေါင်း၌ မြေဓာတ် ရေဓာတ် မီးဓာတ် လေဓာတ်သည် ရှိ၏"ဟု ဤရုပ်အပေါင်းကို တည်မြဲတိုင်း ထားမြဲတိုင်းပင် ဓာတ်အားဖြင့် စူးစိုက်ဆင်ခြင်၏။

ရဟန်းတို့ ဥပမာသော်ကား ကျွမ်းကျင်သော နွားသတ်သမားသည်လည်းကောင်း နွားသတ်သမား၏တပည့်သည်လည်းကောင်း နွားကို သတ်၍ လမ်းလေးခွဆုံရာ၌ အစုအပုံအားဖြင့် ခွဲခြားလျက်ထိုင်နေရာသကဲ့သို့၊ ရဟန်းတို့ ဤအတူပင် ရဟန်းသည် "ဤရုပ်အပေါင်း၌ မြေဓာတ် ရေဓာတ် မီးဓာတ်လေဓာတ်သည် ရှိ၏"ဟု ဤရုပ်အပေါင်းကို တည်မြဲတိုင်း ထားမြဲတိုင်းပင် ဓာတ်အားဖြင့် စူးစိုက်ဆင်ခြင်၏။

ဤသို့ မိမိ၏ ရုပ်အပေါင်း၌မူလည်း။ပ။ ရဟန်းတို့ ဤသို့လည်း ရဟန်းသည် ရုပ်အပေါင်း၌ ရုပ်အပေါင်းကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။

ဓာတ်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းအပိုင်း ပြီး၏။

၆–သူသေကောင် ကိုးမျိုးကို ဆင်ခြင်ခြင်းအပိုင်း

၃၇၉။ ရဟန်းတို့ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ရဟန်းသည် သေ၍ တစ်ရက်ရှိသော သူသေကောင်၊ သေ၍နှစ်ရက်ရှိသော သူသေကောင်၊ သေ၍ သုံးရက်ရှိသော သူသေကောင်၊ ဖူးရောင်နေသော သူသေကောင်၊ ရုပ်ဆင်း ပျက်လျက် ညိုမဲနေသော သူသေကောင်၊ ပြည်ကဲ့သို့ စက်ဆုပ်ဖွယ် အပုပ်ရည် ယိုစီးသောသချိုင်း၌ စွန့်ပစ်ထားအပ်သော သူသေကောင်ကို မြင်ရာသကဲ့သို့ ထိုရဟန်းသည် "ဤငါ၏ရုပ်အပေါင်းသည်လည်း ဤသို့သောသဘောရှိ၏၊ ဤသို့သောသဘော ဖြစ်လိမ့်မည်သာတည်း၊ ဤသို့သောသဘောကို မလွန်ဆန်နိုင်"ဟု ဤ ရုပ်အပေါင်းကိုပင် နှိုင်းစာ၍ ရှု၏။

ဤသို့ မိမိ၏ ရုပ်အပေါင်း၌မူလည်း။ပ။ ရဟန်းတို့ ဤသို့လည်း ရဟန်းသည် ရုပ်အပေါင်း၌ ရုပ်အပေါင်းကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။

ရဟန်းတို့ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ရဟန်းသည် ကျီးတို့ ခဲစားအပ်သည်မူလည်းဖြစ်သော၊ စွန်ရဲတို့ခဲစားအပ်သည်မူလည်းဖြစ်သော၊ လင်းတတို့ ခဲစားအပ်သည်မူလည်းဖြစ်သော၊ ဘုံမတီးငှက်တို့ ခဲစားအပ်သည်မူလည်းဖြစ်သော၊ ခွေးတို့ ခဲစားအပ်သည်မူလည်းဖြစ်သော၊ ကျားတို့ ခဲစားအပ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ သစ်တို့ ခဲစားအပ်သည်မူလည်းဖြစ်သော မြေခွေးတို့ ခဲစားအပ်သည်မူလည်းဖြစ်သော၊ ပိုးအမျိုးမျိုးတို့ ခဲစားအပ်သည်မူလည်းဖြစ်သော၊ သချိုင်း၌ စွန့်ပစ်ထားအပ်သော သူသေကောင်ကို မြင်ရာသကဲ့သို့ ထိုရဟန်းသည် "ဤငါ၏ ရုပ်အပေါင်းသည်လည်း ဤသို့သော သဘောရှိ၏၊ ဤသို့သောသဘောဖြစ်လိမ့်မည်သာတည်း၊ ဤသို့သော သဘောကို မလွန်ဆန်နိုင်"ဟု ဤရုပ်အပေါင်းကိုသာလျှင် နှိုင်းစာ၍ရှု၏။

ဤသို့ မိမိ၏ ရုပ်အပေါင်း၌မူလည်း။ပ။ ရဟန်းတို့ ဤသို့လည်း ရဟန်းသည် ရုပ်အပေါင်း၌ရုပ်အပေါင်းကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။

ရဟန်းတို့ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ရဟန်းသည် အသားအသွေးရှိသေးသော အကြောတို့ဖြင့် ဖွဲ့ထားသော အရိုးဆက်လျက်ရှိသေးသော သချိုင်း၌ စွန့်ပစ်ထားအပ်သော သူသေကောင်ကို မြင်ရာသကဲ့သို့။ပ။

အသားကင်း၍ သွေးတို့ဖြင့် ပေကျံလျက် အကြောတို့ဖြင့် ဖွဲ့ထားသော အရိုးဆက်လျက်ရှိသေးသောသချိုင်း၌ စွန့်ပစ်ထားအပ်သော သူသေကောင်ကို။ပ။

အသားအသွေးကင်းလျက် အကြောတို့ ဖြင့် ဖွဲ့ထားသော အရိုးဆက်လျက်ရှိသေးသောသော သချိုင်း၌စွန့်ပစ်ထားအပ်သော သူသေကောင်ကို။ပ။

တစ်နေရာ၌လက်ရိုး တစ်နေရာ၌ခြေရိုး တစ်နေရာ၌ခြေဖမျက်ရိုး တစ်နေရာ၌မြင်းခေါင်းရိုး တစ်နေရာ၌ ပေါင်ရိုး တစ်နေရာ၌ ခါးရိုး တစ်နေရာ၌နံရိုး တစ်နေရာ၌ ကျောက်ကုန်းရိုး တစ်နေရာ၌ပခုံးရိုးတစ်နေရာ၌ လည်ပင်းရိုး တစ်နေရာ၌မေးရိုး တစ်နေရာ၌သွားရိုး တစ်နေရာ၌ဦးခေါင်းခွံအားဖြင့် ဖွဲ့ခြင်းကင်းကုန်လျက် ထိုထိုအရပ်တို့၌ ကြဲပြန့်နေကုန်သော သချိုင်း၌ စွန့်ပစ်ထားအပ်ကုန်သော အရိုးစုသူသေကောင်တို့ကို မြင်ရာသကဲ့သို့ ထိုရဟန်းသည် "ဤငါ၏ ရုပ်အပေါင်းသည်လည်း ဤသို့သောသဘောရှိ၏၊ ဤသို့သော သဘော ဖြစ်လိမ့်မည်သာတည်း၊ ဤသို့သော သဘောကို မလွန်ဆန်နိုင်"ဟုဤရုပ်အပေါင်းကိုသာလျှင် နှိုင်းစာ၍ ရှု၏။

ဤသို့ မိမိ၏ ရုပ်အပေါင်း၌မူလည်း။ပ။ နေ၏။

ရဟန်းတို့ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ရဟန်းသည် ခရုသင်းအဆင်းနှင့် အတူ ဖြူဖွေးနေကုန်သော သချိုင်း၌စွန့်ပစ်ထားအပ်ကုန်သော အရိုးစုသူသေကောင်တို့ကို မြင်ရာသကဲ့သို့။ပ။ နှစ်လွန်လျက် စုပုံနေ သောသချိုင်း၌ စွန့်ပစ်ထားအပ်ကုန်သော အရိုးစုသူသေကောင်တို့ကို မြင်ရာသကဲ့သို့။ပ။ ဆွေးမြေ့လျက်အမှုန့် ဖြစ်ကုန်သော သချိုင်း၌ စွန့်ပစ်ထားအပ်ကုန်သော အရိုးစုသူသေကောင်တို့ကို မြင်ရာသကဲ့သို့ ထိုရဟန်းသည် "ဤငါ၏ ရုပ်အပေါင်းသည်လည်း ဤသို့သော သဘောရှိ၏၊ ဤသို့သောသဘော ဖြစ်လိမ့်မည်သာတည်း၊ ဤသို့သော သဘောကို မလွန်ဆန်နိုင်"ဟု ဤရုပ်အပေါင်းကိုသာလျှင် နှိုင်းစာ၍ ရှု၏။

ဤသို့ မိမိ၏ ရုပ်အပေါင်း၌မူလည်း ရုပ်အပေါင်းကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏၊ သူတစ်ပါး၏ ရုပ်အပေါင်း၌မူလည်း ရုပ်အပေါင်းကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏၊

မိမိသူတစ်ပါး ၏ ရုပ်အပေါင်း၌မူလည်း ရုပ်အပေါင်းကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏၊ ရုပ်အပေါင်း၌ ဖြစ်ကြောင်းတရားနှင့် ဖြစ်ခြင်းသဘောကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍မူလည်း နေ၏၊ ရုပ်အပေါင်း၌ ပျက်ကြောင်းတရားနှင့် ပျက်ခြင်းသဘောကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍မူလည်း နေ၏၊ ရုပ်အပေါင်း၌ ဖြစ်ကြောင်း ပျက်ကြောင်းတရားနှင့် ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းသဘောကို အကြိမ်ကြိမ်ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍မူလည်း နေ၏၊ ထို့ပြင် "ရုပ်အပေါင်းသည်သာလျှင် ရှိ၏"ဟု ထိုရဟန်းအားသတိသည် ရှေးရှုထင်၏၊ (ထိုသတိ သည်) အဆင့်ဆင့် အသိဉာဏ်တိုးပွါးခြင်းငှါသာ ဖြစ်၏၊ အဆင့်ဆင့်သတိတစ်ဖန် တိုးပွါးခြင်းငှါသာ ဖြစ်၏၊ (ထိုရဟန်းသည် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်) မမှီမတွယ်မူ၍လည်း နေ၏၊ လောက၌ တစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ လည်း (ငါ, ငါ၏ဥစ္စာဟု) စွဲလည်း မစွဲလမ်း။ ရဟန်းတို့ ဤသို့လည်းရဟန်းသည် ရုပ်အပေါင်း၌ ရုပ် အပေါင်းကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။

သူသေကောင် ကိုးမျိုးကို ဆင်ခြင်ခြင်းအပိုင်း ပြီး၏။

ရုပ်အပေါင်းကိုဆင်ခြင်ခြင်း တစ်ဆယ့်လေးပါး ပြီး၏။

ဝေဒနာကို ဆင်ခြင်ခြင်း ကိုးပါး

၃၈၀။ ရဟန်းတို့ အဘယ်သို့လျှင် ရဟန်းသည် ဝေဒနာ[၁]တို့၌ ဝေဒနာတို့ကို အကြိမ်ကြိမ်ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် သုခဝေဒနာ[၂]ကိုခံစားလျှင်လည်း "သုခဝေဒနာကို ခံစားသည်"ဟု သိ၏။ ဒုက္ခဝေဒနာ[၃]ကို ခံစားလျှင်လည်း "ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစားသည်"ဟု သိ၏။ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ[၄]ကို ခံစားလျှင်လည်း "အဒုက္ခမသုခဝေဒနာကိုခံစားသည်"ဟု သိ၏။

ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သော ချမ်းသာသော ဝေဒနာကို ခံစားလျှင်လည်း "ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သော ချမ်းသာသောဝေဒနာကို ခံစားသည်"ဟု သိ၏၊ ကာမဂုဏ်နှင့်မစပ်သော ချမ်းသာသော ဝေဒနာကို ခံစား လျှင်လည်း "ကာမဂုဏ်နှင့်မစပ်သော ချမ်းသာသော ဝေဒနာကို ခံစားသည်"ဟုသိ၏။ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ် သောဆင်းရဲသော ဝေဒနာကို ခံစားလျှင်လည်း "ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သော ဆင်းရဲသော ဝေဒနာကို ခံစားသည်"ဟု သိ၏၊ ကာမဂုဏ်နှင့် မစပ်သော ဆင်းရဲသောဝေဒနာကို ခံစားလျှင်လည်း "ကာမဂုဏ်နှင့် မစပ်သော ဆင်းရဲသော ဝေဒနာကို ခံစားသည်"ဟုသိ၏၊ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သော ဆင်းရဲမဟုတ်ချမ်းသာမဟုတ် သော ဝေဒနာကို ခံစားလျှင်လည်း "ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သော ဆင်းရဲမဟုတ်ချမ်းသာမဟုတ်သော ဝေဒနာကို ခံစားသည်"ဟု သိ၏၊ ကာမဂုဏ်နှင့် မစပ်သော ဆင်းရဲမဟုတ်ချမ်းသာမဟုတ်သော ဝေဒနာကို ခံစား လျှင်လည်း "ကာမဂုဏ်နှင့်မစပ်သော ဆင်းရဲမဟုတ်ချမ်းသာမဟုတ်သော ဝေဒနာကို ခံစားသည်"ဟု သိ၏။

ဤသို့ မိမိ၏ ဝေဒနာတို့၌မူလည်း ဝေဒနာတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏၊ သူတစ်ပါး၏ဝေဒနာတို့၌မူလည်း ဝေဒနာတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏၊ မိမိ သူတစ်ပါး၏ဝေဒနာတို့၌မူလည်း ဝေဒနာတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ ဝေဒနာတို့၌ ဖြစ်ကြောင်းတရားနှင့် ဖြစ်ခြင်းသဘောကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍မူလည်း နေ၏၊ ဝေဒနာတို့၌ ပျက်ကြောင်းတရားနှင့် ပျက်ခြင်းသဘောကို အကြိမ်ကြိမ်

ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍မူလည်း နေ၏၊ ဝေဒနာတို့၌ ဖြစ်ကြောင်းပျက်ကြောင်းတရားနှင့် ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းသဘောကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍မူလည်း နေ၏၊ ထို့ပြင် "ဝေဒနာသည်သာလျှင် ရှိ၏"ဟု ထိုရဟန်းအား သတိသည် ရှေးရှုထင်၏၊ (ထိုသတိသည်) အဆင့်ဆင့် အသိဉာဏ်တိုးပွါးခြင်းငှါသာ ဖြစ်၏၊ အဆင့်ဆင့် သတိတစ်ဖန် တိုးပွါးခြင်းငှါသာ ဖြစ်၏၊ (ထိုရဟန်းသည် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ ဖြင့်) မမှီမတွယ်မူ၍လည်း နေ၏၊ လောက၌ တစ်စုံတစ်ရာကိုမျှလည်း (ငါ, ငါ၏ဥစ္စာဟု) စွဲ လည်း မစွဲလမ်း။ ရဟန်းတို့ ဤသို့ လည်း ရဟန်းသည် ဝေဒနာတို့၌ ဝေဒနာတို့ကိုအကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။

ဝေဒနာကို ဆင်ခြင်ခြင်းကိုးပါး ပြီး၏။

၁။ ခံစားခြင်း။
၂။ ချမ်းသာသောခံစားခြင်း။
၃။ ဆင်းရဲသောခံစားခြင်း။
၄။ ဆင်းရဲမဟုတ် ချမ်းသာမဟုတ်သောခံစားခြင်း။

♣

စိတ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါး

၃၈၁။ ရဟန်းတို့ အဘယ်သို့လျှင် ရဟန်းသည် စိတ်၌ စိတ်ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍နေသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် ရာဂ[၁]နှင့်တကွသော စိတ်ကိုလည်း "ရာဂနှင့်တကွသောစိတ်"ဟု သိ၏၊ ရာဂကင်းသော စိတ်ကိုလည်း "ရာဂကင်းသောစိတ်"ဟု သိ၏၊ ဒေါသ[၂]နှင့်တကွသော စိတ်ကိုလည်း "ဒေါသနှင့်တကွသောစိတ်"ဟု သိ၏၊ ဒေါသကင်းသော စိတ်ကိုလည်း "ဒေါသကင်းသောစိတ်"ဟု သိ၏၊ မောဟ[၃] နှင့်တကွသော စိတ်ကိုလည်း "မောဟနှင့်တကွသောစိတ်"ဟု သိ၏၊ မောဟကင်းသော စိတ်ကိုလည်း "မောဟကင်းသောစိတ်"ဟု သိ၏၊ သံခိတ္တ[၄]စိတ်ကိုလည်း "သံခိတ္တစိတ်"ဟု သိ၏၊ ဝိက္ခိတ္တ[၅] စိတ်ကိုလည်း "ဝိက္ခိတ္တစိတ်"ဟု သိ၏၊ မဟဂ္ဂုတ်[၆]စိတ်ကိုလည်း "မဟဂ္ဂုတ်စိတ်"ဟု သိ၏၊ အမဟဂ္ဂုတ်[၇] စိတ်ကိုလည်း "အမဟဂ္ဂုတ်စိတ်"ဟု သိ၏၊ သဥတ္တရ[၈]စိတ်ကိုလည်း "သဥတ္တရစိတ်"ဟု သိ၏၊ အနုတ္တရစိတ်[၉] ကိုလည်း "အနုတ္တရစိတ်"ဟု သိ၏၊ သမာဟိတစိတ်[၁၀] ကိုလည်း "သမာဟိတစိတ်"ဟု သိ၏၊ အသမာဟိတစိတ်[၁၁] ကိုလည်း "အသမာဟိတစိတ်"ဟု သိ၏၊ ဝိမုတ္တစိတ်[၁၂]ကိုလည်း "ဝိမုတ္တစိတ်"ဟု သိ၏၊ အဝိမုတ္တစိတ်[၁၃]ကိုလည်း "အဝိမုတ္တစိတ်"ဟု သိ၏။

ဤသို့ မိမိ၏ စိတ်၌မူလည်း စိတ်ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏၊ သူတစ်ပါး၏စိတ်၌မူလည်း စိတ်ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏၊ မိမိ သူတစ်ပါး၏ စိတ်၌မူလည်း စိတ်ကိုအကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ စိတ်၌ ဖြစ်ကြောင်းတရားနှင့် ဖြစ်ခြင်းသဘောကို အကြိမ်ကြိမ်ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍မူလည်း နေ၏၊ စိတ်၌ ပျက်ကြောင်းတရားနှင့် ပျက်ခြင်းသဘောကို အကြိမ်ကြိမ်ရှုလေ့ ရှိသည်ဖြစ်၍မူလည်း နေ၏၊ စိတ်၌ ဖြစ်ကြောင်း ပျက်ကြောင်းတရားနှင့် ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းသဘောကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍မူလည်း

နေ၏၊ ထို့ပြင် "စိတ်သည်သာလျှင်ရှိ၏"ဟု ထိုရဟန်းအား သတိသည် ရှေးရှုထင်၏၊ (ထိုသတိသည်) အဆင့်ဆင့်အသိဉာဏ်တိုးပွါးခြင်းငှါသာ ဖြစ်၏၊ အဆင့်ဆင့် သတိတစ်ဖန် တိုးပွါးခြင်းငှါသာ ဖြစ်၏၊ (ထိုရဟန်းသည်တရားဒီဋ္ဌိတို့ ဖြင့်) မမှီမတွယ်မူ၍လည်း နေ၏၊ လောကဌ် တစ်စုံတစ်ရာကိုမျှလည်း (ငါ, ငါ၏ ဥစ္စာဟု) စွဲလည်းမစွဲလမ်း။ ရဟန်းတို့ ဤသို့လည်း ရဟန်းသည် စိတ်၌ စိတ်ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍နေ၏။

စိတ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါး ပြီး၏။

၁။ တပ်မက်ခြင်း။
၂။ အမျက်ထွက်ခြင်း။
၃။ တွေဝေခြင်း။
၄။ ကျုံ့သောစိတ်။
၅။ ပျံ့သောစိတ်။
၆။ ရူပ အရူပစိတ်။
၇။ ကာမာဝစရစိတ်။
၈။ ကာမာဝစရစိတ်။
၉။ ရူပ အရူပ စိတ်။
၁၀။ အပွနာသမာဓိ ဥပစာသမာဓိရှိသော တည်ကြည်သောစိတ်။
၁၁။ သမာဓိနှစ်ပါးကင်းသော မတည်ကြည်သောစိတ်။
၁၂။ လွတ်မြောက်သောစိတ်။
၁၃။ မလွတ်မြောက်သောစိတ်။

♣

သဘောတရားကို ဆင်ခြင်ခြင်း ငါးပါး

နီဝရဏတရားငါးပါးကို ဆင်ခြင်ခြင်းအပိုင်း

၃၈၂။ ရဟန်းတို့ အဘယ်သို့လျှင် ရဟန်းသည် သဘောတရားတို့၌ သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ်ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် နီဝရဏ် ငါးပါးသဘောတရားတို့၌ သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။

ရဟန်းတို့ အဘယ်သို့လျှင် ရဟန်းသည် နီဝရဏငါးပါး သဘောတရားတို့၌ သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် မိမိသန္တာန်၌ကာမစ္ဆန္ဒ၂ ရှိလျှင်လည်း "ငါ၏ သန္တာန်၌ ကာမစ္ဆန္ဒ ရှိသည်"ဟု သိ၏၊ မိမိသန္တာန်၌ ကာမစ္ဆန္ဒ မရှိလျှင်လည်း "ငါ၏ သန္တာန်၌ ကာမစ္ဆန္ဒ မရှိ"ဟု သိ၏၊ မဖြစ်သေးသော ကာမစ္ဆန္ဒ၏ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းသိ၏၊ ဖြစ်ပြီးသော ကာမစ္ဆန္ဒ၏

ပယ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏၊ ပယ်ပြီးသော ကာမစ္ဆန္ဒ၏ နောင်အခါမဖြစ်ပေါ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏။

မိမိသန္တာန်၌ ဗျာပါဒ[2] ရှိလျှင်လည်း "ငါ၏ သန္တာန်၌ ဗျာပါဒရှိသည်"ဟု သိ၏၊ မိမိသန္တာန်၌ ဗျာပါဒမရှိလျှင်လည်း "ငါ၏ သန္တာန်၌ ဗျာပါဒ မရှိ"ဟု သိ၏၊ မဖြစ်သေးသော ဗျာပါဒ၏ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏၊ ဖြစ်ပြီးသော ဗျာပါဒ၏ ပယ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏၊ ပယ်ပြီးသော ဗျာပါဒ၏နောင်အခါ မဖြစ်ပေါ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏။

မိမိသန္တာန်၌ ထိနမိဒ္ဓ[3] ရှိလျှင်လည်း "ငါ၏ သန္တာန်၌ ထိနမိဒ္ဓ ရှိသည်"ဟု သိ၏၊ မိမိသန္တာန်၌ ထိနမိဒ္ဓမရှိလျှင်လည်း "ငါ၏ သန္တာန်၌ ထိနမိဒ္ဓ မရှိ"ဟု သိ၏၊ မဖြစ်သေးသော ထိနမိဒ္ဓ၏ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏၊ ဖြစ်ပြီးသော ထိနမိဒ္ဓ၏ ပယ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏၊ ပယ်ပြီးသော ထိနမိဒ္ဓ၏ နောင်အခါမဖြစ်ပေါ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏။

မိမိသန္တာန်၌ ဥဒ္ဓစ္စ[4]ကုက္ကုစ္စ[5] ရှိလျှင်လည်း "ငါ၏ သန္တာန်၌ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စရှိသည်"ဟု သိ၏၊ မိမိသန္တာန်၌ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စမရှိလျှင်လည်း "ငါ၏ သန္တာန်၌ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ မရှိ"ဟု သိ၏၊ မဖြစ်သေးသောဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ၏ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏၊ ဖြစ်ပြီးသော ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ၏ ပယ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏၊ ပယ်ပြီးသော ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ၏ နောင်အခါ မဖြစ်ပေါ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏။

မိမိသန္တာန်၌ ဝိစိကိစ္ဆာ[6] ရှိလျှင်လည်း "ငါ၏ သန္တာန်၌ ဝိစိကိစ္ဆာ ရှိ၏"ဟု သိ၏၊ မိမိသန္တာန်၌ ဝိစိကိစ္ဆာ မရှိလျှင်လည်း "ငါ၏ သန္တာန်၌ ဝိစိကိစ္ဆာမရှိ"ဟု သိ၏၊ မဖြစ်သေးသော ဝိစိကိစ္ဆာ၏ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏၊ ဖြစ်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာ၏ ပယ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏၊ ပယ်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာ၏ နောင်အခါ မဖြစ်ပေါ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏၊

ဤသို့ မိမိ၏ သဘောတရားတို့၌မူလည်း သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏၊ သူတစ်ပါး၏ သဘောတရားတို့၌မူလည်း သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ မိမိ သူတစ်ပါး၏ သဘောတရားတို့၌မူလည်း သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ သဘောတရားတို့၌ ဖြစ်ကြောင်းတရားနှင့် ဖြစ်ခြင်းသဘောကို အကြိမ်ကြိမ်ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ် ၍မူလည်း နေ၏၊ သဘောတရားတို့၌ ပျက်ကြောင်းတရားနှင့် ပျက်ခြင်းသဘောကိုအကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိ သည်ဖြစ်၍မူလည်း နေ၏။ သဘောတရားတို့၌ ဖြစ်ကြောင်းပျက်ကြောင်းတရားနှင့် ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်း သဘောကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ မူလည်း နေ၏။ ထို့ပြင် "သဘောတရားတို့သည်သာလျှင် ရှိကုန်၏"ဟု ထိုရဟန်းအား သတိသည် ရှေးရှုထင်၏၊ (ထိုသတိသည်) အဆင့်ဆင့် အသိဉာဏ်တိုးပွါးခြင်း ၄ါသာ ဖြစ်၏၊ အဆင့်ဆင့် သတိတစ်ဖန်တိုးပွါးခြင်း၄ါသာ ဖြစ်၏၊ (ထိုရဟန်းသည် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်) မမှီမတွယ်မူ၍လည်း နေ၏၊ လောကခ္ခန်ဓာတစ်စုံတစ်ရာကိုမျှလည်း (ငါ, ငါ၏ဥစ္စာဟု) စွဲလည်း မစွဲလမ်း။ ရဟန်းတို့ ဤသို့လည်း ရဟန်းသည်သဘောတရားတို့၌ သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိ သည်ဖြစ်၍ နေ၏။

၁။ အပိတ်အပင်တရား

၂။ ကာမဂုဏ်အလို
၃။ သူတစ်ပါးပျက်စီးစေလိုခြင်းသဘော
၄။ လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း။
၅။ ပျံ့လွင့်ခြင်း။
၆။ နှလုံးမသာယာခြင်း။
၇။ မဝေခွဲနိုင်ခြင်း။

♣

ခန္ဓာငါးပါးကို ဆင်ခြင်ခြင်းအပိုင်း

၃၈၃။ ရဟန်းတို့ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ရဟန်းသည် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါး သဘောတရားတို့၌သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ ရဟန်းတို့ အဘယ်သို့လျှင် ရဟန်းသည်ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါး သဘောတရားတို့၌ သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍နေသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် ဤကားရုပ်တည်း၊ ဤကား ရုပ်၏ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဤကား ရုပ်၏ ချုပ်ရာတည်း၊ ဤကား ဝေဒနာတည်း၊ ဤကား ဝေဒနာ၏ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဤကား ဝေဒနာ၏ ချုပ်ရာတည်း၊ ဤကား သညာ[1]တည်း၊ ဤကား သညာ၏ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဤကား သညာ၏ ချုပ်ရာတည်း၊ ဤသည်တို့ကား သင်္ခါရ[2]တို့တည်း၊ ဤကားသင်္ခါရတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဤကား သင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ရာတည်း၊ ဤကား ဝိညာဏ်[3]တည်း၊ ဤကားဝိညာဏ်၏ ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဤကား ဝိညာဏ်၏ ချုပ်ရာတည်းဟု ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။

ဤသို့ မိမိ၏ သဘောတရားတို့၌မူလည်း သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏၊ သူတစ်ပါး၏ သဘောတရားတို့၌မူလည်း သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏၊ မိမိ သူတစ်ပါး၏ သဘောတရားတို့၌မူလည်း သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍နေ၏၊ သဘောတရားတို့၌ ဖြစ်ကြောင်းတရားနှင့် ဖြစ်ခြင်းသဘောကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍မူလည်း နေ၏၊ သဘောတရားတို့၌ ပျက်ကြောင်းတရားနှင့် ပျက်ခြင်းသဘောကို အကြိမ်ကြိမ်ရှုလေ့ ရှိသည်ဖြစ်၍မူလည်း နေ၏၊ သဘောတရားတို့၌ ဖြစ်ကြောင်း ပျက်ကြောင်းတရားနှင့် ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း သဘောကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍မူလည်း နေ၏။ ထို့ပြင် "သဘောတရားတို့သည်သာလျှင် ရှိကုန်၏"ဟု ထိုရဟန်းအား သတိသည် ရှေးရှုထင်၏၊ (ထိုသတိသည်) အဆင့်ဆင့် အသိဉာဏ်တိုးပွါးခြင်း ၄ါသာ ဖြစ်၏၊ အဆင့်ဆင့် သတိတစ်ဖန် တိုးပွါးခြင်း၄ါသာ ဖြစ်၏၊ (ထိုရဟန်းသည် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်) မမှီမတွယ်မူ၍လည်း နေ၏၊ လောက၌ တစ်စုံတစ်ရာကို မျှလည်း (ငါ, ငါ၏ဥစ္စာဟု) စွဲလည်း မစွဲလမ်း။ ရဟန်းတို့ ဤသို့လည်း ရဟန်းသည် သဘောတရားတို့၌သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိ သည်ဖြစ်၍ နေ၏။

ခန္ဓာငါးပါးကို ဆင်ခြင်ခြင်းအပိုင်း ပြီး၏။

၁။ မှတ်သိခြင်း။
၂။ ပြုပြင်စီရင်မှု အားထုတ်မှု။
၃။ အထူးသိမှု။

♣

အာယတနတစ်ဆယ့်နှစ်ပါးကို ဆင်ခြင်ခြင်းအပိုင်း

၃၈၄။ ရဟန်းတို့ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ရဟန်းသည် ခြောက်ပါးသော အတွင်း အပ အာယတန ၁သဘောတရားတို့၌ သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ ရဟန်းတို့ အဘယ်သို့လျှင် ရဟန်းသည် ခြောက်ပါးသော အတွင်း အပ အာယတနသဘောတရားတို့၌ သဘောတရားတို့ကိုအကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေသနည်း။

ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် မျက်စိကိုလည်း သိ၏၊ အဆင်းတို့ကိုလည်း သိ၏၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကို စွဲ၍ သံယောဇဉ် ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း သိ၏၊ မဖြစ်သေးသော သံယောဇဉ်၏ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏၊ ဖြစ်ပြီးသော သံယောဇဉ်၏ ပယ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏၊ ပယ်ပြီးသော သံယောဇဉ်၏နောင်အခါ မဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏။

နားကိုလည်း သိ၏၊ အသံတို့ကိုလည်း သိ၏၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကို စွဲ၍ သံယောဇဉ် ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း သိ၏၊ မဖြစ်သေးသော သံယောဇဉ်၏ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏၊ ဖြစ်ပြီးသော သံယောဇဉ်၏ပယ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏၊ ပယ်ပြီးသော သံယောဇဉ်၏ နောင်အခါ မဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏။

နှာခေါင်းကိုလည်း သိ၏၊ အနံ့တို့ကိုလည်း သိ၏၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကို စွဲ၍ သံယောဇဉ်ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းသိ၏၊ မဖြစ်သေးသော သံယောဇဉ်၏ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏၊ ဖြစ်ပြီးသော သံယောဇဉ်၏ပယ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏၊ ပယ်ပြီးသော သံယောဇဉ်၏ နောင်အခါ မဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏။

လျှာကိုလည်း သိ၏၊ အရသာတို့ကိုလည်း သိ၏၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကို စွဲ၍ သံယောဇဉ် ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းသိ၏၊ မဖြစ်သေးသော သံယောဇဉ်၏ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏၊ ဖြစ်ပြီးသော သံယောဇဉ်၏ပယ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏၊ ပယ်ပြီးသော သံယောဇဉ်၏ နောင်အခါ မဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏။

ကိုယ်ကိုလည်း သိ၏၊ အတွေ့အထိတို့ကိုလည်း သိ၏၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကို စွဲ၍ သံယောဇဉ် ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း သိ၏၊ မဖြစ်သေးသော သံယောဇဉ်၏ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏၊ ဖြစ်ပြီးသော သံယောဇဉ်၏ပယ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏၊ ပယ်ပြီးသော သံယောဇဉ်၏ နောင်အခါ မဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏။

စိတ်ကိုလည်း သိ၏၊ သဘောတရားတို့ကိုလည်း သိ၏၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကို စွဲ၍ သံယောဇဉ်ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း သိ၏၊ မဖြစ်သေးသော သံယောဇဉ်၏ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏၊ ဖြစ်ပြီးသော သံယောဇဉ်၏ပယ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏၊ ပယ်ပြီးသော သံယောဇဉ်၏ နောင်အခါ မဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏။

ဤသို့ မိမိ၏ သဘောတရားတို့၌မူလည်း သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏၊ သူတစ်ပါး၏ သဘောတရားတို့၌မူလည်း သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏၊ မိမိ သူတစ်ပါး၏ သဘောတရားတို့၌မူလည်း သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏၊ သဘောတရားတို့၌ ဖြစ်ကြောင်းတရားနှင့် ဖြစ်ခြင်းသဘောကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍မူ လည်းနေ၏၊ သဘောတရားတို့၌ ပျက်ကြောင်းတရားနှင့် ပျက်ခြင်းသဘောကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍မူလည်း နေ၏။ သဘောတရားတို့၌ ဖြစ်ကြောင်း ပျက်ကြောင်းတရားနှင့် ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းသဘော ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍မူလည်း နေ၏၊ ထိုပြင် "သဘောတရားတို့သည်သာလျှင် ရှိကုန်၏"ဟု ထိုရဟန်းအား သတိသည် ရှေးရှုထင်၏၊ (ထိုသတိသည်) အဆင့်ဆင့် အသိဉာဏ် တိုးပွါးခြင်းငှါသာ ဖြစ်၏၊ အဆင့်ဆင့် သတိ တစ်ဖန်တိုးပွါးခြင်းငှါသာ ဖြစ်၏၊ (ထိုရဟန်းသည် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်) မမှီ မတွယ်မူ၍လည်း နေ၏၊ လောကဌ်တစ်စုံတစ် ရာကိုမျှလည်း (ငါ, ငါ၏ဥစ္စာဟု) စွဲလည်း မစွဲလမ်း။ ရဟန်းတို့ ဤသို့လည်း ရဟန်းသည်ခြောက်ပါးသော အတွင်း အပ အာယတန သဘောတရားတို့၌ သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ်ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။

အာယတနတစ်ဆယ့်နှစ်ပါးကို ဆင်ခြင်ခြင်းအပိုင်း ပြီး၏။

၁။ ဖြစ်ရာ တည်ရာ အကြောင်း

♣

ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးကို ဆင်ခြင်ခြင်းအပိုင်း

၃၈၅။ ရဟန်းတို့ တစ်ဖန် ထိုပြင်လည်း ရဟန်းသည် ဗောဇ္ဈင်[1] ခုနစ်ပါး သဘောတရားတို့၌ သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏၊ ရဟန်းတို့ အဘယ်သို့လျှင် ရဟန်းသည် ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး သဘောတရားတို့၌ သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေသနည်း။

ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် မိမိသန္တာန်၌ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်[2]ရှိလျှင်လည်း "ငါ၏သန္တာန်၌ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင် ရှိသည်"ဟု သိ၏၊ မိမိသန္တာန်၌ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်မရှိလျှင်လည်း "ငါ၏သန္တာန်၌ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်မရှိ"ဟု သိ၏၊ မဖြစ်သေးသော သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်၏ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏၊ ဖြစ်ပြီးသော သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်ကို ပွါးစေခြင်းငှါ ပြည့်စုံခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း သိ၏။

မိမိသန္တာန်၌ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်[3] ရှိလျှင်လည်း "ငါ၏ သန္တာန်၌ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင် ရှိသည်"ဟုသိ၏၊ မိမိသန္တာန်၌ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်မရှိလျှင်လည်း "ငါ၏ သန္တာန်၌ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်မရှိ"ဟုသိ၏၊ မဖြစ်သေးသော ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်၏ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏၊ ဖြစ်ပြီးသော ဓမ္မဝိစယ သမ္ဗောဇ္ဈင်ကိုပွါးစေခြင်းငှါ ပြည့်စုံခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း သိ၏။

မိမိသန္ဓာန်၌ ဝီရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်[၄] ရှိလျှင်လည်း "ငါ၏ သန္ဓာန်၌ ဝီရိယသမ္ဗောဇ္ဈင် ရှိသည်"ဟု သိ၏။ မိမိသန္ဓာန်၌ ဝီရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်မရှိလျှင်လည်း "ငါ၏ သန္ဓာန်၌ ဝီရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်မရှိ"ဟု သိ၏။ မဖြစ်သေးသော ဝီရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်၏ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏။ ဖြစ်ပြီးသော ဝီရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်ကိုပွါးစေခြင်းငှါ ပြည့်စုံခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း သိ၏။

မိမိသန္ဓာန်၌ ဝီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်[၅] ရှိလျှင်လည်း "ငါ၏ သန္ဓာန်၌ ဝီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်ရှိသည်"ဟုသိ၏။ မိမိသန္ဓာန်၌ ဝီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်မရှိလျှင်လည်း "ငါ၏ သန္ဓာန်၌ ဝီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်မရှိ"ဟု သိ၏။ မဖြစ်သေးသောဝီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်၏ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏။ ဖြစ်ပြီးသော ဝီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်ကို ပွါးစေခြင်းငှါပြည့်စုံခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း သိ၏။

မိမိသန္ဓာန်၌ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်[၆]ရှိလျှင်လည်း "ငါ၏ သန္ဓာန်၌ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင် ရှိသည်"ဟု သိ၏။ မိမိသန္ဓာန်၌ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်မရှိလျှင်လည်း "ငါ၏ သန္ဓာန်၌ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင် မရှိ"ဟု သိ၏။ မဖြစ်သေးသော ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်၏ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏။ ဖြစ်ပြီးသော ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်ကိုပွါးစေခြင်းငှါ ပြည့်စုံခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း သိ၏။

မိမိသန္ဓာန်၌ သမာဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်[၇] ရှိလျှင်လည်း "ငါ၏ သန္ဓာန်၌ သမာဓိသမ္ဗောဇ္ဈင် ရှိသည်"ဟု သိ၏။ မိမိသန္ဓာန်၌ သမာဓိသမ္ဗောဇ္ဈင် မရှိလျှင်လည်း "ငါ၏ သန္ဓာန်၌ သမာဓိသမ္ဗောဇ္ဈင် မရှိ"ဟု သိ၏။ မဖြစ်သေးသော သမာဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်၏ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏။ ဖြစ်ပြီးသော သမာဓိသမ္ဗောဇ္ဈင် ကိုပွါးစေခြင်းငှါ ပြည့်စုံခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း သိ၏။

မိမိသန္ဓာန်၌ ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်[၈] ရှိလျှင်လည်း "ငါ၏ သန္ဓာန်၌ ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင် ရှိသည်"ဟုသိ၏။ မိမိသန္ဓာန်၌ ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင် မရှိလျှင်လည်း "ငါ၏ သန္ဓာန်၌ ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင် မရှိ"ဟုသိ၏။ မဖြစ်သေးသော ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်၏ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိ၏။ ဖြစ်ပြီးသော ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်ကို ပွါးစေခြင်းငှါ ပြည့်စုံခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း သိ၏။

ဤသို့ မိမိ၏ သဘောတရားတို့၌မူလည်း သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ သူတစ်ပါး၏ သဘောတရားတို့၌မူလည်း သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ မိမိ သူတစ်ပါး၏ သဘောတရားတို့၌မူလည်း သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ် ၍နေ၏။ သဘောတရားတို့၌ ဖြစ်ကြောင်းတရားနှင့် ဖြစ်ခြင်းသဘောကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍မူလည်း နေ၏။ သဘောတရားတို့၌ ပျက်ကြောင်းတရားနှင့် ပျက်ခြင်းသဘောကို အကြိမ်ကြိမ်ရှုလေ့ ရှိသည် ဖြစ်၍မူလည်း နေ၏။ သဘောတရားတို့၌ ဖြစ်ကြောင်း ပျက်ကြောင်းတရားနှင့် ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းသဘောကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ မူလည်း နေ၏။ ထို့ပြင် "သဘောတရားတို့သည်သာ လျှင် ရှိကုန်၏"ဟု ထိုရဟန်းအား သတိသည် ရှေးရှုထင်၏။ (ထိုသတိသည်) အဆင့်ဆင့် အသိဉာဏ် တိုးပွါးခြင်းငှါသာ ဖြစ်၏။ အဆင့်ဆင့် သတိတစ်ဖန် တိုးပွါးခြင်းငှါသာ ဖြစ်၏။ (ထိုရဟန်းသည် တဏှာဒိဋ္ဌိ တို့ဖြင့်) မမှီမတွယ်မူ၍လည်း နေ၏။ လောကဌ် တစ်စုံတစ် ရာကိုမျှလည်း (ငါ, ငါ၏ဥစ္စာဟု) စွဲလည်း မစွဲလမ်း။ ရဟန်းတို့ ဤသို့လည်း ရဟန်းသည် ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး သဘောတရားတို့၌ သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။

ဗောဓျင်ခုနစ်ပါးကို ဆင်ခြင်ခြင်းအပိုင်း ပြီး၏။

၁။ သစ္စာတို့ကို သိကြောင်း။
၂။ မဂ်ဉာဏ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော အောက်မေ့ခြင်း။
၃။ မဂ်ဉာဏ်၏အကြောင်းဖြစ်သော တရားသဘောကို စူးစမ်းဆင်ခြင်ခြင်း။
၄။ မဂ်ဉာဏ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော အားထုတ်ခြင်း။
၅။ မဂ်ဉာဏ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော နှစ်သိမ့်ခြင်း။
၆။ မဂ်ဉာဏ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကိုယ်စိတ်၏ ငြိမ်းချမ်းခြင်း။
၇။ မဂ်ဉာဏ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း။
၈။ မဂ်ဉာဏ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော အညီအမျှရှုခြင်း။

♣

သစ္စာလေးပါးကို ဆင်ခြင်ခြင်းအပိုင်း

၃၈၆။ ရဟန်းတို့ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ရဟန်းသည် အရိယသစ္စာလေးပါး သဘောတရားတို့၌သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏၊ ရဟန်းတို့ အဘယ်သို့လျှင် ရဟန်းသည်အရိယသစ္စာလေးပါး သဘောတရားတို့၌ သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍ နေသနည်း။

ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် "ဤကား ဒုက္ခတည်း"ဟုဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း သိ၏၊ "ဤကား ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်းတည်း"ဟုဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း သိ၏၊ "ဤကား ဒုက္ခချုပ်ရာတည်း"ဟုဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း သိ၏၊ "ဤကား ဒုက္ခချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့် တည်း"ဟုဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း သိ၏။

ပဌမအခန်း ပြီး၏။

ဒုက္ခအရိယသစ္စာ

၃၈၇။ ရဟန်းတို့ ဒုက္ခသစ္စာဟူသည် အဘယ်နည်း။ ဇာတိ[1] သည်လည်း ဒုက္ခတည်း၊ ဇရာ[2]သည်လည်း ဒုက္ခတည်း၊ မရဏ[3] သည်လည်း ဒုက္ခတည်း၊ သောက[4] ပရိဒေ[5] ဒုက္ခ[6] ဒေါမနဿ[7]ဥပါယာသ[8] တို့သည်လည်း ဒုက္ခတို့တည်း၊ မချစ်ခင် မနှစ်သက်ဖွယ်တို့နှင့် တွေ့ဆုံပေါင်းသင်းရခြင်းသည်လည်း ဒုက္ခတည်း၊ ချစ်နှစ်လိုဖွယ်တို့နှင့် ကွဲကွာကွေကွင်းရခြင်းသည်လည်း ဒုက္ခတည်း၊ အလိုရှိသည်ကို မရခြင်းသည်လည်း ဒုက္ခတည်း၊ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတို့သည်ဒုက္ခတို့တည်း။

၃၈၈။ ရဟန်းတို့ ဇာတိဟူသည် အဘယ်နည်း။ ထိုထိုသတ္တဝါတို့၏ ထိုထိုသတ္တဝါ အစုအပေါင်း၌ ရှေးဦးစွာဖြစ်ခြင်း ပြည့်စုံစွာဖြစ်ခြင်း (အမိဝမ်းတွင်း ဥခွံတွင်းသို့) သက်ဝင်ခြင်း

ကိုယ်ထင်ရှားဖြစ်ခြင်း ခန္ဓာတို့၏ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်း အာယတနတို့ကို ရခြင်းတည်း။ ရဟန်းတို့ ဤတရားသဘောကို ဇာတိဟူ၍ခေါ်ဆိုအပ်၏။

၃၈၉။ ရဟန်းတို့ ဇရာဟူသည် အဘယ်နည်း။ ထိုထိုသတ္တဝါတို့၏ ထိုထိုသတ္တဝါအပေါင်း၌ အိုခြင်းအိုသောအခြင်းအရာ သွားကျိုးခြင်း ဆံဖြူခြင်း အရေတွန့်ရှုံ့ခြင်း ရုပ်အသက်ဆုတ်ယုတ်ခြင်း (မျက်စိစသော) ဣန္ဒြေတို့၏ ရင့်ခြင်းတည်း။ ရဟန်းတို့ ဤတရားသဘောကို ဇရာဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။

၃၉၀။ ရဟန်းတို့ မရဏဟူသည် အဘယ်နည်း။ ထိုထိုသတ္တဝါတို့၏ ထိုထိုသတ္တဝါအပေါင်းမှ ရွှေ့လျောခြင်း ရွှေ့လျောသောအခြင်းအရာ ပျက်စီးခြင်း ကွယ်ပျောက်ခြင်း သက်ပြတ်သေဆုံးခြင်း ကွယ်လွန်ခြင်း ခန္ဓာတို့၏ ပျက်စီးခြင်း ကိုယ်ကိုပစ်ချခြင်း ဇီဝိတိန္ဒြေ၏ ပြတ်စဲခြင်းတည်း။ ရဟန်းတို့ဤတရား သဘောကို မရဏဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။

၃၉၁။ ရဟန်းတို့ သောကဟူသည် အဘယ်နည်း။ ရဟန်းတို့ တစ်မျိုးမျိုးသော ပျက်စီးခြင်းနှင့်မလွတ်ကင်းသော တစ်မျိုးမျိုးသော ဆင်းရဲကြောင်းနှင့် တွေ့သောသတ္တဝါ၏ စိုးရိမ်ခြင်း စိုးရိမ်သောအခြင်းအရာ စိုးရိမ်သည်၏အဖြစ် အတွင်း၌စိုးရိမ်ခြင်း အတွင်း၌ ပြင်းစွာ စိုးရိမ်ခြင်းတည်း။ ရဟန်းတို့ ဤသဘောတရားကို သောကဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။

၃၉၂။ ရဟန်းတို့ ပရိဒေဝဟူသည် အဘယ်နည်း။ ရဟန်းတို့ တစ်မျိုးမျိုးသော ပျက်စီးခြင်းနှင့်မလွတ်ကင်းသော တစ်မျိုးမျိုးသော ဆင်းရဲကြောင်းနှင့် တွေ့သော သတ္တဝါ၏ ငိုကြွေးခြင်း ပြင်းစွာ ငိုကြွေးခြင်း ငိုကြွေးသော အခြင်းအရာ ပြင်းစွာငိုကြွေးသော အခြင်းအရာ ငိုကြွေးသည်၏အဖြစ် ပြင်းစွာငိုကြွေးသည်၏အဖြစ်တည်း။ ရဟန်းတို့ ဤသဘောတရားကို ပရိဒေဝ ဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။

၃၉၃။ ရဟန်းတို့ ဒုက္ခဟူသည် အဘယ်နည်း။ ရဟန်းတို့ ကိုယ်၌ဖြစ်သောဆင်းရဲခြင်း ကိုယ်၌ဖြစ်သော မသာယာခြင်း ကိုယ်အတွေ့ကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲသော မသာယာအပ်သော ခံစားခြင်းတည်း။ ရဟန်းတို့ ဤသဘောတရားကို ဒုက္ခဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။

၃၉၄။ ရဟန်းတို့ ဒေါမနဿဟူသည် အဘယ်နည်း။ ရဟန်းတို့ စိတ်၌ဖြစ်သောဆင်းရဲခြင်း စိတ်၌ဖြစ်သော မသာယာခြင်း စိတ်အတွေ့ကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲသော မသာယာအပ်သော ခံစားခြင်းတည်း။ ရဟန်းတို့ ဤသဘောတရားကို ဒေါမနဿဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။

၃၉၅။ ရဟန်းတို့ ဥပါယာသဟူသည် အဘယ်နည်း။ ရဟန်းတို့ တစ်မျိုးမျိုးသော ပျက်စီးခြင်းနှင့်မလွတ်ကင်းသော တစ်မျိုးမျိုးသော ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းနှင့်တွေ့ကြုံသော သတ္တဝါ၏ ပင်ပန်းခြင်းပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်း ပင်ပန်းသည်၏အဖြစ် ပြင်းစွာပင်ပန်းသည်၏အဖြစ်တည်း။ ရဟန်းတို့ ဤသဘောတရားကို ဥပါယာသဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။

၃၉၆။ ရဟန်းတို့ မချစ်မနှစ်လိုဖွယ်တို့နှင့် တွေ့ဆုံပေါင်းသင်းရခြင်း ဆင်းရဲဟူသည် အဘယ်နည်း။ ဤလောက၌ မလိုလား မနှစ်သက် မမြတ်နိုးအပ်ကုန်သော အဆင်း အသံ အနံ့

အရသာ အတွေ့ သဘောတရားတို့သော်လည်းကောင်း၊ အကျိုးမဲ့ခြင်း အစီးအပွါးမဲ့ခြင်း မချမ်းသာခြင်း ဘေးမငြိမ်းခြင်းကိုလိုလားကုန်သော သူတို့သော်လည်းကောင်း ထိုသူအား ရှိကုန်၏၊ ထို (အာရုံသတ္တဝါ) တို့နှင့်တကွ တွေ့ရခြင်း ဆုံရခြင်း ပေါင်းဖော်ရခြင်း ရောနှောရခြင်းတည်း။ ရဟန်းတို့ ဤတရားသဘောကို မချစ်မနှစ်လိုဖွယ်တို့နှင့် တွေ့ဆုံပေါင်းသင်းရခြင်း ဆင်းရဲဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။

၃၉၇။ ရဟန်းတို့ ချစ်ခင်နှစ်လိုဖွယ်တို့နှင့် ကွဲကွာကွေကွင်းရခြင်း ဆင်းရဲဟူသည် အဘယ်နည်း။ ဤလောကဌ် လိုလားနှစ်သက် မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော အဆင်း အသံ အနံ့ အရသာ အထိ သဘောတရားတို့သော်လည်းကောင်း၊ အကျိုးအစီးအပွါးချမ်းသာခြင်း ဘေးကင်းခြင်းကို လိုလားကုန်သော အမိအဖ ညီ အစ်ကို နှမ အစ်မ မိတ်ဆွေ အပေါင်းအဖော် ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သော်လည်းကောင်း ထိုသူအားရှိကုန်၏၊ ထို (အာရုံသတ္တဝါ) တို့နှင့် မတွေ့ရခြင်း မဆုံရခြင်း မပေါင်းဖော်ရခြင်း မရောနှောရခြင်းတည်း။ ရဟန်းတို့ ဤတရားသဘောကို ချစ်ခင်နှစ်လိုဖွယ်တို့နှင့် ကွဲကွာကွေကွင်းရခြင်း ဆင်းရဲဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။

၃၉၈။ ရဟန်းတို့ အလိုရှိသည်ကို မရခြင်း ဆင်းရဲဟူသည် အဘယ်နည်း။ ရဟန်းတို့ ဇာတိသဘောရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့အား "ငါတို့သည် ဇာတိသဘောမရှိကြကုန်မူ ကောင်းလေစ၊ ဇာတိသည်ငါတို့ထံသို့ မလာမူကား ကောင်းလေစ"ဟု ဤသို့သော တောင့်တခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်၏၊ ယင်းသို့တောင့်တသော်လည်း ဤ (ဇာတိမလာခြင်း) ကို တောင့်တခြင်းဖြင့် မရအပ်၊ ဤသည်လည်းအလိုရှိသည်ကို မရခြင်း ဆင်းရဲမည်၏။ ရဟန်းတို့ ဇရာသဘောရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့အား "ငါတို့သည်ဇရာသဘော မရှိကြကုန်မူ ကောင်းလေစ၊ ဇရာသည် ငါတို့ထံ မလာမူကား ကောင်းလေစ"ဟုဤသို့သော တောင့်တခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်၏၊ ယင်းသို့ တောင့်တသော်လည်း ဤ (ဇရာမလာခြင်း) ကိုတောင့်တခြင်းဖြင့် မရအပ်၊ ဤသည်လည်း အလိုရှိသည်ကို မရခြင်း ဆင်းရဲမည်၏။ ရဟန်းတို့ ဗျာဓိ[၉]သဘောရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့အား "ငါတို့သည် ဗျာဓိသဘော မရှိကြကုန်မူ ကောင်းလေစ၊ ဗျာဓိသည် ငါတို့ထံ မလာမူကား ကောင်းလေစ"ဟု ဤသို့သော တောင့်တခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်၏၊ ယင်းသို့ တောင့်တသော်လည်း ဤ (ဗျာဓိမလာခြင်း) ကို တောင့်တခြင်းဖြင့် မရအပ်၊ ဤသည်လည်းအလိုရှိသည်ကို မရခြင်း ဆင်းရဲမည်၏။ ရဟန်းတို့ မရဏသဘောရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့အား "ငါတို့သည် မရဏသဘော မရှိကြကုန်မူ ကောင်းလေစ၊ မရဏသည် ငါတို့ထံ မလာမူကားကောင်းလေစ"ဟု ဤသို့သော တောင့်တခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်၏၊ ယင်းသို့ တောင့်တသော်လည်းဤ (မရဏမလာခြင်း) ကို တောင့်တခြင်းဖြင့် မရအပ်၊ ဤသည်လည်း အလိုရှိသည်ကို မရခြင်းဆင်းရဲမည်၏။ ရဟန်းတို့ သောက ပရိဒေ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဥပါယာသ သဘောရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့အား "ငါတို့သည် သောက ပရိဒေ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဥပါယာသ သဘောမရှိကြကုန်မူကောင်းလေစ၊ သောက ပရိဒေ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဥပါယာသသည် ငါတို့ထံသို့မလာမူကားကောင်းလေစ"ဟု ဤသို့သော တောင့်တခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်၏၊ ယင်းသို့ တောင့်တသော်လည်း ဤ (သောကစသည်တို့ မလာခြင်း) ကို တောင့်တခြင်းဖြင့် မရအပ်၊ ဤသည်လည်း အလိုရှိသည်ကိုမရခြင်း ဆင်းရဲမည်၏။

၃၉၉။ ရဟန်းတို့ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ[၁၀] ဆင်းရဲတို့ဟူသည် အဘယ် နည်း။ ငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ဟူသည် ရူပ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဝေဒနာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ သညာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ သင်္ခါရ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဝိညာဏ်

ဥပါဒါနကွန္ဒနာတို့ပေတည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဥပါဒါနကွန္ဒနာ ငါးပါး) တို့ကိုအကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ငါးပါးသော ဥပါဒါနကွန္ဒနာဆင်းရဲတို့ဟူ၍ ဆိုအပ်ကုန်၏။

ရဟန်းတို့ ဤတရားသဘောကို ဒုက္ခအရိယသစ္စာဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

၁။ ပဋ္ဌိသန္ဓေတည်နေရခြင်း။
၂။ အိုခြင်း။
၃။ သေခြင်း။
၄။ စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်း။
၅။ ငိုကြွေးခြင်း။
၆။ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း။
၇။ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း။
၈။ ပြင်းစွာပူပန်ခြင်း။
၉။ နာချင်း
၁၀။ ဥပါဒါန်၏ အာရုံတရားစု

♣

ဒုက္ခသမုဒယအရိယသစ္စာ

၄၀၀။ ရဟန်းတို့ ဒုက္ခသမုဒယအရိယသစ္စာသည် အဘယ်နည်း။ တစ်ဖန် ဘဝသစ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော နှစ်သက် တပ်မက်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော ထိုထိုဘဝအာရုံ၌ အလွန်နှစ်သက်ခြင်းရှိသော တဏှာတည်း။ ထိုတဏှာ[1]သည် အဘယ်နည်း။ ကာမတဏှာ[2] ဘဝတဏှာ[3] ဝိဘဝတဏှာ[4] တို့တည်း။

ရဟန်းတို့ ထိုတဏှာ ဖြစ်သည်ရှိသော် အဘယ်၌ ဖြစ်သနည်း၊ တည်သည်ရှိသော် အဘယ်၌ တည်သနည်း။ လောကတွင် ချစ်ခင်ဖွယ်သာယာဖွယ် သဘောသည် (ရှိ၏)၊ ထို (တဏှာ) သည်ဖြစ်သည်ရှိသော် ဤ (ချစ်ခင်ဖွယ်သာယာဖွယ်အာရုံ) ၌ ဖြစ်၏၊ တည်သည်ရှိသော်ဤ (ချစ်ခင်ဖွယ်သာယာဖွယ်အာရုံ) ၌ တည်၏။

လောကတွင် ချစ်ခင်ဖွယ်သာယာဖွယ် သဘောသည် အဘယ်နည်း။ လောကတွင် မျက်စိသည် ချစ်ခင်ဖွယ်သာယာဖွယ်သဘော ဖြစ်၏၊ ထိုတဏှာသည် ဖြစ်သည်ရှိသော် ဤမျက်စိ၌ ဖြစ်၏။ တည်သည်ရှိသော် ဤမျက်စိ၌ တည်၏။ လောကတွင် နားသည်။ပ။ လောကတွင် နာခေါင်းသည်။ပ။ လောကတွင် လျှာသည်။ပ။ လောကတွင် ကိုယ်သည်။ပ။ လောကတွင် စိတ်သည် ချစ်ခင်ဖွယ်သာယာဖွယ်သဘော ဖြစ်၏၊ ထိုတဏှာသည်ဖြစ်သည်ရှိသော် ဤစိတ်၌ ဖြစ်၏။ တည်သည်ရှိသော် ဤစိတ်၌ တည်၏။

လောကတွင် ရူပါရုံ[5] တို့သည်။ပ။ လောကတွင် သဒ္ဒါရုံ[6] တို့သည်။ပ။ လောကတွင် ဂန္ဓာရုံ[7] တို့သည်။ပ။ လောကတွင် ရသာရုံ[8] တို့သည်။ပ။ လောကတွင် ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ[9] တို့သည်။ပ။ လောကတွင်တရားသဘောတို့သည် ချစ်ခင်ဖွယ်သာယာဖွယ် သဘောဖြစ်၏၊ ထိုတဏှာသည်

ဖြစ်သည်ရှိသော်ဤတရားသဘောတို့၌ ဖြစ်၏။ တည်သည်ရှိသော် ဤတရားသဘောတို့၌ တည်၏။

လောက၌ စက္ခုဝိညာဏ်[၁၀]သည်။ပ။ လောက၌ သောတဝိညာဏ်[၁၁]သည်။ပ။ လောက၌ ဃာနဝိညာဏ်[၁၂]သည်။ပ။ လောက၌ ဇိဝှါဝိညာဏ်[၁၃]သည်။ပ။ လောက၌ ကာယဝိညာဏ်[၁၄]သည်။ပ။ လောက၌ မနောဝိညာဏ်[၁၅]သည် ချစ်ခင်ဖွယ်သာယာဖွယ်သဘော ဖြစ်၏၊ ထိုတဏှာသည်ဖြစ်သည်ရှိသော် ဤမနော ဝိညာဏ်၌ ဖြစ်၏။ တည်သည်ရှိသော် ဤမနောဝိညာဏ်၌ တည်၏။

လောက၌ စက္ခုသမ္မဿ[၁၆]သည်။ပ။ လောက၌ သောတသမ္မဿ[၁၇]သည်။ပ။ လောက၌ဃာနသမ္မဿ[၁၈]သည်။ပ။ လောက၌ ဇိဝှါသမ္မဿ[၁၉]သည်။ပ။ လောက၌ ကာယသမ္မဿ[၂၀]သည်။ပ။ လောက၌ မနောသမ္မဿ[၂၁]သည် ချစ်ခင်ဖွယ်သာယာဖွယ်သဘော ဖြစ်၏၊ ထိုတဏှာသည်ဖြစ်သည်ရှိသော် ဤမနောသမ္မဿ၌ ဖြစ်၏။ တည်သည်ရှိသော် ဤမနောသမ္မဿ၌ တည်၏။

လောက၌ စက္ခုသမ္မဿဇာဝေဒနာ[၂၂]သည်။ ပ။ လောက၌ သောတသမ္မဿဇာဝေဒနာ[၂၃]သည်။ပ။ လောက၌ ဃာနသမ္မဿဇာဝေဒနာ[၂၄]သည်။ ပ။ လောက၌ ဇိဝှါသမ္မဿဇာဝေဒနာ[၂၅]သည်။ ပ။ လောက၌ကာယသမ္မဿဇာဝေဒနာ[၂၆]သည်။ပ။ လောက၌ မနောသမ္မဿဇာဝေဒနာ[၂၇]သည် ချစ်ခင်ဖွယ်သာယာဖွယ်သဘောဖြစ်၏၊ ထိုတဏှာသည် ဖြစ်သည်ရှိသော် ဤမနောသမ္မဿဇာဝေဒနာ၌ ဖြစ်၏။ တည်သည်ရှိသော်ဤမနော သမ္မဿဇာဝေဒနာ၌ တည်၏။

လောက၌ ရူပသညာ[၂၈]သည်။ပ။ လောက၌ သဒ္ဒသညာ[၂၉]သည်။ပ။ လောက၌ ဂန္ဓသညာ[၃၀] သည်။ပ။ လောက၌ ရသသညာ[၃၁]သည်။ပ။ လောက၌ ဖောဋ္ဌဗ္ဗသညာ[၃၂]သည်။ပ။ လောက၌ ဓမ္မသညာ[၃၃]သည်ချစ်ခင်ဖွယ် သာယာဖွယ် သဘောဖြစ်၏၊ ထိုတဏှာသည် ဖြစ်သည်ရှိသော် ဤဓမ္မသညာ၌ ဖြစ်၏။ တည်သည်ရှိသော် ဤဓမ္မသညာ၌ တည်၏။

လောက၌ ရူပသဉ္ဆေတနာ[၃၄]သည်။ပ။ လောက၌ သဒ္ဒသဉ္ဆေတနာ[၃၅]သည်။ပ။ လောက၌ဂန္ဓသဉ္ဆေတနာ[၃၆]သည်။ပ။ လောက၌ ရသသဉ္ဆေတနာ[၃၇]သည်။ပ။ လောက၌ ဖောဋ္ဌဗ္ဗသဉ္ဆေတနာ[၃၈]သည်။ပ။ လောက၌ ဓမ္မသဉ္ဆေတနာ[၃၉]သည် ချစ်ခင်ဖွယ်သာယာဖွယ်သဘော ဖြစ်၏၊ ထိုတဏှာသည်ဖြစ်သည်ရှိသော် ဤဓမ္မ သဉ္ဆေတနာ၌ ဖြစ်၏။ တည်သည်ရှိသော် ဤဓမ္မသဉ္ဆေတနာ၌ တည်၏။

လောက၌ ရူပတဏှာ[၄၀]သည်။ပ။ လောက၌ သဒ္ဒတဏှာသည်။ပ။ လောက၌ ဂန္ဓတဏှာသည်။ပ။ လောက၌ ရသတဏှာသည်။ပ။ လောက၌ ဖောဋ္ဌဗ္ဗတဏှာသည်။ပ။ လောက၌ ဓမ္မတဏှာသည်ချစ်ခင်ဖွယ် သာယာဖွယ် သဘောဖြစ်၏၊ ထိုတဏှာသည် ဖြစ်သည်ရှိသော် ဤဓမ္မတဏှာ၌ ဖြစ်၏။ တည်သည်ရှိသော် ဤဓမ္မတဏှာ၌ တည်၏။

လောက၌ ရူပဝိတက်[၄၁]သည်။ပ။ လောက၌ သဒ္ဒဝိတက်သည်။ပ။ လောက၌ ဂန္ဓဝိတက်သည်။ပ။ လောက၌ ရသဝိတက်သည်။ပ။ လောက၌ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဝိတက်သည်။ပ။ လောက၌ ဓမ္မဝိတက်သည့်ချစ်ခင်ဖွယ် သာယာဖွယ် သဘောဖြစ်၏၊ ထိုတပ်မက်ခြင်း ‘တဏှာ’ သည် ဖြစ်သည်ရှိသော် ဤဓမ္မဝိတက်၌ဖြစ်၏။ တည်သည်ရှိသော် ဤဓမ္မဝိတက်၌ တည်၏။

လောက၌ ရူပဝိစာရ[၄၂]သည်။ပ။ လောက၌ သဒ္ဒဝိစာရသည်။ပ။ လောက၌ ဂန္ဓဝိစာရသည်။ပ။ လောက၌ ရသဝိစာရသည်။ပ။ လောက၌ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဝိစာရသည်။ပ။ လောက၌ ဓမ္မဝိစာရသည် ချစ်ခင်ဖွယ်သာယာဖွယ် သဘောဖြစ်၏၊ ထိုတဏှာသည် ဖြစ်သည်ရှိသော် ဤဓမ္မဝိစာရ၌ ဖြစ်၏။ တည်သည်ရှိသော်ဤဓမ္မဝိစာရ၌ တည်၏။

ရဟန်းတို့ ဤတရားသဘောကို အရိယာတို့ သိအပ်သော ဒုက္ခသမုဒယအရိယသစ္စာ[၄၃]ဟူ၍ ဆိုအပ် ၏။

၁။ တပ်မက်ခြင်း
၂။ ကာမဘုံ၌ တပ်မက်ခြင်း
၃။ ရူပအရူပဘုံတို့၌ တပ်မက်ခြင်း
၄။ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိနှင့်တကွဖြစ်သော တပ်မက်ခြင်း
၅။ အဆင်း
၆။ အသံ
၇။ အနံ
၈။ အရသာ
၉။ အတွေ့အထိ
၁၀။ မျက်စိ၌မှီသောစိတ်
၁၁။ နား၌မှီသောစိတ်
၁၂။ နှာခေါင်း၌မှီသောစိတ်
၁၃။ လျှာ၌မှီသောစိတ်
၁၄။ ကိုယ်၌မှီသောစိတ်
၁၅။ မနောဌ်မှီသောစိတ်
၁၆။ မျက်စိအတွေ့
၁၇။ နားအတွေ့
၁၈။ နှာခေါင်းအတွေ့
၁၉။ လျှာအတွေ့
၂၀။ ကိုယ်အတွေ့
၂၁။ မနောအတွေ့
၂၂။ မျက်စိအတွေ့ကြောင့်ဖြစ်သော ခံစားခြင်း
၂၃။ နားအတွေ့ကြောင့်ဖြစ်သော ခံစားခြင်း
၂၄။ နှာခေါင်းအတွေ့ကြောင့်ဖြစ်သော ခံစားခြင်း
၂၅။ လျှာအတွေ့ကြောင့်ဖြစ်သော ခံစားခြင်း
၂၆။ ကိုယ်အတွေ့ကြောင့်ဖြစ်သော ခံစားခြင်း
၂၇။ မနောအတွေ့ကြောင့်ဖြစ်သော ခံစားခြင်း
၂၈။ ရူပါရုံ၌ မှတ်သားခြင်း
၂၉။ သဒ္ဒါရုံ၌ မှတ်သားခြင်း
၃၀။ ဂန္ဓာရုံ၌ မှတ်သားခြင်း

၃၁။ ရသာရုံ၌ မှတ်သားခြင်း
၃၂။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌ မှတ်သားခြင်း
၃၃။ ဓမ္မာရုံ၌ မှတ်သားခြင်း
၃၄။ ရူပါရုံ၌ စေ့ဆော်ခြင်း
၃၅။ သဒ္ဒါရုံ၌ စေ့ဆော်ခြင်း
၃၆။ ဂန္ဓာရုံ၌ စေ့ဆော်ခြင်း
၃၇။ ရသာရုံ၌ စေ့ဆော်ခြင်း
၃၈။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌ စေ့ဆော်ခြင်း
၃၉။ ဓမ္မာရုံ၌ စေ့ဆော်ခြင်း
၄၀။ ရူပါရုံ၌ တပ်မက်ခြင်း
၄၁။ ရူပါရုံ၌ ကြံစည်ခြင်း
၄၂။ ရူပါရုံ၌ သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်း
၄၃။ ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း အရိယာတို့ သိအပ်သော အမှန်တရား

♣

ဒုက္ခနိရောဓအရိယသစ္စာ

၄၀၁။ ရဟန်းတို့ ဒုက္ခနိရောဓအရိယသစ္စာသည် အဘယ်နည်း။ ထိုတဏှာ၏သာလျှင် အကြွင်းမရှိကင်းချုပ်ရာ, တဏှာကို စွန့်ရာ, တဏှာကို ဝေးစွာ စွန့်ရာ, တဏှာမှ လွတ်မြောက်ရာ, တဏှာဖြင့်မကပ် ငြိရာ (နိဗ္ဗာန်) တည်း။

ရဟန်းတို့ ထိုတဏှာကို ပယ်အပ်သည်ရှိသော် အဘယ်၌ ပယ်အပ်သနည်း၊ ချုပ်သည်ရှိသော် အဘယ်၌ချုပ်သနည်း၊ လောက၌ ချစ်ခင်ဖွယ် သာယာဖွယ် သဘောသည် (ရှိ၏)၊ ထိုတဏှာကို ပယ်အပ်သည်ရှိသော် ဤချစ်ခင်ဖွယ်သာယာဖွယ်သဘော၌ ပယ်အပ်၏၊ ချုပ်သည်ရှိသော် ဤချစ်ခင်ဖွယ်သာယာဖွယ်သဘော၌ ချုပ်၏။

လောက၌ ချစ်ခင်ဖွယ်သာယာဖွယ်သဘောသည် အဘယ်နည်း။ လောက၌ မျက်စိသည် ချစ်ခင်ဖွယ်သာယာဖွယ်သဘော ဖြစ်၏၊ ထိုတဏှာကို ပယ်အပ်သည်ရှိသော် ဤမျက်စိ၌ ပယ်အပ်၏။ ချုပ်သည်ရှိသော် ဤမျက်စိ၌ ချုပ်၏။ လောက၌ နားသည်။ပ။ လောက၌ နှာခေါင်းသည်။ပ။ လောက၌ လျှာသည်။ပ။ လောက၌ ကိုယ်သည်။ပ။ လောက၌ စိတ်သည် ချစ်ခင်ဖွယ်သာယာဖွယ်သဘော ဖြစ်၏၊ ထိုတဏှာသည် ပယ်အပ်သည်ရှိသော် ဤစိတ်၌ ပယ်အပ်၏၊ ချုပ်သည်ရှိသော် ဤစိတ်၌ ချုပ်၏။

လောက၌ ရူပါရုံတို့သည်။ လောက၌ သဒ္ဒါရုံတို့သည်။ လောက၌ ဂန္ဓာရုံတို့သည်။ လောက၌ရသာရုံတို့သည်။ လောက၌ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်။ လောက၌ ဓမ္မာရုံတို့သည် ချစ်ခင်ဖွယ်သာယာဖွယ်သဘော ဖြစ်၏၊ ထိုတဏှာကို ပယ်အပ်သည်ရှိသော် ဤဓမ္မာရုံတို့၌ ပယ်အပ်၏၊ ချုပ်သည်ရှိသော် ဤဓမ္မာရုံတို့၌ ချုပ်၏။

လောက၌ စက္ခုဝိညာဏ်သည်။ လောက၌ သောတဝိညာဏ်သည်။ လောက၌ ဃာနဝိညာဏ်သည်။ လောက၌ ဇိဝှါဝိညာဏ်သည်။ လောက၌ ကာယဝိညာဏ်သည်။ လောက၌

မနောဝိညာဏ်သည် ချစ်ခင်ဖွယ် သာယာဖွယ်သဘော ဖြစ်၏၊ ထိုတဏှာကို ပယ်အပ်သည်ရှိသော် ဤမနောဝိညာဏ်၌ ပယ်အပ်၏၊ ချုပ်သည်ရှိသော် ဤမနောဝိညာဏ်၌ ချုပ်၏။

လောက၌ စက္ခုသမ္မဿသည်။ လောက၌ သောတသမ္မဿသည်။ လောက၌ ဃာနသမ္မဿသည်။ လောက၌ ဇိဝှါသမ္မဿသည်။ လောက၌ ကာယသမ္မဿသည်။ လောက၌ မနောသမ္မဿသည်ချစ်ခင်ဖွယ် သာယာဖွယ်သဘော ဖြစ်၏၊ ထိုတဏှာကို ပယ်အပ်သည်ရှိသော် ဤမနောသမ္မဿ၌ပယ်အပ်၏၊ ချုပ် သည်ရှိသော် ဤ (မနောသမ္မဿ) ၌ ချုပ်၏။

လောက၌ စက္ခုသမ္မဿဇာဝေဒနာသည်။ လောက၌ သောတသမ္မဿဇာဝေဒနာသည်။ လောက၌ဃာနသမ္မဿဇာဝေဒနာသည်။ လောက၌ ဇိဝှါသမ္မဿဇာဝေဒနာသည်။ လောက၌ ကာယသမ္မဿဇာဝေဒနာသည်။ လောက၌ မနောသမ္မဿဇာဝေဒနာသည် ချစ်ခင်ဖွယ်သာယာဖွယ်သဘော ဖြစ်၏၊ ထိုတဏှာကို ပယ်အပ်သည်ရှိသော် ဤမနောသမ္မဿဇာဝေဒနာ၌ ပယ်အပ်၏၊ ချုပ်သည်ရှိသော် ဤမနောသမ္မဿဇာဝေဒနာ၌ ချုပ်၏။

လောက၌ ရူပသညာသည်။ လောက၌ သဒ္ဒသညာသည်။ လောက၌ ဂန္ဓသညာသည်။ လောက၌ရသသညာသည်။ လောက၌ ဖောဋ္ဌဗ္ဗသညာသည်။ လောက၌ ဓမ္မသညာသည် ချစ်ခင်ဖွယ်သာယာဖွယ်သဘော ဖြစ်၏၊ ထိုတဏှာကို ပယ်အပ်သည်ရှိသော် ဤဓမ္မသညာ၌ ပယ်အပ်၏၊ ချုပ်သည်ရှိသော်ဤဓမ္မသညာ၌ ချုပ်၏။

လောက၌ ရူပသဥ္ဇေတနာသည်။ လောက၌ သဒ္ဒသဥ္ဇေတနာသည်။ လောက၌ ဂန္ဓသဥ္ဇေတနာသည်။ လောက၌ ရသသဥ္ဇေတနာသည်။ လောက၌ ဖောဋ္ဌဗ္ဗသဥ္ဇေတနာသည်။ လောက၌ ဓမ္မသဥ္ဇေတနာသည်ချစ်ခင် ဖွယ်သာယာဖွယ်သဘော ဖြစ်၏၊ ထိုတဏှာကို ပယ်အပ်သည်ရှိသော် ဤဓမ္မသဥ္ဇေတနာ၌ ပယ်အပ်၏၊ ချုပ်သည်ရှိသော် ဤဓမ္မသဥ္ဇေတနာ၌ ချုပ်၏။

လောက၌ ရူပတဏှာသည်။ လောက၌ သဒ္ဒတဏှာသည်။ လောက၌ ဂန္ဓတဏှာသည်။ လောက၌ရသတဏှာသည်။ လောက၌ ဖောဋ္ဌဗ္ဗတဏှာသည်။ လောက၌ ဓမ္မတဏှာသည် ချစ်ခင်ဖွယ်သာယာဖွယ့်သဘော ဖြစ်၏၊ ထိုတဏှာကို ပယ်အပ်သည်ရှိသော် ဤဓမ္မတဏှာ၌ ပယ်အပ်၏၊ ချုပ်သည်ရှိသော် ဤဓမ္မတဏှာ၌ ချုပ်၏။

လောက၌ ရူပဝိတက်သည်။ လောက၌ သဒ္ဒဝိတက်သည်။ လောက၌ ဂန္ဓဝိတက်သည်။ လောက၌ရသဝိတက်သည်။ လောက၌ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဝိတက်သည်။ လောက၌ ဓမ္မဝိတက်သည် ချစ်ခင်ဖွယ်သာယာဖွယ်သဘော ဖြစ်၏၊ ထိုတဏှာကို ပယ်အပ်သည်ရှိသော် ဤဓမ္မဝိတက်၌ ပယ်အပ်၏၊ ချုပ်သည်ရှိသော် ဤဓမ္မဝိတက်၌ ချုပ်၏။

လောက၌ ရူပဝိစာရသည်။ လောက၌ သဒ္ဒဝိစာရသည်။ လောက၌ ဂန္ဓဝိစာရသည်။ လောက၌ရသ ဝိစာရသည်။ လောက၌ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဝိစာရသည်။ လောက၌ ဓမ္မဝိစာရသည် ချစ်ခင်ဖွယ် သာယာဖွယ်သဘော ဖြစ်၏၊ ထိုတဏှာကို ပယ်အပ်သည်ရှိသော် ဤဓမ္မဝိစာရ၌ ပယ်အပ်၏။ ချုပ်သည်ရှိသော် ဤဓမ္မဝိစာရ၌ ချုပ်၏။

ရဟန်းတို့ ဤတရားသဘောကို ဒုက္ခနိရောဓအရိယသစ္စာ ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

♣

ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီပဋိပဒါအရိယသစ္စာ

၄၀၂။ ရဟန်းတို့ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီပဋိပဒါအရိယသစ္စာ[1]သည် အဘယ်နည်း။ မြတ်သော အဂ်ါရှစ်ပါးရှိသော ဤမဂ်အကျင့်လမ်းတည်း။ ဤမဂ်အကျင့်လမ်းတို့သည် အဘယ်တို့နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ[2]သမ္မာသင်္ကပ္ပ[3] သမ္မာဝါစာ[4] သမ္မာကမ္မန္တ[5] သမ္မာအာဇီဝ[6] သမ္မာဝါယာမ[7] သမ္မာသတိ[8] သမ္မာသမာধি[9]တို့ပေတည်း။

ရဟန်းတို့ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် အဘယ်နည်း။

ဒုက္ခ၌ သိမြင်ခြင်း၊ ဒုက္ခ၏ ဖြစ်ကြောင်း၌ သိမြင်ခြင်း၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) ၌ သိမြင်ခြင်း၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်၌ သိမြင်ခြင်းတည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (သိမြင်ခြင်း) ကိုမှန်စွာသိမြင်ခြင်း 'သမ္မာဒိဋ္ဌိ' ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

ရဟန်းတို့ သမ္မာသင်္ကပ္ပသည် အဘယ်နည်း။

(ကာမအာရုံမှ) လွတ်ကင်းသော ကြံစည်ခြင်း၊ ဖျက်ဆီးခြင်းမှ လွတ်ကင်းသော ကြံစည်ခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းမှ လွတ်ကင်းသော ကြံစည်ခြင်းတည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ကြံခြင်း) ကို မှန်စွာကြံခြင်း 'သမ္မာသင်္ကပ္ပ' ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

ရဟန်းတို့ သမ္မာဝါစာသည် အဘယ်နည်း။

မဟုတ်မမှန်ပြောခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၊ ကုန်းစကားမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၊ ရုန့်ကြမ်းသော စကားမှကြဉ်ရှောင်ခြင်း၊ ပြိန်ဖျင်းသော စကားမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းတည်း။ ရဟန်းတို့ ဤကြဉ်ရှောင်ခြင်းကို မှန်စွာပြောဆိုခြင်း 'သမ္မာဝါစာ' ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

ရဟန်းတို့ သမ္မာကမ္မန္တသည် အဘယ်နည်း။

အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၊ မပေးသည်ကို ယူခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၊ ကာမဂုဏ်တို့၌မှားယွင်းစွာ ကျင့်ခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းတည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ကြဉ်ရှောင်ခြင်း) ကို မှန်စွာပြုလုပ်ခြင်း 'သမ္မာကမ္မန္တ' ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

ရဟန်းတို့ သမ္မာအာဇီဝသည် အဘယ်နည်း။

ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ အရိယာဖြစ်သော တပည့်သည် မှားယွင်းစွာ အသက်မွေးခြင်းကိုပယ်စွန့်၍ မှန်စွာ အသက်မွေးခြင်းဖြင့် အသက်မွေး၏။ ရဟန်းတို့ ဤ (အသက်မွေးခြင်း) ကို မှန်စွာအသက်မွေးခြင်း 'သမ္မာအာဇီဝ' ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

ရဟန်းတို့ သမ္မာဝါယာမသည် အဘယ်နည်း။

ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် မဖြစ်သေးသော ယုတ်မာသော အကုသိုလ်တရားတို့ကိုမဖြစ်ပေါ်စေရန် ဆန္ဒကို ဖြစ်စေ၏၊ အားထုတ်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ စိတ်ကို ချီးမြှောက်၏၊ ဆောက်တည်၏။ ဖြစ်ပြီးသော ယုတ်မာသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို ပယ်ရန်

ဆန္ဒကို ဖြစ်စေ၏၊ အားထုတ်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ စိတ်ကို ချီးမြှောက်၏၊ ဆောက်တည်၏။ မဖြစ်သေးသော ကုသိုလ်တရားတို့ကို ဖြစ်စေရန် ဆန္ဒကိုဖြစ်စေ၏၊ အားထုတ်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ စိတ်ကို ချီးမြှောက်၏၊ ဆောက်တည်၏။ ဖြစ်ပြီးသော ကုသိုလ်တရားတို့ကို တည်မြဲစေရန် မပျောက်ပျက်စေရန် တိုးတက်ဖြစ်ပွါးစေရန် ပြန့်ပြောစေရန် ပွါးများမှု ပြည့်စုံစေရန် ဆန္ဒကို ဖြစ်စေ၏၊ အားထုတ်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ စိတ်ကို ချီးမြှောက်၏၊ ဆောက်တည်၏။ ရဟန်းတို့ ဤ (အားထုတ်ခြင်း) ကို မှန်စွာ အားထုတ်ခြင်း 'သမ္မာဝါယာမ' ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

ရဟန်းတို့ သမ္မာသတိသည် အဘယ်နည်း။

ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် ပြင်းစွာ အားထုတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍ သမ္ပဇဉ်ဉာဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သတိရှိသည်ဖြစ်၍ လောက၌ အဘိဇ္ဈ ၁ ဒေါမနဿကို ပယ်ဖျောက်၍ ရုပ်အပေါင်း၌ရုပ်အပေါင်းကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏၊ ပြင်းစွာ အားထုတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍သမ္ပဇဉ်ဉာဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သတိရှိသည်ဖြစ်၍ လောက၌ အဘိဇ္ဈ ၁ ဒေါမနဿကို ပယ်ဖျောက်၍ ဝေဒနာတို့၌ ဝေဒနာတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏၊ ပြင်းစွာအားထုတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍သမ္ပဇဉ်ဉာဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သတိရှိသည်ဖြစ်၍ လောက၌ အဘိဇ္ဈ ၁ ဒေါမနဿကို ပယ်ဖျောက်၍ စိတ်၌စိတ်ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏၊ ပြင်းစွာအားထုတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍ သမ္ပဇဉ်ဉာဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သတိရှိသည်ဖြစ်၍ လောက၌ အဘိဇ္ဈ ၁ဒေါမနဿကို ပယ်ဖျောက်၍သဘောတရားတို့၌ သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ်ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ ရဟန်းတို့ဤ (အောက်မေ့ခြင်း သတိ) ကို မှန်စွာအောက်မေ့ခြင်း 'သမ္မာသတိ' ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

ရဟန်းတို့ သမ္မာသမာဓိသည် အဘယ်နည်း။

ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် ကာမဂုဏ်တို့မှ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင် အကုသိုလ်တရားတို့မှ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင် ဝိတက်နှင့်တကွဖြစ်သော ဝိစာရနှင့်တကွဖြစ်သော နီဝရဏကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည့် ပီတိသုခရှိသော ပဌမဈာန်သို့ ရောက်၍ နေ၏။

ဝိတက် ဝိစာရ ငြိမ်းခြင်းကြောင့် မိမိသန္တာန်၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေတတ်သော၊ သမာဓိကို ဖြစ်ပွါးစေတတ်သော၊ ဝိတက်လည်းမရှိသော၊ ဝိစာရလည်းမရှိသော၊ သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သည့် ပီတိသုခရှိသောဒုတိယဈာန်သို့ ရောက်၍ နေ၏။

ပီတိ၏လည်း ကင်းခြင်းကြောင့် အမျှရှုလျက် သတိရှိလျက် ဆင်ခြင်လျက် နေ၏၊ သုခကိုလည်းကိုယ်ဖြင့် ခံစား၏၊ အကြင် (တတိယဈာန်)ကြောင့် ထိုသူကို "အမျှရှုသူ သတိရှိသူ ချမ်းသာစွာ နေလေ့ရှိသူ"ဟု အရိယာ (ပုဂ္ဂိုလ်) တို့သည် ချီးမွမ်းပြောဆိုကုန်၏၊ ထိုတတိယဈာန်သို့ ရောက်၍ နေ၏။

ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို ပယ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ရှေးဦးကပင် ဝမ်းသာခြင်း နှလုံးမသာခြင်းတို့၏ချုပ်နှင့်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ဆင်းရဲချမ်းသာ ကင်းသော ဥပေက္ခာကြောင့်ဖြစ်သည့် သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော စတုတ္ထဈာန်သို့ ရောက်၍ နေ၏။ ရဟန်းတို့ ဤ (သမာဓိ) ကို မှန်စွာတည်ကြည်ခြင်း 'သမ္မာသမာဓိ' ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ ရဟန်းတို့ ဤတရားသဘောကို ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီပဋိပဒါ အရိယသစ္စာဟူ၍ဆိုအပ်၏။

၄၀၃။ ဤသို့ မိမိ၏ သဘောတရားတို့၌မူလည်း သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍နေ၏၊ သူတစ်ပါး၏ သဘောတရားတို့၌မူလည်း သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍နေ၏၊ မိမိသူတစ်ပါး၏ သဘောတရားတို့၌မူလည်း သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏၊ သဘောတရားတို့၌ ဖြစ်ကြောင်းတရားနှင့် ဖြစ်ခြင်းသဘောကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍မူလည်း နေ၏၊ သဘောတရားတို့၌ ပျက်ကြောင်းတရားနှင့် ပျက်ခြင်းသဘောကို အကြိမ်ကြိမ်ရှုလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍မူလည်း နေ၏၊ သဘောတရားတို့၌ ဖြစ်ကြောင်း ပျက်ကြောင်းတရားနှင့် ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းသဘောကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍မူလည်း နေ၏၊ ထိုပြင် "သဘောတရားတို့သည်သာ လျှင် ရှိကုန်၏"ဟု ထိုရဟန်းအား သတိသည် ရှေးရှုထင်၏၊ (ထိုသတိသည်) အဆင့်ဆင့် အသိဉာဏ် တိုးပွါးခြင်းငှါသာ ဖြစ်၏၊ အဆင့်ဆင့် သတိ တစ်ဖန်တိုးပွါးခြင်းငှါသာ ဖြစ်၏၊ (ထိုရဟန်းသည် တဏှာ ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်) မမှီမတွယ်မူ၍လည်း နေ၏၊ လောကဌ်တစ်စုံတစ်ရာကိုမျှလည်း (ငါ, ငါ၏ဥစ္စာဟု) စွဲလည်း မစွဲလမ်း။ ရဟန်းတို့ ဤသို့လည်း ရဟန်းသည်အရိယသစ္စာလေးပါး သဘောတရားတို့၌ သဘော တရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။

သစ္စာအပိုင်း ပြီး၏။

သဘောတရားကို ဆင်ခြင်ခြင်း ပြီး၏။

၄၀၄။ ရဟန်းတို့ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မဆို ဤသတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတို့ကို ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး ဤဟောပြသောနည်းဖြင့် ပွါးဋ္ဌားအံ့၊ ထိုပွါးသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် အရဟတ္တဖိုလ်ဖြစ်စေဥပါဒါန်အကြွင်းရှိသေးလျှင် အနာဂါမိဖိုလ်ဖြစ်စေ ဤဖိုလ်နှစ်ပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးသော ဖိုလ်ကို (အမှန်ရပေမည်ဟု) အလိုရှိအပ်၏။

ရဟန်းတို့ ခုနစ်နှစ်ကို ထားဘိဦး။ ရဟန်းတို့ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မဆို ဤသတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတို့ကိုခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး ဤဟောပြသော နည်းဖြင့် ပွါးဋ္ဌားအံ့။ပ။ ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ လေးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ တစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။

ရဟန်းတို့ တစ်နှစ်ကို ထားဘိဦး။ ရဟန်းတို့ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မဆို ဤသတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတို့ကိုခုနစ်လတို့ပတ်လုံး ဤဟောပြသော နည်းဖြင့် ပွါးဋ္ဌားအံ့၊ ထိုပွါးသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင်အရဟတ္တဖိုလ်ဖြစ်စေ ဥပါဒါန်အကြွင်းရှိသေးလျှင် အနာဂါမိဖိုလ်ဖြစ်စေ ဤဖိုလ်နှစ်ပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးသော ဖိုလ်ကို (အမှန်ရပေမည်ဟု) အလိုရှိအပ်၏။

ရဟန်းတို့ ခုနစ်လကို ထားဘိဦး။ ရဟန်းတို့ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မဆို ဤသတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတို့ကိုခြောက်လတို့ပတ်လုံး ဤဟောပြသောနည်းဖြင့် ပွါးဋ္ဌားအံ့။ပ။ ငါးလတို့ပတ်လုံး။ လေးလတို့ပတ်လုံး။ သုံးလတို့ပတ်လုံး။ နှစ်လတို့ပတ်လုံး။ တစ်လပတ်လုံး။ လခွဲပတ်လုံး။

ရဟန်းတို့ လခွဲကို ထားဘိဦး။ ရဟန်းတို့ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မဆို ဤသတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတို့ကိုခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဤဟောပြသော နည်းဖြင့် ပွါးငြားအုံ့၊ ထိုပွါးသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင်အရဟတ္တဖိုလ်ဖြစ်စေ ဥပါဒါန်အကြွင်းရှိသေးလျှင် အနာဂါမိဖိုလ်ဖြစ်စေ ဤဖိုလ်နှစ်ပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးသော ဖိုလ်ကို (အမှန်ရပေမည်ဟု) အလိုရှိအပ်၏။

၄၀၅။ "ရဟန်းတို့ ဤခရီးလမ်းသည် သတ္တဝါတို့၏ စိတ်စင်ကြယ်ရန်, စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်းတို့ကို လွန်မြောက်ရန်, ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း စိတ်ဆင်းရဲခြင်းတို့ ချုပ် ငြိမ်းရန်, အရိယမဂ်ကို ရရန်, နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် တစ်ကြောင်းတည်းသော ခရီးလမ်းဖြစ်၏၊ ယင်းသည့် ခရီးလမ်းကား ဤသတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတို့ပင်တည်း"ဟု ဤသို့ အကြင်သတိပဋ္ဌာန်တရား ကြေညာချက်ကို ငါဆိုခဲ့၏၊ ဤကြေညာချက်ကို ဤ (အကျိုးနှစ်ပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါး အမှန်ရရှိနိုင်ခြင်း) ကို ရည်ရွယ်၍ ဆို၏ဟု မြတ်စွာဘုရားသည် ဤတရားတော်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူသော တရားတော်ကို နှစ်လိုကုန်သည်ဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်စွာ ခံယူကြလေကုန်သတည်း။

ကိုးခုမြောက် မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ် ပြီး၏။

၁။ ဆင်းရဲချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဟူသော အရိယာတို့ သိအပ်သော အမှန်တရား
၂။ မှန်စွာသိမြင်ခြင်း
၃။ မှန်စွာကြံခြင်း
၄။ မှန်စွာပြောဆိုခြင်း
၅။ မှန်စွာပြုလုပ်ခြင်း
၆။ မှန်စွာအသက်မွေးခြင်း
၇။ မှန်စွာအားထုတ်ခြင်း
၈။ မှန်စွာအောက်မေ့ခြင်း
၉။ မှန်စွာတည်ကြည်ခြင်း

♣

၁၀–ပါယာသိသုတ်

၄၀၆။ အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ ကြားနာခဲ့ရပါသည်–

အခါတစ်ပါး၌ အသျှင်ကုမာရကဿပသည် ငါးရာမျှသော များစွာသော ရဟန်းသံဃာနှင့်အတူကောသလတိုင်း၌ ဒေသစာရီလှည့်လည်ရာ ကောသလမင်းသားတို့၏ သေတဿမည်သောမြို့သို့ ရောက်၍ထိုသေတဿမြို့၏ မြောက်အရပ် ယင်းတိုက်တော၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။

ထိုအခါ ပါယာသိမြို့စားသည် လူစည်ကား၍ ကျွဲ နွား စသည် ပေါများသော မြက် ထင်းရေတို့နှင့်ပြည့်စုံသော ဆန်စပါးနှင့် ပြည့်စုံသော မင်းမှုရသည့် စည်းစိမ်ဖြစ်သော ပသေနဒီကောသလမင်းသည်ဆုလာဘ်အဖြစ်ဖြင့် အပိုင်စားပေးထားသော သေတဿမြို့ကို အုပ်ချုပ်၍ နေ၏။

ပါယာသိမြို့စားဝတ္ထု

၄၀၇။ ထိုအခါ ပါယာသိမြို့စားအား ဤသို့သဘောရှိသော ယုတ်မာသော အယူသည် ဖြစ်လျက် ရှိ၏–

"ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် မရှိ၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သောသတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်၊ ကောင်းမှုကံ, မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် မရှိ"ဟု (ယုတ်မာသော အယူသည် ဖြစ်လျက်ရှိ၏)။

သေတဿမြို့နေ ပုဏ္ဏားနှင့် အမျိုးသားတို့သည် ဤသို့ ကြားသိလေကုန်၏–

"အချင်းတို့ ရဟန်းဂေါတမ၏ တပည့် ကုမာရကဿပရဟန်းသည် ငါးရာမျှသော များစွာသောရဟန်းသံဃာနှင့်အတူ ကောသလတိုင်း၌ ခရီးဒေသစာရီ လှည့်လည်ခဲ့ရာ သေတဿမြို့သို့ ရောက်၍သေတဿမြို့၏ မြောက်အရပ် ယင်းတိုက်တော၌ (သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏)။ ထိုအသျှင်ကုမာရ ကဿပ၏ကောင်းသော ကျော်စောသတင်းသည် ဤသို့ ပျံ့နှံ့၍ ထွက်၏။

'အသျှင်ကုမာရကဿပသည် ပညာရှိ၏၊ လိမ္မာ၏၊ ထက်မြက်သော ဉာဏ်ရှိ၏၊ အကြားအမြင် များ၏၊ ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကို ဟောတတ်၏၊ ပြေပြစ်သော စကားလည်း ရှိ၏၊ သက်ကြီးဝါကြီးလည်း ဖြစ်၏၊ ရဟန္တာလည်း ဖြစ်၏'ဟု ပျံ့နှံ့၍ ထွက်၏၊ ထိုသို့သဘောရှိသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဖူးမြော်ရခြင်းသည် ကောင်းသည်သာတည်း"ဟု (ကြားသိလေကုန်၏)။

ထိုအခါ သေတဿမြို့နေ ပုဏ္ဏားနှင့် အမျိုးသားတို့သည် သေတဿမြို့မှ အစုလိုက် အအုပ်လိုက်ထွက်ကြပြီးလျှင် တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်ကုန်လျက် မြောက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူကာ ယင်းတိုက်တောဆီသို့သွားကုန်၏။

၄၀၈။ ထိုအခါ ပါယာသိမြို့စားသည် ပြာသာဒ်ထက်၌ နေ့အချိန် လျောင်းစက်ရာသို့ ကပ်ရောက်လျက်ရှိ၏၊ ထိုပါယာသိမြို့စားသည် သေတဿမြို့မှ အစုလိုက် အအုပ်လိုက် ထွက်ကြပြီးလျှင် တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်ကုန်လျက် မြောက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူကာ ယင်းတိုက်တောဆီသို့ ချဉ်းကပ်ကုန်သော သေတဿမြို့နေ ပုဏ္ဏားနှင့် အမျိုးသားတို့ကိုမြင်သော် အမတ်အား ဤသို့မေး၏–

"အမတ် သေတဿမြို့နေ ပုဏ္ဏားနှင့် အမျိုးသားတို့သည် သေတဿမြို့မှ အစုလိုက် အအုပ်လိုက်ထွက်ကြပြီးလျှင် တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်ကုန်လျက် မြောက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူကာ ယင်းတိုက်တော ဆီသို့အဘယ်ကြောင့် ချဉ်းကပ်ကုန်သနည်း"ဟု (မေး၏)။

အရှင် ရဟန်းဂေါတမ၏တပည့် ကုမာရကဿပရဟန်းသည် ငါးရာမျှသော များစွာသော ရဟန်းသံဃာနှင့်အတူ ကောသလတိုင်း၌ ဒေသစာရီ လှည့်လည်ရာ သေတဗျမြို့သို့ ရောက်၍ သေတဗျမြို့ ၏မြောက်အရပ် ယင်းတိုက်တော၌ နေ၏၊ ထိုအသျှင်ကုမာရကဿပ၏ ကောင်းသော ကျော်စောသတင်းသည် ဤသို့ ပျံ့နှံ့၍ ထွက်ပါ၏။

"အသျှင်ကုမာရကဿပသည် ပညာရှိ၏၊ လိမ္မာ၏၊ ထက်မြက်သော ဉဏ်ရှိ၏၊ အကြားအမြင်များ၏၊ ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကို ဟောတတ်၏၊ ပြေပြစ်သော စကားရှိ၏၊ သက်ကြီးဝါကြီးလည်း ဖြစ်၏၊ ရဟန္တာလည်း ဖြစ်၏"ဟု (ပျံ့နှံ့၍ ထွက်ပါ၏)။

ထိုပုဏ္ဏားနှင့် အမျိုးသားတို့သည် ထိုအသျှင်ကုမာရကဿပကို ဖူးမြော်ခြင်းငှါ ချဉ်းကပ်ကုန်၏ဟု (ပြန်ကြားပြောဆို၏)။

အမတ် သို့ဖြစ်လျှင် "ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် ရှိ၏၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိကုန်၏၊ ကောင်းမှုကံ, မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် ရှိ၏ဟု ကုမာရကဿပရဟန်းသည် မိုက်ကုန်သော မလိမ္မာကုန်သော သေတဗျမြို့နေပုဏ္ဏားနှင့် အမျိုးသားတို့ကို မဟောကြားမီ သေတဗျမြို့နေ ပုဏ္ဏားနှင့် အမျိုးသားတို့ထံသို့ ချဉ်း ကပ်၍ 'အသျှင်တို့ ဆိုင်းငံ့ကြပါဦး၊ ပါယာသိမြို့စားသည်လည်း ကုမာရကဿပရဟန်းကို ဖူးမြော် ရန်ချဉ်းကပ်ပါလိမ့်မည်'ဟု ပါယာသိမြို့စားက မှာကြားလိုက်ပါသည် ဟူ၍ ပြောကြားချေလော့၊ အမတ်စင်စစ်မူကား တစ်ပါးသော လောကသည် မရှိ၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်လာသော သတ္တဝါတို့သည်မရှိကုန်၊ ကောင်းမှုကံ, မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် မရှိ"ဟု (ဆို၏)။

"အရှင် ကောင်းပါပြီ"ဟု ထိုအမတ်သည် ပါယာသိမြို့စားအား ဝန်ခံပြီးလျှင် သေတဗျမြို့နေ ပုဏ္ဏားနှင့်အမျိုးသားတို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ သေတဗျမြို့နေ ပုဏ္ဏားနှင့် အမျိုးသားတို့အား ဤစကားကိုပြောကြား၏ –

"အသျှင်တို့ ဆိုင်းငံ့ကြပါဦး။ ပါယာသိမြို့စားသည်လည်း ကုမာရကဿပရဟန်းကို ဖူးမြော်ရန်ချဉ်းကပ်ပါလိမ့်မည်'ဟု ပါယာသိမြို့စားက မှာကြားလိုက်ပါသည်"ဟု (ပြောကြား၏)။

၄၀၉။ ထို့နောက် ပါယာသိမြို့စားသည်လည်း သေတဗျမြို့နေ ပုဏ္ဏားနှင့် အမျိုးသားတို့ဖြင့်ခြံရံလျက်ယင်းတိုက်တော အသျှင်ကုမာရကဿပထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် အသျှင်ကုမာရကဿပနှင့်အတူဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ (နှုတ်ဆက်) ပြောဆို၏၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် အမှတ်ရဖွယ် စကားကို ပြောဆိုပြီးဆုံးစေ၍တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်နေ၏။

သေတဗျမြို့နေ အချို့သော ပုဏ္ဏားနှင့် အမျိုးသားတို့သည်လည်း အသျှင်ကုမာရကဿပကို ရှိခိုး၍တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ကုန်၏၊ အချို့သော သူတို့သည် အသျှင်ကုမာရကဿပနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ (နှုတ်ဆက်) ပြောဆိုကုန်၏၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် အမှတ်ရဖွယ် စကားကို ပြောဆိုပြီးဆုံးစေ၍ တစ်ခုသောနေရာ၌ ထိုင်ကုန်၏၊ အချို့သော သူတို့သည် အသျှင်ကုမာရကဿပရှိရာအရပ်သို့ လက်အုပ်ချီကုန်လျက် တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ကုန်၏၊ အချို့သောသူတို့သည် အမည်အနွယ်ကို ပြောကြားလျက် တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ကုန်၏၊ အချို့သော သူတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ကုန်၏။

ကံ–ကံ၏အကျိုး မရှိဟူသောအယူ

၄၁၀။ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ပြီးသော ပါယာသိမြို့စားသည် အသျှင်ကုမာရကဿပအား ဤစကားကိုလျှောက်၏–

"အသျှင်ကဿပ အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ဆိုလေ့ရှိပါ၏၊ ဤသို့ယူလေ့ရှိပါ၏၊ 'ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် မရှိ၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်၊ ကောင်းမှုကံ, မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် မရှိ'ဟု ယူလေ့ရှိပါသည်" ဟူ၍ (လျှောက်၏)။

မြို့စား ငါသည် ဤသို့ဆိုလေ့ရှိသောသူ ဤသို့ယူလေ့ရှိသောသူကို မြင်လည်း မမြင်စဖူး ကြား လည်းမကြားစဖူး "ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် မရှိ၊ (သေ၍) တစ်ဖန်ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်၊ ကောင်းမှုကံ, မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် မရှိ"ဟုအဘယ်ကြောင့် ဆိုသနည်း။

လ နေ ဥပမာ

၄၁၁။ မြို့စား သို့ဖြစ်လျှင် ဤအရာ၌ သင့်ကိုပင် ပြန်၍ မေးအံ့၊ သင်နှစ်သက်သည့်အတိုင်းထို (အမေး) ကို ဖြေလော့။ မြို့စား ထို (အရာ) ကို အဘယ်သို့ ထင်သနည်း၊ ဤလနေတို့သည် ဤလောကၨ ဖြစ်ကုန်သလော၊ တစ်ပါးသော လောကၨ ဖြစ်ကုန်သလော၊ ထိုလနေတို့သည် နတ်တို့ ဖြစ်ကုန်သလော၊ လူတို့ ဖြစ်ကုန်သလောဟု (မေး၏)။

အသျှင်ကဿပ ဤလနေတို့သည် တစ်ပါးသော လောကၨ ဖြစ်ပါကုန်၏၊ ဤလောကၨ မဖြစ်ပါကုန်၊ ထိုလနေတို့သည် နတ်တို့ ဖြစ်ပါကုန်၏၊ လူတို့ မဟုတ်ပါကုန်ဟု (ဖြေဆို၏)။

မြို့စား ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း သင်၏ အယူသည် ဤသို့ ဖြစ်ပါလော့–

"ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် ရှိ၏၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သောသတ္တဝါတို့သည် ရှိကုန်၏၊ ကောင်းမှုကံ, မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် ရှိ၏"ဟု (ဖြစ်ပါလော့ဟု ဆို၏)။

၄၁၂။ အသျှင်ကဿပသည် ဤသို့ဆိုသော်လည်း ဤအရာ၌ အကျွန်ုပ်၏အယူသည် ဤသို့ပင် ဖြစ်ပါ၏–

"ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် မရှိ၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သောသတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်၊ ကောင်းမှုကံ, မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် မရှိ"ဟု (ဖြစ်ပါ၏ဟုလျှောက်၏)။

မြို့စား "ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် မရှိ၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်၊ ကောင်းမှုကံ, မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် မရှိ" ဟူသောသင်၏ အယူဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည် ရှိသလောဟု (မေး၏)။

အသျှင်ကဿပ "ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် မရှိ၊ (သေ၍) တစ်ဖန်ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်၊ ကောင်းမှုက်, မကောင်းမှုက်တို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် မရှိ" ဟူသော အကျွန်ုပ်၏ အယူဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည် ရှိပါ၏ဟု (လျှောက်၏)။

မြို့စား (ထိုအဓကြောင်းကား) အဘယ်နည်းဟု (မေး၏)။

အသျှင်ကဿပ ဤလောကၦ အကျွန်ုပ်၏ အဆွေခင်ပွန်းသားချင်းပေါက်ဖော်တို့သည် အသက်ကိုသတ်လေ့ရှိကုန်၏၊ မပေးသော ဥစ္စာကို ယူလေ့ရှိကုန်၏၊ ကာမဂုဏ်တို့ၦ် မှားယွင်းစွာ ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောလေ့ရှိကုန်၏၊ ကုန်းချောစကားကို ပြောလေ့ရှိကုန်၏၊ ကြမ်းတမ်းသောစကားကို ပြောလေ့ရှိကုန်၏၊ ပြိန်ဖျင်းသော စကားကို ပြောလေ့ရှိကုန်၏၊ တပ်မက်မောခြင်း များကုန်၏၊ ပျက်စီးစေလိုသော စိတ်ရှိကုန်၏၊ မှားသော အယူရှိကုန်၏၊ ထိုသူတို့သည် နောင်အခါၦ် ရောဂါနှိပ်စက်ကုန်၏၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏၊ ပြင်းထန်စွာ နာမကျန်းရှိကုန်၏၊ "ဤသူတို့သည် ဤရောဂါမှမထကုန်လတ္တံ့"ဟု သိသောအခါ အကျွန်ုပ်သည် ထိုသူတို့ထံ ချဉ်းကပ်၍ ဤသို့ ပြောဆိုပါ၏။

"အချင်းတို့ အချို့သော သမဏာဗြာဟ္မဏာတို့သည် ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန်၏၊ ဤသို့ယူလေ့ရှိကုန်၏–

'အကြင်သူတို့သည် အသက်ကို သတ်လေ့ရှိကုန်၏၊ မပေးသော ဥစ္စာကို ယူလေ့ရှိကုန်၏၊ ကာမဂုဏ်တို့ၦ် မှားယွင်းစွာ ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောလေ့ရှိကုန်၏၊ ကုန်းချောစကားကို ပြောလေ့ရှိကုန်၏၊ ကြမ်းတမ်းသော စကားကို ပြောလေ့ရှိကုန်၏၊ ပြိန်ဖျင်းသောစကားကို ပြောလေ့ရှိကုန်၏၊ တပ်မက်မောခြင်း များကုန်၏၊ ပျက်စီးစေလိုသော စိတ်ရှိကုန်၏၊ မှားသော အယူရှိကုန်၏၊ ထိုသူတို့သည် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်ၦ် ချမ်းသာကင်းရာမကောင်းသော လားရာ ပျက်စီးလျက် ကျရောက်ရာ ငရဲသို့ ရောက်ကုန်လတ္တံ့'ဟု (ဆိုလေ့ယူလေ့ရှိကုန်၏)။

အချင်းတို့သည်ကား အသက်ကို သတ်လေ့ရှိကုန်၏၊ မပေးသော ဥစ္စာကို ယူလေ့ရှိကုန်၏၊ ကာမဂုဏ်တို့ၦ် မှားယွင်းစွာ ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောလေ့ရှိကုန်၏၊ ကုန်းချောစကားကို ပြောလေ့ရှိကုန်၏၊ ကြမ်းတမ်းသော စကားကို ပြောလေ့ရှိကုန်၏၊ ပြိန်ဖျင်းသော စကားကိုပြောလေ့ရှိကုန်၏၊ တပ်မက်မောခြင်းများကုန်၏၊ ပျက်စီးစေလိုသော စိတ်ရှိကုန်၏၊ မှားသော အယူရှိကုန်၏၊ ထိုအသျှင်သမဏာ ဗြာဟ္မဏာတို့၏ စကားသည် အကယ်၍ မှန်အုံ့၊ အချင်းတို့သည်ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်ၦ် ချမ်းသာကင်းရာ မကောင်းသောလားရာပျက်စီးလျက်ကျရောက်ရာ ငရဲသို့ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။

အချင်းတို့သည် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်ၦ် ချမ်းသာကင်းရာ မကောင်းသော လားရာပျက်စီးလျက်ကျရောက်ရာ ငရဲသို့ အကယ်၍ ကျရောက်ကုန်သော် ငါ့ထံလာ၍ ပြောကြားကြပါ ကုန်လော့–

'ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် ရှိ၏၊ (သေ၍) တစ်ဖန်ဖြစ်ပေါ်သောသတ္တဝါတို့သည် ရှိကုန်၏၊ ကောင်းမှုက်, မကောင်းမှုက်တို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် ရှိ၏'ဟု (လာ၍ပြောကြားကြပါကုန်လော့)။

အချင်းတို့သည် ငါ၏ ယုံကြည်ကိုးစားထိုက်သူတို့ ဖြစ်ကြပါကုန်၏၊ အချင်းတို့ သိမြင်သော အရာ သည်ငါ ကိုယ်တိုင် သိမြင်သော အရာကဲ့သို့ ဖြစ်ပါလတ္တံ့"ဟု (ပြောဆိုပါ၏)။

ထိုသူတို့သည် "ကောင်းပါပြီ"ဟု အကျွန်ုပ်အား ဝန်ခံကြပြီးလျှင် လာ၍လည်း မပြောကြားကြပါကုန်၊ တမန်ကိုလည်း မစေလွှတ်ကြပါကုန်။

အသျှင်ကဿပ (ယင်းဆိုခဲ့သည့် ပုံသက်သေ) အကြောင်းအားဖြင့် အကျွန်ုပ်၏ အယူသည် ဤသို့ဖြစ်ပါ၏–

"ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် မရှိ၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သောသတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်၊ ကောင်းမှုကံ, မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် မရှိ"ဟု ဖြစ်ပါ ၏။ ဤ (ဆိုခဲ့သည့် ပုံသက်သေ) သည်လည်း (အကျွန်ုပ်၏ အယူဖြစ်ခြင်း၏) အကြောင်းပါတည်းဟု (လျှောက်၏)။

ခိုးသူ ဥပမာ

၄၁၃။ မြို့စား သို့ဖြစ်လျှင် ဤအရာ၌ သင့်ကိုပင် ပြန်၍ မေးအံ့၊ သင်နှစ်သက်သည့်အတိုင်း (ထိုအမေး) ကို ဖြေလော့၊ မြို့စား ထိုအရာကို အဘယ်သို့ မှတ်ထင်သနည်း၊ ဤလောကဌ် သင်၏မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည် အပြစ်ကျူးလွန်သော ခိုးသူကို ပြကုန်ရာ၏။

"အရှင် ဤသူကား အပြစ်ကို ကျူးလွန်သော အရှင်၏ (စိုးအုပ်ရာနယ်မြေမှ) ခိုးသူပါတည်း၊ ဤခိုးသူအား ပေးလိုသော အပြစ်ဒဏ်ကို ပေးပါလော့"ဟု (ပြကုန်ရာ၏)။

ထိုသူတို့ကို သင်သည် ဤသို့ ဆိုရာ၏။

"အချင်းတို့ သို့ဖြစ်လျှင် ဤ (ခိုးသူ) ယောက်ျားကို ခိုင်သောကြိုးဖြင့်မြဲမြံစွာ လက်ပြန်ကြိုးချည်၍ခေါင်းတုံးရိတ်ပြီးလျှင် အသံပြင်းစွာ မည်သော စည်ဖြင့် (ကြေညာလျက်) လမ်းမတစ်ခုမှ လမ်းမတစ်ခုသို့လမ်းဆုံတစ်ခုမှ လမ်းဆုံတစ်ခုသို့ ခေါ်ဆောင်၍ တောင်တံခါးမှ ထွက်ပြီးလျှင်မြို့၏ တောင်ဘက်သူသတ်ကုန်း၌ ဦးခေါင်းကို ဖြတ်ကုန်လော့"ဟု (ဆိုရာ၏)။

ထိုသူတို့သည် "ကောင်းပါပြီ"ဟု ဝန်ခံ၍ ထို (ခိုးသူ) ယောက်ျားကို ခိုင်သော ကြိုးဖြင့်မြဲမြံစွာလက်ပြန် ကြိုးချည်၍ ခေါင်းတုံးရိတ်ပြီးလျှင် အသံပြင်းစွာ မည်သော စည်ဖြင့် (ကြေညာလျက်) လမ်းမတစ်ခုမှ လမ်းမတစ်ခုသို့ လမ်းဆုံတစ်ခုမှ လမ်းဆုံတစ်ခုသို့ ခေါ်ဆောင်၍ တောင်တံခါးမှ ထွက်ပြီးလျှင်မြို့၏ တောင်ဘက် သူသတ်ကုန်း၌ ထိုင်နေစေကုန်ရာ၏။

ထိုခိုးသူသည် သူသတ်တို့ကို "အရှင်သူသတ်တို့ ဤမည်သော ရွာနီဂုံး၌ အကျွန်ုပ်၏ အဆွေခင်ပွန်းသားချင်းပေါက်ဖော်တို့သည် ရှိပါကုန်၏၊ အကျွန်ုပ်သည် ထိုအဆွေခင်ပွန်းသားချင်းပေါက်ဖော်တို့အား (မိမိကိုယ်ကိုလည်းကောင်း သိုမှီးထားသော ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း) ပြ၍ ပြန်လာသည့်တိုင်အောင် ဆိုင်းငုံ့ပါဦးလော့"ဟု (အခွင့်တောင်းသော်) ရရာသလော၊ သို့မဟုတ် ငိုကြွေးမြည်တမ်းစဉ်ပင်လျှင် သူသတ်တို့သည်ဦးခေါင်းကို ဖြတ်ကုန်ရာသလောဟု (မေး၏)။

အသျှင်ကဿပ ထိုခိုးသူသည် သူသတ်တို့ကို "အရှင်သူသတ်တို့ ဤမည်သော ရွာနိုဂုံး၌ အကျွန်ပ်၏အဆွေခင်ပွန်းသားချင်းပေါက်ဖော်တို့သည် ရှိပါကုန်၏၊ အကျွန်ပ်သည် ထိုအဆွေခင်ပွန်းသားချင်းပေါက်ဖော်တို့အား (မိမိကိုယ်ကိုလည်းကောင်း သိမ်ီးထားသော ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း) ပြ၍ ပြန်လာသည့်တိုင်အောင် ဆိုင်းငံ့ပါဦးလော့"ဟု (အခွင့်တောင်းသော်) မရရာပါ။ စင်စစ်သော်ကား ငိုကြွေးမြည်တမ်းစဉ်ပင်လျှင် သူသတ်တို့သည် ထိုသူ၏ ဦးခေါင်းကို ဖြတ်ကုန်ရာပါ၏ဟု (လျှောက်၏)။

မြို့စား လူသားဖြစ်သော ထိုခိုးသူသည် လူသားဖြစ်သော သူသတ်တို့ကို "အရှင်သူသတ်တို့ ဤမည်သော ရွာနိုဂုံး၌ အကျွန်ပ်၏ အဆွေခင်ပွန်းသားချင်းပေါက်ဖော်တို့သည် ရှိပါကုန်၏၊ အကျွန်ပ်သည်ထိုအဆွေ ခင်ပွန်း သားချင်းပေါက်ဖော်တို့အား (မိမိကိုယ်ကိုလည်းကောင်း သိမ်ီးထားသော ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း) ပြ၍ ပြန်လာသည့် တိုင်အောင် ဆိုင်းငံ့ပါဦးလော့"ဟု (အခွင့်တောင်း၍) မရအံ့၊ ယင်းသို့ဖြစ်မူသူ့အသက်ကို သတ်လေ့ရှိကုန်သော၊ မပေးသော ဥစ္စာကို ယူလေ့ရှိကုန်သော၊ ကာမဂုဏ်တို့၌မှားယွင်းစွာ ကျင့်လေ့ရှိကုန်သော၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောလေ့ရှိကုန်သော၊ ကုန်းချောစကားကိုပြောလေ့ရှိ ကုန်သော၊ ကြမ်းတမ်းသော စကားကို ပြောလေ့ရှိကုန်သော၊ ပြိန်ဖျင်းသော စကားကိုပြောလေ့ရှိကုန်သော၊ တပ်မက်မောခြင်းများကုန်သော၊ ပျက်စီးစေလိုသော စိတ်ရှိကုန်သော၊ မှားသောအယူရှိကုန်သော သင်၏ အဆွေခင်ပွန်းသားချင်းပေါက်ဖော်တို့သည် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှနောက်၌ ချမ်းသာကင်းရာ မကောင်းသောလားရာ ပျက်စီးလျက်ကျ ရောက်ရာ ငရဲသို့ရောက်ကုန်သည်ရှိသော် ငရဲထိန်းတို့ကို "အရှင်ငရဲထိန်းတို့ အကျွန်ပ်တို့သည် ပါယာသိမည်သောမြို့စား၏ အထံသို့ သွား၍ 'ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် ရှိ၏၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိကုန် ၏၊ ကောင်းမှုက်, မကောင်းမှုက်တို့၏အကျိုးဝိပါက်သည် ရှိ၏'ဟု ပြောဆိုရန် ဆိုင်းငံ့ပါကုန် လော့"ဟု အဘယ်မှာ (အခွင့်တောင်း၍) .ရရာအံ့နည်း၊ မြို့စား ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း သင်၏ အယူသည် ဤသို့ ဖြစ်ပါလော့–

"ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် ရှိ၏၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သောသတ္တဝါတို့သည် ရှိကုန်၏၊ ကောင်းမှုက်, မကောင်းမှုက်တို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် ရှိ၏"ဟု (ဖြစ်ပါလော့ဟု ဆို၏)။

၄၁၄။ အသျှင်ကဿပသည် ဤသို့ဆိုသော်လည်း ဤအရာ၌ အကျွန်ပ်၏အယူသည် ဤသို့ပင် ဖြစ်ပါ၏–

"ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် မရှိ၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သောသတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်၊ ကောင်းမှုက်, မကောင်းမှုက်တို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် မရှိ"ဟု (ဖြစ်ပါ၏ဟုလျှောက်၏)။

မြို့စား "ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် မရှိ၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်၊ ကောင်းမှုက်, မကောင်းမှုက်တို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် မရှိ" ဟူသောသင်၏ အယူဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည် ရှိသေးသလောဟု (မေး၏)။

အသျှင်ကဿပ "ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် မရှိ၊ (သေ၍) တစ်ဖန်ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်၊ ကောင်းမှုက်, မကောင်းမှုက်တို့၏

အကျိုးဝိပါက်သည် မရှိ" ဟူသော အကျွန်ုပ်၏ အယူဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည် ရှိပါသေး၏ဟု (လျှောက်၏)။

မြို့စား (ထိုအကြောင်းကား) အဘယ်နည်းဟု (မေး၏)။

အသျှင်ကဿပ ဤလောကၦ် အကျွန်ုပ်၏ အဆွေခင်ပွန်းသားချင်းပေါက်ဖော်တို့သည် အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ မပေးသော ဥစ္စာကို ယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ ကာမဂုဏ်တို့ၦ် မှားယွင်းစွာ ကျင့်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ ကုန်း ချောစကားကို ပြောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ ကြမ်းတမ်းသော စကားကို ပြောခြင်းမှရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ ပြိန်ဖျင်းသော စကားကို ပြောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ တပ်မက်မောခြင်း မများကုန်၊ ပျက်စီးစေလိုသော စိတ်မရှိကုန်၊ မှန်သော အယူရှိကုန်၏၊ ထိုသူတို့သည် နောင်အခါၦ်ရောဂါနှိပ်စက်အပ်ကုန်၏၊ ဆင်းရဲခြင်း သို့ ရောက်ကုန်၏၊ ပြင်းထန်စွာ နာမကျန်းရှိကုန်၏၊ "ဤသူတို့သည် ဤရောဂါမှ မထကုန် လတ္တံ့"ဟု သိသောအခါ အကျွန်ုပ်သည် ထိုသူတို့ထံ ချဉ်းကပ်၍ဤသို့ ပြောဆိုပါ၏။

"အချင်းတို့ အချို့သော သမဏာဗြာဟ္မဏာတို့သည် ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန်၏၊ ဤသို့ယူလေ့ရှိကုန်၏–

'အကြင်သူတို့သည် အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ မပေးသော ဥစ္စာကို ယူခြင်းမှရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ ကာမဂုဏ်တို့ၦ် မှားယွင်းစွာ ကျင့်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို ပြောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ ကုန်းချောစကားကို ပြောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ ကြမ်းတမ်းသော စကားကို ပြောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ ပြိန်ဖျင်းသော စကားကို ပြောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ တပ်မက်မောခြင်း မများကုန်၊ ပျက်စီးစေလိုသော စိတ်မရှိကုန်၊ မှန်သော အယူ ရှိကုန်၏၊ ထိုသူတို့သည် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်ၦ် ကောင်းသောလားရာ နတ် ပြည်သို့ရောက်ကုန်၏'ဟု ယူလေ့ရှိကုန်၏။

အချင်းတို့သည်ကား အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ မပေးသော ဥစ္စာကို ယူခြင်းမှရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ ကာမဂုဏ်တို့ၦ် မှားယွင်းစွာ ကျင့်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုပြောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ ကုန်းချောစကားကို ပြောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ ကြမ်းတမ်းသောစကားကို ပြောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ ပြိန်ဖျင်းသော စကားကို ပြောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ တပ်မက်မောခြင်း မများကုန်၊ ပျက်စီးစေလိုသော စိတ်မရှိကုန်၊ မှန်သော အယူရှိကုန် ၏၊ ထိုအသျှင်သမဏာဗြာဟ္မဏာတို့၏ စကားသည် အကယ်၍ မှန်အုံ့၊ အချင်းတို့သည် ခန္ဓာကိုယ် ပျက်စီး၍သေပြီးသည်မှ နောက်ၦ် ကောင်းသောလားရာ နတ်ပြည်သို့ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။

အချင်းတို့သည် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်ၦ် ကောင်းသောလားရာ နတ်ပြည်သို့အကယ်၍ ရောက်ကုန်သော် ငါ့ထံလာ၍ ပြောကြားပါကုန်လော့–

'ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် ရှိ၏၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သောသတ္တဝါတို့သည် ရှိကုန်၏၊ ကောင်းမှုကံ, မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် ရှိ၏'ဟု (လာ၍ပြောကြားပါကုန်လော့)။

အချင်းတို့သည် ငါ၏ ယုံကြည်ကိုးစားထိုက်သူတို့ ဖြစ်ကြပါကုန်၏၊ အချင်းတို့ သိမြင်သော အရာ သည်ငါကိုယ်တိုင် သိမြင်သော အရာကဲ့သို့ ဖြစ်ပါလတ္တံ့"ဟု (ပြောဆိုပါ၏)။

ထိုသူတို့သည် "ကောင်းပါပြီ"ဟု အကျွန်ုပ်အား ဝန်ခံကြပြီးလျှင် လာ၍လည်း မပြောကြားကြပါကုန်၊ တမန်ကိုလည်း မစေလွှတ်ကြပါကုန်။

အသျှင်ကဿပ (ယင်းဆိုခဲ့သည့် ပုံသက်သေ) အကြောင်းအားဖြင့် အကျွန်ုပ်၏အယူသည် ဤသို့ ဖြစ်ပါ၏–

"ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် မရှိ၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သောသတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်၊ ကောင်းမှုကံ, မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် မရှိ"ဟု ဖြစ်ပါ ၏။ ဤ (ဆိုခဲ့သည့်ပုံသက်သေ) သည်လည်း (အကျွန်ုပ်၏ အယူဖြစ်ခြင်း၏) အကြောင်းပါတည်းဟု (လျှောက်၏)။

မစင်တွင်း၌ နစ်မြုပ်သော ယောက်ျားဥပမာ

၄၁၅။ မြို့စား သို့ဖြစ်လျှင် ဥပမာပြု၍ သင့်အား ပြောအံ့၊ ဤလောက၌ အချို့သော ပညာရှိတို့ သည်ဥပမာဖြင့် ပြောဆိုသော စကား၏ အဓိပ္ပါယ်ကို သိကုန်၏။ မြို့စား ဥပမာသော်ကား ယောက်ျားတစ်ယောက်သည် မစင်တွင်း၌ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ နစ်မြုပ်လျက် ရှိရာ၏၊ ထိုအခါ သင်သည် မင်းချင်းယောက်ျားတို့ကို ဤသို့လည်း စေခိုင်းရာ၏–

"အချင်းတို့ ထိုယောက်ျားကို ထိုမစင်တွင်းမှ ထုတ်ယူကုန်လော့"ဟု (စေခိုင်းရာ၏)။ ထိုသူ တို့သည် "ကောင်းပါပြီ"ဟု ဝန်ခံ၍ ထိုယောက်ျားကို ထိုမစင်တွင်းမှ ထုတ်ယူကုန်ရာ၏။

ထိုသူတို့ကို သင်သည် ဤသို့ ဆိုပြန်ရာ၏။

"အချင်းတို့ ထိုယောက်ျား၏ ကိုယ်၌ ပေကျံနေသော မစင်ကို ဝါးခြမ်းစိတ်တို့ဖြင့် ကောင်းစွာသုတ်သင်ကုန်လော့"ဟု (ဆိုပြန်ရာ၏)။ ထိုသူတို့သည် "ကောင်းပါပြီ"ဟု ဝန်ခံ၍ ထိုယောက်ျား ၏ကိုယ်မှ မစင်ကို ဝါးခြမ်းစိတ်တို့ဖြင့် ကောင်းစွာ သုတ်သင်ကုန်ရာ၏။

ထိုသူတို့ကို သင်သည် ဤသို့ ဆိုပြန်ရာ၏။

"အချင်းတို့ ထိုယောက်ျား၏ ကိုယ်ကို မြေဖြူဖြင့် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ကောင်းစွာ ပွတ်တိုက်ခြင်း ဖြင့်ပွတ်တိုက်ကုန်လော့"ဟု (ဆိုပြန်ရာ၏)။ ထိုသူတို့သည် ထိုယောက်ျား၏ ကိုယ်ကို မြေဖြူဖြင့်သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ကောင်းစွာ ပွတ်တိုက်ခြင်းဖြင့် ပွတ်တိုက်ကုန်ရာ၏။

ထိုသူတို့ကို သင်သည် ဤသို့ ဆိုပြန်ရာ၏။

"အချင်းတို့ ထိုယောက်ျားကို ဆီဖြင့်သုတ်ပြန်၍ နူးညံ့သော ကသယ်မှုန့်ဖြင့်သုံးကြိမ် ကောင်းစွာဆေးကြောခြင်းကို ပြုကုန်လော့"ဟု (ဆိုပြန်ရာ၏)။ ထိုသူတို့သည် ထိုယောက်ျားကို ဆီဖြင့် သုတ်၍နူးညံ့သော ကသယ်မှုန့်ဖြင့် သုံးကြိမ်ဆေးကြောခြင်းကို ပြုကုန်ရာ၏။

ထိုသူတို့ကို သင်သည် ဤသို့ ဆိုပြန်ရာ၏။

"အချင်းတို့ ထိုယောက်ျား၏ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ပြုပြင်ကုန်လော့"ဟု (ဆိုပြန်ရာ၏)။ ထိုသူတို့ သည်ထိုယောက်ျား၏ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ပြုပြင်ကုန်ရာ၏။

ထိုသူတို့ကို သင်သည် ဤသို့ ဆိုပြန်ရာ၏–

"အချင်းတို့ ထိုယောက်ျားအား အဖိုးထိုက်သော ပန်းကုံးကိုလည်းကောင်း အဖိုးထိုက်သော နံ့သာပျောင်းကိုလည်းကောင်း အဖိုးထိုက်သော အဝတ်တို့ကိုလည်းကောင်း ဆောက်နှင်းကုန်လော့"ဟု (ဆိုပြန်ရာ၏)။

ထိုသူတို့သည် ထိုယောက်ျားအား အဖိုးထိုက်သော ပန်းကုံးကိုလည်းကောင်း အဖိုးထိုက်သောနံ့သာပျောင်းကိုလည်းကောင်း အဖိုးထိုက်သော အဝတ်တို့ကိုလည်းကောင်း ဆောက်နှင်းကုန်ရာ၏။

ထိုသူတို့ကို သင်သည် ဤသို့ ဆိုပြန်ရာ၏–

"အချင်းတို့ ထိုယောက်ျားကို ပြာသာဒ်ထက်သို့ တင်၍ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို (အဆင်သင့်ရရှိရန်) ထားကုန်လော့"ဟု (ဆိုပြန်ရာ၏)။

ထိုသူတို့သည် ထိုယောက်ျားကို ပြာသာဒ်ထက်သို့ တင်၍ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို (အဆင်သင့်ရရှိ ရန်) ထားကုန်ရာ၏။

မြို့စား ထို (မေးလတ္တံ့သော) စကားကို အဘယ်သို့ မှတ်ထင်သနည်း၊ ကောင်းစွာ ရေချိုးပြီးသောကောင်းစွာ အမွှေးနံ့သာ လိမ်းကျံပြီးသော ကောင်းစွာ ဆံမုတ်ဆိတ် ပြုပြင်ပြီးသော ပန်းကုံးစွပ်ပြီးသောကောင်းစွာ တန်ဆာဆင်ပြီးသော ဖြူစင်သော အဝတ်ဝတ်ပြီးသော မြတ်သော ပြာသာဒ်ထက်၌ ရောက်လျက် ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဖြင့် ကုံလုံပြည့်စုံစွာ ခံစား၍နေရသော ထိုယောက်ျားအား ထိုမစင်တွင်း၌ တစ်ဖန်နစ်မြုပ်လိုသော ဆန္ဒ ဖြစ်ရာသေးသလောဟု (မေး၏)။

အသျှင်ကဿပ ထိုသို့ မဖြစ်ရာပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အသျှင်ကဿပ မသုတ်သင်သော မစင်တွင်းသည် ညစ်ညမ်းသည်လည်း ဖြစ်၏၊ ညစ်ညမ်းသော သဘောသို့လည်း ရောက်၏၊ နံစော်သည်လည်းဖြစ်၏၊ နံစော်သော မကောင်းသော သဘောသို့လည်း ရောက်၏၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်လည်း ဖြစ်၏၊ စက်ဆုပ်ဖွယ် သဘောသို့လည်း ရောက်၏၊ ရွံရှာဖွယ်လည်း ဖြစ်၏၊ ရွံရှာဖွယ်သဘောသို့လည်း ရောက်၏ဟု (လျှောက်၏)။

မြို့စား ဤအတူသာလျှင် လူတို့သည် နတ်တို့၏ (အခြေအနေ၌) ညစ်ညမ်းသည်လည်း ဖြစ်၏၊ ညစ်ညမ်းသော သဘောသို့လည်း ရောက်၏၊ နံစော်သည်လည်း ဖြစ်၏၊ နံစော်သော သဘောသို့လည်းရောက်၏၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်လည်း ဖြစ်၏၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သဘောသို့လည်း ရောက်၏၊ ရွံရှာဖွယ်လည်းဖြစ်၏၊ ရွံရှာဖွယ် သဘောသို့လည်း ရောက်၏၊ မြို့စား ယူဇနာတစ်ရာကပင် လူတို့၏ အနံ့သည်နတ်တို့ကို နှိပ်စက်နိုင်၏။ ယင်းသို့ ဖြစ်၍ အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်သော၊ မပေးသောဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်သော၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားယွင်းစွာကျင့်ခြင်းမှရှောင်ကြဉ်ကုန်သော၊ မဟုတ်မမှန် သောစကားကို ပြောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်သော၊ ကုန်းချောစကားကိုပြောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်သော၊ ကြမ်းတမ်းသောစကားကို ပြောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်သော၊ ပြိန်ဖျင်းသောစကားကို ပြောခြင်းမှ ရှောင် ကြဉ်ကုန်သော၊ တပ်မက်မောခြင်းမများကုန်သော၊ ပျက်စီးစေလိုသော စိတ်မရှိကုန်သော၊ မှန်သော အယူ ရှိကုန်သော သင်၏အဆွေခင်ပွန်းသားချင်းပေါက်ဖော်တို့သည်

ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက် ၌ကောင်းသောလားရာ နတ်ပြည်သို့ ရောက်ကုန်သည်ရှိသော် "ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသောလောကသည် ရှိ၏၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်လာသော သတ္တဝါတို့သည် ရှိကုန်၏၊ ကောင်းမှုကံ, မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် ရှိ၏"ဟု အဘယ်မှာ လာ၍ ပြောကြားကုန်အံ့နည်း။

မြို့စား ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း သင်၏ အယူသည် ဤသို့ဖြစ်ပါလော့–

"ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် ရှိ၏၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သောသတ္တဝါတို့သည် ရှိကုန်၏၊ ကောင်းမှုကံ, မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် ရှိ၏"ဟု (ဖြစ်ပါ့လော့ဟု မိန့်ဆို၏)။

၄၁ဖ။ အသျှင်ကဿပသည် ဤသို့ဆိုသော်လည်း ဤအရာ၌ အကျွန်ုပ်၏အယူသည် ဤသို့ပင် ဖြစ်ပါ၏–

"ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် မရှိ၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သောသတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်၊ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် မရှိ"ဟု (ဖြစ်ပါ၏ဟုလျှောက်၏)။

မြို့စား သင်၏ အယူဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည် ရှိသေးသလော။ပ။

အသျှင်ကဿပ အကျွန်ုပ်၏ အယူဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည် ရှိပါသေး၏။ပ။

မြို့စား (ထိုအကြောင်းကား) အဘယ်နည်းဟု (မေး၏)။

အသျှင်ကဿပ ဤလောက၌ အကျွန်ုပ်၏ အဆွေခင်ပွန်းသားချင်းပေါက်ဖော်တို့သည် အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ မပေးသောဥစ္စာကို ယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားယွင်းစွာ ကျင့်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ ယစ်မူးမေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သေအရက်သောက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ ထိုသူတို့သည်နောင်အခါ၌ ရောဂါနှိပ်စက်အပ်ကုန်၏၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏၊ ပြင်းထန်စွာ နာမကျန်းရှိကုန်၏၊ "ဤသူတို့ သည် ဤရောဂါမှ မထကုန်လတ္တံ့"ဟု သိသောအခါ အကျွန်ုပ်သည် ထိုသူတို့ထံ ချဉ်းကပ်၍ဤသို့ ပြော ဆိုပါ၏–

"အချင်းတို့ အချို့သော သမဏာဗြာဟ္မဏာတို့သည် ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန်၏၊ ဤသို့ယူလေ့ရှိကုန်၏–

'အကြင်သူတို့သည် အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ မပေးသော ဥစ္စာကို ယူခြင်းမှရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားယွင်းစွာ ကျင့်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို ပြောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ ယစ်မူးမေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သေအရက်ကိုသောက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ ထိုသူတို့သည် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ကောင်းသော လားရာ နတ်ပြည်ဝယ် တာဝတိံသာနတ်တို့၏ အပေါင်းအသင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန် ၏'ဟုဆိုလေ့ယူလေ့ ရှိကုန်၏။

အချင်းတို့သည်ကား အသက်သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ မပေးသော ဥစ္စာကိုယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားယွင်းစွာကျင့်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ မဟုတ်မမှန်သော

စကား ကိုပြောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ ယစ်မူးမေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သေအရက်ကို သောက်ခြင်းမှရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ ထိုအသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏ စကားသည် အကယ်၍ မှန်ခဲ့ လျှင် အချင်းတို့သည်ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ကောင်းသောလားရာ နတ်ပြည် ဝယ် တာဝတိံသာနတ်တို့၏ အပေါင်းအသင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။

အချင်းတို့ ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ကောင်းသောလားရာ နတ်ပြည်ဝယ်တာဝတိံသာနတ်တို့၏ အပေါင်းအသင်းအဖြစ်သို့ အကယ်၍ ရောက်ကုန်သော် ငါ့ထံလာ၍ ပြောကြားပါကုန်လော့။

'ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် ရှိ၏၊ (သေ၍) တစ်ဖန်ဖြစ်ပေါ်သောသတ္တဝါတို့သည် ရှိကုန်၏၊ ကောင်းမှုကံ, မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် ရှိ၏'ဟု (လာ၍ပြောကြားကြပါကုန်လော့)။ အချင်းတို့သည် ငါ၏ ယုံကြည်ကိုးစားထိုက်သူတို့ ဖြစ်ကြပါကုန်၏၊ အချင်းတို့သိမြင်သော အရာသည် ငါကိုယ်တိုင် သိမြင်သော အရာကဲ့သို့ ဖြစ်ပါလတ္တံ့"ဟု (ပြောဆိုပါ၏)။

ထိုသူတို့သည် "ကောင်းပါပြီ"ဟု အကျွန်ုပ်အား ဝန်ခံပြီးလျှင် လာ၍လည်း မပြောကြားကြပါကုန်၊ တမန်ကိုလည်း မစေလွှတ်ကြပါကုန်။

အသျှင်ကဿပ ယင်း (ဆိုခဲ့ပြီးသည့် ပုံသက်သေ) အကြောင်းအားဖြင့် အကျွန်ုပ်၏ အယူသည် ဤသို့ဖြစ်ပါ၏–

"ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသောလောကသည် မရှိ၊ (သေ၍) တစ်ဖန်ဖြစ်ပေါ်လာသောသတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်၊ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် မရှိ"ဟု (ဖြစ်ပါ ၏)။ ဤ (ဆိုခဲ့သည့် ပုံသက်သေ) သည်လည်း (အကျွန်ုပ်၏ အယူဖြစ်ခြင်း၏) အကြောင်းပါတည်းဟု (လျှောက်၏)။

တာဝတိံသာနတ် ဥပမာ

၄၁၇။ မြို့စား သို့ဖြစ်လျှင် ဤအရာ၌ သင့်ကိုပင် ပြန်၍မေးအုံ့၊ သင်နှစ်သက်သည့်အတိုင်း ထိုအမေးကို ဖြေလော့။ မြို့စား လူ့ပြည်၌ အနှစ်တစ်ရာသည် တာဝတိံသာနတ်တို့၏ တစ်နေ့တစ်ညဉ့်ဖြစ်၏။ ထိုသို့သော နေ့ညဉ့်သုံးဆယ်သည် တစ်လမည်၏၊ ထိုသို့သော တစ်ဆယ့်နှစ်လသည် တစ်နှစ်မည်၏၊ ထိုသို့သောနှစ်ဖြင့် နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော အနှစ်တစ်ထောင်သည် တာဝတိံသာနတ်တို့၏ အသက်တမ်းဖြစ်၏၊ အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်သော၊ မပေးသောဥစ္စာကို ယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်သော၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားယွင်းစွာ ကျင့်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်သော၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်သော၊ ယစ်မူးမေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သေအရက်ကိုသောက်ခြင်းမှရှောင်ကြဉ်ကုန်သော သင်၏ အဆွေခင်ပွန်းသားချင်း ပေါက်ဖော်တို့သည် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ကောင်းသောလားရာ

နတ်ပြည်ဝယ် တာဝတိံသာနတ်တို့၏ အပေါင်းအသင်းအဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သော် ထိုသူတို့အား အကယ်၍ ဤသို့ အကြံဖြစ်အံ့–

"ငါတို့သည် နတ်ပြည်၌ ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဖြင့် ကုံလုံပြည့်စုံစွာ နှစ်ရက်သုံးရက်စံစားကုန်ဦးအံ့၊ ထို့နောက်မှ ငါတို့သည် ပါယာသိမ်မြို့စားထံ သွား၍ 'ဤအကြောင်းကြောင့်လည်းတစ်ပါးသော လောကသည် ရှိ၏၊ (သေ၍) တစ်ဖန်ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိကုန်၏၊ ကောင်းမှုကံ, မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် ရှိ၏'ဟု ပြောကြားကုန်အံ့" ဟူ၍ (အကြံ ဖြစ်အံ့)။

ဤသို့ဖြစ်ခဲ့သော် ထိုသူတို့သည် လာ၍ ပြောကြားနိုင်ကုန်ရာသလော "ဤအကြောင်းကြောင့်လည်းတစ်ပါးသော လောကသည် ရှိ၏၊ (သေ၍) တစ်ဖန်ဖြစ်ပေါ်လာသော သတ္တဝါတို့သည် ရှိကုန်၏၊ ကောင်းမှုကံ, မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် ရှိ၏"ဟု (ပြောကြားနိုင်ကုန်ရာသလောဟု မေး၏)။

အသျှင်ကဿပ မပြောကြားနိုင်ကုန်ရာပါ၊ အသျှင်ကဿပ စင်စစ်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် ကြာမြင့်စွာ အခါကပင် သေပြီးဖြစ်ကုန်ရာပါ၏၊ "တာဝတိံသာနတ်တို့သည် ရှိကုန်၏" ဟူ၍လည်းကောင်း "တာဝတိံသာနတ်တို့သည် ဤသို့ အသက်ရှည်ကုန်၏" ဟူ၍လည်းကောင်း ဤအကြောင်းကို အသျှင်ကဿပအား အဘယ်သူသည် ပြောကြားပါသနည်း။ "တာဝတိံသာနတ်တို့သည် ရှိကုန်၏" ဟူ၍လည်းကောင်း "တာဝတိံသာနတ်တို့သည် ဤသို့ အသက်ရှည်ကုန်၏" ဟူ၍လည်းကောင်း (ဆိုသော) အသျှင်ကဿပ၏ စကားကို အကျွန်ုပ်တို့ မယုံကြည်ပါကုန်ဟု (လျှောက်၏)။

ဝမ်းတွင်းကန်းသောယောက်ျား ဥပမာ

၄၁၈။ မြို့စား ဥပမာသော်ကား ဝမ်းတွင်းကန်းသော ယောက်ျားသည် မည်းသော အဆင်း, ဖြူသောအဆင်းတို့ကို မမြင်ရာ၊ ညိုသော အဆင်းတို့ကို မမြင်ရာ၊ ရွှေသော အဆင်းတို့ကို မမြင်ရာ၊ နီသောအဆင်းတို့ကို မမြင်ရာ၊ မောင်းသော အဆင်းတို့ကို မမြင်ရာ၊ ညီညွတ်သောအရာ, မညီညွတ်သောအရာကို မမြင်ရာ၊ ကြယ်တာရာအရောင်တို့ကို မမြင်ရာ၊ လ နေတို့ကို မမြင်ရာ၊ ထိုဝမ်းတွင်းကန်းသည် ဤသို့ ပြောဆိုရာ၏–

"မည်းသောအဆင်း ဖြူသောအဆင်းတို့သည် မရှိကုန်၊ မည်းသော အဆင်း, ဖြူသော အဆင်း တို့ကိုမြင်သောသူတို့သည် မရှိကုန်၊ ညိုသော အဆင်းတို့သည် မရှိကုန်၊ ညိုသော အဆင်းတို့ကိုမြင်သောသူတို့သည် မရှိကုန်၊ ရွှေသော အဆင်းတို့သည် မရှိကုန်၊ ရွှေသော အဆင်းတို့ကိုမြင်သောသူတို့သည် မရှိကုန်၊ နီသော အဆင်းတို့သည် မရှိကုန်၊ နီသော အဆင်းတို့ကို မြင်သောသူတို့သည် မရှိကုန်၊ မောင်းသော အဆင်းတို့သည် မရှိကုန်၊ မောင်းသော အဆင်းတို့ကို မြင် သောသူတို့သည် မရှိကုန်၊ ညီညွတ်သောအရာ, မညီညွတ်သောအရာသည် မရှိ၊ ညီညွတ်သော အရာ, မညီညွတ်သောအရာကို မြင်သော သူတို့သည် မရှိကုန်၊ ကြယ်တာရာအရောင်တို့သည် မရှိ ကုန်၊ ကြယ်တာရာအရောင်တို့ကို မြင်သော သူတို့သည် မရှိကုန်၊ လ နေတို့သည် မရှိကုန်၊ လ နေ တို့ကိုမြင်သော သူတို့သည် မရှိကုန်၊ ငါသည် ဤ

(အမည်း အဖြူစသည်) ကို မသိ၊ ငါသည် ဤ (အမည်းအဖြူစသည်) ကို မမြင်၊ ထို့ကြောင့် ထို (အမည်းအဖြူစသည်) သည် မရှိ"ဟု (ပြောဆို ရာ၏)။

မြို့စား ထိုသို့ဆိုသော် ထိုဝမ်းတွင်းကန်းသည် မှန်စွာ ဆိုသည် မည်ရာသလောဟု (မေး၏)။

အသျှင်ကဿပ မှန်စွာ ဆိုသည် မမည်ရာပါ၊ အသျှင်ကဿပ မည်းသော အဆင်း, ဖြူသောအဆင်းတို့သည် ရှိပါကုန်၏၊ မည်းသော အဆင်း ဖြူသော အဆင်းတို့ကို မြင်သော သူတို့သည် ရှိပါကုန်၏၊ ညိုသော အဆင်းတို့သည် ရှိပါကုန်၏၊ ညိုသော အဆင်းတို့ကို မြင်သော သူတို့သည် ရှိပါကုန်၏။ပ။ ညီညွတ်သောအရာ, မညီညွတ်သောအရာသည် ရှိပါ၏၊ ညီညွတ်သောအရာ, မညီညွတ်သောအရာ ကို မြင်သောသူတို့သည် ရှိပါကုန်၏၊ ကြယ်တာရာအရောင်တို့သည် ရှိပါကုန်၏၊ ကြယ်တာရာအရောင်တို့ ကို မြင်သော သူတို့သည် ရှိပါကုန်၏၊ လ နေတို့သည် ရှိပါကုန်၏၊ လ နေတို့ကို မြင်သောသူတို့သည် ရှိပါကုန်၏၊ (ထိုသို့ ရှိကုန်လျက်) "ငါသည် ဤ (အမည်း အဖြူစသည်) ကို မသိ၊ ငါသည်ဤ (အမည်း အဖြူစသည်) ကို မမြင်၊ ထို့ကြောင့် ထို (အမည်းအဖြူ စသည်) သည် မရှိ"ဟု ဆိုအံ့၊ ယင်းသို့ဆိုသော် ထိုဝမ်းတွင်းကန်းသည် မှန်စွာဆိုသည် မမည်ရာပါဟု (လျှောက်၏)။ မြို့စား ဤအတူပင်ငါ့အား သင်ပြောသော စကားကြောင့် သင်သည် ဝမ်းတွင်းကန်းကဲ့သို့ ဖြစ်မည်မှာ ထင်ရှား၏။

"တာဝတိံသာနတ်တို့သည် ရှိကုန်၏" ဟူ၍လည်းကောင်း "တာဝတိံသာနတ်တို့သည် ဤသို့အသက်ရှည်ကုန်၏" ဟူ၍လည်းကောင်း ဤအကြောင်းကို အသျှင်ကဿပအား အဘယ်သူသည်ပြောကြား ပါသနည်း၊ "တာဝတိံသာနတ်တို့သည် ရှိကုန်၏" ဟူ၍လည်းကောင်း "တာဝတိံသာနတ်တို့သည် ဤသို့ အသက်ရှည်ကုန်၏" ဟူ၍လည်းကောင်း (ဆိုသော) အသျှင်ကဿပ၏စကားကို အကျွန်ုပ်တို့ မယုံကြည်ပါ ကုန်ဟု သင် ဆို၏။ မြို့စား သင် ထင်သကဲ့သို့ ဤမ်သစက္ခုဖြင့်တစ်ပါးသောလောကကို မြင်အပ်သည်ဟု မမှတ်အပ်။ မြို့စား အကြင် သမဏာဗြာဟ္မဏာတို့သည် ရွာမှဝေးကွာသော ဆိတ် ငြိမ်ရာ တောကျောင်းတို့ ကို မှီဝဲနေကုန်၏၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍ပြင်းထန်သော လုံ့လရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ထိုတောကျောင်းတို့၌နေကုန်သော ထိုသမဏာဗြာဟ္မဏာတို့သည် ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ် ကို ကြည်လင်စေကုန်၏၊ ထိုသမဏာဗြာဟ္မဏာတို့သည် အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သော လူတို့၏ မျက်စိ အမြင်ထက် သာလွန်သောနတ်မျက်စိနှင့်တူသော 'ဒိဗ္ဗစက္ခု' အဘိညာဉ်ဖြင့် ဤလောကကိုလည်းကောင်း တစ်ပါးသောလောကကိုလည်းကောင်း သေ၍ တစ်ဖန်ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း မြင်ကုန် ၏၊ မြို့စားဤသို့လျှင် တစ်ပါးသောလောကကို မှတ်အပ်၏၊ သင် ထင်သကဲ့သို့ ဤမ်သစက္ခုဖြင့် မြင်အပ် သည်ဟုမမှတ်အပ်။

မြို့စား ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း သင်၏ အယူသည် ဤသို့ဖြစ်ပါလော့–

"ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် ရှိ၏၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သောသတ္တဝါတို့သည် ရှိကုန်၏၊ ကောင်းမှုကံ, မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် ရှိ၏"ဟု (ဖြစ်ပါလော့ဟု မိန့်ဆို၏)။

၄၁၉။ အသျှင်ကဿပသည် ဤသို့ ဆိုသော်လည်း ဤအရာ၌ အကျွန်ုပ်၏အယူသည် ဤသို့ပင် ဖြစ်ပါ၏–

"ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် မရှိ၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သောသတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်၊ ကောင်းမှုကံ, မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် မရှိ"ဟု (ဖြစ်ပါ ၏ဟုလျှောက်၏)။

မြို့စား သင်၏ အယူဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည် ရှိသေးသလော။ပ။

အသျှင်ကဿပ အကျွန်ုပ်၏ အယူဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည် ရှိပါသေး၏။ပ။

မြို့စား (ထိုအကြောင်းကား) အဘယ်နည်းဟု (မေး၏)။

အသျှင်ကဿပ ဤလောကၽွန် သီလရှိကုန်သော ကောင်းသောအကျင့်ရှိကုန်သော အသက်ရှည်ခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သော မသေခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သော ချမ်းသာကို အလိုရှိကုန်သော ဆင်းရဲကို စက်ဆုပ်ကုန်သော သမဏဗြာဟ္မဏတို့ကို အကျွန်ုပ် တွေ့မြင်ရပါ၏၊ အသျှင်ကဿပ (ထိုသို့တွေ့မြင်သော အခါ) ထိုအကျွန်ုပ်အား ဤသို့ အကြံဖြစ်ပါ၏–

သီလရှိကုန်သော ကောင်းသောအကျင့်ရှိကုန်သော ဤသမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် "ငါတို့ သေကုန် သော်ဤလောကထက် မွန်မြတ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့"ဟု သိကုန်ငြားအံ့။ သီလရှိကုန်သော ကောင်း သောအကျင့်ရှိကုန်သော ဤအသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယခုချက်ခြင်း အဆိပ်ကိုမူလည်း စား၍သေကုန်ရာ၏၊ ဓားလက်နက်ကိုမူလည်း ဆောင်ယူ၍ သတ်သေကုန်ရာ၏၊ ကြိုးဆွဲချ၍မူ လည်းသေကုန်ရာ၏၊ ကမ်းပါးပြတ်ခ်ိုမူလည်း ခုန်ချ၍ သေကုန်ရာ၏၊ သီလရှိကုန်သော ကောင်း သောအကျင့်ရှိကုန်သော ဤအသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် "ငါတို့ သေကုန်သော် ဤလောက ထက်မွန်မြတ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့"ဟု မသိကုန်သောကြောင့် သီလရှိကုန်သော ကောင်းသော အကျင့် ရှိကုန်သောဤသမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် အသက်ရှည်ခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်၏၊ မသေခြင်းငှါ အလိုရှိ ကုန်၏၊ ချမ်းသာကိုအလိုရှိကုန်၏၊ ဆင်းရဲကို စက်ဆုပ်ကုန်၏၊ "မိမိကိုယ်ကို မသတ်ကုန်"ဟု (အကြံဖြစ်ပါ၏)။

အသျှင်ကဿပ ယင်း (ဆိုခဲ့သည့်ပုံသက်သေ) အကြောင်းအားဖြင့် အကျွန်ုပ်၏အယူသည် ဤသို့ ဖြစ်ပါ၏–

"ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသောလောကသည် မရှိ၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သောသတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်၊ ကောင်းမှုကံ, မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါတ်သည် မရှိ"ဟု (ဖြစ်ပါ ၏)။

ဤ (ဆိုခဲ့သည့်ပုံသက်သေ) သည်လည်း (အကျွန်ုပ်၏ အယူဖြစ်ခြင်း၏) အကြောင်းပါတည်းဟု (လျှောက်၏)။

ကိုယ်ဝန်ဆောင်ပုဏ္ဏားမ ဥပမာ

၄၂၀။ မြို့စား သို့ဖြစ်လျှင် ဥပမာပြု၍ သင့်အား ပြောအံ့၊ ဤလောကၽွန် အချို့သော ပညာရှိယောကျ်ားတို့သည် ဥပမာဖြင့် ဆိုအပ်သောစကား၏ အဓိပ္ပါယ်ကို သိကုန်၏။

မြို့စား ရှေးခ်ဖြစ်ဖူးသည်ကား ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်အား မယားနှစ်ယောက်ရှိ၏၊ တစ်ယောက်အားဆယ်နှစ်ရှယ် ဆယ့်နှစ်နှစ်ရှယ် သားတစ်ယောက်ရှိ၏၊ တစ်ယောက်သည်ကား ကိုယ်ဝန်အရင့်အမာသားဖွားခါနီးဖြစ်၏။ ထိုအခါ ထိုပုဏ္ဏားသည် သေလေ၏။ ထို (ပုဏ္ဏားသေသော) အခါ ထို (ပုဏ္ဏား၏သား) လုလင်ငယ်သည် အမိ၏ ရန်သူ (မိထွေး) အား ဤစကားကို ဆို၏–

"အမိ ဤ ဥစ္စာ စပါး ရွှေ ငွေအလုံးစုံသည် အကျွန်ုပ်၏ ဥစ္စာသာတည်း၊ ဤဥစ္စာစုခ်ဉ် သင်၏ အဖို့တစ်စုံတစ်ခုမျှ မရှိ၊ အမိ အကျွန်ုပ်အား အဖ၏ အမွေအနှစ်ကို အပ်နှင်းပါလော့"ဟု (ဆို၏)၊ ဤသို့ဆိုသော် ထို (မိထွေး) ပုဏ္ဏေးမသည် ထိုလုလင်ငယ်အား ဤစကားကို ဆို၏–

"အမောင် မွေးဖွားသည့်တိုင်အောင် ဆိုင်းငံ့ပါဦး၊ အကယ်၍ သတို့သားမွေးဖွားသည် ဖြစ်အံ့၊ အချို့အဝက်သည် ထိုသတို့သား၏ အဖို့အစုလည်း ဖြစ်လတ္တံ့၊ အကယ်၍ သတို့သမီး မွေးဖွားသည့်ဖြစ်အံ့၊ ထိုသတို့သမီးသည်လည်း သင်၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်လတ္တံ့"ဟု (ဆို၏)။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ထိုလုလင်ငယ်သည် အမိ၏ ရန်သူ (မိထွေး) အား ဤစကားကို ဆို၏–

"အမိ ဤ ဥစ္စာ စပါး ရွှေ ငွေ အလုံးစုံသည် အကျွန်ုပ်၏ ဥစ္စာသာတည်း၊ ဤဥစ္စာစုခ်ဉ် သင်၏ အဖို့တစ်စုံတစ်ခုမျှ မရှိ၊ အမိ အကျွန်ုပ်အား အဖ၏ အမွေအနှစ်ကို အပ်နှင်းပါလော့"ဟု ဆို၏။ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ထို (မိထွေး) ပုဏ္ဏေးမသည် ထိုလုလင်ငယ်အား ဤစကားကို ဆို၏–

"အမောင် မွေးဖွားသည့်တိုင်အောင် ဆိုင်းငံ့ပါဦး၊ အကယ်၍ သတို့သား မွေးဖွားသည် ဖြစ်အံ့၊ အချို့အဝက်သည် ထိုသတို့သား၏ အဖို့အစုလည်း ဖြစ်လတ္တံ့၊ အကယ်၍ သတို့သမီး မွေးဖွား သည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုသတို့သမီးသည်လည်း သင်၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်လတ္တံ့"ဟု (ဆို၏)။

သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ထိုလုလင်ငယ်သည် အမိ၏ ရန်သူ (မိထွေး) အား ဤစကားကို ဆို၏–

"အမိ ဤ ဥစ္စာ စပါး ရွှေ ငွေ အလုံးစုံသည် အကျွန်ုပ်၏ ဥစ္စာသာတည်း၊ ဤဥစ္စာစုခ်ဉ် သင်၏ အဖို့တစ်စုံတစ်ခုမျှ မရှိ၊ အမိ အကျွန်ုပ်အား အဖ၏ အမွေအနှစ်ကို အပ်နှင်းပါလော့"ဟု (ဆို၏)။

ထိုအခါ ထိုပုဏ္ဏေးမသည် ဓားလက်နက်ကို ယူ၍ တိုက်ခန်းသို့ ဝင်ပြီးလျှင် သတို့သားဖြစ်စေသတို့သမီးဖြစ်စေ မွေးဖွားစေခြင်းငှါ ဝမ်းကို ခွဲလေ၏။ ထိုပုဏ္ဏေးမသည် မိမိကိုယ်ကိုလည်းကောင်းအသက်ကိုလည်းကောင်း အလုံးစုံသော ဥစ္စာနှစ်ကိုလည်းကောင်း ဖျက်ဆီး၏၊ မိုက်သော မလိမ္မာသောပုဏ္ဏေးမသည် အဆင်ခြင်ကင်းမဲ့စွာ အမွေအနှစ်ကို ရှာသည်ဖြစ်၍ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ဘိသကဲ့သို့၊ မြို့စား ဤအတူသာလျှင် မိုက်သော မလိမ္မာသော သင်သည် အဆင်ခြင်ကင်းမဲ့စွာ တစ်ပါးသောလောကကိုရှာသည်ဖြစ်၍ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လတ္တံ့၊ မြို့စား မိုက်သော မလိမ္မာသော ထိုပုဏ္ဏေးမသည် အဆင်ခြင်ကင်းမဲ့စွာ အမွေအနှစ်ကို ရှာသည်ဖြစ်၍ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သကဲ့သို့ သီလရှိကုန်သော ကောင်းသောအကျင့်ရှိကုန်သော သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် မရင့်ကျက်သေးသည်ကို ရင့်ကျက်အောင် မပြုကုန်၊ စင်စစ်သော်ကား ရင့်ကျက်သော အခါကို

ဆိုင်းငံ့ကုန်၏။ မြို့စား သီလရှိကုန်သော ကောင်းသောအကျင့်ရှိကုန်သော သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် အခွန်ရှည်စွာ တည်နေသည့်အလျောက် များစွာသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို တိုးပွါးစေကုန်၏၊ လူအများတို့၏ ပွါးစီးခြင်းအလို့ငှါလည်း ကျင့်ကုန်၏၊ လူအများတို့၏ချမ်းသာခြင်းအလို့ငှါလည်း ကျင့်ကုန်၏၊ သတ္တလောကကို သနားသောကြောင့် နတ် လူတို့၏ အကျိုးများခြင်းအလို့ငှါ ပွါးစီးခြင်းအလို့ငှါ ချမ်းသာခြင်းအလို့ငှါ ကျင့်ကုန်၏။ မြို့စား ဤအကြောင်း ဖြင့်လည်းသင်၏ အယူသည် ဤသို့ဖြစ်ပါလော့–

"ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် ရှိ၏၊ (သေ၍) တစ်ဖန်ဖြစ်ပေါ်သောသတ္တဝါတို့သည် ရှိကုန်၏၊ ကောင်းမှုကံ, မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် ရှိ၏"ဟု (ဖြစ်ပါလော့ဟု မိန့်ဆို၏)။

၄၂၁။ အသျှင်ကဿပသည် ဤသို့ဆိုသော်လည်း ဤအရာ၌ အကျွန်ုပ်၏ အယူသည် ဤသို့ပင်ဖြစ်ပါ၏–

"ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသောလောကသည် မရှိ၊ (သေ၍) တစ်ဖန်ဖြစ်ပေါ်သောသတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်၊ ကောင်းမှုကံ, မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် မရှိ"ဟု (ဖြစ်ပါ ၏ဟုလျှောက်၏)။

မြို့စား သင်၏ အယူဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည် ရှိသေးသလော။ပ။

အသျှင်ကဿပ အကျွန်ုပ်၏ အယူဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည် ရှိပါသေး၏။ပ။

မြို့စား (ထိုအကြောင်းကား) အဘယ်နည်းဟု (မေး၏)။

အသျှင်ကဿပ ဤလောက၌ အကျွန်ုပ်၏ မင်းချင်းယောကျ်ားတို့သည် အပြစ်ကျူးလွန်သော ခိုးသူကိုဖမ်း၍ ပြပါကုန်၏–

"အရှင် ဤသူကား အပြစ်ကို ကျူးလွန်သော အရှင် (စိုးအုပ်ရာနယ်မြေမှ) ခိုးသူပါတည်း၊ ဤ သူအားပေးလိုသော အပြစ်ဒဏ်ကို ပေးပါလော့"ဟု (ပြပါကုန်၏)။

ထိုမင်းချင်းယောကျ်ားတို့ကို အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ ဆိုပါ၏–

"အချင်းတို့ သို့ဖြစ်လျှင် ဤယောကျ်ားကို အသက်ရှင်စဉ်ပင် အိုး၌ ထည့်၍ အိုးဝကို ပိတ်ပြီးလျှင်စိုစွတ်သော သားရေဖြင့် ကြက်၍ စိုစွတ်သော မြေဖြင့် ထူစွာလိမ်းကျံပြီးသော် ခုံလောက်ပေါ်သို့တင်လျက် မီးတိုက်ကုန်လော့"ဟု (ဆိုပါ၏)။

ထို (မင်းချင်းယောကျ်ား) တို့သည် "ကောင်းပါပြီ"ဟု အကျွန်ုပ်အား ဝန်ခံပြီးလျှင် ထို (ခိုးသူ) ယောကျ်ားကို အသက်ရှင်စဉ်ပင် အိုး၌ ထည့်၍ အိုးဝကို ပိတ်ပြီးလျှင် စိုစွတ်သော သားရေဖြင့် ကြက်၍စိုစွတ်သော မြေဖြင့် ထူစွာလိမ်းကျံ ပြီးသော် ခုံလောက်ပေါ်သို့ တင်လျက် မီးတိုက်ကုန်၏။

အကျွန်ုပ်တို့သည် "ထိုယောကျ်ားသေပြီ"ဟု သိသောအခါ ထိုအိုးကို (ခုံလောက်မှ) ချ၍ လိမ်းကျံ သောမြေကိုခွါလျက် အိုးဝကို ဖြည်းညင်းစွာ ဖွင့်ပြီးလျှင် "ထိုခိုးသူ၏ ထွက်သွားသော အသက်ကို မြင်ကောင်းမြင်ကုန်ရာ၏"ဟု ကြည့်ကြပါကုန်၏။ (သို့ကြည့်ကြရာ) ထိုခိုးသူ၏ ထွက်သွားသော အသက်ကိုအကျွန်ုပ်တို့သည် မမြင်ရပါကုန်။ အသျှင်ကဿပ ယင်း (ဆိုခဲ့သည့်ပုံသက်သေ) အကြောင်းအားဖြင့်အကျွန်ုပ် ၏ အယူသည် ဤသို့ ဖြစ်ပါ၏–

"ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် မရှိ၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သောသတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်၊ ကောင်းမှုက်, မကောင်းမှုက်တို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် မရှိ"ဟု (ဖြစ်ပါ ၏)။

ဤဆိုခဲ့သည့်ပုံသက်သေသည်လည်း (အကျွန်ုပ်၏ အယူဖြစ်ခြင်း၏) အကြောင်းပါတည်းဟု (လျှောက် ၏)။

အိပ်မက်ဥပမာ

၄၂၂။ မြို့စား သို့ဖြစ်လျှင် ဤအရာ၌ သင့်ကိုပင် ပြန်၍ မေးအံ့၊ သင်နှစ်သက်သည့်အတိုင်း ထိုအမေးကို ဖြေလော့။ မြို့စား သင် နေ့အချိန် အပန်းဖြေအိပ်စက်စဉ်အခါ အရံ၏မွေ့လျော်ဖွယ် ဥယျာဉ်၏မွေ့လျော်ဖွယ် မြေ၏မွေ့လျော်ဖွယ် ရေကန်၏မွေ့လျော်ဖွယ်တို့ကို အိပ်မက်၌ မြင်မက်ဖူးသည်ကို မှတ်မိပါသလောဟု (မေး၏)။

အသျှင်ကဿပ အကျွန်ုပ်သည် နေ့အချိန် အပန်းဖြေအိပ်စက်နေစဉ်အခါ အရံ၏မွေ့လျော်ဖွယ်ဥယျာဉ်၏မွေ့လျော်ဖွယ် မြေ၏မွေ့လျော်ဖွယ် ရေကန်၏ မွေ့လျော်ဖွယ်တို့ကို အိပ်မက်၌မြင်မက်ဖူးသည်ကို မှတ်မိပါ၏ဟု (လျှောက်၏)။

မြို့စား ထိုအိပ်မက်စဉ်အခါ အမျိုးညံ့သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော အမျိုးမြတ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန် သောကလေးအရွယ်လည်း ဖြစ်ကုန်သော အပျိုအရွယ်လည်း ဖြစ်ကုန်သော မောင်းမတို့သည် သင့်ကိုစောင့်နေကုန်သလောဟု (မေး၏)။

အသျှင်ကဿပ ထို (အိပ်မက်မက်စဉ်) အခါ အမျိုးညံ့သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော အမျိုးမြတ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော ကလေးအရွယ်လည်း ဖြစ်ကုန်သော အပျိုအရွယ်လည်း ဖြစ်ကုန်သော မောင်းမတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို စောင့်နေကြပါကုန်၏ဟု (လျှောက်၏)။

မြို့စား ထိုမောင်းမတို့သည် သင်၏ အသက်ဝင်သည်ကိုလည်းကောင်း ထွက်သည်ကိုလည်းကောင်းမြင်ကြကုန်သလောဟု (မေး၏)။

အသျှင်ကဿပ မမြင်ကြပါကုန်ဟု (လျှောက်၏)။

မြို့စား အသက်ရှင်လျက်ရှိကုန်သော ထိုမောင်းမတို့သည် အသက်ရှင်လျက်ရှိသော သင်၏ အသက်ဝင်သည်ကိုလည်းကောင်း ထွက်သည်ကိုလည်းကောင်း မမြင်ရမူ သင်သည် သေသောသူ၏ အသက်ဝင်သည်ကိုလည်းကောင်း ထွက်သည်ကိုလည်းကောင်း အဘယ်မှာ မြင်ပါအံ့နည်း။ မြို့စား ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း သင်၏ အယူသည် ဤသို့ဖြစ်ပါလော့–

"ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် ရှိ၏၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သောသတ္တဝါတို့သည် ရှိကုန်၏၊ ကောင်းမှုက်, မကောင်းမှုက်တို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် ရှိ၏ "ဟု (ဖြစ်ပါလော့ဟု မိန့်ဆို၏)။

၄၂၃။ အသျှင်ကဿပသည် ဤသို့ဆိုသော်လည်း ဤအရာ၌ အကျွန်ုပ်၏ အယူသည် ဤသို့ပင်ဖြစ်ပါ၏–

"ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် မရှိ၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သောသတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်၊ ကောင်းမှုက်, မကောင်းမှုက်တို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် မရှိ"ဟု (ဖြစ်ပါ ၏ဟုလျှောက်၏)။

မြို့စား သင်၏ အယူဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည် ရှိသေးသလော။ပ။

အသျှင်ကဿပ အကျွန်ုပ်၏ အယူဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည် ရှိပါသေး၏။ပ။

မြို့စား (ထိုအကြောင်းကား) အဘယ်နည်းဟု (မေး၏)။

အသျှင်ကဿပ ဤလောကၽွန် အကျွန်ုပ်၏ မင်းချင်းယောကျ်ားတို့သည် အပြစ်ကျူးလွန်သော ခိုးသူကိုဖမ်း၍ ပြပါကုန်၏–

"အရှင် ဤသူသည် အပြစ်ကိုကျူးလွန်သော အရှင်၏ (စိုးအုပ်ရာနယ်မြေမှ) ခိုးသူပါတည်း၊ ဤ (ခိုးသူ) အားပေးလိုရာ အပြစ်ဒဏ်ကို ပေးတော်မူပါလော့"ဟု (ပြပါကုန်၏)။

ထိုမင်းချင်းယောကျ်ားတို့ကို အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ ဆိုပါ၏–

"အချင်းတို့ သို့ဖြစ်လျှင် ဤယောကျ်ားကို အသက်ရှင်စဉ်ပင် စဉ်းချိန်ဖြင့် ချိန်စက်လျက် ထွက်သက်မရှိအောင် လေးကြိုးဖြင့် လည်ခ၌ ညှစ်၍ သတ်ပြီးလျှင် တစ်ဖန် စဉ်းချိန်ဖြင့် ချိန်စက်ကုန် လော့"ဟု (ဆိုပါ၏)။

ထို (မင်းချင်းယောကျ်ား) တို့သည် "ကောင်းပါပြီ"ဟု အကျွန်ုပ်အား ဝန်ခံပြီးလျှင် ထို (ခိုးသူ) ယောကျ်ားကို အသက်ရှင်စဉ်ပင် စဉ်းချိန်ဖြင့် ချိန်စက်လျက် ထွက်သက်မရှိအောင် လေးကြိုးဖြင့် လည်ခ၌ညှစ်၍ သတ်ပြီးလျှင် တစ်ဖန် စဉ်းချိန်ဖြင့် ချိန်စက်ကုန်၏။ ထိုယောကျ်ားသည် အသက်ရှင်နေစဉ်အခါ၌ပိုမိုး၍ ပေါ့လည်းပေါ့၏၊ ပိုမိုး၍ ပျော့ပျောင်းလည်း ပျော့ပျောင်း၏၊ ပိုမိုး၍ အပြုအပြင်လည်း ခံ၏၊ ထိုခိုးသူယောကျ်ားသည် သေသည့်အခါ၌ ပိုမိုး၍ လေးလည်း လေး၏၊ ပိုမိုး၍ ခက်မာလည်း ခက်မာ၏၊ ပိုမိုး၍အပြုအပြင်လည်း မခံ၊ ယင်း (ဆိုခဲ့ပြီးသည့် ပုံသက်သေ) အကြောင်းအားဖြင့် အကျွန်ုပ်၏ အယူသည် ဤသို့ပင် ဖြစ်ပါ၏–

"ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် မရှိ၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သောသတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်၊ ကောင်းမှုက်, မကောင်းမှုက်တို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် မရှိ"ဟု (ဖြစ်ပါ ၏)။

ဤ (ဆိုခဲ့သည်ပုံသက်သေ) သည်လည်း (အကျွန်ုပ်၏ အယူဖြစ်ခြင်း၏) အကြောင်းပါတည်းဟု (လျှောက်၏)။

ရဲရဲညီသောသံတွေခဲ ဥပမာ

၄၂၄။ မြို့စား သို့ဖြစ်လျှင် ဥပမာပြု၍ သင့်အား ပြောအုံ့၊ ဤလောကၽွန် အချို့သော ပညာရှိယောကျ်ားတို့သည် ဥပမာဖြင့် လိုအပ်သော စကားတို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကို သိကုန်၏။

မြို့စား ဥပမာအားဖြင့် ယောကျ်ား (တစ်ယောက်) သည် တစ်နေ့ပတ်လုံး ပူလောင်သော ရဲရဲညီသောပြောင်ပြောင်တောက်သော အလျှံနှင့်တကွဖြစ်သော သံတွေခဲကို စဉ်းချိန်ဖြင့်

ချိန်စက်ရာ၏။ နောင်အခါအေးပြီးသော အခိုး ငြိမ်းပြီးသော ထိုသံတွေခဲကို စဉ်းချိန်ဖြင့် တစ်ဖန် ချိန်စက်ပြန်ရာ၏။ အဘယ်အခါမှာ့ထိုသံတွေခဲသည် ပိုမိုရှ် ပေါ့လည်း ပေါ့သနည်း၊ ပိုမိုရှ် ပျော့ပျောင်းလည်း ပျော့ပျောင်းသနည်း၊ ပိုမိုရှ်အပြုအပြင်လည်း ခံသနည်း၊ ရဲရဲညီသော ပြောင်ပြောင်တောက်သော အလျှံနှင့်တကွဖြစ်သော အခါလော၊ (သို့မဟုတ်) အေးပြီးသော အခိုး ငြိမ်းပြီးသော အခါလောဟု (မေး၏)။

အသျှင်ကဿပ ထိုသံတွေခဲသည် အပူဓာတ် လေဓာတ်နှင့် ပေါင်းဆုံမိရှ် ရဲရဲညီသော ပြောင်ပြောင်တောက်သော အလျှံနှင့်တကွဖြစ်သောအခါ ပိုမိုရှ် ပေါ့လည်းပေါ့၏၊ ပိုမိုရှ် ပျော့ပျောင်းလည်း ပျော့ပျောင်း၏၊ ပိုမိုရှ် အပြုအပြင်လည်း ခံ၏၊ ထိုသံတွေခဲသည် အပူဓာတ် လေဓာတ် ကင်းကွာရှ် အေးသော အခိုး ငြိမ်းသော အခါ၌ကား ပိုမိုရှ် လေးလည်းလေး၏၊ ပိုမိုရှ် ခက်မာလည်း ခက်မာ၏၊ ပိုမိုရှ် အပြုအပြင်လည်း မခံပါဟု (လျှောက်၏)။

မြို့စား ဤအတူပင် ဤကိုယ်သည် အသက် + ကိုယ်ငွေ့ + ဝိညာဉ်တို့နှင့် ပေါင်းဆုံမိသောအခါ ပိုမိုရှ်ပေါ့လည်ပေါ့၏၊ ပိုမိုရှ် ပျော့ပျောင်းလည်း ပျော့ပျောင်း၏၊ ပိုမိုရှ် အပြုအပြင်လည်း ခံ၏၊ ဤကိုယ်သည်အသက်, ကိုယ်ငွေ့, ဝိညာဉ်တို့နှင့် ကင်းကွာသော အခါ၌ကား ပိုမိုရှ် လေးလည်း လေး၏၊ ပိုမိုရှ်ခက်မာလည်း ခက်မာ၏၊ ပိုမိုရှ် အပြုအပြင်လည်း မခံ။ မြို့စား ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း သင်၏အယူသည် ဤသို့ ဖြစ်ပါလော့–

"ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် ရှိ၏၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သောသတ္တဝါတို့သည် ရှိကုန်၏၊ ကောင်းမှုက်, မကောင်းမှုက်တို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် ရှိ၏"ဟု (ဖြစ်ပါလော့ဟု မိန့်ဆို၏)။

၄၂၅။ အသျှင်ကဿပသည် ဤသို့ဆိုသော်လည်း ဤအရာ၌ အကျွန်ုပ်၏ အယူသည် ဤသို့ပင်ဖြစ်ပါ၏–

"ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် မရှိ၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သောသတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်၊ ကောင်းမှုက်, မကောင်းမှုက်တို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် မရှိ"ဟု (ဖြစ်ပါ ၏ဟုလျှောက်၏)။

မြို့စား သင်၏ အယူဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည် ရှိသေးသလော။ပ။

အသျှင်ကဿပ အကျွန်ုပ်၏ အယူဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည် ရှိပါသေး၏။ပ။

မြို့စား (ထိုအကြောင်းကား) အဘယ်နည်းဟု (မေး၏)။

အသျှင်ကဿပ ဤလောက၌ အကျွန်ုပ်၏ မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည် အပြစ်ကျူးလွန်သော ခိုးသူကိုဖမ်း၍ ပြပါကုန်၏–

"အရှင် ဤသူသည် အပြစ်ကို ကျူးလွန်သော အရှင်၏ (စိုးအုပ်ရာနယ်မြေမှ) ခိုးသူပါတည်း၊ ဤ (ခိုးသူ) အား ပေးလိုရာ အပြစ်ဒဏ်ကို ပေးတော်မူပါလော့"ဟု (ပြပါကုန်၏)။

ထိုမင်းချင်းယောက်ျားတို့ကို အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ ဆိုပါ၏–

"အချင်းတို့ သို့ဖြစ်လျှင် ဤယောက်ျားကို အရေပါး အရေထူ အသား အကြော အရိုး ရိုးတွင်းချဉ်ဆီကို မပျက်စီးစေမူ၍ ဧဝိတိန္ဒြေမှ ချကုန်လော့၊ ထိုသူ၏ အသက်ထွက်သည်ကို မြင်ကောင်းမြင်ရာ၏"ဟု (ဆိုပါ၏)။

ထိုသူတို့သည် "ကောင်းပါပြီ"ဟု အကျွန်ုပ်အား ဝန်ခံ၍ ထို (ခိုးသူ) ယောက်ျားကို အရေပါးကိုမပျက်စီးစေမူ၍။ပ။ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ ချပါကုန်၏။

ထိုခိုးသူသည် သေတော့မည့် ဆဲဆဲဖြစ်သောအခါ မင်းချင်းယောက်ျားတို့ကို အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ဆိုပါ၏–

"အချင်းတို့ သို့ဖြစ်လျှင် ဤ (ခိုးသူ) ယောက်ျားကို ပက်လက်ချထားကြကုန်လော့၊ ထိုသူ၏အသက်ထွက်သည်ကို မြင်ကောင်း မြင်ရာ၏"ဟု (ဆိုပါ၏)။

ထို (မင်းချင်းယောက်ျား) တို့သည် ထိုယောက်ျားကို ပက်လက် ချထားကြပါကုန်၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုသူ၏ အသက်ထွက်သည်ကို မမြင်ကြရပါကုန်၊ (ထိုအခါ) အကျွန်ုပ်သည် ထို (မင်းချင်းယောက်ျား) တို့အား ဤသို့ဆိုပါ၏–

"အချင်းတို့ သို့ဖြစ်လျှင် ဤ (ခိုးသူ) ယောက်ျားကို မှောက်ခုံချထားကုန်လော့၊ တစ်ဖက်သို့ စောင်း ၍ချထားကုန်လော့၊ အခြားတစ်ဖက်သို့ စောင်း၍ ချထားကုန်လော့၊ မတ်ရပ်ထောင်၍ ထားကုန် လော့၊ ဦးစောက်ပြောင်းပြန် ထားကုန်လော့၊ လက်ဖြင့် ပုတ်ကုန်လော့၊ ခဲဖြင့် ထုကုန်လော့၊ တုတ်ဖြင့်ရိုက်ကုန်လော့၊ ဓားဖြင့် ခုတ်ကုန်လော့၊ ဤမှာဘက်မှ (ပုတ်ခြင်း ထုခြင်းစသည်ကို) ပြုကုန်လော့၊ ထိုမှာဘက်မှ (ပုတ်ခြင်း ထုခြင်း စသည်ကို) ပြုကုန်လော့၊ ဤဘက် ထိုဘက် အပြန်ပြန် အလှန်လှန် (ပုတ်ခြင်း ထုခြင်းစသည်ကို) ပြုကုန်လော့၊ ငါတို့သည် ထိုသူ၏ အသက်ထွက်သည်ကို မြင်ရကောင်းမြင်ရကုန်ရာ၏"ဟု (ဆိုပါ၏)။

ထို (မင်းချင်းယောက်ျား) တို့သည် ထို (ခိုးသူ) ယောက်ျားကို ဤမှာဘက်မှ (ပုတ်ခြင်း ထုခြင်းစသည် ကို) ပြုပါကုန်၏၊ ထိုမှာဘက်မှ (ပုတ်ခြင်း ထုခြင်းစသည်ကို) ပြုပါကုန်၏၊ ဤဘက် ထိုဘက် အပြန်ပြန်အလှန်လှန် (ပုတ်ခြင်း ထုခြင်းစသည်ကို) ပြုပါကုန်၏၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုသူ၏ အသက်ထွက်သည်ကိုမမြင်ကြရပါကုန်၊ ထိုသူအား ထိုမျက်စိ ထိုရူပါရုံတို့ပင် ရှိလျက် ဖြစ်ပါကုန်၏၊ သို့ရာတွင် ထိုမျက်စိဖြင့်ရူပါရုံကို မခံစားပါ။ ထိုနား ထိုသဒ္ဒါရုံတို့ပင် ရှိလျက် ဖြစ်ပါကုန်၏၊ သို့ရာတွင် ထိုနားဖြင့် သဒ္ဒါရုံကို မခံစားပါ။ ထိုနှာခေါင်း ထိုဂန္ဓာရုံတို့ပင် ရှိလျက် ဖြစ်ပါကုန်၏၊ သို့ရာတွင် ထိုနှာခေါင်းဖြင့် ဂန္ဓာရုံကို မခံစားပါ။ ထိုလျှာ ထိုရသာရုံတို့ပင် ရှိလျက် ဖြစ်ပါကုန်၏၊ သို့ရာတွင် ထိုလျှာဖြင့် ရသာရုံကို မခံစားပါ။ ထိုကိုယ် ထိုဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ပင် ရှိလျက် ဖြစ်ပါကုန်၏။ သို့ရာတွင် ထိုကိုယ်ဖြင့် ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို မခံစားပါ။ အသျှင်ကဿပ ယင်း (ဆိုခဲ့သည့် ပုံသက်သေ) အကြောင်းအားဖြင့် အကျွန်ုပ်၏ အယူသည် ဤသို့ ဖြစ်ပါ၏–

"ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် မရှိ၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သောသတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်၊ ကောင်းမှုကံ, မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် မရှိ"ဟု (ဖြစ်ပါ ၏)။

ဤ (ဆိုခဲ့သည့် ပုံသက်သေ) သည်လည်း (အကျွန်ုပ်၏ အယူဖြစ်ခြင်း) အကြောင်းပါတည်းဟု (လျှောက်၏)။

ခရုသင်းမှုတ်သော ယောက်ျား ဥပမာ

၄၂၆။ မြို့စား သို့ဖြစ်လျှင် ဥပမာပြု၍ သင့်အား ပြောအံ့၊ ဤလောကၦ် အချို့သော ပညာရှိယောကျ်ားတို့သည် ဥပမာဖြင့် ဆိုအပ်သော စကား၏ အဓိပ္ပါယ်ကို သိကုန်၏။

မြို့စား ရှေးၦ်ဖြစ်ဖူးသည်ကား ခရှသင်းမှတ်သော ယောကျ်ားတစ်ယောက်သည် ခရှသင်းကို ယူ၍တိုင်းစွန်ပြည်ဖျား ကျေးလက်တစ်ခုသို့ သွားလေ၏၊ ထိုသူသည် ရွာတစ်ရွာသို့ ချဉ်းကပ်၍ ရွာ၏ အလယ်ၦ် ရပ်လျက် ခရှသင်းကို သုံးကြိမ်မှတ်ပြီးလျှင် ခရှသင်းကို မြေၦ် ချထား၍ သင့်လျော်သော အရပ်ၦ် ထိုင်နေ၏၊ မြို့စား ထိုအခါ တိုင်းစွန်ပြည်ဖျား ကျေးလက်သားတို့အား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်၏–

“အချင်းတို့ ဤသို့ တပ်မက်ဖွယ်ဖြစ်သော ဤသို့ နှစ်သက်ဖွယ်ဖြစ်သော ဤသို့ ယစ်မူးဖွယ်ဖြစ်သောဤသို့ ငြိတွယ်ဖွယ်ဖြစ်သော ဤသို့ မိန်းမောဖွယ်ဖြစ်သော ဤအသံသည် အဘယ်အရာ၏အသံပါနည်း”ဟု (အကြံဖြစ်၏)။

ဤသို့ ကြံပြီးသော် အညီအညွတ် စည်းဝေးကုန်၍ ထိုခရှသင်းမှတ်သော ယောကျ်ားကို ဤသို့မေးမြန်းကုန်၏–

“အချင်း ဤသို့ တပ်မက်ဖွယ်ဖြစ်သော ဤသို့ နှစ်သက်ဖွယ်ဖြစ်သော ဤသို့ ယစ်မူးဖွယ်ဖြစ်သော ဤသို့ ငြိတွယ်ဖွယ်ဖြစ်သော ဤသို့ မိန်းမောဖွယ်ဖြစ်သော ဤအသံသည် အဘယ်အရာ၏ အသံပါနည်း”ဟု (မေးမြန်းကုန်၏)။

အချင်းတို့ ဤအရာသည် ခရှသင်းမည်၏၊ ဤသို့ တပ်မက်ဖွယ်ဖြစ်သော ဤသို့ နှစ်သက်ဖွယ်ဖြစ် သောဤသို့ ယစ်မူးဖွယ်ဖြစ်သော ဤသို့ ငြိတွယ်ဖွယ်ဖြစ်သော ဤသို့ မိန်းမောဖွယ်ဖြစ်သော ဤအသံ သည်ယင်း ခရှသင်း၏ အသံတည်းဟု (ဆို၏)။

ထို (ကျေးလက်သား) တို့သည် ထိုခရှသင်းကို ပက်လက် ချထားကုန်၏၊ (ပက်လက်ထားကုန်၍) “ခရှသင်းမြည်လော့၊ ခရှသင်း မြည်လော့”ဟု ဆိုကြကုန်၏။ ထိုခရှသင်းသည် အသံမမြည်သည်သာတည်း။ ထို (ကျေးလက်သား) တို့သည် ထိုခရှသင်းကို မှောက်ခုံ ချထားကုန်၏၊ တစ်ဖက်သို့ စောင်း၍ချထားကုန်၏၊ အခြားတစ်ဖက်သို့ စောင်း၍ ချထားကုန်၏၊ မတ်ရပ်ထောင်၍ ချထားကုန်၏၊ ဦးစောက်ပြောင်းပြန် ထားကုန်၏၊ လက်ဖြင့် ပုတ်ကုန်၏၊ ခဲဖြင့် ထုကုန်၏၊ တုတ်ဖြင့် ရိုက်ကုန်၏၊ ဓားဖြင့် ခုတ်ကုန်၏၊ ဤမှာဘက်မှ (ပုတ်ခြင်း ထုခြင်းစသည်ကို) ပြုကုန်၏၊ ထိုမှာဘက်မှ (ပုတ်ခြင်း ထုခြင်းစသည်ကို) ပြုကုန်၏၊ ဤဘက် ထိုဘက် အပြန်ပြန် အလှန်လှန် (ပုတ်ခြင်း ထုခြင်းစသည်ကို) ပြုကုန်၏၊ “ခရှသင်းမြည်လော့၊ ခရှသင်းမြည်လော့”ဟု ဆိုကြကုန်၏။ ထိုခရှသင်းသည် အသံ မမြည်သည်သာတည်း။

မြို့စား ထိုအခါ ထိုခရှသင်း မှတ်သော ယောကျ်ားအား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်၏–

“ဤတိုင်းစွန်ပြည်ဖျား ကျေးလက်သားတို့သည် ဤမျှလောက် မိုက်ကြကုန်စွတကား၊ ခရှသင်းသံ ကိုအဆင်အခြင်ကင်းမဲ့စွာ အဘယ့်ကြောင့် ရှာကုန်ဘိသနည်း”ဟု (အကြံဖြစ်၏)။

ထို (ကျေးလက်သား) တို့ ကြည့်နေစဉ် ထိုခရှသင်း မှတ်သော သူသည် ခရှသင်းကို ကိုင်၍သုံးကြိမ်မှတ်ပြီးလျှင် ခရှသင်းကို ယူ၍ ဖဲသွားလေ၏။

မြို့စား ထိုအခါ ထိုတိုင်းစွန်ပြည်ဖျား ကျေးလက်သားတို့အား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်၏–

"အချင်းတို့ ဤခရုသင်းမည်သည်ကား (မှုတ်သော) ယောက်ျား+ (မှုတ်ခြင်း) လုံ့လ+ (မှုတ်အပ်သော) လေနှင့် ပေါင်းဆုံမိသောအခါ အသံမြည်၏၊ အချင်းတို့ ဤခရုသင်းမည်သည်ကား (မှုတ် သော) ယောက်ျား+ (မှုတ်ခြင်း) လုံ့လ+ (မှုတ်အပ်သော) လေတို့နှင့် ကင်းကွာသောအခါ အသံ မမြည်ဟု (အကြံဖြစ်၏)။

မြို့စား ဤအတူ ဤကိုယ်သည် အသက် + ကိုယ်ငွေ့ + ဝိညာဏ်တို့နှင့် ပေါင်းဆုံမိသောအခါရှေ့သို့လည်း တက်၏၊ နောက်သို့လည်း ဆုတ်၏၊ ရပ်လည်း ရပ်၏၊ ထိုင်လည်း ထိုင်၏၊ အိပ်လည်းအိပ်၏၊ မျက်စိဖြင့်လည်း ရူပါရုံကို မြင်၏၊ နားဖြင့်လည်း သဒ္ဒါရုံကို ကြား၏၊ နှာခေါင်းဖြင့်လည်း ဂန္ဓာရုံကို နမ်း၏၊ လျှာဖြင့်လည်း ရသာရုံကို လျက်၏၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်း ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို တွေ့ထိ၏၊ စိတ်ဖြင့်လည်း ဓမ္မာရုံကို သိ၏၊ ဤကိုယ်သည် အသက်, ကိုယ်ငွေ့, ဝိညာဉ်တို့နှင့် ကင်းကွာသောအခါ ရှေ့သို့လည်း မတက်သည်သာတည်း၊ နောက်သို့လည်း မဆုတ်သည်သာတည်း၊ မရပ်သည်သာတည်း၊ မထိုင်သည်သာတည်း၊ မအိပ်သည်သာတည်း၊ မျက်စိဖြင့်လည်း ရူပါရုံကို မမြင်သည်သာတည်း၊ နားဖြင့်လည်းသဒ္ဒါရုံကို မကြားသည်သာတည်း၊ နှာခေါင်းဖြင့်လည်း ဂန္ဓာရုံကို မနံ့သည်သာတည်း၊ လျှာဖြင့်လည်းရသာရုံကို မလျက်သည်သာတည်း၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်း ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို မတွေ့ထိသည်သာတည်း၊ စိတ်ဖြင့်လည်း ဓမ္မာရုံကို မသိသည်သာတည်း။ မြို့စား ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း သင်၏ အယူသည် ဤသို့ဖြစ်ပါလော့–

"ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် ရှိ၏၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သောသတ္တဝါတို့သည် ရှိကုန်၏၊ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် ရှိ၏"ဟု (ဖြစ်ပါလော့ဟု မိန့်ဆို၏)။

၄၂၇။ အသျှင်ကဿပသည် ဤသို့ဆိုသော်လည်း ဤအရာ၌ အကျွန်ုပ်၏ အယူသည် ဤသို့ပင်ဖြစ်ပါ၏–

"ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် မရှိ၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သောသတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်။ ကောင်းမှုကံ, မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် မရှိ"ဟု (ဖြစ်ပါ၏ဟု လျှောက်၏)။

မြို့စား သင်၏ အယူဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည် ရှိသေးသလော။ပ။

အသျှင်ကဿပ အကျွန်ုပ်၏ အယူဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည် ရှိပါသေး၏။ပ။

မြို့စား (ထိုအကြောင်းကား) အဘယ်နည်းဟု (မေး၏)။

အသျှင်ကဿပ ဤလောကဌ် အကျွန်ုပ်၏ မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည် အပြစ်ကို ကျူးလွန်သောခိုးသူကို ဖမ်း၍ ပြပါကုန်၏–

"အရှင် ဤသူကား အပြစ်ကို ကျူးလွန်သော အရှင်၏ (စိုးအုပ်ရာ နယ်မြေမှ) ခိုးသူပါတည်း၊ ဤ (ခိုးသူ) အား ပေးလိုရာ အပြစ်ဒဏ်ကို ပေးတော်မူပါလော့"ဟု (ပြပါကုန်၏)။

ထိုမင်းချင်းယောက်ျားတို့ကို အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ ဆိုပါ၏–

"အချင်းတို့ သို့ဖြစ်လျှင် ဤ (ခိုးသူ) ယောက်ျားကို အရေပါးကို ခွါကုန်လော့၊ ထို (ခိုးသူ) ၏ အသက်ကိုမြင်ရကောင်း မြင်ရတန်ရာ၏"ဟု (ဆိုပါ၏)။

ထို (မင်းချင်းယောက်ျား) တို့သည် ထို (ခိုးသူ) ယောက်ျား၏ အရေပါးကို ခွါပါကုန်၏၊ အကျွန်ုပ် တို့သည်ထို (ခိုးသူ) ယောက်ျား၏ အသက်ကို မမြင်ရပါကုန်၊ ထို (မင်းချင်းယောက်ျား) တို့ကို အကျွန်ုပ် သည်ဤသို့ ဆိုပါ၏–

"အချင်းတို့ သို့ဖြစ်လျှင် ဤ (ခိုးသူ) ယောက်ျားကို အရေထူကို ခွါကြကုန်လော့၊ အသားကို လှီးကြကုန်လော့၊ အကြောကို ဖြတ်ကြကုန်လော့၊ အရိုးကို ပိုင်းကြကုန်လော့၊ ရိုးတွင်းချဉ်ဆီကို ထုတ်ကြကုန်လော့၊ ထို (ခိုးသူ) ၏ အသက်ကို မြင်ရကောင်း မြင်ရတန်ရာ၏"ဟု (ဆိုပါ၏)။

ထို (မင်းချင်းယောက်ျား) တို့သည် ထို (ခိုးသူ) ယောက်ျား၏ ရိုးတွင်းချဉ်ဆီကို ထုတ်ကြပါကုန်၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထို (ခိုးသူ) ၏ အသက်ကို မမြင်ကြရပါကုန်။

အသျှင်ကဿပ ယင်း (ဆိုခဲ့သည့်ပုံသက်သေ) အကြောင်းအားဖြင့် အကျွန်ုပ်၏ အယူသည် ဤသို့ပင်ဖြစ်ပါ၏–

"ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် မရှိ၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သောသတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်၊ ကောင်းမှုက်, မကောင်းမှုက်တို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် မရှိ"ဟု (ဖြစ်ပါ ၏)။

ဤ (ဆိုခဲ့သည့် ပုံသက်သေ) သည်လည်း (အကျွန်ုပ်၏ အယူဖြစ်ခြင်း၏) အကြောင်းပါတည်းဟု (လျှောက်၏)

မီးကိုလုပ်ကျွေးသော ရသေ့ဥပမာ

၄၂၈။ မြို့စား သို့ဖြစ်လျှင် ဥပမာပြု၍ သင့်အား ပြောအံ့၊ ဤလောကဌ် အချို့သော ပညာရှိယောက်ျားတို့သည် ဥပမာဖြင့် ဆိုအပ်သော စကား၏ အဓိပ္ပါယ်ကို သိကြကုန်၏။

မြို့စား ရှေးဌ်ဖြစ်ဖူးသည်ကား မီးကို လုပ်ကျွေးသော ရသေ့တစ်ယောက်သည် တောကြီးအတွင်းသစ်ရွက်မိုးကျောင်းဌ် နေ၏၊ မြို့စား ထိုအခါ ဇနပုဒ်ဌ် လှည်းအုပ် တစ်အုပ်သည် ခရီးထွက်စဉ် ထိုလှည်းအုပ်သည် မီးကိုလုပ်ကျွေးသော ထိုရသေ့၏ သခ်ိမ်းကျောင်းအနီးဌ် တစ်ညဉ့်မျှတည်းခို၍ သွားလေ၏၊ မြို့စား ထိုအခါ မီးကိုလုပ်ကျွေးသော ထိုရသေ့အား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်၏–

"ငါသည် ထိုလှည်းစခန်း ချရာသို့ ချဉ်းကပ်ရမူ ကောင်းလေစွ၊ ဤ (လှည်းစခန်းချရာ) ဌ် တစ်စုံတစ်ခုသော အသုံးအဆောင်ကို ရကောင်း ရတန်ရာ၏"ဟု (အကြံဖြစ်၏)။

ထို့နောက် မီးကို လုပ်ကျွေးသော ထိုရသေ့သည် စောစောထပြီးလျှင် ထိုလှည်းစခန်းချရာသို့ ချဉ်းကပ်လေ၏၊ ချဉ်းကပ်ပြီးသော် ထိုလှည်းစခန်းချရာဌ် စွန့်ပစ်ထားခဲ့သော နုနယ်သော ပက်လက်အိပ်တတ်ကာမျှဖြစ်သော သူငယ်ကလေးကို မြင်လေ၏၊ မြင်ပြီးသော် ထို (ရသေ့) အား ဤသို့သော အကြံသည်ဖြစ်၏–

“ငါမြင်ပါလျက် လူသားစစ်စစ်ဖြစ်သော သူငယ်ကလေး သေဆုံးပါမူ ငါ့အား မသင့်လျော်ပေ၊ ငါသည်ဤသူငယ်ကလေးကို သင်္ခမ်းကျောင်းသို့ ဆောင်ယူ၍ အသက်ရှည်စေရမူ မွေးမြူရမူ ကြီး ပွါးစေရမူကောင်းလေစွ”ဟု (အကြံဖြစ်၏)။

ထို့နောက် မီးကို လုပ်ကျွေးသော ထိုရသေ့သည် ထိုသူငယ်ကို သင်္ခမ်းကျောင်းသို့ ဆောင်ယူ၍အသက်ရှည်စေ၏၊ မွေးမြူ၏၊ ကြီးပွါးစေ၏၊ ထိုသူငယ်သည် ဆယ်နှစ် ဆယ့်နှစ်နှစ်သားအရွယ်သို့ရောက် သောအခါ မီးကို လုပ်ကျွေးသော ထိုရသေ့အား ဇနပုဒ်၌ တစ်စုံတစ်ခုသော ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်ဖြစ်ပေါ်လာ ၏၊ ထိုအခါ မီးကို လုပ်ကျွေးသော ထိုရသေ့သည် ထိုသူငယ်အား ဤစကားကို ဆို၏–

“ချစ်သား ငါသည် ဇနပုဒ်ကို သွားလို၏၊ ချစ်သား မီးကို လုပ်ကျွေးရစ်လော့၊ သင်သည် မီးကိုမငြိမ်းစေလင့်၊ အကယ်၍ မီး ငြိမ်းခဲ့ငြားအံ့၊ ဤကား ပဲခွပ်တည်း၊ ဤသည်တို့ကား ထင်းတို့တည်း၊ ဤကား မီးပွတ်အစုံတည်း၊ မီးကို ဖြစ်စေ၍ မီးကို လုပ်ကျွေးရစ်လော့”ဟု (ဆို၏)။

ထိုနောက် မီးကို လုပ်ကျွေးသော ထိုရသေ့သည် ထိုသူငယ်ကို ဤသို့ သွန်သင်၍ ဇနပုဒ်သို့ သွားလေ၏၊ ထိုသူငယ် ကစားမြူးထူး၍နေစဉ် မီးသည် ငြိမ်းလေ၏၊ ထိုအခါ ထိုသူငယ်အား ဤသို့သောအကြံသည် ဖြစ်၏–

“ငါ့ကို အဖသည် ‘ချစ်သား မီးကို လုပ်ကျွေးရစ်လော့၊ သင်သည် မီးကို မငြိမ်းစေလင့်၊ အကယ်၍မီး ငြိမ်းခဲ့ငြားအံ့၊ ဤကား ပဲခွပ်တည်း၊ ဤသည်တို့ကား ထင်းတို့တည်း၊ ဤကား မီးပွတ်အစုံတည်း၊ မီးကို ဖြစ်စေ၍ မီးကို လုပ်ကျွေးရစ်လော့’ဟု မှာခဲ့၏၊ ငါသည် မီးကို ဖြစ်စေ၍ မီးကိုလုပ်ကျွေးရမူကား ကောင်းစွ”ဟု (အကြံဖြစ်၏)။

ထို့နောက် ထိုသူငယ်သည် “မီးကို ရကောင်းရတန်ရာ၏”ဟု စဉ်းစားလျက် မီးပွတ်အစုံကို ပဲခွပ်ဖြင့်ရွေ၏၊ ထိုသူငယ်သည် မီးကို မရသည်သာလျှင်တည်း။ မီးပွတ်အစုံကို နှစ်စိတ်ခွဲ၏၊ သုံးစိတ်ခွဲ၏၊ လေးစိတ်ခွဲ၏၊ ငါးစိတ်ခွဲ၏၊ ဆယ်စိတ်ခွဲ၏၊ အစိတ်တစ်ရာခွဲ၏၊ အစိတ်စိတ်ပြု၏၊ အစိတ်စိတ်ပြု ၍ ဆုံ၌ထောင်း ၏၊ ဆုံ၌ ထောင်း၍ “မီးကို ရကောင်းရတန်ရာ၏”ဟု စဉ်းစားလျက် ပြင်းစွာသော လေ၌ကြဲလွှင့်၏၊ ထို သူငယ်သည် မီးကို မရသည်သာတည်း။

ထိုအခါ မီးကို လုပ်ကျွေးသော ထိုရသေ့သည် ဇနပုဒ်၌ ပြုဖွယ်ကိစ္စ ပြီးဆုံး၍ မိမိသင်္ခမ်းကျောင်း သို့ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ထိုသူငယ်အား “ချစ်သား အသို့နည်း၊ သင့်အား မီးမငြိမ်းဘဲ ရှိပါ၏လော”ဟု ဆို၏။

ဖခင် ဤအရပ်၌ အကျွန်ုပ် ကစားမြူးထူး၍နေစဉ် မီးသည် ငြိမ်းခဲ့ပါ၏၊ ထိုအခါ အကျွန်ုပ်အား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်ခဲ့ပါ၏–

“ငါ့ကို ဖခင်သည် ဤသို့ မှာခဲ့၏၊ ‘ချစ်သား မီးကို လုပ်ကျွေးရစ်လော့၊ သင်သည် မီးကို မငြိမ်းစေလင့်၊ အကယ်၍ မီး ငြိမ်းခဲ့ငြားအံ့၊ ဤကား ပဲခွပ်တည်း၊ ဤသည်တို့ကား ထင်းတို့တည်း၊ ဤကားမီးပွတ် အစုံတည်း၊ မီးကို ဖြစ်စေ၍ မီးကို လုပ်ကျွေးရစ်လော့’ဟု မှာခဲ့၏၊ ငါသည် မီးကို ဖြစ်စေ၍မီးကို လုပ်ကျွေးရမူကား ကောင်းစွ”ဟု (အကြံဖြစ်၏)။ ဖခင် ထို့နောက် အကျွန်ုပ်သည် “မီးကိုရကောင်း ရတန်ရာ၏”ဟု စဉ်းစားလျက် မီးပွတ်အစုံကို ပဲခွပ်ဖြင့် ရွေပါ၏၊ အကျွန်ုပ်သည် မီးကို မရပါ၊ မီးပွတ် အစုံကို နှစ်စိတ်ခွဲပါ၏၊ သုံးစိတ်ခွဲပါ၏၊ လေးစိတ် ခွဲပါ၏၊ ငါးစိတ်ခွဲပါ၏၊ ဆယ်စိတ်ခွဲပါ၏၊ အစိတ်တစ်ရာ ခွဲပါ၏၊ အစိတ်စိတ်ပြုပါ၏၊ အစိတ်စိတ်ပြု၍

ဆုံ၌ ထောင်းပါ၏၊ "မီးကို ရကောင်းရတန်ရာ၏"ဟု စဉ်းစားလျက် ဆုံ၌ ထောင်း၍ ပြင်းစွာသော လေ၌ ကြဲလွင့်ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်သည် မီးကိုမရပါဟု (ပြောဆို၏)။

ထိုအခါ မီးကိုလုပ်ကျွေးသော ထိုရသေ့အား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်၏–

"ဤသူငယ်သည် ဤမျှလောက် မိုက်စွတကား၊ ဤမျှလောက် မလိမ္မာစွတကား၊ အဆင်အခြင်ကင်းမဲ့စွာ မီးကို အဘယ်ကြောင့် ရှာဘိသနည်း"ဟု (အကြံဖြစ်၏)။

ထိုသူငယ်သည် ကြည့်နေစဉ်ပင်လျှင် မီးပွတ်အစုံကို ယူ၍ မီးကို ဖြစ်စေလျက် ထိုသူငယ်အားဤစကားကို ပြောဆို၏–

"ချစ်သား မီးကို ဤသို့သာ ဖြစ်စေအပ်၏၊ မိုက်သော မလိမ္မာသော သင်သည် အဆင်အခြင်ကင်းမဲ့စွာ မီးကို ရှာသကဲ့သို့ (ပညာရှိသော လိမ္မာသောသူသည်) မရှာသည်သာတည်း"ဟု (ပြော ဆို၏)။

မြို့စား ဤအတူ မိုက်သော မလိမ္မာသော သင်သည် အဆင်အခြင်ကင်းမဲ့စွာ တစ်ပါးသော လောက ကိုရှာဘိ၏။ မြို့စား ယုတ်မာသော ဤမိစ္ဆာအယူကို စွန့်လွှတ်လော့၊ မြို့စား ယုတ်မာသော ဤမိစ္ဆာအယူကို စွန့်လွှတ်လော့၊ သင့်အား ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး အစီးအပွါးမဲ့ခြင်းငှါ ဆင်းရဲခြင်းငှါမဖြစ်ပါစေလင့်ဟု (မိန့်ဆို၏)။

၄၂၉။ အသျှင်ကဿပသည် ဤသို့ဆိုသော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် ယုတ်မာသော ဤမိစ္ဆာအယူကိုစွန့်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ပါ၊ (အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်) "ပါယာသိမြို့စားသည် 'ဤအကြောင်းကြောင့်လည်းတစ်ပါးသော လောကသည် မရှိ၊ (သေ၍) တစ်ဖန်ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်၊ ကောင်းမှုကံ, မကောင်းမှု ကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် မရှိ' ဤသို့ဆိုလေ့ရှိ၏၊ ဤသို့ယူလေ့ရှိ၏"ဟု အကျွန်ုပ်ကိုပသေနဒိကောသလ မင်းသည်လည်း သိပါ၏။ တိုင်းတစ်ပါး၌နေသော မင်းတို့သည်လည်း သိပါကုန်၏၊ (ထို့ကြောင့် စွန့်လွှတ်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ပါ)။ အသျှင်ကဿပ အကျွန်ုပ်သည် ယုတ်မာသော ဤမိစ္ဆာအယူကို အကယ်၍ စွန့်လွှတ်သည် ဖြစ်အံ့၊ "ပါယာသိမြို့စားသည် ဤမျှလောက် မိုက်စွတကား၊ ဤမျှလောက် မလိမ္မာလေစွတကား၊ ယုတ်မာသော အယူကို ယူလေစွတကား"ဟု အကျွန်ုပ်အားပြောဆိုသူတို့ ရှိပါကုန် လတ္တံ့။ ထိုသူတို့၌ အမျက်ထားသောအားဖြင့်လည်း ထို (အယူ) ကို ယူမြဲယူရပါဦးအံ့၊ အသျှင်ဘုရား၏ စကားကို ချေပသောအားဖြင့်လည်း ထို (အယူ) ကို ယူမြဲ ယူရပါဦးအံ့၊ အသျှင်ဘုရားကို တုပြိုင်သောအား ဖြင့်လည်း ထို (အယူ) ကို ယူမြဲ ယူရပါဦးအံ့ဟု (လျှောက်၏)။

၁။ ပွတ်ခုံ ပွတ်ကြည် အစုံတည်း။

♣

လှည်းမှူးကြီးနှစ်ယောက် ဥပမာ

၄၃၀။ မြို့စား ဤသို့ ဖြစ်လျှင် ဥပမာပြု၍ သင့်အား ပြောအံ့၊ ဤလောက၌ ပညာရှိသောယောကျ်ားတို့သည် ဥပမာဖြင့် ဆိုအပ်သော စကား၏ အဓိပ္ပါယ်ကို သိကြကုန်၏။

မြို့စား ရှေး၌ ဖြစ်ဖူးသည်ကား လှည်းတစ်ထောင်ပါသော လှည်းအုပ်ကြီးတစ်ခုသည် အရှေ့နိုင်ငံမှအနောက်နိုင်ငံသို့ သွားလေ၏၊ ထိုလှည်းအုပ်ရောက်သောအရပ်၌ မြက် ထင်း ရေနှင့် စိမ်းစိုသောသစ်ရွက်တို့သည် လျင်မြန်စွာ ကုန်လေ၏။ ထိုလှည်းအုပ်ကြီး၌ ငါးရာငါးရာသော လှည်းတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်သော လှည်းမှူးနှစ်ယောက်တို့ပါရှိကုန်၏။ ထိုအခါ ထိုလှည်းမှူးကြီးတို့အား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်၏–

"ဤလှည်းအုပ်သည် တစ်ထောင်အရေအတွက်ရှိ၏၊ ထိုငါတို့ရောက်လေရာရာအရပ်၌ မြက် ထင်းရေနှင့် စိမ်းစိုသောအရွက်တို့သည် လျင်မြန်စွာ ကုန်လေ၏။ ငါတို့သည် လှည်းအုပ်ကြီးကို တစ်အုပ်လျှင်လှည်းငါးရာ ငါးရာစီ နှစ်အုပ်ခွဲရမူ ကောင်းလေစွ"ဟု (အကြံဖြစ်၏)။

ထို့နောက် ထို (လှည်းမှူး) တို့သည် ထိုလှည်းအုပ်ကြီးကို တစ်အုပ်လျှင် လှည်းငါးရာ ငါးရာစီနှစ်အုပ်ခွဲလေကုန်၏။ တစ်ယောက်သော လှည်းမှူးသည် များစွာသော မြက် ထင်း ရေတို့ကို တင်၍လှည်းအုပ်ကို မောင်းနှင်စေ၏၊ နှစ်ရက် သုံးရက် မောင်းနှင်မိသော် ထိုလှည်းမှူးသည် "နီသော မျက်စိရှိသော လေးမြားတောင့်ကို လွယ်သော ကြာပန်းကို ပန်သော စိုသောအဝတ်ရှိသော စိုသောဆံပင်ရှိသောမည်းနက်သော ယောကျ်ားကို ညွှန်တို့ဖြင့် လိမ်းကပ်သော လှည်းဘီးရှိသော ကောင်းသော ရထားဖြင့်ခရီးရင်ဆိုင်လာနေသည်ကို မြင်လေ၏၊ မြင်လတ်သော် "အချင်း အဘယ်အရပ်မှ လာခဲ့ပါသနည်း"ဟု (မေး၏)။

ဤအမည်ရှိသော အရပ်မှ လာခဲ့ပါသည်ဟု (ဆို၏)။

"အဘယ်အရပ်သို့ သွားအံ့နည်း"ဟု (မေးပြန်၏)။

ဤမည်သော အရပ်သို့ သွားပါအံ့ဟု (ဆို၏)။

"အချင်း အသို့နည်း၊ ရှေ့ခရီး၌ မိုးကြီးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းပါသလော"ဟု (မေးပြန်၏)။

အရှင် မှန်ပါ၏၊ ရှေ့ခရီး၌ မိုးကြီးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းပါ၏၊ ခရီးလမ်းတို့သည် မိုးရေဖြင့်သွန်းဖျန်းထားအပ်ကုန်၏၊ မြက် ထင်း ရေသည်လည်း ပေါများပါ၏၊ အရှင်တို့ အဟောင်းဖြစ်သော မြက်ထင်း ရေတို့ကို စွန့်ပစ်ပါကုန်လော့၊ ဝန်ပေါ့လှည်းတို့ဖြင့် လျင်လျင်မြန်မြန် သွားပါကုန်လော့၊ နွားတို့ကိုမပင်ပန်းပါစေကုန်လင့်ဟု (ဆို၏)။

ထိုအခါ ထိုလှည်းမှူးသည် လှည်းသားတို့ကို ပြောကြား၏–

"အချင်းတို့ ဤယောကျ်ားသည် ဤသို့ ဆို၏ 'ရှေ့ခရီး၌ မိုးကြီးသည်းထန်စွာ ရွာပါ၏၊ ခရီးလမ်းတို့သည် မိုးရေဖြင့် သွန်းဖျန်းထားအပ်ကုန်၏၊ မြက် ထင်း ရေတို့သည်လည်း ပေါများ၏၊ အရှင်တို့အဟောင်းဖြစ်သော မြက် ထင်း ရေတို့ကို စွန့်ပစ်ပါကုန်လော့၊ ဝန်ပေါ့လှည်းတို့ဖြင့် လျင်လျင်မြန်မြန်သွားပါကုန်လော့၊ နွားတို့ကို မပင်ပန်းပါစေကုန်လင့်'ဟု ဆို၏၊ အချင်းတို့ အဟောင်းဖြစ်သောမြက် ထင်း ရေတို့ကို စွန့်ပစ်ကုန်လော့၊ ဝန်ပေါ့လှည်းတို့ဖြင့် လှည်းတို့ကို မောင်းနှင်ကုန်လော့"ဟု (ပြောကြား၏)။

"အရှင် ကောင်းပါပြီ"ဟု ထိုလှည်းသားတို့သည် ထိုလှည်းမှူးအား ဝန်ခံကြပြီးလျှင် အဟောင်းဖြစ်သော မြက် ထင်း ရေတို့ကို စွန့်ပစ်ကုန်၏၊ ဝန်ပေါ့လှည်းတို့ဖြင့် လှည်းကို မောင်းနှင်ကုန်၏၊ ထို (လှည်းသား) တို့သည် ပဌမလှည်းစခန်းချရာ၌လည်း မြက် ထင်း ရေတို့ကို မတွေ့မမြင်ရကုန်။

ဒုတိယ လှည်းစခန်းချရာ၌လည်း။

တတိယ လှည်းစခန်းချရာ၌လည်း။

စတုတ္ထ လှည်းစခန်းချရာ၌လည်း။

ပဉ္စမ လှည်းစခန်းချရာ၌လည်း။

ဆဋ္ဌ လှည်းစခန်းချရာ၌လည်း။

သတ္တမ လှည်းစခန်းချရာ၌လည်း မြက် ထင်း ရေတို့ကို မတွေ့မြင်ရကုန်၊ အလုံးစုံသော သူတို့ သည်ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရကုန်၏၊ ထိုလှည်းအုပ်၌ပါသော အလုံးစုံသော လူ နှင့် နွား တို့ကိုလူယောင်ဆောင်သော ဘီလူးသည် စားလေ၏၊ အရိုးတို့သာလျှင် ကြွင်းကျန်ကုန်၏။

ဒုတိယလှည်းမှူးသည် "ထိုလှည်းအုပ်ထွက်သွားသည်မှာ ကြာလေပြီ"ဟု သိသောအခါ များစွာသော မြက်ထင်း ရေတို့ကို တင်၍ လှည်းအုပ်ကို မောင်းနှင်စေ၏။ နှစ်ရက် သုံးရက် မောင်းနှင်မိသော် ထိုလှည်းမှူးသည် "နီသော မျက်စိရှိသော လေးမြှားတောင့်ကို လွယ်သော ကြာပန်းကို ပန်သော စိုသောအဝတ်ရှိသော စိုသောဆံပင် ရှိသော မည်းနက်သော ယောကျ်ားကို ညွှန်တို့ဖြင့် လိမ်းကပ်သောလှည်းဘီး ရှိသော ကောင်းသော ရထားဖြင့် ခရီးရင်ဆိုင် လာနေသည်ကို မြင်လေ၏၊ မြင်လတ်သော် "အချင်း အဘယ်အရပ်မှ လာခဲ့ပါသနည်း"ဟု (မေး၏)။

ဤအမည်ရှိသော အရပ်မှ လာခဲ့ပါသည်ဟု (ဆို၏)။

"အဘယ်အရပ်သို့ သွားအံ့နည်း"ဟု (မေးပြန်၏)။

ဤမည်သော အရပ်သို့ သွားပါအံ့ဟု (ဆို၏)။

"အချင်း အသို့နည်း၊ ရှေ့ခရီး၌ မိုးကြီးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းပါသလော"ဟု (မေးပြန်၏)။

"အရှင် ရှေ့ခရီး၌ မိုးကြီးသည်းထန်စွာ ရွာပါ၏၊ ခရီးလမ်းတို့သည် မိုးရေဖြင့် သွန်းဖျန်းထားအပ်ကုန်၏၊ မြက် ထင်း ရေသည်သည်း ပေါများပါ၏၊ အရှင်တို့ အဟောင်းဖြစ်သော မြက် ထင်း ရေတို့ကိုစွန့်ပစ်ပါကုန်လော့၊ ဝန်ပေါ့လှည်းတို့ဖြင့် လျင်လျင်မြန်မြန် သွားပါကုန်လော့၊ နွားတို့ကို မပင်ပန်းပါစေကုန်လင့်"ဟု (ဆို၏)။

ထိုအခါ ထိုလှည်းမှူးသည် လှည်းသားတို့အား ဤသို့ ပြောကြား၏–

"အချင်းတို့ ဤယောကျ်ားသည် ဤသို့ ဆို၏ 'ရှေ့ခရီး၌ မိုးကြီး သည်းထန်စွာ ရွာပါ၏၊ ခရီးလမ်းတို့သည် မိုးရေဖြင့် သွန်းဖျန်းထားအပ်ကုန်၏၊ မြက် ထင်း ရေသည်သည်း ပေါများ၏၊ အရှင် တို့အဟောင်းဖြစ်သော မြက် ထင်း ရေတို့ကို စွန့်ပစ်ကြကုန်လော့၊ ဝန်ပေါ့လှည်းတို့ဖြင့် လျင်လျင် မြန်မြန်သွားကြကုန်လော့၊ နွားတို့ကို မပင်ပန်းပါစေကုန်လင့်'ဟု ဆို၏၊ အချင်းတို့ ဤယောကျ်ား သည်ငါတို့၏ မိတ်ဆွေလည်း မဟုတ်၊ သားချင်းပေါက်ဖော်လည်း မဟုတ်၊ အဘယ့်ကြောင့် ငါတို့ သည်ဤသူအား ယုံကြည်၍ သွားကုန်အံ့နည်း၊ ထိုအဟောင်းဖြစ်သော မြက် ထင်း ရေတို့ကို မစွန့် ပစ်အပ်ကုန်၊ တင်ခဲ့တိုင်းသော ပစ္စည်းဘဏ္ဍာဖြင့်သာ လှည်းတို့ကို မောင်းနှင်ကုန်လော့၊ ငါတို့သည်ပစ္စည်းဟောင်းတို့ကို မစွန့်ပစ်ကုန်အံ့"ဟု (ပြောကြား၏)။

"အရှင် ကောင်းပါပြီ"ဟု ထိုလှည်းသားတို့သည် ထိုလှည်းမှူးအား ဝန်ခံ၍ တင်ခဲ့တိုင်းသော ပစ္စည်းဘဏ္ဍာဖြင့်သာ လှည်းအုပ်ကို မောင်းနှင်ကုန်၏။

ထို (လှည်းသား) တို့သည် ပဌမ လှည်းစခန်းချရာ၌လည်း မြက် ထင်း ရေတို့ကို မတွေ့မြင်ရကုန်။

ဒုတိယ လှည်းစခန်းချရာ၌လည်း။

တတိယ လှည်းစခန်းချရာ၌လည်း။

စတုတ္ထ လှည်းစခန်းချရာ၌လည်း။

ပဉ္စမ လှည်းစခန်းချရာ၌လည်း။

ဆဋ္ဌ လှည်းစခန်းချရာ၌လည်း။

သတ္တမ လှည်းစခန်းချရာ၌လည်း မြက် ထင်း ရေတို့ကို မတွေ့မြင်ရကုန်။ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်နေသော ထိုလှည်းအုပ်ကိုသာ တွေ့မြင်ရကုန်၏။ လူယောင်ဆောင်သော ဘီလူး စားထားသည့် ထိုလှည်းအုပ်၌ပါသော လူနှင့် နွားတို့၏ အရိုးတို့ကိုသာ တွေ့မြင်ရကုန်၏။

ထိုအခါ ထိုလှည်းမှူးသည် လှည်းသားတို့ကို ဤသို့ ပြောကြား၏–

"အချင်းတို့ လူမိုက် လှည်းမှူးခေါင်းဆောင်သောကြောင့် ဤလှည်းအုပ်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရ၏၊ အချင်းတို့ သို့ဖြစ်၍ ငါတို့၏ လှည်းအုပ်မှ အဖိုးမထိုက်သော ကုန်တို့ကို စွန့်ပစ်၍ ဤလှည်းအုပ်မှအဖိုးထိုက်သော ကုန်တို့ကို ယူခဲ့ကုန်လော့"ဟု (ပြောကြား၏)။

"အရှင် ကောင်းပါပြီ"ဟု ထိုလှည်းသားတို့သည် ထိုလှည်းမှူးကြီးအားဝန်ခံ၍ မိမိတို့၏ လှည်းအုပ်မှအဖိုးမထိုက်သော ကုန်တို့ကို စွန့်ပစ်၍ ထိုလှည်းအုပ်မှ အဖိုးထိုက်သော ကုန်တို့ကို ယူခဲ့ကုန်ပြီးလျှင်လူလိမ္မာ (ပညာရှိ) လှည်းမှူးခေါင်းဆောင်သောကြောင့် ချမ်းသာစွာ ထိုခရီးကို လွန်မြောက်ရကုန်၏။

မြို့စား ဤအတူ မိုက်သော မလိမ္မာသော သင်သည် အဆင်အခြင်ကင်းမဲ့စွာ တစ်ပါးသော လောက ကိုရှာသော် ထိုရှေ့ဖြစ်သော လှည်းမှူးကဲ့သို့ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရလတ္တံ့၊ သင်၏ အယူစကားကို နာယူအပ်၏၊ ယုံကြည်အပ်၏ဟု မှတ်ထင်ကုန်သော သူတို့သည်လည်း ထိုရှေ့ဖြစ်သော လှည်းသားတို့ကဲ့သို့ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရကုန်လတ္တံ့၊ မြို့စား ယုတ်မာသော ဤမိစ္ဆာအယူကိုစွန့်လွှတ်လော့၊ မြို့စား ယုတ်မာသော ဤမိစ္ဆာအယူကို စွန့်လွှတ်လော့၊ သင့်အား ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး အစီးအပွါးမဲ့ခြင်းငှါ ဆင်းရဲခြင်းငှါ မဖြစ်ပါစေလင့်ဟု (မိန့်ဆို၏)။

၄၃၁။ အသျှင်ကဿပသည် ဤသို့ဆိုသော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် ယုတ်မာသော ဤမိစ္ဆာအယူကိုစွန့်လွှတ်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ပါ၊ (အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်) "ပါယာသိမြို့စားသည် 'ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် မရှိ၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်၊ ကောင်းမှုက်, မကောင်းမှုက်တို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် မရှိ၊ ဤသို့ ဆိုလေ့ရှိ၏၊ ဤသို့ ယူလေ့ရှိ၏'ဟုပသေနဒိကောသလ မင်းသည်လည်း သိပါ၏၊ တိုင်းတစ်ပါးမင်းတို့သည်လည်း သိပါကုန်၏၊ (ထို့ကြောင့်စွန့်လွှတ်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ပါ)"။ အသျှင်ကဿပ အကျွန်ုပ်သည် ယုတ်မာသော ဤမိစ္ဆာအယူကိုအကယ်၍ စွန့်လွှတ်သည် ဖြစ်အံ့၊

"ပါယာသိမြို့စားသည် ဤမျှလောက် မိုက်လေစွတကား၊ ဤမျှလောက် မလိမ္မာ လေစွတကား၊ ယုတ်မာသော မိစ္ဆာအယူကို ယူလေစွတကား"ဟု အကျွန်ုပ်အားပြောဆိုသူတို့ ရှိပါကုန် လတ္တံ့။ ထိုသူတို့၌ အမျက်ထားသော အားဖြင့်လည်း ထိုအယူကို ယူမြဲယူရပါဦးအံ့၊ အသျှင်ဘုရား၏ စကားကို ချေပသောအားဖြင့်လည်း ထိုအယူကို ယူမြဲ ယူရပါဦးအံ့၊ အသျှင်ဘုရားကို တုပြိုင်သောအား ဖြင့်လည်း ထိုအယူကို ယူမြဲ ယူရပါဦးအံ့ဟု (လျှောက်၏)။

မစင်ထုပ် ဆောင်ယူသူ ဥပမာ

၄၃၂။ မြို့စား သို့ဖြစ်လျှင် ဥပမာပြု၍ သင့်အား ပြောအံ့၊ ဤလောကဌ် အချို့သော ပညာရှိယောကျ်ားတို့သည် ဥပမာဖြင့် ဆိုအပ်သော စကား၏ အဓိပ္ပါယ်ကို သိကြကုန်၏။

မြို့စား ရှေးဌ် ဖြစ်ဖူးသည်ကား ဝက်မွေးသော ယောကျ်ားတစ်ယောက်သည် မိမိရွာမှ တစ်ပါးသောရွာသို့ သွား၏၊ ထိုရွာဌ် စွန့်ပစ်ထားသော များစွာသော ကျင်ကြီးခြောက်ကို မြင်လေ၏၊ မြင်သောကြောင့်ထို ယောကျ်ားအား ဤအကြံသည် ဖြစ်၏–

"ဤများစွာသော ကျင်ကြီးခြောက်တို့ကို စွန့်ပစ်ထား၏၊ ငါ့အားလည်း ဝက်စာဖြစ်၏၊ ငါသည်ဤအရပ်မှ ကျင်ကြီးခြောက်တို့ကို ဆောင်ယူရမူ ကောင်းလေစွ"ဟု (အကြံဖြစ်၏)။

ထိုယောကျ်ားသည် အပေါ်ရုံကို ဖြန့်၍ များစွာသော ကျင်ကြီးခြောက်တို့ကို ထည့်ပြီးလျှင် အထုပ်ထုပ်လျက် ဦးခေါင်းဌ် တင်၍ သွား၏၊ ထိုယောကျ်ားသည် (ရွာသို့ မရောက်မီ) ခရီးအကြားဌ် အခါမဲ့မိုးကြီးသည် သည်းထန်စွာရွာ၏။ ထိုယောကျ်ားသည် ခြေသည်းဖျားလက်သည်းဖျားတိုင်အောင် မစင်တို့ဖြင့် ပေကျံသည် ဖြစ်၍ လျှံထွက် ယိုစီးနေသော မစင်ထုပ်ကို ယူ၍ သွား၏။

ထိုယောကျ်ားကို လူတို့သည် တွေ့မြင်ကြ၍ ဤသို့ ဆိုကြကုန်၏–

"အချင်း သင်သည် ရူးသလော၊ သင်သည် စိတ်ပျံ့လွင့်သလော၊ ခြေသည်းဖျားလက်သည်းဖျားတိုင်အောင် မစင်တို့ဖြင့် ပေကျံသည် ဖြစ်၍ လျှံထွက် ယိုစီးနေသော မစင်ထုပ်ကို အဘယ့်ကြောင့် ဆောင်ယူဘိသနည်း"ဟု (ဆိုကြကုန်၏)။

အချင်းတို့ သင်တို့သည်သာလျှင် ရူးကုန်၏၊ သင်တို့သည်သာလျှင် စိတ်ပျံ့လွင့်ကုန်၏၊ ထိုမစင်ထုပ်သည် ငါ၏ ဝက်စာဖြစ်၏ဟု (ပြန်ပြော၏)။

မြို့စား ဤအတူ သင်သည် မစင်ထုပ်ကို ဆောင်ယူခဲ့သော သူကဲ့သို့ ဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှား၏၊ မြို့စားယုတ်မာသော မိစ္ဆာအယူကို စွန့်လွှတ်လော့၊ မြို့စား ယုတ်မာသော ဤမိစ္ဆာအယူကို စွန့်လွှတ်လော့၊ သင့်အား ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး အစီးအပွါးမဲ့ခြင်းငှါ ဆင်းရဲခြင်းငှါ မဖြစ်ပါစေလင့်ဟု (မိန့်ဆို၏)။

၄၃၃။ အသျှင်ကဿပသည် ဤသို့ဆိုသော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် ယုတ်မာသော ဤမိစ္ဆာအယူကိုစွန့်လွှတ်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်၊ (အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်) "ပါယာသိမြို့စားသည် 'ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် မရှိ၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သောသတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်။ပ။ အကျိုး ဝိပါက်သည်မရှိ၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိ၏၊

ဤသို့ယူလေ့ရှိ၏ 'ဟုပသေနဒိကောသလမင်းသည်လည်း သိပါ၏။ တိုင်းတစ်ပါးမင်းတို့သည်လည်း သိပါကုန်၏။ (ထို့ကြောင့်စွန့်လွှတ်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ပါ)"။ အသျှင် ကဿပ အကျွန်ုပ်သည် ယုတ်မာသော ဤမိစ္ဆာအယူကိုအကယ်၍ စွန့်လွှတ်သည် ဖြစ်အံ့၊ "ပါယာသိမြို့စားသည် ဤမျှလောက် မိုက်လေစွ တကား၊ ဤမျှလောက် မလိမ္မာလေစွတကား၊ ယုတ်မာသော အယူ ကို ယူလေစွတကား"ဟု အကျွန်ုပ်အားပြောဆိုသူတို့ ရှိပါကုန်လတ္တံ့၊ ထိုသူတို့၌ အမျက်ထားသော အားဖြင့်လည်း ထိုအယူကို ယူမြဲယူရပါဦးအံ့၊ အသျှင်ဘုရား၏ စကားကို ချေပသောအားဖြင့်လည်း ထို အယူကို ယူမြဲ ယူရပါဦးအံ့၊ အသျှင်ဘုရားကို တုပြိုင်သောအားဖြင့်လည်း ထိုအယူကို ယူမြဲ ယူရပါဦး အံ့ဟု (လျှောက်၏)။

အန်ကစားသူ ဥပမာ

၄၃၄။ မြို့စား သို့ဖြစ်လျှင် ဥပမာပြု၍ သင့်အား ပြောအံ့၊ ဤလောကဌ် အချို့သော ပညာရှိယောကျ်ားတို့သည် ဥပမာဖြင့် ဆိုအပ်သော စကား၏ အဓိပ္ပါယ်ကို သိကြကုန်၏။

မြို့စား ရှေးဌ် ဖြစ်ဖူးသည်ကား အန်သမားနှစ်ယောက်တို့သည် အန်ကစားကြကုန်၏။ တစ်ယောက်သော အန်သမားသည် လာတိုင်းလာတိုင်းသော ရှုံးမည့်အန်ကို မျိုး၏၊ ဒုတိယ အန်သမားသည် လာတိုင်းလာတိုင်းသော ရှုံးမည့်အန်ကို မျိုနေသော ထိုအန်သမားကို မြင်၏၊ မြင်လတ်သော် ထိုပဌမအန်သမားကို "အဆွေ သင်သည် အမှန်ပင် နိုင်ပေ၏၊ အဆွေ အကျွန်ုပ်အား အန်တို့ကို ပေးဦးလော့၊ အကျွန်ုပ်သည်နတ်တင်ဦးအံ့"ဟု ပြော၏။

"အဆွေ ကောင်းပြီ"ဟု ထိုပဌမ အန်သမားသည် ဒုတိယ အန်သမားအား အန်တို့ကို ပေး၏။

ထိုအခါ ထိုဒုတိယ အန်သမားသည် အန်တို့ကို အဆိပ်ဖြင့် လိမ်း၍ ထိုပဌမ အန်သမားကို "အဆွေလာလော့၊ အန်ကစားကုန်အံ့"ဟု ပြော၏။

"အဆွေ ကောင်းပြီ"ဟု ထို ပဌမအန်သမားသည် ထို ဒုတိယအန်သမားအား ပြန်ပြော၏။ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ထို အန်သမားတို့သည် အန်ကစားကုန်၏။ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ထိုပဌမအန်သမားသည်လာ တိုင်းလာတိုင်းသော ရှုံးမည့်အန်ကို မျိုး၏၊ ဒုတိယအန်သမားသည် နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း လာတိုင်းလာတိုင်းသော ရှုံးမည့်အန်ကို မျိုနေသော ထိုပဌမအန်သမားကို မြင်၏၊ မြင်လတ်သော် ထိုအန်သမားအားဤစကားကို ဆို၏–

"အန်ကို မျိုသော ယောကျ်ားသည် အလွန်အစွမ်းထက်သော အဆိပ်ဖြင့် လိမ်းထားသည်ကို မသိ၊ ဟယ် ယုတ်မာသော အန်သမား မျိုဦးလော့၊ ဟယ် ညစ်သော အန်သမား မျိုဦးလော့၊ နောက်မကြာမီသင့်အား ပြင်းထန်ဆိုးဝါးသော ဘေးဒုက္ခသည် ဖြစ်လတ္တံ့"ဟု (ဆို၏)။

မြို့စား ဤအတူပင် သင်သည် ပဌမအန်သမားကဲ့သို့ ဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှား၏၊ မြို့စား ယုတ်မာ သောဤမိစ္ဆာအယူကို စွန့်လွှတ်လော့၊ မြို့စား ယုတ်မာသော ဤမိစ္ဆာအယူကို စွန့်လွှတ်လော့၊ သင့်အားရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး အစီးအပွါးမဲ့ခြင်းငှါ ဆင်းရဲခြင်းငှါ မဖြစ်ပါစေလင့်ဟု (မိန့်ဆို၏)။

၄၃၅။ အသျှင်ကဿပသည် ဤသို့ဆိုသော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် ယုတ်မာသော ဤမိစ္ဆာအယူကိုစွန့်လွှတ်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ပါ၊ (အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်) "ပါယာသိမြို့စားသည်

'ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် မရှိ၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်။ပ။ အကျိုးဝိပါက်သည် မရှိ၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိ၏၊ ဤသို့ယူလေ့ရှိ၏'ဟု အကျွန်ပ်ကို ပသေနဒိကောသလမင်းသည်လည်း သိပါ၏၊ တိုင်းတစ်ပါးမင်းတို့သည်လည်း သိပါကုန်၏၊ (ထို့ကြောင့် စွန့်လွှတ်ခြင်းငါ မတတ်နိုင်ပါ)"။ အသျှင်ကဿပ အကျွန်ပ်သည် ယုတ်မာသော ဤမိစ္ဆာအယူကို အကယ်၍ စွန့်လွှတ်သည်ဖြစ်အံ့၊ "ပါယာသိမြို့စားသည် ဤမျှလောက် မိုက်လေစွတကား၊ ဤမျှလောက် မလိမ္မာလေစွတကား၊ ယုတ်မာ သော အယူကို ယူလေစွတကား"ဟု အကျွန်ပ်အား ပြောဆိုသူတို့ ရှိပါကုန်လတ္တံ့၊ ထိုသူတို့၌အမျက်ထား သောအားဖြင့်လည်း ထိုအယူကို ယူမြဲ ယူရပါဦးအံ့၊ အသျှင်ဘုရား၏ စကားကိုချေပသောအားဖြင့်လည်း ထိုအယူကို ယူမြဲ ယူရပါဦးအံ့၊ အသျှင်ဘုရားကို တုပြိုင်သော အားဖြင့်လည်းထိုအယူကို ယူမြဲယူရပါဦး အံ့ဟု (လျှောက်၏)။

ပိုက်ဆံလျှော်ထုပ်ယူသူ ဥပမာ

၄၃ဖ။ မြို့စား သို့ဖြစ်လျှင် ဥပမာပြု၍ သင့်အား ပြောအံ့၊ ဤလောကဌ် အချို့သော ပညာရှိယောကျ်ားတို့သည် ဥပမာဖြင့် ဆိုအပ်သော စကား၏ အဓိပ္ပါယ်ကို သိကြကုန်၏။

မြို့စား ရှေးဌ် ဖြစ်ဖူးသည်ကား တစ်ခုသော ကျေးလက်သည် ပြောင်းရွှေ့၏။ ထိုအခါ မိတ်ဆွေတစ်ဦးသည် မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ဤသို့ ပြောဆို၏ –

"အဆွေ လာ, သွားကြကုန်အံ့၊ ပြောင်းရွှေ့သွားသော ကျေးလက်ဆီသို့ ချဉ်းကပ်ကုန်အံ့၊ ဤကျေးလက်ဌ် တစ်စုံတစ်ရာသော ဥစ္စာကို ရကောင်း ရတန်ရာ၏"ဟု (ပြောဆို၏)။

"အဆွေ ကောင်းပါပြီ"ဟု မိတ်ဆွေတစ်ဦးသည် မိတ်ဆွေတစ်ဦးအား ပြန်ပြော၏။

ထိုသူတို့သည် ထိုကျေးလက်အတွင်းရှိ ရွာတစ်ရွာသို့ ချဉ်းကပ်ကုန်၏၊ ထိုရွာ၌ စွန့်ပစ်ထားသောများစွာသော ပိုက်ဆံလျှော်ကို တွေ့မြင်၍ မိတ်ဆွေတစ်ဦးသည် မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ပြော၏ –

"အဆွေ ဤများစွာသော ပိုက်ဆံလျှော်ကို စွန့်ပစ်ထား၏၊ အဆွေ သို့ဖြစ်၍ သင်လည်း ပိုက်ဆံလျှော်ထုပ်ကို ထုပ်လော့၊ အကျွန်ပ်လည်း ပိုက်ဆံလျှော်ထုပ်ကို ထုပ်အံ့၊ အကျွန်ပ်တို့ နှစ်ယောက်ပိုက်ဆံလျှော်ထုပ်ကို ယူ၍ သွားကုန်အံ့"ဟု (ပြော၏)။

"အဆွေ ကောင်းပါပြီ"ဟု မိတ်ဆွေတစ်ဦးသည် မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ပြန်ပြော၍ ပိုက်ဆံလျှော်ထုပ် ကိုထုပ်ပြီးလျှင် ထိုမိတ်ဆွေနှစ်ယောက်တို့သည် ပိုက်ဆံလျှော်ထုပ်ကို ယူ၍ အခြားရွာတစ်ရွာသို့ချဉ်းကပ်ကြကုန်၏။

ထိုရွာ၌ စွန့်ပစ်ထားသော များစွာသော ပိုက်ဆံလျှော်ချည်ကို တွေ့မြင်၍ မိတ်ဆွေတစ်ဦးသည်မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ပြော၏ –

"အဆွေ ပိုက်ဆံလျှော်ချည် အကျိုးငှါ ပိုက်ဆံလျှော်ကို အလိုရှိကုန်ရာ၏၊ ဤများစွာသော ပိုက်ဆံလျှော်ချည်ကို စွန့်ပစ်ထား၏၊ အဆွေ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ပိုက်ဆံလျှော်ထုပ်ကို

စွန့်ပစ်လော့၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း ပိုက်ဆံလျှော်ထုပ်ကို စွန့်ပစ်အံ့၊ အကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက် ပိုက်ဆံလျှော်ချည် ထုပ်ကိုယူ၍ သွားကုန်အံ့"ဟု (ပြောဏ)။

အဆွေ အကျွန်ုပ်သည် ဤပိုက်ဆံလျှော်ထုပ်ကို ဝေးလံသော အရပ်မှ ဆောင်ယူခဲ့ရ၏၊ ကောင်းစွာထုပ်၍လည်း ထား၏၊ အကျွန်ုပ်အား ဤလျှော်ဖြင့်ပင် တော်ပါပြီ၊ သင်သည်သာလျှင် ခွဲခြားရ သိပါလော့ဟု ဆို၏၊ ထိုအခါ ထိုမိတ်ဆွေသည် ပိုက်ဆံလျှော်ထုပ်ကို စွန့်ပစ်၍ ပိုက်ဆံလျှော်ချည်ထုပ်ကို ယူ၏။

ထိုသူတို့သည် အခြား ရွာတစ်ရွာသို့ ချဉ်းကပ်ကြပြန်ကုန်၏၊ ထိုရွာ၌ စွန့်ပစ်ထားသော များစွာသောပိုက်ဆံလျှော် အထည်တို့ကို တွေ့မြင်၍ မိတ်ဆွေတစ်ဦးသည် မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ပြော၏ –

"အဆွေ ပိုက်ဆံလျှော် အထည်အကျိုးငှါ ပိုက်ဆံလျှော်ကိုလည်းကောင်း ပိုက်ဆံလျှော်ချည်ကိုလည်းကောင်း အလိုရှိကုန်ရာ၏၊ ဤသည်တို့ကား ပိုက်ဆံလျှော် အထည်တို့တည်း၊ အဆွေ သို့ဖြစ်၍သင်သည် ပိုက်ဆံလျှော်ထုပ်ကို စွန့်ပစ်လော့၊ အကျွန်ုပ်လည်း ပိုက်ဆံလျှော်ချည်ထုပ်ကို စွန့်ပစ်အံ့၊ အကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက် ပိုက်ဆံလျှော် အထည်ထုပ်ကို ယူ၍ သွားကုန်အံ့"ဟု (ပြောဏ)။

အဆွေ အကျွန်ုပ်သည် ဤပိုက်ဆံလျှော်ထုပ်ကို ဝေးလံသော အရပ်မှ ဆောင်ယူခဲ့ရ၏၊ ကောင်းစွာထုပ်၍လည်း ထား၏၊ အကျွန်ုပ်အား ဤလျှော်ဖြင့်ပင် တော်ပါပြီ၊ သင်သည်သာလျှင် ခွဲခြားရသိပါလော့ဟု ဆို၏၊ ထိုအခါ မိတ်ဆွေသည် ပိုက်ဆံလျှော်ချည်ထုပ်ကို စွန့်ပစ်၍ပိုက်ဆံလျှော်အထည်ထုပ်ကို ယူ၏။

ထိုသူတို့သည် အခြားရွာတစ်ရွာသို့ ချဉ်းကပ်ကြပြန်ကုန်၏၊ ထိုရွာ၌ စွန့်ပစ်ထားသော များစွာသောခုံလျှော်ကို တွေ့မြင်ရ၍။ပ။ စွန့်ပစ်ထားသော များစွာသော ခုံလျှော်ချည်ကို တွေ့မြင်ရ၍။ ပ။ စွန့်ပစ်ထားသော များစွာသော ခုံလျှော်အထည်ကို တွေ့မြင်ရ၍။ပ။ စွန့်ပစ်ထားသော များစွာသော ဝါကိုတွေ့မြင်ရ၍။ပ။ စွန့်ပစ်ထားသော များစွာသော ဝါချည်ကို တွေ့မြင်ရ၍။ပ။ စွန့်ပစ်ထားသော များစွာသော ဝါချည်အထည်ကို တွေ့မြင်ရ၍။ပ။ စွန့်ပစ်ထားသော များစွာသော သံကို တွေ့မြင်ရ၍။ပ။ စွန့်ပစ်ထားသော များစွာသော ကြေးကို တွေ့မြင်ရ၍။ပ။ စွန့်ပစ်ထားသော များစွာသော ခဲပုပ်ကို တွေ့မြင်ရ၍။ ပ။ စွန့်ပစ်ထားသော များစွာသော ဘင်ကို တွေ့မြင်ရ၍။ပ။ စွန့်ပစ်ထားသော များစွာသော ငွေကိုတွေ့မြင်ရ၍။ပ။ စွန့်ပစ်ထားသော များစွာသော ရွှေကို တွေ့မြင်ရ၍ မိတ်ဆွေတစ်ဦးသည် မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ပြော၏ –

"အဆွေ ရွှေအကျိုးငှါ ပိုက်ဆံလျှော်ကိုလည်းကောင်း၊ ပိုက်ဆံလျှော်ချည်ကိုလည်းကောင်း၊ ပိုက်ဆံ လျှော်အထည်ကိုလည်းကောင်း၊ ခုံလျှော်ကိုလည်းကောင်း၊ ခုံလျှော်ချည်ကိုလည်းကောင်း၊ ခုံလျှော်အထည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါကိုလည်းကောင်း၊ ဝါချည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါချည်အထည်ကိုလည်း ကောင်း၊ သံကိုလည်းကောင်း၊ ကြေးကိုလည်းကောင်း၊ ခဲပုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘင်ကိုလည်းကောင်း၊ ငွေကိုလည်းကောင်း အလိုရှိကုန်ရာ၏။ များစွာသော ရွှေတို့ကို စွန့်ပစ်ထား၏။ အဆွေ သို့ဖြစ်၍သင်သည် ပိုက်ဆံလျှော် ထုပ်ကို စွန့်ပစ်လော့၊ အကျွန်ုပ်လည်း ငွေထုပ်ကို စွန့်ပစ်ပါအံ့၊ အကျွန်ုပ် တို့နှစ်ယောက် ရွှေထုပ်ကို ယူ၍ သွားကုန်အံ့"ဟု (ပြောဏ)။

အဆွေ အကျွန်ပ်သည် ဤပိုက်ဆံလျှော်ထုပ်ကို အဝေးမှ ဆောင်ယူခဲ့ရ၏၊ ကောင်းစွာ ထုပ်၍လည်းထား၏၊ အကျွန်ပ်အား ဤလျှော်ဖြင့်ပင် တော်ပါပြီ၊ သင်သည်သာလျှင် ခွဲခြား၍ သိပါလော့ဟု ဆို၏၊ ထိုအခါ ထိုမိတ်ဆွေသည် ငွေထုပ်ကို စွန့်ပစ်၍ ရွှေထုပ်ကို ယူလေ၏။

ထိုသူတို့သည် မိမိတို့ ရွာရှိရာသို့ ချဉ်းကပ်ကုန်၏။ ထိုနှစ်ယောက်တို့တွင် ပိုက်ဆံလျှော်ထုပ်ကို ယူ၍သွားသော မိတ်ဆွေ၏ အမိ အဖ သား မယား အဆွေခင်ပွန်းတို့သည် မနှစ်သက်ကုန်၊ ထိုပိုက်ဆံလျှော်ကို ယူခဲ့ခြင်းကြောင့် ချမ်းသာခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို မရ၊ ရွှေထုပ်ကို ယူ၍ သွားသော မိတ်ဆွေ၏အမိ အဖ သား မယား အဆွေခင်ပွန်းတို့သည် နှစ်သက်ကုန်၏၊ ထိုရွှေကို ယူခဲ့ခြင်းကြောင့် ချမ်းသာခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ရ၏။

မြို့စား ဤအတူပင် သင်သည် ပိုက်ဆံလျှော်ထုပ်ကို ဆောင်ယူသော သူကဲ့သို့ ဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှား၏၊ မြို့စား ယုတ်မာသော ဤမိစ္ဆာအယူကို စွန့်လွှတ်လော့၊ မြို့စား ယုတ်မာသော ဤမိစ္ဆာအယူကိုစွန့်လွှတ်လော့၊ သင့်အား ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး အစီးအပွါးမဲ့ခြင်းငှါ ဆင်းရဲခြင်းငှါ မဖြစ်ပါစေလင့်ဟု (မိန့်ဆို၏)။

သရဏဂုံကို ဆောက်တည်ခြင်း

၄၃၇။ အသျှင်ကဿပ၏ ရှေးဦးစွာသော ဥပမာဖြင့်ပင်လျှင် အကျွန်ပ်သည် နှစ်သက်ပါ၏၊ ကြည်ညိုပါ၏၊ ထိုသို့ ဖြစ်သော်လည်း အကျွန်ပ်သည် ဤဆန်းကြယ်သော အမေး အဖြေတို့ကို နာကြားလိုသည် ဖြစ်၍သာလျှင် အသျှင်ကဿပကို ဆန့်ကျင်ဘက်ကဲ့သို့ ပြုအပ်သည်ဟု အကျွန်ပ် မှတ်ထင်ခဲ့မိပါ၏၊ အသျှင်ကဿပ (တရားတော်သည်) အလွန်နှစ်သက်ဖွယ် ရှိပါပေ၏၊ အသျှင်ကဿပ (တရားတော်သည်) အလွန်နှစ်သက်ဖွယ် ရှိပါပေ၏၊ အသျှင်ကဿပ ဥပမာသော်ကား မှောက်ထားသည်ကို လှန်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဖုံးလွှမ်းထားသည်ကို ဖွင့်လှစ်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မျက်စိလည်သောသူအား လမ်းမှန်ကို ပြောကြားဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ "မျက်စိအမြင်ရှိသော သူတို့သည် အဆင်းတို့ကိုမြင်ကြလိမ့်မည်"ဟု အမိုက်မှောင်၌ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို ဆောင်ပြဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း ဤအတူအသျှင်ကဿပသည် များစွာသော အကြောင်းဖြင့် တရားတော်ကို ပြတော်မူပါပေ၏၊ အသျှင်ကဿပအကျွန်ပ်သည် အသျှင် ဂေါတမကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ တရားတော်ကိုလည်းကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ သံဃာတော်ကိုလည်း ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ အသျှင်ကဿပသည် အကျွန်ပ်ကို ယနေ့မှ စ၍ အသက်ထက်ဆုံး (ဘုရား တရား သံဃာကို) ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သော 'ဥပါသကာ'ဟု မှတ်တော်မူပါ၊ အသျှင်ကဿပ အကျွန်ပ်သည် ကြီးစွာသောယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှါ အလိုရှိပါ၏၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလ ပတ်လုံး အကျွန်ပ်၏ ပွါးစီးခြင်း ချမ်းသာခြင်းဖြစ်ရာသော ယဇ်ကို အသျှင်ကဿပသည် အကျွန်ပ်အား ညွှန်ကြားတော်မူပါလော့ဟု (လျှောက်၏)။

ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို ပြဆိုရာ

၄၃၈။ မြို့စား အကြင်သို့ သဘောရှိသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၌ နွား ဆိတ် ကြက် ဝက်တို့ကို သတ်ကုန်၏၊ အမျိုးမျိုးသော သတ္တဝါတို့သည် သေခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း မှားစွာသိမြင်ခြင်း၊ မှားစွာကြံခြင်း၊ မှားစွာပြောဆိုခြင်း၊ မှားစွာပြုလုပ်ခြင်း၊ မှားစွာအသက်မွေးခြင်း၊ မှားစွာအားထုတ်ခြင်း၊ မှားစွာ အောက်မေ့ခြင်း၊ မှားစွာတည်ကြည်ခြင်း ရှိကုန်၏။ မြို့စားဤသို့သဘောရှိသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည် ကြီးသောအကျိုးရင်း မရှိ၊ ကြီးသော အကျိုးဆက်မရှိ၊ ကြီးသော တန်ခိုးမရှိ၊ ကြီး သော ပြန့်ပြောခြင်းမရှိ။

မြို့စား ဥပမာသော်ကား လယ်သမားသည် မျိုးစေ့နှင့် ထွန်ကိုယူ၍ တောသို့ ဝင်ရာ၏၊ ထိုယောကျ်ားသည် မြေမညီညွတ်သော သစ်ငုတ်ဆူးငြောင့် မနုတ်အပ်သော မကောင်းသော လယ်၌ ကျိုးပဲ့ကုန်သော ပုပ်ဆွေးကုန်သော လေပူ နေပူနှိပ်စက်အပ်ကုန်သော အနှစ်အဆံ မရှိကုန်သော ကောင်းစွာမသိမ်းဆည်းအပ်ကုန်သော မျိုးစေ့တို့ကို စိုက်ပျိုးရာ၏၊ မိုးသည်လည်း အခါအားလျော်စွာ ကောင်းစွာမရွာသွန်းရာ။ (ဤသို့ဖြစ်သော်) ထိုမျိုးစေ့တို့သည် ကြီးပွါးစည်ပင် ပြန့်ပြောခြင်းသို့ ရောက်ကုန်ရာသလော၊ လယ်သမားသည်လည်း ပြန့်ပြောသော အကျိုးကို ရရာသလောဟု (မေး၏)။

“အသျှင်ကဿပ မရရာပါ”ဟု (လျှောက်၏)။

မြို့စား ဤအတူ အကြင်သို့သဘောရှိသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၌ နွား ဆိတ် ကြက် ဝက်တို့ကို သတ်ကုန်၏၊ အမျိုးမျိုးသော သတ္တဝါတို့သည် သေခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းမှားစွာ သိမြင်ခြင်း၊ မှားစွာကြံခြင်း၊ မှားစွာ ပြောဆိုခြင်း၊ မှားစွာ ပြုလုပ်ခြင်း၊ မှားစွာအသက်မွေးခြင်း၊ မှားစွာ အားထုတ်ခြင်း၊ မှားစွာ အောက်မေ့ခြင်း၊ မှားစွာ တည်ကြည်ခြင်း ရှိကုန်၏။ မြို့စား ဤသို့ သဘောရှိသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည် ကြီးသော အကျိုးရင်း မရှိ၊ ကြီးသော အကျိုးဆက်မရှိ၊ ကြီးသော တန်ခိုး မရှိ၊ ကြီးသော ပြန့်ပြောခြင်း မရှိ။

မြို့စား အကြင်သို့ သဘောရှိသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၌ နွား ဆိတ် ကြက် ဝက်တို့ကို မသတ်ကုန်၊ အမျိုးမျိုးသော သတ္တဝါတို့သည် သေခြင်းသို့ မရောက်ကုန်၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း မှန်စွာသိမြင်ခြင်း မှန်စွာကြံခြင်း၊ မှန်စွာပြောဆိုခြင်း၊ မှန်စွာပြုလုပ်ခြင်း၊ မှန်စွာအသက်မွေးခြင်း၊ မှန်စွာအားထုတ်ခြင်း၊ မှန်စွာအောက်မေ့ခြင်း၊ မှန်စွာတည်ကြည်ခြင်း ရှိကုန်၏။ မြို့စား ဤသို့သဘောရှိသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည် ကြီးသော အကျိုးရင်းရှိ၏၊ ကြီးသော အကျိုးဆက်ရှိ၏၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိ၏၊ ကြီးသော ပြန့်ပြောခြင်းရှိ၏။

မြို့စား ဥပမာသော်ကား လယ်လုပ်ယောကျ်ားသည် မျိုးစေ့နှင့်ထွန်ကို ယူ၍ တောသို့ ဝင်ရာ၏၊ ထိုလယ်သမားသည် မြေညီညွတ်သော သစ်ငုတ်ဆူးငြောင့်ကို ကောင်းစွာ နုတ်အပ်သော ကောင်းသောလယ်၌ မကျိုးပဲ့ကုန်သော မပုပ်ဆွေးကုန်သော လေပူ နေပူတို့သည် မနှိပ်စက်အပ်ကုန်သော အနှစ်အဆံရှိကုန်သော ကောင်းစွာ သိမ်းဆည်းအပ်ကုန်သော မျိုးစေ့တို့ကို စိုက်ပျိုးရာ၏၊ မိုးသည်လည်း အခါအားလျော်စွာ ကောင်းစွာ ရွာသွန်းရာ၏။ (ဤသို့ဖြစ်သော်) ထိုမျိုးစေ့တို့သည် ကြီးပွားစည်ပင် ပြန့်ပြောခြင်းသို့ ရောက်ကုန်ရာသလော၊ လယ်သမားသည်လည်း ပြန့်ပြောသော အကျိုးကို ရရာသလောဟု (မေး၏)။

“အသျှင်ကဿပ ရရာပါ၏”ဟု (လျှောက်၏)။

မြို့စား ဤအတူ အကြင်သို့သဘောရှိသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၌ နွား ဆိတ် ကြက် ဝက်တို့ကို မသတ်ကုန်၊ အမျိုးမျိုးသော သတ္တဝါတို့သည် သေခြင်းသို့ မရောက်ကုန်၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း မှန်စွာသိမြင်ခြင်း၊ မှန်စွာကြဲခြင်း၊ မှန်စွာပြောဆိုခြင်း၊ မှန်စွာပြုလုပ်ခြင်း၊ မှန်စွာအသက်မွေးခြင်း၊ မှန်စွာအားထုတ်ခြင်း၊ မှန်စွာ အောက်မေ့ခြင်း၊ မှန်စွာတည်ကြည်ခြင်း ရှိကုန်၏။ မြို့စား ဤသို့ သဘောရှိသောယဇ် ပူဇော်ခြင်းသည် ကြီးသော အကျိုးရင်းရှိ၏၊ ကြီးသော အကျိုးဆက်ရှိ၏၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိ၏၊ ကြီး သော ပြန့်ပြောခြင်းရှိ၏ဟု (မိန့်ဆို၏)။

ဥတ္တရလုလင် ဝတ္ထု

၄၃၉။ ထိုအခါ ပါယာသိမြို့စားသည် သမဏ ဗြာဟ္မဏ အထီးကျန်သူ ခရီးသည် သူဖုန်းစားတို့ အားအလှူကို ပေးလှူ၏၊ ထိုအလှူ၌ ပုံးရည်ဟင်းလျှင် နှစ်ခုမြောက်သော ဆန်ကွဲထမင်းသာလျှင် ဖြစ် သောဤသို့သဘောရှိသော ဘောဇဉ်ကို ပေးလှူ၏၊ ချည်ထုံး ချည်မျှင် ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော ထူလည်းထူကုန်သော အဝတ်အထည်တို့ကို ပေးလှူ၏၊ ထိုအလှူ၌ ဥတ္တရလုလင်သည် အုပ်ချုပ်စီမံသူအလှူမှူး ဖြစ်၏၊ ထိုဥတ္တရလုလင်သည် အလှူကို ပေးလှူ၍ ဤသို့ ဆုတောင်း၏ –

"ဤအလှူကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ပါယာသိမြို့စားကို ဤပစ္စုပ္ပန်လောကဌ်သာလျှင် ပေါင်းဆုံရ၍တစ်ပါးသော လောကဌ် မပေါင်းဆုံရစေသတည်း"ဟု (ဆုတောင်း၏)။

ဥတ္တရလုလင်သည် အလှူကို ပေးလှူ၍ "ဤအလှူကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ပါယာသိမြို့စားကို ဤပစ္စုပ္ပန်လောကဌ်သာလျှင် ပေါင်းဆုံရ၍ တစ်ပါးသော လောကဌ် မပေါင်းဆုံရစေသတည်း"ဟု ဆုတောင်းသည်ကို ပါယာသီမြို့စား ကြားလေ၏။

ထိုအခါ ပါယာသိမြို့စားသည် ဥတ္တရလုလင်ကို ခေါ်၍ ဤသို့ မေး၏ –

"အမောင် ဥတ္တရ သင်သည် အလှူကို ပေးလှူ၍ 'ဤအလှူကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ပါယာသိမြို့ စားကိုဤပစ္စုပ္ပန်လောကဌ်သာလျှင် ပေါင်းဆုံရ၍ တစ်ပါးသော လောကဌ် မပေါင်းဆုံရစေသတည်း'ဟုဆုတောင်း၏ ဟူသည် မှန်သလော"ဟု (မေး၏)။

အရှင် မှန်ပါ၏ဟု (ပြန်ပြော၏)။

အမောင် ဥတ္တရ အဘယ်ကြောင့် သင်သည် အလှူကို ပေးလှူ၍ ဤသို့ ဆုတောင်းသနည်း–

"ဤအလှူကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ပါယာသိမြို့စားကို ဤပစ္စုပ္ပန်လောကဌ်သာလျှင် ပေါင်းဆုံရ၍တစ်ပါးသော လောကဌ် မပေါင်းဆုံရစေသတည်း"ဟု (ဆုတောင်းသနည်း)။

အမောင် ဥတ္တရ ငါတို့သည် ကောင်းမှုကို အလိုရှိကုန်သည်သာလျှင် မဟုတ်ပါကုန်လော၊ အလှူ၏အကျိုးကို အလိုရှိကုန်သည်သာလျှင် မဟုတ်ပါကုန်လောဟု (မိန့်ဆို၏)။

အရှင်၏ အလှူ၌ ပုံးရည်ဟင်းလျှင် နှစ်ခုမြောက်သော ဆန်ကွဲထမင်းသာလျှင် ဖြစ်သော ဤသို့သဘောရှိသော ဘောဇဉ်ကို ပေးလှူ၏၊ ထိုဘောဇဉ်ကို အရှင်သည် ခြေဖြင့် တို့ထိရန်ပင် အလိုမရှိရာ၊ ့သုံးဆောင်ရန်ကား အဘယ်မှာ ဆိုဖွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ချည်ထုံး ချည်မျှင်

ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သောထူသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော အဝတ်အထည်တို့ကို ပေးလှူ၏၊ ထိုအဝတ်အထည်တို့ကို အရှင်သည် ခြေဖြင့် တို့ထိရန်ပင် အလိုမရှိရာ၊ ဝတ်ဆင်ရန်ကား အဘယ်မှာ ဆိုဖွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ အရှင့်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ချစ်ခင်အပ်ပါ၏၊ နှစ်သက်အပ်ပါ၏၊ နှစ်သက်အပ်သောအရာကို မနှစ်သက်အပ်သော အရာဖြင့်အကျွန်ုပ်တို့ အဘယ်သို့ ယှဉ်တွဲရောစပ်ရကုန်အံ့နည်းဟု (လျှောက်၏)။

အမောင်ဥတ္တရ ယင်းသို့ ဖြစ်လျှင် ငါသုံးဆောင်သော ဘောဇဉ်မျိုးကို ပေးလှူလော့၊ ငါဝတ်ဆင်သောအဝတ်အထည်မျိုးတို့ကို ပေးလှူလော့ဟု (မိန့်ဆို၏)။

"အရှင် ကောင်းပါပြီ"ဟု ဥတ္တရလုလင်သည် ပါယာသိမြို့စားအား ဝန်ခံပြီးလျှင် ပါယာသိမြို့စားသုံးဆောင်သော ဘောဇဉ်မျိုးကို ပေးလှူ၏၊ ပါယာသိမြို့စားဝတ်ဆင်သော အဝတ်အထည်မျိုးတို့ကို ပေးလှူ၏။

၄၄၀။ ထို့နောက် ပါယာသိမြို့စားသည် အရှိအသေမပြုမူ၍ အလှူကို လှူခြင်းကြောင့် မိမိလက်ဖြင့်မဟုတ်မူ၍ လှူခြင်းကြောင့် အလေးအမြတ် မပြုမူ၍ အလှူကို လှူခြင်းကြောင့် ပစ်ပစ်ခါခါကဲ့သို့ ပြု၍အလှူကိုလှူခြင်းကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ပရိသတ်ကင်းမဲ့သော သေရီသကဗိမာန်ဝယ် စာတုမဟာရာဇနတ်တို့၏ အပေါင်းအသင်းအဖြစ်သို့ ရောက်လေ၏။

ထိုပါယာသိမြို့စား၏ အလှူ၌ အုပ်ချုပ်စီမံသော ဥတ္တရလုလင်သည်ကား အရှိအသေပြု၍ အလှူကိုလှူခြင်းကြောင့် မိမိလက်ဖြင့် အလှူကို လှူခြင်းကြောင့် အလေးအမြတ်ပြု၍ အလှူကို လှူခြင်းကြောင့်ပစ်ပစ်ခါခါကဲ့သို့ မပြုမူ၍ အလှူကို လှူခြင်းကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ကောင်းသောလားရာ နတ်ပြည်ဝယ် တာဝတိံသာနတ်တို့၏ အပေါင်းအသင်းအဖြစ်သို့ ရောက်လေ၏။

ပါယာသိနတ်သား ဝတ္ထု

၄၄၁။ ထိုအခါ ဂဝံပတိထေရ်သည် ပရိသတ်ကင်းမဲ့သော သေရီသကဗိမာန်သို့ နေ့သန့်စင်ရန်အစဉ်မပြတ် ကြွတော်မူ၏။ ထိုအခါ ပါယာသိနတ်သားသည် ဂဝံပတိထေရ်ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ဂဝံပတိထေရ် ကို ရှိခိုးပြီးလျှင် တစ်ခုသောနေရာ၌ ရပ်၏၊ တစ်ခုသောနေရာ၌ ရပ်နေသောပါယာသိနတ်သားအား ဂဝံပတိထေရ်သည် ဤစကားကို မေး၏–

"ဒါယကာနတ်သား သင်သည် အဘယ်သူနည်း"ဟု (မေး၏)။

"အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ပါယာသိမြို့စား ဖြစ်ပါ၏"ဟု (လျှောက်၏)။

ဒါယကာ နတ်သား သင်သည် ဤသို့သော အယူရှိခဲ့သည် မဟုတ်လော–

"ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် မရှိ၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သောသတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်၊ ကောင်းမှုက်, မကောင်းမှုက်တို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် မရှိ" ဟူသောအယူရှိခဲ့သည် မဟုတ်ပါလောဟု (မေး၏)။

မှန်ပါသည် အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့သော အယူရှိခဲ့ပါ၏–

"ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တစ်ပါးသော လောကသည် မရှိ၊ (သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သောသတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်၊ ကောင်းမှုကံ, မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် မရှိ" ဟူသောအယူရှိခဲ့ပါ၏။

သို့ရှိခဲ့သော်လည်း အသျှင်ကုမာရကဿပသည် အကျွန်ုပ်ကို ထိုယုတ်မာသော အယူမှ ကင်းလွတ်စေခဲ့ပါ၏ဟု (လျှောက်၏)

ဒါယကာနတ်သား သင်၏ အလှူ၌ အုပ်ချုပ်စီမံသော ဥတ္တရမည်သော လုလင်သည် အဘယ်၌ဖြစ်သနည်းဟု (မေး၏)။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်၏ အလှူ၌ အုပ်ချုပ်စီမံသော ဥတ္တရမည်သော လုလင်သည် အရှိအသေပြု၍အလှူကို လှူခြင်းကြောင့် မိမိလက်ဖြင့် အလှူကို လှူခြင်းကြောင့် အလေးအမြတ်ပြု၍ အလှူကို လှူခြင်းကြောင့် ပစ်ပစ်ခါခါကဲ့သို့ မပြုမူ၍ အလှူကို လှူခြင်းကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှနောက်၌ကောင်းသောလားရာ နတ်ပြည်ဝယ် တာဝတိံသာနတ်တို့၏ အပေါင်းအသင်း အဖြစ်သို့ ရောက်ရပါ၏။ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည်ကား အရှိအသေမပြုမူ၍ အလှူကို လှူခြင်းကြောင့် မိမိလက်ဖြင့် မဟုတ်မူ၍အလှူကို လှူခြင်းကြောင့် အလေးအမြတ် မပြုမူ၍ အလှူကို လှူခြင်းကြောင့် ပစ်ပစ်ခါခါကဲ့သို့ ပြု၍အလှူကို လှူခြင်းကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ပရိသတ်ကင်းမဲ့သော သေရီသကဗိမာန်ဝယ် စာတုမဟာရာဇ်နတ်တို့၏ အပေါင်းအသင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရပါ၏။ ထို့ကြောင့်အသျှင်ဂဝံပတိ ထေရ်သည် လူ့ပြည်သို့ ကြွတော်မူသော် ဤသို့ မိန့်ကြားတော်မူပါလေ့–

"အရှိအသေပြု ၍ အလှူကို လှူကုန်လေ့၊ မိမိလက်ဖြင့် အလှူကို လှူကုန်လေ့၊ အလေးအမြတ်ပြု ၍ အလှူကို လှူကုန်လေ့၊ ပစ်ပစ်ခါခါကဲ့သို့ မပြုမူ၍ အလှူကို လှူကုန်လေ့၊ ပါယာသိမြို့စားသည် အရှိအသေ မပြုမူ၍ အလှူကို လှူခြင်းကြောင့် မိမိလက်ဖြင့် မဟုတ်မူ၍ အလှူကို လှူခြင်းကြောင့် အလေးအမြတ် မပြုမူ၍ အလှူကို လှူခြင်းကြောင့် ပစ်ပစ်ခါခါကဲ့သို့ ပြု၍ အလှူကိုလှူခြင်းကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ပရိသတ်ကင်းမဲ့သော သေရီသက ဗိမာန်ဝယ်စာတုမဟာရာဇ်နတ်တို့၏ အပေါင်းအသင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရ၏။ ထိုပါယာသိမြို့စား၏ အလှူ၌အုပ်ချုပ်စီမံသော ဥတ္တရလုလင်သည်ကား အရှိအသေပြု၍ အလှူကို လှူခြင်းကြောင့် မိမိလက်ဖြင့်အလှူကို လှူခြင်းကြောင့် အလေးအမြတ်ပြု၍ အလှူကို လှူခြင်းကြောင့် ပစ်ပစ်ခါခါ ကဲ့သို့ မပြုမူ၍အလှူကို လှူခြင်းကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ကောင်း သော လားရာနတ်ပြည်ဝယ် တာဝတိံသာနတ်တို့၏ အပေါင်းအသင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရ၏"ဟု (မိန့်ကြားတော်မူပါလေ့ဟု လျှောက်၏)။

ထိုအခါ အသျှင်ဂဝံပတိထေရ်သည် လူ့ပြည်သို့ လာ၍ ဤသို့ ပြောကြားတော်မူ၏–

"အရှိအသေပြု ၍ အလှူကို လှူကုန်လေ့၊ မိမိလက်ဖြင့် အလှူကို လှူကုန်လေ့၊ အလေးအမြတ် ပြု၍အလှူကို လှူကုန်လေ့၊ ပစ်ပစ်ခါခါကဲ့သို့ မပြုမူ၍ အလှူကို လှူကုန်လေ့၊ ပါယာသိမြို့စား သည်အရှိအသေမပြုမူ၍ အလှူကို လှူခြင်းကြောင့် မိမိလက်ဖြင့် မဟုတ်မူ၍ အလှူကို လှူခြင်းကြောင့် အလေးအမြတ် မပြုမူ၍ အလှူကို လှူခြင်းကြောင့် ပစ်ပစ်ခါခါကဲ့သို့ ပြု၍ အလှူကို လှူခြင်းကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ပရိသတ်ကင်းမဲ့သော သေရီသကဗိမာန် ဝယ်စာတုမဟာရာဇ်နတ်တို့၏ အပေါင်းအသင်းအဖြစ်သို့

ရောက်ရ၏။ ထိုပါယာသိမြို့စား၏ အလှူ၌အုပ်ချုပ်စီမံသော ဥတ္တရလုလင်သည်ကား အရိုအသေပြု၍ အလှူကို လှူခြင်းကြောင့် မိမိ လက်ဖြင့်အလှူကို လှူခြင်းကြောင့် အလေးအမြတ်ပြု၍ အလှူကို လှူခြင်းကြောင့် ပစ်ပစ်ခါခါ ကဲ့သို့ မပြုမူ၍အလှူကို လှူခြင်းကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ကောင်း သောလားရာနတ်ပြည်ဝယ် တာဝတိံသာနတ်တို့၏ အပေါင်းအသင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရ၏"ဟု ပြောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဆယ်ခုမြောက် ပါယာသိသုတ် ပြီး၏။

ထိုမဟာဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်သုတ်အစဉ်ကား

၁။ မဟာပဒါနသုတ်

၂။ မဟာနိဒါနသုတ်

၃။ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်

၄။ မဟာသုဒဿနသုတ်

၅။ ဇနဝသဘသုတ်

၆။ မဟာဂေါဝိန္ဒသုတ်

၇။ မဟာသမယသုတ်

၈။ သက္ကပဉ္ဇသုတ်

၉။ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်

၁၀။ ဆယ်ခုမြောက် ပါယာသိရာဇညသုတ်သည် ဖြစ်၏။

မဟာဝဂ်ပါဠိတော် မြန်မာပြန် ပြီး၏။